

ÇALIŞMA RAPORU

10-11-12 ŞUBAT 2012 İSTANBUL

TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU
CONFEDERATION OF PROGRESSIVE TRADE UNIONS OF TURKEY

Nakiye Elgün Sok. No: 91 34360 Şişli-İstanbul-Türkiye • www.disk.org.tr • E-Mail: disk@disk.org.tr
Tel: (90 212) 291 00 05-06 Pbx • Faks: (90 212) 234 20 75 • ETUC ve ITUC Üyesi • Member of ETUC and ITUC

DİSK YAYINLARI NO: 59
ŞUBAT 2012

TEKNİK HAZIRLIK:

DİSK BASIN YAYIN VE HALKLA İLİŞKİLER DAİRESİ
Abidei Hürriyet Cad. Nakiye Elgün Sok. No: 91 Şişli - İstanbul
Tel: (0212) 291 00 05 - 291 00 06
Fax: (0212) 234 20 75
E-posta: disk@disk.org.tr
www.disk.org.tr

DİSK, ITUC ve ETUC üyesidir.

KAPAK TASARIM ve SAYFA DÜZENİ:
FAHRETTİN ERDOĞAN

BASKI:
DİSK/GENEL-İŞ MATBAASI
Adres: Adakale Sokak No: 4/A Sıhhiye - Ankara
Tel: (0312) 435 44 21

BASKI TARİHİ:
Şubat 2012

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ.....	12

Birinci Bölüm

DÜNYADA SİYASAL VE TOPLUMSAL GELİŞMELER.....18

Giriş.....	18
21. Yüzyılın Siyasal Düzeni Şekillenirken.....	19
Küresel Sermayenin Sömürsünü ve Siyasal Egemenliğini Meşrulaştırma Arayışı.....	21
İnsanlığı Emperyalist İşgaller Kurtaracak!.....	22
Ortadoğu Ve Kuzey Afrika'da Halk Ayaklanmaları ve Emperyalizmin Müdahalesi.....	24

SERMAYENİN 21. YÜZYIL ÜTOPYASI: TOPLUMSALLIĞI YOK EDİLMİŞ

TOPLUMLAR.....26

Dayanışma ve Ortak Çıkarlar Geçmişte mi Kaldı?.....	26
Sistemdeki Çıkmaz Sokak: Çevre Sorunları ve Nükleer Tehlike.....	29
Özgür Bireyden Bireysel Korkunun Egemenliğine.....	30
Toplumsal Dışlama, İşten Atılma, İşsizlik, Devlet Baskısı.....	31
Güvencesiz Çalışma, Kayıt Dışı, Taşeron, Kiralık İşçiler.....	33
Emeğin Göçü, Yabancı İşçiler.....	35
Kadın Emeği.....	38
Çocuk Emeği.....	41

GÜVENLİ VE BARİŞ İÇİNDE BİR DÜNYA İÇİN MÜCADELE SÜRÜYOR!.....44

Bölgesel Savaşlar Yayılıyor.....	44
Silahlanma Yarışı Her Geçen Yıl Artıyor!.....	45
Milyonlarca İnsan Mülteci Olarak Yaşıyor!.....	46
Barış İçin İşçi Sınıfına Görev Düşüyor.....	47

DÜNYA EKONOMİSİ.....49

2008 Küresel Krizine Doğru.....	49
Uçurumun kıyısında dünya ekonomisi.....	49
Kredi köpüğü ve kriz.....	49
Büyük krizden büyük kargaşaya.....	50
Dünya Ekonomisinin Gelişme Eğilimleri.....	52
İşsizlik, İstihdam ve Gelir Dağılımı.....	53
Kriz işçi sınıfına işsizlik olarak vurdu.....	53
Küresel istihdam da krizde.....	55
Uzun dönemli işsizlik sorunu büyüyor.....	55
Güvencesiz, korumasız istihdam edilenlerin sayısı yükselişte.....	56
Yoksulluk sorunu derinleşiyor.....	58
Ücretler tehdit altında.....	59
Ücretlerde eşitsizlik de artıyor.....	62
Sonuç: Yüksek İşsizlik ve Artan Yoksulluk Finansal Karlarla Beslendi.....	62

DÜNYA SENDİKAL HAREKETİNİN EKONOMİK KRİZ DEĞERLENDİRMESİ.....65

Giriş.....	65
Küreselleşme Koşulları Altında Temel Hak ve Özgürlükler.....	65
Krizlerle Yaşayan Kapitalizm.....	66
Küresel Sendikaların Krize Cevabı.....	67
BÖLÜM İÇİN EKLER.....	69
ITUC Sendikal Hak İhlalleri Yıllık Raporları (2008-2010).....	69
ETUC 12. Genel Kurulu; Atina Manifestosu.....	73
ITUC 2. Dünya Kongresi; “Ekonomik Krizden Küresel Adalete...”	76
 İkinci Bölüm	
TÜRKİYE’DE SİYASAL VE SOSYAL GELİŞMELER.....	82
Giriş.....	82
Türkiye’nin “Yeni” Siyasal Düzeni.....	83
Kuruluşta çözülüşe.....	83
12 Eylül Durağı.....	83
2002’den sonrası: ‘Yeni Siyasal Düzen’ için uygun iklim.....	84
2007 yılında durum: ‘Zor’la müdahale.....	84
2007’den sonrası: Tasfiye!.....	85
12 Eylül 2010 Referandumu: İktidarın yoluna güçsüz onay.....	87
“İLERİ DEMOKRASİ, YENİ ANAYASA VE AKP’NİN KAFA KARIŞIKLIĞI”	88
12 Haziran 2011 seçimleri: ‘Yeni’ siyasal rejime geçiş.....	91
2012’ye Girerken Türkiye’de Toplumsal Yapı.....	93
Örgütsüz ve geleceksiz bir toplum.....	93
Toplumsal yapıda kastlaşma.....	95
Muhafazakârdemokrasi.....	96
Etnik ve dinsel kimliklerde ayrışma.....	98
Kürt sorunu ve milliyetçilik.....	100
Kadına yönelik şiddet ve muhafazakârlık.....	102
12 Eylül düzenini aşma tartışmaları.....	104
“KORKU İMPARATORLUĞUNUN KURBANİ BASIN VE DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ”	105
TOPLUMSAL BARIŞIN VE DAYANIŞMANIN GERÇEKLEŞTİRİLDİĞİ ÖZGÜR VE ÖRGÜTLÜ BİR TÜRKİYE YARATMAK İÇİN.....	107
“AKP-KÜRESEL SERMAYE KISKACINDA ÜNİVERSİTELER”	109
TÜRKİYE EKONOMİSİ.....	111
Ekonomik Kriz ve Türkiye Ekonomisi.....	111
Ekonomik Dengeler Sarsılıyor.....	111
Türkiye Ekonomisi ve Büyüme Masalları.....	112
Cari Açık ve Dış Borç.....	114
Türkiye’nin Borcu Durmaksızın Artıyor.....	115
Vergi Politikası Yoksulu Daha Yoksul Yapıyor.....	116
Vergi sisteminde adaletsizlik büyüyor.....	116

Vergi sistemi zengini koruyor.....	116
Giderek Büyüyen Yapısal Sorun: İşsizlik.....	117
İşsizlik verileri can yakıyor!.....	117
İşsizlikte bir rekordan bir rekora.....	118
Ülkeler dolusu işsizimiz var.....	119
Gençlere insanca çalışma hakkı yok.....	119
Yasalarla ve İstihdam Politikasıyla Yaratılan Acımasız Koşullar.....	120
Gençler için yeni sömürü alanları.....	120
Acımasız çalışma koşulları.....	121
Gençlere sunulan sömürü çarkı.....	122
2008-2011 Döneminde İstihdam, Verimlilik ve Ücretler.....	124
2008-2011 döneminde sanayi istihdamı geriledi, verimlilik arttı.....	124
Türkiye krizle 2 yılını kaybetti.....	124
İstihdamı kriz öncesinin yüzde 5 gerisinde sanayi.....	125
Reel birim ücretler geriliyor.....	125
Enflasyon Düşüyor mu, Düşürülüyor mu?.....	126
Enflasyon gizli yoksullaşmanın aracı.....	126
Sepette oynama enflasyonu geriletıyor.....	128
Enflasyon endeksi (TÜFE) 6,4 puan ve yüzde 3,4 aşağıya çekildi.....	128
Araç satın alımının ağırlığı ekmek ve kiradan fazla.....	129
Emek örgütleri dışlanıyor.....	129
Hükümet üyelerinin TÜİK'e iş "buyurması" endişe verici.....	130
Türkiye'den Yeni Buluş: İşsizlere Ödenmeyen İşsizlik Sigortası.....	133
İşsizlik Sigortası Fonu yağmalandı!.....	133
İşsizlik Fonu devletin ve işverenlerin "torbasına" dolduruluyor.....	134
Alt İşveren Uygulaması.....	134
Taşeronlaşma bir çığ gibi yaygınlaştı.....	134
Sağlığımız da alt işverene emanet.....	135
Asgari Ücretli Mağdur Edildi.....	136

İŞSİZLİĞİ YOK EDEN VE GELİRİ DENGELİ DAĞITAN BİR EKONOMİK BÜYÜME

POLİTİKASI OLUŞTURULMALIDIR.....	139
İstihdam Odaklı Büyüme Politikası ve İşsizliğin Azaltılması.....	139
Kayıtdışı Üretim ve İstihdamın Kayıt Altına Alınması.....	140
Enflasyona Karşı Sosyal Koruma Politikaları Oluşturulması.....	140
Sağlık ve Sosyal Güvenlik Koruma Politikalarının Geliştirilmesi.....	141
Eğitim Hizmetlerinin Herkes İçin Parasız, Ulaşılabilir ve Nitelikli Olması	
Politikasının Yaşama Geçirilmesi.....	141
İşsizlik Sigortası Fonu'nun Etkin Kullanılmasının Sağlanması.....	141
Örgütlenme Özgürlüğü ve Sendikal Hakların Genişletilmesinin Güvence Altına	
Alınması.....	142

Üçüncü Bölüm

DÜNYA'DA ÇALIŞMA YAŞAMI VE SENDİKAL HAREKET.....144

TÜRKİYE'DE ÇALIŞMA İLİŞKİLERİNİN GENEL ÇERÇEVESİ VE ÖRGÜTLENME.....146

İstihdamda Daralma ve İşsizlik.....	146
Asgari Ücret Sorunu ve Yoksullaşma.....	147
Neo-Liberalizmin yok etmeye çalıştığı Sosyal Devlet ve Sosyal Güvenlik.....	148
Geçmişten günümüze sosyal güvenlik.....	149
İnsan hakkı olarak sosyal güvenlik.....	150
Sosyal güvenlik neleri kapsamaktadır?.....	152
Sosyal güvenliğin bir üst boyutu; sosyal devlet	152
Küreselleşme, yeni liberalizm ve devletin değişen niteliği.....	154

2821 ve 2822 SAYILI YASALARDA DEĞİŞİKLİK ÇALIŞMALARI.....156

Türkiye'deki Toplu İş İlişkileri Yasalarının Genel Özellikleri.....	156
2010 Yılı Öncesi Yasa Değişiklik Tasarıları.....	157
Çalışma Bakanlığı'nın 2821 ve 2822 Sayılı Yasalarda Değişiklik Yapan Ekim 2010 Tarihli Tasarı Taslağının Değerlendirilmesi.....	159
2010 Değişiklik taslağının kapsamı.....	159
Yasa taslağının içeriği.....	159
Bakanlık tasarı taslağında öngörülen toplu sözleşme grev ve lokavt yasası değişiklikleri.....	161
2011 Yılında Hazırlanan Toplu İş İlişkileri Yasa Değişikliği Tasarıları.....	162
Yeni baştan hazırlanan sendikalar ve toplu sözleşme yasaları.....	162
Sendikalar yasa tasarısı.....	163
Toplu iş sözleşmesi grev ve lokavt yasa tasarısı.....	164
Toplu İş İlişkilerinde Yasa Değişikliği Çalışmalarının Değerlendirilmesi.....	165
Yasal değişikliklerin genel çerçevesi nasıl olmalıdır?.....	165
Tasarılar özgürlükleri değil, denetimi artırıyor.....	166
Değişiklik tasarıları Anayasaya aykırıdır.....	167
Değerlendirme ve sonuç.....	168

2010 YILINDA ONAYLANAN ANAYASA DEĞİŞİKLİK PAKETİNDE SENDİKAL

HAKLAR.....170

Anayasaların Genel Özellikleri.....	170
Bu Değişim Paketi Demokratik Bir Toplumsal Dönüşüm İçin Gereken Düzenlemeleri İçermemektedir.....	171
Anayasa Değişikliği ile 12 Eylül Döneminin Sona Erdiği İddiası Dayanaktan Yoksundur.....	172
Bu Anayasa Paketi ile Sendikal Örgütlenmeye ve Grev Özgürlüğüne İlişkin Yasaklar Kaldırılmamaktadır.....	173
Kamu Çalışanları İçin Toplu Sözleşme Hakkı'nın Kapsamı Daraltılmaktadır.....	175
Yeni Düzenlemeler Kamu Çalışanlarına Zorunlu Tahkim ve Mutlak Bir Grev Yasağı Getirmektedir.....	176

TORBAYASALAR.....	178
“Torba Yasa” Alışkanlığından “Torba Kararnameye...”	178
Torba Yasa’nın Kapsamı.....	178
Yasanın Niteliği.....	179
657 Sayılı Devlet Memurları Yasası’nda Yapılan Değişiklikler.....	180
4447 Sayılı İşsizlik Sigortası Yasası’nda Yapılan Değişiklikler.....	180
Yerel Yönetim Çalışanları ile İlgili Düzenleme.....	181
4857 Sayılı İş Yasası’nda Yapılan Değişiklikler.....	182
ANAYASA VE YASA DEĞİŞİKLİKLERİNE İLİŞKİN SONUÇ VE DEĞERLENDİRME.....	185
“İLERİ DEMOKRASİ, YENİ ANAYASA VE AKP’NİN KAFA KARIŞIKLIĞI”	189
TÜRKİYE’DE KADIN EMEĞİNİN DURUMU.....	192
Kadın Emeğinin Sömürüsünde Yasal Düzenleme Örneği: Torba Yasa.....	195
ENGELLİLERE YÖNELİK AYRIMCI YAKLAŞIMLAR.....	197
KAMUDA İSTİHDAMIN DÖNÜŞÜMÜ.....	199
TÜRKİYE’DE ÇALIŞMA İLİŞKİLERİN GELECEĞİ.....	201
Çalışma İlişkilerinin Yeni Formu; İstihdam Strateji Belgesi.....	202
Haklarımıza Yönelik Yeni Bir Saldırı; Kıdem Tazminatı Fonu.....	203
İstihdamda Yeni Politikalar; Özel İstihdam Büroları.....	208
Dünya, Avrupa ve Türkiye’de mevcut durum.....	208
Düzensiz istihdam ve alt-taşeronluk sistemi.....	211
İdeolojik sunumun çerçevesi.....	213
İşgücü “Maliyetini” Düşürmek İçin; Bölgesel Asgari Ücret Dayatması.....	215
Karşılaştırmalı asgari ücretler.....	218
Önerilerin temelinde asgari ücretin reddi yatmaktadır.....	220
SENDİKAL ÖRGÜTLENMEDE ERİME.....	222
TÜRKİYE’DE SENDİKAL HAREKET: BİR YOL AYRIMINA DOĞRU.....	225
Sendikal Hareketteki Krizin Ortaya Çıkışı.....	226
12 Eylül Düzeni, Yasak, Kısıtlama ve Örgütsüzlük.....	228
Barajların Ardında “Güvence” Arayanlar.....	229
Geleceğimizi Belirleyecek Yol Ayrımındayız.....	230

Dördüncü Bölüm

DİSK TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ ÖNCÜ GÜCÜDÜR!.....	234
1 MAYIS YENİDEN 1 MAYIS ALANINDA ÖZGÜRLÜĞÜNE KAVUŞTURULDU.....	235
2008; DİSK’e Kuşatma.....	236
2009: Makul Çoğunluk Dayatması Aşıldı.....	238
“DİSK’E YÖNELİK TEHDİTLER ve ÇELEBİ’YE SUİKAST GİRİŞİMİ”	238
2010; Yeniden 1 Mayıs Alanı’ndayız!.....	243
2011; 1 Milyon Yürekle 1 Mayıs Alanı’ndayız!.....	243
“DÜNYA’DA VE ÜLKEMİZDE 1 MAYIS’IN TARİHİ”	245
NE UNUTURUZ, NE AFFEDERİZ; 12 EYLÜL DARBESİYLE HESAPLAŞMA.....	248

Emperyalizmin bir dayatması olarak 12 Eylül.....	248
Özgürlüklerin yok etmenin ve halkı ezmenin bir aracı olarak 12 Eylül.....	248
12 Eylül ile hesaplaşmak görevimizdir!.....	249
Emek ve Demokrasi Mitingi.....	250
Darbecileri Ne Unuturuz Ne Affederiz!.....	250
12 Eylül'de Gülen'ler, 12 Eylül'ü Sürdürüyor!.....	251
Anayasa Referandumu ve DİSK'in Mücadelesi.....	251
12 Eylül İşkencehanesi Otağ-ı Hümayun, İnsan Hakları Müzesi Olmalıdır!.....	253
HERKESE SAĞLIK VE GÜVENLİ GELECEK HAKKI İÇİN MÜCADELE.....	255
KÜRESEL KRİZE KARŞI MÜCADELE.....	260
Krizin Bedelini Ödemeyeceğiz.....	261
İşten Çıkarmalara Karşı Yürüyoruz.....	262
Kâr Değil, İnsan... IMF-DB Defol!.....	262
Avrupa Sosyal Forumu.....	264
ASGARİ DEĞİL İNSAN ONURUNA YARAŞIR VE YAŞANABİLİR BİR ÜCRET.....	266
Asgari Ücretin Belirlenmesi.....	266
Asgari Ücretin Hesaplanması.....	267
Asgari Ücretin Belirlenmesi Yöntemi İçin DİSK'in Önerisi.....	268
Asgari Ücret Kaç Simit?.....	268
TORBA YASAYA KARŞI MÜCADELE.....	271
Vurgun Düzenine Kapkaç Yasası.....	271
Torba Yasa'yla Haklarımız Çalınıyor Mitingi.....	272
Torba Yasa'ya Karşı Genel Direniş.....	273
Torba Yasa'ya Karşı Hayat Zinciri.....	274
KIDEM TAZMİNATI HAKKIMIZ İÇİN MÜCADELE.....	275
SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER İÇİN MÜCADELE.....	278
İŞÇİ SAĞLIĞI - İŞ GÜVENLİĞİ VE DİSK.....	280
İşçi Sağlığı ve Güvenliği Açısından Sendikal Örgütlenmenin Potansiyelleri.....	280
İşçi Sağlığı ve Güvenliği Alanında Belirsizlikler.....	280
Alana İlişkin Temel Yaklaşımlarımız.....	282
"Ucuz Emek Cenneti, İşçilere Cehennemdir!".....	284
İşçi Sağlığı ve Güvenliği Kongresi.....	284
SINIF DAYANIŞMASI VE DİSK.....	285
Emek Örgütleriyle Dayanışma.....	285
Örgüt İçi Dayanışma.....	286
2008 yılı.....	286
2009 yılı.....	287
2010 yılı.....	287
2011 yılı.....	288
Haksızlığın ve Hukuksuzluğun Mağdurlarıyla Dayanışma.....	288
Uluslararası Dayanışma.....	289

Beşinci Bölüm

DAİRE RAPORLARI.....	291
EŞGÜDÜM DAİRESİ.....	292
ÖRGÜTLENME DAİRESİ.....	294
ARAŞTIRMA DAİRESİ.....	338
KADIN İŞÇİLER SORUNLARI DAİRESİ.....	346
BASIN YAYIN VE HALKLA İLİŞKİLER DAİRESİ.....	352
HUKUK DAİRESİ.....	470
ULUSLARARASI İLİŞKİLER DAİRESİ.....	478
İŞÇİ SAĞLIĞI, İŞ GÜVENLİĞİ VE ÇEVRE SORUNLARI DAİRESİ.....	493
TOPLUSÖZLEŞME POLİTİKALARI VE KOORDİNASYONU DAİRESİ.....	503
MÂLİ İŞLER DAİRESİ (Mâli Rapor).....	505

YÖNETİM KURULU

Süleyman Çelebi

Genel Başkan

(Haziran 2011 Genel Seçimleri'nde istifa etti)

Tayfun Görgün

Genel Sekreter

İsmail Yurtseven

Genel Başkan Yardımcısı

Ali Cancı

Genel Başkan Yardımcısı

Muzaffer Subaşı

Yönetim Kurulu Üyesi

Nuri Serim

Yönetim Kurulu Üyesi

Celal Ovat

Yönetim Kurulu Üyesi

Ali Rıza Küçükosmanoğlu

Yönetim Kurulu Üyesi

Celalettin Aykanat

Yönetim Kurulu Üyesi

GENEL DENETİM KURULU

Mehmet Karagöz

Başkan

Erdoğan Özer

Yazman

İsmail Kandaz

Üye

GENEL DİSİPLİN KURULU

Nihat Necati Bencan

Başkan

Hasan Hüseyin Çakar

Yazman

Mustafa Ağuş

Üye

Yaşar Cihan

Üye

Ergün Tavşanoğlu

Üye

GÜNDEM

1) Açılış ve saygı duruşu

2) Açılış konuşması

3) Başkanlık Kurulu seçimi

4) Konukların tanıtımı ve konuşmaları

5) Komisyonların seçimi:

- a) Kararlar Komisyonu
- b) Tüzük Değişikliği Komisyonu
- c) Tahmini Bütçe ve Hesap Tetkik Komisyonu

6) Raporların okunması ve görüşülmesi:

- a) Çalışma Raporu
- b) Denetim Kurulu Raporu
- c) Disiplin Kurulu Raporu
- d) Hesap Tetkik Komisyonu Raporu

7) Kurulların aklanması

8) Tahmini bütçenin okunması ve görüşülmesi

9) Kararlar Komisyonu Raporu'nun okunması ve görüşülmesi

**10) Tüzük Değişikliği Komisyonu Raporu'nun okunması,
görüşülmesi ve tüzük değişikliği**

11) Seçimler:

- a) Genel Başkan
- b) Genel Sekreter
- c) Yönetim Kurulu
- d) Denetim Kurulu
- e) Disiplin Kurulu

12) Kapanış

SUNUŞ

Türkiye'nin son on yılını **"dönüşüm"** kavramı ile tanımlamak mümkündür. Dönüşüm, 1923'de kurulan Cumhuriyet'in yerleşik idari, siyasi, ideolojik ve toplumsal yapısının tasfiyesi ve bu tasfiyeye koşut **"yeniden inşası"** olarak tanımlanabilir.

Bu inşa süreci 12 Haziran 2011 seçimlerinden sonra daha da hızlanarak devam etmektedir. Ancak bugün için artık Türkiye'de geleneksel Cumhuriyet rejimi açısından bir dönemin kapandığını söylemek mümkündür. Bu anlamıyla geride bıraktığımız on yıl **"yeni bir siyasal rejimin"** inşasını da tarif etmektedir.

Her **"yeni"** olan değişimin **"ileri"**ye dönük olarak geliştiğini söylemek zordur. Türkiye'de yaşanan dönüşümün yönü de ileriye doğru değil, başta ülkenin emekçi sınıfları için **"geriye"** gidiş olmuştur. AKP iktidarları eliyle sürdürülen ve emperyalizmin bölgedeki yeni planlarıyla uyumlu olarak uygulanan bu dönüşüm emekçiler için yıkıcı sonuçlar yaratmıştır.

Dönüşüm emekçiler için yıkımı ifade etmektedir. Zira bugün ülke, piyasanın vahşi dönüşüne daha fazla mahkum edilmiş, sosyal devlet piyasanın çarklarına terk edilmiştir. AKP iktidarı eliyle yürütülen dönüşüm ile inşa edilen **"yeni" siyasal rejimin** karakteri piyasacılık, gericilik ve bağımlılıktır. Emekçiler açısından ise **"güvencesizlik"** anlamına gelmektedir.

"Yeni" siyasal rejim bu anlamıyla Türkiye'de emekçi sınıfların sömürsünü derinleştirmiş, sermaye egemenliği daha güçlü kılmıştır.

Son on yılda yaşanan gelişmeler, ülkeyi geçmişe göre emperyalizme daha bağımlı bir ülke haline getirmiştir. Üstelik ülkenin, başta ABD olmak üzere, emperyalizmin bölgesel açılımlarında daha ileri misyonlar alabilmesi bu bağımlılığı derinleştirmiştir.

Dönüşüm **"geriye"** gidiştir. Çünkü bugün ülke, siyasal, ideolojik ve toplumsal yapısı itibarıyla geçmişe göre daha **"gerici"** bir ülke haline gelmiştir. Cemaat örgütlenmesi yaygınlaşmış, devlet organizasyonunun önemli bir parçası haline gelmiş, toplumsal yapıya yerleşmiştir.

"Yeni" siyasal düzenin kuruluşunun miladı ise 12 Eylül askeri faşist darbesidir. **AKP'nin geride kalan on yıllık iktidarı, 12 Eylül'ün bu yönüyle tamamlayıcısı olmuştur.**

12 Eylül, hemen öncesinde alınan 24 Ocak Kararları ile yeni bir sermaye birikim rejimi ve yeni bir yönetim rejimine geçişin ilk adımıdır.

12 Eylül ile ilerici muhalefet zor aygıtı ile bastırıldı. Yasama ve Yürütme'nin görece özerk yapısı kaldırılmıştır. İşçi sınıfının sermaye karşısındaki kazanımlarına ve bunu sağlayan örgütlülüğüne tam bir huruç harekâtı başlatılmıştır.

Cuntacı generallerin ülkeyi teslim ettiği ve Türkiye'de geleneksel sermaye sınıfının doğ-

rudan temsilcisi ve 24 Ocak Kararları'nın mimarlarından olan MESS eski Başkanı Turgut Özal'ın önce Başbakanlık sonra Cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturması ile 24 Ocak Kararları'nın pekiştirilmesinin sağlanması; ardından Çiller-Ağar ekibinin/döneminin Kürt sorunu üzerinden yarattığı politikayla ülkeyi kan gölüne çevirmeleri bu sürecin önemli halkalarıdır.

Süleyman Demirel'in yeniden sahneye çıkışı, cemaatlerin tüm bu süreçte hızla siyasallaşması, 28 Şubat sürecinde milli görüş geleneğinin marjinal olmaktan çıkartılması ve AKP'nin sermaye sınıfı için alternatifsiz hale gelmesi **"yeni" siyasal rejimin** oluşturulmasında rol üstlenen aktörlerin devamlılığını gösteren tarihsel olgulardır.

1980 yılından AKP'nin birinci iktidarı döneminin başladığı 2002 yılına kadar geçen bu dönem, çeşitli iç siyasi çekişmelere sahne olmakla birlikte askeri faşist darbenin siyasi, ekonomik ve ideolojik ruhuna sadık olarak yaşanmıştır. Tüm aktörler bu açıdan süreklilik taşımıştır.

"Yeni" siyasal rejim, bu süreklilik içinde AKP'nin iktidara geldiği 2002 yılından sonra hızlı bir inşa süreci yaşanmıştır. İnşa için ulusal ve uluslararası konjonktürün uygunluğu da veri olarak eklenmelidir. İçeride 12 Eylül rejiminin önünü sürekli açtığı muhafazakar/gerici örgütlenmeler, toplumsal yapının buna uygun hale gelmesi, 98/99 ve 2000-2001 krizlerinin toplumda yarattığı hoşnutsuzluk, dışarıda ise emperyalizmin 11 Eylül ikiz kuleler saldırısı sonrası bölgeye yönelik (BOP gibi) yeni politikaları AKP iktidarı için uygun iklimi sağlamıştır.

Yıllar boyu süren emek ve halk düşmanı politikaların iktidar mekanizmalarında ve devlet kurumlarının güvenilirliğinde önemli aşınmalara neden olması da atılacak adımlarda AKP'nin elini güçlendirmiştir.

2002-2007 arası, yeni iktidarın devlet ve toplum nezdinde oluşturduğu endişeye karşı güven sağlandığı dönem olmuştur. **"Yönetici elite"** ve mevcut **"statükoya"** karşı topluma yansıtılan mazlum kartına ek, yeni bir toplumsal proje olarak AB'ye tam üyelik politik manevrası, iktidarın kabullenilişini hızlandırmıştır. Sivilleşme söylemi ile liberal dalgayı ve liberal kesimi de arkasına alan bu politika, sermayenin kriz dönemini atlattığı ve genişlemeyi sürdürdüğü bir dönemle de uyum içinde bir konsensüsü beraberinde yaratmıştır.

Bu dönem **"yeni" siyasal rejimin** inşasında AKP'nin çıraklık dönemi olarak ifade edilmiştir. 2007 yılında ise yeni bir moment yakalanmış ve dönüşüm sonraki yıllara taşınmıştır. Artık **"yeni" siyasal rejimin** inşasına yönelik çok daha güçlü adımlar atılabilirdi ve öyle de yapılmıştır.

Yeni Meclis, Cumhurbaşkanlığı seçimlerini genel seçimlerin hemen ardından, Ağustos ayında tamamlamıştır. Seçim sonrasına ertelenen kriz, eski rejimin önemli bir kurumunun daha dönüştürülmesi ile çözülmüş, Abdullah Gül Cumhurbaşkanı seçilmiştir.

Üniversitelerin dönüşümü ise YÖK atamaları ile önemli bir aşamayı tamamlamıştır. 2003

yılında eski Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer tarafından atanan dönemin YÖK Başkanı yerine Abdullah Gül tarafından atanan yeni başkan, göreve geldiği günden itibaren AKP politikalarının üniversitelerde uygulayıcılığını üstlenmiştir.

İçişleri Bakanlığı'nın vali ve emniyet müdürü gibi üst düzey bürokraside yaptığı atamalar da aynı nitelikte sürmüştür. Emniyet teşkilatında yaşanan değişim, "**cemaat**"ın teşkilat içindeki varlığını ve etkisini gündeme getirmiştir.

Aynı şekilde HSYK'da yapılan değişiklikleri Anayasa Mahkemesi de izlemiş, AKP'nin yargıdaki kadrolaşması üst düzeyde etkin hale getirilmiştir.

Medya üzerindeki baskılar artmıştır. İdari ve mali denetimler, muhalif medya üzerinde yoğunlaştırılmıştır. Kimi gazeteciler tutuklanmış, medyada kimi muhalif çalışanlar ise görevlerinden uzaklaştırılmıştır.

Ergenekon tutuklamaları dönem boyunca sürmüştür. Ergenekon davasına Balyoz davası eşlik etmiş, bunu, Devrimci Karargah ve KCK operasyonları izlemiştir.

24 Aralık 2009 tarihinde ise, aralarında Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yer alan birçok il-ilçe-belde belediye başkanının bulunduğu Kürt siyasetçilerine yönelik tutuklama dalgası başlatılmıştır. 2007 genel seçimleri ile 12 Eylül 2010 Anayasa değişikliği için halkoylaması arasında geçen sürede, yoğun bir baskı ortamı oluşturulmuştur.

Tutuklama furiasının son adımı İzmir'de atıldı. DİSK Genel-İş Sendikası şube yöneticileri ve İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin bazı çalışanları ve yöneticileri, "**ihaleye fesat karıştırma, görevi kötüye kullanma, güveni kötüye kullanma**" gibi mesnetsiz suçlamalarla tutuklanarak, esasında, yerel yönetimleri rantın merkezi yapmak ve belediyeleri taşeron cennetine dönüştürmek isteyen Hükümet tarafından cezalandırılmak istenmişlerdir.

Bu gelişmelere bir de 2008 yılının son çeyreğinde başlayıp 2009 yılına yayılan küresel ekonomik krizi de eklemek gerekir. 2001 krizinden sonra ağırlıklı olarak dış kaynak girişi ile (2003-2007 arası bu rakam 184 milyar Dolardır) ülke ekonomisi 2007 yılına kadar yıllık yüzde 7,3'lük ortalama büyüme yakalamıştır. 2008 krizi ile birlikte yabancı sermaye hareketleri "net çıkışa" dönüşerek ekonomi daralmıştır. 12 aylık daralma (Ekim 2008-Eylül 2009) yüzde 7,9'u bulmuştur. Bu ağır kriz koşullarında siyasi iktidar, sermayenin dönemi zararsız atlatabilmesine yönelik muazzam bir performans göstermiştir. Teşvikler, muafiyetler, vergi afları gibi bir dizi düzenleme ile siyasi iktidar bu kırılgan dönemde de sermayenin desteğini kaybetmemiştir. Fatura bütün olarak işçi sınıfına çıkarılmış; işsizlik, ücret kaybı, güvencesizlik yaygınlaşmıştır.

İşsizlik Sigortası Fonu, çalışırken işsiz kalmış insanların yoksullaşmalarının önüne bir nebze de olsa geçmeyi sağlamaya çalışmak üzere oluşturulmuştur. Fakat geline aşamada fonun kendi amacı doğrultusunda kullanılması bir yana, daha fazla sermaye çevrelerine kaynak aktarmaya dönük bir plan yapıldığı görülmektedir. 2010 yılı sonu itibari ile İşsizlik Sigorta Fonu'nda biriken toplamın 60,6 Milyar TL olduğu açıklanmıştır. Bu mik-

tarın sadece 3 Milyar 750 Milyon TL'lik kısmı işsizlik sigortası ödemesinde kullanılmışken 2008-2009-2010 yıllarında toplam 9 Milyar 105 Milyon 395 bin TL Hazine'ye aktarılmıştır. Bu verilerden de anlaşıldığı üzere geçmişte işsiz kalanlara yapılan “**cüzi**” ödemeye, sermayeye yapılan kaynak aktarımı fonun nasıl yağmalandığını bize göstermektedir.

Tüm bu süreçte, yeni Anayasa tartışmaları eşlik etmiştir. Siyasi iktidarın bu dönemdeki temel vurgusu “**ileri demokrasiye geçiş**” olmuştur. 12 Eylül darbesi ve 12 Eylül Anayasası bu vurgunun parçası haline getirilmiştir.

Oysa, çoğulculuk adı altında tekseslilik, “**ileri demokrasi**” adı altında ise aslında yeni bir diktatörlük biçimlendirmeye soyunmuşlardır. “**Yeni Türkiye**”den kastettikleri, hak ve özgürlüklerin ayaklar altına alınmasından, “**Çılgın Proje**”den kasıtları ise illüzyonlar yaratarak rant alanlarını genişletmekten ve toplumu uyutmaktan başka birşey değildir.

Yaklaşık on yıllık iktidarı boyunca gerçekleştirdiği uygulamalar AKP'nin Türkiye'de 12 Eylül düzenini değiştirebilecek nitelikte ve çok boyutlu bir toplumsal değişim anlayışından yoksun olduğunu açıkça göstermektedir.

Demokratikleşme, Türkiye gibi kapitalist gelişme süreci içinde olan bir ülkede egemen sınıflardan ya da siyasal iktidarlardan beklentilerle gerçekleştirilemez. Tüm emekçilerin hak ve özgürlüklerinin güvenceye kavuşturulduğu, toplumsal barışın sağlandığı, demokratik, sosyal ve özgürlükçü bir anayasa ile ilişkilerin düzenlendiği bir Türkiye; ancak, işçi sınıfının temsilcisi olan konfederasyonumuz DİSK'in ortaya koyduğu ilkeler ve öneriler doğrultusunda atılacak adımlarla yaratılabilir.

Konfederasyonumuz DİSK, emekçilerin hak ve özgürlük mücadelesini demokratik bir toplumsal dönüşümün gerçekleştirilmesi anlayışıyla sürdürecektir. Sermayenin, çocuklar ve kadınlar başta olmak üzere, toplumun güçsüz ve örgütsüz kesimlerini acımasızca sömürerek insanca yaşanabilir bir topluma ulaşmayı sağlaması mümkün değildir. İçinde yaşadığımız koşullarda emeğiyle çalışanların askeri bir yönetimle gasp edilen ve baskı altında tutulan haklarını geri alma mücadelesi, sermayenin ve onların siyasal sözcülerinin direnişiyle karşılaşmaktadır.

Ulusal ve uluslararası sermaye, ülke içinde kendilerini iyice güçlendiren koşulları ve antidemokratik düzeni sürdürmek istemektedirler. Bu nedenle; açlığın ve yoksulluğun ortadan kaldırıldığı, insanların düşünce ve inançlarını korkusuzca ifade edebildikleri, haklarını ve çıkarlarını sağlayabilmek için özgürce örgütlenebildikleri ve devletin geleneksel baskıcı yönetim politikalarının terk edildiği bir demokratik toplum; ancak, çalışanların “**gelecek hülyası**” üzerinden gerçekleştirilebilir.

14. Genel Kurulumuzun tarihi aynı zamanda da DİSK'in kuruluşunun 45. yılı.

45 yıllık DİSK tarihini, DİSK'in varoluş nedenlerini ve ilkelerini toplumun bilincine çıkarmaya gayret ettik, buna devam da edeceğiz. Topluma malolmuş bir emek örgütünü, daha ileri taşımak için onu toplumla paylaşmaya çalıştık, paylaşacağız.

1977 1 Mayıs Katliamı'nın 33. yılında önümüze konulan bütün barikatları aşarak **yüzbinlerce yürekle birlikte** Taksim'e çıktık; katledilen onlarca arkadaşımızla 33 yıl sonra yeniden buluşup, işçi sınıfının kürsüsünü yeniden 1 Mayıs Alanı'nda kurduk.

Kuruluş ilkelerimiz doğrultusunda sendikal haklar, eğitim, sağlık, sosyal güvenlik hakları başta olmak üzere, çalışma hakkı, çalışırken işte korunma hakkı, insanca yaşamaya yeterli gelir, iş yerlerinde sağlık ve güvenlik, sağlıklı konut, sağlıklı çevre gibi işçi sınıfının tüm sosyal haklarını gözetmeyi; eşitlik, özgürlük, barış, bağımsızlık ve unutturulmak istenen **"dayanışma"** kültürü gibi değerlere sahip çıkmayı sürdürdük, sürdüreceğiz.

14. Genel Kurulu'nu hazırlayan DİSK, işçi sınıfının ekonomik, politik, sosyal ve kültürel bakımdan gelişmesi için, öncelikle, Türkiye işçi sınıfı hareketinin, köklü dönüşümlerin gerçekleşmesini sağlayacak bir devrimci öze kavuşmasını şart saymaktadır.

Bizleri önümüzdeki dönemde daha zorlu günlerin beklediğini biliyoruz. 14. Genel Kurulumuzun bize rehberlik edecek kararlarla, tüm örgütümüzü temsil gücüne sahip, aktif bir yönetim yapısıyla bu zorlu günlere hazırlayacağına inanıyoruz.

Raporun hazırlanmasında araştırma ve çalışmalarıyla katkıda bulunan **Ahmet Bekmen, Alpaslan Savaş, Ergün İşeri, Fahrettin Erdoğan, F. Serkan Öngel, Kıvanç Eliaçık, Necdet Okcan, Tevfik Güneş, Üzeyir Ataman ve Zeynep Ekin Aklar**'a teşekkür ederiz.

DİSK YÖNETİM KURULU

BİRİNCİ BÖLÜM

DÜNYADA
SİYASAL VE TOPLUMSAL
GELİŞMELER

DÜNYADA SİYASAL VE TOPLUMSAL GELİŞMELER

GİRİŞ

Dünya 2000'li yıllarla yeni bir yüzyıla girerken, önceki yüzyılda içinde bulunduğu ilişkiler ve yapılar önemli ölçüde değişiklik geçirdi. 20. yüzyıl, siyasal ve toplumsal gelişmenin kapitalizm ile sosyalizm arasındaki antagonist çelişkilerle ve ulusal kurtuluş mücadeleleriyle biçimlendiği bir tarihsel süreç olarak yaşandı. Bu koşullarda gerek emperyalizmin yayılmacı politikaları gerekse toplumsal yapıların şekillenmesi kendine özgü nitelikler kazandı.

Kapitalizm, geçen yüzyıl boyunca, sosyalizm karşısında kendisini “meşru” kılabilmek için “hür dünya” ifadesi ile ortaya konan özgürlükçü bir görüntü sergilemeye çalışmıştır. Çok partili düzen ve burjuva demokratik değerler bu “özgürlüğün” temelini oluşturmuştur. Ancak aynı süreç, ülkelerin sosyalizme kayışını önlemek ve ulusal kurtuluş hareketlerini bastırabilmek için faşist yönetimlerin ve diktatörlüklerin yaşandığı bir dönem olmuştur. Türkiye’de özellikle 1970 ve sonrasında yaşanan darbeler ve siyasal gelişmeler bu dinamığın doğrudan etkisi altında şekillenmiştir. Benzer şekilde emperyalist güçler Güney Amerika’da, Asya’da ve Ortadoğu’da diktatörlükleri iktidara getiren yada iktidarda tutan asıl dayanağı oluşturmuştur.

Bir önceki yüzyıl imparatorlukların dağılmasıyla başlamış, böylece ulusal devletlerin kuruluş süreci hızlanmış ve sermaye birikimindeki tıkanmalar iki paylaşım savaşının yaşanmasına yol açmıştır. 1929'larda ortaya çıkan kapitalist dünya krizi ve ikinci paylaşım savaşı, 20. yüzyılın ikinci yarısını daha önceki dönemlerden farklılaştırmıştır. Krizi aşabilmek için üretilen politikalar istihdam ve talep arttırıcı nitelik taşıdığından 1930'lu yıllarla birlikte ulusal ekonomilerin ve korumacılığın öne çıktığı bir dönem yaşanmıştır. Bu koşullar sendikal hareketin gelişmesi için uygun bir ortam doğurmuş ve özellikle gelişmiş kapitalist ülkelerde çalışanların satın alma gücüyle sendikaların toplumsal işlevleri artmıştır. Aynı dönem bağımlı ülkelerde de benzer dinamikleri gündeme getirmiş ve Türkiye’de olduğu gibi birçok ülkede çok partili rejimlerin oluşmasına ve sendikal hareketin “legalleşmesine” yol açmıştır.

Kâr oranlarındaki düşme eğiliminin önlenememesi ve dünya çapında kapitalist krizler, 1980'lerle birlikte yeni politika arayışlarını gündeme getirmiştir. Gelişen üretim ve iletişim teknolojisinin de etkisiyle sermayenin tüm dünyaya yayılmasına ortam hazırlayan küreselleşme süreci hız kazanmıştır. Uluslararası sermayenin çıkarları doğrultusunda ve ulusal sınırları ortadan kaldıracak şekilde evrilen bu yeni sermaye birikim süreci, 21. yüzyılı, 20. yüzyıldan çok farklı kılmış bulunmaktadır. Aynı süreç içinde 1980'li yılların ortalarından başlayarak reel sosyalizmin dağılışı, yeni pazarların kapitalist sömürüye açılması, emperyalist ülkelere daha esnek ve özgür bir biçimde çıkarlarını gerçekleştirme olanağı yaratmıştır. Bu olanak küreselleşmenin, sermayenin çıkarları doğrultusunda daha hızlı bir biçimde yol almasını sağlamıştır.

Çalışma raporunda çok boyutlu olarak inceleneceği gibi, bu süreç, sermaye-emek ilişkilerini, işçi-makine ilişkisini ve bir bütün olarak üretim ilişkilerini derinden etkilemiştir. Uluslararası sermaye, örgütsüz ve ucuz emek istihdamı üzerinden rekabet gücü geliştirme politikasını öne çıkarmış, kuralsız bir piyasa ekonomisi dünya çapında egemen kılınmaya çalışılmıştır. Bu gelişmeler kaçınılmaz olarak örgütsüzlük, özelleştirme, taşeronlaşma, güvencesizlik, ücret ve ücret dışı maliyetlerin düşürülmesi gibi sorunlar ile esnek çalışma düzenini sendikal hareketin önüne asıl gündem olarak çıkarmış bulunmaktadır.

Öte yandan küreselleşmeyle birlikte ulus devletlerin niteliği üzerine tartışmalar yoğunlaşmış ve bağımsız devletlerin ortadan kalkacağı öngörüsü yaygınlaştırılmaya çalışılmıştır. Benzer şekilde üretim teknolojisinin doğurduğu “yeni iş görme biçimleri”, işçi sınıfının ortadan kalktığı şeklindeki spekülative değerlendirmelere gerekçe olarak gösterilmiştir.

“Özgürlük” kavramı, siyasal ve toplumsal bağlamı yok sayılarak “bireysel yaratıcılık” boyutuna indirgenmiş ve böylece emekçi kimliğinin göz ardı edilmesini sağlayacak “ideolojik alt yapılar”ın oluşturulması amaçlanmıştır.

Ancak yine de sermayenin yeni birikim modeli, günümüzde 2008 krizinin ortaya koyduğu gibi “küresel bir tıkanıklık” yaşamaktan kurtulamamıştır. “Bütün sorunların çözümü için çare gibi görülen kutsal piyasa mekanizması, kendine özgü ve çok daha büyük sorunlar yaratarak küresel krizi doğurmuştur.” Toplumsal ve siyasal alanda ortaya çıkan yıkıcı sonuçlarına karşın, 1980’li yıllarda oluşmaya başlayan yeni birikim modeli de kapitalizm için bir çözüm olamamıştır. Günümüzde gerek gelişmiş gerekse gelişmekte olan ülkelerin tümünde, kitlelerin zaman zaman isyanlar, zaman zaman çeşitli direnişler yoluyla tepkilerini ortaya koydukları gözlenmektedir. Çalışma raporunun bu bölümünde, özellikle 1980 sonrasında gelişen küreselleşme sürecinin işleyiş, etki ve sonuçları; siyasal, toplumsal ve ekonomik boyutlarıyla ve sınıf mücadelesinin dinamikleri çerçevesinde incelenecektir.

21. YÜZYILIN SİYASAL DÜZENİ ŞEKİLLENİRKEN...

Ulus-devlet, küreselleşme, devletler üstü bir egemenlik düzeni ve yönetim tartışmaları süredursun, 1990’ların “yeni dünya düzeni” olarak tanımlanan uluslararası ilişkiler ortamı, 2000’li yıllarda hızla değişmiştir. Devletlerin küreselleşmenin mağduru değil tam tersine küreselleşmeye hayat kazandıran, onun aktif özneleri olduğu bir kez daha kanıtlanmıştır. Son dönemde tek kutupluluk-çok kutupluluk, güçler dengesi, “terörizme karşı küresel savaş”, “kaynak savaşları”, Afganistan’ın ve Irak’ın işgali, Arap coğrafyasındaki kitlesel halk isyanları, Çin, Hindistan gibi yeni güçlerin yükselmesi, İran’ın, Rusya’nın ve Brezilya’nın uluslararası alanda etkisini hissettirmeye başlaması, AB’de yaşanan ekonomik ve politik kırımlarla “devletler arası rekabet” diye adlandırabilecek jeopolitik yeniden su yüzüne çıkmıştır. Bunun en başat nedenlerden biri, uluslararası sermayenin birikim süreçleri için gerekli küresel siyasi, ideolojik, kurumsal ve toplumsal altyapıyı sağlayacak bir hegemonyanın kendi krizini yaşamasıdır. 2008 yılında patlak veren ve

etkisi halen devam eden, hatta yeni kriz dalgalarını tetikleyen küresel ekonomik kriz ise bu sürecin ekonomik alandaki boyutunu gözler önüne sermiştir.

Bu yirmi yılı kapsayan dönemde dönüm noktası 11 Eylül 2001 tarihinde, New York'daki Dünya Ticaret Merkezi'ne ve Pentagon'a yapılan intihar saldırıları olmuştur. 11 Eylül saldırılarının emperyalist hegemonyada yeni bir dönemin açılışını tetiklediğini söyleyebiliriz. Bu tarihe gelindiğinde, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin çözülüşünün üzerinden on yıllık bir zaman dilimi geçmiştir. Bu on yıllık dönemde emperyalizm, ABD'nin öncülüğünde bu çözülüş enkazının ganimetlerini fazlasıyla toplamıştır. ABD, "eski dünya düzeni"nin kalıntılarını temizlemiş, askeri, ekonomik ve siyasal olarak bu coğrafyadaki emperyalist varlığını güçlendirmiştir. Ancak 2000'lerin başına gelindiğinde artık "komünizm tehlikesi" yoktur ve emperyalizmin yeni bir "düşmana" ihtiyacı vardır. 11 Eylül saldırıları (kimin yaptığı, yaptırdığı spekülasyonlarını bir kenara koyacak olursak) bu konuda imdada yetişmiş, saldırıları gerekçe gösteren Bush yönetimi Kafkaslar ve Ortadoğu'yu tam boy bir saldırganlıkla kuşatmaya almıştır. Bu açıdan 11 Eylül saldırıları emperyalist hegemonyayı bir adım öteye taşımıştır.

Bunların yanında uluslararası sermaye, birikim krizlerine çözüm olacak olan çeşitli kapitalist düzenlemeleri ön plana çıkartmıştır. Kimi çevrelere göre bu eğilimin iki önemli belirleyeni vardır: İlki Soğuk savaşın bitmesiyle küresel jeopolitiğin fay hattının doğal kaynakların bulunduğu bölgelere kayması ve bu kaymayı hızlandıran küresel-ekolojik değişikliklerdir. İkincisi ise, Çin ve Hindistan gibi büyük ülkelerin dünya piyasalarında birer güç olarak kendilerini hissettirmesidir. ABD küresel üstünlüğünü koruyabilmek için bu kaynakların denetimini eline geçirmek durumundadır. Ancak Irak ve Afganistan'ın işgalinin tahminlerden çok fazla uzun sürmesi, beklenmeyen direnişlerin görülmesi ve ABD'nin bu süreci istediği gibi yönetememesi gibi "başarısızlıklar" nedeniyle imparatorluk algısı sorgulanabilir bir hal almıştır.

Bu süreçte ABD'nin özellikle askeri gücünün de etkisiyle "eşitler arasında birinci" konumunun ortaya çıktığı, duruma göre "insani müdahaleler" kavramına sığınarak "liberal emperyalist" politikaların ağırlık kazandığı, NATO'nun misyonunun revize edildiği ve yeni bir stratejik kimlik kazandırıldığı, ülkelerin ya da bölgelerin kendine özgü koşullarının ve uluslararası toplumun pozisyonun dikkate alındığı "küresel yönetim projesinin" gündemde olduğu bir kısım çevre iddia edilmektedir. Bir başka çevre ise, ABD'nin yeniden bir güçler dengesi kurulana kadar imparatorluk seçeneğinin zorunlu bir seçenek olduğunu iddia ediyor.

Ancak her iki yaklaşım için de geçerli olan ABD'nin bu süreçte yalnız olmadığıdır. İngiltere, Fransa, Almanya gibi Avrupa Birliği'nin merkez ülkeleri, DB, IMF, BM gibi uluslararası kurumlar, Ortadoğu'da Sünni iktidarların mevcut olduğu Arap ülkeleri, hatta son dönemde üstlendiği farklı misyonlarla Türkiye ve son bir yıl içinde emperyalizmin farklı boyutlarda müdahalelerine tanık olduğumuz Kuzey Afrika ülkeleri, yeni emperyalist işbölümünün parçalarıdır. Güçlü ve yeni bir işbölümü hızla tesis edilmektedir.

Aynı şekilde açıktır ki Avrupa devletlerinin ve sermayesinin de bu süreçten kendine

ekonomik, askeri ve ideolojik olarak pay çıkarma ve manevra alanı yaratma gibi bir proje içinde olduğu görülmektedir. Bu kapsamda artık çevre ülkeler arkasında ABD ve Batılı ülkelerin koalisyonun olduğu “uluslararası toplum” ile karşı karşıya kalmış sayılabilir.

Bu “uluslararası toplum”un yeni demogojisi ise “ülkelerin kendi vatandaşlarının haklarına ve özgürlüklerine saygı göstermesi”dir. Eğer bunun olmadığı düşünülüyorsa “uluslararası toplum” bu ülkelerin ulusal egemenliklerini tanımayacaktır. Bu koşullar sağlanmadığı noktada bu ülkelerin egemenlik hakları ellerinden alınabilir ve bu ülkelere çeşitli yollarla müdahale edilebilir. Kuzey Afrika’da ve özellikle Libya’da bu demogoji işe yaramıştır.

Bu müdahalelerin tümünün dayandığı tek bir nokta vardır o da ABD öncülüğündeki emperyalist politikalarıdır. Emperyalizm tarihsel olarak hem kapitalizmin bir aşaması hem de kapitalist sistemin yayılmasının bir aracı olmuştur. Günümüzde yeni bir emperyalist yayılmacılığa şahit oluyoruz; ancak hedefler hala aynı:

- 1- Genişleyen piyasaları kontrol altında tutmak,
- 2- Dünyanın doğal kaynaklarını talan etmek,
- 3- Çevre ülkelerdeki emek fazlasını sömürmek.

İdeolojik söylemi ise günümüz koşullarında güncellemiş ve ABD, Batılı ülkeler ve Japonya’nın her türlü güvenliğini korumak olarak belirlenmiştir. Bunun için de “insan hakları”, “demokrasi”, “insanlık” gibi kavramların emperyalist politikalara göre çarpıtılarak belirlenmiş bir çerçevede savunulmasını meşrulaştırmak için bağımsız ülkelere askeri müdahale zorunluluğu gündeme taşınmıştır.

KÜRESEL SERMAYENİN SÖMÜRÜSÜNÜ VE SİYASAL EGEMENLİĞİNİ MEŞRULAŞTIRMA ARAYIŞI...

Bir önceki bölümde tartışılan konularla bağlantılı olarak kapitalizm ve emperyalizm arasındaki ilişkinin iyi analiz edilmesi gereken bir dönemdeyiz. Bu noktada “Büyük Ortadoğu Projesi” eğer amacına en başında tarif edildiği gibi ulaşmış olsaydı kapitalistler için büyük bir ödül olabilirdi. Ancak bu ödül arayışı halen devam etmektedir. En büyük enerji rezervine sahip Ortadoğu’nun kontrolü, dünyayı kontrol altına almak demektir. Bu kontrolün kaybı ise küresel egemenlik projesinin tehlike altına girmesi ile eşdeğerdir.

Günümüzde yaşanan enerji sorunu, petrol kıtlığı değil tam tersine petrole olan ihtiyacın artmasıdır. Bu kaynak ise uluslararası tekellere başta Afrika, Orta Asya ve Ortadoğu’yu işaret etmektedir. Bu bölgeler sadece ABD ve Batılı ülkeler için değil başta Çin ve Rusya olmak üzere yükselen yeni güçler için de çekim merkezi konumundadır. Son dönemde özellikle bu ülkeler arasında küresel ekonomik kriz ile de piyasada pay kapma ve bunun için kaynaklar üzerinde yoğunlaşma eğilimleri görülmektedir. Çünkü merkez kapitalist ülkeler krizi aşmak için özellikle sermaye ihracını arttırmak ve çevre ülkelerin ekonomilerini sınırsızca kullanmak istemektedir. Ancak bu dönem bunu gerçekleştirmek çok kolay görünmemektedir. Çünkü dünyanın ikinci büyük ekonomisi Çin dünya ekonomisini

yöneten “temel kuralları” kabul etmemekte, bu kuralları kendi gereksinimlerine göre değiştirmeye çalıştığı gözlemlenmektedir. Bu paylaşım savaşında Çin ve ABD’nin yanı sıra Rusya, Hindistan ve Japonya da yer almaktadır. Kimi yazarların işaret ettiği gibi Nükleer silahlara da sahip olan Hindistan ve Çin’in enerji gereksinimi giderek artmaktadır. Rusya Avrupa’yla Çin’le, Japonya’yla yeni enerji hatları oluşturmaktadır. Böylece enerji rezervi olan bölgeler bu aktörler arasında yeni bir paylaşım alanı olarak şekillenmektedir. G20 toplantıları bu sürecin sözcüsü konumunda, toplantıya katılan ülkeler geleceğe dair planlarını orada dillendirilmekte ve yeniden şekil verilmektedir.

Ancak geçmişte de yaşandığı gibi paylaşım alanları üzerinde yaşanacak güç savaşı bu aktörlerin doğrudan karşı karşıya kaldıkları ortam da gerçekleşmemektedir. En son Arap coğrafyasındaki isyanlarda da görüldüğü gibi, süreçlere müdahale edilerek doğrudan ya da dolaylı yönlendirmelerle ülkeler kozlarını paylaşmaktadır. En son Libya örneğinde görüldüğü gibi ülkeler örtülü bir ekonomik paylaşım savaşı yürütmektedir.

ABD’nin Irak’ı işgalinde de görüldüğü gibi, işgalin kendisi, işgalin nedenlerinden daha önemli hale gelmiştir. Irak işgali, küreselleşme ve serbest pazarın dogmaları adına gerçekleştirilen askeri bir darbedir. Bunun en temel gerekçesi doğası gereği sermaye birikiminin kendisidir; bir başka deyişle “yaratıcı yıkım etkinliğidir”. David Harvey’e göre, “bunların sonucunda kapitalizm sürekli olarak kendi faaliyetlerini kolaylaştıracak coğrafi mekânlar arar, zamanın bir noktasında bu mekânı tamamen yok etmek zorunda kalır ve yine zamanın bir başka kesitinde sermaye birikimi açlığını doyuracak farklı, başka bir coğrafi mekân yaratır. İşte bu, sermaye birikiminin yaratıcı yıkım etkinliğinin tarihidir”.

Bunun sonucunda ortaya çıkan devletler ise başka bir ihtiyaca cevaptırlar. Kapitalist sistem, paraya dayalı bir meta dolaşım sistemini zorunlu kıldığı sürece, bu dolaşım ile ilgili yasal ve pratik düzenlemeleri sağlayacak devletlere her zaman ihtiyaç duyacaktır.

İNSANLIĞI EMPERYALİST İŞGALLER KURTARACAK(!)

ABD, özellikle 11 Eylül saldırılarından bu yana emperyal gücünü yeniden tesis etmeye yönelik bir stratejiyi benimsemiştir. Bu stratejide Afganistan ve Irak işgalini meşrulaştıran, bir süre sonra çeşitli yollardan kimi diğer ülkeleri de buna dahil eden “terörizme karşı küresel savaş” konsepti ortaya atılmıştır. Terörizme karşı savaş kavramı ABD’nin ekonomik ve siyasi hegemonyasını, askeri araçlarla sürdürme ve yeniden tesis etme politikalarının bir parçası olarak algılanmalıdır. 2001 yılında ABD Savunma Bakanlığı’nın yayınladığı belgelerle bu kavram gündeme gelmiş ve böylece yeni bir tehdit tanımı dünyaya ilan edilmiştir. Buna göre, Batı (ABD-Batı Avrupa devletleri) ittifakının güvenliği artık terörizmden ve terörizmin arkasında olan “haydut devletler”den gelecek saldırı olasılıkları tehdit ediyordu. 11 Eylül saldırısı, önce “terörizme karşı küresel savaş” konseptini, ardından Afganistan ve Irak’ın işgalini meşrulaştırmak için kullanılmıştır.

ABD’ye göre Afganistan işgalinin nedeni El Kaide’yi Afganistan’dan sökmek içindi. İşgal uzadıkça, yeni bir “ulus kurma”, “modernleşme”, “demokratikleşme”, “uyuşturucu

kaçakçılığını engelleme" şeklinde gerekçeler çeşitlendirilmiştir. Sonradan bu savaşın gerekçesi ABD'nin ve dünyanın güvenliği gibi belirsiz bir amaca bağlanmış; yönetimi "ılımlı" Taliban'a bırakma politikası da bu projenin içine dahil edilmiştir.

Af-Pak ABD hükümetinin Afganistan-Pakistan için bulduğu yeni kısaltmadır. Anlamı, ABD'nin takip etmeye çalıştığı stratejinin iki ülkeyi ayrı düşünmeyen ve aynı anda içerecek bir jeopolitik ilgiyi barındırmasıdır. Çünkü Pakistan'ın Afganistan'la olan sınır bölgesinin dünyadaki en tehlikeli yer olduğu söylenmiştir. O bölgenin El Kaide'nin "teröristleri eğitmek için" ve yalnızca Afganistan'a ve ABD'ye değil, dünyanın her yerine "saldırıları planlamak için" kullandığı güvenli sığınağı olduğu iddia edilmiştir. Birliktelik sadece bu iki ülke ile sınırlı değildir. George W. Bush'un ve Barack Obama'nın Afganistan işgalinde kurdukları siyasi birliktelik, ABD'nin dış politikası için de bir turnusol kağıdı niteliğindedir. Çünkü Irak işgali ve askerlerin geri çekilmesi ile ilgili seçimlerden önce sözde "olumlu" sözler eden Obama'nın asıl duruşunu Afganistan işgali belirlemektedir. Ünlü yazar James Petras, seçimlerde neden Obama'nın desteklenmemesi gerektiğini ifade ettiği bir yazısında şu önemli tespiti yapmıştır:

"Obama, kamuya açıkça ve ard arda, Afganistan'daki ABD askerî müdahalesini tırmandırma, oradaki ABD birliklerinin sayısını artırma, bunların operasyon alanlarını genişletme ve sistematik sınır ötesi saldırılarda bulunma sözü vermektedir. Obama, ABD güçlerini Irak'tan çekmek için bir kesin tarih belirlenmesine karşıdır çünkü, İran, Suriye ve Güney Lübnan'la askerî çatışmalar dahil, Ortadoğu için tasarladığı kapsamlı politikalarını uygulayabilmesi için ABD birliklerinin Irak'ta bulunması kaçınılmazdır."

Usame Bin Ladin'in öldürülüşünü kutlamak için Amerikan halkı, Amerikan askerlerinin ölümünün boşa olmadığına inanıp sokaklara çıkmıştır. Obama için bu süreç iki nedenle çok önemliydi: Kendi hegemonyasını iç siyasetinde ve kamuoyunda tazelemek ve uluslararası alanda askerî müdahale stratejisinin haklı ve geçerliği olduğunu dünyaya kabul ettirmek için bir "başarı" sağlamak.

Obama, Bin Ladin'in ölümünü terörizme karşı savaşta çok büyük başarı olarak nitelendirmiştir. Oysa bu bir başarı olsaydı, "terörizme karşı savaş"ın çoktan bitmiş olması gerekirdi. Üstelik Bin Ladin'in neden tutuklanıp yargı önüne çıkarılmadığı, ailesinin gözü önünde öldürülmüş olduğu bir yana, en güçlü olduğu zamanlarda değil de Arap dünyasında başlayan ayaklanmalarla eş zamanlı öldürüldüğü/öldürülebildiği üzerinde düşünülmesi gereken önemli bir boyuttur.

Obama ile gelişen dolaylı ilişkilere rağmen ABD'nin bölgesel/küresel işgalinin merkezinde Irak, İran ve Suriye bulunmaktadır. İran ile Suriye ortasında bulunan Irak'tan başlanmasının birçok nedeni vardır. Büyük Ortadoğu Projesi'nin yaratıcılarının masasında İran'ı ve Suriye'yi üç parçaya bölen bir harita bulunmaktaydı. Çünkü ABD II. Dünya Savaşı'ndan bu yana bölgede özellikle doğalgaz ve petrol kaynakları hususunda ulusal kaygıları barındıran hareketlerin ortaya çıkmasından hep tedirgin olmuştur. Bu noktada bu haritanın yaşam bulması amacıyla önce Suriye ve İran'a saldırmak için bir zemin

oluşturmak ve Irak'taki askeri gücü doğrudan kullanmak gerekiyordu. Ancak Irak'ta ciddi bir direnişle karşılaşan işgal güçleri, iç istikrarsızlıkla meşgul olmak zorunda kaldılar. Aynı zamanda Irak'ın işgalinden bu yana İran'ın bölgedeki ağırlığı artmış, nükleer silah yapma eğilimi nedeniyle Sünni Arap ülkeleri ABD'ye daha da yakınlaşmıştır.

ORTADOĞU VE KUZAY AFİRKA'DA HALK AYAKLANMALARI VE EMPERYALİZMİN MÜDAHALESİ...

Uluslararası alanda yukarıda bahsettiğimiz gelişmeler yaşanırken, yakın döneme kimi Kuzey Afrika ve Ortadoğu ülkelerinde mevcut rejimlere yönelik halk ayaklanmaları damgasını vurmuştur. 2010 yılının Aralık ayında başlayıp batı medyasında "Arap baharı" olarak adlandırılan bu hareketler, başta Tunus, Mısır, Libya ve Suriye olmak üzere Bahreyn, Yemen, Cezayir, Ürdün, Fas gibi ülkelerde de kendini hissettirmiştir.

Mevcut rejimlere tepkinin ilk çıktığı yer Tunus olmuştur. 17 Aralık 2010 tarihinde üniversite mezunu işsiz bir genç olan Muhammed Bouazizi, sokakta meyve sebze satarken arabasına el konulması üzerine kendini yakmış, bu olayın üzerine binlerce Tunuslu genç haftalar sürecektir protesto gösterilerini başlatmıştır. Ülkeye yayılan bu isyan dalgası, 23 yıldır iktidarda olan Zeynel Abidin Bin Ali'nin iktidarı bırakmasına yol açmıştır.

Tunus'da başlayan isyanın hemen ardından Mısır'da da benzer tepkilerle halk protesto gösterilerine başlamıştır. Mısırlılar, rejiminin baskı ve terörünü hiçe sayarak Tahrir Meydanı'nı doldurmuştur. 1981 yılından buyana ülkeyi yöneten Hüsnü Mübarek'in iktidarı bırakması talebiyle günlerce bu meydandan ayrılmamış, Hüsnü Mübarek de tıpkı Bin Ali gibi devlet başkanlığından çekilmek zorunda kalmıştır.

Libya'da da Muammer Kaddafi'ye karşı başlayan muhalif hareket, sonunda silahlı bir isyana dönüşmüştür. Tunus ve Mısır'dan farklı olarak Kaddafi rejiminin devrilmesi için ABD ve Batılı ülkeler muhalefete açıktan destek vermişlerdir. Süreç ülkeye NATO hareketinin yapılmasına kadar varmıştır.

Libya'ya NATO harekatı devam ederken, Suriye'ye yönelik uluslararası yaptırımlar gündeme gelmiştir. Özellikle Hama kentinde başlayıp ülkenin farklı şehirlerine sıçrayan gösteriler, yıllardır iktidarda olan Esad rejimini tehdit etmeye başlamıştır.

Benzer şekilde Cezayir, Bahreyn, Fas, Ürdün, Yemen gibi ülkelerde de halk mevcut rejimlere tepkilerini sokaklarda göstermişlerdir.

Dolayısı ile 2011 yılında dünya, çürümüş rejimlere karşı birçok ülkede halkın sokaklara dökülmesine tanıklık etmiştir. Bahsedilen ülkelerde yaşanan isyanlar, ülkeden ülkeye kimi farklılıklar gösterse de, temelde halkın on yıllardır öfke duydukları iktidarlara karşı güçlü tepkileri olarak yaşanmıştır. Bu tepkilerin merkezinde ise mevcut rejimlerin sürdürüğü işsizlik, yoksulluk ve siyasi baskı politikaları vardır.

İsyan hareketlerinin bu haklı taleplerine karşın, başta ABD olmak üzere Batı ülkeleri, hareketliliğin doğrultusunu kendi lehine çevirmek için kolları sıvamıştır. Kitlelerin tepki

duydukları bu rejimler, emperyalist ülkelerin açıkça işbirliği yapıp destekledikleri ya da varlığına göz yumdukları rejimlerdi. Bölge halklarının mevcut rejimlere hoşnutsuzluğunun farkında olan, buradaki rejimlerin kendi çıkarları açısından sürdürülebilirliğinin zafiyete uğradığını kavrayan ve İslam coğrafyasında farklı bir müdahale zemini arayan ABD'nin, hoşnutsuzlukların açık tepkiye ve isyanlara dönüştüğü noktada oldukça etkili müdahalelerde bulunduğu ise bir başka olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Uzun yıllardır bir takım yeni düzenleme planlarının odağındaki bölgeye müdahale kanalları zengin olan ABD, gerçekleşen rejim değişikliklerini, kapitalizmin sürekliliğini ve ülkelerin emperyalizme bağımlılığını sürdürmek üzerine değerlendirmeye çalışmıştır. Bu müdahalelerin en önemlisi devrilen iktidarların yerine iktidarı dolduran siyasi öznelerin kendisinin belirleyiciliği altında olmasına yönelik yaptığı girdiler olmuştur.

Tunus'da iktidardan düşen Bin Ali'nin yerine Muhammed El Gannuşî'yi, Mısır'da Hüsnü Mübarek'in yerine Müslüman Kardeşler Örgütü'nü, Libya'ya yapılan askeri müdahalenin ardından isyancıları doğrudan silahlandırması ve Ulusal Geçiş Konseyi'nin içindeki isimlerin doğrudan ABD tarafından belirlenmesi, Suriye'de Esad rejimini bugüne kadar olmadığı ölçüde köşeye sıkıştırması, ABD'nin gelişmelere yön vermeye yönelik girişimleri olarak yazılabilir.

2011 yılının son çeyreğinde başta Suriye olmak üzere devam eden çalkantılar, önümüzdeki dönem bölgenin ne şekilde biçimlendirileceğini de belirleyecek. Ancak ABD'nin dolaylı ya da açıktan müdahale ettiği rejim değişikliklerinin, bir bütün olarak emperyalizm açısından Ortadoğu'daki sorunları çözeceğini söylemek yanlış olacaktır. Emperyalizmin Afganistan'daki çıkışsızlığı, Irak'taki istikrarsızlığı, bu istikrarsızlığın İran'ın elini güçlendiriyor olması, İsrail'in bölge yeniden yapılandırılırken kendi alanını genişletmeye yönelik saldırgan politikaları, Filistin meselesinde süre giden tikanıklık gibi sorunları sürmekte, tüm bu karmaşık tabloda ABD'nin sıkışmaya devam ettiğini de not etmek gerekmektedir.

SERMAYENİN 21. YÜZYIL ÜTOPYASI: TOPLUMSALLIĞI YOK EDİLMİŞ TOPLUMLAR

DAYANIŞMA VE ORTAK ÇIKARLAR GEÇMİŞTE Mİ KALDI?

Dünya çapında son yıllarda ortaya çıkan gelişmeler bireysel inisiyatifi öne çıkaran ve toplumsal yapıları göz ardı eden yaklaşımların yaygınlaşmasına yol açmıştır. Başka bir deyişle, bireyin toplum içinde bir varlık olduğu gerçeği bir yana bırakılarak, “tek başına” sahip olduğu özelliklerin üzerine vurgu yapılmıştır. Bu çerçevede bireylerin kendilerini geliştirme olanaklarının arttığı ve bireysel özgürlük alanlarının geliştiği öne sürülmüştür.

Bireyselleşmeye ve bireyin kendini gerçekleştirmesine dayalı bu yaklaşımlar, “toplumsal sınıfların ortadan kalktığı” şeklindeki değerlendirmelere kadar uzanmıştır. “Yeni” dünyanın artık bireylere dayalı olarak var olduğu; bireysel yaratıcılığın belirleyici olduğu ve sınıfsal kimliklerin öneminin kalmadığı doğrultusunda görüşler ve değerlendirmeler yapılmıştır. Bu yaklaşımlar, toplumsal gelişmenin sınıfsal farklılıklara dayalı olarak gerçekleşmeyeceği yönündeki çözümlemelere de kaynaklık etmiştir. Böylece “sınıf mücadelesinin sona erdiği, kapitalizmin ulaştığı bu yeni düzeyin tarihin sonu olduğu ve bundan sonra başka bir değişimin yaşanmayacağı” savları öne sürülmüştür. Bu değerlendirmeler, kaçınılmaz olarak, geleneksel dayanışmacı değerlerin öneminin kalmadığı; toplumdaki bireylerin ortak çıkarlar çevresinde bir araya gelmesinin mümkün olmadığı sonucuna ulaşmıştır.

Yukarıda belirtilen “zihniyet” değişiminin başlıca üç olguya dayanarak yaygınlaştığı söylenebilir: Küreselleşme süreci, üretim ve iletişim teknolojisindeki değişim ve Sovyetler Birliği’nin çözülüşü.

1970’lerden sonra giderek hızlanan küreselleşme süreci ulusal kimlikler arasında -özellikle tüketim alışkanlıkları açısından- benzerliklerin artmasına yol açmıştır. Yaşam biçimleri görüntü olarak birbirine benzemeye başlayan insanlık için, bir yandan da “bireyselleşme” vurgusunun yapılması ilginç bir çelişki ortaya koymaktadır. Uluslararası sermayenin çıkarları doğrultusunda gelişen küreselleşme süreci, emek-sermaye ekseninde oluşan sınıfsal çelişkilerin üstünü örten, birey vurgulu yaklaşımları belirgin duruma getirmektedir.

Son otuz yıllık süreç içerisinde üretim ve iletişim teknolojilerindeki hızlı değişim de benzer sonuçların doğmasına yol açmıştır. Bu teknolojik gelişmeler bir yandan birey-makine ilişkisinin eskisinden farklı biçimler almasına yol açmış; öte yandan bireyin bir işi gerçekleştirebilmek için sahip olması gereken özelliklerin bileşiminde değişiklikler doğurmuştur. Bilgisayar kullanımının mal ve hizmet üretiminin merkezine yerleşmesi, işgücünün daha eğitilmiş ve daha nitelikli olmasını zorunlu kılmıştır. Bu durumun iki farklı sonucu olduğu görülmektedir. İlk olarak, iş eskisine göre bireyselleşmiş, çoğun-

lukla “yalnız” yapılabilir hale gelmiş, bireyin karar ve inisiyatifinin işteki önemi artmıştır. Aslında “bireyi yücelten” yaklaşımların temelinde bu değişim yatmaktadır. İkinci olarak teknolojik değişimin hız kazanması yapılan işlerin niteliğinde de önemli değişikliklere yol açmıştır. Üretim işlerinde çalışanların oransal değeri düşerken hizmetlerde istihdamın görece olarak arttığı görülmüştür. Ayrıca işlerin niteliğindeki değişiklik kadın ve çocuk emeğinin de daha çok kullanılabilir hale gelmesine yol açmıştır.

Bütün bu değişimler aslında işçilerin iş görme biçimlerinde ortaya çıkan değişimleri anlatmaktadır. Oysa işçi olma durumu ve bir bütün olarak işçi sınıfı kimliği iş görme biçimleriyle değil; çalışma yaşamı içindeki konumlanışla ilgilidir. Bu anlamda “Yaptığı iş ne olursa olsun ücretli olarak çalışma ve üretim araçlarının mülkiyetine sahip olmama” durumunun bir ifadesi olarak işçi sınıfı varlığını sürdürmektedir. Dolayısıyla işçi kimliğinin ve işçi sınıfının ortadan kalktığı yönündeki değerlendirmelerin toplumsal bir temeli olmadığı gibi, egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda üretilen “demogojik yaklaşımlardan” öteye bir değeri de yoktur. Nitekim küreselleşme süreci işçi sınıfının ortadan kalktığı değil; işçileşmenin ve proleterleşmenin yoğunlaştığı bir süreç olarak yaşanmaktadır. Son otuz yıllık dönem içinde tüm dünyada ücretli çalışanların toplam nüfus içerisindeki oranı giderek yükselmiştir.

İşçi sınıfının kavramsal olarak reddine kadar uzanan değerlendirmelerin yaygınlaşmasına yol açan temel nedenlerden birisi de Sovyetler Birliği’nin dağılmasıdır. 1989 ve sonrasında yaşanan gelişmeler işçi sınıfının iktidarı anlamında sosyalist uygulamanın çöküşü olarak algılanmış ve bu durum genel olarak sol ve sosyalist hareketlerin bir gerileme içine girmesine yol açmıştır. Dünya genelinde kapitalizmin ürettiği maddi ve manevi değerler “baskın ve yaygın gerçeklik” olarak algılanır olmuştur. Bu değişim kaçınılmaz biçimde toplumcu değerlerin ve “alternatif” yaklaşımların “gerçekleşebilir olma umudunu” azaltmıştır.

Oysa küreselleşme koşullarında sınıf mücadelesi, tüm dünya üzerinde en keskin biçimleriyle varlığını sürdürmüştür. Değişik ülkelerde sendikalar ve siyasal hareketler emekçilerin talepleri doğrultusunda örgütlenme, hak arama ve mevcut kazanımları koruma mücadelesinin sıcak örneklerini yansıtmışlardır.

Örneğin 1980’li yıllardan günümüze tüm dünya çapında yaygın grevlerin yaşandığı görülmüştür. 1980’de Sri Lanka’da genel grevden başlayarak İsveç’te, Polonya’da büyük grevler gerçekleştirilmiştir. 1984-1985 yıllarında İngiltere’de yaşanan madenci grevleri bu dönemin unutulmaz mücadeleleri arasında yerini almıştır. Amerika çelik işçilerinin ve Güney Kore’deki çalışanların mücadelesi de 1980’li yıllar boyunca yaygın grevlerle birlikte gelişmiştir. Benzer şekilde Fransa’da 1995’te yaşanan grevler, 1996-1997’de Güney Kore’deki gelişmeler ve aynı yıllarda Kanada’da çalışanların grevleri küreselleşme koşullarında sınıf mücadelesinin örnekleri olarak gösterilebilir. Aynı süreç 2000’li yıllar boyunca da varlığını sürdürmüştür. Fransa’da ve Yeni Zelanda’da 2006 grevleri, Güney Kore demiryolu işçilerinin mücadelesi, 2007 ve 2008 yıllarında Hindistan haberleşme işçileri ile Japon işçilerinin grevleri bu durumun seçilmiş birkaç örneği olarak sayılabilir.

Aynı dönemde Türkiye’de de özellikle Konfederasyonumuzun kurucu üyesi Lastik-İş sendikamız tarafından lastik işkolunda gerçekleştirilen grevler, Birleşik Metal-İş’in patronların en etkili sendikası MESS karşısında tarihsel önem taşıyan direniş ve grevleri, Genel-İş’in, Tekstil’in, Nakliyat-İş’in, kısaca DISK’in ve bağlı sendikalarımızın verdiği kararlı mücadele, cam işkolunda yaşanan gelişmeler, 1990’da Körfez Krizi gerekçe gösterilerek siyasal iktidar tarafından ertelenen tüm ülkeye çapına yayılmış grevler, dünyadaki gelişmelerin ülkemiz özelindeki örneklerinden sadece birkaçını ifade etmektedir.

Sınıf mücadelesinin küreselleşme koşulları altında varlığını sürdürdüğünün açık kanıtları 2008 kriziyle birlikte yadsınamaz bir biçimde ortaya çıkmıştır. Küresel krizin faturasının çalışanlara yıkılması doğrultusundaki politikalara karşı tüm dünyada işçi sınıfı direnmektedir. Şili’den İspanya’ya, İsrail’den Fransa’ya kadar uzanan geniş bir yelpazede toplumsal direnişin yaygınlaştığı görülmektedir. Özellikle Avrupa’da doğrudan işçilerin ve sendikaların öncülüğünde örgütlenmiş genel grev ve direniş eylemleri giderek yaygınlaşmaktadır.

Bugün de yaygınlaşarak süren direniş ve grevler Avrupa başta olmak üzere dünyanın hemen her ülkesinde yaşanmaktadır. Yunanistan, İtalya, Fransa, İspanya, Şili en yaygın grev ve direnişlerin gerçekleştiği ülkelere örnek olarak verilebilir. Bu grevlerin ve direnişlerin birçoğu geniş çaplı ve küresel krize karşı direnme amacıyla gerçekleştirilen genel grev niteliğindeki eylemlerdir.

Ayrıca en son örneği İsrail’de görülen halk hareketleri de küresel krizin ardından toplumsal çelişkilerin keskinleşmesinin örnekleri olarak ortadadır. Ortadoğu’nun yeniden yapılanmasına yol açan ve Tunus’tan Mısır’a, Yemen’den Suriye’ye kadar birçok ülkede yaşananların, işçi hareketinin de içinde yer aldığı toplumsal tepkilere dayalı olarak gerçekleştiği de göz ardı edilmemelidir. Bölgedeki ülkelerin gelişmişlik düzeyi dolayısıyla işçi sınıfının öne çıkamadığı bu sürecin, özünde, sınıfsal nitelikli çatışmalarla biçimlendirdiği olduğu da açıktır.

Bütün bu gelişmeler, günümüzde, sınıf mücadelesinin tüm dünyadaki kapitalist ülkelerde keskinleşerek sürdüğünü göstermektedir. Daha gelişmiş bir demokrasiye, insanca yaşanabilir koşullarda bir yaşam standardına ve insan onuruna saygılı ilişkilere dayalı bir topluma ulaşabilmek bu mücadelenin sürekli olarak ve kararlılıkla verilmesine bağlıdır. Mücadelenin sürekliliği ise ancak egemen güçler tarafından yok edilmeye çalışılan “emekçilerin ortak çıkarlarına dayalı dayanışmasının sağlanmasından” geçmektedir.

Kapitalizmin ve uluslararası sermayenin “bireysel kimliği öne çıkaran ve ortak çıkarlar temelinde dayanışmayı yok etmeyi amaçlayan” yaklaşımlarını geriletmek zorundayız. Emekçilerin yeni bir dünya özlemi ve geleneksel dayanışma temelinde dayalı mücadele çizgisi kapitalizmin karşısına yeniden ve daha kararlı bir biçimde çıkarılmalıdır. Dünyamızdaki en temel ilişki, ücretli emek-sermaye ilişkisidir ve geleceğimiz bu ilişki üzerinden yaşanacak çelişki ve çatışmalarla biçimlenecektir. Bu durumu küreselleşme sürecinin tümü kadar, küresel krizden sonra ortaya çıkan gelişmeler de açıkça kanıtlanmaktadır.

SİSTEMDEKİ ÇIKMAZ SOKAK: ÇEVRE SORUNLARI VE NÜKLEER TEHLİKE!

Serbest piyasa işleyişinin küresel çapta ortaya koyduğu çözümsüzlük yalnızca ekonomik çıkmazlar doğurmamıştır. Üzerinde yaşadığımız gezegenin doğal yapısı da, ulus-ötesi şirketler tarafından “en çok kâr elde etmek” amacıyla insafsızca sömürülmüş ve kirletilmiştir. Geçtiğimiz 25 yılda dünya iki kat büyümüş, buna karşılık gıda, su, temiz hava ve enerji kaynaklarının yüzde 60’ı tüketilmiştir.

Küresel çapta ortaya çıkan doğal kaynak kirlenmesinin yol açtığı trajik sonuçlar açıkça gözler önünde durmaktadır. Bu sonuçların en son örneği 2011 yılı başında Japonya’da oluşan depremde yaşanmıştır. Bilindiği gibi Japonya’daki olayda deprem gibi doğal bir yıkım nükleer santrallerde hasara yol açmış ve nasıl başa çıkılacağı bilinemeyen büyük tehlikeler doğurmuştur. Bu gelişmelere bağlı olarak nükleer enerji tartışma gündemine oturmuş ve Almanya başta olmak üzere birçok ülke aşamalı olarak nükleer santralleri kapatma kararı almak zorunda kalmıştır. Bu nedenle bu gün genel olarak, kömür, petrol ve doğalgaz gibi fosil yakıtlar ile nükleer enerjiye olan bağımlılığın tam bir çıkmaz oluşturduğu kabul edilmektedir. Başka bir ifadeyle, “küresel ekonomik kriz, küresel ekolojik krizle” atbaşı gitmektedir”. İklim değişikliğinin geri dönülemez aşamaya doğru sürüklen-diği, su ve gıda krizinin yaşandığı, kimi canlı türlerinin ortadan kalktığı, dünya çapındaki tarımsal üretimin düşmeye başladığı koşullarda, üzerinde yaşadığımız yerküredeki ya-şam giderek sürdürülemez hale gelmektedir.

Dünyanın sürüklendiği bu nokta rastlantısal olarak ortaya çıkmamıştır. Küresel sermayenin “en çok kar” amacı peşinde koşarken metalaştırmadığı, alınıp-satılır hale getirme-diği hiçbir varlık ve değer kalmamaktadır. İnsanlığın varlığını sürdürmesi için korunması gereken doğal kaynaklar, tıpkı üretim sürecinde uzun ve elverişsiz çalışma koşullarıyla baskı altına alınan insan ömrü gibi yıpratılmakta ve yok edilmektedir. Serbest piyasa anlayışının bir sonucu olarak örgütsüz hale getirilen, iş cinayetlerinde öldürülen, işsiz ve aç bırakılan insanların durumu ile soluduğumuz havanın ve içtiğimiz suyun kullanılamaz hale getirilmesi arasında hiçbir fark yoktur. Yer kürenin sahip olduğu doğal kaynakların kirletilerek yok edilmesi de, emekçilerin örgütsüz ve güvencesiz bir çalışma ortamında işsiz ve aç bırakılması da, dünyamızın temel varlıklarının ortadan kaldırılması demektir.

Küresel çaptaki özel sermaye birikiminin, hem insanın öz varlığına hem de içinde yaşam bulduğu doğal ortama bir saldırı anlamına geldiği açıktır. Çünkü, somut ihtiyaçlara göre gerçekleştirilen ve adil bir bölüşüm anlayışına dayalı ekonomik ve doğal denge arayışı, tüm alanların özel sermaye birikimine açık olduğu sistemlerle sağlanamaz. Böyle bir ekonomik düzenle doğa korunamayacağı gibi, iklim değişiklikleri de önlenemez. Günümüzde insanların sosyal hakları ile doğal bir çevrede yaşama hakları iç içe geçmiş bir bütün oluşturmaktadır ve bu hakları tehdit eden doğrudan doğruya piyasa ekonomisi işleyişinin kendisidir. Benzer şekilde sağlık, eğitim ve konut gibi, temel insan ihtiyaçla-rının karşılanmasına ilişkin alanların, serbest piyasa ekonomisinin öngördüğü kara açık sistemler çerçevesinde, insan ve insanın yaşadığı çevre yararına bir çözüme ulaştırılma-sı mümkün değildir.

Yine de, karşımızdaki soruna, “küresel olarak ortaya çıkan yıkıcı çevre sorunlarının nasıl engellenebileceği” şeklinde yaklaşıldığında, söylenebilecek önemli sözler söz konusudur. Doğal kaynak kullanımının ve enerji kaynaklarının korunabilmesi için nelerin yapılması gerektiği bugünden tartışılmalı, belirlenmeli ve yaşama geçirilmelidir. Böylece bu tartışma içinde yeni fonlar ortaya çıkacak, yeni çözüm yolları belirlenecek, yeni doğal kaynak kullanım sistemleri oluşacaktır. Bu tartışmanın elbette toplumsal yaşama, istihdama ve üretim süreçlerine ilişkin sonuçları da olacaktır. Örneğin; küresel çapta fosil yakıt sübvansiyonu için harcanan üç yüz milyar dolarlık bir kaynak başka alanlarda kullanılabilecek, yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı bir çözüm ise, dünyanın kirlenmesinin -en azından- durdurulması yönünde önemli yararlar sağlayacaktır. Benzer şekilde dönüştürülen politikalar milyonlarca yeni istihdam alanının açılmasına da yol açacaktır. Su kaynakları korunacak, orman alanları artacak, doğal dengenin yeniden kurulabilmesi için olanaklar yaratılacaktır.

Ancak bu bağlamda, içinde yaşadığımız “ekolojik krizin” çözümü için önerilecek yeni politikalar, ekonomik krizle içine girilen toplumsal bunalımın aşılabilmesi için önerilecek yeni yaklaşımlarla birlikte ele alınmalıdır. Başka bir deyişle, iklim değişikliğini ve doğal kaynak kirlenmesini engelleyecek yeni yollar, aslında insanları işsizlikten, açlıktan, dışlanmışlıktan koruyacak sosyal politikaların belirleyici olduğu yeni bir birikim modeliyle birlikte değerlendirilmelidir.

Bu anlamda, tartışılması gereken; sosyal korumalarıyla, bireysel güvenceleriyle ve doğal dengeleriyle insanın ve doğanın en iyi şekilde korunmasını sağlayacak yeni bir “toplumsal düzen arayışı” olmalıdır. İnsanın varlığını ve onurunu koruyan bir demokratik toplumsal yapı kaçınılmaz olarak doğanın korunmasını da öngörecektir. Ya da doğanın, bu anlamda suyun, enerji kaynaklarının, hayvanların, bitkilerin korunmasını amaçlayan gelişme ve kalkınma politikaları, kaçınılmaz olarak insan varlığının ve onurunun korunmasını da zorunlu kılacaktır.

ÖZGÜR BİREYDEN BİREYSEL KORKUNUN EGEMENLİĞİNE...

Küreselleşme koşullarında yukarıda belirtilen çerçevede oluşan “bireyselleşme” eğilimi, bireyin özgürleşmesi sonucunu doğurduğu öne sürülerek “dogma” haline getirilmiştir. Gerçekten de yaşanan süreç, bireylerin iş yaşamında daha “yaratıcı” bir işlev yüklenmelerini zorlamaktadır. Bu “yaratıcılık” sistemin öngördüğü sınırlar içerisinde oldukça dar kapsamlı ve ekonomik amaçlarla sınırlı olarak gerçekleşmektedir. Dolayısıyla insan kimliğinin, sözcüğün asıl anlamıyla bir “özgürleşme” yaşaması söz konusu değildir. Başka bir deyişle, üretim süreçlerine, “insanın fiziksel gücü yanında düşünsel gücünün daha çok katılması” temelindeki özgürleşmenin ne denli özgürleştirici bir niteliğinin olduğu kuşkuludur. Belki bu nitelikteki bir insan-makine ilişkisinin özgürleşmekten çok, “yeni tür bir bağımlılık” doğurduğunu söylemek daha doğru olacaktır.

İnsanı içinde yer aldığı toplumsal bütünden koparan bu yeni biçim, aslında, bireyin toplumsal boyutunun yok olmasını, örgütsel bilincinin gerilemesini ve geleceğini kurma

konusunda “yapayalnız” kalan bireyin “yeni korkularla” karşı karşıya kalması sonucunu doğurmaktadır. Gerçekten de küresel kapitalizmin gelişme dinamikleri, öncelikle, iş güvencesini herkes için yok etmektedir. Bu olgu yalnızca kriz dönemlerinde yaşanan bir durum değildir. Ancak kriz dönemleri sözü edilen eğilimin ağırlıklı olarak kendisini gösterdiği süreçlerdir. Örneğin 2008 kriziyle birlikte tüm dünyada elli milyona yakın çalışan işini kaybetmiştir. Bu durum Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri tarafından “insanlar yaşamlarının en kötü dönemlerini geçirmektedir. İşlerini, evlerini, sosyal güvencelerini ve karınlarını doyurma umutlarını kaybetmektedir.” biçiminde açıkça ifade edilmiştir. Burada sözü edilen “insanların” çoğunluğu, eğitim ve yetenekleri açısından yüksek nitelikli ve özgürleşmiş bireylerdir. Ancak edindikleri yetenekler ve bilgiler bu çalışanları bekleyen “kaçınılmaz sondan” korunmak için yeterli olamamıştır. Bilindiği gibi dünyanın en büyük bankaları birbirinin peşi sıra binlerce insanın işten çıkarılma kararlarını açıklamış, işten çıkarılacak çalışan sayısı, sadece bankalarda, yüz binlerle ifade edilmiştir. Bankalarda çalışan ve işten çıkarılan bu yüz binlerce insanın hemen hemen tümü, sistemin yücelttiği “nitelikli ve özgür” bireylerden oluşmaktadır.

İnsanın bir parçası olduğu toplumsal bütünlükten ve üretim süreçlerinden kopararak soyutlanması, sınıfsal ilişkilerin göz ardı edilmesine yol açmakta; böylece sistemin sürekliliğini ve toplumların yönetilmesini kolaylaştıran bir “yanılsama” yaratılmaktadır. Küreselleşme ile “özgür birey” ortaya çıkmamış; “bireyler”, sistem karşısında yapayalnız bırakılmalarıyla içine düştükleri bir korkuyla yüz yüze kalmışlardır. Böylece, asıl olarak, içine düştüğü “gelecek korkusuyla, direnme gücünü yitiren” ve boyun eğici eğilimler gösteren insanların ortaya çıkarılması amaçlanmıştır.

21. yüzyılın bireyi elbette 20. yüzyıla göre daha gelişmiş koşullarda yaşamını sürdürecektir ve toplumsal ilişkiler içinde biçimlenecektir. Bu toplumsal ilişkilerin üzerinde yükseldiği temeller ve sınıfsal ilişkiler gelecekte de belirleyici bir işlev görecektir. Dünya toplumlarının ortak bilinci, insanlığın bugüne dek geliştirdiği tüm değerleri yok sayarak insanı yalnızlaştıran ve köleleştiren ilişkilere geri dönülmesine izin vermeyecektir.

TOPLUMSAL DIŞLAMA, İŞTEN ATILMA, İŞSİZLİK, DEVLET BASKISI...

Küreselleşme ile iletişim olanakları gelişip tüm dünya üzerinde insanların yaşam biçimi birbirine benzer özellikler göstermeye başlarken, aynı zamanda, gerek toplumların kendi içinde gerekse toplumlar arasında “çok büyük farklılıkların da” olduğu görülmüştür. “Proleterleşme” yaygınlaşarak ücretli çalışanların sayısı ve oranı artarken; ücretliler arasındaki farklılıklar derinleşmiştir. Bu derinleşme başlıca iki yolla gerçekleşmiş bulunmaktadır: İlk olarak esnek çalışma biçimlerinin yaygınlaşması, öncelikle, yeni istihdam türlerinin ortaya çıkışına yol açmıştır. Bu yeni biçimlerin ortak özelliği; “güvencesiz ve ucuz istihdamdır”. Küreselleşme ile birlikte ikinci olarak ise toplumlar arasında farklılıklar artmıştır. Sermaye birikiminin gerçekleşme süreci görece olarak daha yoksul bir Güney ve daha zengin bir Kuzey doğurmuştur.

Son otuz yıllık dönemde, hemen tüm toplumlarda işsizlik “yapısal” bir özellik kazan-

miştir. Sistemin “ucuz ve örgütsüz iş gücü üzerinden kendini yeniden üretebilmesi”, çalışanlar için sürekli olarak tehdit olma niteliğini koruyacak bir işsizliğin varlığıyla sağlanmaktadır. Sadece Avrupa Birliği ve Türkiye’deki ekonomik gelişme ve işsizlik arasındaki ilişkilere bakmak bile bu durumun varlığını kanıtlamak için yeterlidir. 2008 ve sonrasında ekonomik krizle sıçrama gösteren işsizlik, 1970’lerden başlayarak büyüyen ekonomilerde de çözülemeyen bir sorun olarak var olmuştur. Örneğin Avrupa Birliği’nde ortalama olarak yüzde 10’lar dolayında seyretmiş ve ekonomilerin büyüme değerlerinden bağımsız bir nitelik göstermiştir. Aynı durum, Türkiye’de de, “çok yüksek büyüme oranlarına ulaşılan yıllarda bile işsizlikte bir azalmanın gerçekleşmemesi” şeklinde kendisini ortaya koymuştur.

Yaygın işsizliğin yarattığı ortam, “kar oranlarının düşmesini önlemek” amacıyla, küresel çapta esnek çalışma biçimlerinin yerleştirilmesi için en uygun koşulları yaratmıştır. İş yapan insanın sahip olması gereken niteliklerin artışı, doğrudan doğruya işçinin kendisine karşı kullanılmış ve bağımsız iş yapma ya da özgürleşme görüntüsü altında güvencesizlik yaygınlaştırılmıştır. Taşeronlaşma, iş-işyeri-ücret esneklikleri yaratan düzenlemeler, yarı zamanlı çalışmalar, kayıt dışılık, kiralık işçi kullanımı, ücretleri ve ücret dışı maliyetleri düşürebilmek için tüm dünyada hızla yaygınlaştırılan çalışma ilişkileri haline gelmiştir.

Esnek iş ilişkileri bir yandan da işyerlerinin parçalanmasına yol açmıştır. Aslında, işyerlerinde yapılan işlerin sayımında beklenen değişimler dışında bir azalma gerçekleşmemektedir. Ancak çalışanların bir bölümünün, bazı işler dışarıya verilerek işyeri dışına itilmesi, bir işyerinde birden çok işverenin ortaya çıkmasına yol açmaktadır. Böylece, işyerleri içinde, aralarında her açıdan büyük farklılıklar bulunan işçi grupları doğmaktadır. Bu durum zaman zaman çekirdek-çevre işgücü şeklinde ayrımların yapılmasına da değerlendirmelere de yol açmıştır. Sendikal örgütlenmede yaşanan gerileme ile birlikte, işyerlerinde ortaya çıkan bu yeni durum süreklilik kazanmış ve giderek belirleyici duruma gelmiştir.

Eğitim, sağlık, emeklilik, barınma, toplu taşıma gibi alanların giderek özelleştirilmesi ile çalışanlar arasında doğan farklılıklara benzer bir biçimde, toplumun genelinde de yaşam düzeyleri arasındaki farklılıkların derinleştiği geniş topluluklar ortaya çıkmaktadır. “Toplumsal haklar” kavramını dışlayan ve bu haklara ulaşımı piyasa koşullarına bağlı hale getiren düzenlemeler, sermayenin karını ve yatırım kaynaklarını arttırırken, milyarlarca insanın yaşam olanaklarını geriletmektedir. Böylece, tüm dünyada beslenme, eğitim, sağlık, barınma gibi temel haklarına ulaşamayan geniş kitleler ortaya çıkmıştır.

İşyerlerindeki çevre işgücünden başlayarak kayıt dışılık ya da işsizlik şeklinde kendisini gösteren olgularla birlikte; temel yaşam araçlarını sağlaması mümkün olmayan insanlardan oluşan ve “toplumsal dışlanmışlık” biçiminde ifade edilebilecek olan bir gelişme ortaya çıkmış bulunmaktadır. Emeklileri, engellileri, güçsüzleri topluma yük olarak algılayan bu anlayış, yüksek katma değer yaratarak çalışan işgücünden başka hiçbir insanı “değerli” saymamaktadır. Çalışma raporunda ayrıntılı olarak incelenen dinamiklerle bağlantılı değerlendirildiğinde daha açıkça görüleceği gibi; işsizlik, yoksulluk ya da

güçsüzlük toplumsal bir sorun olmaktan çıkarılmakta ve bireysel yetersizliklere bağlı olgular olarak “benimsetilmeye” çalışılmaktadır.

Bu yaklaşım emekçilerin kendileri tarafından da kabul edildiği oranda, değişimin öünü kesilmektedir. Küreselleşmiş kapitalizmin dünya çapında sermaye birikimi politikalarının bir sonucu olarak ortaya çıkan bu gelişmeler, geniş emekçi kitleler tarafından, “çözümü olmayan çaresizlikler” şeklinde değerlendirildiği ölçüde “süreklilik” kazanmakta ve bir “kader” haline dönüşmektedir.

“Gününü kurtarabilmek” için yüzlerce yıldır sınıf mücadelesiyle elde edilmiş bulunan haklarını ve geleceğini yok sayan milyonlarca emekçi; sadece günlük ekonomik taleplerini ifade etmek için harekete geçtiğinde bile zor kullanarak bastırılmaktadır. Tüm dünyada çalışanların onlarca yıl boyunca sürdürdüğü mücadele içinde yaşananlar bu durumun açık örnekleridir. Bir yandan toplumsal hakları ortadan kaldıran yasal değişiklikler yapılarak kazanılmış haklar geriletilmekte ve “hukuksal zor” uygulanmakta; öte yandan ise meşru hak talepleri için verilen mücadeleler “doğrudan şiddet” yoluyla bastırılmaktadır. Son otuz yıllık süreç, Güney Kore’den Şili’ye, Türkiye’den Liberya’ya kadar uzanan tüm dünya çapındaki bu türden örneklerle doludur.

Küreselleşmeyle bir “cennet” vaat edilmiş; ancak bu cennet, yalnızca en çok kar elde edenlerin ve bu yolla trilyonlarca dolar tutarında parasal fon biriktirenlerin cenneti olmuştur. Bu gelişmenin dünya çapındaki emekçiler ve tüm işçi sınıfı için karşılığı; sınıfsal parçalanmışlık, daha çok işsizlik, daha az gelir, açlık ve yoksulluktur. Türkiye dahil dünyanın bir çok ülkesinde açlıkla başa çıkmaya çalışan insanların var olduğu bir dünya doğmuştur. Ekonomik düzeni “piyasanın kutsal eli ve kurallarıyla sürdürmeye” çalışanlar, 2008 küresel krize kadar bu gelişmelere gözlerini kapatmışlardır. Küresel kriz sonrasında sistemin tıkanması ve sermaye birikiminin sağlanamaması, dünya bankası ve IMF gibi bazı kuruluşlar dahil, egemen güçlerce, var olan gerçekliğin farkedilmesine yol açmış bulunmaktadır. Ancak, bugün de, sistemi krize sokan yoğunlaşmış ve çok büyümüş parasal fonların hareketini sınırlayacak önlemler almak dışında, başka bir açılım ortaya konulmamaktadır. Yoksullaşma ve dışlanma, kriz değerlendirilirken sözü edilen; ancak, krizden çıkış söz konusu olduğunda “unutulan” olgular durumundadır. Küresel düzeyde, parasal fonların hareketini sınırlamakla yetinen politika arayışları, krizi doğuran nedenleri ortadan kaldıramayacağı gibi, küreselleşmenin yol açtığı toplumsal açmazların çözümünü de hiçbir şekilde sağlayamayacaktır.

GÜVENCESİZ ÇALIŞMA, KAYIT DIŞI, TAŞERON, KİRALIK İŞÇİLER...

Sistemin toplumsal dışlanma ve ucuz işçilik üzerinden var olurken geliştirdiği çalışma biçimleri, güvencesizliği kalıcılaştıran kayıt dışılık, taşeron işçilik, kiralık işçilik ile işi ve ödemeleri esnekleştiren başka her tür ilişkidir. Eve iş verme, yarı zamanlı çalışma, günlük ücret usulü çalışma ilk bakışta sayılabilecek benzer istihdam biçimleridir.

Gerçekten de işin “out-source” edilmesi ile başlayan parçalanma süreci, kayıt dışılıkla birlikte, “her türlü güvencenin yok edildiği” çalışma ilişkilerine doğru gelişmiştir. “Atipik”

çalışma biçimleri altında toplanan eve iş verme ve yarı zamanlı çalışmalar, yine de, işçinin karşısında bir işverenin bulunduğu uygulamalardır. Daha sonra hızla yaygınlaşan ve özel istihdam büroları aracılığıyla kurumsallaştırılan “kiralık işçilik” uygulaması ise, işçinin işyerini de yok etmektedir. Özel istihdam bürosuna bağlı işçilerin bir işyeri olmadığı gibi, genel olarak “kendilerini gerçekleştirecekleri sürekli bir işleri de” yoktur. Bu anlamda, özel istihdam büroları ile bireysel düzeyde mutlak güvencesizlik yaratan kayıt dışına göre, işçilerin üretken kimliğine ve kişiliğine yönelik en üst düzeyde bir saldırı söz konusu olmaktadır.

Çalışanları her açıdan olumsuz etkileyen bu gelişmeler, örgütlenmede yaşanan gerileme ve yetersizliklerin bir sonucu olarak yaygınlaşmaktadır. Özellikle sendikal hareket kayıtdışını, taşeron işçiliğini, evde çalışanları, yarı zamanlı işçileri, kadın ve çocuk emeğini örgütlemekte başarısızdır. Sendikaların daha çok geleneksel çekirdek işçilerin örgütleri olarak var olmaları, bir yandan bireysel düzeyde, çalışanların yaşam koşullarının olağanüstü kötüleşmesine yol açmakta; öte yandan ise toplumsal korumaların ve temel hakların ortadan kaldırılması eğilimlerine güç kazandırmaktadır. 2008 kriziyle kendisini en üst düzeyde ortaya koyan bu çözümsüzlük karşısında, sendikal hareketin “sistemin bütününe ilişkin değişim ve dönüşüm sağlayacak politikaları üretememesi de” bugünün bir başka gerçeğidir. Böylece sendikalar “tüm çalışanların çıkarlarını temsil eden örgütler” olmaktan uzaklaşmakta; bu ise, güvencesiz çalışma biçimlerini yaygınlaştırarak, örgütsüzlüğü daha da arttırmaktadır.

Son otuz yıllık dönem işsiz sayısında olduğu gibi güvencesiz ve kayıt dışı çalışanların sayısında da olağanüstü artışların gerçekleştiği bir dönemdir.

Başlangıçta işgücünün küçük bir bölümünü oluşturan kayıt dışı çalışanlar 2000’li yıllara gelindiğinde çok yüksek oranlara ulaşmışlardır. Örneğin 2006 yılı verileri gayri safi yurt içi hasılanın Türkiye’de yüzde 45’inin, Nijerya’da yüzde 76’sının, Tayland’da yüzde 70’inin, Mısır’da yüzde 68’inin, Filipinler’de yüzde 50’sinin, Meksika’da yüzde 49’unun, Rusya’da yüzde 40’inin, Malezya’da yüzde 39’unun, Güney Kore’de yüzde 38’inin Brezilya ve Yunanistan’da yüzde 29’unun, Macaristan’da yüzde 27’sinin, İtalya’da yüzde 26’sinin, İspanya’da yüzde 24’ünün, Belçika’da yüzde 22’sinin, Arjantin’de yüzde 21’inin, İsveç’te yüzde 20’sinin, Kanada’da yüzde 16’sinin, Çek Cumhuriyeti ve Fransa’da yüzde 15’inin, Almanya’da yüzde 14’ünün, İngiltere’de yüzde 11’inin, ABD ve Japonya’da yaklaşık yüzde 9’unun kayıt dışı ekonomiyle üretildiğini ortaya koymaktadır.

Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD) bütün dünyada kayıt dışı çalışanların sayısının 1.8 milyara ulaştığını belirlemiş bulunmaktadır. Bu değer, tüm çalışanların sayısının yaklaşık üç milyar olduğu göz önüne alınırsa, dünyada her on çalışandan altısının kayıt dışı çalıştığını ortaya koymaktadır. Başka bir deyişle, kayıt dışı çalışanlar kayıt içi istihdamdan altıyüz milyon daha fazladır. Kaldı ki, kayıt içi görünen çalışanların önemli bir bölümünün de esnek çalışma biçimleri içinde yer aldığı göz önüne alınmalıdır. Böylece günümüzde çalışanların güvencelerinin ve kazanılmış haklarının ne ölçüde gerilediği tüm korkunçluğuyla ortaya çıkacaktır.

Üstelik OECD tahminine göre kayıt dışı çalışan sayısı 2020 yılına kadar toplam çalışanların yüzde 75'ine ulaşacaktır. Günümüzde Sahra Afrikasında tarım dışı işkollarında çalışanları üçte ikisinin herhangi bir güvencesi, yasal hakkı veya koruması bulunmamaktadır. Benzer şekilde Güney Asya'da ve Latin Amerika'da çalışanların en az yarısının güvencelerden yoksun olduğu görülmektedir.

Ayrıca 1.8 milyar kayıt dışı çalışanın 1.2 milyarı, günlük 2 dolardan az kazanarak çalışmaktadır. Bu durum özellikle yüksek büyüme oranlarıyla dikkat çeken Çin, Hindistan ve Brezilya gibi ülkelerde kendisini göstermektedir. Örneğin Hindistan'da on çalışandan dokuzu, başka bir ifadeyle 370 milyon kişi, sosyal güvencelerden yoksun olarak çalışmaktadır.

Avrupa Birliği özelinde bakıldığında ise esnek ve güvencesiz çalışmanın giderek yaygınlaştığı görülmektedir. Örneğin Avrupa Birliği üyesi 27 ülkede geçici işçi olarak çalışanların sayısı 32 milyona ulaşmış ve yüzde 15'i bulmuştur. Oysa yaklaşık on yıl önce bu oran yüzde 11 dolayında olup 22 milyon kişiyi ifade etmektedir. Benzer şekilde yarı zamanlı çalışanların sayısı da yüzde 18'e, yani 40 milyon kişiye ulaşmıştır. Avrupa Birliği'nde yüzde 15'e denk gelen 31 milyon işçi açlık sınırının altında bir ücretle yaşamını sürdürmektedir. Ayrıca 17 milyon işçi de yoksulluk sınırının altında bulunmakta ve böylece Avrupa Birliği'nde her dört çalışandan biri yoksulluk koşulları içinde yaşamaktadır. Bu durumun bir göstergesi olarak örneğin İtalya'da 3 milyon kayıt dışı işçi bulunmakta, Almanya'da altı milyon işçi açlık sınırının altında ücret almakta, İspanya'da altı milyon geçici işçi çalışmakta, İngiltere'de ise beş milyon güvencesiz işçi bulunmaktadır.

Bu gerçekler uluslararası sermayenin çıkarları doğrultusunda gerçekleştirilen küreselleşmenin, emekçilerin ve genel olarak insanlığın yararına sonuçlar doğurmadığını açıkça ortaya koymaktadır. Bu sonuçlar, gelişmiş ülkelerde de, gelişmemiş ülkelerde de yaşanmaktadır. Oysa, sermayenin giderek daha çok merkezileştiği, tekelleşme eğiliminin arttığı, ara malı ve girdi üreten işverenlerin tekellere daha çok bağımlı hale geldiği buna karşılık milyarlarca çalışanın yoksulluk, güvencesizlik ve işsizlik sarmalında kaldığı böyle bir düzen, insanlığın geleceği olamaz. Emekçiler, "kendi ürettikleri değerlerin, uluslar üstü aktarım mekanizmalarıyla kendi yoksulluklarının ve çaresizliklerinin nedeni haline sokulduğu bu akıl dışı işleyişi" kabul edemezler. Dünya çapında işçi hareketi ve sendikalar, emekçilerin hak ve özgürlük talepleri çerçevesinde sınıf mücadelesini yükseltmek ve toplumsal bir dönüşüm yaratabilmek için gerekenleri yerine getirmek zorundadırlar.

EMEĞİN GÖÇÜ, YABANCI İŞÇİLER...

Emek göçü, dünyamızın son 300 yıllık ekonomik ve sosyal gelişmesini yaratan en önemli öge sayılabilir. Bilindiği gibi, kapitalizm, varlığı için gerekli işgücünü tarımsal üretimden kopan "yarı-kölelerin" kapitalist işyerlerinde "ücretli emek" niteliğini kazanmasıyla elde etmiştir. 17. Yüzyıldan başlayarak Batı Avrupa'da hızlanan kırdan kente göç, değişik görünümler altında günümüzde de varlığını sürdürmektedir. Türkiye'de de yaklaşık elli yıllık bir geçmiş boyunca benzer bir süreç yaşanmıştır. Bugünlerde ise Çin, belki de

tarihin gördüğü en büyük emek göçünü yaşamaktadır. Batı Avrupa'da bir yüzyıla yayılan gelişme süreci Çin'de birkaç on yılda gerçekleşmektedir. Çin'in 800 milyonluk iş gücünden kırsal kesimden üretim alanlarına göçerek işçileşen emekçi sayısı 300 milyon dolayına ulaşmıştır.

Öte yandan, kapitalist sermaye birikimi, iç göçler yanında uluslararası göç hareketlerini de doğurmuştur. Özellikle “çevre ülkelerden merkez ülkelere” doğru, gelişmiş ülkelerdeki “iş gücü açığını” karşılamak amacıyla uluslararası göçler yaygın biçimde yaşanmıştır. Türkiye de 1960'larda başlayan ve Almanya yoğunluklu olmakla birlikte tüm Avrupa'ya yönelen milyonlarca insanıyla bu sürecin bir parçası olmuştur.

Ancak küreselleşme süreciyle birlikte emeğin uluslararası göçünün niteliğinde önemli değişiklikler gerçekleşmiştir. Sınırsız biçimde uygulanan “vahşi liberal” politikalarla milyonlarca insan yoksulluğa sürüklenmiş; dünya zenginliklerinin uluslararası tekellerde toplandığı bir dönem yaşanmıştır. Bu değişmelerle birlikte insanların bölgeler, ülkeler ve kıtalar arasındaki hareketliliği artmıştır. Bu hareketliliğin temel özelliği; bir zorunluluk olarak ortaya çıkmasıdır. Çünkü küreselleşme ile birlikte küresel gelir dağılımı bozulmuş ve dünyanın belli bölgelerinde yoksulluk artmıştır. Böylece son otuz yılda göçmen sayısı olağanüstü artmıştır. 1960'lı yıllarda toplam olarak 75 milyon dolayında bulunan göçmenlerin sayısı bugün yaklaşık 200 milyona ulaşmıştır. Bu değerler dünyada her otuz insandan birinin göçmen olduğunu göstermektedir.

Göçmenlerin bileşimi incelendiğinde yaklaşık yüzde 10'un politik nedenlerle veya savaşlar dolayısıyla göç edenler olduğu görülecektir. Sığınmacı ya da mülteci durumundaki bu insanların sayısı 1970'lerden günümüze dört kat artarak 4,5 milyondan 17 milyona çıkmıştır. Göçmenler içinde 25 milyon kişinin zorla yerlerinden edildiği ve bunların üçte ikisini kadınların oluşturduğu tahmin edilmektedir. Ancak son dönemde uluslararası göç hareketleri içinde payını giderek arttıran olgu ekonomik nedenlerle göçtür. Sayısal olarak küçük bir oranını beyin göçünün oluşturduğu bu hareketin asıl gövdesi, uluslararası piyasaların talepleri doğrultusunda yer değiştiren nitelikli ya da niteliksiz işgücünden oluşmaktadır.

Tarihsel olarak, işsizliğin bulunmadığı, dolayısıyla işin olduğu yerlere doğru yönelen uluslararası emek göçü, küreselleşmeyle birlikte nitelik değiştirmiştir. Tüm dünya üzerinde işsizliğin var olduğu gerçeği göz önüne alındığında kendi ülkelerinde işsiz, yoksul ve aç kalanların işsizliğin yaygın olduğu başka yerlere göç ettiği anlaşılabacaktır. Birçok ülke işsizlik oranlarının yüksek olmasına karşın diğer ülkelere gelen yasal ya da kaçak işçileri istihdam etmektedir. Türkiye gibi dünyanın belli başlı bütün ülkelerinde, bir yandan yüksek işsizlik yaşanmakta, öte yandan kaçak ya da yasal işçi göçü görülmektedir. Örneğin gerçek verilerle yaklaşık altı milyon işsiz bulunan Türkiye'de yabancı işçilerin sayısının da 1 milyona ulaştığı tahmin edilmektedir. Daha genel bir bakışla dünya üzerinde 250 milyona ulaşan işsiz varken 200 milyon insan da iş bulabilmek için işsizliğin yoğun olduğu ülkelere göç etmektedir. Bu değerler evrensel düzeyde göçlerin yol açtığı sorunun karmaşıklığını gösterdiği kadar göç sorununun trajik boyutunu da gözler önüne sermektedir.

Aslında gerçekleşme biçimi farklı olmakla birlikte 1970'lere dek yaşanan göçlerle, 1970'lerden günümüze kadar yaşanan göçlerin, emekçilerin hak ve özgürlükleri üzerindeki etkisi benzerlik göstermektedir. Geleneksel iç ya da dış göçmenler, kırdan kente ya da gelişmemiş ülkelere gelişmiş ülkelere akarken, gittikleri yerde işsizliği yaratmış, ücretlerin ve güvencelerin, belirli sürelerde de olsa gerilemesine yol açmıştır. Ancak kapitalizmin doğal gelişim süreci içinde, giderek büyüyen sermaye birikimiyle işçilerin sayısal artışı, örgütlenme olanaklarını geliştirmiş ve böylece temel hak, özgürlük ve güvencelerin gerçekleştirilmesini sağlamıştır.

Küreselleşme ile birlikte ortaya çıkan göç olgusu da, işsizliği arttırarak ve güvencesiz çalışma biçimlerini yaygınlaştırarak yaşam standartlarının düşük düzeylerde süreklilik kazanmasına yol açmaktadır. Bugün, ABD, Avrupa ile Güney ve Güneydoğu Asya ülkeleri bu güvencesizlik üzerinden göçmen işgücü alan bölgeler durumundadır. Günümüzde küresel dünya kentlerine göçler nitelikli ve niteliksiz emek arasında bir "kutuplaşma" yaratılarak talep edilmektedir. İşgücünün bir bölümünün göçü, nitelikli iş gücü açığını kapatmak için zorunlu olarak gündeme gelmektedir. Ancak daha büyük bölümü, "ucuz emek" şeklinde esneklik uygulamaları ile istihdam edilmektedir.

Küreselleşme ile birlikte ekonomik sınırların ortadan kalktığı ve yeni bir dönemin başladığı öne sürülmüştür. Ancak yaşananlar sınırların gerçekte işçiler ve yoksullar için değil, sadece sermaye için açıldığını kısa zamanda ortaya koymuştur. Ekonomik sınırların kalkması, sermaye hareketlerinin tüm dünya üzerinde karın en çok olduğu alanlara doğru hızlı, en düşük maliyetle ve istediği gibi gidebilmesi sonucunu doğurmuştur. Emekçiler için ise Avrupa Birliği örneğinde de gözlenebileceği gibi, sınırlar daha da yükseltilmiş bulunmaktadır.

İşgücü göçünün sermaye birikiminin biçimiyle yakın bir ilişkisi vardır. Gelişmiş ülkeler bir çok iş kolunda, üretimlerini, ucuz emek istihdamının mümkün olduğu ülkelere kaydırırken, bu ülkelerde hizmet sektörü büyümüştür. Bu ülkeler teknoloji yaratma, iletişim, finans gibi alanlarda yoğunlaşmaktadır. Dolayısıyla, nüfusun yaşlanması dışında, ekonomik nedenlerden kaynaklanan kitlesel bir işçi talebi söz konusu değildir. Bu nedenle, özellikle gelişmiş ülkelerin küreselleşme görüntüsü altında emeğin serbest dolaşımını sağlamasını beklemek gerçekçi görünmemektedir. Bu ülkeler sermaye yatırımlarına ve yalnızca sınırlı sayıdaki nitelikli işgücüne açık durmaktadırlar.

Yaygın işsizlik ve dünya çapında gerçekleşen büyük dengesizlikler kaçak göç hareketlerinin de artması sonucunu doğurmaktadır. İş güvencesi olmayan, ücretlerin düşük ve çalışma koşullarının ağır olduğu işlerde, gelişmiş ülkelere yasadışı yollardan giren kaçak göçmenler çalıştırılmaktadır. Bu göç hareketleri, aslında, kaçak durumda oldukları için haklarını aramaları mümkün olmayan milyonlarca insanın, güvencesiz ve çok kötü koşullarda çalıştırılmalarıyla sonuçlanmaktadır. Kısa sürede örgütlenmeleri de beklene-meyecek olan bu kitleler, evrensel düzeyde emekçilerin kazanılmış haklarını ortadan kaldırmak isteyen uluslararası sermayenin öngördüğü iş ilişkileri düzeni içinde çalışmayı sürdürmektedir.

Yukarıda belirtildiği gibi iletişim ve ulaşım olanaklarının ulaştığı düzey dünya üzerinde emek hareketliliğini daha önce görülmedik ölçüde arttırmıştır. Ancak bu artışın temelinde kapitalizmin yarattığı açlık, yoksulluk ve savaş ortamı yatmaktadır. İş arayan ve başka ülkeye göç eden insanlar, küreselleşme ile uygulamaya konan “serbest piyasacı politikaların” işsiz ve yoksul bıraktığı insanlardır. Buna karşılık gelişmiş ülkelerin bu göçleri kendi dışlarında bir olgu gibi değerlendirdiği ve çeşitli sınırlamalar ile polisiye önlemler uygulayarak çözmeye çalıştığı görülmektedir. Uluslararası sermayenin ve gelişmiş kapitalist ülkelerin politikaları dünya genelinde daha çok işsiz ve yoksul yaratılmasına yol açmaktadır. Bu birikim modeli devam ettiği sürece, aç ve işsiz kalanlar ile yoksulların uluslararası hareketi niteliğindeki göç sorununun ve bu göçlerin doğurduğu dünya çapındaki bireysel, toplumsal ve ekonomik açmazların çözümü mümkün değildir.

KADIN EMEĞİ

Dünya üzerinde her yerde her zaman tüm siyasal, ekonomik ve toplumsal gelişmelerden en fazla ve farklı şekillerde etkilenen özne kadınlardır. Kadın emeği ise sınıfsal ve cinsiyetler arası çelişkilerin en fazla görünür olduğu noktadır. Dünyada kadın emeği genellikle kadın istihdamı çerçevesinde ele alınmakta, kadın emeğinin istihdamla sınırlı olmayan kısımları genellikle göz ardı edilmektedir. Oysa ki küreselleşme kadınlara daha çok istihdam alanı açmış, kadınlarla erkekler arasındaki istihdam açığı son on yılda bir ölçüde kapanmış olsa bile büyüklüğünü korumaya devam etmiştir. Bunun yanında esas olarak, istihdamdaki “olumlu” gelişmeler çalışma koşullarının daha da kötüleşmesini engelleyememiştir.

Neo-liberal politikalar, tüm dünyada yoksulluğu, işsizliği ve gelir dağılımı adaletsizliğini derinleştiren, ücretleri gerileyen, örgütlülüğü zayıflatan ve kadın emeğini daha fazla sömürülmesine yol açan sonuçlar üretmiştir. Kadın emeği sadece yedek iş gücü olarak değil aynı zamanda ucuz emek olarak da görülmüştür. Bunun en büyük nedeni ataerkil sistemin kapitalist sistemle olan organik ilişkisidir. İster gelişmiş, ister gelişmekte olan ülkelerde kadınlar ihtiyaç halinde haneye ek gelir sağlayan ve aile, çocuk ve ev bakımı gibi işlerin doğal sorumluları gibi görüldüklerinden, kolaylıkla işten atılabilen, düşük ücret verilebilen, zor koşullarda çalıştırılabilen ve özellikle son dönemde gündemde olan “esneklik” uygulamalarının en kolay uygulanabilir öznelere olmuşturlardır.

Kapitalist sistemde, çok uluslu şirketler, esnek üretim sistemini kullanarak, kısmi ve geçici çalışmayı yaygınlaştırmışlardır. Düşük ücret, düşük maliyet, az ama geçici, nitelikli işgücü rekabeti kolaylaştıracak stratejiler olarak benimsenmiştir. Kadın emeği bu nokta da en çok talep edilen emek türü olmuştur. Aile içi sorumlulukları nedeniyle kadınların emek piyasasıyla ilişkileri zaten hep esnek olmuştur. Böylece sermaye, kadın emeğinin bol, ucuz ve örgütsüz olduğu yerlere koşullanmayı tercih etmiştir. Yani üretim sistemi kadınların bu konumundan yararlanmakta ve esnekleştirmeye çalıştıkları yapı içinde gittikçe artan oranda kadın istihdam etmektedirler.

İngiltere, Kanada, Fransa, Almanya, İtalya, İsveç ve ABD) üzerine yapılan bir çalışma

ile işletmelerin esnek üretim sistemini kullanmasıyla kadın istihdamında artış olduğu gözlemlenmiştir. Ancak bu durumun kadınların istihdamının her alanda genişlemesi anlamına gelmediği, erkeklerin hakim olduğu kimi geleneksel işler ortadan kalkarken, geleneksel olarak kadınların istihdam edildiği işlerde artış olduğu ileri sürülmektedir. Dolayısıyla genelde kadın çalışan sayısı artmasına rağmen iş gücü piyasasının hala yüksek oranda katmanlar sergilediği, kadın istihdamının toplumsal cinsiyet ilişkileri ve temelinde şekillenmiş istihdam olanakları ile sınırlı kaldığı vurgulanmaktadır.

Emek yoğun teknolojiler kullanan ülkelerde büyük ölçüde işgücü maliyetlerinin düşürebilmek için yine kadın emeğinin tercih edildiği görülmektedir. Güneydoğu Asya “kaplanları”nın büyüme mucizesinin gerisinde, dünya pazarı için üretim yapan şirketlerce işe alınan, sonra da atılan milyonlarca kadın vardır. Emek yoğun mal ve hizmet ihracatında 1990 – 2003 yılları arasında Hong Kong, Arjantin, Malezya, Brezilya, Vietnam, Dominik Cumhuriyeti, Endonezya, Çin, Tayvan, Kore, Filipinler yüksek artış oranıyla dikkat çekmektedir. Bu ülkelerin bu “başarılarının” arka planında ucuz ve düşük nitelikli kadın emeği bulunmaktadır. Örnek vermek gerekirse, Bangladeş’te 1978 yılında, sadece 4 giysi fabrikası varken, 1995 yılında 2.400 fabrikada 1.2 milyon işçi istihdam edilmeye başlanmıştır. Ülkedeki ücretli çalışanların yüzde 70’ini barındıran bu sektörde çalışanların yüzde 90’ı 25 yaşın altındaki kadınlar oluşturmaktadır.

Hizmet sektöründe artık daha çok kadın çalışıyor olsa da bunların büyük çoğunluğu daha az beceri gerektiren işleri yapmaktadır. Küreselleşmeye bağlı olarak hızla genişleyen uluslararası finansal hizmet sektöründe kadınlara daha elverişli koşullarda iş imkanları da sunulmuş görünmektedir. Kadınlar bu alanda yüksek oranda yer alsalar da genellikle gişe, veri girişi gibi daha az beceri gerektiren sektörlerde yoğunlaşmaktadırlar.

Kadın emeğinin son dönemde en çok görünür olan boyutlarından biri de göçmen kadınlardır. Göçmen kadın işçilerin istihdamı büyük oranda iki alanda görülmektedir. İlki gelişmiş ülkelerde üretimin ülke dışına taşınmadığı durumlarda kadın göçmen işçileri istihdam etmek maliyetleri düşüren bir strateji olarak benimsenmektedir. İkincisi, en son 2011 yılında 100. ILO Genel Konferansı’nda da gündemde olan ve haklarında sözleşme yapılan ev işçisi kadınlardır. Özellikle Güneydoğu Asya ülkelerinden ve Doğu Avrupa ülkelerinden çalışma amaçlı göç eden ve daha çok ev içi hizmetlerde çalışan kadın göçmenlerin sayısından çok büyük artışlar olmuştur. Değer üreten bir emek alanı olarak görülmeyen evde çalışma boyutu ile göçmenlik durumunun kendisinin getirdiği zorluklar sadece kadın emeğinin değil bedeninin de daha fazla sömürülmesine neden olmaktadır.

Diğer alanlarda olduğu gibi kayıt dışı ekonomide ve taşeronlaşmada da en çok kadın emeğinin kullanıldığı gözlemlenmektedir. Kayıt dışı ekonomide kadın işçilerin sayısı kayıt altındaki ekonomiye göre çok daha fazladır. Erkekler kayıt dışı işlere girmemeye veya kayıt dışı işleri sınırlı sürelerle yapmaya çalışırken, kadınlar kayıt dışı işlere ve eksik istihdam koşullarına razı olmaktadır. Kadınların ev, aile ve çocuk bakımı sorumlulukları da kayıt dışı ekonomiye katılmalarında önemli bir etkidir. Özellikle çocuk sahibi ka-

dınlar kriz dönemlerinde güvenceli, tam zamanlı ve yüksek ücretli bir iş bulmakta çok ciddi zorluklar yaşamaktadırlar.

Kayıt dışı ekonominin homojen bir yapısı yoktur. Cinsiyetçi iş bölümü vardır. Özellikle yüksek gelir getiren kayıt dışı istihdam olanakları erkekler için kadınlara göre daha çok fazladır. Kayıt dışı ekonomide kadınlar daha çok; eve sanayiden is alma, temizliğe gitme, çocuk ve hasta bakma, konfeksiyonda çalışma; evde yemek, örgü, dantel, dikiş yapma gibi kadının kadınlık rollerinin devamı niteliğinde kabul edilen işler yapmaktadır. Kadınların ev içinde yaptıkları kayıt dışı işler daha az gelir getirirken, erkekler tarafından yapılan ve daha çok dışarıda yürütülen kayıt dışı işler (seyyar satıcılık vb..) daha fazla gelir getirmektedir.

Özellikle ihracata yönelik üretim yapan büyük firmalar, işgücü maliyetlerini düşürmek için işi parçalara bölüp merkezde küçük bir çekirdek işgücü barındırırken, işin büyük kısmını küçük atölyelerde ya da evlerde her türlü güvenceden yoksun, ve düşük ücretle çalışan kadınlara yaptırmaktadırlar. Çok uluslu şirketler bir yandan fabrikalarını kayıt dışı serbest bölgelere taşıırken bir yandan da yeterli performansı gösterecek bir taşeron ağı oluşturmuştur. Böylece üretim süreçleri parçalanmıştır. 2000'li yılların başında dünyadaki Serbest Ticaret ve Üretim Bölgelerinde 27 milyon kişi çalışmakta ve bunun yüzde 90'ını kadınlar oluşturmaktadır. Bunun sonucunda da çalışanların çoğunluğunu kadınların oluşturduğu, uzun çalışma saatlerinin ve baskıların uygulandığı, düşük ücretlerin verildiği "dünya piyasası fabrikaları" olarak da adlandırılan serbest ticaret bölgelerinin gelişmekte olan ülkelerdeki artışına şahit olmaktayız.

Gelişmekte olan ülkelerde tarım ve hayvancılık bir yandan uluslararası rekabet karşısında çökerken, tarıma verilen kamusal destekler kaldırılmış ve tarımsal iş gücü azalmıştır. Bu gelişme en çok ücretsiz aile işçisi konumunda tarımda çalışan kadınları etkilemiştir. Kadının tarım kesiminde iş gücüne katılımı büyük ölçüde azalmıştır.

Kadınların düşük ücretli, az beceri isteyen, kısmi zamanlı, geçici ve kayıt dışı işlerde istihdamı var olan kadın erkek ücret eşitsizliklerini daha da artırmıştır. Küresel anlamda kadınların ücret eşitsizliği gelişmiş ve gelişmekte olan bütün ekonomilerde görülmekte ve ortalama yüzde 25 civarındadır.

Kadınların işgücü piyasalarında ikinci konumda ve geçici olarak görülmesi, bu süreçte isten çıkarılanların çoğunun kadın olmasına yol açmış, kadınların düşük olan ücretleri daha da düşmüştür. Eğitim ve sağlık gibi kamusal hizmetlerin özelleştirilmesi; kadının hane içindeki konumunu güçleştirirken, hizmet sektörlerinde çalışanların çoğunun kadın olması; işsiz kadın sayısının artmasını da beraberinde getirmiştir.

Bununla beraber kapitalist sistem için iktisaden önem taşımayan ama sistemi ayakta tutan ev işleri ve çocuk bakımını üstlenen milyonlarca iş istihdam içi ya da dışı bütün kadınlar da ayrıca bir emek sömürüsü ile karşı karşıya kalmaya devam etmektedir.

Sonuç olarak; neo-liberal politikaların dayattığı tarım politikaları, savaşların yol açtığı göçler, özelleştirme politikaları ve üretim süreçlerinin parçalanması çok sayıda kadını

kayıtdışı ekonomide çalışmak zorunda bırakmaktadır. Kadınlar bir önceki dönemde kazandıkları hakları kaybetmiş, örgütlü ve iş güvenceli alanlardan esnek çalışma biçimlerine geçmişlerdir.

ÇOCUK EMEĞİ

Küreselleşme ile birlikte yaygınlaşan kayıt dışı ve güvencesiz çalışmanın bir başka önemli boyutunu çocuk emeğinin istihdamı oluşturmaktadır. Çocukların toplumsal alışkanlıklardan kaynaklanan nedenlerle kayıt dışı ve güvencesiz çalıştırılması daha fazla “mümkün” ve “meşru” olabilmektedir. Uluslararası sermaye tüm dünya üzerinde işgücünün daha ucuz olduğu bölgelere doğru yönelirken, birçok ülkede bu “ucuzluğu” sağlayan etkenlerden birisi de çocuk emeğinin kullanılması olmuştur.

Aslında çocuk emeği, kapitalizmin ilk ortaya çıktığı dönemlerden başlayarak “emek istismarının” en yoğun olduğu alanlardan birisi olagelmıştır. Çok küçük yaşta çocukların çok uzun sürelerle çalıştırılması 1800 ve 1900’lü yılların yaygın uygulamalarıdır. Sendikaların gelişmeye başlamasıyla birlikte, “çocukların korunmasına ve belli bir yaşa ulaşmayan çocukların çalışma yaşamına sokulmamasına” dönük önlemler gündeme gelmiştir. Bu doğrultudaki sosyal politikalar, işçi sınıfının mücadelesi sonucunda cezai karşılığa bağlanmış kamu yaptırımları ve devlet müdahaleleri ile geliştirilmiştir. Çocuk emeğinin korunması konusundaki çok bilinen “ilk” örneklerden birisi, 1800’lü yılların başında İngiltere’de uygulamaya konulan “baca temizleme” yasasıdır. Bu yasa ile baca temizliğinde kullanılan çocukların çalışma saatleri ve koşulları belli bir düzenlemeye bağlanmıştır. Ancak kapitalizmin sermaye birikimini oluşturduğu bu dönemde, çocuk emeğinin “insanlık dışı sonuçlar doğuracak şekilde kullanımı” yaygın olarak varlığını sürdürmüştür.

Bugün “Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi” adı altında uluslararası düzeyde tanımlanmış bir Çocuk Hakları Mevzuatı oluşmuştur. Görünürde belirli bir gelişmişlik düzeyine ulaşan tüm ülkelerde, çocukların olağanüstü sömürülmesi anlamına gelen uygulamalara karşı, yasal ve pratik önlemler almaktadırlar. Ancak küreselleşme ile birlikte ucuz ve örgütsüz işçi çalıştırarak sermaye birikimi sağlama politikası, çocuk emeğinin de yeniden ve sömürüye açık bir biçimde ekonomik faaliyette kullanılmasına yol açmıştır. Oysa ILO’nun 1973 tarihli ve 138 sayılı Asgari Yaş Sözleşmesi çocuk işçiliğinin ortadan kaldırılmasını amaçlamaktadır. Üstelik bu sözleşme 1999 yılında onaylanan 182 sayılı yeni bir sözleşmeyle daha gelişmiş bir içeriğe kavuşturulmuştur.

Yasal alanda gerçekleşen bu gelişmelere karşın “işgücü maliyetleri üzerinden rekabet” temeline dayalı küreselleşme süreci, çocukların üretimde yaygın biçimde kullanılması sonucunu doğurmaktadır. Çocuk emeği, yaşam standartları göreceli olarak düşük kalan, eğitim düzeyi düşük ve sosyal örgütlenmesi gelişmemiş toplumlarda daha çok kullanılmaktadır. Bu toplumlarda insanlar yaşayabilmek için ailenin tüm bireylerinin çalışmasına ihtiyaç duymaktadırlar. Bu olgu, uluslararası sermayenin çıkarları yönünde sömürülmekte ve çocuk emeğinin kullanımı artmaktadır.

Uluslararası tanımlara göre 18 yaşından küçük olan herkes “çocuk” sayılmaktadır. ILO ise 15-24 yaş arasını “genç işçi” olarak kabul etmekte, 15 yaşın altında olup da çalışanları ise “çocuk işçi” olarak adlandırmaktadır. Çocukların üretimi arttıracığı, dış ticarete rekabet avantajı sağlayacağı ve kar oranlarını yükselteceği gerekçe gösterilerek çocuk istihdamı yaygınlaştırılmaktadır. Bu durum aslında insan hak ve özgürlükleri açısından iki yüzyıl öncesine geri dönüşü ifade etmektedir.

ILO'nun araştırmalarına göre dünya üzerinde 5-14 yaş arasında 250 milyon çocuk çalışmaktadır. 12-17 yaş grubunda çalışanların sayısı ise 283 milyona ulaşmaktadır. Daha kötüsü 5-9 yaş arası çalışan çocukların sayısının 50 milyonu bulduğu tahmin edilmektedir. ILO'nun belirlemelerine göre 250 milyon çocuğun 120 milyonu tam zamanlı, 130 milyonu ise yarı zamanlı işlerde çalışmaktadır.

Çalışan çocukların yüzde 61'i Asya Kıtası'nda, yüzde 32'si Afrika'da ve yüzde 7'si de Latin Amerika'dadır. Nijerya'dan Meksika'ya tüm ülkelerde çocuk emeği yaygın bir biçimde kullanılmaktadır. Örneğin, Meksika'da her beş çocukta biri çalışmaktadır. Nijerya'da çalışan çocuk sayısı 12 milyondur. İtalya ve İngiltere gibi ülkelerde yapılan araştırmalar, çalışan çocukların büyük bir çoğunluğunun, yaptıkları işle çalışma süreleri açısından “yasadışı” çalıştıklarını ortaya koymuştur. Türkiye'de de 10-14 yaş arası çocukların yaklaşık yüzde 24'ünün işçi olarak çalıştığı tahmin edilmektedir. Bu oran Türkiye'nin Cezayir, Mısır, Malezya, Pakistan, Endonezya, Filipinler, Bolivya, Hindistan gibi ülkelere göre daha geri bir konumda olduğunu göstermektedir. Çalışan çocukların toplam çocuklar içindeki oranı Uganda'da yüzde 45'i, Zambiya, Zimbabve ve Bangladeş'te yüzde 30'u, Kenya'da yüzde 41'i, Senegal'de yüzde 31'i bulmaktadır. Çocuk işçiliğinin, kayıt dışının yaygın olduğu ülkelerde daha fazla kullanıldığı da bir gerçektir. Bu anlamda az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelere çocuk emeği ekonomik yaşamın önemli bir parçası olarak işlev yüklenmektedir. Çocuk emeğinin bu ölçüde yaygın olarak kullanılması, çok uluslu sermayenin birikim politikasının eğitim eksikliği, ekonomik geri kalmışlık, yoksulluk ve geleneksel yargılar üzerinden gerçekleştirilmeye çalışılmasının en acı ve en açık örneği olarak ortada durmaktadır.

Bu görüntü, tek tek ülkelerin ve uluslararası kuruluşların yasal düzenlemeler ve insan hakları bildireleri yoluyla karşı çıkmalarına rağmen oluşmuştur. Yukarıda belirtildiği gibi 1989 tarihli ve 841 sayılı Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Bildirgesi, AB'nin Genç İşçilerin Korunması Yönergesi ve konuya ilişkin ILO sözleşmeleri koruyucu düzenlemeler içermekle birlikte, dünya genelinde çocuk emeğine dayalı sermaye birikim yapısını ortadan kaldıracak sonuçlar doğuramamaktadır.

Ülkemizde de Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Bildirgesi 1994 yılında onaylanmıştır. Buna karşılık İş Yasasında çalışma yaşı 15 olarak belirlenmiş ve çocukların yaklaşık yüzde 24'ünün çalışmasının önüne geçilememiştir. Yapılan araştırmalar 6-14 arasındaki çocukların ülkemizde yüzde 67'sinin ekonomik nedenlerle, yüzde 4'ünün kendi ihtiyaçlarını karşılamak için ve yüzde 21'inin de ailesinin isteğiyle çalıştığını göstermektedir. Bu rakamlar çalışan on çocukta dokuzunun, yoksulluk nedeniyle ve aileye gelir getirmek için çalışma yaşamına atıldığını ortaya koymaktadır.

Çalışan çocuklar bir yandan güvencesiz, kayıtdışı ve ucuz işgücü ihtiyacını karşılarken öte yandan öğrenim yaşamından koparılmaları nedeniyle toplumun geleceğini karartmaktadır. Bu durum, uluslararası sermayenin ve ulusal uzantılarının “günlük çıkarları ve karlarını en çoklama amaçları” doğrultusunda tüm dünyanın geleceğinin yok edildiğini açıkça gösteren bir olgudur. Dünyanın gelişmiş-gelişmemiş tüm ülkelerinde çocukların eğitilmesinin ve iyi yetiştirilmesinin zorunlu olduğu ortadadır. Gerek ulusal gerekse uluslararası düzeyde çocukların sermayenin kar elde etme dürtüsüne dayalı olarak sömürülmesi önlenmeli ve her çocuğun eğitim hakkını mutlak anlamda yaşama geçirecek toplumsal anlayışlar egemen kılınmalıdır.

GÜVENLİ VE BARIŞ İÇİNDE BİR DÜNYA İÇİN MÜCADELE SÜRÜYOR!

2 Dünya Savaşı'nın bitiminden sonra, dünyada barışın geleceğine olan inançlar kısa bir süre içinde sönmüştür. Kore'de, Vietnam'da derken İsrail ile Arap ülkeleri arasında birçok ülkenin katıldığı şiddetli savaşlar yaşanmıştır. Birleşmiş Milletler de dahil olmak üzere bir çok uluslararası kuruluşun, örgütün çabalarına rağmen bölgesel düzeyde çatışmalar son bulmamıştır.

11 Eylül 2001'de ABD'ye yapılan "ikiz kuleler saldırısı", ABD'nin patronluğunda yeni bir savaş dalgasının yayılmasına neden olmuştur. Afganistan ve Irak'a yönelik çok uluslu koalisyon güçlerinin bombalama ve işgalleri dünyada yeni bir dönemin başladığına işaret etmiştir. Düzene uymayanlar, "önleyici saldırı" doktrini çerçevesinde yürütülen kanlı saldırıların kurbanlarına dönüştürülmüştür.

Emperyalizm, yeniden Karl von Clausewitz'in "savaş siyasetin başka araçlarla devamıdır"⁽¹⁾ tezine sarılmıştır. Bu araçlar, yine Clausewitz, 19. Yüzyılın sonlarında yazdığı eserinde belirttiği gibi "rakipleri tümüyle kendi irademize uygun hareket etmeye zorlayan şiddet eylemleri"dir. Günümüz koşullarını düşündüğümüzde, savaş neredeyse emperyalist sistemin en önemli siyaset aracına dönüşmüştür.

Görüntüde, demokrasi ve özgürlük düşmanı olarak ilan edilen "Saddam Hüseyin" gibi diktatörler hedef alınmış, ancak görünmeyen yüzde on binlerce masum insan katledilmiştir. 2002-2006 yılları arasında ABD hava saldırılarında 650.000'den fazla Iraklı yaşamını yitirmiş, bunların yüzde 12,5'ini çocuklar oluşturmıştır.⁽²⁾

ABD ve müttefiklerinin dahil olduğu çatışmalara, aslında bunlara doğrudan saldırı demek daha doğrudur, bakıldığında yoğunlaşmanın hep enerji kaynakları alanında gerçekleştiği görülmektedir.

BÖLGESEL SAVAŞLAR YAYILIYOR!

Dünya'nın dört bir yanında bölgesel savaşlarda ana aktörler emperyalist güçler olmuş, en başta ABD resmi olarak, görünen veya görünmeyen birçok saldırıda başrolü almıştır.

2010 yılında gerçekleşen büyük boyutlu 15 çatışma, 5 kıtaya yayılmış durumdadır. Afrika, Amerika, Asya, Ortadoğu yoğun çatışmalara sahne olmuştur. Artık barış savunucuları, devletlerarası savaşların azalmasını olumlu bir gelişme olarak değerlendirmeye başlamıştır.

Stokholm Uluslararası Barış Araştırmaları Enstitüsü (SIPRI) tarafından yayınlanan araştırmada; dünyadaki çatışma bölgeleri şu şekilde sıralanmıştır:

● **Afrika:** Ruanda, Somali, Sudan ve Uganda.

[1] <http://www.clausewitz.com/readings/OnWar1873/BK1ch01.html>

[2] <http://coalitionforworldpeace.org/costofwarweb/costofwar.pdf>

- **Amerika:** Kolombiya, Peru ve ABD (bu ülkenin başka ülkeler askeri müdahalesi).
- **Asya:** Afganistan, Hindistan (Keşmir Bölgesi), Myanmar (Karen Bölgesi), Pakistan ve Filipinler.
- **Ortadoğu:** Irak, İsrail (Filistin) ve Türkiye (Kürt Sorunu)

Barışı sağlamak için harcanan çabalar, artan çatışmalarla daha zorlu hale gelmiş ve yaygınlık kazanmıştır. 2010 yılı içinde 33 bölgede, 52 çok taraflı barış operasyonu düzenlenmiştir. Barışı sağlamak için istihdam edilen personel sayısı 2009 yılına oranla yüzde 20 oranında artarak 262.842'ye ulaşmıştır. Bu personelin yalnızca yüzde 3'ü sivil, kalanların tamamı askerlerden oluşmuştur. Bunun anlamı, barış operasyonlarının önemli bir bölümünün sıcak çatışma ortamını koruyor olmasıdır. Ortaya çıkan tablo, savaşların ve çatışmaların dünya genelinde ciddi bir boyut kazandığını açık biçimde göstermiştir.

SİLAHLANMA YARIŞI HER GEÇEN YIL ARTIYOR!

Askeri harcamalar dünya genelinde artmayı sürdürmüştür. 2010 yılında dünyada askeri harcamalara 1.630 milyar Dolar harcanmıştır. Küresel kriz askeri harcamaları da etkilediği için artış oranının azaldığı açıklanmıştır.

2010 YILI BÖLGELERE GÖRE ASKERİ HARCAMALAR		
Bölge	Harcama Milyar Dolar	
Afrika		30,1
Kuzey Afrika	10,6	
Sahraaltı Afrika	19,5	
Amerika		791,0
Merkez Amerika ve Karayipler	6,5	
Kuzey Amerika	721,0	
Güney Amerika	63,3	
Asya ve Okyanusya		317,0
Merkez ve Güney Asya	52,1	
Doğu Asya	211,,0	
Okyanusya	25,7	
Güneydoğu Asya	28,7	
Avrupa		382,0
Doğu Avrupa	65,5	
Batı ve Merkez Avrupa	316,0	
Ortadoğu		111,0
Toplam		1.630,0

Tablodan da anlaşılacağı üzere dünyadaki askeri harcamaların yarısına yakını Amerika kıtasında yapılmış, ABD 698 milyar Dolarla tek başına toplam askeri harcamaların yüzde 43'ünü gerçekleştirmiştir. 10 ülke sırasıyla ABD, Çin, İngiltere, Fransa, Rusya, Japonya, Suudi Arabistan, Almanya, Hindistan ve İtalya'nın dünyadaki toplam askeri harcamalarındaki payı ise yüzde 75 olmuştur.

Dünyadaki en büyük 100 silah satıcısı firmanın gelirleri 2009 yılında 14,8 milyar Dolar artarak 400,7 milyar Dolara ulaşmıştır. Bu şirketlerden 43'ü ABD'de, 33'ü ise Avrupa ülkelerinde bulunmaktadır. ABD ve Avrupa silah şirketleri, toplam silah satış gelirlerinin yaklaşık yüzde 92'ini elde etmiştir. Türkiye, İsrail ve Güney Kore ile birlikte 2009 yılında küresel silah üreticileri arasına girmiştir.

Yıllardır süren tüm çabalara rağmen nükleer silahlar insanlığı hala tehdit etmeye devam etmektedir. Yüzde 94'ü ABD ve Rusya'da olmak üzere, 20.530 nükleer başlıklı silah her an bir çatışmada kullanılmaya hazır durumdadır. İsrail belirlenebilen 80 nükleer başlıklı silah ile bölgemizdeki en ciddi saldırı tehdidini oluşturmaktadır. İran'ın nükleer silah üretme konusundaki çabaları veya bu yöndeki atılmış adımları gerçekleştirmiş olma olasılığı bölgesel gerilimi tırmandırmaktadır.

Son olarak Türkiye'nin de taraf olduğu anlaşma ile "füze kalkanı" projesi, ülkemizin de çatışma merkezlerinden biri haline gelmesine katkı sağlayacaktır.

İmzalanan uluslararası anlaşmalar nükleer silahları önleyemediği gibi kimyasal ve biyolojik silahlanmayı da durduramamıştır.⁽³⁾

Dünyanın birçok bölgesinde, topraklara gömülü olarak avlarını bekleyen 10 milyonu aşkın mayın her gün can almaya, insanları sakat bırakmaya devam etmektedir. Türkiye sınırlarında ve iç bölgelerde 1 milyonu aşkın mayının döşeli olduğu tahmin edilmektedir. Taraf olunan Ottawa Sözleşmesi'ne göre Türkiye'nin bu mayınları 2014 yılına kadar temizlemesi gerekmektedir. Ancak henüz atılmış ciddi bir adım görülmemiştir. 2010 yılında mayın ve patlamamış askeri patlayıcılar nedeniyle 17'si sivil, 4'ü çocuk 47 kişi yaşamını yitirmiştir. 25'i çocuk, 17'si sivil 95 kişi yaralanmıştır.⁽⁴⁾

MİLYONLARCA İNSAN MÜLTECİ OLARAK YAŞIYOR!

Savaşlar, çatışmalar milyonlarca insanı doğdukları, yaşadıkları topraklardan, evlerinden koparmıştır. Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği'nin 2010 yılı raporuna göre, dünyadaki mültecilerin sayısı 43 milyona ulaşmıştır. Bu son 15 yılın en yüksek seviyesi olarak kaydedilmiştir. Her 4 mülteciden 3'ü komşu ülkelere kaçmış ve yıllarca evlerine dönme umuduyla, son derece kötü koşullardaki kamplarda yaşamıştır. 2010 yılında evlerine geri dönen mülteci sayısı son 20 yılın en düşük seviyesinde kalmıştır.⁽⁵⁾

Binlerce insan savaştan tarafların arasında kalmakta, çoğunlukla zamanında müdahale mümkün olmadığından veya güncel politikalar uğruna yaşamlarını yitirmektedir. Bunun yakın zamanlarındaki örneklerinden biri Sri Lanka'da yaşanmıştır. 2009 yılında geri çekilen Tamil Kaplanları ile ilerleyen hükümet kuvvetleri arasında kalan 300 bin sivil halkın resmi rakamlara göre 7 bini öldürülmüştür.

Yalnızca Balkanlar'da yaşanan ve hala gerilimleri sona ermeyen Bosna-Hersek, Make-

[3] SIPRI Year Book 2011, Armaments, Disarmament and International Security (Summary)

[4] <http://www.mayinsizbirturkiye.org/default.asp?p=1>

[5] <http://bianet.org/bianet/goc/131789-dunyada-multeci-sayisi-43-milyona-dayandi>

donya, Kosova savaşlarında Sırbistan ve bu ülkeye bağlı milisler tarafından sivil halka toplu kıyım yapılmıştır. Birçok durumda, barışı ve güvenliği sağlamak için görevlendirilen “barış gücü” vs adı altında bölgede bulunan çeşitli ülkelerden askerler, bu olayların yaşanmasına seyirci kalmıştır.

Birkaç olayın dışında işlenen savaş suçlarının cezalandırılması da pek mümkün olmamıştır. Yukarıda verdiğimiz Sri Lanka örneğinde, yaşanan kıyımda Hükümet kuvvetlerinin de sorumluluğu olduğu açık kanıtlarla ortaya çıkarılmış olmasına rağmen, Birleşmiş Milletler, Hükümeti suçlamak yerine Tamil Kaplanları’nı yenmelerinden dolayı kutlayan bir karara sahne olmuştur.⁽⁶⁾

Yıllar önce başlatılan bir kampanya ile oluşturulan 1998 yılında oluşturulan ve 2002 yılında göreve başlayan Uluslararası Ceza Mahkemesi, suçluların cezalandırılması yönünden önceleri büyük umutlar vermiştir. Özellikle Balkanlarda yaşanan savaş nedeniyle suçlanan Sırp liderlerin yargılanması bu anlamda ileriye dönük önemli adımlar olarak görülmüştür.

ABD’nin bu mahkemeye karşı tutumu, en büyük suçlunun yargılanma ve açıklık ortamından kaçınması umutları köreltmıştır. ABD önce anlaşmayı onaylamış ancak sonradan işin içine Birleşmiş Milletleri de katarak, ABD vatandaşlarının UCM’nin yargı yetkisinin dışında bıraktırmıştır.⁽⁷⁾ Bununla birlikte, bugün 40’tan fazla ülke, ulusal yasalarında değişiklik yaparak uluslararası ceza mahkemesinin kapsamına giren suçların yargılanması sürecine katkı vermiştir.

Bizler açısından vurgulanması gereken bir olgu ise Türkiye’nin de hala Uluslararası Ceza Mahkemesi’ni kuran 1998 tarihli Roma Statüsü’ne imza atmamış olmasıdır. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, 8 Ekim 2004 tarihinde Avrupa Parlamentosu’nda bir konuşma yaparak Türkiye’nin en kısa zamanda taraf olacağını ilan etmiş ancak birçok konuda olduğu gibi bu sözler de havada kalmıştır. Daha da ötesi, UCM tarafından Sudan’da insanlığa karşı işlediği beş suçtan (cinayet, imha, nüfusu zorla nakletme, işkence ve tecavüz) mahkum edilen Ömer el Beşir’i Türkiye’de misafir etmiştir.

BARIŞ İÇİN İŞÇİ SINIFINA GÖREV DÜŞÜYOR!

Bir bütün olarak bakıldığında emperyalizmin şiddet kullanarak hegemonyasını pekiştirme ve özellikle enerji kaynaklarına doğrudan el koyma hedefini güden politikaları dünyayı bir savaş ortamına sokmaya devam etmektedir.

Emperyalist ülkelerin terörü önleme veya terörle mücadele adı altında her türlü insanlık suçunu işlemeleri, benzeri gerekçelerle işkence, toplu kıyım, zorunlu göç vb. gibi suçları işleyenlere karşı “toleranslı” davranmaları demokrasi ve özgürlük söylemlerinin ikiyüzlülüğünü sergilemektedir.

(6) Uluslararası Af Örgütü Raporu 2010, http://files.amnesty.org/air11/air_2011_full_tu.pdf

(7) Uluslararası Ceza Mahkemesi ve Amerika Birleşik Devletleri (ABD) Yrd. Doç. Dr. Yusuf Aksar, <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/282/2571.pdf>

İnsanlığa güvenlik vaat edenlerin birçoğunun insanlığa karşı suç işleyen dev güçler olması, adalet beklentilerini de zayıflatmaktadır.

Savaşları karlı bir sanayi için pazar alanı olarak görenlerin, güçlerini diğerlerine zorla kabul ettirmek peşinde koşanların, insanlığa karşı suç işleyenlerin, savaş politikalarının vazgeçilmez ve kazançlı bir aracı haline getirenlerin dünyaya barış getirmelerini beklemek ham bir halay olmaktan öteye geçemeyecektir.

Bu bir önyargı değildir, tarih bunun sayısız ve ne yazık ki sürekli tekrarlanan örnekleriyle yeterince doludur.

İşte bu nedenle, dünyada gerçek ve kalıcı bir barışı sağlayacak yegane güç işçi sınıfının ve ezilen yoksul halk kesimleridir.

Çünkü onlar, savaşların bedelini canlarıyla, yıkılan hayat koşullarıyla en ağır biçimde ödeyenlerdir.

Bir taraftan asker olarak başka dilleri konuşan diğer kardeşlerini boğazlamaya zorlanırken diğer taraftan yine kendi aileleri gibi diğer yoksul ailelerin bir daha onaramayacakları hayat alanlarını yok etmektedirler.

Kapitalist sistemin efendilerinin savaş niyetlerini, çabalarını ancak işçi sınıfının, yoksul halkın birleşik ve örgütlü mücadelesi engelleyecektir.

İşçi sınıfının, burjuvazinin savaş çılgınlıklarına katıldığında nasıl bir felakete sürüklendiğini iki büyük dünya savaşı kanıtlamıştır.

Dünyamızda ve ülkemizde, kardeşlik, barış ortamını sağlamak amacıyla öncelikle silahlanmaya, siyaseti silahla yapmaya karşı ortak bir anlayış geliştirilmelidir.

Sendikaların, işçi sınıfının örgütlü güçleri olarak, barış mücadelesinde, güvenli bir dünyanın yaratılmasında öne çıkması, öncü olması gerekmektedir.

DİSK'in tarihi bunun en anlamlı örnekleriyle doludur. 1 Mart 2004 yılında Ankara'da gerçekleştirilen miting ve öncesindeki kampanya, Türkiye'nin ABD'nin Irak'a kanlı saldırısına yataklık etmesini, ortak olunmasını önleyebilmiştir.

Geleceğimizi kendi ellerimizle yaratmak, sermayenin ve emperyalist güçlerin kaderimizi yazmasını önlemek için barış ve özgürlük mücadelesi işçi sınıfının omuzlarında yükselen bir görev, çocuklarımıza karşı sorumluluğumuzdur.

DÜNYA EKONOMİSİ

2008 KÜRESEL KRİZİNE DOĞRU...

Uçurumun kıyısında dünya ekonomisi!

13. Genel Kurulumuzu gerçekleştirdiğimiz 2008 yılından bu yana geçen yaklaşık 4 yıllık süreç, küresel krizin yarattığı dalgalanmaların oluşturduğu bir atmosferde gerçekleşti. İlk sinyallerini 2008 yılının ikinci yarısında ABD’de mortgage sisteminde yaşanan krizle veren ve Uluslararası Para Fonu tarafından 1929 büyük krizinden bu yana en büyük ekonomik krizlerinden biri olarak tanımlanan bu sürecin özellikle işçi sınıfı üzerinde yarattığı tahribat son derece ağır oldu. Bugün Dünya krizin etkisinin yarattığı dinamiklerin üzerinde şekillenen bir karamsarlık ile bir umut dalgası arasında salınmaktadır.

Gelen depremin dönem dönem açığa çıkan öncü hareketlerini 2008 yılının ikinci yarısında büyük bir dalga takip etti. Küresel ölçekte dünyanın hemen hemen tüm bölgelerini etkileyen, dünyanın en büyük bankalarını, finans kuruluşlarını, otomotiv devlerini iflasa ya da iflasın eşğine sürükleyen bu kriz, gerçekte finans sektörünün yarattığı pembe düşler dünyasından uyanmanın vaktinin geldiğini gösteriyordu. Kriz hızla reel sektörü etkiledi. Özellikle inşaat ve otomotiv sektörü krizin etkisini en çok hisseden işkolları oldu. İşten çıkartmalar, ücret ödemelerinde gecikmeler, ücretsiz izinler, işyeri tatilleri birbirini bir zincir gibi izledi. Hükümetler birbiri ardına özel sermayeyi kurtarmaya yönelik paketler açıklarken, işten atılan, ciddi gelir kayıpları ile karşı karşıya kalan milyonların sesine kulaklar tıkalı kaldı.

Özellikle finans sektöründe, batma ve iflas noktasına gelen pek çok banka, ya kurtarma paketleri ile ya da kamulaştırma süreçleri ile karşılaştı. Düne kadar özelleştirmelerin bayraktarlığını yapanlar, kriz tehdidi ile iflaslarla karşı karşıya kaldıklarında, çözümü kamulaştırmalarda aradılar. Krizle birlikte iflas noktasına gelen İzlanda’da ülkenin en büyük üç bankasına hükümet el koydu. Diğer yandan yardım paketleri ile toplum malı olan kaynaklar özel şirketleri desteklemek için kullanıldı.

Şimdi kriz süreci işçi sınıfının boyundurluk altına alınması için bir araç olarak kullanılıyor. Teslim olmayan ülkeler, iflasa sürüklenirken, acı reçete, sokaklardaki isyanlara rağmen, zor yoluyla kitlelere dayatılıyor. Ücret kesintileri, sosyal haklarda kesintiler, işsizlik, özelleştirme, esnek ve kurlsız çalışmanın yaygınlaştırılması söz konusu. Bu da mevcut ekonomik sisteme karşı tepkilerin giderek daha fazla ve sert bir biçimde kendini göstermesine yol açıyor...

Kredi köpüğü ve kriz!

2008 yılında başlayan ve kimi sarsıntılarla devam eden bu süreç sermaye birikim krizinin ötelenen sorunlarının açığa çıkması olarak değerlendirilebilir. 1970’lerde, kapitalizmin klasik krizlerinden biri olarak yaşanan ve kendini kar oranlarının düşüşü, sermaye birikiminin ya-

başlaması, piyasa düzeyinde aşırı birikim ve eksik tüketim ile dışa vuran kriz, o dönem açısından Keynesyen refah devleti modelinin tükendiğini gösteriyordu. 1980'lerde borç krizine giren az gelişmiş ülkelerde IMF ve Dünya Bankası gibi kurumlar eliyle uygulamaya konulan yeni liberal model, merkez ülkelerin sermayelerine yeni yatırım ve ihracat alanları açarken, doğal kaynaklara ve bu temelde oluşan rantlara, ucuz işgücüne ve özelleştirmelere dayalı olarak birikmiş servetlere el koyarak, sermaye birikimini hızlandıran yeni kaynakları ortaya çıkardı. Diğer yandan iletişim ve teknoloji alanında yaşanan gelişmelerin de devreye girmesi ile birlikte sermayenin dolaşım hızında yaşanan artış, sermaye birikiminin yoğunlaşmaya başladığı yeni merkezlerin açığa çıkmasına ve yeni bir uluslararası iş bölümüne neden oldu. Bu süreçte paralel olarak, sermaye yeni ve giderek daha karmaşıklaşan yatırım araçları üreterek sanayi alanından dolaşım alanına, spekülasyon etkinliklerine doğru kaydılar.

Merkez ülkelerde, tüketici talebini canlandırmak için kredi hacmi genişletilirken, şirketler ve devletler de kaynak yetersizliğini borçlanarak kapatma yoluna gittiler. Dünya genelinde hükümetler bir yandan bu süreci besleyecek politikalara ağırlık verirken diğer yandan dünya genelinde sermaye üzerindeki denetim ve kısıtlamaları ortadan kaldırmaya başladılar. Bu da 1990'lar da ekonomide yeni bir büyüme sürecinin itici gücü oldu. Ancak bu durum ciddi bir kredi köpüğünü oluşmasına da neden oldu.

Öte yandan 1980'li yılların ikinci yarısında gerçekleşen 'sosyalist çözümme', uluslararası sermayenin yüzyıllık yalnızlığını bitirerek tüm dünyanın sermaye birikimine açılmasını ve uluslarüstü bir nitelik kazanma sürecini hızlandırdı. Ancak bu süreç kaçınılmaz olarak en belirgin örneğini Çin'in oluşturduğu yeni güçlerin ve deyim yerindeyse yeni ortakların varlığını da beraberinde getirdi. Böylece küreselleşme ve finansallaşmanın hızlandığı tüketim, gezegenin gıda, su ve enerji kaynakları üzerinde yıpratıcı baskı yaratarak, kaynak sağlama sorunu yaratmaya başladı.

Büyük krizden büyük kargaşaya!

Krizin yönetilemediği bu süreçte, aşırı finansallaşmanın yol açtığı krizin bir çöküş haline dönmesini önlemek adına, hükümetler ve merkez bankaları; finansal sisteme işlerlik kazandırmaya, "güveni tekrar tesis etmeye" ve toplam talebi artırmaya yönelik, çoğunluğu iflasın eşliğindeki şirketleri kurtarmaya odaklanan yüksek boyutlu parasal ve mali tedbirler aldı. Buna rağmen Dünya ekonomisinde 2009 yılı için büyüme yüzde - 0,6 olarak gerçekleşti. Diğer taraftan, ekonomik krizin ülke gruplarına yansımaları önemli ölçüde farklılık gösterdi. 2009 yılında gelişmiş ülkelerde ekonomik daralma yüzde 3,2'ye ulaşırken, özellikle Çin ve Hindistan kaynaklı olmak üzere, yükselen ve gelişmekte olan piyasa ekonomilerinde yüzde 2,5 oranında büyüme kaydedildi.

Ekonomik kriz sonucunda küresel ölçekte, 2009 yılı için, dünya ticaret hacmi yüzde 11, dünya mal ve hizmet ticareti fiyatları ise yüzde 10,3 oranında gerilemiştir. Kriz aynı zamanda dünya genelinde fiyat artışlarının belirgin bir biçimde yavaşlamasına yol açmıştır. Tüketici enflasyonu 2009 yılında gelişmekte olan ülkelerde 4 puan azalarak yüzde 5,2 olarak gerçekleşmiştir. Krizden en çok etkilenen grup olan gelişmiş ülkelerde ise

tüketici enflasyonu 3,3 puan azalarak yüzde 0,1 seviyesine düşmüş; bu gelişme bazı ülkelerde deflasyon riskini gündeme getirmiştir.

2009 yılında yaşanan ekonomik daralmanın olumsuz etkileri işsizlik oranlarında da belirgin olarak görülmüştür. İşsizlik oranı Avro Bölgesinde yüzde 9,4'e, ABD'de yüzde 9,3'e, OECD genelinde ise yüzde 8,3'e çıkmıştır. Temmuz 2010 itibarıyla söz konusu ülkelerin tamamında işsizlik oranlarının bir miktar daha yükseldiği görülmüştür. Mevcut gelişmeler ve düşük büyüme beklentileri, işsizlik oranlarında geline bu seviyelerin uzun bir süre kalıcı olabileceğine işaret etmektedir. IMF'nin Dünya Ekonomik Görünüm Raporunda 2011 yılı işsizlik oranları ABD ve Avro Bölgesi için sırasıyla yüzde 9,6 ve yüzde 10 olarak tahmin edilmektedir.

2009 yılında, ABD ve Avro Bölgesi ekonomilerinde, küresel krize karşı uygulanan genişlemeci ekonomi politikalarının katkısıyla, genel devlet açığının GSYH'ya oranı sırasıyla yüzde 12,9 ve yüzde 6,3'e ulaşmıştır. Söz konusu oranın, ABD'de 2010 yılından itibaren, Avro Bölgesinde ise 2011 yılından itibaren düşmeye başlayacağı ve 2015 yılında ABD'de yüzde 6,5'e, Avro Bölgesinde ise yüzde 2,8'e gerileyeceği tahmin edilmektedir.

ABD ve Avro Bölgesi brüt borç stokunun GSYH'ya oranı, 2007 yılındaki yüzde 62,1 ve yüzde 65,9 seviyelerinden, 2009 yılında sırasıyla yüzde 84,3 ve yüzde 79'a ulaşmıştır. Bu oranların önümüzdeki dönemde de artmaya devam ederek 2015 yılında ABD'de yüzde 110,7'ye, Avro Bölgesinde ise yüzde 89,3'e yükselmesi beklenmektedir.

Kamu açığı ve borç stokundaki bozulma bazı Avrupa ülkelerinde çok daha fazla olmuş ve bu ülkelerde kamu borcunun sürdürülebilirliğine yönelik ciddi kaygılar ortaya çıkmıştır. Avrupa Birliği (AB) içinde makroekonomik politika eşgüdümünün sağlanamaması ve bankacılık sektörünün kırılgan yapısı, uluslararası piyasalarda Avronun ciddi değer kaybına neden olmuştur.

Bu süreçte 1980'lerde borç krizine giren az gelişmiş ülkelerde IMF ve Dünya Bankası gibi kurumlar eliyle uygulamaya konulan politikalar, bu sefer AB'de zor durumda olan ülkelere destek mekanizması adı altında, bu ülkelerde emeğin kazanımlarına yönelik bir saldırıya dönüşmüştür. Türkiye gibi ülkelerde doğal kaynaklara ve bu temelde oluşan rantlara, ucuz işgücüne ve özelleştirmeler yoluyla birikmiş servetlere dayalı olarak sermaye birikimini hızlandıran yeni kaynakları ortaya çıkaran IMF politikaları, daha önce bu tip politikalara direnç gösteren ülkelerde "borç krizi" bahane edilerek gündeme getirilmektedir.

Sonuç olarak, küresel ekonomik krizin etkilerinin azaltılması amacıyla uygulanan maliye politikaları, finansal kesimden kaynaklanan mali yükler ve devresel bütçe etkisi ülkelerin kamu açıklarını ve borç stoklarını önemli ölçüde artırmıştır. Böylece, ekonomik kriz, başta Avrupa ülkeleri olmak üzere, birçok ülke için bir nevi borç krizi haline dönüşmüştür. Uzun dönemde dahi, ülkelerin borç stoklarında meydana gelen artış eğiliminin durdurulabilmesi, ancak dönem boyunca kamu dengelerinde tedrici ve istikrarlı bir iyileştirme yapılmasıyla mümkün görünmektedir. Bu nedenle, kamu borcunun sürdürülebilirliğini sağlamak amacıyla işçi sınıfını kazanımlarına yönelik "kemer sıkma politikaları" tekrar gündemdedir.

Yani kriz döneminde sermayeyi kurtarmaya yönelik politikaların sonuçları, ağır bir biçimde emeğin kazanılmış haklarına yönelik bir saldırıya dönüşmüş durumdadır.

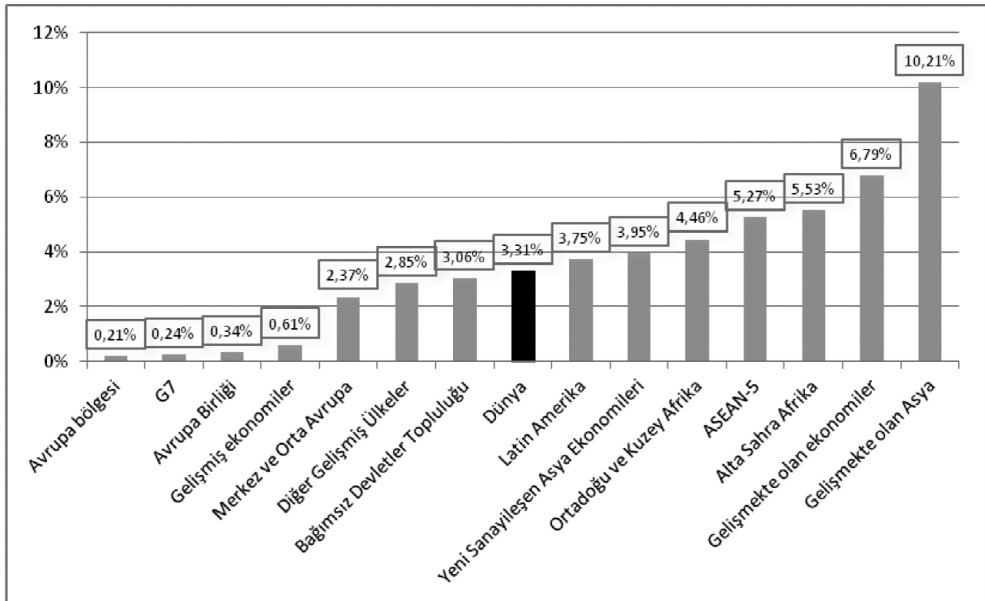
Bunun yanında giderek artan kaynak rekabetinin yarattığı baskı ile birlikte uluslararası alanda yaşanması beklenen güç mücadelesi, yeni dönem açısından problem alanları olarak görülmektedir. Bu ortamda, gıda ve enerji havzaları ile yüksek teknoloji alanlarında ve savunma sanayinde büyük öneme sahip kıymetli minerallerin denetimi büyük önem kazanmaktadır. Özellikle Afrika kıtasındaki kaynaklar gerek Çin ve Hindistan gibi dünya ekonomisine giren güçlü aktörlerin gerekse merkez kapitalist ülkelerin dikkatini cezbediyor. Bu durum küresel ölçekte bir kargaşanın kıyısında olduğumuzu bize gösteriyor.

DÜNYA EKONOMİSİNİN GELİŞME EĞİLİMLERİ

Ekonomik genişleme merkez ülkelerdeki daralmaya karşı devam etmektedir. 2007-2010 yıllarını kapsayan son 4 yıllık dönemde Dünya ekonomisi özellikle gelişmekte olan Asya ülke grubu ve gelişmekte olan ülke grubunda yer alan ekonomilerin sürüklemesi ile ortalama yüzde 3,31 seviyesinde büyürken, gelişmiş ekonomiler krizin etkisini ağır bir biçimde yaşamıştır.

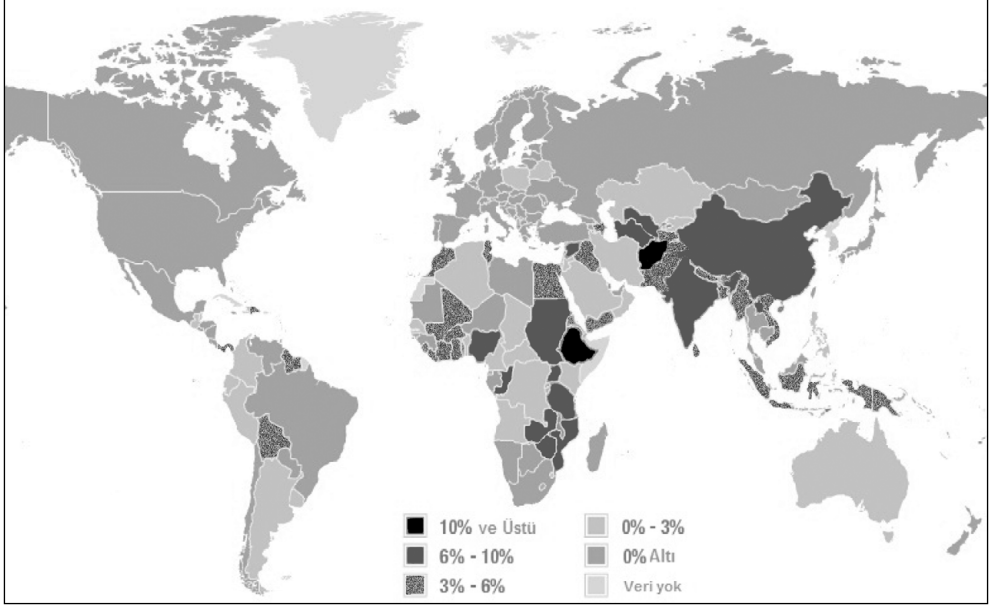
Avrupa Birliği bölgesi (AB dahil) ve Avrupa Birliği, söz konusu 4 yıllık dönemde ortalama olarak, sırasıyla 0,21 ve 0,34 düzeyinde ekonomik büyüme kaydetmiştir. Yine Fransa, Almanya, İtalya, ABD, Japonya, İngiltere ve Kanada'nın oluşturduğu gelişmiş 7 ülkenin (G7) ortalama yıllık büyüme hızı yüzde 0,24 düzeylerinde kalmaktadır. Buna karşın Gelişmekte olan Asya kriz koşullarına rağmen büyüme oranını ortalama yüzde 10,21 seviyesinde tutmayı becermiştir. Gelişmekte olan diğer ekonomilerle ortalama büyüme hızı yüzde 6,79 seviyesindedir.

ŞEKİL-1 (Ülke gruplarına göre ekonomik büyüme 2007-2010)

Bu verilere göre krizin merkez ülkelerle, ekonomik yapısı merkeze bağımlı olan çevre ülkelerde yaşandığı buna karşın özellikle Çin, Türkmenistan, Azerbaycan, Hindistan, Özbekistan gibi ülkelerin hızlı büyüme trendine devam ettiği görülmektedir.

SEKİL-2 (2009 yılı GSMH büyüme oranlarının ülkelere göre dağılımı)

Kriz etkisinin en ağır biçimde hissedildiği 2009 yılında dünya ekonomisi 0,53 düzeyinde küçülmüştür. Ancak ekonomide yaşanan bu daralmaya karşın 180 ülkenin yüzde 51'i büyümesini sürdürmüştür. Ekonomik daralma en ağır biçimde kendisini Bağımsız Devletler Topluluğu ülkeleri (yüzde -6,44), Avrupa Birliği ülkeleri (yüzde - 4,13), G7 ülkeleri (yüzde -3,67) içersinde göstermiştir. Buna karşın Çin ve Hindistan'ın da dahil olduğu gelişmekte olan Asya ülkeleri ortalama yüzde 7,21'lik büyüme oranı ile bu alandaki istikrarını sürdürmüştür. Harita'da koyu yeşil renkteki ülkeler ekonomik krizden küçülmeyeyle çıkan ülkelerken, açık yeşil ülkeler krizden hafif şekilde etkilenmişlerdir. Buna karşın kırmızı renkli ülkeler büyüme trendini sürdüren ekonomilerdir.

Yaşanan bu gelişmeler aynı zamanda ulusötesi sermayenin karını ençoklama politikasını dizginsiz uygulayabilmesine olanak sağlayan koşullarda gerçekleşen "yeni" sermaye birikim modelinin sonuçlarıdır..

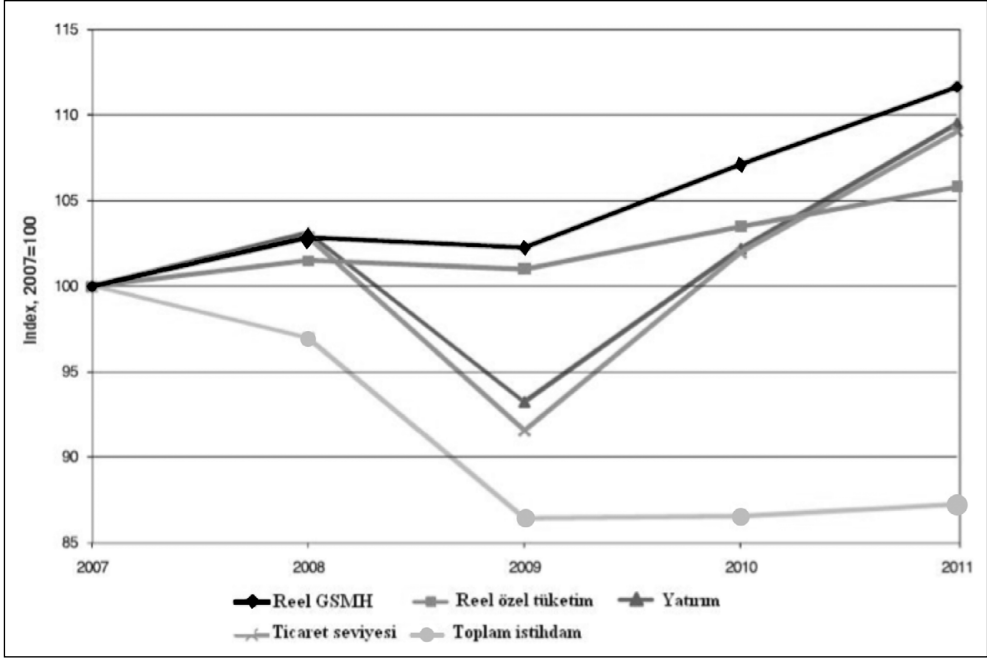
İŞSİZLİK, İSTİHDAM VE GELİR DAĞILIMI

Kriz işçi sınıfına işsizlik olarak vurdu!

Krizin işçi sınıfına en ağır faturası işsizlik olarak kendini göstermiştir. 2007 yılında 177 milyon işsiz sayısı, kriz döneminde 28 milyon artış göstererek 205 milyona ulaşmıştır. 2010 yılı beklentisi de, işsiz sayısının bu seviyelerde kalacağı şeklindedir. Sadece 2009 yılında yaşanan artış 22 milyondan fazladır. Küresel işsizlik oranı ise 2007 yılında yüzde 5,6 sevi-

yesindeyken, 2009 yılında yüzde 6,3 düzeyine ulaşmıştır. 2010 için beklenti yüzde 5,9 ile yüzde 6,5 arasındadır. Krizde uygulanan kurtarma paketleri ile pek çok makro-ekonomik değer, kriz öncesi değerlerine ulaşırken, işsizlik oranlarında hala kriz öncesi değerlerine ulaşamamıştır. Bu da kurtarma paketlerinin kime hizmet ettiğinin somut göstergesidir.

ŞEKİL-3 (Çeşitli makro ekonomik değerlerde kriz döneminde yaşanan değişim)

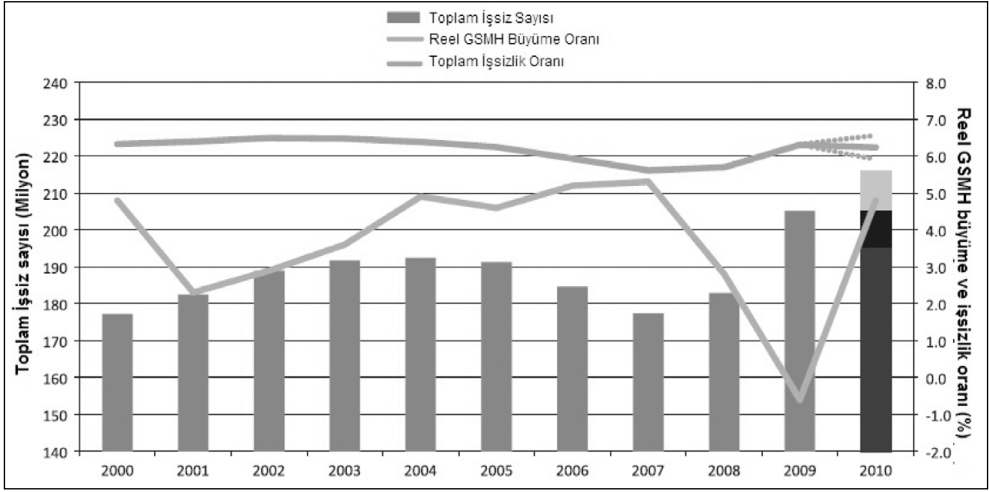

Kaynak: ILO Global Employment Trends 2011, s.6

Küresel işsizlik oranları 2010 yılı için yükselişini durdurmuştur. Ancak gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler için farklı bir seyir söz konusudur. Gelişmiş ülkeler ve Avrupa Birliği bölgesinde, 2007-2009 yılları arasında işsizlik oranı yüzde 2,6 düzeyinde artış kaydederken, işsizlik oranı 2010 yılında da yükselmeyi sürdürerek, yüzde 0,4 puanlık artışla yüzde 8,8 seviyesine ulaşmıştır. Buna karşın Güneydoğu Avrupa, BDT ve Doğu Asya'da ise işsizlik oranları 2010 yılında gerilemiştir. Bunun yanında 2010 yılında ekonomik büyüme koşut bir biçimde işsizlik oranlarında bir azalma görülmemektedir.

Kadınlar ve erkekler için işsizlik oranlarında yaşanan değişimler, kriz döneminde farklılık göstermiştir. Erkek işsizlerin sayısı 2007-2010 yılları arasında 17 milyon kişi artarak 118,4 milyona ulaşırken, kadınlarda aynı dönemde 10,6 milyon artışla 86,5 milyona ulaşmıştır. Oransal olarak ise 2007-2009 yılları esas alındığında erkeklerde işsizlik oranı yüzde 5,4'den, yüzde 6,2'ye çıkmış, kadınlarda bu oran yüzde 6,0'dan yüzde 6,5'e yükselmiştir. Kadınlarda küresel işsizlik erkeklerle göre yüksek olmakla birlikte, kriz sürecinde erkeklerde işsizlik rakamlarının daha hızlı bir artış göstermesinin temel nedenleri, erkeklerin daha kurallı çalışma ilişkilerinde bulunurken, kadınların çalışma yaşamına düşük gelirli sektörlerde, kırılgan ve güvencesiz biçimlerde katılmasıdır. (ŞEKİL-4)

ŞEKİL-4 (Dünyada işsizlik ve ekonomik büyüme)

Kaynak: ILO Global Employment Trends 2011, s. 12

Genç işsizlerin oranının da (15-24) özellikle Gelişmiş ekonomiler ve AB bölgesinde önemli bir yükseliş kaydetmiştir. 2007 yılında bu bölgede genç işsizlerin oranı yüzde 12,4 iken, 2010 yılında yüzde 18,2 olacağı beklenmektedir. Bunun yanında genelde ise genç işsizlik oranı 2007 yılında 73,5 milyonken, 2010 yılında 79,6 milyona çıkmıştır. Küresel olarak genç işsizlik oranı ise 2007-2009 arasında 11,8'den 12,8'e ulaşmıştır. Bunun yanında umudu olmadığı için iş aramayan ve bu nedenle işsiz sayılmayan gençlerin sayısı 57 ülkeden toplanan veriye göre 1,7 milyona ulaşmıştır.

Küresel istihdam da krizde!

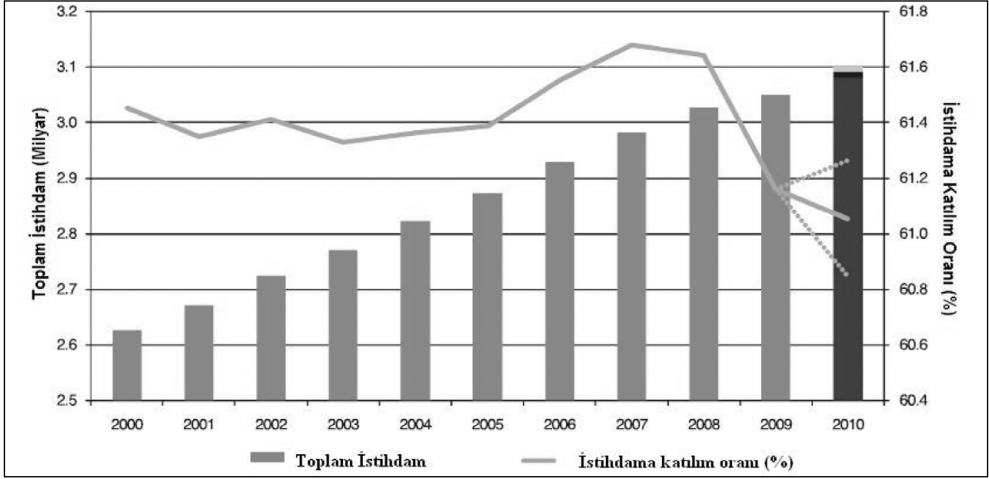
İstihdam verileri açısından 2009 yılında Gelişmiş ülkeler ve Avrupa Birliği (yüzde -2,2), AB dışındaki Orta ve Güneydoğu Avrupa ülkeleri ile Bağımsız Devletler Topluluğu üyesi ülkelerde (yüzde -0,9) gerileme yaşanmıştır. Buna karşın küresel istihdam, ekonomik krize rağmen artmıştır. Söz konusu büyümede pek çok gelişmekte olan bölgede ve özellikle en az gelişmiş bölgelerde, nüfus artışına paralel, istihdam artışları gözlemlenmektedir. Söz konusu işgücü kayıtlı sektörlerde ücretli olarak değil, genellikle ücretsiz aile işçisi ve kendi hesabına çalışan olarak istihdama dahil olmuştur. Sonuç olarak krizin istihdam üzerindeki etkisi sınırlı olmuştur.

ŞEKİL-5'te 2000-2010 yılları arasında istihdam artışı gösterilmektedir. 2010 yılında dünya toplam istihdamının 3,1 milyar kişiye yakın bir seviyede olacağı hesaplanmaktadır. İşgücüne katılım oranının ise yüzde 60,8-61,3 arasında bir seviyede olacağı tahmin edilmektedir.

Uzun dönemli işsizlik sorunu büyüyor...

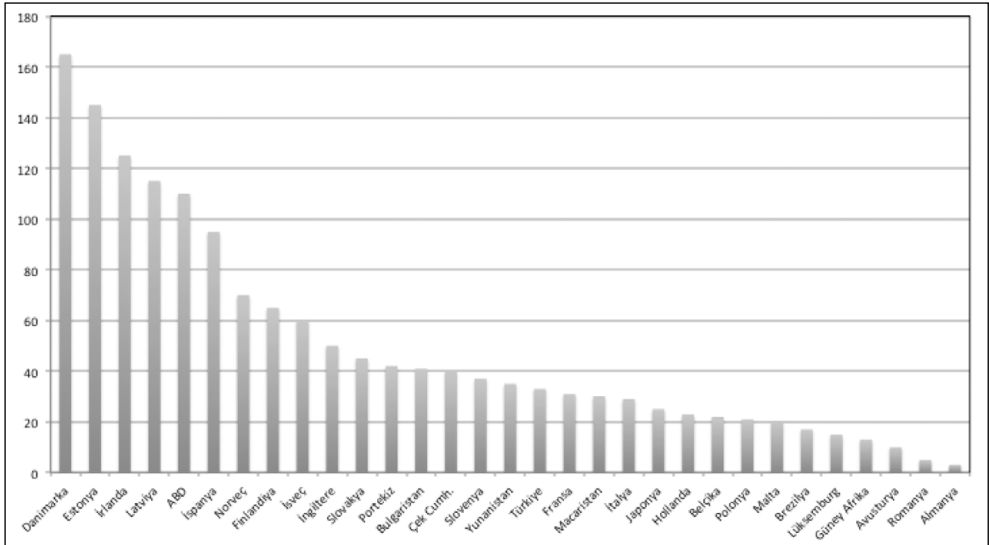
Uzun dönemli işsiz sayılarındaki artışlar 2009'da tepe noktasına ulaşmış, 2010 boyunca da anlamlı bir gerileme göstermekten uzak kalmıştır. BSB'cilerin ILO World of Work Report üzerinden yaptığı aktarımlara göre, uzun dönemli işsizlik oranları, kriz döneminde son derece yüksek düzeylere ulaşmıştır. Artış oranları ŞEKİL-6'da görülmektedir.

ŞEKİL-5 (2000-2010 yılları arasında dünya genelinde toplam istihdam ve istihdam katılım oranı)

Kaynak: ILO Global Employment Trends 2011, s.11

ŞEKİL-6 (Uzun dönemli işsiz sayısında % artış 2009 - 2010)

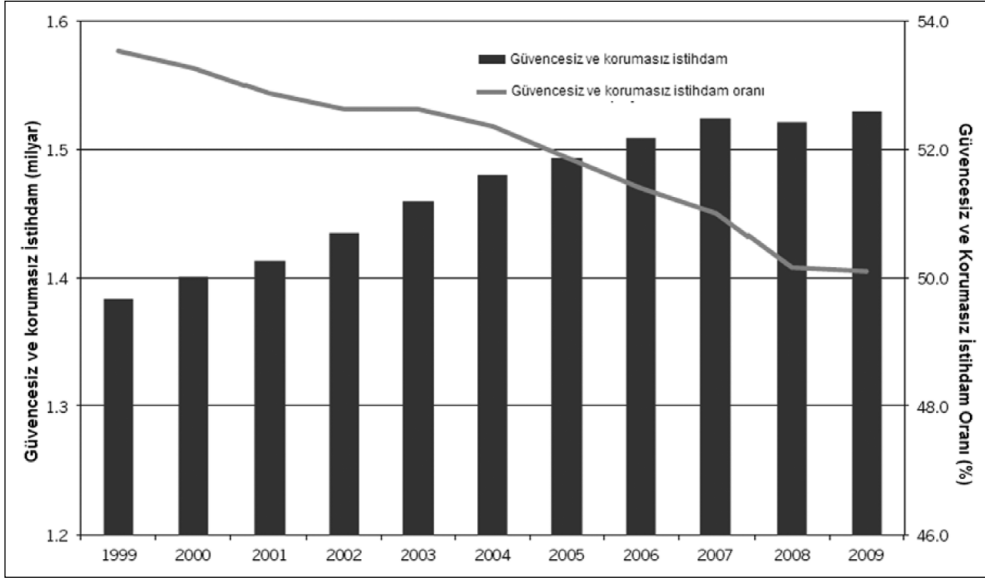

Kaynak: ILO (akt. BSB)

Güvencesiz, korumasız istihdam edilenlerin sayısı yükselişte...

Güvencesiz-korumasız (kırılgan) istihdam (vulnerable employment), kendi hesabına çalışanlar ve ücretsiz aile işçilerinin toplamı olarak tanımlanmaktadır. Bu istihdam yapısı, toplam istihdamın niteliğini ve genel eğilimini görmek açısından önemli bir göstergedir. Güvencesiz-kırılgan istihdamın payının yüksek oranda olması kayıtdışı-kuralsız çalışmanın yaygınlığını göstermektedir. Buna bağlı olarak işçiler yeterli sosyal korumaya ve sosyal diyalog mekanizmalarına sahip değildir. Güvencesiz-kırılgan istihdam, en temel hakları yok sayılan çalışanların, düşük ücretleri ve ağır çalışma koşulları ile karakterize edilmektedir.

ŞEKİL-7 (Kırılgan istihdamın dünya genelinde yıllara göre gelişme eğilimi)

Kırılgan istihdam biçimleri artış trendini sürdürmektedir. 1998 yılında 1 milyar 364 milyon olan kırılgan istihdam, 154 milyon kişilik artışla, 2009 yılında 1 milyar 528 bine yükselmiştir. Kriz döneminde oransal olarak düşüş trendi de durmuştur. Küresel istihdamın hala yarısı, bu istihdam biçimi ile çalışma yaşamına dahil olmaya devam etmektedir. 2007-2009 yıllarında, 2008 yılında küresel istihdam artışında yaşanan yavaşlamaya rağmen, 6 milyon 600 bin kişi artış gösteren kırılgan istihdam, gelişmiş ekonomiler ve AB ülkelerinde, Doğu Asya'da, Orta ve Güneydoğu Avrupa ile BDT ülkelerinde ise gerilemiştir. Buna karşın Güney Asya'da 14 milyon 900 bin, Güneydoğu Asya ve Pasifikler'de 5 milyon 400 bin, Latin Amerika'da 2 milyon 100 bin, Ortadoğu'da 600 bin, Kuzey Afrika'da 900 bin, Alt-Sahra Afrika'da 11 milyon 700 bin artış göstermiştir.

Bu durum çalışma hayatının insan onuruna yaraşır iş kapsamında yeniden örgütlenmesi konusundaki yaygın söyleme karşın, ücretler ve sosyal harcamalar üzerinden rekabet temelinde şekillenen ekonomik ilişkiler ağının yarattığı tahribatı ortaya koymaktadır.

BSB (Bağımsız Sosyal Bilimciler) tarafından hazırlanan "Derinleşen Küresel Kriz ve Türkiye Ekonomisine yansımaları: Ücretli Emek ve Sermaye" başlıklı rapor istihdamla ilgili süreci ILO raporu üzerinden şöyle aktarmaktadır:

İşgücü piyasalarındaki durgunluk iş bulmaktan umudunu kesen, dışlanmış işçilerin sayısını artırmaktadır. Umudunu yitirdiği için iş aramaktan vazgeçen kişilerin sayısı örneğin, esnek istihdam cenneti ABD'de 800 bini aşmıştır. Yani, tüm dünyada işgücüne katılım oranı düşmekte ve emekçiler yarı-zamanlı istihdam biçimlerine ya da sosyal güvenlik-ten yoksun kayıtdışılığa itilmektedir.

Küresel krizin de etkisiyle işsizlik artışı yanında yarı-zamanlı istihdam biçimleri ve kayıtdışılığa artacak, kayıtdışılığın yaygınlaşmasıyla işgücü giderek artan oranda sos-

yal güvenlik hizmetlerinden yoksun kalacaktır. ILO, toplam işgücü içinde sosyal güvenlik hizmetlerinden yararlananların payının tüm dünyada hızla azaldığına dikkat çekmekte, bununla birlikte dünya ekonomilerinin yaklaşık yüzde 70'inin de işsizlik sigortası programlarının bulunmadığını vurgulamaktadır. Sosyal güvenlik hizmetlerinden yararlanan işgücünün toplam içindeki payı örneğin Latin Amerika ülkelerinde yüzde 57,8 düzeyine gerilemiştir. Bu rakam Brezilya'da yüzde 71,5, Meksika ve Arjantin'de yüzde 62,5, Türkiye'de yüzde 49'dur.

İstihdamdaki kayıtdışılaşmanın bir diğer boyutu da işsizlik sigortası güvencesinden yoksunluktur. ILO'nun istatistiklerine göre gelişmiş ekonomilerde dahi işsizlerin işsizlik sigortasından yararlanma oranı sadece yüzde 49'dur. Söz konusu oran, Orta ve Doğu Avrupa'da yüzde 23, Asya ekonomilerinde yüzde 24, Latin Amerika'da yüzde 8 düzeyindedir. Bunun da ötesinde, işsizlik sigortası fonları birçok ülkede hükümetler tarafından istihdam-dışı harcamaları karşılamak maksadıyla amacının dışında kullanılmaktadır. Türkiye bu hususta çok canlı bir örnektir.

Rapora göre ILO ayrıca, küresel kriz ortamında derinleşerek dünya emekçi kitleleri için ciddi boyutlara ulaşacağını öngördüğü bu sorunların, kriz ile birlikte ortaya çıkan "yeni" sorunlar olmadığının, bunların özellikle son 20 yılda dünya ekonomileri arasında ciddi boyutlara ulaşan dengesizlikler ve bu dengesizlikler altında dünya ekonomilerinde yaşanan son derece sağlıklı büyüme süreçlerinin bir sonucu olduğunun altını çizmektedir. Özellikle:

- Az gelişmiş ekonomiler kriz koşulları ile açıklanamayacak boyutta kayıtdışı istihdam süreçleri yaşamaktadırlar; güvenceli çalışma olanağını yitirmiş yığınlar "hangi koşulda olursa olsun çalışmaya" eğilimli hale gelmektedir;
- Gelişmiş ekonomiler için "kısa dönemli", "işler arası" işsizlik giderek "uzun dönemli", "kalıcı" işsizlik biçimine dönüşmektedir ve işsizlik oranları bu ekonomiler için dahi yüksek düzeylerde seyretmektedir;
- 1990'lar boyunca kriz yaşamış ekonomilerde istihdam ve işgücüne katılım eğilimleri, kriz öncesi döneme dönememiş ve bu ekonomilerin kriz sonrası büyüme süreçleri ile orantılı istihdam yaratamama sorunu kronik hale gelmiştir.

Yoksulluk sorunu derinleşiyor!

Bu süreçte dünya çapında emekçilerin yaşadığı sorunlar derinleşmektedir. Yeni liberal politikalarca şekillenen küreselleşme süreci, dünyanın özellikle yoksul bölgelerinde yoksulluğu daha da tetikleyici bir rol oynamaktadır. Birleşmiş Milletler tarafından geçerli yoksulluk sınırı olarak görülen 2 dolar günlük kazançla geçinme kriteri, yoksulluğu ölçmede taşıdığı ciddi sorunlara rağmen dünya genelinde yaşanan olumsuzluğu ortaya koymak açısından önemli bir göstergesidir.

ILO (Uluslararası Çalışma Örgütü) tarafından hazırlanan "Küresel İstihdamda Eğilimler" raporuna göre, yoksul işçi sayısı ciddi oranlardadır. Bugün dünya'da günlük 2 dolar altında

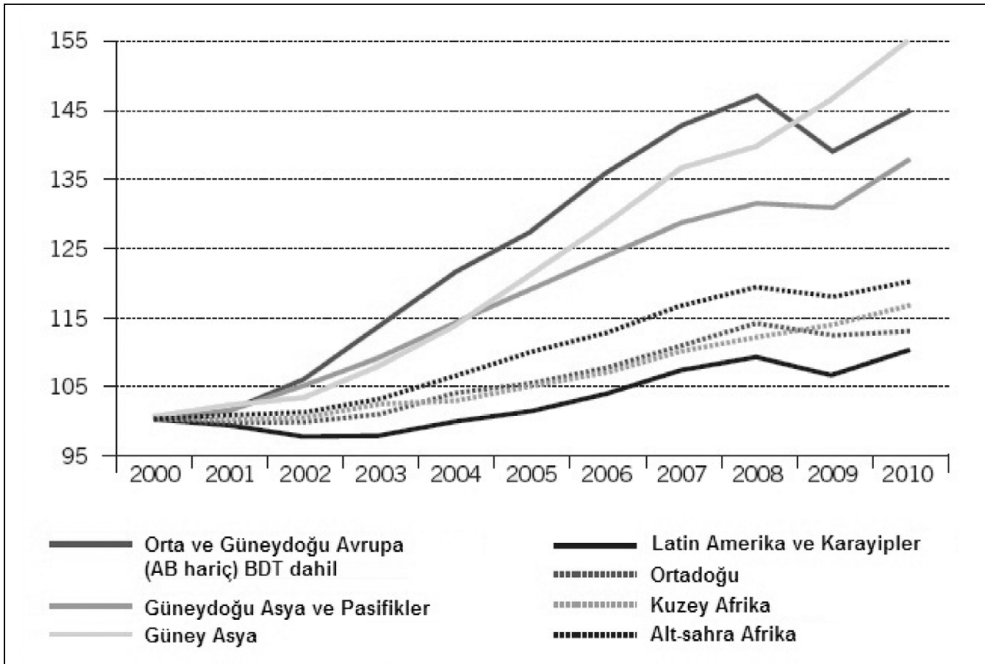
bir ücretle çalışan işçi sayısı 1 milyar 193 milyon kişidir. Bunun yanında her 5 aileden biri açlık tehlikesi ile karşı karşıyadır.

2009 yılında açlık riski ile karşı karşıya olan çalışanların sayısında 50 milyonluk bir artış gerçekleşmiştir. Bu sayının 2010 sonu itibari ile 64 milyonu bulması beklenmektedir. Bu durum yoksullukla mücadelede BM tarafından hedeflenen uzun vadeli düşüş trendinin sonuna gelindiğini göstermektedir.

Ücretler tehdit altında!

Dünya ekonomisi son 10 yılda verimlilik artışlarında önemli değerlere ulaştı. İstihdam edilen kişi başına üretilen çıktı, Güney Asya ülkelerinde yüzde 50 oranında artış gösterdi. Birleşik Devletler Topluluğu üyesi ülkeleri kapsayan ancak AB üyelerini kapsamayan Orta ve Güneydoğu Avrupa ülkeleri kategorisinde de verimlilik artışları yüzde 45 düzeyini ulaştı. Güneydoğu Asya ve Pasifik ülkelerinde de verimlilik artışı yüzde 40'ın üzerinde gerçekleşti.

ŞEKİL-8 (Bölgelere göre verimlilik artışı 2000-2010 (2000=100))

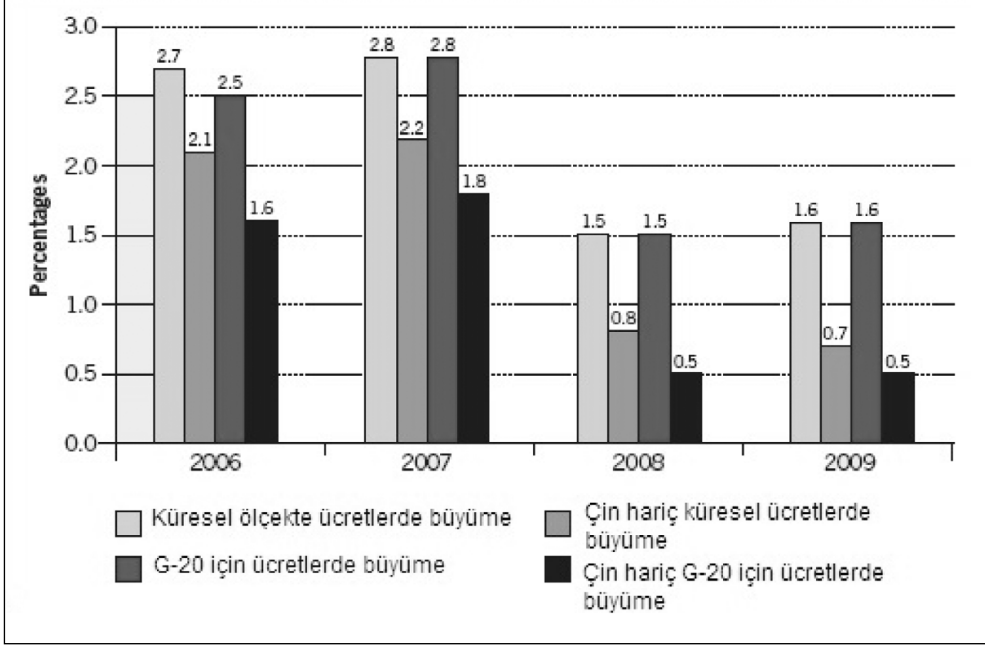

Kaynak: ILO, Global Crises, s. 56

Latin Amerika ve Karayipler ise yüzde 10 civarındaki verimlilik artışı ile son sırada yer aldı. Ortadoğu, Kuzey Afrika ve Alt Sahra Afrika ülkeleri de yüzde 20'nin altında kalan verimlilik artışları ile karşılaştı. Kriz döneminde Kuzey Afrika ve Güneydoğu Asya bölgesi verimlilik artışlarını sürdürürken, Orta ve Güneydoğu Avrupa ciddi bir şekilde etkilendi. Verimlilik artışlarında yaşanan tedrici yükseliş kendini küresel ölçekte de göstermektedir. Şekil x'te emek verimliliği ile reel ücretler arasındaki ilişki 10 yıllık bir dönem için

ortaya konulmaktadır. Emek verimliliği ile reel ücret arasındaki ilişki sömürü oranlarını da vermektedir. 1999 yılından bu yana küresel ölçekte emek verimliliği yüzde 10 artarken, reel ücretler, yüzde 6 seviyesinin gerisinde kalmıştır. Böylelikle reel birim ücretler yüzde 4 civarında düşmüş, sömürü oranı yükselmiştir.

ŞEKİL-9 (Ekonomik krizde reel ücretlerde gelişme (Çin faktörü ile)

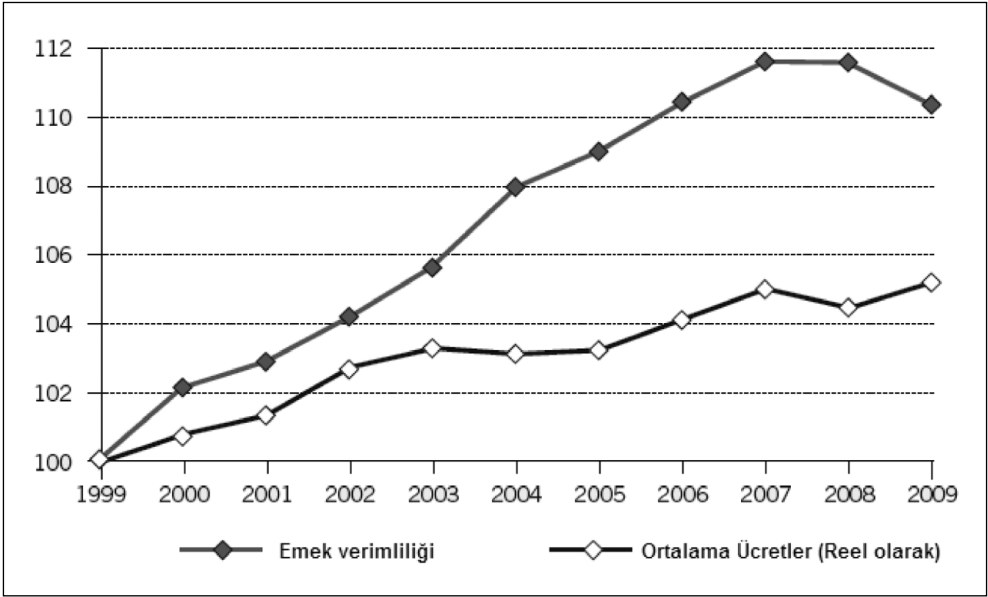

Kaynak: Global Crises, s.154

Kriz döneminde küresel ölçekte de reel ücretler yaşanan artışta ciddi düşüşler olmuştur. Yukarıdaki şekil 9 yıllara göre reel ücretlerin gelişme eğilimini göstermektedir. 2006 yılını dikkate aldığımızda ücretler, ortalama olarak küresel ölçekte Çin dahil yüzde 2,7, en büyük 20 ekonomide (G-20) ise yüzde 1,6 artış göstermiştir. Çin faktörü çıkartıldığında bu oran küresel ölçekte yüzde 2,5, G-20 için 1,6'dır. 2007 yılında da benzer bir gelişme görülmektedir. Buna karşın 2008 ve 2009 yıllarında ücret artış oranları düşmüştür. 2008 ve 2009 yılları dikkate alındığında reel ücret artış oranı, 2006 yılının Çin faktörü dışarıda bırakıldığında, küresel ölçekte yaklaşık yarı yarıya azalmış, G-20 için üçte bir düşmüştür. Bunun sonucunda işçi sınıfının kaybı (ya da sermayeye aktarılan ek tutar) 800 milyar dolara ulaşmıştır. (ŞEKİL-10)

Ortalama ücretlerin, emek verimliliğinin gerisinde kalması nedeniyle reel birim ücretlerde yaşanan gerileme emeğin milli gelirden aldığı payı da azaltmaktadır. ŞEKİL-11'de yer alan Tabloda seçilmiş ülkelerde ücretlerin milli gelir içindeki payı gösterilmektedir. Brezilya hariç genel eğilim reel birim ücretlerin payının azalması şeklinde görülmektedir. Çin, reel ücretlerdeki artışa rağmen, bu artışın verimlilik artışlarını karşılamaması nedeniyle ücretlerin milli gelirden aldığı pay açısından en ciddi düşüşün yaşandığı ülke

ŞEKİL-10

olmuştur. Son 15 yıllık sürede Çin ortalama yüzde 10'dan fazla büyümüş, on milyonlarca insan tarımdan ve geleneksel üretimden koparak ücretli istihdama dahil olmuşlardır. Buna karşılık aynı dönemde ücretlerin ulusal gelirden aldığı payın yaklaşık yüzde 12 gerilemesi, uluslararası sermayenin Çin'den aktardığı değer ve sömürsünün boyutları ile yatırımlarını Çin'de yoğunlaştırmasının nedenlerini bütün çıplaklığıyla gözler önüne sermektedir.

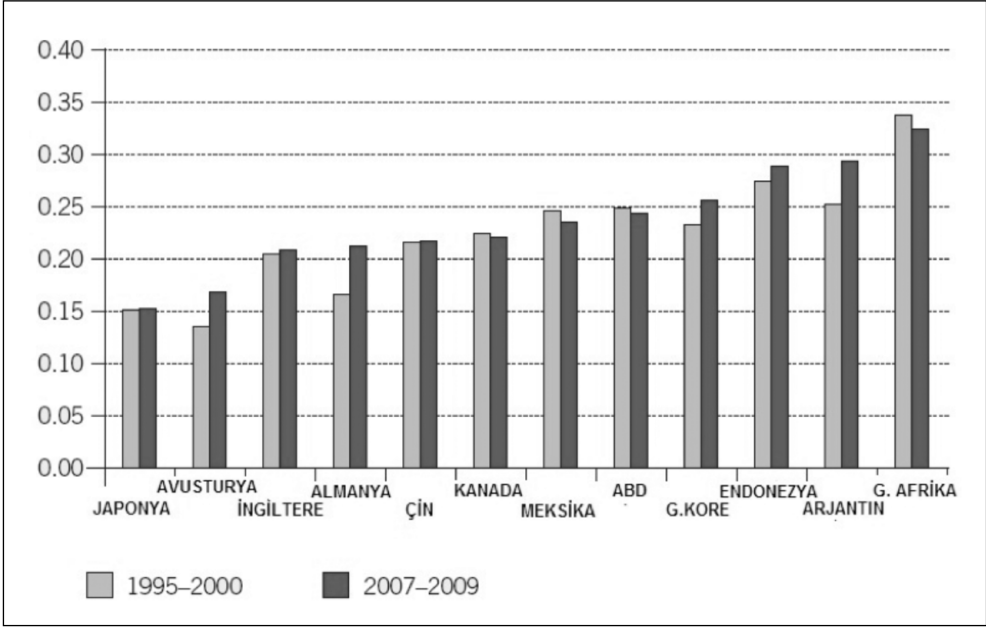
ŞEKİL-11 (Ücretler düşüş eğiliminde)

Seçilmiş Ülkelerde Ücretlerin Milli Gelir İçindeki Payı (yüzde)

	1995	2000	2008
Kanada	63,0	61,3	60,8
Çin	52,3	51,9	39,7
Fransa	66,8	67,4	66,1
Almanya	69,8	70	64,9
İtalya	70,4	66,2	67,5
Japonya	63,7	61,7	56,9
Güney Kore	83	76,6	76,5
İngiltere	68,7	69,9	68,5
ABD	67,5	68,7	66,8
Brezilya	42,6	40,5	47,6

Ücretlerde eşitsizlik de artıyor!

ŞEKİL-12 (Toplam istihdam içinde en düşük gelire sahip istihdamın payı -yüzde)

Kaynak: ILO Global Crises

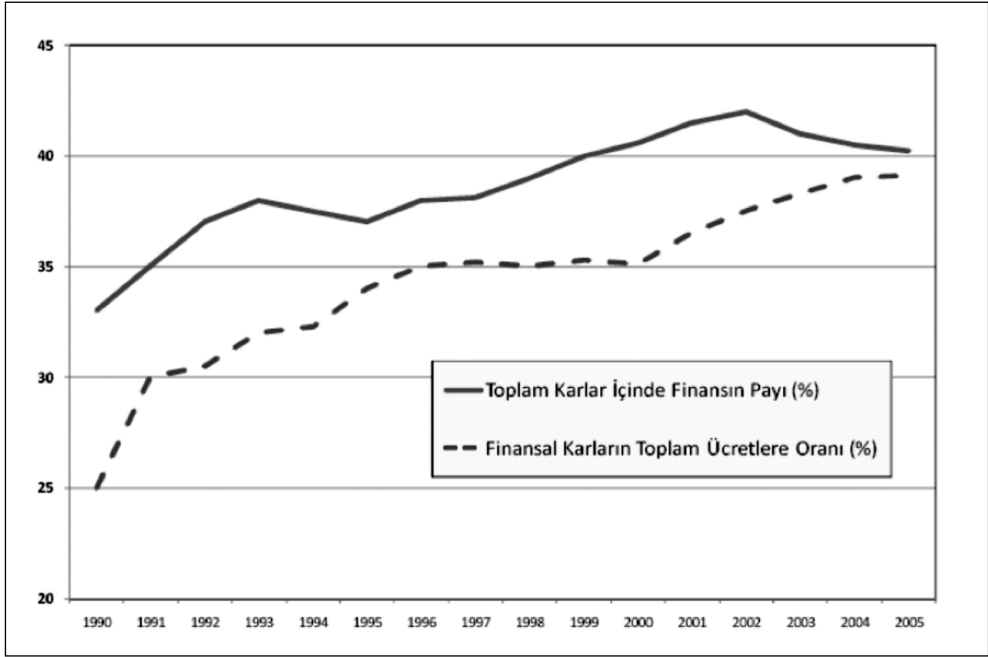
Dünya genelinde krizin özellikle yoksul emekçileri etkilediği görülmektedir. Ücret eşitsizliği bunun bir yansımasıdır. Eşitsizlik göstergelerinden biri olarak kabul edilen en düşük gelirli kesimin toplam istihdam içinde oranı, Medyan gelirin (ortanca gelir) 2/3'ü oranında ücret alanlar göstermektedir. Söz konusu oranda yaşanan değişim seçilmiş G-20 (en büyük 20 ekonomi) ülkeleri için Grafik'te görülmektedir. Buna göre Almanya, Arjantin, Güney Kore, Endonezya, Çin, İngiltere, Avusturya ve Japonya için bu oran kriz dönemi olan 2007-2009 ile 1995-2000 dönemi karşılaştırıldığında yükselmiştir. Buna karşın söz konusu oran sadece Kanada, ABD ve Güney Afrika ülkeleri için sınırlı bir daralma göstermiştir.

SONUÇ: YÜKSEK İŞSİZLİK VE ARTAN YOKSULLUK FİNANSAL KÂRLARLA BESLENDİ!

Yine BSB araştırmalarının da ortaya koyduğu gibi, küresel ekonomide reel üretim krizinden, istihdam krizine dönüşen büyük durgunluğun yapısal koşulları, aslında kapitalizmin yirminci yüzyılın son çeyreğinde şekillenen yeni uluslararası işbölümü ve finansallaşmaya dayalı birikim rejimiyle belirlenmekte idi. ILO'nun sunduğu verilere göre, gelişmiş ülkelerde finans sektörünün toplam kârlar içerisindeki payı, küresel krizin hemen öncesinde yüzde 40'a ulaşmıştı. Oysa, 1980'lerin başında söz konusu oran sadece yüzde 25 idi. Japonya, İtalya ve Avustralya'da finansal kârların toplam kârlar içerisindeki payı iki misli, İngiltere'de ise üç misli artış göstermişti. Finansal kârlar, sadece diğer sermaye

gelirlerine göre değil, emek gelirlerine göre de artmıştı. Gelişmiş ekonomilerde finansal kârların ücretlere oranı 1990'da yüzde 25 iken, 2005'e gelindiğinde bu oran yüzde 40'a ulaşmıştı. ILO (World of Work) 2009 raporundan alınan aşağıdaki şekil bu olguları betimlemektedir.

ŞEKİL-13 (Gelişmiş ülkelerde finansal kârların yükselişi 1990-2005)

Kaynak: ILO, World of Work 2009, şekil 2.1, sf. 48. (akt. SSB)

ŞEKİL-13'te, kapitalizmin merkez ekonomilerinde 1990'lardan bu yana sermayenin giderek finansal kar ile beslenmekte olduğu gözlemlenmektedir. Baska bir deyişle, sermaye içinde finansal şirketlerin, emeğin ücret gelirlerine göre de finansal kârların oranı artmaktadır. Ancak, finansallaşma olgusu sadece finansal gelirlerin göreceli olarak artmasından ibaret değildir. Finansallaşma, sermaye birikimi önceliklerinin giderek reel ekonomik faaliyetlerden uzaklaştırılması ve kısa dönemli, ancak riskli ve yüksek getirili finansal varlıklarda yoğunlaştırılması anlamını da içermektedir. Toplam kârların giderek daha yoğun olarak finansal ekonomide yaratılıyor olması, sabit sermaye yatırımlarına aktarılacak fonların da daralması sonucunu doğurmaktadır. 1970-2000 arasında işletme artışı (brüt kârlar) üzerinden sabit sermaye yatırımlarına ayrılan pay, AB ülkelerinde yüzde 47'den yüzde 40'a; İngiltere'de yüzde 48'den yüzde 42'ye; ABD'de ise yüzde 44'den yüzde 39'a gerilemiştir.

Sabit sermaye yatırımlarındaki söz konusu gerileme, 1980 sonrasında tüm dünyada yükselişe geçen ve 2008 krizi ile kronikleşen işsizliğin temel nedenlerindendir. Finansal sermayenin öngördüğü sınırsız akışkanlık ve çabukluk, beraberinde yepyeni kurumların geliştirilmesini zorunlu kılmış, bu arada devlet aygıtı da "yönetişimci devlet; piyasa

dostu devlet” gibi söylemler geliştirilerek, sermayenin çıkarlarına göre yeniden biçimlendirilmiştir. Bu süreçte emeğin yüzyıllık mücadeleler sonucunda elde ettiği kazanımlar, “piyasa gereklerine” göre yeniden biçimlendirilmek üzere tırpanlanmıştır. “Esnek istihdam” söylemleri altında, basta sendikalar olmak üzere, emek örgütleri etkinsizleştirilmiş ve emekçiler kayıtdışılığa itilerek dışlanmışlardır. Kapitalizmin 1980 sonrasındaki finansallaşma evresinde tüm dünyada emeğin ulusal gelirden aldığı pay gerilemiştir. (BSB 2011:14-15)

Sonuç olarak, geride bıraktığımız 4 yıl kapitalizmin temellerinin sarsıldığı, işçi sınıfı açısından küresel ölçekte ciddi kayıpların gündeme geldiği bir süreç olarak yaşanmıştır. Yeni dönem her anlamda ciddi bir kargaşaya işaret etmektedir. Küresel düzeyde işçi sınıfı ya küresel kapitalizmin krizden çıkmak için hazırladığı bölgesel savaflara ve ekonomik kemer sıkma politikalarına teslim olarak daha da yoksullaşacak ya da daha eşit ve özgür bir dünya için mücadele ederek temel haklarını, güvencelerini, yaşam standardını ve ücretlerini yükseltecektir.

DÜNYA SENDİKAL HAREKETİNİN EKONOMİK KRİZ DEĞERLENDİRMESİ

GİRİŞ

2008 yılında ABD'den başlayarak tüm dünyaya yayılan ekonomik kriz, sendikal hareketin önüne yeni sorunlar ve zorluklar çıkarmıştır. Aslında 20. yüzyılın son yılları tüm emekçiler için büyük güçlüklerin baş gösterdiği bir dönem olmuştur. 1980'lerden başlayarak günümüze kadar süren gelişme süreci kapitalizmin dünya çapında çalışanların hak ve özgürlüklerine büyük bir saldırı yöneltmesiyle geçmiştir. Ücretlerden çalışma koşullarına, iş güvencesinden işçi sağlığı ve güvencesine dek tüm alanlarda "ucuzluk", kapitalist sermaye birikimini sağlamanın temel yolu olarak benimsenmiştir. Neoliberal ideoloji ile tanımlanan ve uygulama çerçevesi belirlenen bu gelişmeler kaçınılmaz olarak ulusal ve uluslararası düzeyde örgütlü sendikal yapıları ve işçi hareketini derinden etkilemiştir.

KÜRESELLEŞME KOŞULLARI ALTINDA TEMEL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER...

Son 30 yılda ortaya çıkan gelişmeler kapitalizmin merkezinde yer alan zengin emperyal ülkelerde emek cephesinin sermayenin ve devletin ortak saldırısına karşı mevcut ücret ve sosyal haklarını korumak mücadelesine yöneltmiştir. Ancak geri bırakılmış ya da çevre ülke işçilerinin sorunları ve yaşadıkları bu çerçevenin çok dışına taşmış; çalışma ve yaşama hakkını ortadan kaldıracak boyutta gerilemeler ortaya çıkmıştır. "Kapitalistleşme sürecindeki" bu ülkelerde yeni haklar elde edilemediği gibi, var olan yetersiz haklar da büyük ölçüde yitirilmiştir. Örneğin Türkiye bu süreci, 12 Eylül faşist darbesiyle belirlenen koşullarda yaşamış, 1982 Anayasası ve 2821 ve 2822 sayılı yasalar günümüze kadar geçerliliğini sürdürmüştür.

Oysa bu çerçevenin, 1800'lü yılların sonlarından başlayarak gelişen demokratikleşme eğilimlerini gerilettiği, örgütlenme, sendikal haklar ve toplu sözleşme alanlarında bu hakların özgürce kullanımını olanaksız kılacak düzenlemeler içerdiği açıktır.

Bu süreçte çalışma ilişkileri esnekleştirilmiştir. Emekçiler dünya çapında bir yandan çalışma yaşamının öte yandan devletin ve işverenlerin gündeme getirdiği zorla ve zorluklarla karşı karşıya kalmıştır. Sendikalaşma genel olarak gerilemiş, ücretler düşmüş, güvenceler azalmış ve çalışma yaşamı olağanüstü esnek bir ilişkiler ağına dönüşmüştür. Özelleştirmelerle taşeronlaşma ile geçici işçiliğin yaygınlaşmasıyla yarı zamanlı çalışanlarla hem kamu hem de özel kesim çalışanlarının yaşamı giderek daha güvencesiz, örgütsüz ve geleceksiz bırakılmıştır.

Bu gelişmeler kapitalizmin merkezindeki işçileri de vurmuştur. Serbest piyasa ideolojisi, esnek düzenlemeler ve sosyal devletin dışlanarak sosyal güvenlik hizmetlerinin azaltılması "merkez" ülkelerde çalışanların kazanılmış haklarına büyük bir saldırı niteli-

ğindedir. Dolayısıyla sermayenin daha çok kar amacıyla tüm dünyaya yayılan saldırısı uluslararası işçi hareketini de yeni arayışlara yöneltmiştir. Çünkü gelişen sürecin tek bir kazanımı olduğu görülmüştür: Ulus ötesi sermaye.

Ulus ötesi nitelik kazanmış bu sermaye ücret ve diğer maliyetlerin düşük olduğu yerlerde üretim yapmakta, ulusal devletlerin koruması altında faaliyetini sürdürmekte ve istedikleri gibi ülkeden ülkeye sermaye aktarmaktadır. Serbest piyasacı bir kapitalizmin sosyalizmin de artık rakip olmadığı koşullarda tüm dünyaya yayılarak ucuz emek-en çok kar denklemi üzerine kurulan gelişme süreci bütün hızıyla yaşanmıştır.

KRİZLERLE YAŞAYAN KAPİTALİZM!

Son 30 yıl boyunca gerek çalışanların gelirlerinden yapılan olağanüstü aktarmalara gerekse tüm dünyanın yayılma alanı içine girmiş olmasına karşın uluslararası sermaye 2008 yılında yeni bir krize düşmekten kurtulamamıştır. Çalışma raporunun ilgili bölümlerinde ekonomik, sosyal ve siyasal boyutlarıyla incelenen bu kriz bilindiği gibi 2008 yılının ortalarında tüm dünyayı kapsayacak şekilde patlamış bulunuyor.

Krizden çıkış yolu olarak çalışanların özveride bulunması önerilmekte ve birçok ülkede zorla ücretleri düşüren, emeklilik gelirlerini azaltan, sosyal güvenlik uygulamalarını zayıflatan önlemler yaşama geçirilmektedir. Oysa 1970'lerden günümüze yapılan aslında başka bir şey değildir. Bu süreç boyunca değişik yöntemlerle ve politikalarla ücret gelirleri geriletilmiş ve sosyal güvenceler büyük ölçüde zayıflatılmıştır. Buna karşılık kriz önlenememiştir. Dolayısıyla krizin önlenebilmesi amacıyla çalışanların hak ve özgürlükleri ile gelirlerini kısıma politikaları krize bir çözüm yaratamayacaktır.

Dünya sendikal hareketi kriz sonrasında krizin faturasının çalışanların üzerine yıkılmasına karşı çıkmıştır. Bu doğrultuda çeşitli eylem, etkinlik ve açıklamalar gündeme gelmiştir. Avrupa başta olmak üzere dünyanın hemen her ülkesinde mevcut hakları korumayı amaçlayan sendikal tepki, eylem ve grevler yaşanmıştır. Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC) krizi “kumarhane kapitalizminin” krizi olarak değerlendirmiş ve çok büyük tutarlara ulaşmış bulunan serseri parasal fonların denetlenmesi gerektiği yönünde eğilim göstermiştir. Ancak dünya çapında sendikal hareketin bir bütün olarak verili sisteme dönüştürülmesine yönelik yeni yaklaşımlar gündeme getirerek ortak bir karşı duruş gösteremediği gözlenmiştir.

“Krizin faturasını işçiler ödemeyecek” sloganı kriz sonrasında sendikal hareketin en yaygın mesajı olmuştur. Ancak bu slogan gerekli olduğu kadar da eksik bir slogandır. Çünkü son otuz yıllık gelişme sürecinde dünya çapında serbest piyasa kapitalizminin faturası işçi sınıfına kesilmiş bulunmaktadır. Bu nedenle krizi önlemek için siyasal iktidarlarca alınan istikrar önlemlerine karşı çıkarken aynı zamanda bu karşı çıkışın sistemle bir hesaplama dönüştürülmesi zorunludur. Bu hesaplamanın koşulları bugün söz konusudur. Ve sendikal hareket bu yönde bir eğilimi ve eylemliliği dünya çapında geliştirmelidir.

Böyle bir sürecin yaşanıp yaşanmayacağını önümüzdeki dönemde tanıklık edeceğiz.

Konfederasyonumuz üyesi olduğu ETUC ve ITUC aracılığıyla, uluslararası ve ulusal düzeyde emeğin hak ve çıkarlarının en üstün biçimde temsilini gerçekleştirmek için üzerine düşeni yerine getirecektir.

Krize karşı sendikal hareketin duruşunu ortaya koyabilmek ve genel bir yaklaşım oluşturulmasına katkı da bulunmak amacıyla Dünya Sendikalar Konfederasyonu ITUC ile Avrupa Sendikalar Konfederasyonu ETUC tarafından kriz koşullarında yayınlanmış bulunan bazı rapor ve belgeleri ekte sunuyoruz.

KÜRESEL SENDİKALARIN KRİZE CEVABI...

Küresel Sendika Federasyonları G8 ve G20 toplantılarında detaylı talep listeleri sundular. BM Uzmanlar Komisyonu'ndaki tartışma sürecine katkıda bulundular. ILO Konferansları'nda, işçi temsilcileri, işveren ve hükümet temsilcileri ile bir araya gelerek istihdam krizine karşı ortak cevaplar üretmeye çalıştılar. Küresel İstihdam Zirvesi çerçevesinde, krizin istihdam üzerindeki en kötü etkilerinin nasıl azaltılacağı konusunda Küresel İstihdam Paketi kapsamında stratejiler geliştirildi. Uluslararası sendikal hareketin temel ilgi alanları şöyle:

Temel sistem değişikliği: Sendikalar, krizle beraber açılan fırsat penceresinin küresel ekonomik ve finansal paradigma değişikliği için değerlendirilmesi gerektiğine inanıyorlar.

İstihdam sorunları: İş güvencesi ve yeni işler yaratılması, her türlü uluslararası ölçekli krizden çıkış stratejisinde merkezi bir rol oynamalı.

Sürdürülebilirlik: Finansal krize yönelik cevaplar, çevreyi ve kalkınmakta olan ülkelerin hassas durumunu da hesaba katmak zorunda. İnsanlar yaşamları ve çevreleri arasında tercih yapmaya zorlanmamalıdır. Dolayısıyla sendikalar sürdürülebilirlik ve sosyal adaletin bir arada değerlendirilmesini talep ediyorlar.

ILO'nun rolü: Emek perspektifinden bakıldığında ILO; işçileri, işverenleri ve hükümetleri bir araya getiren uluslararası bir kurum olarak krize formüller üretmek zorundadır.

Küresel Bildirge ve standartlar: Daha güçlü, daha temiz, daha adil bir dünya ekonomisi inşa etmek için uluslararası toplum bir Küresel Sürdürülebilir Ekonomik Faaliyet Bildirgesi ve bir Küresel Şeffaflık, Dürüstlük ve Etik Standartları benimsemeli.

Sendikaların kurumsal entegrasyonu: G20 sürecinde sendikalar pazarlık masasında bir sandalyeye sahip olmayı istiyorlar. Ama sadece G20 sürecinde değil, diğer küresel yönetim kurumlarında da özellikle Uluslararası Finansal Kurumlarda emek perspektifi daha sistematik olarak temsil edilmeli.

Sendikaların istihdama daha fazla özen gösterilmesi talebi G20 Londra Zirvesi'ne taşındı ve Pittsburgh'ta da takip edildi. Sendika talepleri de sonuç deklarasyonunda yer aldı.

ITUC ve Küresel Sendika Federasyonları somut bir finansal reform eylem planı ile Londra Deklarasyonunu sundular:

- “Gölge” finansal ekonomiye imkân verilmemesi,
- Vergi cennetlerine ve offshore finansal ekonomiye son verilmesi, yeni uluslararası vergilendirme mekanizmalarının oluşturulması,
- Kalkınmakta olan ülkeler için adil ve sürdürülebilir bir uluslararası finansal ulaşım imkânının sağlanması,
- Borç risklerinin azaltılması ve varlık balonlar oluşmasının engellenmesi için özel bankacılık iş modelinin reforme edilmesi,
- Yönetici, hissedar ve diğer finansal kurum yetkililerinin aldığı primlerin ve ücretlerinin kontrol edilmesi,
- Ücretli çalışan ailelerin yağmacı kredi kurumlarına karşı korunması,
- Kamusal denetim mekanizmalarını güçlendirmek ve denetim yetkililerine daha fazla kaynak sağlanması,
- Bankacılık sektörünü yeniden yapılandırması ve çeşitlendirilmesi.

Küresel Sendikalar, G20 ülkelerinin hükümetlerinden ideolojik paradigma değişiminden daha azını istemiyorlar. Kriz sonrası ekonomik düzen öncekiyle aynı olamaz. Aslında G20, küresel ekonomik yapıyı ILO tarafından yaygınlaştırılan ve her türlü ekonomik aktivitede işçinin çıkarlarını ilk kriter olarak değerlendiren “insanca iş” kavramı etrafında yeniden tasarlamak zorundadır.

BÖLÜM İÇİN EKLER...

ITUC SENDİKAL HAK İHLALLERİ YILLIK RAPORLARI (2008-2010)

2008'den itibaren, dünya genelinde küresel mali ve ekonomik krizin istihdam düzeyi üzerindeki etkisi çok büyük olmuştur. On milyonlarca kişi işini kaybetmiştir ve milyonlarcası da işini kaybetme korkusu yaşamaktadır. Bu durum sendikaların temel amacı olan işçilerin haklarının korunması ve geliştirilmesi hedefini hiç olmadığı kadar zorlaştırmaktadır. Aslında, G20 liderlerinin çağrısına rağmen, birçok ülkede kamu yetkilileri ve şirketler, krizi sendikaların haklarını zayıflatmak için bir bahane olarak kullanmaktadır.

ITUC, ILO'nun temel sözleşmelerinde yer alan sendikal haklara herkesin saygı duyması yolunda mücadele etmekte ısrarlıdır ve buna her zamankinden daha fazla ihtiyaç vardır. ITUC'un 2006 yılındaki Kuruluş Kongresi'nde her nerede olursa olsun hakları ihlal edilen işçilerin koruyucusu olunacağı ilan edilmiştir.

ITUC Sendikal Hak İhlalleri Raporu, 140 ülkedeki sendikaların, işçi haklarını savunurken maruz kaldığı hak ihlallerini ortaya koymaktadır. Çalışan kadınların ve erkeklerin seslerini duyuracakları araçlardan yoksun olması ya da iş güvenceleri ve hatta fiziksel güvenlikleri için konuşmaktan korkmaları gibi diğer ihlaller bu raporda yer almamaktadır. Bu rapor baskı, yıldırma, zulmetme ve sendikacıların öldürülmesi gibi durumları ayrıntılı bir şekilde belgelemektedir.

Rapor'a göre, öldürülen sendikacıların sayısı bir yılda yüzde 30 artmıştır. 2008'de 76, 2009'da ise en az 101 sendikacı ve işçi aktivisti öldürülmüştür: Kolombiya'da 48, Guatemala'da 16, Honduras'ta 12, Meksika'da 6, Bangladeş'te 6, Brezilya'da 4, Dominik Cumhuriyeti'nde 3, Filipinler'de 3, Hindistan'da 1, Irak'ta 1 ve Nikaragua'da 1 kişi öldürülmüştür. Kolombiya en çok cinayetin yaşandığı yer olmuştur. Bu ülkede üst düzey sendika yetkilisi ve 5 kadın sendikacı öldürülmüştür. Guatemala ve Honduras'taki şiddet oranındaki artış da endişe vericidir.

Ayrıca Kolombiya ve Guatemala'da 10 cinayet teşebbüsü ve 35 ciddi ölüm tehlikesi de kaydedilmiştir. Dahası, birçok sendikacının mahkûmiyeti devam etmiş ve 2009 yılında bu kişilere yaklaşık 100 kişi daha eklenmiştir. Birçoğu da özellikle İran, Honduras, Pakistan, Güney Kore, Türkiye ve Zimbabve'de tutuklanmıştır. Mısır, Rusya Federasyonu, Güney Kore ve Türkiye gibi birçok ülkede genel sendikal haklar ihlal edilmeye devam edilmektedir.

Üstelik, birçok durumda bu ihlaller cezasız kalmaktadır. Hükümetler sendikal hakların ve bu hakları savunan kişilerin korunması için üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmediği için sendikalar üzerindeki baskı var olmaya devam etmektedir. Birçok ülkede, hükümetler sendikaları kendi hâkimiyetleri altında tutma konusunda kararlı oldukları izlenimini vermektedir.

Sendikaların demokrasiyi savunmada en önde yer aldığını bilen anti-demokratik güçler sendika faaliyetlerini kendine hedef olarak seçmeye devam ediyor. Bu Honduras'taki darbe sonrası şiddet olaylarında ve Gine'de 28 Eylül'de cuntaya karşı yapılan bir protesto gösterisinin korkunç bir katliama dönüşmesinde açıkça görülmektedir.

Grev kırma ve greve giden işçiler üzerinde baskı uygulama durumu her bölge için kaydedilmiştir. Cezayir, Belarus, Burma, Fildişi Sahili, Mısır, Honduras, Hindistan, İran, Kenya, Nepal, Pakistan ve Türkiye gibi birçok ülkede, ücretlerini talep eden, kötü çalışma koşullarını ve küresel mali ve ekonomik krizin etkilerini dile getirmek isteyen binlerce işçi dayak, tutuklanma ve hapsedilme gibi durumlara maruz kalmıştır. Birçok ülkede işçiler sendikal faaliyetlerde bulundukları için işten çıkarılmıştır. Bangladeş'te 6 tekstil işçisi ücretlerin yükseltilmesi ve ödenmemiş ücretlerin ödenmesi talepleriyle yaptıkları greve polisin müdahale etmesi sonucu hayatını kaybetmiştir.

Birkaç ülkede şirketler, işçileri, örgütlenirlerse ya da sendikaya katılırlarsa üretim yerini değiştirmek ya da işyerini kapatmakla tehdit etmektedir. Genellikle patronlar işçilerin yasal temsilcileri ile görüşmeyi reddetmekte ve yetkililer de bu durum karşısında hiçbir şey yapmamaktadır. Daha fazla "esneklik" yaratmak ve toplumsal refah düzenini çözmek için bazı iş yasalarında değişiklikler yapılmakta ve bu durum var olan endüstri ilişkileri sistemine zarar vererek sendikal hakları kısıtlamaktadır.

Mali ve ekonomik krizin bir diğer olumsuz sonucu da her geçen gün daha fazla işçinin güvencesiz işlerde çalışmaya zorlanmasıdır. ILO'nun tahminlerine göre küresel iş gücünün yüzde 50'si güvencesiz işlerde yer almaktadır. Bu durum özellikle de Güney Doğu Asya ve Orta Amerika gibi bölgelerdeki işçileri, ev işçilerini (özellikle de Ortadoğu ve Güney Doğu Asya'daki), göçmenleri ve tarım işçilerini etkilemektedir. Bu noktada, bu sektörlerdeki işgücünün çoğunluğunun kadınlar tarafından oluşturulduğunu hatırlatmakta fayda vardır. Dahası, hem çeşitli bölgelerde hem de sanayi üretiminde kayıtdışı istihdamda büyüme ve yeni bir "atipik" istihdam şeklinin gelişmesi durumları görülmüştür. Bu işçilerin örgütlenmesi ve sendikal haklardan faydalanması önündeki engeller doğrudan onların güvencesiz bir şekilde çalışması ile bağlantılıdır.

Bazı sendikal hakların tanındığı yerlerde kısıtlamalar da bulunmaktadır. Birçok ülkede kamu işçileri dahil birçok kategorideki işçilerin temel sendikal hakları kısıtlanmaktadır. Ayrıca birçok ülkede grev çok kısıtlanmış ya da büsbütün yasaklanmıştır. Dahası, karışık prosedürler, zorunlu tahkim uygulaması ve "temel hizmetler" için çok geniş tanımlamaların kullanılması sendikal hakların pratikte uygulanmasını neredeyse imkânsızlaştırmakta ve işçilerin yasal olarak temsil edilme gücünü ve endüstriyel faaliyete katılma güçlerini zayıflatmaktadır.

2009, ILO Örgütlenme ve Toplu Pazarlık Hakkı Sözleşmesi'nin (1949, 98. sayılı) 60. yıl dönümüdür. Kanada, Çin, Hindistan, İran, Kore Cumhuriyeti, Meksika, Tayland, Birleşik Devletler ve Vietnam gibi ülkeler hala bu sözleşmeyi onaylamamıştır. Bu nedenle dünya çapındaki ekonomik olarak aktif nüfusun neredeyse yarısı bu sözleşmeye dahil ola-

mamaktadır. Onaylandığı yerlerde de bu sözleşmenin uygulanma oranı çok düşüktür. Örgütlenme ve toplu pazarlık hakkına saygı duyulması, alım gücünün iyileştirilmesi ve dünya çapındaki ekonomik büyüme için çok önemlidir. Dolayısıyla hükümetler bu hakların kullanılmasını hem yasalarla hem de uygulamada güvenceye kavuşturmalıdır. Çünkü, bunun alternatifi daha fazla eşitsizlik ve daha derin ekonomik durgunluktur.

2010

ITUC Sendikal Haklar Raporu'nun yayınlanması, 2010 yılında Arap halklarının demokratik haklar talep ederek ayaklanması gibi çok önemli ve tarihi olayların yaşandığı bir döneme denk gelmiştir. Bu ülkelerdeki çalışma hayatında var olan temel hak ihlalleri ve başta gençler olmak üzere milyonlarca insan için insan onuruna yakışır iş sağlamaktan uzak olan mevcut duruma da bu raporda yer verilmiştir. Yaşanan gelişmeler özellikle Arap halklarının reform isteğini pekiştirmektedir, ancak çalışma hayatındaki hak ihlalleri kesinlikle sadece Ortadoğu ülkeleriyle sınırlı değildir.

143 ülkeyi kapsayan rapor, 2010'da özellikle de sendikal örgütlenme ve toplu pazarlık yapma hakkı konusunda dünya genelinde yaşanan gerilemeyi vurgulamaktadır. Küresel ekonomik kriz ile daha da belirgin hale gelen istihdam sorunu, istihdamın yaratılması ve korunması için politika üretmeye çalışan ülkelerde dahil olmak üzere tüm dünyada devam etmektedir. Hükümetler sadece işçi ailelerinin değil kendi ulusal ekonomilerinin istikrarını ve geleceğini olumsuz biçimde etkileyen serbest piyasa söylemine takılıp kalmışlardır. İşsizlik, yoksulluk ve güvencesizlik artarken büyük bankaların, finans gruplarının ve büyük şirketlerin hükümetlerin politikalarını yönetmesine izin verilmektedir. Eşitsizlik büyürken bu eşitsizliğin nedeni olarak gösterilen temel uluslararası çalışma standartları da sürekli saldırı uğramaktadır.

Belirtilen küresel eğilimler hızla yayılırken birçok ülkede sendikalar; hükümetler ve işverenler tarafından sert bir şekilde baskı altına alınmaktadır. 2010 yılında, yasal sendikal faaliyetlere katılan 90 kişi öldürülmüş ve 75 kişi de ölüm tehditlerine maruz kalmıştır. Bu rapor ayrıca 2500 tutuklu sendikacı ve 5000 işlerinden atılan sendikacı hakkında da bilgi vermektedir. Bunların dışında sendika karşıtı yapılardan kaynaklanan ve sendikacıları yıldırma amaçlayan birçok kayıt altına alınmamış olay da yaşanmıştır.

2010'da bir kez daha Amerika en çok ölümün yaşandığı bölge olmuştur; Kolombiya'da 49 ve Guatemala'da 10 kişi öldürülmüştür. Ayrıca Kolombiya'da 20 ve Guatemala'da da 2 cinayet teşebbüsü kaydedilmiştir. Bangladeş, Brezilya, El Salvador, Honduras, Pakistan, Filipinler, Swaziland ve Uganda'da da cinayetler işlenmiştir. Bütün uluslararası protestolara rağmen İran'da da en temel adalet kurallarına bile uymayan bir yargılamadan sonra öğretmen bir sendikacı idam edilmiştir.

Belarus, Burma, Kamboçya, Cibuti, Rusya Federasyonu, Honduras, İran, Nepal, Nikaragua, Nijerya, Meksiko, Filipinler, Swaziland ve Zimbabve'de birçok sendika şiddet ve sürekli tehdit koşulları altında faaliyetlerine devam etmeye çalışmaktadır. ILO Zimbabve Araştırma Konseyi Zimbabve hükümetinin sendikal hakları sistematik bir şekilde ihlal ettiğini ortaya

koymuştur. Cibuti'de çeşitli sendikal hak ihlali durumlarını çözmek için hükümetin hiçbir çabada bulunmaması da ILO tarafından açık bir şekilde tespit edilmiştir.

Arap dünyasındaki halk ayaklanmalarından önce grev hareketlerine ve çeşitli sendikal faaliyetlere katılan işçiler şiddetle karşılaşılıyor ve tutuklanıyordu. Tekrar belirtmek gerekir ki bu baskı ve tehdit ortamı Arap ülkeleriyle sınırlı değildir. Rapor, Bangladeş'ten, Güney Kore'den, Kamboçya'dan, Mısır'dan, Birleşik Arap Emirlikleri'nden, Hindistan'dan, İran'dan, Nijerya'dan, Panama'dan, Filipinler'den, Katar'dan, Tunus'tan ve Yemen'den de vakalar içermektedir. İran'da hükümet verdiği sözü tutmayarak Tahran Otobüs İşçileri Sendikası'nın tutuklu lideri Mansour Osanloo'yu serbest bırakmamış ve en az 7 kişiyi daha hapsedmiştir. Ayrıca bir kişi de dayak cezasına çarptırılmıştır. Panama'da, çalışanların en temel yasal haklarını ortadan kaldıran düzenlemelere karşı düzenlenen protesto gösterilerine müdahale edilmesi sonucu yaklaşık 700 kişi yaralanmış ve 101 kişi tutuklanmıştır. Grev ve diğer sendikal faaliyetler üzerindeki sert kısıtlamalar güçlü bir sendikal temsili olanaksız kılarken Burma, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri gibi ülkede sendikacılık tamamen yasaklanmış durumdadır. Özellikle tarım, kamu sektörü ve yerel hizmetler gibi alanlarda çalışan işçiler, aşırı geniş şekilde yapılan "gerekli hizmetler" tanımından dolayı sendikal haklardan mahrum bırakılmaktadır. Çin, Laos, Kuzey Kore, Suriye ve Vietnam gibi birçok ülkede ise tek, hükümet kontrolü altında ya da hükümet tarafından desteklenen sendikacılık modelleri faaliyettedir.

Raporda yer alan diğer çarpıcı sorunlar, çalışma yasalarının zayıf olması ya da etkin bir şekilde uygulanmaması, iş müfettişliğine yeterince yatırım yapılmaması, her bölgede- özellikle de Körfez ülkelerinde- göçmen işçilere çok kötü muamele edilmesi ve dünya'ya ihraç edilen malların üretildiği bölgelerde özellikle kadın işçilerin daha fazla mağdur edilmesidir.

Raporda dünyanın en zengin bazı ekonomilerine de yer verilmiştir. Özellikle de Amerika'da 2009 yılı için tespit edilen örgütlenme ve toplu pazarlık haklarının ihlali 2010 yılında daha da artmıştır.

İşçilerin örgütlenme ve toplu pazarlık yapma hakkını savunmak ITUC'un başlıca görevidir. Hakları saldırıya uğramış işçiler ile uluslararası platformlar da dahil olmak üzere (özellikle ILO gibi) dayanışma içerisinde olmak ITUC'un her zaman önceliği olmuştur ve olmaya devam edecektir. Küresel kuruluşlar ve uluslararası örgütler vasıtasıyla -Birleşmiş Milletler, G20, uluslararası finans kuruluşları vb- hem insan onurunun ve sosyal adaletin hem de küresel yoksulluğu azaltarak sürdürülebilir kalkınma sağlayacak olan temel hakların korunması ITUC için her zaman en ön planda olacaktır.

Dünya genelinde sendikal haklara ve ekonomik özgürlüklere karşı yapılan baskılar...

100. ILO Konferansı'nda açıklanan ITUC Yıllık Sendikal Hak İhlalleri Raporu'na göre Kolombiya ve Amerika sendikal faaliyetlere katılan işçilerin en çok baskı gördüğü ve hatta öldürüldüğü yerler olmuştur.

Araştırma 143 ülkeyi kapsamaktadır. Araştırma genel olarak daha fazla ekonomik haklar ve örgütlenme özgürlüğü isteyen insanlara, siyasal iktidarlar ve şirketler tarafından baskı, şiddet, ölüm tehdidi ve cinayetle karşılık verildiğini ortaya koymaktadır.

2010 yılı verilerini içeren araştırma sonuçlarına göre:

- 90 sendika aktivisti öldürüldü (49'u Kolombiya'da olmak üzere)
- 75 tane ölüm tehdidi ve en az 2.500 tutuklama olayı kaydedildi,
- En az 5000 kişi sendikal faaliyetlere katıldığı için işinden atıldı.

Raporda vurgulanan küresel eğilime göre hükümetler çalışma yasalarını uygulamamakta, iş müfettişliği ya da iş sağlığı ve güvenliği için yeterince fon ayırmamakta, göçmen iş gücü dünya genelinde istismar edilmekte ve hakları verilmemekte ve özellikle de kadın iş gücü sömürülmektedir.

Rapor Ortadoğu'daki durumla ilgili olarak sendikal temsil, daha iyi ücret ve toplu pazarlık hakkı gibi talepleri dile getiren insanların hükümetler tarafından bastırılmaya çalışıldığına da ifade etmektedir.

Mısır'da, işten çıkarmalara ve işverenin yıldırma politikalarına, polis şiddetine ve tutuklamalara rağmen her geçen gün daha fazla işçi bağımsız sendikal harekete ve grev gibi olaylara katılımda bulunmaktadır.

Rapor Tunus'taki ekonomik haklar için mücadeleyle bağlantılı olarak meydana gelen toplumsal gösterilere ve buna karşılık olarak hükümetin sendikal harekete müdahale etmesine dikkat çekmektedir.

Rapor, Bahreyn'de sürekli tekrarlanan istihdam ve eşitsizlik sorununu vurgulamakta ve ITUC'un bağımsız sendikacılara yönelik olarak gerçekleşen kaybolma, tutuklanma ve doğrudan şiddet olaylarını da izlediğini belirtmektedir.

ETUC 12. GENEL KURULU: ATİNA MANİFESTOSU

16-19 Mayıs 2011 Atina, Yunanistan

Şu an Avrupa sendikalarının en önemli gündemi, ekonomik krizden etkilenen Yunanistan, İrlanda, Portekiz'de ve genel kemer sıkma politikasının görüldüğü diğer ülkelerde yaşanan ücretlerde, emekli ücretlerinde ve yaşam standartlarındaki düşüştür.

ETUC, sıkıntı içindeki ekonomilere yönelik AB ve IMF tarafından sunulan kurtarma paketlerinin olumsuz sonuçlarından kaygı duymaktadır. Özellikle Yunanistan ve İrlanda'da kemer sıkma politikası için alınan önlemler durumu daha da kötüleştirmiştir. Ülkeler uzun süre devam eden bir durgunluk dönemi yaşamakta, borçları artmakta, işsizlik yükselmektedir. Bu ülkelerin ve bu ülkelerde yaşayanların daha fazla bir borç yükü altına girme riskleri vardır. Bu durum Avrupa ve üye ülkeleri için de büyük tehlikeler oluşturmaktadır.

Bu nedenle ETUC hemen AB'nin yaklaşımında değişikliğe gidilmesini ve zor durumda olan ülkelere yardım edilmesini talep etmektedir.

Avro Bölgesi'nde ve diğer altı ekonomide uygulanan Yeni Euro Artı Anlaşmasının sonuçları özellikle ödemeleri ilgilendirmekte ve bu konuda üye ülkeler için öneriler sunmaktadır:

- Birim emek maliyetlerinin karşılaştırılması,
- Ücretlerin fiyatlara endekslenmesine karşı çıkış ve daha genel merkezi pazarlık,
- Enflasyon ve ücret karşılaştırmaları yerine ücretlerle üretim arasında ilişki kurulması,
- Kamu sektöründeki ücretlerin aşağıya çekilmesi; hatta kimi zaman asgari ücret seviyesine düşürülmesi,
- Emeklilik haklarında geriye gidiş,
- Kamu borçlarında sıkı anayasal kontrollerin teşviki.

ETUC, bu yaklaşımın Avrupa'daki sendikalar açısından tamamen kabul edilemez olduğunu düşünmekte ve aşağıda yer alan ilkelerde ısrar etmektedir.

- Ücretler, ekonominin düşmanı değildir; tam tersi büyüme ve iş için itici güçtür.
- Toplu pazarlıklarda ve ücret müzakerelerinde sosyal tarafların özerkliğine saygı duyulmalıdır.
- İşçi ücretlerinin ve maaşların alım gücü geliştirilmeli, enflasyon ve üretimde olan artışlar oranında artmalı, refahın adil paylaşımı esas amaç olmalıdır.
- Gelir dağılımındaki eşitsizlikle mücadele edilmelidir.
- Ücretler ve mali dämpinge yönelik mücadele güçlendirilmeli, eşit işe eşit ücret ilkesi uygulanmalıdır.
- Emekli ücretleri korunmalı ve emeklilere insan onuruna yaraşır yaşam koşulları sağlanmalıdır.
- Kamu borcu ile ilgili kurallar ekonomik gerçeklere ve istisnai durumlara göre uyarlanmalı, kemer sıkma yönelik önlemlerle ekonomik durgunluk kışkırtılmamalıdır.

Bu kapsamda, bizler aşağıda yer alan politikaları yerine getirmeye kararlıyız.

- Yükselen sağ ve onların dar milliyetçi ittifakları ile mücadele etmek, Sosyal bir Avrupa için direnmek, yaklaşan Avrupa Parlamentosu seçimlerinde bu amaçlar için daha aktif olmak,
- İşsizlikle, artan eşitsizlikle, güvencesiz iş ve kemer sıkma politikalarına karşı mücadele etmek,
- Büyüme ve sürdürülebilirlik için seferber olmak,

- Daha güçlü sendikalar ve daha fazla üye için daha fazla çalışmak,
- Gittikçe daha fazla entegre olan Avrupa emek piyasasına ortak bir cevap geliştirmek.

Tüm bunlar 2011-2014 yılları arasında ETUC'un temel görevleri olacaktır. Ayrıca ETUC;

1. İşçiler için Yeni bir Avrupa Anlaşması oluşturmak, kemer sıkma politikalarına ve kamu hizmetlerinde ve ücretlerdeki kesintilere karşı, mali işlem vergileri ile kurumsal vergi matrahının uyumlulaştırılması dahil olumlu bir Avrupa ekonomik yönetişimi için mücadele edecek ve Eurobond'a doğru ilerleyecektir.
2. Temel hakların ekonomik özgürlüklerden önde gelmesini ve sonuç olarak Sosyal İlerleme Protokolünün Avrupa antlaşmalarında yer almasını ve işçilerin Avrupa Birliğinde serbest dolaşımı ile ilgili direktifin gözden geçirilmiş halini ve Monti II düzenlemesini talep edecektir.
3. İstihdam konusunu Avrupa'nın temel gündemine ve AB ekonomik yönetişiminin merkezine yerleştirmek için çabalayacak, bunu 2020 stratejisi ve Avrupa Tek Pazarı Anlaşmasının değerlendirilmesinde olduğu gibi Avrupa Sosyal Diyaloguna da yansıtacaktır.
4. Eğitim ve meslek garantisi vererek gençlerin işsizliğine yönelik koordineli bir mücadeleyi talep edecektir.
5. Bütün Avrupalı işçilerin çalışma koşullarının geliştirilmesine öncelik vererek özellikle sosyal diyalog yoluyla kayıt altına alınmayan işler ve sosyal ve mali dampingle mücadele edecektir.
6. Yeşil işler, büyüme, yatırım, sürdürülebilir sanayi politikası, genel eğitim, mesleki eğitim için Avrupalı işverenlerle ortak inisiyatifler geliştirecektir.
7. Çalışma şekli ne olursa tüm işçileri toplu sözleşme yada yasalar aracılığıyla korumayı amaçlayacaktır.
8. Mali piyasanın ve derecelendirme kuruluşlarının etkili ve katı bir şekilde düzenlenmesini, vergi cennetine son verilmesini, mali işlemler vergisini, yöneticilere ödenen fahiş ödemelere ve ikramiyelere son verilmesini talep edecektir.
9. Avrupa İş Konseylerinin, sendikaların, işçilerin bilgilendirilmesi, danışılması ve katılım haklarının önemli bir parçası olduğunu, Sürdürülebilirliği, uzun dönemi dikkate alan politikaları, herkese adil ücretin teşvikine yönelik kurumsal yönetim için yeni sistemleri talep edecektir.
10. Sosyal diyalog, teknolojiye yenilikler, enerji verimliliği aracılığıyla düşük karbonlu bir ekonomiye adil bir geçişin sağlanması sürecine aktif katılım sağlayacaktır.
11. Kamu hizmetlerini destekleyecek, kemer sıkma politikaları, kesintiler ve özelleştirmeler yoluyla bu hizmetlerin ortadan kaldırılmasına karşı mücadele edecektir.
12. Cinsiyet, ırk, din, yaş, engellilik, cinsel yönelim dahil her türlü ayrımcılığa karşı ve kadın-erkek ücret farkını kapatmak için mücadele edecektir. AB bir bütün olarak iç göç

hareketleri konusunda AB anlaşmalarında da yer aldığı gibi eşitlik, özgürlük, demokrasi ve hukukun üstünlüğü temelinde çözüm bulmalıdır.

13. Karşılıklı sendikal üyeliğin tanınmasının teşviki ile göçmen işçileri korumak, ev sahibi ülke ilkesini temel alarak eşit değerde işe eşit ücret talep edecektir.

14. İş sağlığı ve güvenliğini geliştirmek, çalışma sürelerini işçilerin sağlığını koruyacak ve bireysel muafiyete son verecek şekilde düzenlemek, iş yerinde stress, şiddet ve taciz ile ilgili sözleşmeleri denetlemek, kas-iskelet sistemi hastalıklarını korumayı öncelik haline getirmek, kişisel bilgileri korumak, kimyasallarla ilgili REACH düzenlemelerini tam olarak uygulamak, mesleki eğitimi arttırmak, iş sağlığı ve güvenliği temsilcilerinin çalışmalarını teşvik etmek ve kutlamak için yılda bir günü onlara adayacaktır.

15. Türkiye'deki ve Batı Balkanlar'daki üye sendikalarımızla birlikte çalışarak AB genişlemesine yardımcı olacaktır.

16. AB işbirliği sözleşmeleri (bütün ikili anlaşmalar şart değil ama Kolombiya ile yapılan anlaşma mutlaka yer almalı) dahil Adil ve sürdürülebilir bir küreselleşmeyi destekleyerek ITUC ve TUAC ile yakın çalışacaktır.

17. Avrupa Sosyal Modelini, dünya kalkınması için sürdürülebilir ve olumlu bir model olarak teşvik ederek ITUC ile küresel çapta sendikal haklar için kampanyalar örgütleyecektir.

18. Pan Avrupa Bölge Konseyini, Euromed bölgesindeki sendikalar ve sosyal diyalogu destekleyecek, Afrika'daki, Kuzey Latin Amerika'daki ve Asya'daki sendikal örgütlerle ilişkileri geliştirecektir.

19. Ulus ötesi konularda grev hakkını talep ederek, Avrupa Adalet Divanı içinde emek özelinde bir meclis talep etme noktasında baskıları arttıracaktır.

20. Avrupa düzeyinde sendikal gündemin etkisini geliştirmek için ETUC'un sahip olduğu tüm araçların kullanımını arttıracak, kampanyalar ve seferberlikler örgütleyecek, AB kurumlarından, işverenler ve sosyal diyalogdan faydalanacak, sivil toplumdaki ittifaklarından faydalanarak, üçlü sosyal zirveyi ve AB'nin dış ilişkilerini kullanacaktır.

ITUC 2. DÜNYA KONGRESİ: "EKONOMİK KRİZDEN KÜRESEL ADALETE"

156 ülkeden 176 milyon işçiyi temsil eden Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC), 2. Dünya Kongresi'ni Kanada'nın Vancouver şehrinde 21-25 Haziran 2010 tarihleri arasında gerçekleştirdi.

Herkes İçin İnsana Yakışır İş: ILO Küresel İş Paketi'ni temel alan emek yoğun anti- kriz stratejilerinin etkin şekilde uygulanması yoluyla ekonomik ve sosyal politikaların asıl amacı olarak herkes için insana yakışır iş imkânının sağlanması konusunda ITUC çalışma yürütmeli ve sorumluluk almalıdır.

İşgücü Piyasasında Adalet ve Eşitlik: Geçmişin birikmiş eşitsizliklerini tersine çevir-

mek için emek piyasalarında adalet ve dengenin yeniden yapılandırılması şarttır. ITUC bu doğrultuda görevlendirilmektedir. Temel işçi haklarının evrensel düzeyde gözetilmesi için çalışmak, sendikal örgütlenme ve toplu pazarlık kapsamını daha üst düzeyde teşvik etmek, güvencesiz ve kayıtdışı çalışma ile mücadele etmek, cinsler arası ücret farkını kapatmak ve işyerinde toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin diğer türlerini tümüyle ortadan kaldırmak için kampanya yürütülmelidir.

Düzenlenmiş Finans: Finansal ekonomiyi reel ekonominin hizmetine koyabilmek, gerçek insan ihtiyaçlarını karşılayan bir küresel ekonomi için olmazsa olmazdır. ITUC bu nedenle, finansal piyasalar ve aktörlerin etkili ve yeterli şekilde düzenlenmesi, aynı zamanda mali işlemler üzerinde uluslararası bir vergilendirmenin sağlanması için teşvik edilmelidir.

Sürdürülebilir Düşük Karbon Geleceği: Küresel ekonominin yıkıcı iklim değişikliğini engelleyen bir eksen üzerine yerleştirilmesi, işlerin ve işçilerin her yerdeki refahı için ve üzerinde yaşadığımız gezegenin uzun vadeli geleceği için gereklidir. ITUC, işçilerin çıkarlarını koruyan ve insana yakışır işi teşvik eden söz konusu sürdürülebilir gelecek için çabalamaya teşvik edilmelidir.

Yeni Bir Kalkınma Modeli: Küreselleşmenin mevcut modeli, elde edilen yararları dağıtma ve bölüştürme konusunda oldukça başarısız olmuş, tüm ülkelere dengeli bir kalkınma için fırsat üretmede başarısız olduğu gibi dünyada yoksulluğu ve derin-köklü eşitsizlikleri azaltma konusunda da başarı sağlayamamıştır. ITUC bu nedenle, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerdekine benzer, sosyal ve ekonomik ilerlemenin sonuçlarından yararlanacak şekilde kendisinin ve ortak sorumlulukların ihtiyaçlarını karşılayacak yeni bir kalkınma modelinin geliştirilmesi için teşvik edilmelidir.

Küreselleşmenin Yönetişi: Küreselleşmenin liberalleştirme ve özelleştirme gibi kuralsızlaştırma dinamikleri tarafından yönlendirilen bir süreç olarak düşünülmesi, küresel krizin uluslararası toplumun başarısızlığının doğrudan bir sonucu olduğu düşüncesine yol açmıştır. Bunun hatalarını düzeltmek ve diğer olası krizlerin önlenmesi yönetim için açık bir birlikteliği gerektirmektedir. ITUC bu nedenle, küreselleşmenin sosyal boyutunun öncelenerek politik tutarlılıkla ele alınmasını ve bugünün piyasa köktenciliği yerine yönetimin insana yakışır iş hedefi doğrultusunda desteklenmesini savunmalıdır.

Kongre, en savunmasız ve dezavantajlı işgücü karşısında ITUC'un özel sorumluluklarının altını çizirken göçmen işçilerin ihtiyaçlarına ve kayıt dışı çalışmaya özel önem vermenin gerekliliği konusunda çağrıda bulundu.

Ayrıca barışın sürdürülmesi ve güçlendirilmesi ile ilgili ITUC'un tanıdığı anayasal taahhüdün sosyal adalet hedefiyle yakından ilişkili olduğu ifade edildi. Konferans, birçok insanın hayatına kasteden çatışmaların varlığını esefle karşıladığını belirterek "temel insan ihtiyaçlarının eşit ve adil şekilde karşılanması yerine, birçok insanın hayatını yıkma uğratan askeri harcama düzeylerinin yükseltilmesini kınamaktadır" dedi. Konferans, ITUC ve ona bağlı üyelere, barışı sağlamanın ve silahsızlanmanın önemi üzerine bir kez daha etraflıca düşünme çağrısında bulundu.

KÜRESEL ADALET İÇİN YENİ BİR SENDİKAL ENTERNASYONALİZM!

Kongreye sunulan faaliyet raporunda öne çıkan diğer konu da ITUC'un yürüteceği küresel sendikal mücadelenin zenginleştirilmesi ve güçlendirilmesi için geleceğe dönük atılacak adımların belirlenmesiydi. Küresel adaletin sağlanmasında küresel ekonomi içinde işçilerin ekonomik ve sosyal çıkarlarını savunan ITUC'un pratik değeri güçlü bir vizyon, mücadelede yüksek profilli ve etkili araçlar geliştirmesinin zorunlu olduğu vurgulandı. Uluslararası sendikal hareketteki tüm yapıların küresel adalet fikrinde ortak bir mücadeleye birlikteliğiyle hareket etmesinin önemine değinilen raporda katılımcıların eleştirileri ve katkılarına sunulan belirlemeler özetle şu şekilde:

- ITUC'un varlığının ilk yıllarında belli başarılar elde etmesi ve ilerleme kaydetmesi memnuniyetle karşılanırsa da yeni bir sendikal enternasyonalizm yapılanmasında ısrar edilmekte ve bu yeni sürece etkin biçimde katılması yönünde tüm ITUC üyelerine çağrı yapılmaktadır.
- Kongre, Küresel Sendikalar Konseyi ve Viyana'da gerçekleşen Genel Kurul'dan bu yana ITUC'un Bölgesel Örgütlenme ve Yapıları'nın kuruluşunu selamlamaktadır. Tam bir yapısal birleşmeyle birlikte, ITUC'un ve onun Bölgesel Örgütlenmelerinin birbirleriyle iletişim ve fikir alışverişi ihtiyacı, üyelerin enternasyonalizm faaliyetlerinin kalıcı bir parçası olabilmesi için giderek önem kazanmaktadır.
- Kongre, ITUC, ETUC (Avrupa Sendikalar Federasyonu) ve Global Unions (Küresel Sendikalar) ile ilişkilerin ve mücadele ortaklığının önümüzdeki kongre dönemine kadar daha da güçlendirilmesi yönünde çağrıda bulunmaktadır.
- Kongre, ITUC'a, benimsenen demokratik ve bağımsız sendikacılık ilkelerinden taviz vermeden ve bu anlayışı temel referans noktası olarak, aynı zamanda üyelerinin ve ilgili kuruluşların kararlarına saygı duyarak uluslararası, bölgesel ve ulusal sendikalarla ilişkilerini sürdürme çağrısı yapmaktadır.
- Kongre, ITUC anayasasında tanımlanan üniter ve çoğulcu karakterden hareketle, tüm üyelerin birbirleriyle dayanışma ruhu içinde, farklı ilham kaynakları ve örgütsel yapılara saygıyı gözeterek mücadele etmenin sorumluluğunu önemle vurgular.
- Kongre, ITUC'un uluslararası sendikal dayanışma konusundaki kararlılığının kendi çalışmalarındaki somut ve pratik anlatımda yer edinmesi gerektiğini kabul eder. Baskı altında faaliyet yürüten üyelerin de katılımını sağlayacak şekilde destek eylemlerinin güçlendirilmesi ve ITUC'un Yıllık Sendikal Hak İhlalleri Raporu'nun yayınlanmasının devam etmesi için çağrıda bulunur.
- Kongre, gerektiğinde ihtiyacı olanlara destek sunmak için oluşturulmuş ve ITUC'un dayanışma kapasitesini artıran Dayanışma Fonu'nun kritik öneme sahip bir araç olduğunu düşünür. Bu fona katkı koyan ve destek için çağrıda bulunan tüm üyeleri samimiyetle takdir ettiğini vurgular. Ancak verilen çabalara rağmen bu Fonun tüm potansiyelini kullanamadığını da hatırlatmaktadır. Bu nedenle Kongre, Fonun dinamik bir dayanışma

aracı olması için yeniden canlandırılması ve yoğunlaştırılması yönünde Sekreterliğe çağrıda bulunduğunu bildirir.

● Kongre, Özellikle Sendika Kalkınma İşbirliği Ağı olmak üzere kalkınma işbirliği hakkında ITUC'un ortaya koyduğu herhangi bir küresel stratejinin detaylandırılmasında ve uygulanmasında kaydedilen ilerlemeleri memnuniyetle karşılamaktadır. Kongre, işbirliği ve şeffaflık koşullarında söz konusu kalkınma stratejilerine ve ITUC'un anayasal görevi sayılan sendika üyeliği ve kapasitenin güçlendirilmesi ilkelerinin sağlanması yönünde Bölgesel Örgütlenmelerin işbirliğinin devamlılığı için tüm üyelerin katkısını beklemektedir.

● Kongre, yeni enternasyonalizmin başarısının, üye sendikaların yakından ve sürekli olarak ITUC'un çalışmalarında yer almasına ve konuların takipçisi olmasına, üyelerin gücünün hedeflere ulaşmaya dönük yönlendirilmesine ve sürdürülmesine bağlı olduğunu yineler. Bağlı üyelerin çalışmalara katılımını pekiştirmek için ITUC'a şu tavsiyelerde bulunur:

○ Üyelerin ITUC çalışmalarına mümkün olan en geniş ilgi ve katılımını sağlayacak amaca uygun bilgi paylaşımı gerçekleştirilmeli, bu amaçla web tabanlı medya kullanımı yapılandırılmalı ve yaygınlaştırılmalıdır.

○ Üyelerin uluslararası temel sorunlara katılımı örgütlenmelidir. İlk iki Dünya İnsana Yakışır İş Günleri'nde yaşanan deneyim sonrasında Kongre, bu konuda başarıya ulaşmak için 7 Ekim 2010 tarihinde bir üçüncü gün düzenlemesi için Genel Kurul'a ve üye sendikalara çağrıda bulunur.

○ Medya ve kamu etkisi ile her düzeyde sendikacıların katılımını içeren önemli konularda kampanyalar yürütülmelidir.

Avustralya Sendikalar Konfederasyonu Başkanı Sharan Burrow ITUC Genel Sekreterliği'ne ve Alman Sendikalar Konfederasyonu (DGB) Başkanı Michael seçildiler.

İKİNCİ BÖLÜM

TÜRKİYE'DE
SİYASAL VE SOSYAL
GELİŞMELER

TÜRKİYE’DE SİYASAL VE SOSYAL GELİŞMELER...

GİRİŞ

Türkiye’nin son on yılını “dönüşüm” kavramı ile tanımlamak mümkündür. Dönüşüm, 1923’de kurulan Cumhuriyet’in yerleşik idari, siyasi, ideolojik ve toplumsal yapısının tasfiyesi ve bu tasfiyeye koşut “yeniden inşası” olarak tanımlanabilir.

Bu inşa süreci 12 Haziran 2011 seçimlerinden sonra daha da hızlanarak devam etmektedir. Ancak bugün için artık Türkiye’de geleneksel Cumhuriyet rejimi açısından bir dönemin kapandığını söylemek mümkündür. Bu anlamıyla geride bıraktığımız on yıl ‘yeni’ bir siyasal rejimin inşasını da tarif etmektedir.

Her ‘yeni’ olan “ileri”ye gidiş olarak tarif edilmek zorunda değildir. Türkiye’de yaşanan dönüşüm, başta ülkenin emekçi sınıfları için “geriye” gidiş olmuştur. AKP iktidarları eliyle sürdürülen ve emperyalizmin bölgedeki yeni planlarıyla uyumlu bu dönüşümden emekçiler için yıkıcı sonuçlar çıkmıştır.

12 Eylül 1980’de gerçekleştirilen askeri faşist darbe, son on yılda yaşanan dönüşümün dinamosu olmuştur.

Dönüşümün yönü ileriye doğru değildir. Çünkü, son on yılda yaşanan gelişmeler, ülkeyi geçmişe göre emperyalizme daha bağımlı bir ülke haline getirmiştir. Üstelik ülkenin emperyalizmin bölgesel açılımlarında daha ileri misyonlar alabilmesi bu bağımlılığı derinleştirmiştir.

Dönüşüm “geriye” gidiştir. Çünkü bugün ülke, siyasal, ideolojik ve toplumsal yapısı itibarıyla geçmişe göre daha gerici bir ülke haline gelmiştir. Cemaat örgütlenmesi yaygınlaşmış, devlet organizasyonunun önemli bir parçası haline gelmiş, toplumsal yapıya yerleşmiştir. Bugün cemaatler ülkede birer “sivil toplum örgütü” olarak kabullenilmiştir.

Dönüşüm emekçiler için yıkımı ifade etmektedir. Zira bugün ülke, piyasanın vahşi döngüsüne daha fazla mahkum edilmiştir. Sosyal devlet piyasanın çarklarına terk edilmiştir.

AKP iktidarı eliyle yürütülen dönüşüm ile inşa edilen ‘yeni’ siyasal rejimin karakteri piyasacılık, gerici ve bağımlılıktır.

Dönüşüm dönemi işçi sınıfı açısından güçlü bir saldırı dalgası ile birlikte yaşanmıştır. Dönüşüm dönemini içeren son on yılın temel misyonu işçi sınıfı sözkonusu olduğunda “güvencesiz”liktir. Güvencesizliği geleceksizliğe taşıyacak adımlar ise ‘yeni’ siyasal rejimin gündemindedir.

Yeni siyasal rejim bu anlamıyla Türkiye’de emekçi sınıfların sömürsünü derinleştirmiş, sermaye egemenliği daha güçlü kılmıştır.

TÜRKİYE’NİN “YENİ” SİYASAL DÜZENİ...

Kuruluştan çözülüşe!

1920’lerde kurulan Cumhuriyet rejimi varlığını emperyalist işgale karşı verilen Kurtuluş Savaşı ile meşrulaştırırken, dönemin uluslararası dengeleri içinde bu meşruiyetinin zeminini güçlendirdi. Bu dengeler içinde Cumhuriyet’in kurucu unsurları rotayı kapitalizme çevirdi. 1950’lere kadar süren tek partili rejim, kapitalist cumhuriyetin inşasında önemli yol katetti. Tek partili rejim, bu tarihlerde yerini çok partili rejime bıraktı. 1960’a kadar on yıl süren Demokrat Parti’nin iktidarındaki rejim, içerde kurumsal düzeyde yasama ve yargının bağımsızlığını sağlamaktan uzak kalırken, dışarıda da ülkenin emperyalizmle ilişkilerini yeniden kurdu. İkinci Dünya Savaşı sonrası uluslararası konjonktüre uygun adımlar bu dönemde atıldı. Kore’ye askeri müdahalede yer alma, NATO’ya üyelik, Marshall yardımı gibi adımlarla emperyalizmle güçlü bir bağımlılık ilişkisi tesis edildi. Demok-rasi ve özgürlük söylemi bu dönem boyunca sözde kaldı. Güdük bir parlamenter rejim, 27 Mayıs, 12 Mart gibi ara müdahalelerle, inişler-çıkışlar yaşayarak 12 Eylül 1980’e kadar sürdü.

12 Eylül durağı...

Bugün bahsedilen ‘yeni’ siyasal düzenin kuruluşunun miladı ise 12 Eylül askeri faşist darbesidir. AKP’nin geride kalan on yıllık iktidarı, 12 Eylül’ün bu yönüyle tamamlayıcısı olmuştur.

12 Eylül, hemen öncesinde alınan 24 Ocak Kararları ile yeni bir sermaye birikim rejimi ve yeni bir yönetim rejimine geçişin ilk adımıdır.

12 Eylül ile ilerici muhalefet zor aygıtı ile bastırıldı. Yasama ve yürütmenin görece özerk yapısı kaldırılmıştır. İşçi sınıfının sermaye karşısındaki kazanımlarına ve bunu sağlayan örgütlülüğüne tam bir huruç harekâtı başlatılmıştır.

3 Kasım 2002 Milletvekili Genel Seçimi

Seçimler DSP-ANAP-MHP koalisyon hükümeti dönemini kapattı. Her üç parti de barajı geçemedi. 2001 yılında milli görüş içinde yaşanan ayrışmanın ardından kurulan AKP, seçimlerden tek başına iktidar olabilecek milletvekili sayısı ile çıktı.

AKP- %34 (363 milletvekili)

CHP- %19 (178 milletvekili)

Bağımsızlar – (9 milletvekili)

Cuntacı generallerin ülkeyi teslim ettiği ve Türkiye’de geleneksel sermaye sınıfının doğrudan temsilcisi olan Turgut Özal’ın önce Başbakanlık sonra Cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturması ile 24 Ocak kararlarının pekiştirilmesinin sağlanması; ardından Çiller-Ağar ekibinin Kürt Sorunu üzerinden yarattıkları politikayla ülkeyi kan gölüne çevirmeleri bu sürecin önemli halkalarıdır.

Süleyman Demirel’in yeniden sahneye çıkışı, cemaatlerin tüm bu süreçte hızla siya-sallaşması, 28 Şubat sürecinde milli görüş geleneğinin marjinal olmaktan çıkartılması ve AKP’nin sermaye sınıfı için alternatifsiz

hale gelmesi 'yeni' siyasal rejimin oluşturulmasında rol üstlenen aktörlerin devamlılığını gösteren tarihsel olgulardır.

1980 yılından AKP'nin birinci iktidarı döneminin başladığı 2002 yılına kadar geçen bu dönem, çeşitli iç siyasi çekişmelere sahne olmakla birlikte askeri faşist darbenin siyasi, ekonomik ve ideolojik ruhuna sadık olarak yaşanmıştır. Tüm aktörler bu açıdan süreklilik taşımıştır.

2002'den sonrası: 'Yeni Siyasal Düzen' için uygun iklim...

"Yeni" siyasal rejim, bu süreklilik içinde AKP'nin iktidara geldiği 2002 yılından sonra hızlı bir inşa süreci yaşanmıştır. İnşa için ulusal ve uluslararası konjonktürün uygunluğu da veri olarak eklenmelidir. İçeride 12 Eylül rejiminin önünü sürekli açtığı muhafazakar/gerici örgütlenmeler, toplumsal yapının buna uygun hale gelmesi, 98/99 ve 2000-2001 krizlerinin toplumda yarattığı hoşnutsuzluk, dışarıda ise emperyalizmin 11 Eylül ikiz kuleler saldırısı sonrası bölgeye yönelik yeni politikaları AKP iktidarı için uygun iklimi sağlamıştır. Yıllar boyu süren emek ve halk düşmanı politikaların iktidar mekanizmalarında ve devlet kurumlarının güvenilirliğinde önemli aşınmalara neden olması da atılacak adımlarda AKP'nin elini güçlendirmiştir.

2002-2007 arası, yeni iktidarın devlet ve toplum nezdinde oluşturduğu endişeye karşı güven sağlandığı dönem olmuştur. "Yönetici elite" ve mevcut "statükoya" karşı topluma yansıtılan mazlum kartına ek, yeni bir toplumsal proje olarak AB'ye tam üyelik politikası iktidarın kabullenilişini hızlandırmıştır. Sivilleşme söylemi ile liberal dalgayı ve liberal kesimi de arkasına alan bu politika, sermayenin kriz dönemini atlattığı ve genişlemeyi sürdürdüğü bir dönemle de uyum içinde bir konsensüsü beraberinde yaratmıştır.

Bu dönem "yeni" siyasal rejimin inşasında AKP'nin çıraklık dönemi olarak ifade edilmiştir. 2007 yılında ise yeni bir moment yakalanmış ve dönüşüm sonraki yıllara taşınmıştır.

2007 yılında durum: 'Zor'la müdahale!

22 Temmuz 2007 seçimlerinden önceki bir yıl içinde ülkede oluşturulan siyasi ortam, AKP'nin ikinci dönem tek parti iktidarını adım adım örmüştür.

22 Temmuz seçimlerine gidilirken ülkede siyasi cinayetler tırmanmıştır. 5 Şubat 2006'da Trabzon'da Katolik Kilisesi Rahibi bıçaklanarak öldürülmüştür. 5 Mayıs 2006'da Cum-

22 Temmuz 2007 Milletvekili Genel Seçimi

Seçimler, bir yıl içinde yaşanan siyasi cinayetler, Cumhurbaşkanlığı krizi, Genelkurmay Başkanlığı'nın hükümete yönelik açıklamaları, Cumhuriyet mitingleri, Ergenekon tutuklamaları gündemlerinin sıcaklığında gerçekleşti. Tüm bu karışık tabloda "istikrar sürmeli" söylemi ile seçimlere giren AKP, bu seçimlerden oylarını önemli ölçüde arttırarak çıktı.

AKP- %46.5 (341 milletvekili)
CHP- %21 (112 milletvekili)
MHP- %14 (70 milletvekili)
Bağımsızlar – (26 milletvekili- BDP 20 milletvekili ile grup kurdu)

huriyet Gazetesi bombalanmıştır. 17 Mayıs 2006'da Danıştay binasında gerçekleştirilen silahlı saldırıda 1 Danıştay üyesi ölmüş, 4 üye yaralanmıştır. 19 Ocak 2007'de gazeteci Hrant Dink silahlı saldırı sonucu katledilmiştir. 17 Nisan 2007'de Malatya'da Zirve Yayınevi basılmış, Protestan Hristiyan üç kişi boğazı kesilerek katledilmiştir.

Bu kanlı siyasi ortamda Cumhurbaşkanı seçimleri gündeme gelmiştir. AKP, Abdullah Gül'ü aday olarak açıklamış, Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanlığına yönelik tartışmalar büyümüştür. Nisan ve Mayıs aylarında ilk iki turda toplanma için yeter çoğunluğun sağlanamaması üzerine Meclis, yeni cumhurbaşkanını belirleyemeden genel seçimlere gitmiştir. Aynı aylar içinde AKP'nin yürüttüğü politikaları ve özellikle Cumhurbaşkanlığı seçimlerini protesto için büyük mitingler düzenlenmiştir. "Cumhuriyet mitingleri" yüzbinlerce yurttaşı sokaklara taşımıştır.

2007 seçimlerinin hemen öncesinde, tüm bu siyasi kriz ortamında Ergenekon soruşturmaları başlamıştır. 12 Haziran 2007 tarihinde Ümraniye'de bir gecekondu patlayıcı maddelerin ele geçirilmesi ile başlatılan soruşturmalar, gerek seçimlerin, gerek seçim sonrası siyasi tablonun şekillenmesinde önemli rol üstlenmiştir. Soruşturma, AKP Hükümeti'nin tam desteği ile peş peşe işlenen siyasi cinayetlerin çözümü için de adres olarak gösterilmiştir. Hükümeti devirmeye yönelik darbe planlarını gündeme getiren Ergenekon davası, beş yıl boyunca "istikrar" söylemine yaslanan AKP'nin, istikrarı bozmaya kalkanlara karşı atağı olarak yansıtılmıştır. Seçimlere bir ay kala AKP, iktidardaki ikinci döneminin başlaması için oldukça rahatlamıştır.

2007'den sonrası: Tasfiye!

Bu gelişmelerin gölgesinde gerçekleşen 22 Temmuz 2007 Milletvekili Genel Seçimi'nde AKP oylarını artırarak gücünü pekiştirmiştir. Artık "yeni" siyasal rejimin inşasına yönelik çok daha güçlü adımlar atılabilirdi ve öyle de yapılmıştır.

Yeni meclis, Cumhurbaşkanlığı seçimlerini genel seçimlerin hemen ardından, Ağustos ayında tamamlamıştır. Seçim sonrasına ertelenen kriz, eski rejimin önemli bir kurumunun daha dönüştürülmesi ile çözülmüş, Abdullah Gül, Cumhurbaşkanı seçilmiştir.

Üniversitelerin dönüşümü ise Aralık ayında yapılan YÖK atamaları ile önemli bir aşamayı tamamlanmıştır. 2003 yılında eski Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer tarafından atanan Erdoğan Teziç, görevini Yusuf Ziya Özcan'a bırakmıştır. Abdullah Gül tarafından YÖK başkanlığına atanan Özcan, göreve geldiği günden itibaren AKP politikalarının üniversitelerde uygulayıcılığını üstlenmiştir.

İçişleri Bakanlığı'nın yaptığı vali ve emniyet müdürü gibi üst düzey bürokraside yapılan atamalar da aynı nitelikte sürmüştür. Emniyet teşkilatında yaşanan değişim, "cemaat"ın teşkilat içindeki varlığını ve etkisini gündeme getirmiştir. Medya üzerindeki baskılar artmıştır. İdari ve mali denetimler, muhalif medya üzerinde yoğunlaştırılmıştır. Kimi köşe yazarları tutuklanmış, kimi köşe yazarları ise çalıştıkları gazetelerden uzaklaştırılmıştır.

29 Mart 2009 Genel Mahalli İdareler Seçimi

Seçim sürecinde yaşanan en önemli tartışma henüz 20 ay önce yapılan genel seçimlerden bugüne seçmen sayısının 5 milyon yükselmesi oldu. Seçimlerde iktidar partisi genel seçimlere göre %8 oranında oy kaybetti.

AKP- %38.4

CHP- %23.8

MHP- %16

DTP- %5.7

SP- %5.2

DP- %3.8

DSP- %2.9

BBP- %2.4

Ergenekon tutuklamaları dönem boyunca sürmüştür. Ergenekon davasına Balyoz davası eşlik etmiş, bunu KCK operasyonları izlemiştir.

Ergenekon soruşturmasının iddianamesinin hazırlanması ve buna paralel davanın açılması bir yıl sürmüştür. İlk duruşma 20 Ekim 2008 yılında yapılabilmektedir. 86 tutuklu sanıkla başlayan davada gözaltı ve tutuklamalar sonraki aylarda da devam etmiştir.

Balyoz darbe planı davası ise 2010 yılının Ocak ayında Taraf gazetesinin servis ettiği bir dizi haber ve belge ile başlatılmıştır. Mart 2003'te 1. Ordu Komutanlığı'nda hükümeti devirmek için "balyoz" isimli bir askeri darbe planının hazırlandığı iddiasıyla 22 Şubat 2010'da gözaltılar başlatılmıştır.

24 Aralık 2009 tarihinde ise, aralarında Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yer alan

birçok il-ilçe-belde belediye başkanının bulunduğu Kürt siyasetçilerine yönelik tutuklama dalgası başlatılmıştır. PKK'nin şehir yapılanması suçlaması ile yüzlerce Kürt siyasetçi gözaltına alınmıştır.

2007 genel seçimleri ile 12 Eylül 2010 Anayasa değişikliği için halkoylaması arasında geçen sürede, yoğun bir baskı ortamı oluşturuldu.

Bu gelişmelere bir de 2008 yılının son çeyreğinde başlayıp 2009 yılına yayılan küresel ekonomik krizi de eklemek gerekir. 2001 krizinden sonra ağırlıklı olarak dış kaynak girişi ile (2003-2007 arası bu rakam 184 milyar Dolardır) ülke ekonomisi 2007 yılına kadar yıllık yüzde 7,3'lük ortalama büyüme yakalamıştır. 2008 krizi ile birlikte yabancı sermaye hareketleri "net çıkışa" dönüşerek ekonomi daralmıştır. 12 aylık daralma (Ekim 2008-Eylül 2009) yüzde 7,9'u bulmuştur. Bu ağır kriz koşullarında siyasi iktidar, sermayenin dönemi zararsız atlatabilmesine yönelik muazzam bir performans göstermiştir. Teşvikler, muafiyetler, vergi afları gibi bir dizi düzenleme ile siyasi iktidar bu kırılgan dönemde de sermayenin desteğini kaybetmemiştir. Fatura bütün olarak işçi sınıfına çıkarılmış; işsizlik, ücret kaybı, güvencesizlik yaygınlaşmıştır.

"Yeni" siyasal rejimin inşasında AKP'nin hız kestiği iki moment, sadece kriz koşullarının etkisiyle girdiği 2009 yerel seçimleri ve aynı yılın sonunda başlayıp 2010 yılının başlarında devam eden Tekel direnişinin toplumsal yansımasıdır. Kriz döneminde işçi sınıfına karşı geliştirilen politikaların yansıması 29 Mart 2009 yerel seçimlerinde görülmüştür. AKP, bu seçimlerden önemli ölçüde oy kaybederek çıkmıştır. Aynı yılın sonunda özelleş-

tirme sonucu işten çıkarılacak olan binlerce Tekel işçisinin Ankara'nın göbeğinde 78 gün sürecek olan direnişleri de AKP'nin meşruiyetini sorgulatmıştır. Ancak AKP iktidarının gerek emek düşmanı politikalarının, gerekse oluşturmaya çalıştığı “yeni” siyasal rejimin inşasının karşısında sınıf hareketinin sürekli bir direnç gösterememesi, bu ivmeyi sonraki döneme taşıyamamıştır.

Tüm bu süreçte, yeni Anayasa tartışmaları eşlik etmiştir. Siyasi iktidarın bu dönemdeki temel vurgusu “ileri demokrasiye geçiş” olmuştur. 12 Eylül darbesi ve 12 Eylül Anayasası bu vurgunun parçası haline getirilmiştir. Bir dizi değişikliği içeren Anayasa değişikliği paketi Meclis'ten doğrudan yürürlüğe girmesini sağlayacak bir çoğunlukla geçmeyince halk oylamasına gidilmiştir.

12 Eylül 2010 Referandumu: İktidarın yoluna güçsüz onay...

Anayasa değişikliği, AKP iktidarı eliyle oluşturulmaya çalışılan “yeni” siyasal rejimin kritik dönemeçlerinden birisi olmuştur. “5982 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun” 13 Mayıs 2010 tarihinde Resmi Gazete'de yayınlanmıştır. Ana muhalefet partisi CHP, bu değişikliği Anayasa Mahkemesi'ne taşımıştır. Anayasa Mahkemesi, Anayasa Mahkemesi'ne ile Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'na üye seçiminde getirilen yeni düzenlemenin kimi maddelerini iptal etmiştir. 12 Eylül 2010 tarihinde değişiklik paketi halkoyuna sunulmuştur.

Anayasa değişikliği Hükümet tarafından kamuoyuna demokratikleşme için büyük adım olarak tanıtılmıştır. Sendikal haklarda gelişme olacağı iddia edilmiştir. 12 Eylül darbecilerinden bu değişiklik ile hesap sorulacağı söylenmiştir. Değişikliğe “hayır” diyenler 12 Eylül Anayasası'nın devamından yana olmakla suçlanmıştır.

Darbecilerle ve darbelerle hesaplaşmak, ileri demokrasi için güçlü bir adım atmak demogojisi sürerken başkanlık sistemi tartışmaları açılmıştır. AKP hükümeti, referandum sürecinde başkanlık sisteminin meşrulaştırılması için yoğun çaba sarf etmiştir.

12 Eylül 2010 tarihli Anayasa Değişikliği Halkoylaması Sonuçları

Kayıtlı seçmen sayısı	52.051.828
Halkoylamasına katılan seçmen sayısı	38.369.099
Geçerli oyların toplamı	37.644.037
Evet oyları toplamı	21.787.244
Hayır oyları toplamı	15.856.793
Katılım oranı	% 73.71
Evet oylarının oranı	% 57.88
Hayır oylarının oranı	% 42.12

Anayasa değişikliğinin belki de en önemli sonucu, yargı sisteminde yapılan dönüşüm olmuştur. Değişiklik ile “yargı yerindelik denetimi yapamaz” anlayışı Anayasal bir hüküm haline getirilmiştir. Böylece hükümetin yaptığı birçok icraatta yargı denetiminin sınırları daraltılmıştır. Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun üyelerinin belirlenmesinde Hükümet'in etkisi artmıştır.

12 Eylül 2011 Referandumu, devlet kurumları içinde önemli yeri olan yargının yeni siyasal rejime uygun hale getirdi. Referandumun hemen ardından, 17 Ekim 2010 tarihinde

gerçekleştirilen Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurumu Üyeliği Seçimi ile yargıda yeni yapılanma önemli ölçüde tamamlanmıştır.

AKP iktidarı, 2008-2009 krizinde uygulanan politikalar nedeniyle emekçi sınıflar nezdinde belirli ölçüde güven kaybına uğramıştı. Bunun sonuçları 2009 yerel seçimlerinde görülmüş, AKP, bu seçimlerden oy kaybına uğrayarak çıkmıştı. Referandum sonuçları, AKP iktidarının atacağı adımlar için yeniden bir güvenoyu olmuştur. Referandum sonuçlarını arkasına alan Hükümet, yeni siyasal rejimin eksik taşlarını tamamlamak için daha büyük bir güvenle ve saldırgan tavrıyla 12 Haziran 2011 seçimlerine kadar olan dokuz aylık süreyi değerlendirmiştir.

İLERİ DEMOKRASİ, YENİ ANAYASA VE AKP'NİN KAFA KARIŞIKLIĞI...

Türkiye 12 Eylül 2010 halk oylamasının öncesinden başlayarak çok önemli sosyolojik kavramların içinin boşaltıldığı bir süreci yaşıyor. Siyasal iktidarın egemen olduğu tüm basın yayın organları aracılığıyla yaygınlaştırdığı yaklaşımlar bilinçli bir değişime karşı direnmenin izlerini taşıyor.

Anayasa değişikliklerinin halk oylamasında onaylanmasını sağlamak için AKP tarafından demokratik ve özgürlükçü bir çizgi oluşturulduğunu öne sürüldü. Bu çerçevede 2010 değişikliklerinden sonra 12 Eylül hukukunun ortadan kalkacağı 12 Eylülcülerin yargılanacağı ve Türkiye'nin gerek demokratik haklar gerekse sendikal örgütlenme ve özgürlükler açısından sıçrama yapacağı ifade edildi.

Anayasa değişikliklerinin kabul edilmesinin hemen arkasından ise söylem değiştirilerek 12 Eylül'ün ruhunun varlığını sürdürdüğü ve yeni baştan yapılacak bir anayasaya ihtiyacın devam ettiği belirtildi. Bu anayasanın da Temmuz 2011 seçimlerinden sonra oluşacak parlamento tarafından yapılması gerektiği ifade edildi. Bütün bu gelişme sürecinin tanımı ise ileri demokrasiye geçiş olarak belirlendi.

Burada kısaca özetlenen gelişmeler aslında AKP iktidarını gelişmiş bir demokratik yapıyı öngörmediğini ve bu yönde bir politikasının olmadığını açıkça ortaya koymaktadır. Çünkü olup bitene bakıldığında anayasa değişikliğiyle AKP'nin;

- a) Demokratik bir dönüşüm amaçlamadığı; tersine yargı erkinin bağımsızlığını yok edecek anti-demokratik bir yapılanmayı öngördüğü;
- b) Yasama yetkisini doğrudan yürütmeye devrederek kanun hükmünde karar-nameler yoluyla çok önemli ve yapısal düzenlemeler gerçekleştirdiği;
- c) Anayasanın özellikle doksanıncı maddesi çerçevesinde yapılabilecek demokratik yasal düzenlemelerin hiçbirisini gerçekleştirmediği;

d) Yeni bir anayasa çalışmasını çok uzun ve belirsiz bir sürece yayarak dar siyasi çıkarlar sağlamayı amaçladığı açıkça görülmektedir.

Siyasi iktidarın ifade ettiği “ileri demokrasi” en az kendi kimliğini tanımlarken ortaya attığı muhafazakâr demokrat kavramı kadar anlamsız bir tanımlamadır. Evrensel bir demokratik düzenin üzerinde var olacağı yasal, kurumsal ve toplumsal yapılar bellidir. Bir toplumu demokratik bir ortamda yaşatabilmek için başvurulması gereken tanımlar ve kavramlarda bellidir. Türkiye’nin mevcut düzeninin geriliği ve anti-demokratikliği, içi boş yeni kavramlar üretilmesini ve yaygınlaştırılmasını kolaylaştırmaktadır. Güçler ayrılığı ilkesi yerine güçler birliği temeline dayalı bir yapı oluşturarak ve tüm karar alma yetkisini yürütme organında toplayarak daha gelişmiş bir demokrasi değil; ancak bugünkü durumdan daha da geride bir anti demokratik yapı yaratılabilir. 12 Eylül anayasasının değiştirilmesi ve daha özgürlükçü düzenlemenin yapılması görüntüsü altında, Türkiye, siyasi iktidar tarafından “devlet baskısının ağırlaştırıldığı, temel hak ve özgürlüklerin basın özgürlüğü dahil ifade edilmesinin bile zorlaştığı” bir ülke haline sokulmuştur.

Siyasal iktidarın anlayışının demokratik nitelik taşımadığının en açık göstergesi, Temmuz 2011 seçimlerinden hemen önce parlamento tatile girerken “kanun hükmünde kararname yayınlama” yetkisinin alınmasıdır. Bir genel seçimden 3-5 gün önce böyle bir yetkinin siyasi iktidar tarafından talep edilmesi demokratik etik açısından yeteri kadar fikir vermektedir. Ancak daha önemli olan ulusal iradenin temsilcisi olma iddiasıyla seçilmiş bir parlamentonun kendisinin görev süresinin bitmesinden hemen önce böyle bir yetkiyi siyasi iktidara tanıyabilmesidir. Bu gelişmeleri gerçekten demokratik öz taşıyan yaklaşımlarla açıklamak mümkün değildir. Bu şekildeki bir kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi siyasi iktidarın “otoriter” bir anlayışla yönetme isteğini açıkça ortaya koymaktadır. Öte yandan yasama yürütme güçleri arasındaki ilişki açısından da, yürütmenin yasama ve üzerindeki açık egemenliğini gösterir. Bu gelişmelerin hiçbirisinin demokratik bir dönüşüm yaratmak amacıyla uzaktan yakından ilişkisi yoktur.

Nitekim parlamentodan alınan “kanun hükmünde kararname” çıkarma yetkisi, siyasi iktidar tarafından çok geniş biçimde kullanılmış ve Bakanlıklar ile çeşitli kamu kuruluşlarının yapısının düzenlenmesine kadar uzanan değişiklikler yapılmıştır. Yasama organının denetiminde faaliyet göstermesi gereken yürütme gücü, deyim yerindeyse, “kendisi çalıp kendisi oynamıştır”. Bakanlar Kurulu’nun yeni yapısı yine Bakanlar Kurulu tarafından belirlenmiştir. Kamu kurum ve kuruluşlarının denetim yetkisine sahip organların yeniden yapılandırılması, bazı kurulların ortadan kaldırılması da sağlanarak, Bakanlar Kurulunca gerçekleştirilmiştir. Demokratik bir düzen içinde istisnai olarak ve sadece önceden belirlenmiş konularda verilmesi gereken yetkiler, çok geniş bir çerçevede yürütme organına tanınmış bulunmaktadır. Bu nitelikteki uygulamaların şu anda yürürlükte bulunan 12 Eylül düzeninin bile sık kullanılmasını öngörmediği son derece anti-demokratik bir çerçeve oluşturduğu açıktır.

Kaldı ki demokratik yapıyı geliştirmek amacıyla yola çıkıldığında anayasanın doksanıncı maddesinde yapılan değişikliğe dayanılarak önemli adımlar atılması mümkündür. Bilindiği gibi, anayasanın doksanıncı maddesi; “usulüne göre onaylanmış bulunan temel hak ve özgürlüklere ilişkin uluslararası sözleşmelerin diğer yasalara karşı üstün olduğunu ve anayasaya aykırılığının öne sürülemediğini” öngörmektedir. Bu düzenlemeye bağlı olarak gerek yargı organları gerekse yasama tarafından temel hak ve özgürlüklerin çerçevesinin geliştirilmesi anayasa değişikliği yapılmadan da mümkündür. Örneğin uluslararası çalışma örgütünün sendikal özgürlüklere ilişkin 87 nolu sözleşmesi ile toplu sözleşme hakkına ilişkin 98 nolu sözleşmesi mahkemelerce dikkate alınabilir veya yasama organı mevcut yasal düzenlemelerin ILO sözleşmelerine aykırı hükümlerini yürürlükten kaldırabilir. Aynı durum bir çok ILO sözleşmesi için geçerli olduğu gibi Temel Hakları Sözleşmesi ve Avrupa Sosyal Şartı için de geçerlidir. Oysa yasal düzenlemelerin uluslararası sözleşmelere aykırılığını ortadan kaldıracak hiçbir adım atılmamaktadır.

Aynı şekilde ileri demokrasi gibi bulanık bir kavramın arkasına sığınarak yeni anayasa hazırlama gerekçesiyle demokratikleşme süreci geciktirilmektedir. İktidarda on yılını tamamlayan AKP ortaya bir anayasa değişikliği çerçevesi koyabilmiş değildir. Bu konuda zaman zaman çalışmalarını yürütülmekle birlikte demokratik ve yeni bir anayasanın gerçekleştirilmesi için tartışılması gereken ilkeler bile belirlenmemiştir.

Konfederasyonumuz DISK tarafından daha önce yapılan çalışmalara ek olarak 2009 yılında “**Yeni Bir Anayasa İçin İlkeler**” başlıklı bir hazırlık yapılmıştır. Bu metinde hazırlanması öngörülen yeni anayasanın nasıl bir anlayışla ele alınması gerektiği tartışılmıştır. Ancak bu çalışma aynı zamanda gerek devletin yeniden yapılanması gerekse temel hak ve özgürlüklerin çerçevesi açısından anayasa maddesi haline getirilebilecek somut öneriler de içermektedir. Buna benzer değerlendirmelerin Barolar Birliği tarafından da hazırlandığı görülmüştür. Bütün bu gelişmelere karşılık AKP iktidarı yeni bir anayasa hazırlığını başlatamamıştır. Buradaki sorun gerçekten bir demokratik dönüşüm istenip istenilmediği sorunudur. Yaklaşık on yıllık iktidarı boyunca gerçekleştirdiği uygulamalar AKP’nin Türkiye’de 12 Eylül düzenini değiştirebilecek nitelikte ve çok boyutlu bir toplumsal değişim anlayışından yoksun olduğunu açıkça göstermektedir.

Demokratikleşme, Türkiye gibi kapitalist gelişme süreci içinde olan bir ülkede egemen sınıflardan ya da siyasal iktidarlardan beklentilerle gerçekleştirilemez. Tüm emekçilerin hak ve özgürlüklerinin güvenceye kavuşturulduğu, toplumsal barışın sağlandığı, demokratik ve özgür bir anayasa ile ilişkilerin düzenlendiği bir Türkiye; ancak, işçi sınıfının temsilcisi olan konfederasyonumuz DISK’in ortaya koyduğu ilkeler ve öneriler doğrultusunda atılacak adımlarla yaratılabilir.

12 Haziran 2011 seçimleri: ‘Yeni’ siyasal rejime geçiş...

12 Haziran milletvekilleri genel seçimi, AKP iktidarı eliyle yürütülen dönüşümün ve yeni siyasal rejimin, geriye dönüşü mümkün olmayacak ölçüde yerleşiklik kazanması anlamına gelmiştir. 12 Eylül Referandum sonuçlarını arkasına alan Hükümet, dönüşümün tamamlanması için siyasi-ideolojik ve kurumsal alanda güçlü müdahalelerde bulunmuştur.

Seçim sürecine Ergenekon ve Balyoz davalarındaki yeni dalgalar eşlik etmiştir. Ergenekon davası kapsamında gazeteci Ahmet Şık ve Nedim Şener gözaltına alınmıştır. Ahmet Şık’ın tutuklamasında henüz basımı yapılmıyan bir kitabı gerekçe gösterilmiştir.

Seçimlerden hemen önce balyoz davası kapsamında tutuklu bulunan emekli ve muvazaf asker sayısı ise 250’yi geçmiştir.

Mart ayında, Libya’da yaşanan gelişmeler karşısında ABD ve Avrupa devletleri Libya’ya müdahale kararı almıştır. Müdahale NATO eliyle yapılmıştır. Türkiye, operasyonlarda yer almak üzere NATO deniz gücüne Türkiye’den asker gönderilmesini öngören tezkereyi TBMM’de gizli oturumla kabul etmiştir. Böylece Türkiye, Libya’ya yapılan fiili müdahalenin parçası olmuştur.

Seçim sürecine Yükseköğretime Geçiş Sınavı’nda yaşanan şifre skandalı, Samsun Tekel işçilerinin işten çıkarmalara karşı direnişi ve Hopa’da AKP mitinginde yapılan protestolarda emekli öğretmen Metin Lokumcu’nun polis müdahalesi sonucu öldürülmesi ve ar-

dından yaşanan gözaltı ve tutuklamalar eşlik etmiştir. Ülke seçimlere bu siyasal gelişmelerin etkisi ve belirlenimi altında girmiştir.

Seçim sonuçları, sadece AKP iktidarının üçüncü dönem tek başına iktidar olmasını değil, on yıl boyunca sürdürülen dönüşümün aldığı yolu tescil etmiştir. Seçim sonrasında atılan adımlar “yeni” siyasal rejimin inşasının önemli ölçüde tamamlandığının göstergesi olmuştur.

Türkiye, seçimlerden güçlü çıkan iktidar partisinin, seçim sonrasında siyasal ortamı rejimin yeni dönem ihtiyaçlarına uygun olarak düzenleme girişimlerine tanık olmuştur.

İlk olarak “Emek, Barış ve Özgürlük Bloğu”ndan bağımsız aday olarak milletvekili seçilen Hatip Dicle’ye YSK kararı ile mazbatası verilmemiştir. Ardından maz-

12 Haziran 2011 Milletvekili Genel Seçimleri Sonuçları

PARTİ ADI	Oran	MV.
AKP	yüzde 49,83	327
CHP	yüzde 25,98	135
MHP	yüzde 13,01	53
Bağımsızlar	yüzde 6,57	35
SP	yüzde 1,27	
HSP	yüzde 0,77	
BBP	yüzde 0,75	
DP	yüzde 0,65	
HAKPAR	yüzde 0,29	
DSP	yüzde 0,25	
DYP	yüzde 0,15	
TKP	yüzde 0,15	
MP	yüzde 0,14	
MMP	yüzde 0,08	
EMEP	yüzde 0,07	
LDP	yüzde 0,04	

batalarını alan ancak tutukluluk halleri süren diğer milletvekillerinin tahliyeleri gündeme gelmiştir. Balyoz davasından tutuklu MHP milletvekili Engin Alan, Ergenekon davasından tutuklu CHP milletvekilleri Mehmet Haberal ve Mustafa Balbay ile KCK davasından tutuklu bağımsız milletvekilleri Selma Irmak, Kemal Aktaş, Faysal Sarıyıldız, İbrahim Ayhan ve Gülser Yıldırım yapılan başvurulara rağmen ilgili mahkeme kararları doğrultusunda serbest bırakılmamıştır. Bu gelişmelerin ardından Emek, Barış ve Özgürlük Bloğu ve CHP milletvekilleri, yemin törenine katılmayarak boykot kararı almıştır. CHP'nin boykotu 13 gün sürmüş, bağımsız milletvekillerinin boykotu ise 1 Ekim 2011 tarihinde Meclis'in yeni yasama döneminin başlamasıyla sona ermiştir.

Bu gelişmelere paralel Kürt sorununda gergin bir dönem başlamıştır. PKK, eylemsizlik kararını kaldırmış, gerçekleştirilen saldırılarda onlarca asker ve polis yaşamını yitirmiştir. TSK ise sınırdışını da kapsayan geniş çaplı operasyonlara başlamış, ülke yeniden kan gölüne dönmüştür.

Hükümet, 1990'ların karanlık politikalarına dönüş yönünde bir yaklaşım içine girmiş halkı birbirine kırdırmaya dönük söylemler dile getirmeye başlamıştır.

Yakın tarihimiz açısından son derece önemli bir olay, Hükümet ve PKK görüşmelerinin ortaya çıkması ise sorunun bir başka boyutunu ortaya sermiştir. İktidarın sürekli inkâr ettiği görüşmelerin varlığı açığa çıkmış, iktidar bu durumu kendi lehine kullanmak için yoğun çaba içine girmiştir. Bu şekilde, "görüşmeyi denedik, ama PKK savaşı istiyor, biz de bu savaşa giriyoruz" havası verilmiştir. Oysa kısa bir süre sonra, sürmekte olan görüşmeleri çıkmaza sokanlardan birinin bizzat Başbakan olduğu açığa çıkmıştır.

Yeni siyasal rejimin ihtiyaçlarına uygun bir silahlı kuvvetler oluşturma girişimlerinde Ergenekon ve Balyoz davaları ile önemli ölçüde yol alınmıştır. 2011 yılı Yüksek Askeri Şura'sı, bu önemli kurumdaki dönüşüm açısından bir evrenin tamamlanması anlamına gelmiştir. YAŞ öncesi Genelkurmay Başkanı ve üç kuvvet komutanı bugüne kadar yapılan emekli ve muvazzaf asker tutuklamalarından duydukları rahatsızlığı gündeme getirerek istifa etmiştir. YAŞ sonucu yeni komuta kademesi oluşturulurken, siyasi iktidarın ordu üzerindeki belirleyiciliği artmıştır.

Genel Kurul raporumuzun hazırlandığı sırada, Kürt sorunundaki tıkanma, çatışma ve şiddet ortamı devam etmekte, emperyalizmin Suriye'ye müdahale politikalarına eklenilen Türkiye'nin saldırgan tavrı sürmektedir.

Tüm bu gelişmeler ışığında son on yılda Türkiye'de yaşanan dönüşüm ile yeni bir siyasal rejimin inşasının sağlandığını söyleyebiliyoruz. Yargı sistemi, silahlı kuvvetler, emniyet teşkilatı, üniversiteler başta olmak üzere, geleneksel devlet kurumları yeni rejimin ihtiyaçları doğrultusunda bu dönem içinde şekillendirilmiştir. Siyaset kurumu, bir bütün olarak yeni rejime göre pozisyon almış, siyasi partilerin öncelikleri ve etki alanı farklılaşmıştır.

Yeni siyasal rejimde, sosyal devlet her alanda piyasacılığa, hak kavramı sadakaya, laisizm "cemaat"lerin özgürlüğüne, bağımsızlık ise işbirlikçiliğe terk edilmiştir. Yeni siyasal rejimin kodları bunlar üzerine bina edilmiştir.

2012'YE GİRERKEN TÜRKİYE'DE TOPLUMSAL YAPI...

2011 yılında Türkiye'nin (toplumsal yapısının) görüntüsü aslında, 1970'lerin sonundan başlayarak gelişen ekonomik, siyasal, ideolojik ve kurumsal yapıların süreç içinde birbirini tamamlayan ve bütünleyen karşılıklı ilişkileri içinde oluşmuştur.

Başka bir deyişle bugün içinde bulunulan toplumsal yapıya ilişkin sorun ve çözümsüzlükler sermayenin ve devletin “toplumu yeniden kurma” anlayışı içinde ortaya çıkan sonuçları yansıtmaktadır. Çalışma raporunun genelinde çok yönlü bir biçimde değerlendirilen dinamikler bugünün Türkiye'sini belirlemiştir.

Burada ise Türkiye toplumu, bir toplumsal yapının geleceğini “yaratıcı biçimde” kurma yeteneği göz önüne alınarak incelenecektir. Deyim yerindeyse, kendisini, “evrensel gelişme süreçlerine bağlı olarak bilinçli bir biçimde yeniden üretme ve dönüştürme” gücünü ortaya koyabilecek nitelikler öne çıkarılarak değerlendirilecektir. Çünkü ancak böyle bir yaklaşımla, toplumsal gelişmenin yönlendirilmesine nasıl katkı yapılabilceği ortaya konulabilir.

Örgütsüz ve geleceksiz bir toplum...

Türkiye bugün “kendi geleceğinin tutsağı olmuş” bireylerden oluşan bir toplum görünüşü vermektedir. Bu anlamda, toplumdaki bireylerin sınıfsal ilişkiler içindeki konumları, bireylerin tutum ve davranışlarını genel olarak belirleyen bir nitelik taşımamaktadır. Bir “sınıf” davranışının geliştirilememesi, gerek tek tek bireylerin gerekse bir bütün olarak toplumun “geleneksel ve alışlagelmiş kalıplara hapsolmesi” sonucunu doğurmuştur.

Böylece son otuz yıllık süreçte maddi anlamda hızla dönüşen, kentleşen, ücretli çalışma koşullarına bağlı gelen gelen toplum, bu sürecin toplumsal kavram ve kurumlaşma düzeyinde oluşması gereken doğal sonuçlarını üretememiştir. 1980'den önce var olan “ilerici” gelişme dinamiklerinin 12 Eylül darbesiyle giderek yok edilmesi, toplumsallaşmayı geleneksel ve cemaatçi formlara doğru geriletmiştir. Kapitalist bir dönüşüme “eşlik etmesi” beklenen toplumsal eğilim ve birikimler doğal evrim sürecini yaşamamıştır. Elbette bu değerlendirmeler hiçbir şekilde bir “mutlaklık” taşımamakta; karmaşık bir gelişme süreci olan toplumsal değişimin yalnızca “belirleyici ve temel eğilimlerini” ifade etmektedir.

Sınıf bilincinden yoksunluk, toplumsal dönüşümü gerçekleştirecek örgütlenmelerin oluşturulamamasına ve “geleceğin yaratılamamasına” yol açmıştır. 1980 darbesiyle “hafızası yok edilmeye çalışılarak” kimliksiz bırakılan toplum, sadece egemen güçlerin çıkarlarıyla uyumlu, geleneksel örgütlenme biçimlerinin yaratıcısı olabilmıştır. Muhafazakâr değerlerin ve dinsel kökenli örgütlenmelerin giderek yaygınlaşmasının temel nedeni budur.

Aslında böyle bir görünüm 1961 Anayasası ile bağlantılı olarak yapılan tartışmaları akla getirmektedir. Bilindiği gibi özellikle 1970'li yıllardan başlayarak 1961 Anayasasının topluma (lüks) bol geldiği ifade edilmiş ve bu anayasal düzen içerisinde “sosyal gelişmenin ekonomik gelişmeyi aştığı” vurgulanmıştır. Özellikle sağ siyasal hareketler tarafından

benimsenen bu yaklaşım 12 Mart 1971 Muhtırası ile 12 Eylül 1980 darbesinin düşünsel temellerinin hazırlanmasında etkili olmuştur. Bu düşünce doğrultusunda 1960-1980 arasında sürekli olarak özgürlükler kısıtlanmış, anayasada başta sendikal hak ve özgürlükler olmak üzere birçok özgürlüğü sınırlandıran değişiklikler gerçekleştirilmiştir.

Bugünkü durumun aslında 1960-1980 arasındaki dönemin tam tersi bir özelliği yansıttığı söylenebilir. 1980'lerden başlayarak uluslararası ekonomiyle bütünleşme eğilimleri güçlenen Türkiye, ekonomik yapısında büyük değişimler geçirmiştir. Küreselleşmenin bir sonucu olarak gerek ekonomik alt yapıda gerek kavram ve kurallarda önemli değişiklikler olmuştur. Bilgi teknolojisinin olağanüstü gelişmesi üretim teknolojisine yansımış ve maddi değerlerin üretimi büyük ölçüde artmıştır. Dış dünya ile yüz yüze gelme kaçınılmaz olarak uluslararası egemen değerlerin ülke içinde de etkili olması sonucunu doğurmuştur. Sovyetler Birliği'nin çöküşü 12 Eylül 1980'nin baskıcı koşullarıyla birleşince, ortaya çıkan gelişim ve değişimler özgürce tartışılamamıştır. Bütün bu süreç bireysel çıkarların ve çözüm arayışlarının öne çıktığı, çözümsüzlüklere karşı ise var olan geleneklere dayalı korunma ve örgütlenme sistemlerinin geliştirildiği bir ortamı doğurmuştur. Böylece ekonomik yapı gelişmiş, ancak bireysel ve sosyal kurumlaşmalar -deyim yerindeyse- bir önceki döneme özgü olarak şekillenmiştir. Dolayısıyla 1980 sonrası gelişme süreci için Türkiye'de "ekonomik gelişmenin sosyal gelişmeyi aştığı" şeklinde bir yorum yapmak yanlış olmayacaktır.

Yukarıda belirtildiği gibi 1980 darbesiyle yaratılan "korku toplumu"; Sovyetler Birliği'nin ortadan kalkmasıyla şekillenen "yeni koşulları" ve "seçenekleri" özgürce tartışma olanağını bulamamıştır. Bu koşullarda devlet baskısı bireyi adeta yok etmiştir. "Örgüt" sözcüğünün kendisi suç olarak algılanmıştır. İçeride kapanma, birbirinden kopma eğilimleri güçlenmiş ve topluca tepki gösterme refleksi yok olma eğilimine girmiştir. Küreselleşme ile doğan ekonomik gelişmenin bir sonucu olarak işsizlik ve yoksulluğun giderek artması, toplumun bireylerini büyük bir "gelecek korkusu" içine sokmuştur. Böylece "gününü kurtarmayı" yaşamının temel amacı olarak gören ve her türlü örgütlü davranışı geleceğine "tehdit" olarak algılayan bir "toplumsal hissediş" yaygınlaşmıştır.

Bu yapı doğal olarak özellikle sendikal ve siyasal örgütlenmeden bir kaçışı yaratmaktadır. Siyaset, mesleği siyaset olanların yapacağı bir işe indirgenmiştir. Sendikaya üye olmanın bile neredeyse büyük bir kahramanlık haline geldiği bu koşullarda sendikal hareketin de tabanı daralmış ve yaygınlaşması mümkün olmamıştır. Var olan geleneksel ve çoğunlukla da öteki dünyaya yönelik örgütlenmelere yönelme artmıştır. Bu eğilim kaçınılmaz olarak "edilgen bir üyelik ve kendi dışında belirlenen değer ve davranışlara mutlak bir uyum gösterme" anlayışını geliştirmiştir. Bireyler içinde yer aldıkları geleneksel yapıda örgütler veya doğal çevre etkisiyle kendi çıkarlarına aykırı kavram, eğilim ve davranışları benimsemeye itilmiştir. Bir anlamda hem bireysel hem toplumsal düzeylerde oldukça karmaşık bir "yabancılaşma ilişkisi" ortaya çıkmıştır.

Sonuç olarak 2011 yılında Türkiye bir sanayi toplumunun örgütsel yapılarını yaygınlaştıramamış, siyasal ve sosyal davranış biçimlerini üretememiştir. Bugün 25 milyona yaklaşan

istihdama rağmen sendikal çalışan sayısının en fazla 700 binlerde olduğu bilinmektedir. Kamu çalışanlarında bu oran daha yüksek olmakla birlikte, devletin sendikal hareketi denetim altına alma politikasına uygun bir gelişme gösteren “kamu görevlileri sendikacılığı” şekillenmiş bulunmaktadır. Bu yapı içinde asıl sorun toplumsal dönüşümü gerçekleştirecek dinamiklerin oluşamamasıdır. Başka bir deyişle, emeğin hak ve çıkarlarının sağlandığı özgür bir gelecek yaratma mücadelesi yürütecek örgütsel yapıların gelişmesinin önünün kesilmiş olmasıdır. Örgütsüzlük geleceğe dönük olarak bir belirsizliği de birlikte getirmektedir; böylece örgütsüz ve geleceksiz bir toplum görüntüsü ortaya çıkmaktadır.

Toplumsal yapıda kastlaşma...

Kaçınılmaz olarak ortaya çıkan gelir dağılımında bozulma, toplumsal dokuda çok büyük sorunların doğmasına yol açmış bulunmaktadır. Gelir dağılımını düzenleyecek demokratik mekanizmaların gelişmemesinin ve örgütsüzlüğün bir sonucu olarak, sanayileşme sürecinde ücret ve kar gelirleri arasında dengeli bir paylaşım sağlanamamıştır. Buna karşılık özelleştirme uygulamalarıyla ve sosyal güvenlik sistemlerinin adım adım piyasalaştırılması ile toplum içinde bireyler ve sınıflar arasındaki farklılıklar giderek derinleşmiştir. Bu gelişmenin sürekliliğini sağlayan bir neden olarak işsizlik bugün hala yüksek oranda varlığını sürdürmektedir. Ekonomik politikalar işsizliğin “terbiye edici” özelliğine dayalı olarak uygulanmaktadır.

Öte yandan özellikle eğitim alanındaki özelleştirme uygulamaları toplumsal değer yargılarının köklü biçimde değişmesine yol açmaktadır. Sadece “varsıl” olduğu için başkalarından daha fazla haklara sahip olunabileceğinin düşünülmesi; toplumsal iş bölümünün ve mesleklerin şekillenmesinde büyük çarpıklıklara yol açmaktadır. “Emek harcayarak, ter dökerek ve çalışarak bireysel kimliğini geliştirme ve topluma katkı yapma” anlayışı giderek gerilemektedir. Bireylerin toplumsal “statüsü” her geçen gün daha fazla oranda, sahip olunan para ya da servete dayalı şekilde elde edilen eğitim olanaklarına bağlı hale gelmektedir. Bu gelişme toplumsal değer yargılarını çürütmekte; yetersizliklerin tüm sorumluluğu tek tek bireylere yüklenmeye başlamaktadır. Böylece ortaya çıkan sonuçların arkasındaki asıl nedenler ve sisteme ilişkin olgular gözden kaybolmaktadır. Toplumda fırsat eşitliği ortadan kalkmakta, varlıklının ayrıcalıklı konumlarını sürdürmesi, yoksulların ise yoksulluğunun devam etmesi içselleştirilmektedir. Varlıklı kesimlerin değer yargıları egemen olmakta, yönetmekte ve saygı görmektedir. Yoksulluk ise kişinin yetersizliğinden ve beceriksizliğinden kaynaklanan bir sonuç olarak algılanmaya başlanmaktadır.

Aslında bu durum bir anlamda Batı Avrupa’da kapitalizmin gelişmesine yol açan “Protestan Ahlakının” Türkiye üzerindeki bir yansıması gibidir. Bilindiği gibi Protestan ahlakı; “varlıklı kişilerin tanrının iyi kulları olduğunu kabul eden, yoksulluğun ise hak etmedikleri için bazı kişilere tanrı tarafından varlık verilmemesinden doğduğunu” öne süren bir anlayışa sahiptir. Bu anlayış doğrultusunda bireylerin “daha çok kar ve daha çok servet” peşinde koşması, tanrının iyi kulu olmayı sağlayacak kutsal bir davranış olarak değerlendirilmektedir. Böylece toplumsal dengesizlikler sürekli hale gelmekte ve sermaye bi-

rikimi hızlanmaktadır. Türkiye'nin günümüzdeki toplumsal algısı giderek benzer yönde gelişmeye başlamıştır.

Bu değerlendirmelerin toplumsal alana yansması bir "kastlaşma" görüntüsüdür. Bu görüntünün ortadan kalkması ise yalnızca sınıfsal örgütlenmelerin gelişmesi ve var olan durumun sorgulanması ile mümkündür. Çünkü mevcut algılamının özü, verili durumu sorgulamanın engellenmesi ve statülerde sürekliliğin sağlanmasıdır. Sosyal devletin gerilemesi, üniversiteye girişte uygulanan sistemin yansımaları bu durumun çarpıcı ve çarpık örnekleri olarak ortada durmaktadır.

Siyasal iktidarın "yönetebilmek" için uygulamaya koyduğu "sadaka" anlayışı bu koşullar altında kalıcı bir nitelik kazanmaktadır. Yoksulluk "yoksul kuşakların geleneğine" dönüşmektedir. Sınıfsal ve sendikal bilinci geliştirecek kanalların tıkalı olması, verili durumun "meşru" sayılarak sürdürülmesinin yolunu sürekli olarak açık tutmaktadır.

Muhafazakâr demokrasi!

1980 sonrasının sınıfsal çatışma ve çözüm olanaklarını bastıran gelişme süreci, toplumda kökleşmiş bulunan 1950'li yılların demokrasi kültürüyle birleşince ortaya ilginç bir siyasal yapı çıkmıştır. Bu durum klasik ve gerçek bir demokratik kurumlaşma konusunun tartışılmamasına bağlı olarak seçim=demokrasi algısını yerleştirmiştir. Demokratik yapılanma, temel hak ve özgürlükler, insan hakları ve "demokrasi aslında azınlıkta olanların haklarının güvenceye alındığı rejimdir" gibi son dönem kavramsal değişimler de sisteme taşınamamıştır. 1980 öncesinde gelişmeye başlayan ve muhafazakar çevrelerce de yetersiz biçimde de olsa ifade edilen tutarlı bazı yaklaşımların yerini ilkel bir "çoğunluk anlayışı" almış bulunmaktadır. Bilindiği gibi 1970'lerde "iktidar her yerde olur, demokrasilerde asıl önemli olan muhalefettir" şeklinde bir demokrasi anlayışı sağ siyasal odaklar tarafından da ifade ediliyordu. Bugün yaşanan oldukça yetersiz olan bu anlayışlardan da bir geri gidişi ortaya koymaktadır.

Bu gelişmeler Türkiye'yi "anti demokratik seçim sistemiyle oluşan "demokratik" meclis ve iktidarlar" eliyle yönetilen bir "sahte demokrasi" durumuna getirmiştir. Seçim sisteminin çeşitli engeller ve yasaklarla düzenlendiği koşullarda bu seçim sistemine bağlı olarak ortaya çıkan yasama ve yürütme organlarının -sandıklardan yansıyan temsil görüntüsü ne olursa olsun- demokratik sayılabilmesi mümkün değildir. Dolayısıyla, seçim sisteminin toplumun tüm sınıf ve kesimlerinin eğilimlerini yansıtacak bir meclisin oluşumuna izin vermediği koşullarda, toplum, "kendi kendisini yönetme" olanağından yoksun kalmış demektir. Böyle bir sistem, toplumu siyasal anlamda "oligarşik" bir yapının yönetmesine yol açan dolaylı düzenlemeler niteliğindedir. Asıl amaç, toplumun kendi kendisini yönetmesi değil; bu görüntü altında egemen güçlerce belirlenmiş politikalar doğrultusunda toplumun yönetilmesidir. Siyasal kurumlaşma ve işleyiş sistemleri, Türkiye'de, otuz yıla yakın bir süredir, "toplumu dışlayıcı bir yapılanma içinde" varlığını sürdürmektedir. "Seçilmiş krallar" doğuran siyasal parti başkanlığı sistemi ile yasamanın tümüyle yürütme denetimine girmesine yol açan çarpık yapı aynı durumun değişik görüntüleri olarak yaşanmaktadır.

Öte yandan “gerçek” bir demokratik yapının yalnızca siyasal kurumlaşma ile sınırlı bir şekilde değerlendirilmesi de mümkün değildir. Yasak ve baskılarla örgütlenme, düşünce özgürlüğü, sosyal hakları kullanma olanağı olağanüstü sınırlanmış bir yapının “demokratik” sayılabilmesi de olanaksızdır. Ayrıca böyle bir yapı, direnme ve dönüştürme gücü zayıf bir toplumsal ortamın oluşması demektir. Buradaki asıl sorun ise, böyle bir yapının demokratikleşmeyi taşıyacak bir gücünün oluşamamasıdır. Bu anlamda güçlü bir toplumsal örgütlenme yaratılmadan ya da bu toplumsal örgütlenmenin var olması için çeşitli olanaklar ortaya konulmadan gerçek bir demokratikleşmeden söz edilemez. Türkiye’de 12 Eylül 1980 darbesiyle yerleştirilen sendikal örgütlenme ve toplu sözleşme düzeninin olduğu gibi devam ettiği göz önüne alınırsa bu durumun önemi daha iyi anlaşılacaktır. Bu koşullarda “demokrasi” egemenlerin kendi yönetimlerini oluşturmak ve çıkarlarını gerçekleştirmek için gerekli gördükleri “basit” bir araç durumuna dönüşmektedir.

Böylece kendi içine dönük, kapalı, baskıcı, lideri yücelten ama seçime dayalı bir “sözde demokrasi” ortaya çıkmaktadır. Bu süreç kaçınılmaz olarak simgeler üzerinden bir demokratikleşme algısını doğurmaktadır. Özellikle ordu-sivil siyaset ilişkisinde bu durum çarpıcı biçimde yansımaktadır. Görüntüler derin bir dönüşümün somut göstergeleri olmaktan daha çok dönüşümün kendisi olarak önem kazanmaktadır. Başka bir deyişle işleyişte, anlayışta ve kurumsallaşmada bir dönüşüm yaşanmamaktadır. Bir güç paylaşımının yeni yansımaları “değişim ve ileri demokrasi” olarak sunulmaya çalışılmaktadır. Ancak gerçekte ne bir dönüşüm ne de siyasal iktidardan kaynaklanan bir dönüşüm dinamiği söz konusudur.

Bu nedenle değişimi ve demokratikleşmeyi temsil(!) edenler sık sık herkesi şaşırtacak tutumlar almaktadırlar. Son dönemde giderek artan bir şekilde “eskinin aynısı” sözler ve tepkiler ortaya koyulmaktadır. Bu durum o aşamaya ulaşmıştır ki birkaç yıl öncesine dek “Kürt sorunu var” diyerek “siyasal kimlik restorasyonu” yapanlar, bir sabah aniden “Kürt sorunu yoktur” diyebilmektedir. Ya da bir gün “Yüzde on seçim barajı hiç kimseyi ilgilendirmez; demokrasiyle de bir ilgisi yoktur; değiştirmeyi de düşünmüyoruz.” şeklinde “ileri demokratik dönüşüm” açıklamaları yapılmaktadır.

Demokrasi=seçim anlayışı, “seçimleri kazananların ulusal iradeyi temsil ettiği” şeklinde çarpık bir sonuç doğurmaktadır. “Çoğunluğu ele geçirmiş olanların her şeyi yapabileceği” anlayışıyla, güçlü bir azınlığın yönetim erkini ele geçirmiş olması arasında hiçbir fark yoktur. Her iki yaklaşım da demokratik bir toplumun tüm çatışma ve çelişkileriyle bir arada yaşamaya dayalı yapısını reddetmektedir. Türkiye’de günümüzde siyasal iktidara karşı olan çevreler üzerinde kurulan baskı bu durumun en güncel örneğidir. Ancak asıl olarak baskı altına alınan, sınıfsal nitelikli emekçi örgütleri ve eğilimleridir. Çünkü işçi sınıfının ve demokratik güçlerin üzerindeki devlet baskısı “çok eski bir hikâye” ve günümüz koşullarında AKP’nin ileri demokrasi söylemi altında şiddeti artarak sürmektedir.

Yakın geçmişin 1 Mayıs’ları, Tekel işçilerinin karşılaştığı durum, grev uygulamalarına karşı tutum, işçilerin sendikalaşma ve örgütlenme taleplerine karşı geliştirilen şiddetli

“polisye” tepkiler, çalışma ilişkilerini düzenleyen yasaların otuz yıldır bir türlü demokratikleşememesi günümüzde de varlığını sürdüren açık baskı ve yıldırma örnekleridir.

Siyasal iktidara egemen olan “çoğunlukçu” anlayış devlet yapısını da “tekçi” bir görünüme sokmuştur. Daha doğru bir deyişle, sistemin güçler birliği görüntüsüne dayalı yapısı, gerçek anlamda yürütmenin egemenliğinin sağlandığı kurumsal bir çerçeveye oturtulmuş bulunmaktadır. Bu anlamda ordu-sivil iktidar ilişkilerinden daha fazla önem taşıyan olgu, yargının yürütmenin denetim altına girmiş olmasıdır. 2010 yılında halk oylamasıyla kabul edilen anayasa değişiklikleri sonucunda, siyasal iktidarın ve yürütme gücünün yargı üzerindeki egemenliği sağlanmış bulunmaktadır. Anayasa Mahkemesi ile HSYK’nın yeni yapısı, daha önce “devletin çıkarlarını korumaya” odaklanmış sistemi doğrudan “yürütmenin çıkarlarını” korumaya dönüştürmüş bulunmaktadır. Bu düzenlemeler, en az, yerini aldıkları 12 Eylül hukuku kadar anti demokratiktir. Çünkü yargı bağımsızlığının güçler ayrılığına dayalı bir biçimde oluşturulmadığı toplumsal sistemler demokratik sayılamaz.

Bu çerçevede Türkiye’de yaşanan, yürütmenin çoğunluğa dayalı olarak elde ettiği güçle, aslında, bir “azınlık yönetimi” kurulmuş olmasıdır. Topluma askeri darbe dönemlerini andıran kuşku ve güvensizlikler yaşatan, demokratik güçlerin her türlü eylem, örgütlenme ve direnişini şiddetle bastıran uygulamaların temelinde bu yönetim anlayışı yatmaktadır. Basın özgürlüğünün kısıtlanması ile üniversitelerde yaşanan gelişmeler de aynı durumun yansımalarıdır.

Bu yapının sürekliliğini sağlayabilmesi için gereken kadrolaşma da tamamlanmış bulunmaktadır. Kamu gücü, toplumda azınlık durumunda bulunan çeşitli cemaatlerin “elitleri” tarafından yönlendirilecek şekilde yeni baştan oluşturulmuştur.

Bir bütün olarak Türkiye’nin bugün içinde bulunduğu yapının demokratik bir nitelik taşıdığını ya da demokratikleşme yönünde geliştiğini söyleyebilmek mümkün değildir.

Etnik ve dinsel kimliklerde ayrışma...

Toplumda sınıfsal nitelikli örgütlenme ve saflaşmaların engellenmesi, kaçınılmaz olarak, “doğal” özelliklere dayalı farklılaşmaları öne çıkarmıştır. Bu anlamda bireysel ve toplumsal varoluştan kaynaklanan iki temel ilişkiye dayalı gruplaşmalar kendini ifade etmenin asıl biçimi olmuştur. Etnik kökene veya dinsel inanca dayalı örgütsel yapılar gelişme göstermiştir. Toplumun bu şekilde ayrışması, siyasal partileri, sendikaları ve diğer toplumsal nitelikli yapıları da derinden etkilemiştir.

Doğuştan gelen ya da toplumda hazır kalıplarla var olan bu kimlikler “kimlik olma bilincini yaratmayı” gerektirmeyen, edilgen hale sokulmuş yurttaşların kendiliğinden ve kolayca sahip olabilecekleri “sığınma alanlarıdır”.

Bu anlamda Türk olmak, Kürt olmak, Müslüman olmak ya da Hristiyan olmak arasında hiçbir fark bulunmamaktadır. 12 Eylül toplumun doğal gelişme evrimini çarpıtmıştır. Bu koşullarda son dönemde gelişen “sivil toplumcu” anlayışların da etkisiyle, toplum,

özgürlüğü, “etnik ya da dinsel kimlikleri serbestçe ifade edebilmek” olarak algılamıştır. Böylece özgürleşme kavramı, toplumcu içeriği bir yana, saf liberal anlamından da daha dar bir çerçevede yaşama alanı bulmuştur. Özgürlük kavramı, ekonomik ve toplumsal temelleri ile gerçek bağlamından uzaklaşarak tümüyle bireysel yaşantıların gerçekleştirilmesine indirgenmiştir.

Elbette söz konusu değerler arasındaki ilişki, var olan eşitsizliklere bağlı olarak dengesiz bir çerçeveye oturmaktadır. Deyim yerindeyse, eşit değerler arasında “daha eşit” ya da eşit değerler arasında “birinci” değerler oluşmaktadır.

Çünkü toplumsal eşitsizlikler ve kapitalizmin sınıfsal ilişkileri, başlangıçta “eşit kabul edilen” değerleri eşitsiz bir ilişkiye dönüştürmektedir. Böylece toplumun kendine özgü olarak ürettiği bir “değerler hiyerarşisi” ortaya çıkmaktadır. Bu durum özgürlük ve eşitlikten kalkılarak “eşitsizlik ve hakim olmak” üzerine oturan toplumsal farklılıklara yol açmaktadır. Bu koşullarda devletin zor kullanması yoluyla sınıfsal örgütlenmelerin, sendikaların ve solun önü kesilmekte, böylece düzene karşı asıl tehdit etkisiz kılınmaktadır. Geride kalan çelişkiler ve farklılıklar ise “sonsuz kadar yönetilebilir” niteliktedir.

Ancak bu değerlere dayalı farklılıklar sürekli bir çatışma ortamını da yaratmaktadır. Çünkü etnik ve dinsel değerlere dayalı olarak bir toplumsal barış oluşturmak mümkün değildir. Bu farklılıklar geniş kitlelerin sürekli olarak kışkırtmalara açık olmasına yol açmaktadır. Bu kez düzen sağlamak adına geline yer, bireysel özgürlükleri sınırlamayı doğuran baskıcı yönetim anlayışları olmaktadır.

Toplumsal barış ancak evrensel ve ortak değerler etrafında bir araya gelinerek kurulup yaşatılabilir. Farklılıkları öne çıkararak ve değişmesi mümkün olmayan farklılıklardan ortak değer yaratmaya çalışarak, yalnızca yeni çatışma ve gerginliklere ulaşılabilir. Nitekim 30 yıllık uygulama ile geline nokta, “milli değerler” kavramı altında ağırlıklı olarak “Türk ve Müslüman olmaya” indirgenmiş; bu algılama ise toplumsal bütünlüğü sağlamanın önünde engel oluşturmaya başlamıştır.

Oysa toplumun içinde yaşadığı temel sınıfsal ilişkilere dayalı örgütlenmeler toplumu demokratik bir geleceğe yöneltmek amacıyla somut, bu dünyaya özgü ve ulaşılabilir bir şekilde var olurlar. 12 Eylül sonrasında işçi sınıfı örgütlerinin yasaklanması, toplumsal bilinç düzeyinde bir kısırlaşmaya yol açtığı gibi; sürekli bir çelişki ve çatışmayı var edecek dinsel ve etnik değerlere dayalı yapılanmaları da geliştirmiştir. Sosyalizmin geçirdiği dönüşüm, küreselleşme ve bağlı olarak değişen değerler ile 12 Eylül’ün baskıcı koşulları Türkiye’yi bir kısır döngüye sokmuştur. Toplumun üzerinde yükseldiği ve gelişmesini sağlayacak çelişkiler, etnik ve dinsel nitelikleri dolayısıyla demokratik bir süreci doğuramamaktadır. Sürekli olarak laik-antilaik, muhafazakar-modern, Türk-Kürt gibi ikili karşıtlıklara dayalı çatışmalar yaşanmaktadır. Bu karşıtlıkların ne çözülmesi ne de toplumu geliştirmesi mümkündür. Ancak bu karşıtlıklar nasıl bir süreç izlerse izlesin, kesin olan tek şey, egemen düzenin devam edeceği gerçeğidir.

Toplumdaki doğal ancak “doğal olduğu ölçüde yapay” karşıtlıkların temsilcisi olarak

sağda ve solda sıralanan siyasal partiler de bu dinamikler üzerinden düzen değişikliği öngöremezler. Bu durum özellikle sol partiler açısından önemli bir açmaz doğurmakta ve sol düşünce birikimine dayalı siyasal yapılanmaları “çürütmektedir”. Böylece emekçilerin ve işçi sınıfının çıkarlarını ifade eden değerlerin toplumsallaşmasının yani geniş yığınlara yayılmasının yolları tıkanmaktadır.

Kürt sorunu ve milliyetçilik...

Kökleri Cumhuriyet öncesine dayanan Kürt sorunu Türkiye Cumhuriyeti’nin kurulmasıyla birlikte çeşitli aşamalardan geçerek bugünkü duruma ulaşmıştır. Ulusal devlet oluşumu sürecinde zaman zaman değişik eğilimler ortaya çıksa da egemen olan ve süreklilik taşıyan yöneliş bu sorunun reddedilmesi yönünde olmuştur. Ulusal kimlik farklılıkları, bir arada barış içinde yaşama anlayışıyla oluşamamıştır. Bu durum zaman zaman çatışma ve gerginliklere yol açan, inişli çıkışlı bir süreci doğurmuştur.

Son otuz yıldır, on iki eylül yönetiminin şiddete dayalı inkar politikalarının da etkisiyle, Kürt sorunu, toplumsal yapının en önde gelen çatışma alanlarından birisi olarak varlığını sürdürmüştür. Başlangıçta “Kürt kimliği yoktur” anlayışına dayanılarak sorunun varlığı inkar edilirken; son dönemde Kürtlerin varlığı kabul edilmiş, devletin en üst yöneticileri tarafından “bazı yanlışların yapıldığı” ifade edilerek yeni bir çözüm arayışı gündeme getirilmiştir.

Günümüzde bu sorun Ortadoğu’nun tarihsel dönüşümler geçirdiği koşullarda şekillenmektedir. Ancak bu koşulların yukarıda belirtilmeye çalışılan etnik kimliklere dayalı ayrışmaların etkisiyle barışçı çözümler üretebilmeyi zorlaştırdığı da açıktır.

Bugünün koşullarında Ortadoğu’da gelişecek olayların ülkemize yansımaları üzerinde özellikle durulmalıdır. Bu açıdan Kürt sorununun gelişme süreci belirleyici bir önem taşımaktadır. Ülkemizin kendi iç barışı ve bütünlüğü için bu sorununun çözümüne ihtiyacı vardır. Sorunun çözüm yolu ise yalnızca Türkiye’nin çıkarları göz önüne alınarak uygulanacak politikalarından geçecektir. Şiddetin yeniden tırmanması, bölge devletleri arasındaki çıkar çatışmalarının yoğunlaşması, emperyalist güçlerin bölgeyi yeniden yapılandırma girişimleri ve demokratik özerklik ilan etme eğilimleri günümüzde Türkiye’nin karşısına büyük bir çözümsüzlük olarak çıkmış bulunmaktadır. Bu çözümsüzlük aynı zamanda siyasal iktidarın Kürt sorununa ilişkin yaklaşım ve politikalarının yetersizliğini de ortaya koymaktadır.

Bugün geline aşamada, önümüzdeki dönemde askeri önlemlerin ağırlık kazanacağı görülmektedir. Geçmişte bir Genel Kurmay Başkanının ifade ettiği gibi “Düşük yoğunluklu bir savaş” şeklindeki gelişmeler yeniden ortaya çıkabilir.

Bağımsız kaynakların resmi verilerden derlediği rakamlara göre, çatışmalar veya mayın vb. patlayıcılarla yaşamını yitiren asker, polis ve diğer resmi görevlilerin sayısı, 2008-2010 yılları arasında her yıl ortalama 150 dolayındadır. Yaralıların sayısının bunun on katı düzeyinde olduğu tahmin edilmektedir. Öte yandan çatışmalarda yaşamını yitiren ve yaralanan sivillerin sayısında da oldukça büyük artış bulunmaktadır.

Giderek artan çatışmalar, 2011 yılında daha yoğunlaşmış, daha önce İçişleri Bakanlığı, Genelkurmay Başkanlığı gibi güvenlik güçlerine ait resmi web sayfalarındaki çatışma, ölüm, yaralanma vb. gibi verilerin bulunduğu bölümler kapatılmış, eski kayıtlara ulaşma olanağı bile kalmamıştır. İktidar içinde bulunduğumuz korkunç ortamı, yaşanan "düşük yoğunluklu savaş" koşullarının sonuçlarını gizleyerek örtmek çabası içindedir.

Sorun yalnızca içeride yaşanan çatışma ortamıyla sınırlı değildir. Komşularla sıfır problem iddiasıyla yürütülen dış politika, neredeyse tüm komşularla çatışma noktasına taşınmıştır. Ortadoğu'da taşların yeniden dizildiği, emperyalist güçlerin egemenlik alanlarını paylaştığı bir süreçte, bölgeye yapılmak istenilen müdahaleler diğer ülkelerin yönetimleriyle gerilimleri artırmıştır.

Bugünkü koşullarda içine itilmeye çalışıldığımız çatışma ortamının düşük yoğunluklu olarak kalmasının mümkün olmayabileceği de unutulmamalıdır.

Bu nedenle Kürt sorunu konusunda sağlıklı, geleceğe dönük ve soğukkanlı değerlendirmeler yapılması zorunludur. Elbette toplumun üzerine bir "terör bulutu" örtülmesine izin verilmemelidir. Bu anlamda devlet suçluları yakalayacak ve yasadışı silahlı güçleri etkisiz kılacak önlemleri almalıdır. Ancak bu önlemler bir ölçüde anlayış içinde gündeme gelmemelidir. Ülkemizin geçmişi böyle bir anlayışın ne denli olumsuz gelişmelere ve kirliliğe yol açtığının örneklerini içinde taşımaktadır. Bu nedenle yasadışı silahlı eylem ve faaliyetlere karşı önlemler alınması gerekçe gösterilerek toplumu birbirine düşman edecek ve kampaştıracak yaklaşımlar içine girilmemelidir. Bölgenin önemli değişimler içinde olduğu bu ortamda Türkiye'nin asıl güvencesini, iç barışını koruyup geliştirmesi oluşturmaktadır. Bu amaçla demokratikleşme yönündeki adımlar hızlandırılarak sürdürülmelidir.

Son dönemde ortaya çıkan gelişmeler daha önce de görüldüğü gibi ülkemizde çalışanların temel hak ve özgürlüklerinin kısıtlanması için bir gerekçe olarak da kullanılabilir. Türkiye'de egemen güçler her dönemde çeşitli toplumsal tehdit algıları üzerinden demokratik hak ve özgürlükleri yok eden adımları sık sık gündeme getirmişlerdir. 1990'lı yılların başında Körfez Krizi gerekçe gösterilerek tüm grevler ertelenmiş, ulusal güvenlik gerekçesi yerli yersiz ileri sürülerek benzer nitelikteki grev ertelemeleri lastik ve cam işkollarında gerçekleştirilmiştir. Türkiye tarihinin önemli bir bölümünü sıkıyönetimler ve olağanüstü hal yönetimi altında geçirmiştir. Askeri darbelerin de benzer nedenler ileri sürülerek gerçekleştirildiği açıktır. Oysa bir toplumun bütünlüğü, ancak, toplumsal barışın sağlandığı demokratik ve özgür bir ortam yaratılarak sürekli kılınabilir. Toplumu korkutarak, yaşama hakkının tehlike altında olduğu duygusu yaratılarak temel hak ve özgürlüklerinden vazgeçmesi bir kez daha beklenmemelidir.

Bu nedenlerle Türkiye'nin ulusal bütünlüğü içinde Kürt sorununun kalıcı ve barışçı çözümü, emekçi güçlerin demokrasi mücadelesinin bir parçası olarak görülmelidir. Sorunu bir ulusal sorun olarak değerlendirerek çözüm yolu aramak toplumun büyük ve kanlı çatışmalara sürüklenme eğilimlerini körüklemek demektir. Kürt ve Türk emekçilerinin sömü-

rüye ve kapitalizme karşı mücadelesinin örgütlenmesi, temelde, barış içinde özgürlükçü bir geleceğin öngörülmesiyle mümkündür. Çünkü ancak “emekçi olma” durumu, Türk ve Kürt olmaktan kaynaklanan farklılıklar barış içinde bir arada yaşatabilir. Başka bir deyişle, ancak aynı sınıfa ait olmaktan kaynaklanan hedefler, Türkleri, Kürtleri, başka etnik ve dinsel kimlikleri kendi aralarında çatışmak yerine, “gerçek düşmana” karşı birlikte mücadeleye yöneltebilir. Türkiye’nin temel ihtiyacı ve toplumsal barışın gerçek yolu, işçi sınıfının hak ve özgürlüklerinin geliştirilmesine dayalı bir demokratikleşmedir.

Kadına yönelik şiddet ve muhafazakârlık...

Kadın cinayetleri ve kadına yönelik şiddet, erkeklerin kadınlar üzerindeki tahakkümünü en açık hali ile gösteren bir toplumsal bir sorundur. Bu nedenle kadına yönelik şiddetin artması ya da azalması kadın erkek eşitliğini ölçmek için önemli bir kriterdir. Bu bağlamda Türkiye’de özellikle son dönemlerde artan kadın cinayetleri ve şiddet vakaları Türkiye’nin kadın erkek eşitliğinde ne kadar yol aldığının anlaşılmasında önemli bir rol oynamaktadır.

Türkiye’de kadın cinayetleri, medyada daha fazla görünür olmasına rağmen kadınlar öldürülmeye devam ediyor. Adalet Bakanlığı’nın açıkladığı verilere göre 2002 ile 2009 arasında yüzde 1400 arttı ve 7 sene içinde 4 bin 410 kadın öldürüldü. 2011’in ilk 8 ayında 143 kadın öldürüldü. Bu rakama özellikle son dönemde Van, Batman gibi illerde artan kadın intiharları eklenmemiştir. Kadınların kendi yaşamlarına son verdiren ya da verdiren nedenler kadın cinayetlerinin nedenlerinden farklı değildir. 5393 sayılı Belediyeler yasanın “Büyükşehir belediyeleri ile nüfusu 50 bini geçen belediyeler, kadın ve çocuklar için koruma evleri açar” maddesi gereği Türkiye’de 3800 sığınma evi olması gerekmektedir, oysa ki sadece 67 sığınma evi vardır. Tüm bu rakamlara rağmen kadın cinayetleri devlet tarafından münferit olarak görülmeye devam ediyor. Kadınlar, hayatlarındaki en yakın erkekler tarafından öldürülüyor; evli iseler eşleri, evli değilse boşanmış oldukları eşleri, sevgilileri, babaları, ağabeyleri tarafından öldürülüyor. Kadınlar kadın oldukları için öldürülmektedir.

24 Aralık 2010 tarihinde boşanmış olduğu eşi tarafından on yerinden bıçaklanarak öldürülen Ayşe Paşalı’nın davasının düzenli takipçisi olan kadın örgütleri sayesinde kadın cinayetleri gündemde kalmayı başarmış, geç de olsa ufak bir kazanım elde edilmiştir. Ancak hukuk her zaman her yerde her durumda aynı şekilde işlemiyor; bir savcı imam nikahlı diye eşi tarafından şiddete maruz kalan bir kadına koruma vermeyi gerekli görmeyebiliyor.

Kadın cinayetleri, AKP iktidarı ile daha fazla artmış ve daha fazla görünür olmuştur. Çünkü açıktır ki AKP, ekonomik, siyasi ve toplumsal bağlamda neoliberal politikaları şu ana kadar en iyi şekilde yürüten muhafazakar siyasi bir partidir. Kadın cinayetlerinin AKP döneminde artmasının tek nedeni AKP’nin muhafazakar ve İslami değerlere uygun bir aile ve kadın yaratma ve muhafazakar ideolojinin toplumda daha fazla derinleştirme çabası değildir. Neo-liberal politikaların rolü bu süreçte önemli bir yer tutmaktadır.

1980'lerde uygulamaya koyulan neoliberal politikalar AKP iktidarının kendine özgü muhafazakar yaklaşımıyla Türkiye toplumunu daha fazla parçalamış, yoksullaştırmış, yabancılaştırmış ve toplumda erkek egemen zihniyeti daha fazla güçlendirmiştir. Tüm bunlar toplumda farklı şiddet biçimlerinin ortaya çıkmasına ve yaygınlaşmasına neden olmuştur.

Bu bağlamda, kadın cinayetleri ve kadına yönelik şiddet, erkek egemen zihniyetin ve neoliberal politikaların kesişmesiyle ortaya çıkan kadın erkek ilişkilerinde artan bir çatışmanın ürünüdür. Evi asıl geçindirmesi gereken koca ve baba rolünü üstlenen erkek ile ihtiyaç halinde hane gelirine katkı sunmak için çalışan, esas olarak ev hizmetlerini yerine getiren, ailenin ve çocukların bakımından sorumlu olan kadın arasında çıkan bir çatışmadır. Neoliberal ekonomi politikalarının toplumu yoksullaştırması, kadınların kamusal alanda daha fazla görünür olması, erkeklerin kadınlar üzerinde kurdukları tahakkümün kadınlar tarafından sorgulanır hale gelmesi ve eğitimde, medyada, kamusal alanlarda muhafazakar yaklaşımların artması gibi faktörlerin bütününe dikkate almak kadın cinayetlerinin nedenlerini açıklamak açısından önemlidir.

AKP iktidarının son dönemi dikkate alındığında kadına yönelik şiddetle mücadele etmede ve kadın cinayetlerini önlemede kimi olumlu sayılabilecek politikalar üretilmiştir. Ancak bu politikaların bütününe bakıldığında merkezde kadının güçlendirilmesi ve korunmasından öte "aile" düzenin sağlanmasına odaklanıldığı görülmektedir. Ailenin güçlendirilmesinin ve korunmasının AKP'nin ideolojisi ile örtüşen bir politika olduğu açıktır. AKP'nin bu yaklaşımı 3. kez seçildiği ustalık döneminde daha da belirginleşecektir. Diğer dönemlerinden farklı olarak AKP bu dönemde kendi özüne daha fazla yönelecektir.

Bu özüne dönüşün ilk adımı olarak Kadın ve Aileden Sorumlu Bakanlık kaldırılarak Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı kurulmuş ve Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü (KSGM) özerkliği yok edilerek yeni kurulan bakanlığın alt birimine geçirilmiştir. Bu uygulama, kadını özgür bir birey olarak tamamen yok sayan, onu sadece "aile" içinde bir anne, eş, kız kardeş olarak gören; başka bir deyişle kadını aile ile eşleştiren bir algının sonucudur.

Öncelikle bu yaklaşımın sinyallerinin çok önceden belirgin olduğunu söylemekte fayda var. Kadın sorunu flört ve dekolte örneklerinde kadın bedeni üzerinden tartışılmış; kadın ve aileden sorumlu bakan, dizilerdeki cinselliği ahlak dışı bulduğunu dile getirerek eşcinselliği tedavi edilmesi gereken bir hastalık olarak tanımlamış; başbakan kadın erkek eşitliğine inanmadığını açıkça dile getirmiş, polisler tarafından öldürülesiye dövülen bir kadınla ilgili ahlak polisi gibi davranmış ve kadınları üç çocuk doğurmaya sürekli olarak teşvik etmiştir.

AKP'nin bakış açısına göre aile korunmalı, aile düzeni devam ettirilmeli, ailelerin parçalanması önlenmelidir. Bu noktada aile düzenin korunduğu muhafazakar bir toplum için kadına yönelik şiddetle mücadele etmek de önemlidir. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin başkanlığında Kadın ve Aile Bireylerinin Şiddetten Korunması'na dair hazırlanan kanun taslağına da bu çerçevede ele almak gerekmektedir.

AKP'nin 2023 vizyonu tüm alanlarda olduğu gibi kadınlar için de kendi muhafazakar ideolojisi çerçevesinde bir hedef koymuştur. AKP, Aile Vizyonu 2023'te "nikâhsız birlikte yaşamaların ve ahlaki yozlaşmanın, aileyi tehdit ettiğini ve bunun önüne geçileceğini" vurgulamıştır. Başka bir deyişle, AKP'nin ustalık döneminde Türk - İslam sentezi ile çatışan kadın-erkek ilişkilerine her düzeyde yeniden biçim verilecek; özgürlükler kısıtlanacak ve AKP'nin yaklaşımıyla uyuşmayan her türlü ilişkiler üzerinde baskılar artacaktır.

12 Eylül düzenini aşma tartışmaları

Bütün olumsuzluklara karşın "temel hak ve özgürlüklerin geliştirilmesi ve toplumda yaratılan değerlerin daha adil bir biçimde paylaşılması" için verilen mücadele yükselmektedir. Özellikle DİSK'in yeniden faaliyete geçtiği 1990'lı yıllardan başlayarak sınıfsal taleplere dayalı çok yönlü bir mücadele hız kazanarak sürdürülmüştür. Toplumun dünya ile iletişimi, 12 Eylül düzeninin olağanüstü yasakçı niteliği ve işçi sınıfının ekonomik, demokratik talepleri, değişim ve dönüşüm isteğini sürekli gündemde tutmaktadır. Buna bağlı olarak 1982 yılında yürürlüğe giren anayasa, 1995 yılında sendikal haklar açısından önemli değişimler geçirmiştir. Sendika-siyaset ilişkisini düzenleyen anayasa maddesi tümüyle anayasa metninden çıkarılmış; kamu çalışanlarına toplu görüşme yolu açılmıştır. Oysa 12 Eylül düzeni kamu çalışanlarının toplu görüşme yapma hakkı bir yana, sendikalaşma hakkını bile tanımamıştır.

Aynı süreç DİSK'in önderlik ettiği ve 1 Mayıs'larla simgeleşen uzun ve çileli bir mücadeleye de tanıklık etmiştir. 2010 yılına kadar 1 Mayıs'ın "Mücadele, Birlik ve Dayanışma Günü" olarak kabul edilmesi mücadelesi kararlılıkla sürdürülmüş ve "Taksim'de 1 Mayıs" hedefine sonunda ulaşılmıştır. Bu mücadele gerek yarattığı toplumsal saflaşma, gerekse hedefleri yönünden tam anlamıyla bir sınıf mücadelesi örneğidir. Bu mücadelenin sürdürüldüğü dönem boyunca zaman zaman geri çekilmeler, zaman zaman ataklar gündeme gelmiş, devletin şiddeti ve baskısı her an hissedilmiş; işçi kardeşlerimizin yaşamını kaybettiği acı olaylar da yaşanmıştır.

Türkiye'nin 2000'li yıllara doğru hız kazanan AB'ye aday olma konumu bir çok açıdan toplumsal değişim ve dönüşümler üzerinde etki yaratmıştır. Anayasada ve çeşitli yasal düzenlemelerde AB ölçütlerine uyum sağlayabilmek amacıyla değişiklikler gerçekleştirilmiştir. Aynı yönde değişimleri aday ülke konumu netleşene kadar AKP iktidarı da sürdürmüştür. Ancak AB ile müzakerelere başlama aşamasına gelindikten sonra siyasal iktidarın "özgürlük" anlayışının sınırlarına ulaşıldığı görülmüştür. İlk iktidar döneminde bireysel hak ve özgürlükler ile düşünce ve inanç özgürlüklerini geliştirme yönünde oldukça istekli görünen AKP iktidarı, kendi varlığını güvenceye alacak değişimleri yaratmasının ardından, "mevcut düzeni sahiplenen" bir çizgi izlemeye başlamıştır. Başka bir deyişle AKP "kendisini iktidarda hissettiği" andan itibaren değişimi değil, "mevcut yapıya hakim olma" hedefini ortaya koymuştur.

Bu süreç, doğal olarak, demokratik bir dönüşümün sağlanması için yapılan kavgalar yerine, iktidarı ele geçirme amacından kaynaklanan çelişki ve çatışmaları yoğunlaştırmış-

tır. Yargı-yürütüme kavgaları, Cumhurbaşkanının yargılanmasına ve iktidar partisinin kapatılma davalarına kadar uzanan gelişmeler ile ordunun sistem içindeki egemenliğini geriletmeye dönük atama, istifa ve yargılamalar aynı sürecin parçalarıdır.

Uluslararası sermayenin çıkarları doğrultusunda küresel kapitalizme eklenilen Türkiye, ucuz işgücüne dayalı birikim modeliyle sağladığı bütünleşmeyi sürdürmek amacıyla değişime direnmektedir. Bu direnme gelişen olaylara bağlı olarak çeşitli biçimlerde kendisini göstermektedir. Değişim süreci bu nedenle “yavaş” gelişmektedir. Bireysel özgürlükler alanında liberal açılımlar yapılırken, sendikal haklar ve özgürlükler bu nedenle 12 Eylül cuntasının belirlediği çerçevede varlığını sürdürmektedir. Kürt sorununda bile “resmi açılım” gündeme gelebilmekte ancak grev hakkı, sendika üyeliği, toplu sözleşme gibi alanlarda hiçbir değişiklik gerçekleşmemektedir. Sosyal devlet ve toplumsal haklar demagojik yaklaşımlarla geriletilmektedir.

Son anayasa değişiklikleri sırasında adeta davul zurna ile ilan edilen “12 Eylül’ü aşma” hedefi karşısında ise söylenebilecek en doğru söz “dağın fare doğurması” gerçeğidir. AKP iktidarı 2012 yılında 10. yılını doldurmaktadır. Bugün geline aşamada AKP’nin toplumsal dönüşümü gerçekleştirecek bir demokratikleşme anlayışının olmadığı açıkça görülmelidir.

Türkiye’de gerek 1 Mayıs örneğinde gerekse anayasa değişikliği ve 6111 sayılı Torba Yasa örneklerinde ortaya çıktığı gibi, ülkemizin demokratik dönüşümü ancak konfederasyonumuz DİSK’in temsil ettiği sınıf mücadelesi temeline dayalı yaklaşımlarla sağlanabilir. Bu açıdan, toplumsal ve bireysel hakları bir bütünlük içinde tanımlayarak siyasal alana taşıyacak örgütlenmelerin yaratılması büyük önem taşımaktadır. Böyle bir örgütlenme ise ancak, “12 Eylül düzenini aşma” hedefini içselleştirerek demokratik bir toplumsal dönüşüm programını toplumun önüne koyabilecek bir sol hareketin oluşturulmasıyla mümkün olabilir.

“KORKU İMPARATORLUĞU”NUN KURBANI BASIN VE DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ...

Geride bıraktığımız dört yıl, basın ve ifade özgürlüğü açısından eşi ve benzeri görülmeyen uygulama ve baskılara sahne oldu. 110’un üzerinde gazeteci hapisle tanıştı. 70’e yakını hâlâ hapiste, gazeteci ve yazarlara 4 binin üzerinde kovuşturma ve dava açıldı. Yayınlanmamış kitaplar yasaklandı. Öldürülen gazetecilerin davalarında katillerin arkasındaki güçlere ulaşılması engellendi ve düzmece davalar, basına yönelik tehdit ve tutuklama dalgasıyla istibdat döneminden daha ağır bir korku imparatorluğu yaratıldı.

Türkiye’de basın ve ifade özgürlüğünün durumu, geleneksel baskı biçimlerine çeşitli toplum kesimlerini temsil gücü yüksek kişileri hedef alması nedeniyle, son yıllarda daha çok ses getirmeye başladı. Gazetecilere yönelik soruşturma-

lar toplumda en küçük muhalefeti dahi susturmaya yarayan bir mekanizmaya dönüştürüldü.

Ceza Muhakemesi Kanunu (CMK) ve Terörle Mücadele Kanunu'nun (TMK) tartışmaya açık hükümlerinin keyfi şekilde uygulanması hem gazetecilik meslek örgütleri, hem de demokratik kitle örgütlerinin protestolarına neden oldu. Bu soruşturmalar toplumda en küçük muhalefeti dahi susturmaya hatta yok etmeye yarayan birer araca dönüştürüldü. Gazeteciler Ahmet Şık ve Nedim Şener'in tutukluluğu, yargının ve polisin gazetecilik sahasını sınırlandırma girişimlerinin adeta somut birer göstergesidir.

Sadece ulusal değil uluslararası sermayenin hayli etkin olduğu Türkiye'de, finansal şeffaflığı, usulsüzlükleri, çalışma yaşamını bozan uygulamaları haberleştirmek hiç de kolay değil. Bu alanda çalışan gazeteciler beryandan peşinen oto-sansürü kabul ederken, buna pabuç bırakmayanlar, dost veya düşman şirket çıkarlarını riske attıkları iddiasıyla yüklü tazminatlarla baskı altında tutuluyorlar. Bu nedenle, Türkiye gerçek bir ekonomi haberciliğinden söz etmek mümkün değil.

Haberciler, toplumsal muhalefet eylemlerini izlerken halen güvenlik güçlerinin saldırısına, keyfi gözaltı ve tutuklamalara tabi tutuluyorlar. Şiddetin sorumlusu polisler, ne cezai, ne de idari anlamda rahatsız edilmiyor.

Ulusal televizyonlarda yıllardır bizlere haber sunan isimler, hakim güçlerle iyi ilişkiler uğruna, işlerinden uzaklaştırıldılar. Medyanın ekonomi politiği çerçevesinde yıllardır medyanın deneyimli ve yargı, çevre ve insan hakları uzmanlığı olan muhabirlerine kapı gösterildi. Medya, derin, özenli ve birikimli habercilikten uzaklaştı. Adeta sessiz bir susturma operasyonu gerçekleştirildi.

Medya patronları da gerek hükümet, gerekse politik ve ekonomik yörengesiyle iyi ilişkiler geliştirme ihtiyacından çeşitli yöntemlerle "gürültü yapan", "keskin dilli" yazarlarından ve yönetim kadrolarından kurtulmanın yolunu buldu.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), Avrupa Konseyi'ne üye 47 devlet içerisinde en çok dosyasını görüştüğü ülkelerden Türkiye, basın ve ifade özgürlüğünün ihlalden aldığı mahkûmiyetler son dört yılda artış gösterdi. Türkiye'de önemli soruşturmaları haberleştirdikleri için 4 bini aşkın kovuşturmayla karşılaşan her yönelimden medya temsilcileri mahkeme ve savcılık işlemlerini tartışamaz hale geldiler.

TOPLUMSAL BARIŞIN VE DAYANIŞMANIN GERÇEKLEŞTİRİLDİĞİ ÖZGÜR VE ÖRGÜTLÜ BİR TÜRKİYE YARATMAK İÇİN...

Çalışma raporunun bu bölümünde ve diğer başlıklarında ekonomik, toplumsal ve siyasal yapısı ayrıntılı olarak incelenen Türkiye, bugün, her açıdan büyük sorunlarla boğuşan ve “dönüşmemenin sancıları içinde kıvranan” bir ülke durumundadır. Gerçekten de ülkemiz, özellikle 1980’den sonra içine girdiği uluslararası kapitalist sistemle yeni tür bir eklemlenme yaratma sürecinde, ekonomik, sosyal, siyasal, ideolojik, kültürel ve kurumsal alanların tümünde birden tikanıklıklar ve sorunlar yaşamaktadır. İçine düşülen çözümsüzlüklerin temelinde uluslararası piyasalarla bütünleşmenin “ucuz ve örgütsüz işgücü temelinde” gerçekleştirilmeye çalışılması yatmaktadır. Çünkü bu nitelikteki bir bütünleşme, ülkenin gerek insan yapısını ve kültürünü gerekse ekonomik ve toplumsal ilişkilerini sermayenin çıkarları doğrultusunda dönüştürmeyi gerekli kılmaktadır.

Bu yönde bir değişim kaçınılmaz olarak, geniş kitlelerin “düşük ücretlerle ve insanca yaşanabilir koşullardan uzak bir ortamda” çalıştırılmasını gündeme getirmektedir. Düşük yaşam standartları, doğal olarak, kültürel gelişmenin yetersizliğine dönüşmekte; bu durum ise, özgürlükçü ve demokratik bir dönüşümün sağlanmasını zorlaştırmaktadır. Öte yandan devlet tüm organ ve işlemleriyle toplumsal talepleri bastıran bir örgütlenme olma özelliğini sürdürmektedir. Böylece toplumu oluşturan sınıf ve kesimlerin öne sürdüğü talepler bastırılmakta ve ortaya tüm demokratikleşme ve özgürlük iddialarına karşılık anti-demokratik bir yönetim yapısı çıkmaktadır.

Türkiye’nin özgür ve demokratik bir ülke olabilmesinin ilk koşulu, toplumsal barışını sağlamanın ve demokratik bir dönüşümü gerçekleştirmenin yollarını tartışabilmeye başlamasıdır. Dolayısıyla gerek baskı altında tutulan işçi hareketinin gerekse silahlı çatışmaların gölgesinde çözüm bulunmaya çalışılan Kürt sorununun gelişme dinamikleri, ülkemizin geleceğine ilişkin belirleyici bir önem taşımaktadır. Bu bağlamda öncelikle anayasanın 90. maddesinde sözü edilen uluslararası nitelikteki temel hak ve özgürlüklere ilişkin sözleşmelerin gereği yerine getirilmelidir. Yine bu anlamda düşünce, inanç, örgütlenme özgürlükleri ile sendikal hak ve özgürlükler yasaksız bir şekilde tanınmalıdır. Böyle bir gelişme toplumun kendisini “gerçekleştirmesinin” demokratik yollarının açılması anlamına gelecektir.

Aynı gelişmenin bir parçası olarak seçim sistemi ve siyasal parti yapısı demokratik bir niteliğe kavuşturulmak zorundadır. Seçim barajları hemen kaldırılmalı, siyasal partilerin “lider sultasına” dönüşmüş bulunan yapısını demokratikleştirecek değişiklikler bir an önce gerçekleştirilmelidir. 12 Eylül 2010 Anayasa değişiklikleriyle yürütmenin güdümüne daha fazla sokulan yargı erkinin bağımsızlığı sağlanmalı ve “güçler ayrılığı ilkesine uygun” demokratik bir yapı oluşturulmalıdır.

Sendikal haklar ve toplu sözleşme üzerindeki yasaklar ve sınırlamalar bir an önce kaldırılmalı ve çalışanların sendikaya üye olma özgürlüğü kesin güvencelere bağlanmalıdır. Toplu sözleşme hakkı tüm çalışanlar ve emekliler için yaygın şekilde kullanılabilen bir hak olarak düzenlenmeli; böylece kayıt dışı ekonominin ortadan kaldırılmasının ve gelir dağılımının dengeli bir şekilde oluşabilmesinin yolları açılmalıdır.

Uluslararası sermayenin çıkarları doğrultusunda uygulamaya konulan ve 30 yılı aşkın bir süredir gündemde olan ekonomik politikaların değiştirilmesi de zorunludur. Özelleştirmelerle, kayıtdışıyla, güvencesiz çalışma biçimleriyle ve çalışanların yoksulluğu üzerinden gerçek anlamda bir demokratik dönüşümün sağlanamayacağı kabul edilmelidir.

Siyasal iktidar tarafından geleceğe güvenle bakan ve barış içinde yaşayan bir toplum oluşturma amacıyla çelişen şekilde uygulanmaya çalışılan güvencesizlik ve esneklik düzenlemelerinden vazgeçilmelidir. Bu çerçevede 4857 sayılı İş Yasası'nın çalışanları piyasanın koşullarına bağımlı hale getiren tüm hükümleri yürürlükten kaldırılmalıdır. Hazırlıkları süren Kıdem Tazminatı, bölgesel asgari ücret ve özel istihdam büroları konusundaki çalışmalar durdurulmalı, iş güvencesini gerçek anlamda sağlayacak ve işe dönüşü mümkün hale getirecek düzenlemeler yapılmalıdır. Unutulmamalıdır ki insanları iktidar gücünün ve piyasa koşullarının egemenliğinde köleleştirmeyi amaçlayan politikalarla özgür bir toplum yaratılamaz. Böyle bir ortamda toplumsal barışın sağlanması da beklenemez.

Kısaca, ekonomik, toplumsal ve siyasal alanların tümünde birden toplumun “kendisini özgürce ifade edebileceği” koşullar yaratılmalı ve bu doğrultudaki gelişmelerle birlikte barış, dayanışma ve özgürlük değerlerinin yerleştirilmesi sağlanmalıdır.

Konfederasyonumuz DİSK, emekçilerin hak ve özgürlük mücadelesini demokratik bir toplumsal dönüşümün gerçekleştirilmesi anlayışıyla sürdürecektir. Sermayenin, çocuklar ve kadınlar başta olmak üzere, toplumun güçsüz ve örgütsüz kesimlerini acımasızca sömürerek insanca yaşanabilir bir topluma ulaşmayı sağlaması mümkün değildir. İçinde yaşadığımız koşullarda emeğiyle çalışanların askeri bir yönetimle gasp edilen ve baskı altında tutulan haklarını geri alma mücadelesi, sermayenin ve onların siyasal sözcülerinin direnişiyle karşılaşmaktadır. Ulusal ve uluslararası sermaye, ülke içinde kendilerini iyice güçlendiren koşulları ve antidemokratik düzeni sürdürmek istemektedirler. Bu nedenle; açlığın ve yoksulluğun ortadan kaldırıldığı, insanların düşünce ve inançlarını korkusuzca ifade edebildikleri, haklarını ve çıkarlarını sağlayabilmek için özgürce örgütlenebildikleri ve devletin geleneksel baskıcı yönetim politikalarının terk edildiği bir demokratik toplum; ancak, çalışanların “gelecek hülyası” üzerinden gerçekleştirilebilir. Dünya tarihi, günlük ya da anlık olaylar nasıl gelişirse gelişsin, toplumsal değişimin asıl doğrultusunun daha özgür, daha bağımsız ve daha örgütlü bir yöne doğru olduğunu kanıtlayan örneklerle doludur.

AKP VE KÜRESEL SERMAYE KISKACINDA ÜNİVERSİTELER...

Türkiye’de üniversitelerde ciddi bir dönüşüm yaşanmaktadır. Üniversitelerde yaşanan bu dönüşümü temel olarak iki başlık altında ele almak mümkündür: Yapısal ve dönemsel. Yapısal dönüşüm, en üst aşamasında Türkiye’deki üniversiteler sistemin Bolonya sürecine eklemelenmesi üzerinden gerçekleşmektedir. Kurulacak bir Avrupa Yükseköğretim Alanı zemininde geniş ölçekli ve kapsamlı bir üniversite reformunu önüne koyan ve elli kadar ülkenin üye olduğu Bologna Sürecinin temeli 1998 yılında Sorbonne Üniversitesinde bir araya gelen Fransa, İtalya, Almanya ve İngiltere eğitim bakanlar tarafından atıldı.

Bu süreç, AB’nin ekonomik rekabet gücünü artırmayı hedefleyen Lizbon Stratejisi ve kamu hizmetlerinin piyasalaştırılmasını öngören Hizmet Ticareti Genel Anlaşması ile bütünlük içinde ve aralarında Avrupa Komisyonu, OECD ve Avrupa İş Dünyası Konfederasyonunun da bulunduğu aktörler tarafından sürdürülmektedir. Bu anlamda Bolonya sürecini, Avrupa’nın tüm kurumlarıyla ABD ile verimlilik açısından baş edebilir hâle getirmeyi amaçlayan genel eğilime bağlı olarak, Avrupa yüksek öğretim sisteminin köklü bir değişime tâbi tutulması olarak anlamak mümkündür. Avrupa işgücünün kapitalizmin esnek çalışma kurallarına uygun bir şekilde yapılandırılmasına ve bu bağlam içerisinde bir Avrupa emek piyasasının yaratılmasına yönelik olarak ortaya konan Bolonya süreci, neoliberal kurumsalcılığın zihniyeti ile işleyiş kazanmaktadır. Üniversiteleri, piyasa gereklilikleri çerçevesinde tarif edilen toplumsal alanla bütünleştirmeyi hedef almakta ve bu çerçevede bilimsel/akademik yapıyı ve özerkliği, piyasa ihtiyaçları çerçevesinde şekillendirmektedir.

Türkiye bu sürece 2001 yılında eklemelenmiştir. O zamandan bugüne kadar üniversitelerin işleyiş yapıları, Bolonya sürecine hazır hâle getirilmiştir. Öyle görünüyor ki AKP, yeni anayasa çalışmalarına paralel olarak, yüksek öğretim alanında şimdiye kadar işlettiği dönüşümü daha üst bir evreye taşıyacak ve sistemi tam mânâsıyla dönüştürecektir. Uzun süreden beri YÖK ve TÜSİAD raporları çerçevesinde örülen yapılanma, geçtiğimiz Mart ayı içerisinde, bu yapılanmaya temel teşkil edecek beş temel unsur çerçevesinde YÖK tarafından kamuoyuna duyurulmuştur: Çeşitlilik, kurumsal özerklik ve hesap verebilirlik, performans değerlendirmesi ve rekabet, mali esneklik ve çok kaynaklı gelir yapısı, kalite güvencesi. Anlaşılabileceği üzere, yakın zamanda mali gücünün piyasa ihtiyaçlarına, akademik üretiminin performans cenderesine, özerkliğinin sermayeye tâbi kılındığı bir yapı ile karşı karşıya kalacağız. Planlanan, 12 Eylül’ün kaba zora dayalı istibdatının yerini, piyasanın ekonomik istibdatının almasıdır.

Bunun yanı sıra dönüşümün başka bir ayağını da özel üniversitelerin kurulmasına yönelik engellerin ortadan kaldırılması oluşturacaktır. Sermaye gruplarının vakıf üniversiteleri sistemi altında hâlihazırda girdiği yüksek öğretim hizmeti, mevcut koşullar altında kâr beklentisi altında gerçekleştirilememektedir. Bu engelin kaldırılması yüksek öğretim alanını kâr güdüsü ile hareket eden küresel şirketlerin eylem alanı haline getirecek ve böylelikle bu alanının genetiğini temelden değiştirecektir. Kamu üniversitelerinin piyasa ile eklemlenmelerinin önünün açıldığını da düşünecek olursak, önümüzdeki süreç içerisinde yüksek öğretim alanında özel-vakıf-kamu ayrımının giderek zayıflayacağını, kamu mantığının üniversitelerden giderek uzaklaşacağını düşünmek hiç de zor değildir.

Dönemsel diyebileceğimiz diğer gelişme ise AKP'nin üniversitelerdeki kadrolaşma faaliyetleridir. Aslında bu meseleye dönemsel sıfatını koymanın çok da doğru olmadığı iddia edilebilir. Zira AKP, üniversitelerdeki kadrolaşma siyasası ile üniversitelerdeki akademik hayatı “yapısal” denebilecek ölçülerde dönüştürmeye başlamış durumdadır. “Vakti zamanında bana yapılanı ben de şimdi diğerlerine yapacağım” motivasyonu ile iş gören dönem kadroları, akademik kıstas ve gelenekleri hiçe sayarak, hatta gece yarısı operasyonları düzenleyerek, ellerine geçirdikleri malzemeye yeni şeklini vermeye soyunmuş durumdadırlar. Akademik kadro sisteminde yapmayı planladığı dönüşümü de bahane ederek bu süreci ilerleten AKP kadrolarının üniversiteler sistemine, neredeyse 12 Eylül kadar zarar verdiklerini söylemek yanlış olmayacaktır.

TÜRKİYE EKONOMİSİ

EKONOMİK KRİZ VE TÜRKİYE EKONOMİSİ...

Türkiye ekonomisi, 13. Genel Kurulumuzun hemen ertesinde kendisini hissettirmeye başlayan küresel krizin etkilerini geçtiğimiz 3 yıllık süreçte ağır bir biçimde yaşadı. 2008-2009 yıllarından ekonomimiz krizden dünya genelinde en fazla etkilenen ülkeler arasında yer alarak çıktı. Kriz sürecinde işçiler, ücretsiz izinlerle, işten çıkartmalarla, ücretlerde işsizlik tehdidi ile yapılan kesintilerle krizin bedelini ödemek zorunda bırakılırken, sermayeye açıklanan istihdam paketleri ile gerek hazineye gerekse işsizlik fonundan kaynak aktarıldı, vergi indirimleri, aflar birbiri ardına geldi.

Ekonomik büyüme aldatmacası bir hayal perdesi gibi toplumun belleğinde ciddi bir yanılsama ile kendini üretirken, işsizlik verilerinde yaşanan devasa artış sonrasında gerçekleşen tedrici gerileme topluma işsizlikle mücadelenin başarısı olarak sunuldu. Diğer yandan giderek artan dış ticaret açığı ve yüksek borç stoku ile Türkiye ekonomik yapısı en kırılgan ülkelerden biri konumundadır.

EKONOMİK DENGELER SARSILIYOR!

Türkiye ekonomisi makro ekonomik dengeler açısından son derece zorlu bir süreçte kriz gerçeği ile yüzleşmiş ve bunun bedelini ağır bir biçimde ödemiştir. Bu konuda kapsamlı bir rapor hazırlayan Bağımsız Sosyal Bilimciler⁽⁸⁾ uluslararası krizin Türkiye ekonomisine iki kanaldan, dış ticaret ve sermaye hareketleri aracılığıyla taşındığına dikkat çekerek, yıllık dış ticaret verilerinin, 2009'da mal ihracatının yüzde 22,1, ithalatının yüzde 30,6 oranında; dış ticaret açığının ise yüzde 46,9 oranında gerilediğine işaret etmektedir. Buna göre hizmet ticareti kapsandığında gerileme oranları fazla değişmemektedir. İthalatın, ihracata göre çok daha hızlı gerilemesi, harcamalara göre milli gelir hesaplamasında ekonomik daralmayı frenlemiştir. Sermaye hareketlerinden gelen dışsal şok ise, hem daha büyük boyutludur; hem de dış ticaretteki gibi bir telafi mekanizması içermemiştir. Türkiye ekonomisini on iki aylık bir küçülme ivmesine sürükleyen dışsal etken, burada aranmalıdır.

Kriz dış kaynak hareketlerindeki bozulma ile kendini en çok Ekim 2008 ile Ekim 2009 arasında 13 aylık sürede göstermiştir. Krizin on üç ayı içinde en çarpıcı gerileme, yabancı kökenli sermaye hareketlerinin 76 milyar dolara yaklaşan net girişten 11 milyar dolarlık net çıkışa dönüşmüş olmasıdır. En önemli "çıkış" ögesi ise, on üç ay boyunca 22.2 milyar dolara ulaşan dış borç anapara geri ödemeleri olmuştur. 2008 Eylül'ünde 292 milyar dolarla zirveye ulaşan dış borç stoku, bu süreç içinde aşağı inmiştir.

Raporda buna karşılık, yabancı sermaye hareketlerinin net çıkışa dönüşmesinin finansal sistem üzerindeki sarsıcı etkilerini hafifleten iki öğeye dikkat çekilmektedir. Bunlardan

[8] BSB (2011), "Derinleşen Küresel Kriz Ve Türkiye Ekonomisine Yansımaları: Ücretli Emek Ve Sermaye", Bağımsız Sosyal Bilimciler, Ankara: <http://www.bagimsizsosyalbilimciler.org>

irincisi, 14,3 milyar dolarlık kayıt-dışı sermaye girişidir. Bu kaynağın açıklanmasında şu olasılıklar tartışılmaktadır:

1) Türkiye, uluslararası kriz sonrasında ABD ve AB hükümetlerince sıkıştırılan, İsviçre dahil offshore cennetlerinden kaçan kara/gri paranın sığınmaya başladığı bir liman haline gelmiş olabilir. İçten veya dıştan AKP hükümetine sağlanan (ve bedeli belirsiz) bir destek ve dayanışma fonu söz konusu olabilir. Ya da Türkiye'deki sermaye çevreleri, 1980'li yılların "hayalî ihracatını andıran bir "hayali borç ödeme" olgusunu gerçekleştirmiş olabilirler.

2) Hafifletici etki, kriz arifesindeki on üç ay boyunca dış dünyaya 20 milyar dolar civarında fon çıkaran yerleşik banka, şirket ve rantiyelerin, "ülkeye dönme" kararıyla ilgilidir.

Türkiye ekonomisi, böylece, yabancı sermayenin yüksek düzeyli net çıkışının döviz piyasaları üzerindeki baskısı, yerleşik sermayeden, kayıt-dışı hareketlerden ve rezerv erimesinden kaynaklanan 24 milyar dolarlık ek döviz arzı ile hafiflemiştir. Bu destek, finansal sistemin çalkantıya sürüklenmesini önlemiş olabilir.

Ancak Türkiye'nin kriz ortamına yüksek cari açık ve dış borç stoku ile girmesi, iç talebi pompalayarak telafi etme imkânını sınırlandırmış ve Türkiye bu kırılganlıkla, uluslararası krizden en ağır etkilenen ülkeler grubu içine yerleştirmiştir.

TÜRKİYE EKONOMİSİ VE BÜYÜME MASALLARI...

2011 yılının ilk iki 3 aylık dönemde kayda değer bir büyüme göstererek, dünya ekonomisinde en hızlı büyüyen ülkeler arasında ilk sıralarda yer almaktadır. Ancak 2011 yılı için yıl sonunda büyümenin 2. Yarıyıldan yavaşlama ile yüzde 5-6 olarak gerçekleşeceği tahmin edilmektedir.⁽⁹⁾ Maliye Bakanı Mehmet Şimşek bu yavaşlamanın Türkiye ekonomisi için olumlu olacağını dile getirilmektedir.⁽¹⁰⁾ 2012 yılına dair beklentiler ise IMF tahminleri olarak yüzde 4,48'den başlamış ancak Eylül ayında yüzde 2,5'e kadar düşürülmüştür.⁽¹¹⁾

IMF Ekonomik Görünüm Veritabanı, 184 ülke için ekonomik büyüme oranlarını vermektedir. Söz konusu veritabanı üzerinden ülkeler arasında karşılaştırma yapmağı olanağı bulunmaktadır. Bu rakamlara göre Türkiye 2007-2010 yılları arasında ekonomisi krizden en çok etkilenen ülkeler arasında yer almaktadır. Söz konusu 4 yıl için Türkiye ortalama yüzde 2,2'lik büyüme oranı ile 184 ülke arasında 122. Sırada yer almıştır. Buna göre Türkiye ekonomisi dünya genelinde en yavaş büyüyen 63. ülkedir.

Aynı dönem için Türkiye ekonomisi ortalama yüzde 2,2'lük büyüme performansı ile dünya ekonomisindeki yüzde 3,3'lük büyüme oranının 1,1 puan altında kalarak son derece düşük bir performans göstermiştir. İçinde Türkiye'nin de yer aldığı gelişmekte olan ülkeler kategorisinde ise büyüme oranı aynı dönem için yüzde 6,79 düzeyindedir.

[9] T.C. Merkez Bankası Beklenti Anketi Tanımsal İstatistikleri 2011 Ocak-Eylül verileri

[10] <http://www.haberyolcusu.com/ekonomi/mehmet-simsek-2-yarida-ekonomik-buyume-yavaslayacak-h20890.html>

[11] World Economic Outlook Database, April 2011

Söz konusu dönemde dünyanın en hızlı büyüyen ilk beş ülkesi sırasıyla ortalama yüzde 19,28 ile Katar, yüzde 12,53 ile Azerbaycan, yüzde 11,31 ile Afganistan, yüzde 10,83 ile Çin ve yüzde 10,26 ile Etiyopya'dır. En ciddi daralmanın yaşandığı ülkeler ise yüzde 13,9'luk daralma ile Letonya, yüzde 9,89'luk daralma ile Estonya, yüzde 8,36'luk daralma ile Zimbabwe, yüzde 6,82 ile İrlanda, yüzde 5,33 Barbuda Adaları'dır.

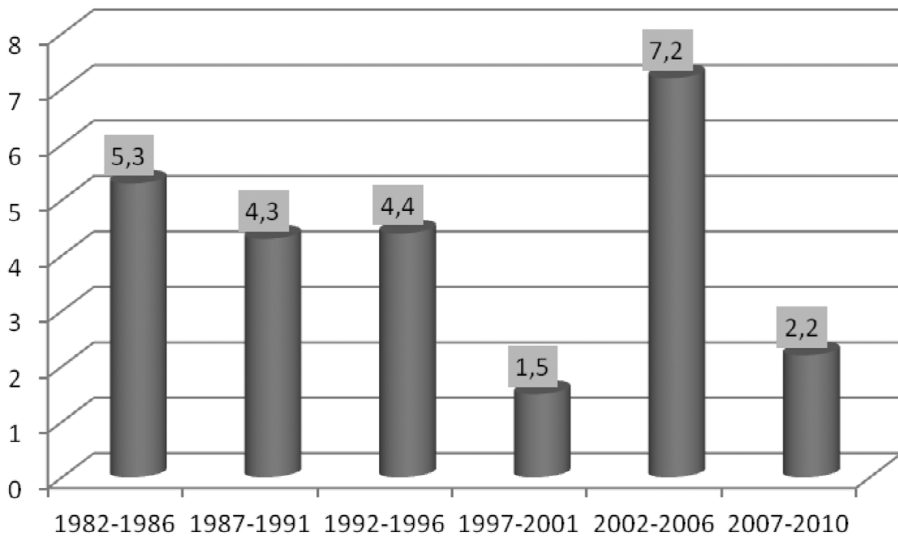
Grafik-2007-2010 Dünya ve Türkiye Büyüme Oranları Karşılaştırması

Ekonomik büyüme	2007-2010 %
Avrupa bölgesi	0,21
G7	0,24
Avrupa Birliği	0,34
Gelişmiş ekonomiler	0,61
Türkiye	2,21
Merkez ve Orta Avrupa	2,37
Diğer Gelişmiş Ülkeler	2,85
Bağımsız Devletler Topluluğu	3,06
Dünya	3,31
Latin Amerika	3,75
Yeni Sanayileşen Asya	
Ekonomileri	3,95
Ortadoğu ve Kuzey Afrika	4,46
ASEAN-5	5,27
Alta Sahra Afrika	5,53
Gelişmekte olan ekonomiler	6,79
Gelişmekte olan Asya	10,21

Krizin ekonomik büyüme oranları üzerindeki etkisinin en çok hissedildiği 2009 yılında ise Dünya ekonomisi yüzde 0,52 küçülürken, Türkiye yüzde 4,62 oranında küçülmüştür. Buna göre Türkiye 184 ülke arasında krizden en çok etkilenen 31. ülkedir. Aynı yıl gelişmekte olan ekonomiler yüzde 2,72 büyürken, gelişmekte olan Asya için bu oran yüzde 7,2'dir. 184 ülkenin yarısı dünya ekonomisi küçülürken büyümüştür.

Tablo- Türkiye Ekonomisinde dönemlere göre büyüme oranları (%)

Kaynak: Hazine Müsteşarlığı, TÜİK

Hazine Müsteşarlığı ve TÜİK verilerine göre Türkiye büyüme oranları bakımından 2007-2010 döneminde yaklaşık olarak son 30 yılın en kötü 4 yıllık performansını göstermiştir. Türkiye ekonomisi, 1982-1986 yılları arasında yüzde 5,3, 1987-1991 yılları arasında yüzde 4,3, 1992-1996 yılları arasında yüzde 4,4, 1997-2001 yılları arasında yüzde 1,5, 2002-2006 yılları arasında yüzde 7,2 büyürken bu oran 2007-2010 yıllarında sadece yüzde 2,2'dir.

Türkiye ekonomisinin kriz sonrasında yakaladığı yüksek büyüme oranları, kamuoyunda istikrarlı bir büyümenin var olduğu yanılsamasının yayılmasına neden olmaktadır. Buna karşın 2007-2010 dönemi dikkate alındığında Türkiye ekonomisinin, Dünya ortalaması ve gelişmekte olan ülkeler dikkate alındığında son derece olumsuz bir dönemle karşı karşıya kaldığı, Türkiye açısından 6'şar yıllık son 4 dönem dikkate alındığında en kötü performans gösterilen 2. dönem olduğu görülmektedir. Kriz sonrası yaşanan büyümenin arkasında ise, emekçilerin sürüklendikleri yoksulluk ve yaygınlaşan işsizlik verileri bulunmaktadır.

Bunun yanında Türkiye ekonomisinin AKP idaresi altında (2003-2010) arasındaki yıllık ortalama büyüme hızı yüzde 4,6 olmuştur. Bu oran Türkiye ekonomisinin tüm Cumhuriyet tarihi boyunca sergilediği yüzde 4,9'luk genel ortalamasının (1923- 2010) gerisindedir. Türkiye ekonomisinin büyüme ortalamalarını IMF programının tam anlamıyla uygulamaya konulduğu 1998 sonrasında başlatırsak, önceleri üçlü koalisyon, sonra Kemal Derviş'in Güçlü Ekonomiye Geçiş Programı, nihayetinde de AKP eliyle uygulamaya konulmuş olan neoliberal modelin büyüme hızı yüzde 3.6'ye gerilemektedir.⁽¹²⁾

CARİ AÇIK VE DIŞ BORÇ...

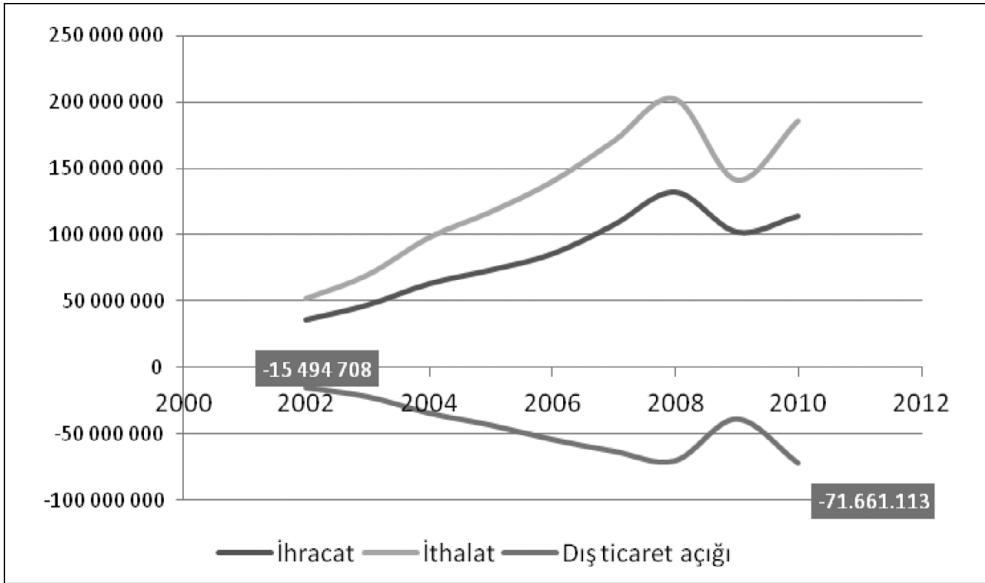
Cari açık Türkiye ekonomisinin en önemli başlıklarından birini oluşturuyor. Ülkenin geliri ile gideri arasındaki farkın ifadesi olan Cari açığın sürekli yükselmesi, Türkiye ekonomisini uçurumun kenarında hemen düşmeye hazır bir ülke konumuna getirmiş durumda. Cari açığı tetikleyen en önemli unsur ise Dış Ticaret Açığı'dır. DTA ekonomik büyüme ile paralel bir görünüm göstermektedir. Dolayısıyla ekonomik büyüme gerilediğinde dış ticaret açığı da gerilemektedir. Bu durum Türkiye ekonomisinin kendi iç dinamikleri ile gelişmediğinin bir ifadesidir.

Türkiye'de imalat sanayinin ithal girdiye bağımlı yapısı, dış ticaret açığını körüklemektedir. 2010 yılı için söz konusu açığın yarısından çoğu imalat sanayinden kaynaklanmıştır. Buna göre toplam dış ticaret açığının yüzde 56'sı imalat sanayi kaynaklıdır.

AKP hükümeti iktidara geldiğinden bu yana ihracat 3,2 kat artarak, 36 milyar dolardan, 114 milyar dolara yükselirken, ithalat 3,6 kat artarak 52 milyar dolardan, 186 milyar dolara yükselmiştir. Böylelikle dış ticaret açığı 15 milyar dolardan, 72 milyar dolara fırlamış ve 4,65 kat artmıştır. Sonuç olarak Türkiye dış ticaret yapısı sürekli olarak bozulmaktadır. 2002-2010 tarihleri arasında, 15 milyar dolar olan açık, 2010 yılında 72 milyar dolarla rekor bir seviyeye ulaşmıştır. 2011 yılında ise DTA ilk 7 ayda 64 milyar dolarla kritik bir eşiğe ulaşmıştır.

(12) BSB (2011), "Derinleşen Küresel Kriz Ve Türkiye Ekonomisine Yansımaları: Ücretli Emek Ve Ser-maye", Bağımsız Sosyal Bilimciler, Ankara: <http://www.bagimsizsosyalbilimciler.org>

Grafik-İhracat, İthalat ve Dış Ticaret Açığı Verileri (\$)

Bu nedenle ekonominin büyümesi cari açık riskini ve bu dolayısıyla kriz riskini büyüt-mektedir. Nitekim ekonominin yavaşlaması cari açık sorununun aşılması için bir çözüm olarak görülmektedir.⁽¹³⁾

TÜRKİYE'NİN BORCU DURMAKSIZIN ARTIYOR!

Türkiye yüksek dış ticaret ve cari açığın beslediği bir borç girdabının içine doğru sürüklenmektedir. 2002 yılından bu yana dolar cinsinden toplam iç ve dış borç stoku 504 milyar dolara ulaşmıştır. Buna göre Türkiye'nin borç stok toplamı güncel döviz kuru üzerinden hesaplanırsa 906 milyar TL'dir.⁽¹⁴⁾ Bu değer Merkezi Yönetim Bütçesi ile devletin faiz hariç gerçekleştirmeyi hedeflediği bütün harcamalarının yaklaşık 4 katıdır.⁽¹⁵⁾

Türkiye'nin borcu her yıl sistematik olarak artış kaydetmektedir. 2002 yılından bu yana ortalama her yıl borcumuza 36 milyar dolar daha ilave olmuştur. Buna karşı 2006 ve 2008 yıllarında dış borçta, 2009 yılında iç borçta azalma olmuş ancak bu azalmalar, dış borca karşılık iç borç, iç borca karşılık dış borç şeklinde gerçekleşmiştir.

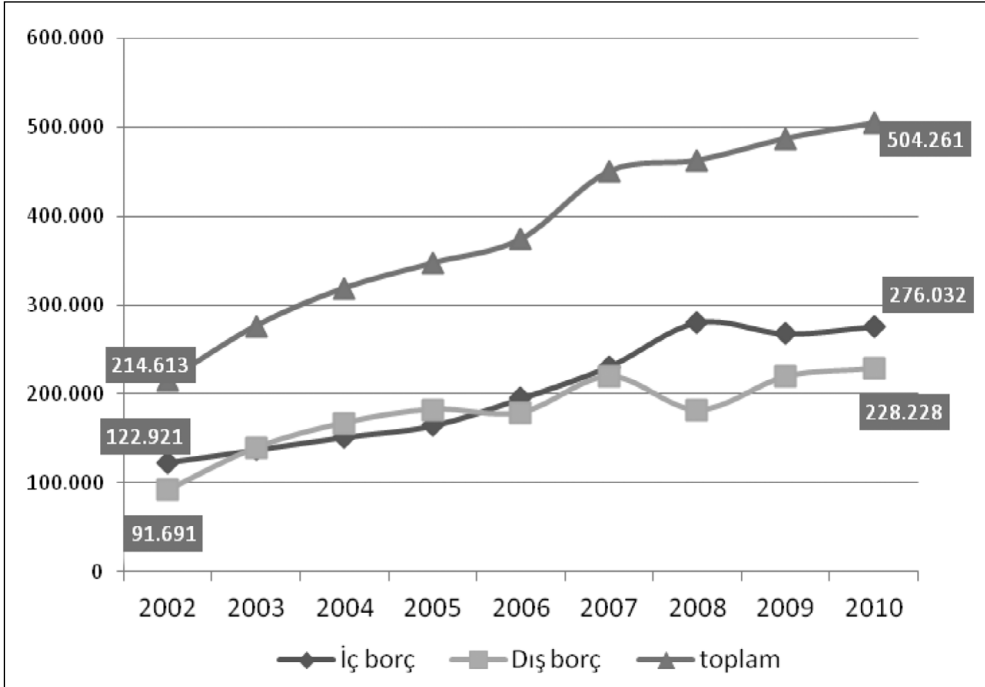
AKP hükümeti döneminde iç borçta yaşanan artış 2,25 kat, dış borçta ise 2,49 kattır. Toplam borçlarda artış ise 2,35 kata ulaşmaktadır. Aynı dönem için kamunun toplam iç ve dış borcu 209 milyar dolardan, 376 milyar dolara, özel sektör borcu ise 5 milyar dolardan, 127 milyar dolara çıkmıştır. Buna göre kamu sektöründeki borçlanmanın yanında, özel sektör yaklaşık 25 kat artmıştır. Bu da özel sektörün kriz karşısında risklerini yükseltmiştir.

(13) <http://www.bloomberght.com/turkiye-ekonomisi/haber/971101-simsek-yuksek-cari-acik-turkiye-eyi-savunmasiz-birakti>

(14) 26 Eylül 2011 tarihi itibarı Merkez Bankasının açıkladığı doların kuru (satış) 1,7979 TL'dir. (TCMB)

(15) 2010 yılı için maliye bakanlığının öngördüğü faiz hariç giderlerin toplamı 230 milyar TL'dir. (Maliye Bakanlığı)

Grafik- 2002-2010 İç ve Dış Borç Verileri (Milyon USD)

Kaynak: Hazine müsteşarlığı

VERGİ POLİTİKASI YOKSULU DAHA YOKSUL YAPIYOR!

Vergi sisteminde adaletsizlik büyüyor...

Bir ülkede vergi sistemi, o ülkedeki sistemin hangi sınıfsal kesimler üzerinde yükseldiğini göstermektedir. Çünkü vergi, devletin yasalar yoluyla gerçek ve tüzel kişilere yüklediği ekonomik bir yükümlülüktür ve uygulamaları ile gelir dağılımına doğrudan müdahale aracıdır. Devlet yükümlülüklerin yerine getirilmediği durumlarda, söz konusu vergiyi zorla tahsil etmek için bir takım yasal yaptırımlara başvurabilmektedir.

Verginin adil bir biçimde “az kazanan az, çok kazanan çok” ilkesi ile tahsil edilmesi, toplumsal adaletin sağlanması için bir gerekliliktir. Mal ve hizmetlerden, kişilerin gelirine bakılmaksızın, aynı oranda alınan dolaylı vergiler ise bu anlamda eşitsizliği derinleştirici bir rol oynamaktadır.

Vergi sistemi zengini koruyor!

Türkiye gelirler politikası büyük oranda adaletsiz vergi olarak tanımlanan “dolaylı vergiler” üzerine kurulmuştur. 1974 yılından 1994 yılına kadar geçen 20 yıllık sürede vergi gelirlerinin ortalamada dolaylı ve dolaysız vergiler açısından bir denge durumuna sahip olduğu, ancak bu dengenin 1995-2002 yılları arasında bozularak, dolaylı vergilerin oranının ortalamada yüzde 58 düzeyine çıktığı, AKP’li yıllarda ise yüzde 67 gibi yüksek bir

orana ulaştığı görülmektedir. Adaletsiz verginin toplam vergi geliri içindeki payı 2010 yılı verilerine göre de yüzde 67 seviyesindedir. Bunda özellikle 2002 yılında uygulamaya konulan Özel Tüketim Vergisi'nin önemli bir payı vardır. Petrol ve Doğalgaz ürünleri, Kolalı Gazoz, Alkol ve Tütün mamülleri, Motorlu Taşıt Araçları, Dayanıklı Tüketim ve Diğer Mallar üzerinden elde edilen ÖTV 2010 yılında 56 milyar TL'lik kaynak ile toplam vergi gelirlerinin yüzde 25'ine yakın bir düzeye çıkmıştır. Bunun yanında 1999 yılında deprem vergisi olarak uygulamaya giren ve daha sonra kalıcılaşan Özel İletişim Vergisi de toplumun üzerine yığılan bir başka yük durumundadır.⁽¹⁶⁾ Buna karşın AKP hükümeti çok ciddi bir gelir kapısı olan bu vergilerden vazgeçmek istememektedir. Türkiye'nin dünyanın en pahalı benzinini kullanmasının nedeni, bu vergilerdeki ısrardır.

OECD verilerine göre 2008 yılında, OECD ülkelerinde dolaylı vergilerin oranı yüzde 30 seviyesindedir. Buna karşın doğrudan vergilerin oranı yüzde 70 düzeyindedir. Bu durum Türkiye'de tamamen zıt bir biçimde görülmektedir. Böylece Türkiye servet, gelir ve sermaye üzerinden yeterli vergi alamazken, mal ve hizmetlerden OECD ortalamasının üstünde bir oranda vergi toplamaktadır.

Bunun yanında Türkiye için servet, gelir ve sermaye gibi kişilerden ya da kurumlardan doğrudan alınan vergiler de emekçi kesimlerin üzerindedir. Toplam servet, gelir ve sermaye karlarından elde edilen verginin yüzde 43'ü ücretlilerin cebinden çıkmaktadır.⁽¹⁷⁾ Yani Türkiye'de vergi sistemi, hem doğrudan hem de dolaylı vergilerle büyük oranda toplumun geniş kesimlerinin üzerine yığılırken, toplumun varlıklı kesimleri bu durumun ayrıcalığını yaşamaktadır.

GİDEREK BÜYÜYEN YAPISAL SORUN: İŞSİZLİK!

İşsizlik verileri can yakıyor!

Türkiye İstatistik Kurumu 2010 yılı işsizlik verilerine göre 2010 yılı için başta umutsuzluk olmak üzere çeşitli nedenlerle son 3 aydır iş arama kanallarını kullanmayan ve işe başlamaya hazır olan umudu kesik işsizlerin de hesaba katıldığı, geniş tanımlı işsizlik oranı yüzde 18.29 oldu. 1 saat bile çalışsa işsiz sayılmayan, yetersiz ve eksik zamanlı istihdam edilen gizli işsizler ilave edildiğinde bu oran yüzde 22.51 düzeylerine ulaşıyor. İşsiz sayısı ise resmi 3 milyon 46 bin rakamına karşın, umutsuz işsizlerle 5 milyon 59 bin, gizli işsizlerle 6 milyon 225 bin düzeyinde.

Türkiye'de 2007 yılı ve kriz süreci ile birlikte tarım sektöründe istihdam edilenlerin sayısında bir patlama yaşandı. 2007 yılı ile karşılaştırıldığında yaratılan istihdamın yaklaşık yarısı tarım kesiminde gerçekleşti. Türkiye'de yoksulluğun en yoğun olarak yaşandığı tarım kesiminde yaşanan bu artış, krizde halkın çaresizliğinin bir göstergesi oldu. Krizin yıkıcı etkisi nedeni ile çaresizliğe düşen yüz binlerce kişi, işsizlik girdabına kapılmamak için tarımsal alana yöneldi.

(16) Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü (BUMKO) verileri. www.bumko.gov.tr

(17) Gelirler İdaresi Kurumu 2010 Faaliyet Raporu s. 103, Muhtasar Beyanname 2010 Dönemi Gelir Türlerine Göre Dağılımı Tablosu

Son 3 yıllık dönemde yaratılan 1 milyon 856 bin kişilik istihdamın, 816 bini tarım kesiminde gerçekleşti. Tarımın istihdam içindeki payı yüzde 23'den yüzde 25'e fırladı. Tarımda istihdam edilenlerin yarısından çoğu kadın olurken, bunların yüzde 85'i ücretsiz aile işçisi olarak istihdama katılmış sayıldı. Az gelişmişlik göstergesi olarak kabul edilen tarımsal istihdamda bu artış yaşanmasa idi, işsizlik oranları için olumsuz tablo iyice kendini gösterecekti.

Toplamda ise yeni istihdama dâhil olanların yaklaşık dörtte biri ücretsiz aile işçisi olarak en kötü koşullarda çalışma yaşamına dâhil oldu.

Yine son 3 yıllık dönemde umudu olmayan işsizlerin sayısı, diğer işsiz sayılmayanlarla birlikte 271 bin kişi arttı. Bu kişiler işsiz sayılmadıkları için işsizlik verilerine dâhil olmadılar. Kayıtdışı çalışanların sayısı 349 bin kişilik artış gösterdi. Eksik ve yetersiz istihdam edilenlerin sayısı ise kriz öncesinin 477 bin üzerinde.

Bu sonuçlara göre işsizlik oranları korkutucu düzeylerde seyretmeye devam ediyor, iş bulanlar ise güvencesiz, esnek ve kualsız kötü çalışma koşullarına razı hale geliyor. Gençlerin işgücü piyasalarına katılımı konusu, günümüz ekonomi politikalarının yapısal bir ürünü olan yüksek işsizlik oranlarının gölgesinde yakıcı bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Buna krizin yarattığı ilave etki eklendiğinde, yaşanan süreç toplumsal açıdan bir travma haline gelmektedir.

Geniş Tanımlı İşsizlik Verileri (Kaynak: TÜİK)

	İşsiz sayısı	İşsizler %	GT İşsiz sayısı	GT İşsizler %
1990	1611	8,00	1864	9,14
1991	1722	8,20	1974	9,28
1992	1805	8,49	2068	9,61
1993	1814	8,93	2049	9,97
1994	1871	8,55	2156	9,73
1995	1700	7,63	1963	8,71
1996	1503	6,62	1775	7,73
1997	1551	6,82	1906	8,25
1998	1606	6,87	2018	8,48
1999	1830	7,66	2633	10,67
2000	1497	6,49	2636	10,88
2001	1967	8,37	3027	12,33
2002	2464	10,35	3484	14,03
2003	2493	10,55	3438	13,98
2004	2384	10,83	3485	15,08
2005	2388	10,63	3951	16,45
2006	2328	10,23	4237	17,18
2007	2376	10,28	4277	17,10
2008	2611	10,97	4461	17,39
2009	3471	14,03	5533	20,64
2010	3047	11,88	5060	18,30

İşsizlikte bir rekordan bir rekora!

1993-2000 yılları ile 2003-2010 yılları işsizlik oranlarını dikkate alındığında ilgili dönemler için işsiz sayısı 2000'li yıllarda 1990'lı yılların 2 katını aştı.

1993-2000 yılı döneminde ortalama işsiz sayısı umudu kesik olduğu için ya da diğer nedenlerle işe başlama-ya hazır olup da iş aramayan ve bu nedenle işsiz sayılmayanlarda dahil edildiğinde, 2 milyon 142 bin iken, bu sayı 2003-2010 döneminde ortalama 4 milyon 305 bin düzeyinde çıktı.

Umutsuzlarla birlikte işsizlik oranı da ilgili dönemde 1990'lar için ortalama- da yüzde 9,30 iken, 2000'lerde yüzde 17,01'e fırladı.

İşsiz sayısının Cumhuriyet tarihi rekoru kırdığı 2009 yılında bu oran yüzde 20,64'e ulaştı.

1993-2000 yılları için ortalama yüksek öğrenim mezunu işsiz sayısı 121 bin iken, 2003-2010 yılları için 342 bin oldu. Bu sayı son açıklanan TÜİK verilerinde ise 419 bin düzeyinde.

	İşsiz Sayısı	GT İşsiz Sayısı	İşsizlik Oranı %	GT İşsizlik Oranı %
1993-2000	1672	2142	7,45	9,30
2003-2010	2637	4305	11,17	17,01
ARTIŞ	966	2163	3,73	7,71

Kaynak: TÜİK

Ülkeler dolusu işsizimiz var!

Dünya ülkelerinin nüfusu ile Türkiye'nin işsiz sayısını karşılaştırdığında işsizlik verilerinin son derece yüksek olduğu görülmektedir. Buna göre 224 ülkenin 108'inin nüfusu, 5 milyon olan işsiz sayımızın altındadır. Nüfusu işsiz nüfusumuzun altında olan ülkeler, tüm dünya ülkelerinin yüzde 48'ini oluşturmaktadır. İşsiz nüfusumuzdan daha az nüfusa sahip ülkelerin bazıları şunlardır: Norveç 4 milyon 952 bin, İrlanda 4 milyon 471 bin, Gürcistan 4 milyon 436 bin, Yeni Zelanda 4 milyon 409 bin, Uruguay 3 milyon 357 bin, Ermenistan 3 milyon 264.

Gençlere insanca çalışma hakkı yok!

Gençler, toplumun önceki kuşaklarına göre daha eğitilmiş ve gelişmeye daha açık olmalarına rağmen, deneyimsiz olmaları nedeni ile çalışma yaşamına katılımda engellerle karşılaşmakta ve düşük ücret, yoğun çalışma koşulları ve güvencesizlik ekseninde çalışma yaşamında var olmaya çalışmaktadırlar. Özellikle genç kadınların çalışma yaşamına katılımı sancılı olmaktadır.

Eğitim ile çalışma yaşamı arasındaki ilişkinin, piyasanın acımasız kollarına bırakıldığı, üniversiteli işsiz olgusunun giderek kanıksandığı bu süreçte, işsizlik olgusu artık doğal ve kişinin kendisini geliştirmemesinden kaynaklanan bir sorun olarak sunulmaktadır.

Örneğin Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, **"Bizde ne yazık ki üniversiteye yerleşen öğrenci hayatının artık garanti altına alındığına inanıyor. Dünyanın hiçbir yerinde her üniversite mezunu işe yerleşir diye kural yok"** diyerek⁽¹⁸⁾, işsiz kalmasının sorumlusunun işsiz gencin kendisi olduğunu ifade etmektedir:

"Bir diplomanın peşinden koşturanlar, gün gelir o resmi belgeyi elde ederler, ama bilginin peşinden koşanlar, diplomanın, o resmi belgenin çok çok ötesinde eşsiz bir zenginliğin de sahibi olurlar, arif olmaları halinde. Bizde ne yazık ki üniversite sınavını kazanan, bir bölüme yerleşen öğrenci, o andan itibaren her şeyin bittiğine ve hayatının artık garanti altına alındığına inanıyor. Mezun olup iş başvurusu yaptığında ise okuldaki 4-5 yılını iyi değerlendiremediğini anlıyor, fakat ne yazık ki geç kalmış oluyor. Evet, diploma var ama dil biliyor mu? Hayır. Bilgisayar kullanıyor mu?

(18) <http://www.cnnturk.com/2010/turkiye/10/02/universiteli.is.bulacak.diye.bir.kural.yok/591687.0/index.html>

Hayır. Türkiye'nin meselelerine, küresel meselelere vakıf mı? Hayır. Mezun olduğu bölümle ilgili tecrübe edinmiş mi? Hayır... Ben, 'Her üniversite mezunu iş bulacak diye bir şey yok' dediğim zaman eleştirildim. Böyle bir garanti dünyanın hiçbir yerinde yok."

Bu yaklaşım gençlerin geleceğe güvenle bakmasının ve çalışma yaşamına olağan yollarla dahil olmalarının önünde ciddi bir engel durumundadır. İstihdam yaratma sorumluluğunu kamusal bir sorumluluk olarak görmeyen bu düşünüş biçimi, sadece nitelik gerektirmeyen işlerde çalışan gençleri değil, aynı zamanda ve zaman zaman daha fazla oranda yüksek öğrenim ya da mesleki eğitim gören gençleri de etkilemektedir.

Yeni liberalizmin, çalışma yaşamının esnekleştirilmesini, kuralıslaştırılmasını, atipik istihdam biçimlerinin yaygınlaştırılmasını amaçlayan yapısı, üretilen politikalara da rengini vermektedir.

YASALARLA VE İSTİHDAM POLİTİKASIYLA YARATILAN ACIMASIZ KOŞULLAR!

Gençler için yeni sömürü alanları...

Türkiye'nin istihdam alanına yönelik gelecek yönelimini ortaya koyan Yeni Ulusal İstihdam Stratejisi Belgesi ile ilgili olarak Devlet Bakanı Ali Babacan 6/11/2010 tarihinde yaptığı açıklamada, strateji belgesinin 4 önemli eksenine işaret etmekte ve bunları; mesleki eğitim, iş gücü piyasasının esnekleştirilmesi, kadın ve gençlerin istihdamının artırılması ve istihdamla sosyal koruma politikaları arasındaki ilişkinin güçlendirilmesi olarak sıralamaktadır.

Mesleki eğitim konusunun, işsizliğin temel nedenini kişilerin yetersizliğine bağlayan ve kamu erkinin sorumluluğunu, tek tek bireylerin üzerine yıkan bir algılamının temel söylemlerinden biri haline geldiğini yukarı da ifade etmiştik. İşsizliğin sorumlusu, bireylerin kendi beceri eksiklikleri değil, işsizliği yapısal bir sorun olarak kabullenen ve işsizlikle mücadeleyi, işsiz sayısını "makul" düzeylere çekmekte arayan anlayıştır. Nitekim iş gücü piyasalarında kendine yer açamayan yüzbinlerce nitelikli eleman bulunmaktadır.

TÜİK 2009 yılı II. Döneminde (Nisan, Mayıs ve Haziran), Hanehalkı İşgücü Araştırması ile birlikte "Gençlerin İşgücü Piyasasına Geçiş" konulu bir modüler anket uygulamış ve sonuçlarını kamuoyu ile paylaşmıştır. Söz konusu araştırmanın yapıldığı dönemde işsizlik oranı yüzde 13,6'dır. Buna karşın 15-34 yaş grubu içinde meslek lisesi veya yükseköğretim mezunu olup, eğitime devam etmeyenlerin mezun oldukları bölümler itibarıyla işsizlik oranı yüzde 15,62'dir. Bu durum Türkiye'de mesleki eğitimi alanında gençlerin işgücü piyasasına katılımındaki zorlukları ortaya koymaktadır.

Kamu hizmetlerinin hızla ticarileştirilmesi, kamu istihdam politikasında güvencesizliğin ve esnekliğin bir istisna değil bir kural haline getirilmesi, atipik istihdam biçimlerinin hızla yaygınlaşması, taşeronlaşma uygulamaları ve kadrolu personel alımında bütçe kanunu ile yapılan sınırlandırmalar, toplumun ihtiyacı olan kimi mesleklerde, işsizlik gerçeğini ciddi bir sorunsal haline getirmektedir.

15-34 yaş grubu içinde meslek lisesi veya yükseköğretim mezunu olup, eğitime devam etmeyenlerin mezun oldukları bölümler itibarıyla işsizlik oranı

Mezun olduğu bölüm	İşsizlik oranı %
Toplam	15,62
Öğretmen eğitimi ve eğitim bilimleri	15,05
Sanat	24,31
Beşeri bilimler	7,88
Sosyal bilimler ve davranış bilimleri	18,01
Gazetecilik ve enformasyon	11,11
İş ve yönetim	19,81
Hukuk	2,38
Yaşam bilimleri	20,00
Fizik bilimleri	20,29
Matematik ve istatistik	12,50
Bilgisayar	20,73
Mühendislik ve işleri	15,08
İmalat ve işleme	15,72
Mimarlık ve inşaat	11,86
Tarım, ormancılık ve balıkçılık	22,22
Veterinerlik	7,14
Sağlık	2,40
Kişisel hizmetler	23,08
Diğer(*)	25,00

Kaynak: TÜİK, 2009 II.Dönem Hanehalkı İlgücü Anketi Sonuçları, Gençlerin İlgücü Piyasasına Geçiş Araştırma Sonuçları, 2009

Örneğin Milli Eğitim Bakanlığı'nın açıklamasına göre kamuda 210 bin öğretmen açığı bulunmaktadır. Buna karşın 15-34 yaş grubu içinde "öğretmen eğitimi ve eğitim bilimleri" alanından mezunu olup, işsiz olanların oranı yüzde 15'dir.

Yine 15-34 yaş grubu içinde "bilgisayar" alanından mezunu olup, işsiz olanların oranının yüzde 20 olması son derece çarpıcı bir veridir. Buna rağmen işsizliği mesleki yetersizliğe bağlamak son derece tehlikeli bir yönelimdir.

İnsanlar iş bulmak amacıyla, eğitim hayatları boyunca edindikleri bilgileri yok sayıldığı için, ekonomik güçleri oranında, bir sertifika programından bir değerine, bir sınavdan bir başkasına doğru savrulmaktadır. Mesleki eğitim, ku-

rumların kendi personellerini değişen ve gelişen iş süreçlerine adapte edebilmeleri için üstlenmeleri gereken bir sorumluluk ve aynı zamanda kişilerin bireysel gelişiminin bir unsuru olarak görülmesi gereken bir kamusal sorumluluktur. Bu sorumluluğun bireylerin üstüne yıkılması ise büyük bir haksızlıktır.

İş gücü piyasalarının esnekleştirilmesi hususu ise, işsizliği azaltacak bir reçete olarak sunulamaz. Konuya ilişkin hiçbir bilimsel bulgu yoktur. İşin yoğunlaştırılmasını ve daha az işçi ile daha çok üretim yapmayı hedefleyen esneklik uygulamaları, işten çıkartmaların, ya da yeni işçi istihdam etmemenin bir aracı haline gelmektedir. Kölelik koşullarını kurumsallaştıran özel istihdam büroları mantığı, fazla mesai uygulamaları, denkleştirme süreleri, yoğunlaştırılmış çalışma haftası, çağrı üzerine çalışma, ödünç iş ilişkisi gibi uygulamalarla yeni istihdam yaratmayı hedeflediğini söylemek gerçeklerle bağdaşmamaktadır. Bunun yanında kısmi zamanlı çalışma uygulamaları ile hedeflenen istihdam yaratmak değil, ücretleri baskılamaktır.

Acımasız çalışma koşulları...

Kadınların ve gençlerin istihdama katılımının artırılmasına yönelik geliştirilen önermelerde, çalışma yaşamına en acımasız koşullarda katılan bu kesimlerin, iş talebini artıracak

bir içeriğe sahip değildir. İnsan onuruna yaraşır bir iş talebinin göz ardı edildiği koşullarda, stajyer sömürsünün artırılması, deneme sürelerinin uzatılması, kısmi zamanlı çalışma ile eksik zamanlı ve yetersiz istihdamın yaygınlaştırılması gibi uygulamalardan, bu kesimler lehine sonuçlar çıkarmak büyük bir yanlıgı olacaktır. “İş beğenmeme” olgusu Türkiye çalışma yaşamının bir parçası haline gelmiştir. Gerçekte sorun iş beğenmeme değil, çalışma koşullarının tatmin edici olmamasıdır. Gençler ağır çalışma koşulları ve düşük ücretler yüzünden çalışma yaşamına dahil olmaktan uzak durmaktadır. Bu olgu, gerçeği göz ardı ederek sorumluluğu, yine kişilerin üzerine yıkmaya çalışan bir anlayışın ürünüdür.

Gençlerin büyük bir çoğunluğu çalışma yaşamına ücretli, maaşlı ya da yevmiyeli olarak katılmaktadır. Türkiye ortalamasında bu kesimden çalışanların oranı yüzde 60,6 iken (Mayıs 2009 verisi) 15-34 yaş grubunda bu oran yüzde 76,7'ye ulaşmaktadır.

15-34 yaş grubunda çalışanların işteki durumları

(Bin kişi)

Toplam	10.860	100
Ücretli, maaşlı veya yevmiyeli	8.328	76,7
İşveren	165	1,5
Kendi hesabına	671	6,2
Ücretsiz aile işçisi	1 695	15,6
Erkek	7.009	100
Ücretli, maaşlı veya yevmiyeli	5.504	78,5
İşveren	144	2,1
Kendi hesabına	520	7,4
Ücretsiz aile işçisi	841	12
Kadın	3.852	100
Ücretli, maaşlı veya yevmiyeli	2.825	73,3
İşveren	21	0,6
Kendi hesabına	151	3,9
Ücretsiz aile işçisi	854	22,2

Dolayısı ile Gençlerin iş gücüne katılım konusu, aynı zamanda en genel anlamıyla işçi sınıfının (ücretli, maaşlı ve yevmiyeli) bütününü ilgili bir problemdir.

Güvencesizliğin yaygınlaşması, kişinin istihdama ilk girişinden itibaren yaşadığı sürecin bir yansıması olarak görülmektedir.

2009 Mayıs döneminde 15-34 yaş arasında yer alan işgücü, eğitim hayatını tamamlayıp iş hayatına dahil olduğunda, yüzde 39 oranında işsizlik, yüzde 23 oranında ise geçici işlerde çalışmak durumunda kalmışlardır. Bu kişilerin yalnızca yüzde 37'si kadrolu bir işte çalışma yaşamına dâhil olmuştur.

Kaynak: TÜİK, 2009 Gençlerin İşgücü Piyasasına Geçiş Araştırma Sonuçları

Gençlere sunulan sömürü çarkı...

Bir önceki dönemin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer, istihdam stratejisinin başlıklarını kamuoyu ile paylaşırken, temel amacın işsizlik fonundan işverenlere verilen teşviklerin artırılması olduğunu ortaya koymuştur. Stajyerlik adı altında işe yeni giren işçilerin daha fazla sömürülmesine olanak tanıyan düzenlemeler genişletilmekte-

dir. Stajyerlere ödenecek ücret brüt asgari ücret üzerinden hesaplanmakta iken, asgari ücretin net tutarı üzerinden hesaplanması ve böylelikle ücretlerin aşağı çekilmesi öngörülmektedir. Stajyer çalıştıran iş yerleri için çalıştırılması gerek işçi sayısı sınırı 20'den, 5'e çekilmekte, böylelikle denetimin en az olduğu alanlar stajyer sömürüsüne açılmaktadır. Yani bir yandan ucuz emek sömürüsünün bir biçimi olan ve gençleri istihdama katılmaktan uzak tutan stajyerlik uygulaması genişletilmekte, ödenecek ücretler ise düşürülmektedir.

Kısa çalışma ödeneğinin genel ekonomik krizler yanında sektörel ve bölgesel krizlerde uygulanabilmesine imkân tanınmaktadır. Böylelikle işçilerin ücretlerinin, işsizlik fonundan karşılanması yaygınlaşacaktır. Sermayedar, işçi çalıştıracak ama kriz koşullarında, karşılığını daha sonra fona geri ödemeksizin, çalıştırdığı işçinin ücreti işsizlik fonundan karşılanacaktır.

İş Kanununda azami iki ay olarak belirlenmiş denkleştirme süresinin turizm işletme belgesine sahip işyerleri için dört aya çıkarılması gündemdedir. Bu özellikle turizm dönemlerinde işçilerin ağır koşullarda çalıştırılmasına olanak tanımaktadır. Bunun anlamı birkaç kişinin yapacağı işin bir kişinin üzerine yıkılması ve turizmde istihdamın azalmasıdır.

Kısmi süreli çalışmanın yaygınlaşmasını kolaylaştırıcı uygulamalarda, dünyadaki benzer örnekleri düşünüldüğünde tedirgin edicidir. İnsanlar kısmi süreli çalışma ile asgari ücretin altında bir ücretle çalışmak zorunda kalmaktadır. Türkiye çalışma hayatı açısından çok ciddi kuralsızlıkların ve denetimsizliklerin yaşandığı bir ülkedir. Buna rağmen atipik istihdam biçimlerini yaygınlaştırma çabası iyi niyet taşımamaktadır. Çalışma süreleri, aylık ücretli izinler konusunda herhangi bir girişim gündeme gelmezken çözüm olarak sunulan önlemler kaygı vericidir. Kısmi süreli çalışanlar eğer emekli olmak ya da işsizlik sigortası fonundan yararlanmak isterse aldıkları kısıtlı ücretle ayrıca prim ödemek zorunda bırakılmaktadır.

Mevsimlik işçiler gibi kayıtdışı çalışanların istihdama dahil edilmesine yönelik atılan adımlar, sigortadan yararlananların kapsamının genişletilmesi, silikosiz hastalığına yakalananlar için yapılan düzenlemeler, işçilerin bireysel alacaklarına yönelik yapılan iyileştirmeler olumludur. Ama bunlar yetersizdir. Kayıtdışı ile mücadele aynı zamanda işsizlik, kuralsız çalışma ve insan onuruna yaraşmayan çalışma koşulları ile mücadeleyi de hedeflemek durumundadır.

Sonuç olarak, özellikle gençler üzerinden eksik ve yetersiz istihdam edilenlerin (gizli işsizlerin) sayısının arttığı, yarı zamanlı ve geçici çalışmanın yaygınlaştığı bir çalışma yaşamı amaçlanmaktadır. Hükümet insan onuruna yaraşır nitelikli ve güvenceli işler yaratmayı bir hedef olarak koymak yerine, esnek çalışma biçimlerini yaygınlaştırmaya çalışmaktadır.

İş güvencesinin olmadığı, kuralsız çalışmanın bir kural haline getirildiği, sendikal hak ve özgürlüklerin önündeki engellerin devam ettiği, kamu harcamalarında toplumsal yararın değil, piyasa dinamiklerinin esas alındığı, iş yaratmanın piyasanın kurallarına bırakıldığı bir süreçte gençlerin umutsuzluğa terk edildiği görülmektedir.

2008-2011 DÖNEMİNDE İSTİHDAM, VERİMLİLİK VE ÜCRETLER

2008-2011 döneminde sanayi istihdamı geriledi, verimlilik arttı...

TÜİK Sanayi üretim endeksi, TÜİK Sanayi işgücü girdi endeksleri ve TÜİK Tüketici Fiyat Endeksi üzerine yaptığımız hesaplamalara göre sanayide brüt reel birim ücretler kriz öncesine (2007 yılına) göre yüzde 8.24 oranında düştü.

2007 yılı ile 2010 yılı verileri karşılaştırılarak yapılan hesaplama göre, sanayi istihdamında yaşanan yüzde 5.79, brüt reel ücretlerdeki (verimlilik ve istihdam etkisi olmadan) 1.4 oranındaki daralmaya karşın, üretim yüzde 1.36, işçilerin verimliliği yüzde 7.53 oranında arttı. Buna göre kriz döneminden bu yana daha az kişi ile daha çok iş yapmak zorunda bırakılan işçilerin ürettikleri değer başına reel brüt ücretlerinde (reel birim ücretler) gerileme yüzde 8.24 olarak gerçekleşti. Reel birim ücretlerde gerileme 2010 yılında da yüzde 1.93 düzeyinde gerçekleşti.

Reel brüt birim ücretler, ilgili dönem için, ara malı imalatında yüzde 8.15, Dayanıklı tüketim malları imalatında yüzde 13.27, dayanıksız tüketim mallarında yüzde 4.69, enerji sektöründe yüzde 19.25, sermaye malı imalatında yüzde 3.62 oranında geriledi.

Türkiye krizle iki yılını kaybetti!

2007 yılı sanayi üretim verileri ile karşılaştırıldığında, üretimin pek çok sektörde, kriz öncesi dönemin gerisinde olduğu görülürken, toplam sanayi üretimi ise sadece yüzde 1.36 oranında artış göstermiş durumda.

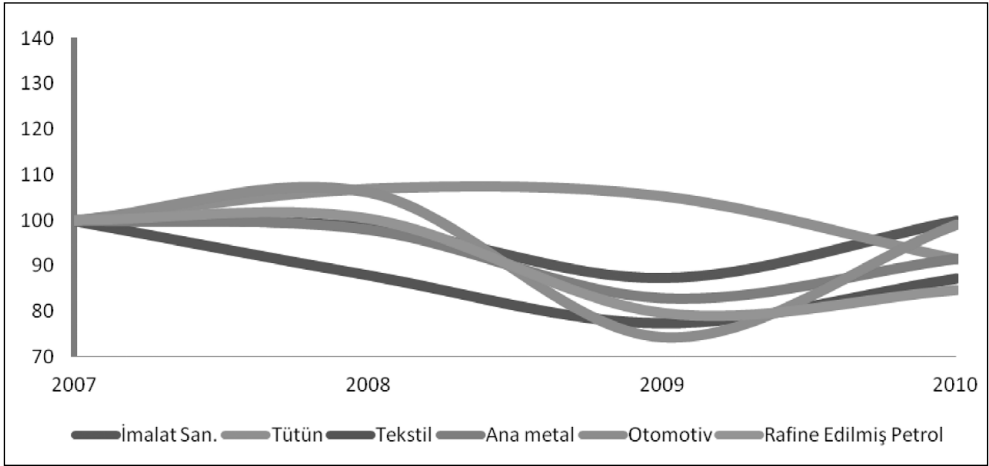
Krizin etkisinin etkisini hissettirmeye devam ettiği sektörler arasında, sermaye malı imalatı yüzde 8 oranıyla ön sıralarda yerini alıyor. Tütün ürünlerinde imalat 2005 yılı düzeylerinde seyrederken, bu veri 2008 yılına göre yüzde 18, 2007 yılına göre 8.63 aşagılarda seyrediyor.

Tekstil sektöründe de, üretimde daralma etkisini hissettiriyor. 2007 yılına göre tekstil sektöründe daralma yüzde 12,69'u bulurken, giyim eşyaları imalatında bu oran yüzde 10. Her iki sektör içinde veriler 2005 yılından bile geri.

Üretimde ciddi kayıpların yaşandığı bir başka sektörse, petrol ürünleri imalatıdır. Sektörde daralma 2007 yılı ile karşılaştırıldığında yüzde 15 düzeyinde. Üretim 2005 yılının yüzde 10 altında seyrediyor.

Ana metal sanayi de üretimin kriz öncesini yakalayamadığı sektörlerden biri konumunda. Kayıp yüzde 8.45 düzeyinde. Üretimin 2007 yılının gerisinde kaldığı diğer sektörler ise, fabrikasyon metal ürünleri imalatı, bilgisayar, elektronik ve optik ürünleri imalatı, başka yerde sınıflandırılmamış makine ve ekipmanları imalatı, diğer ulaşım araçları. Özellikle gemi inşa sektörünün de içinde bulunduğu diğer ulaşım araçları imalatı sektöründe yaşanan daralma yüzde 41 düzeylerine ulaşmış durumda. Sektörün 2010 yılında kaybı ise yüzde 7 düzeyine ulaşıyor. Türkiye'nin gözde sektörü otomotivde de gerileme özellikle, 2008 yılı dikkate alındığında yüzde 8 düzeylerinde.

Seçilmiş sektörlerde üretimde gerileme

İstihdamı kriz öncesinin yüzde 5 gerisinde sanayi

Sanayi istihdamında da kriz öncesi rakamlara ulaşamadı. Üretim, verimlilik ve istihdam rakamlarını karşılaştırıldığında, sanayi istihdamında kriz öncesi rakamlara ulaşamamasının en önemli nedenlerden birini işten çıkartılan işçilerin geri alınmaması ve işverenlerin aynı işi mevcut kadrosu üzerinden daha yoğun çalışma ile gerçekleştirmeyi tercih etmesi oluşturdu. 2007 yılında sanayide çalışan her 100 kişiye karşın 2010 yılında 95 kişi bulunmakta.

İstihdam kaybı ara malı imalatında yüzde 4.66, dayanıklı tüketim malı imalatında yüzde 5.11, enerjide yüzde 6.98, sermaye malı imalatında yüzde 9.35 düzeyinde.

Tekstil sektöründe istihdam kaybı yüzde 16.15 iken, motorlu taşıt üretiminde yüzde 9.32, diğer ulaşım araçları imalatında yüzde 12.26, bilgisayar, elektronik ve optik ürünlerin imalatında yüzde 15.60, tütün imalatında yüzde 20.42.

İstihdam gıda ve içeceklerin imalatı, maden ve taş ocaklığı gibi sektörlerde ise gelişme kaydetmiş durumda.

Bu verilere göre krizin istihdam üzerinde yarattığı baskılanımın devam etmekte olduğunu söylemek mümkündür.

Reel birim ücretler geriliyor!

Krizin emekçilerin üzerinde yarattığı en önemli etkilerden biri ise, reel birim ücretlerin geriliyor olmasıdır. 2008 yılında reel birim ücretlerde yaşanan gerilemeye 2009 yılında kısmi ve sınırlı bir toparlanma eşlik etmiş, ancak 2010 yılında reel birim ücretlerde gerileme sürmüştür.

Bu gerilemenin en önemli sebebi işçinin üretkenliğinde yaşanan artış ve bu artışın istihdam artışının önüne geçmesidir.

İşçi başına üretkenlik 3 yıllık süre zarfında yüzde 7.53 düzeyinde yükseliş kaydetmiştir. Buna karşın üretilen değer başına reel birim ücretlerde gerilemenin yüzde 8.24 düzeyinde gerilemesi son derece düşündürücüdür.

Aynı dönem için sanayide verimlilik, aramalı imalatında yüzde 7.27, dayanıklı tüketim malları imalatında yüzde 17.89, dayanıksız tüketim malı imalatında yüzde 6.56, enerji sektöründe 14.57, sermaye malı imalatında 1.55 oldu. Reel birim ücretlerin gerilediği 2010 yılı içinse bu oran yüzde 8.19 olarak gerçekleşti.

Buna karşın, son 3 yıllık dönemde sanayide reel birim ücretlerin en fazla gerilediği sektörlerin başında yüzde 35 ile ağaç ve ağaç ürünleri, yüzde 34 ile elektrik gaz, buhar ve iklimlendirme üretimi ve dağıtımı, yüzde 33 ile diğer imalatlar, yüzde 18.5 ile tekstil sektörü geldi. Otomotivde reel birim ücretlerde gerileme yüzde 13.4'ü buldu.

Reel birim ücretler 2010 yılında da, bir önceki yıla göre düşüş gösterdi. Buna göre enerji sektöründe yüzde 11.6, sermaye malı imalatında yüzde 12.17 oranında yaşanan gerileme, toplam sanayi sektöründe reel birim ücretleri geriye çekti. Ücretlerde düşüş, tütün ürünleri imalatında yüzde 21, fabrikasyon metal ürünleri imalatında yüzde 5.21, bilgisayar, elektronik ve optik ürünleri imalatında yüzde 12 oldu. Otomotiv sektöründe yüksek verimlilik artışı ise 2010 yılı için reel birim ücretleri yüzde 14.89 geriye çekti. Verimlilik artışı teknolojik yeniliklerden daha çok, işin yoğunlaştırılmasının, fazla mesailerin, uzun çalışma sürelerinin ve esneklik uygulamalarının (birkaç kişinin işini tek kişinin yapmasının) bir sonucu olarak gerçekleşti.

ENFLASYON DÜŞÜYOR MU, DÜŞÜRÜLÜYOR MU?

Enflasyon gizli yoksullaşmanın aracı...

Enflasyon, fiyatlar genel düzeyinin etkili bir şekilde sürekli yükselmesi nedeniyle tüketicilerin satın alma gücünü yitirmesi olarak tanımlanmaktadır. Bu tanım çerçevesinde enflasyon çeşitli mal ve hizmetlerin fiyatlarında yaşanan artış veya düşüşlerin ortalama olarak yansımaları temsil etmektedir. Fiyatlardaki eğilimin tespit edilmesi için kullanım yaygınlığı olan çeşitli mal ve hizmetlerdeki değişimler izlenmekte ve fiyat indeksi oluşturulmaktadır. Türkiye'de Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) tarafından oluşturulmuş Üretici ve Tüketici Fiyat Endeksleri bulunmaktadır. Söz konusu indeksler, fiyat hareketlerinin takibi, ücret ve maaş artışlarının belirlenmesi, hayat pahalılığının ölçülmesi gibi pek çok alanda kullanılmaktadır.

Dolayısı ile enflasyondaki hareketler doğrudan doğruya alım gücüne etki eden bir role sahiptir. Bu çerçevede emekçiler açısından alım gücü iki önemli değişkenle belirlenmektedir. Bunlardan birincisi ücret artışlarının enflasyon artışlarını ne ölçüde karşılayıp karşılamadığı, ikincisi ise enflasyon rakamları belirlenirken esas alınan madde sepetinin, zorunlu ve temel ihtiyaçları ne oranda temsil ettiği. Ücret artışlarının enflasyondaki artışları karşılayıp karşılamadığı, bu iki verinin karşılaştırılması üzerinden tespit edilebilir. Bu yolla reel ücret kayıpları, ya da ücret düzeylerinde reel artış ölçülebilir.

SANAYİDE REEL ÜCRETLERLE İLGİLİ DEĞİŞİM (2007/2010)	
SEKTÖRLER	DEĞİŞİM %
Toplam sanayi	-8,24
ARM- Aramalı imalatı	-8,15
DLT- Dayanıklı tüketim malı imalatı	-13,27
DZT- Dayanaksız tüketim malı imalatı	-4,69
E- Enerji	-19,25
SEM- Sermaye malı imalatı	-3,62
Madencilik ve taşocakçılığı	-8,72
Kömür ve linyit çıkartılması	-9,02
Hampetrol ve doğalgaz çıkarımı	-16,30
Metal cevheri madenciliği	27,30
Diğer madencilik ve taşocakçılığı	-13,48
İmalat sanayi	-6,28
Gıda ürünlerinin imalatı	15,05
İçeceklerin imalatı	60,64
Tütün ürünleri imalatı	-17,52
Tekstil ürünlerinin imalatı	-18,50
Giyim eşyalarının imalatı	-12,23
Deri ve ilgili ürünlerin imalatı	-16,89
Ağaç , ağaç ve mantarı ürünleri iml. (mob. hariç)	-35,09
Kağıt ve kağıt ürünlerinin imalatı	-11,91
Kayıtlı medyanın basılması ve çoğaltılması	-0,33
Kok kömürü ve rafine edilmiş petrol ürünleri imalatı	20,86
Kimyasalların ve kimyasal ürünlerin imalatı	-2,41
Temel eczacılık ürünlerinin ve eczacılığa ilişkin	-0,10
Kauçuk ve plastik ürünlerin imalatı	4,38
Diğer metalik olmayan mineral ürünlerin imalatı	-12,38
Ana metal sanayii	-0,37
Fabrikasyon metal ürünleri imalatı (makine ve teçhizat hariç)	7,47
Bilgisayarların, elektronik ve optik ürünlerin imalatı	-9,62
Elektrikli teçhizat imalatı	0,61
Başka yerde sınıflandırılmamış makine ve ekipman imalatı	0,89
Motorlu kara taşıtı, treyler (römork) ve yarı treyler (yarı römork) imalatı	-13,40
Diğer ulaşım araçlarının imalatı	61,40
Mobilya imalatı	-12,43
Diğer imalatlar	-33,55
Makine ve ekipmanların kurulumu ve onarımı	-5,88
Elektrik, gaz,buhar ve iklimlendirme üretimi ve dağıtımı	-34,55

Kaynak: TÜİK verileri
kullanılarak hesap-
lanmıştır

Veriler istihdam, üre-
tim, brüt ücret-maaş,
TÜFE verileri kullanı-
larak hesaplanmıştır.
TÜFE verilerinde
ortalama 3 aylık ortalama
değerler dikkate
alınmıştır.

Ancak, enflasyon sepetini oluşturan madde gruplarının toplumun zorunlu ve temel ihtiyaç maddelerini ne oranda temsil ettiği, gerçek ücretleri saptayabilmek açısından belirleyici bir konudur. Eğer seçilen madde sepetinde, zorunlu gereksinim duyulan ürünler yanında, toplumun zorunlu gereksinimlerini karşılamayan, teknolojik gelişmeye koşut olarak fiyatları gerileyen ürünlerle, az kişiyi ilgilendirdiği halde parasal olarak ağırlığı ile madde sepetini etkileyen ürünler yer alıyor ve bu ürünlerin varlığı enflasyonu aşağıya çekiyorsa, ya da madde sepetinde ve ağırlıklarda yapılan oynamalar sonucunda enflasyon endeks rakamı geriliyorsa, bu durum istatistiklere yansımayan gizli bir yoksullaştırmanın önünü açar.

Sepette oynama enflasyonu geriletiyor!

Tüketici Fiyat Endeksi, 2003 yılında oluşturulan ve 1994 endeksinin yerini alan, 81 il, 73 ilçede toplanan fiyatlardan oluşan yeni bir endeks ile hesaplanmaya başlanmıştır. Bu endekste yer alacak maddeler, çok farklı kaynaklardan derlenen veriler dikkate alınarak belirlenmekte, madde sepetinde yer alan ürünler her yıl değiştirilmektedir. Hesaplamada harcamalar içinde payı giderek artan taksitli satışlar, ikinci el ürünlerin satışı ve indirimli ürünler dikkate alınmamaktadır.

Madde sepetinin her yıl değişiyor olması, madde ağırlıklarının kamuoyu ile paylaşılması verilerin güvenliği konusunda çeşitli soru işaretlerine neden olmaktadır. Tablo 1'de madde sepetinde yer alan ürünlerin toplam TÜFE verilerine etkisi, 2003=100 Temel Yıllı Tüketici Fiyatları Endeksi 2011 Yılı Ana ve Alt Grup Ağırlıkları (Türkiye) verileri üzerinden elde edilen altgrup ağırlıkları dikkate alınarak tarafımızdan hesaplanmıştır. Alt madde gruplarında yaşanan fiyat artışları endeksi ile 2011 yılına sabitlenmiş alt madde ağırlıkları kullanarak elde ettiğimiz seriye göre, 2003=100 TÜFE endeksi 2011 Temmuz ayı için 193,71 düzeyine çıkarken, yıllık olarak ağırlıkların değiştirilmesi ile bulunan resmi TÜFE 187,31 düzeyinde kalmaktadır. Bu veriye göre madde ağırlıklarında her yıl düzenli olarak yapılan değişiklikler TÜFE'yi sistematik olarak aşağı çekmiştir. 2003 yılında neredeyse göz ardı edilebilecek düzeyde olan değiştirilmiş ve sabit endeks (2011 yılı ağırlık verilerini kullanarak hesaplanan endeks) arasındaki fark, 2004 yılında 0,31 puan, 2005 yılında 1,05 puan, 2006 yılında 1,67 puan, 2007 yılında 2,08 puan, 2008 yılında 2,81 puan, 2009 yılında 3,56 puan, 2010 yılında 5,93 puan düzeyine çıkmıştır. Son verilere göre bu oran 6,4 puan seviyesindedir. Farkın sistematik olarak artması ve resmi TÜFE'nin düşük çıkması doğrultusunda hareket etmesi, sepette yapılan müdahalenin enflasyon oranını aşağıya çekecek şekilde yapıldığı izlenimini vermektedir. Özellikle 2008 yılı sonrasında iki seri arasındaki sapma artmış ve 2011 Temmuz ayı ile 2008 yılı Ocak ayı karşılaştırıldığında fark 3,7 puana ulaşmıştır.

Enflasyon endeksi (TÜFE) 6,4 puan ve yüzde 3,4 aşağıya çekildi...

Yukarıda tanımlanan verilere göre enflasyon sepeti, en başından bu yana 2011 yılındaki alt madde ağırlıkları üzerinden belirlenseydi, enflasyon endeksi şimdiki değerinin yüzde 3,4 oranında yukarısında yer alacaktı. SGK 2011 Mayıs ayı sigortalı istatistiklerine göre ortalama ücret kayıtlı bir işçi için günlük 44,30 TL, aylık 1329 TL'dir. Net ele geçen olarak

hesaplandığında ise bu rakam yaklaşık olarak 957 TL olmaktadır. İşçilerin ücret artışlarının enflasyon oranında artacağı varsayımı altında, enflasyon endeksinin yukarıdaki orandan düşük çıkmasının sonucunda bir işçinin sadece aylık kaybı 35 TL, yıllık kaybı ise 420 TL'yi bulmaktadır.

Araç satın alımının ağırlığı ekmek ve kiradan fazla...

Madde sepetinde araç satın alımı yüzde 5,44'lük ağırlığı ile yüzde 5,23'lük gerçek kiradan daha fazla bir ağırlığa sahiptir. TÜİK gıda maddeleri tüketim harcaması miktarları ve toplam değerleri, Türkiye, 2003, araştırması sonuçları üzerinden yaptığımız ağırlıklandırma göre gıda fiyatları arasında en büyük ağırlığa sahip olan ekmeğin ise enflasyon sepetine etkisi, tüketim dikkate alınarak hesaplanırsa yüzde 3,14 ile araç satın alımının altında kalmaktadır.

Genel TÜFE endeksi 2003 yılından bu yana yüzde 87 artış gösterirken, bu oran gıda için yüzde 90 oldu. Kira fiyatları ise 2,75 kat arttı. Buna karşın enflasyonu aşağı çeken ürünler ise ya teknolojik gelişmeye koşut olarak fiyatları zaten gerileyen ürünler ya da halkın geneli açısından zorunluluğu olmayan, yaygın olarak kullanılmayan ürünler olarak ortaya çıktı.

Genel TÜFE 2003 yılından bu yana yüzde 87 artarken, enflasyonu aşağıya çekerek, gizli yoksullaşmaya neden olan, fiyatları reel olarak ciddi şekilde azalan alt madde gruplarının bazıları ise şunlar oldu:

Fotoğraf makinesi, kamera, CD çalar, VCD, televizyon gibi ürünlerin içinde yer aldığı "Görsel-İşitsel Sistemle (Audio-Visual), Fotoğrafla Ve Veri İşleme İle İlgili Ekipmanları"nın fiyatları 2003 yılından beri yüzde 31 geriledi. Sim kart, batarya, telsiz telefon ve cep telefonun da içinde yer aldığı "Telefon Faks ve Ekipmanlarının" fiyatı 2003 yılından bu yana yüzde 53 geriledi. Elektrikli ev aletleri ve diğerleri oluşturan "Ev aletleri" 2003 yılından bu yana sadece yüzde 24,6 oranında bir artış gösterdi. Ağırlığı kira ve ekmekten fazla olan "araç satın alımı" 2003 yılından bu yana fiyatı sadece yüzde 22,8 oranında arttı. Tansiyon aleti, ilaç, ilkyardım aletleri, gözlük cam ve çerçevesini içeren "Tıbbi ürünler, aletler ve malzemeler" 2003 yılından bu yana yüzde 6,6 oranında geriledi.

Bu ürünler enflasyon endeksinde yer almasaydı, sepette yıllık yapılan değişikliklerin etkisi de ilave edildiğinde TÜFE mevcut değerinin 18,81 puan ve yüzde 10 üzerinde olacaktı. Bu değer ücretlere yansıtılsaydı işçinin net eline geçen ücret aylık 95 TL, yıllık 1140 TL fazla olacaktı. Bu miktar şu an herhangi resmi hesaplamada kayıp olarak görülmemektedir.

Emek örgütleri dışlanıyor!

TÜİK tarafından üretilen veriler, işçilerin ve geniş emekçi kesimlerinin gelirlerini doğrudan etkilemektedir. Buna karşı emek örgütleri TÜİK'in kurumsal yapısının dışında tutulmaktadır. 2005 yılında yürürlüğe giren 5429 sayılı Türkiye İstatistik Kanunu'nda oluşturulan istatistik konseyinde kamu kurum ve kuruluşlarının temsilcilerinin yanında

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Yönetim Kurulu başkanı dahil edilirken, sendikalar sürece dahil edilmemiştir. TÜİK bu anlamda şeffaflıktan ve denetlenebilirlikten uzaktır.

Hükümet üyelerinin TÜİK'e iş "buyurması" endişe verici!

Haziran 2011 tarihinde Mayıs ayı enflasyon rakamlarının beklenenden fazla çıkması üzerine Ekonomiden sorumlu Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Ali Babacan verilerin hesaplanma yönteminin gözden geçirilmesi gerektiğini söylemişti. Böylelikle Babacan, Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) hesaplamalarının gözden geçirilmesi gerektiğini belirtirken, özellikle hesaplamalarda gıdanın etkisinin yeniden kontrol edilmesi gerektiğini ifade ederek, doğru ve güvenilir veri üretilmesi beklenen ve çalışanların ücretlerini doğrudan etkileyen bir konuda müdahalenin sinyallerini verdi. "TÜİK gereksiz heyecan yaşatmamalı" ifadesini kullanan Babacan "Kiraz ve erik mi Türkiye'de faizleri belirleyip, makro dengeleri etkileyecek?" diye sorarak, enflasyonu sadece makro ekonomik dengeleri etkileyen bir unsur olarak gördüğünün sinyalini verdi.

Halbuki enflasyon oranlarının, emekçiler açısından ihtiyaç duyulan temel ürünlerin gerisinde kalması, alım gücünü ciddi şekilde etkilemekte ve gizlenen bir yoksullaşmanın yolunu açmaktadır. Temel sorulması gereken soru araç satın alımının emekçilerin ücret artışlarını ne ölçüde etkilemesi gereken bir unsur olduğudur. Enflasyon hesaplaması yapılırken ve ağırlıkları belirlenirken, toplumun büyük bir kesimini doğrudan etkilemeyen maddelerin, ya da fiyatları doğallığında sürekli olarak gerileyen teknolojik ürünlerin dikkate alınması ne kadar doğrudur?

TÜFE rakamı Türkiye açısından bu hesaplama yöntemi ile sadece makro ekonomik dengelerin dikkate alındığı buna karşın emekçilerin yaşam koşullarının göz ardı edildiği bir anlayışın izlerini taşımaktadır. Hükümetin yakın gelecekte, döviz kurundaki hareketler, küresel kriz vb. nedenlerle enflasyonda oluşacak ciddi artışların önünü, bir takım hesaplama yöntemleri ile kesmek adına girişimleri, emekçilerin ekmekleri ile oynanması anlamına gelecektir. Bu nedenle;

- Ücret artışlarında dikkate alınacak ayrı bir endeks oluşturulmalıdır.
- Fiyatı sistematik olarak gerileyen teknolojik ürünler mal sepetinden çıkartılmalıdır.
- Toplum tarafından yaygın olarak kullanılmadığı halde, yüksek değer taşıdığı için ciddi bir biçimde enflasyonu etkileyen ürünler mal sepetinde yer almamalıdır.
- Her türlü öznel müdahaleye açık olan yıllık sepet değişimi konusunda, sendikaların da onayının alınması sağlanmalıdır.
- İstatistik konseyinin kapsamı genişletilerek emek örgütlerinin katılımı ve denetimi sağlanmalıdır.
- Hükümet mensuplarının TÜİK'e müdahale anlamına gelecek yaklaşımlardan uzak durmaları sağlanmalıdır.
- Enflasyon hesaplamasında yukarıda belirtilen unsurlardan kaynaklı yaşanan gelir kayıpları giderilmelidir.

Tablo-1 Alt Madde Grubu Sepeti Ağırlıkları (%)

Gıda	24,94	Posta Hizmetleri	0,008
Alkolsüz İçecekler	1,84	Telefon Ve Telefaks Ekipmanı	0,433
Alkollü İçecekler	0,315	Telefon Ve Telefaks Hizmetleri	4,199
Tütün	5,585	Görsel-İşitsel Sistemle (Audio-Visual), Fotoğrafla Ve Veri İşleme İle İlgili Ekipman	0,848
Giyim	5,517	Diğer Temel Dayanımlı Eğlence Ve Kültür Araçları	0,014
Ayakkabı	1,703	Diğer Eğlence Araçları Ve Malzemeleri, Bahçe Ve Evcil Hayvanlara İlişkin Ürünler, Hizmetler	0,281
Gerçek Kira	5,229	Eğlence Ve Kültür Hizmetleri	0,706
Konutun Bakım Ve Onarımı	1,504	Gazete, Kitap Ve Kırtasiye	0,599
Su (Şebeke Suyu) Ve Konutla İlgili Çeşitli Hizmetler	2,388	Paket Turlar	0,252
Elektrik, Gaz Ve Diğer Yakıtlar	7,338	Okul Öncesi Eğitim Ve İlköğretim	0,433
Mobilya, Mefruşat, Halı Ve Diğer Yer Döşemeleri	2,052	Orta Öğretim	0,516
Ev İçi Tekstil	0,674	Orta Öğretim Sonrası Ve Üniversite Öncesi Eğitim	0,621
Ev Aletleri	1,809	Üniversite Eğitimi	0,527
Züccaciye, Yemek Takımı Ve Hanehalkı Aletleri	0,52	Düzeyi Belirlenemeyen Eğitim Programları	0,223
Ev Ve Bahçe Araç Gereçleri	0,193	Yemek Hizmetleri	5,458
Ev Bakım İçin Mal Ve Hizmetler	1,682	Konaklama Hizmetleri	0,432
Tıbbi Ürünler, Aletler Ve Malzemeler	0,885	Kişisel Bakım	1,971
Ayakta Tedavi Hizmetleri	1,186	Başka Yerde Sınıflandırılmayan Kişisel Bakım Ürünleri	1,06
Yataklı Tedavi Hizmetleri	0,329	Sosyal Hizmetler	0,073
Araç Satın Alımı	5,44	Sigorta	0,116
Kişisel Ulaştırma Araçlarının İşletimi	5,855	Başka Yerde Sınıflandırılmayan Mali Hizmetler	0,005
Ulaştırma Hizmetleri	3,854	Başka Yerde Sınıflandırılmayan Diğer Hizmetler	0,385

Tablo-2 Alt Madde Sepeti Endeks Sayıları

Gıda	189,9	Posta Hizmetleri	218,2
Alkolsüz İçecekler	177,6	Telefon Ve Telefaks Ekipmanı	46,65
Alkollü İçecekler	271,4	Telefon Ve Telefaks Hizmetleri	121,9
Tütün	291,5	Görsel-İşitsel Sistemle (Audio-Visual), Fotoğrafla Ve Veri İşleme İle İlgili Ekipman	68,58
Giyim	136,1	Diğer Temel Dayanıklı Eğlence Ve Kültür Araçları	150
Ayakkabı	140,7	Diğer Eğlence Araçları Ve Malzemeleri, Bahçe Ve Evcil Hayvanlara İlişkin Ürünler, Hizmetler	192,7
Gerçek Kira	275,1	Eğlence Ve Kültür Hizmetleri	191,4
Konutun Bakım Ve Onarımı	160,6	Gazete, Kitap Ve Kırtasiye	208,9
Su (Şebeke Suyu) Ve Konutla İlgili Çeşitli Hizmetler	192,2	Paket Turlar	255
Elektrik, Gaz Ve Diğer Yakıtlar	211,2	Okul Öncesi Eğitim Ve İlköğretim	231,9
Mobilya, Mefruşat, Halı Ve Diğer Yer Döşemeleri	168,8	Orta Öğretim	216,8
Ev İçi Tekstil	158,2	Orta Öğretim Sonrası Ve Üniversite Öncesi Eğitim	175,4
Ev Aletleri	124,6	Üniversite Eğitimi	198,8
Züccaciye, Yemek Takımı Ve Hanehalkı Aletleri	165,6	Düzeyi Belirlenemeyen Eğitim Programları	157,6
Ev ve Bahçe Araç Gereçleri	179,2	Yemek Hizmetleri	243,7
Ev Bakım İçin Mal Ve Hizmetler	149,6	Konaklama Hizmetleri	232,8
Tıbbi Ürünler, Aletler Ve Malzemeler	93,42	Kişisel Bakım	151,3
Ayakta Tedavi Hizmetleri	156,9	Başka Yerde Sınıflandırılmayan Kişisel Bakım Ürünleri	380,3
Yataklı Tedavi Hizmetleri	175,4	Sosyal Hizmetler	217,6
Araç Satın Alımı	122,8	Sigorta	187,3
Kişisel Ulaştırma Araçlarının İşletimi	226,7	Başka Yerde Sınıflandırılmayan Mali Hizmetler	273,6
Ulaştırma Hizmetleri	220,5	Başka Yerde Sınıflandırılmayan Diğer Hizmetler	229,4

*Yenilenmiş TÜFE oranı, 2011 alt madde ağırlıklarının, alt madde endeksi ile çarpılması sonucu elde edilen endeks verisinden, "Görsel-İşitsel Sistemle (Audio-Visual), Fotoğrafla Ve Veri İşleme İle İlgili Ekipmanları", "Telefon Faks ve Ekipmanlarının", "Ev aletleri", "Tıbbi ürünler, aletler ve malzemeler", "Araç satın alımı" gibi alt madde gruplarının yukarıdaki gerekçelerle endeksten çıkarılması ile oluşturulmuştur.

TÜRKİYE'DEN YENİ BULUŞ: İŞSİZLERE ÖDENMEYEN İŞSİZLİK SİGORTASI

İşsizlik Sigortası Fonu yağmalandı!

İşsizliğin can yakıcı bir biçimde etkisini devam ettirdiği ülkemizde, ailelerin yaşadığı tahribat trajik boyutlardadır. İşsizlerin, yaşadıkları gelir kaybı nedeni ile zor durumda kalmasını engellemek için oluşturulan fondan yararlanma koşullarının son derece güç olması nedeni ile oluşan devasa kaynak, kamu erkinin ihtiyaçları ekseninde yağma edilmektedir.

Oysa fona duyulan ihtiyaç son derece fazladır. İşe başlamaya hazır olup, başta umutsuzluk olmak üzere çeşitli nedenlerle iş aramayan işsizler dâhil edildiğinde, yaklaşık 5 milyon işsizin bu fondan neredeyse yararlanması imkânsız kılınmıştır. Haziran 2011 itibari ile yalnızca 165 bin kişi işsizlik sigortasından faydalanabilmektedir.

TÜİK Mart dönemi Hanehalkı İşgücü anketi sonuçları üzerinden yaptığımız hesaplamalara göre toplam işsizlerin 430 binini işten çıkartıldığı için işsiz kalanlar, 921 binini işi geçici olup sona erenler, 228 binini iflas eden ya da işini kapatanlar, 447 binini işe ihtiyacı olduğu halde kendi rızası ile işten ayrılmak zorunda kalanlar oluşturmaktadır.

25 Ağustos 1999 tarihinde TBMM Genel Kurulu'nda kabul edilen işsizlik sigortası ile ilgili yasanın gerekçesinde, işsizlik sigortası, “bir iş ya da iş yerinde çalışırken, çalışma istek, yetenek, sağlık ve yeterliliğinde olmasına karşın tamamen kendi istek ve kusuru dışında işini kaybeden çalışanlara bir yandan yeni bir iş bulunmasına gayret edilirken, diğer yandan da bunların işsiz kalmaları nedeni ile uğradıkları gelir kaybını kısmen de olsa karşılayarak, kendisinin ve ailesinin zor duruma düşmesini önlemek amacı ile belli süre ve ölçüde ödemeyi kapsayan, sigortacılık tekniği ile faaliyet gösteren, Devlet tarafından kurulmuş, zorunlu bir sigorta kolu” olarak tanımlanmaktadır.

Dolayısıyla işsizlik sigortasının kapsamı çerçevesinde değerlendirilmesi gerektiği halde, bu haktan faydalanamayan kişi sayısı, kendi isteği ile işyerinden ayrılmak zorunda bırakılanlar hariç, 1 milyon 579 bin kişiyi bulmaktadır. Umudu kesik işsizlerle toplam işsiz sayısı ise Mart dönemi için yaptığımız hesaplamaya göre 5 milyondur. Buna göre işsizlik sigortasından yasaya göre kapsam dahilinde olanların yüzde 10'u toplam işsizlerin ise sadece yüzde 3'ü faydalanabilmektedir. Yasaya göre işsizlerin, işsizlik fonundan yararlanmak için, işten çıkartılmış olduklarını ispatlama yükümlülükleri olduğu gibi, işten çıkartılmadan önceki 3 yıl içinde, son 120 günü kesintisiz olmak üzere en az 600 gün prim ödemiş olmaları gerekmektedir. İşverenlerin eksik prim ödemeleri nedeni ile işsizlik sigortasına hak kazanmış çok sayıda işçi bu şartlar nedeni ile mağdur edilmektedir.

Buna karşılık işsizlik fonu Merkezi Yönetim Bütçesine bir kaynak havuzu haline getirilmiştir. 5763 sayılı Kanunla İşsizlik Sigortası Fonunun faiz gelirinin yüzde 25'inin 2009-2012 döneminde öncelikli olarak Güneydoğu Anadolu Projesi kapsamındaki yatırımlarda kullanılmak üzere merkezi yönetim bütçesine aktarılması hükme bağlanmıştır. 18 Ağustos 2009 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 5921 sayılı Kanunla 2009-2010 yıllarına münhasır olmak üzere yüzde 25 olan transfer oranı yüzde 75'e yükseltiştir.

6111 sayılı torba kanun ile fonun prim gelirinin yarısı, dışarıdan hizmet temini ile özel sektöre ve taşeron firmaların kullanımına açılmıştır. Bu miktar mayıs ayı itibari ile 165 bin işsize ödenen toplam tutarın yaklaşık 2 katıdır. Yani yasa ile 330 bin işsize ödeme yapılacak tutar çeşitli hizmet temini için taşeron firmalara aktarılabilmektedir.

İşsizlik Sigortası Fonu devletin ve işverenlerin “torbasına” dolduruluyor!

İşsizlik Sigortası'nın uygulamaya başladığı Mart 2002 tarihinden 30.06.2011 tarihine kadar sisteme 2.754.425 kişi başvuruda bulunmuş, 2.257.387 kişi işsizlik ödeneği almaya hak kazanmıştır. Mart 2002 tarihinden 30 Haziran 2011 tarihine kadar toplamda 4,1 milyar TL ödemede bulunulmuştur. Buna karşın 12 milyar TL, işsizlik ödemeleri haricinde kullanılmıştır.

Bunun sonucunda fonda Haziran 2011 sonu itibari ile 49 milyar TL'lik devasa bir kaynak oluşmuştur. Fondaki parayla, fonun gelirine dokunulmaksızın, 2 milyon 812 bin işsize, 46 ay (yaklaşık 4 yıl) maaş ödenebilir.

ALT İŞVEREN UYGULAMASI...

Taşeronlaşma bir çığ gibi yaygınlaştı!

AKP hükümeti döneminde, gerek özel sektörde gerekse kurallı çalışmanın kalesi sayılan kamuda taşeronluk ve atipik istihdam biçimleri hızla yaygınlaştı. Başta eğitim ve sağlık sektörü olmak üzere, belediyelerden KİT'lere kadar pek çok alanda emekçiler en ağır şartlarda ve güvencesiz çalışma yaşamına dahil oldular. Çoğu üniversite mezunu yüz binlerce kişi kamu personeli sınavlarında kadrolu bir iş için çaba sarf ederken, kamuda istihdamın önemli bir kısmı, güvencesiz, kuralsız çalışma biçimleri ve hizmet alımı yani taşeron yolu ile sağlandı.

Nitelikli bir eğitim için, süreklilik arz etmesi gereken eğitim sisteminde, öğretmenlerin istihdama dahil oluş biçimlerinin güvencesiz ve kuralsız olması, eğitimcilerin, gelecekle-rinden güvensiz bir biçimde dahil olmaları büyük bir sıkıntı olarak açığa çıkıyor.

Milli Eğitim Bakanlığı 2010 Bütçe Raporuna göre, bakanlık bünyesinde 2003 yılından 20 Kasım 2009 tarihine kadar 478 bin kişi istihdam edilirken, bunların yalnızca yüzde 31 (148 bin kişi) kadrolu olarak istihdam edildi. Sözleşmeli olarak istihdam edilenler ise yüzde 15 (70 bin kişi) oldu. Buna karşın kısmi zamanlı geçici öğretici, ücretli usta öğretici olarak en kötü koşullarda, ders saati üzerinden sözleşmeli olarak, ayda en fazla 16-17 gün sigortalı olabilen, normal öğretmene göre çok daha az ücret alan öğretmenlerin sayısı bu dönem içerisinde MEB bünyesine istihdam edilenlerin yarısını (240 bin kişi) oluşturdu. Yani öğretmen alımlarında güvencesizlik ve kuralsızlık bir istisna değil kural haline geldi. Yine 4C statüsünde 20 bin personel bu dönemde MEB bünyesine dahil oldu.

Milli Eğitim Bakanlığı bünyesinde temizlik hizmetleri de, taşeronlaştırıldı. MEB İDBB 2009 Yılı Faaliyet Raporu'na göre eğitim ve öğretimle ilgili toplam 43.973 kurum bulunmaktadır. Buna karşın hizmetli sayısı, kadrolu 30.066, 4/C kapsamında geçici işçi 5.280 olmak üzere toplam 35.346 adettir. 26.415 kurumda hiç kadrolu hizmetli bulunmamaktadır.

Rapora göre “okulların temizlik gibi en temel problemlerinin çözümüne yönelik hiçbir düzenleme yapılmamış olması, özellikle okul yöneticileri ile velileri karşı karşıya getirmekte, okul idarelerini veliden sürekli para isteyen bir mekanizma haline dönüştürmektedir.” Bu çok açık bir itiraftır. Ayrıca raporda okul aile birlikleri tarafından istihdam edilen hizmetli sayısı bilinmediği belirtilmektedir.

Sağlığımız da alt işverene emanet!

T.C. Sağlık Bakanlığı 2010 Mali Yılı Bütçesi TBMM Genel Kurul sunumunda, AKP hükümetlerinin 2003’ten bu yana güttüğü sağlıkta dönüşüm programı çerçevesinde hizmet alımı ile temin edilen personel sayısının 11 binden 116 bine çıktığından övünülerek bahsedilmektedir. Bu sayı toplamda istihdam edilenlerin yüzde 85’ini oluşturmaktadır. Bu durum sağlık sisteminde personel rejiminin önemli bir oranda taşeron sistemine dayandırılmaya çalışıldığını göstermektedir.

Taşeronlaşmanın hızla yaygınlaştığı alanlardan biri de Belediyelerdir. DİSK’e bağlı Genel İş sendikasının yaptığı bir araştırmaya göre belediye çalışanlarının yüzde 22’si taşeron firmalarda ağır koşullar altında çalışmaktadır. Maliye Bakanlığı kadro istatistiklerine göre belediyelerde, il özel idarelerinde ve Belediye İktisadi teşekküllerinde 175 bin kadrolu işçi bulunmaktadır. Bu rakamı esas alarak bir sayı tespit etmek istediğimizde yaklaşık 50 bin kişiye ulaşılmaktadır.

Taşeronlaşma konusunda elimizde sağlıklı herhangi bir bilgi bulunmamaktadır. Konuya ilişkin mecliste milletvekilleri tarafından verilen 15 adet soru önergeleri ya süresi içinde cevaplanmamakta ya da hala işlemde görünmektedir. Hükümet konuya ilişkin bir açıklama yapmaktan çekinmektedir. Halbuki, sosyal güvenlik kurumu taşeronları belli bir kodla kayıtlarında tutmaktadır.

Taşeron sisteminin AKP hükümeti döneminde hızla yayıldığı gözlemlerle de kolayca anlaşılabılır. Ancak özellikle inşaat, maden, gemi inşa gibi sektörler, iş kazaları ve taşeron uygulamaları ile gündeme gelmektedir.

Gemi inşa sektöründe taşeronluk

Kaynak: Denizlik Müsteşarlığı

İli	TOPLAM	DAİMİ	TAŞERON
İSTANBUL	19.672	5.385	14.287
ZONGULDAK	5.327	1.352	3.975
İZMİT	4.788	941	3.847
ÇANAKKALE	1.950	990	960
YALOVA	1.075	492	583
SAKARYA	750	250	500
TRABZON	480	173	307
ORDU	350	170	180
SAMSUN	250	150	100
KASTAMONU	200	75	125
HATAY	200	35	165
TOPLAM	35.042	10.013	25.029

Örneğin gemi inşa sektöründe istihdam edilen toplam 35.042 kişinin 10.013'ü asıl işverenlerce kalan 25.029'u alt işverenlerce çalıştırılmaktadır. Bir diğer ifade ile sektörde çalışanların yüzde 71.4'ünü alt işverenler istihdam etmektedir. Bu son derece korkutucu bir orandır.

İnşaat sektörü ise neredeyse bütünüyle taşeron elinde yürütülmektedir. TÜİK hanehalkı işgücü anketi eylül ayı verilerine göre 1 milyon 520 bin kişi inşaat sektöründedir. SGK 2010 Ekim ayı istatistiklerine göre bu sektörde çalışan 1 milyon 100 bin kişi mevsimlik işçi olarak görülmektedir.

Bunun haricinde sair iş ve hizmetler ile sosyal toplumsal ve kişisel hizmetler gibi taşeron faaliyetlerin oluşturduğu sektörlerde hızlı bir gelişme yaşanmaktadır. Temizlik, yemek, güvenlik, ulaştırma, depolama ve haberleşme vb. hizmetler pek çok sektörde artık taşeronlaştırılmıştır.

Bu tip taşeron sektörlerde çalışanların sayısı da hızla artmaktadır. Güvenlik, bina ve çevre düzenleme, diğer hizmetler faaliyetleri gibi alanlarda kayıtlı çalışanların sayısı, yüzde 58'i mevsimlik olarak tanımlanmış toplam 634 bin kişidir.

TÜİK şirket, Kooperatif ve Ticaret Ünvanlı İşyeri istatistiklerine göre 2002-2008 yıllarında ulaştırma, depolama ve haberleşme sektöründe kurulan şirket sayısı 5,26 kat, sosyal, toplumsal, kişisel hizmetler 4,86 kat artmıştır. Buna karşı toplamda açılan şirketlerin sayısındaki artış 2 katı bile bulmamaktadır. Sair hizmetlerde açılan şirketlerin sayısında ki artışta 2 katını bulmuştur.

Bunun haricinde sanayi sektörlerinde bir fabrika içerisinde üretimin usulsüz olarak pek çok taşeron şirkete bölündüğü görülmektedir.

ASGARİ ÜCRETİ MAĞDUR EDİLDİ!

Asgari ücret, işçilere normal bir çalışma günü karşılığı olarak ödenen ve işçinin ailesi ile birlikte gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım ve kültür gibi zorunlu ihtiyaçlarını günün fiyatları üzerinden asgari düzeyde karşılamaya yetecek ücrettir. Ancak her yıl Asgari Ücret Tespit Komisyonu tarafından belirlenen asgari ücret, tek başına temel ihtiyaçların başında gelen gıda harcamalarını bile karşılamaktan çok uzaktır.

1 Ocak 2011 tarihinden itibaren asgari ücret 16 yaşından büyük bir işçi için yüzde 4,7'lik zamlarla brüt 796,50, net asgari geçim indirimi dahil 629,96 liraya yükseldi. TÜİK 2008 Hanehalkı Tüketim Harcamaları çalışmasına göre, en yoksul yüzde 20'lik kesimin harcama kalıbı dikkate alındığında bir asgari ücretli yaşamını sürdürebilmek için gelirinin sadece yüzde 33,7'sini gıda harcamalarına ayırabilmektedir.

Mevcut asgari ücret düzeyi ile asgari ücretlinin gıda için yapabileceği harcama günlük sadece 7,41 TL olarak görülmektedir. Eşi çalışmayan ve 2 çocuklu bir asgari ücretli ise asgari geçim indirimli aylık 660 TL'lik gelirinden gıdaya ayırabildiği günlük 7,41 TL'lik geliri ile hem eşinin hem kendinin hem de çocuklarının karnını doyurmak zorundadır.

DİSK-AR tarafından, Türkiye'ye Özgü Beslenme Kalıbı ve TÜİK Madde fiyatları dikkate alınarak yapılan hesaplamaya göre 4 kişilik bir ailenin günlük sağlıklı beslenebilmesi için kişi başına ortalama 7,78 TL gıda harcama yapması gerekmektedir. Buna göre asgari ücretli, 1 kişinin sağlıklı beslenmesi için gerekli olan gıda harcaması ile 4 kişiyi doyurmaya çalışmaktadır.

Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) 2008 yılı istatistik yıllığına göre, Aralık 2008 itibari ile 8 milyon 800 bin sigortalı ücretlinin yüzde 41,1'i asgari ücret düzeyinde gelire sahiptir. Asgari ücretin sadece yüzde 4 üzerinde bir gelire sahip olanlarla bu oran yüzde 54'e, sayı ise 4 milyon 783 bine ulaşmaktadır.

Oysa yoksullukla mücadele söylemi adı altında, uygulanan ekonomik politikaların sonucunda muhtaç duruma düşürülmüş geniş halk yığınlarına, çeşitli yardımların gündeme getirildiği günümüzde, yoksulluğu yenmenin en önemli aracı olarak görülen asgari ücretin tespiti ülke şartları, enflasyonla mücadele gibi öznel değerlendirmelerle baskı altına alınmaktadır. Bu da yoksulluğun ve sefaletin sürdürülmesi anlamına gelmektedir.

DİSK-AR'ın araştırmasına göre asgari ücretlinin kira ve diğer konut harcamaları için ayırabildiği tutar sadece 203 TL. Buna göre asgari ücretli en sağlıksız çevrede, kentsel donatı hizmetlerinin en az olduğu, deprem riski altındaki konutlarda yaşamak zorunda bırakılıyor. Sefalet sadece sofrada değil, sağlıksız konutlarda da asgari ücretliyi buluyor.

Asgari ücretlinin, çalıştığı işyerinin servis imkânı yoksa işyerine ulaşımı bile büyük bir sorun. Belediye otobüs biletinin Türkiye ortalamasında 1,3 TL olduğu koşullarda, asgari ücretlinin ulaşım için ayırabildiği pay sadece 1,59 TL, bu gelirle bulunduğu yerden hareket etmesi bile imkansız.

Kültür ve eğlence için ayırabildiği pay toplamda aylık 8 TL'yi bulurken, bu miktar ile ne sinema, ne tiyatro ne de maça gidebilmek mümkün. Sinema bileti ortalama 9,9 TL. Isınma, bakım, onarım, temizlik ve hatta kadro eksikliği nedeni ile öğretmen ihtiyacı, kaynak yokluğu bahanesi ile velilerin ödediği katkı paylarına teslim edilen eğitim koşullarında, asgari ücretli çocuğuna defter kalem bile alamayacak durumda.

Okul tercihleri büyük oranda, yoksul ve kaynak yokluğundan eğitim veremez durumdaki okullar. Yani asgari ücretlinin çocuğunun okuması aylık 5 TL'lik ayrılan pay ile yokluktan dolayı neredeyse mucize.

Asgari ücretlinin ortalama fiyatlı bir buzdolabını alması için ev eşyası için ayırabildiği 34 TL ile 30 ay çalışması gerekiyor.

Bugün asgari ücretin bu düzeyde belirlenmesi, sefalette ısrar anlamına gelmektedir. Devletin Resmi İstatistik Kurumu TÜİK'in tek kişi için belirlediği 899 TL'lik geçim haddinin dikkate alınmaması, hükümetin, işverenlerin beklentilerini karşılamak adına milyonları sefalete sürüklediğinin açık belgesidir. Hükümet, işsizlik fonu üzerinden

işveren kesimine istihdam desteği altında, asgari ücret sigorta işveren payını destekleyerek 148 TL'ye varan teşvikler vermektedir.

Halbuki, desteğe ihtiyacı olan işçilerdir. Buna karşın asgari ücret üzerinden gelir vergisi alınmakta, 106 TL'ye varan sigorta işçi payı konusunda işçilere bir destek yapılması söz konusu bile edilmemektedir. Bu AKP hükümetinin somut tercihidir.

ASGARİ ÜCRETİ NEYE NE KADAR AYIRABİLECEK?

Harcama Grubu	Harcama Kalıbı	Harcama miktarı (TL)	Günlük harcama (TL)
Gıda ve alkolsüz içecekler	33,7	222	7,41
Alkollü içecek, sigara ve tütün	5,2	34	1,14
Giyim ve ayakkabı	4,5	30	0,99
Konut ve kir	30,7	203	6,75
Ev eşyası	5,2	34	1,14
Sağlık	1,8	12	0,40
Ulaştırma	7,6	50	1,68
Haberleşme	3,7	24	0,80
Kültür, eğlence	1,2	8	0,27
Eğitim hizmetleri	0,7	5	0,15
Otel, lokanta, pastane	2,7	18	0,60
Çeşitli mal ve hizmetler	2,9	19	0,65
Toplam	100	660	

Not: Hesaplama 4 kişilik bir aile üzerinden yapıldığı için, eşi çalışmayan ve 2 çocuklu bir asgari ücretlinin, asgari geçim indiriminden kaynaklı 30 tl'lik fark dikkate alınmıştır. Buna göre söz konusu koşullara sahip bir asgari ücretlinin eline asgari geçim indirimi ile 630 TL yerine 660 TL geçecektir.

Kaynak: TÜİK 2008 yılı Hanehalkı Tüketim Harcaması Araştırması, Çalışma Bakanlığı İstatistikler.

İŞSİZLİĞİ YOK EDEN VE GELİRİ DENGELİ DAĞITAN BİR EKONOMİK BÜYÜME POLİTİKASI OLUŞTURULMALIDIR!

Türkiye ekonomisinin giderek sürüklendiği bu girdap, makro düzeyde bütünsel, tutarlı ve uzun vadeli Sosyal ve ekonomik bir programın yaşama geçirilmesini zorunlu kılmaktadır. Yetişkin ve nitelikli emek gücünün korunması, niteliksiz işgücünün niteliklerinin artırılarak istihdama sokulması, üretilen değerlerin adil paylaşımı ve geleceğin güvence altına alınmasında önemlidir.

Ayrıca, sağlık ve sosyal koruma araçlarının kamusal özelliğinin etkin bir duruma getirilmesi, satın alma gücünün artırılarak iç tüketimin hareketlendirilmesi krizin uzun dönemli etkisinden kurtulmak için gereklidir. Bu nedenle işsizliği yok eden ve geliri dengeli dağıtan bir ekonomik büyümeye dayalı ekonomi politikalarına ihtiyaç vardır. Bu eksen- de yapılması gerekenler belli başlıklarla şu şekilde formüle edilebilir:

İSTİHDAM ODAKLI BÜYÜME POLİTİKASI VE İŞSİZLİĞİN AZALTILMASI...

İşletmelerde mevcut istihdamın azaltılması yoluyla yapısal işsizliği derinleştirici etkisi olan işten çıkarmalara karşı acil önlemlerin hızla alınması gerekmektedir. Kamunun kriz koşullarında işletmelere kaynak aktarması veya kredi borcu olan işletmelere ödeme kolaylığı sağlaması işten çıkarmama şartıyla birlikte düşünülmelidir.

Ama her şeyden önemlisi, kamunun istihdamı artırmaya, işsizliği azaltmaya dönük düzenleyici fonksiyonlarını yeniden gözden geçirerek kamu yatırımlarının yaygın bir şekilde yapılmasının somut planlarını gerçekleştirilmesi olmazsa olmaz önemdedir. Sabit sermaye yatırımları özel sektörün birikim ve rekabet koşullarına bırakıldığında bunun istihdama etkisi bu özel çıkarların beklentileri etrafında şekillenmektedir. Bu durum ise rekabet koşullarında emek yoğun üretim tercihlerinin artmasına ve verimlilik kapasitesinin düşmesine neden olmaktadır. Bu yüzden kamunun istihdamı artırıcı yatırımlara önderlik etmesi ve özel sektör için yönlendirici olması gerekmektedir.

Hem istihdamın geliştirilmesinde hem de kamu yatırımlarının somut plan çıktılarının hazırlanmasında gerçekçi bir düzenleme mekanizmasına ihtiyaç vardır. Bu nedenle, özellikle emek örgütlerinin etkin bir rol üstlenmesinin olanakları yaratılmak durumundadır.

Bütün işletmeler açısından resmi haftalık çalışma sürelerinin mevzuatta belirlenen 45 saatlik üst sınırdan 40 saate çekilerek ek istihdam yaratılmasının önü açılmalıdır. Fakat bu ücretlerde bir kayba neden olmamalıdır.

Esnek çalışma biçimlerinin istihdama olumlu bir etkisi söz konusu olmamıştır. Aksine, örneğin mevzuatta yer alan Kısa Çalışma Ödeneğinden yararlanma yoluna giden işletmelerin süre bitiminde işçi çıkarmaya başlamaları, "piyasa'nın nasıl işlediğini "açıkça ortaya koyan bir gösterge olmuştur.

KAYITDIŞI ÜRETİM VE İSTİHDAMIN KAYIT ALTINA ALINMASI...

Türkiye'de kayıtdışı istihdam toplam istihdamın yüzde 40-45'i düzeyinde seyretmektedir. İşverenlerin yüzde 30'u kayıtdışında üretimlerini sürdürmektedir. Kayıtdışı üretim ve istihdam, uzun çalışma saatleri nedeniyle istihdamın sınırlanmasına, ücretlerin düşmesine, yasal mevzuatın kurlsız hale getirilerek boşa çıkarılmasına, üretkenliğin ve verimliliğin çalışanların yaşamları ve gelecekleri heba edilerek vahşi bir sömürüyle arttırılmasına yol açarak toplam verimlilik kapasitesinin üzerinde olumsuz etkide bulunmaktadır.

Bu nedenle, kayıtdışı istihdamı ve üretimi engelleyecek mevzuat değişiklikleri hızla yasama geçirilmeli ve çalışma ortam ve koşulları iyileştirilmelidir.

Kayıtdışı faaliyetlere dönük en önemli denetim mekanizması sendikal örgütlenme çalışmalarıdır. Bu konuda sendikal örgütlenmenin önündeki engelleri hızla kaldıracak düzenlemelerin yapılması ve 2821 ve 2822 sayılı yasaların çalışanların tümünü toplu sözleşme koruması altına alacak şekilde çağdaş ve uluslararası normlara uygun hale getirilmesi gerekmektedir. Denetim ve yaptırım işleviyle sorumlu birimlerin kapasiteleri güçlendirilmeli ve etkinliklerinin artırılması sağlanmalıdır.

ENFLASYONA KARŞI SOSYAL KORUMA POLİTİKALARI OLUŞTURULMASI...

Türkiye İstatistik Kurumu Tüketici Fiyat Endeksi, Madde Fiyatları ve 2003 yılı Hane Halkı Tüketim anketi sonuçları üzerinden yapılan hesaplamaya göre dar gelirlinin enflasyonu 2010 yılında resmi enflasyonun 2,6 puan üzerinde gerçekleşerek yüzde 12,83 oldu.

Türkiye'de işçiler ve emekçiler, artan işsizliğin, işten çıkartmaların, ücretlerde yaşanan düşüşlerin ağır etkisini hissetmeye devam ediyor. Bu koşullar altında enflasyondaki en ufak kırpırdanma açıklıkla, yoksullukla biraz daha yüzleşmeye neden oluyor. Açıklanan enflasyon ile sokaktaki enflasyon arasında ciddi farklılıklar bulunduğu bir gerçek. Resmi enflasyon ile gıda fiyatlarındaki artış arasındaki fark yoksullaşmanın etki düzeyini göstermektedir. Diğer yandan et, patates, soğan gibi en önemli gıda maddelerinde yıllık artış düzeyinin, gıdada ki toplam artış düzeyinin çok üstünde olması bu ürünlerin gıda sepeti içindeki payının düşük olduğunu göstermektedir. TÜİK, hangi maddenin, enflasyon sepetine ne kadar etki ettiğini açıklamalıdır. Bu çerçevede:

- Emekçilerin ücretlerinin belirlenmesinde esas alınan enflasyon verileri emek örgütleri tarafından denetlenebilmelidir.
- Enflasyon oranları belirlenirken, temel ihtiyaç ürünleri endeksi oluşturulmalıdır.
- Ücret artışlarında yalnızca enflasyon değil, asgari geçim düzeyi de esas alınmalı, asgari ücret bu düzeyin üstüne çıkartılmalıdır.
- Artık enflasyon işçilerin ekmeği üzerinden oynanan bir oyun olmaktan çıkartılmak zorundadır. TÜİK şeffaf ve denetlenebilir bir kurum haline getirilmelidir. Konfederasyonumuz bu konuda her türlü katkıyı vermeye hazırdır.

● Ayrıca hayat pahalılığına karşı geçim sorununu azaltmak için başta doğalgaz, elektrik, su , ulaşım olmak üzere temel tüketim mallarında indirimle gidilmelidir. Bu ürünlerden alınan vergiler düşürülmelidir.

● Düşük ücret alanlara, geliri olmayanlara vatandaşlık ilkesi gereği sosyal yardım yapılması sosyal devlet olmanın bir gereğidir. Temel ihtiyaçların karşılandığı ve/veya aylık ödeme ilişkisinin düzenlediği bir yaklaşım oluşturulmalıdır.

SAĞLIK VE SOSYAL GÜVENLİK KORUMA POLİTİKALARININ GELİŞTİRİLMESİ...

Hali hazırda istihdamın yüzde 40-45'ine varan kayıtdışı istihdam ve işverenlerin yüzde 30'una varan kayıtdışı işveren olgusu kriz sürecinde yaygınlık kazanmaktadır. Bu olumsuzluğun, çalışanları güvensizliğe mahkum ederek, sosyal korumayı ve sağlık sorununu ağırlaştırdığı açıktır.

Küresel sermayenin talepleri çerçevesinde sağlıkta yaşanan özelleştirmeler sonucu mağdur olan kitle sayısı hızla artmış ve insanlar piyasanın acımasız işleyişine terk edilmiştir. Kamunun genel bütçeden, hizmet satın almaları adı altında piyasaya aktardığı kaynaklar, hiçbir ayırım gözetmeksizin herkes için ulaşılır olmasına olanak sağlanarak sağlık ve sosyal hizmetler için harcanmalıdır. Etkili ve yaygın koruyucu hekimlik temeline halk sağlığı uygulamalarına önem verilmelidir.

EĞİTİM HİZMETLERİNİN HERKES İÇİN PARASIZ, ULAŞILABİLİR VE NİTELİKLİ OLMASI POLİTİKASININ YAŞAMA GEÇİRİLMESİ...

Bilginin öneminin giderek arttığı bilinciyle; temel bilgi ve beceri düzeyinin güçlendirildiği; kamu yatırımlarının yükseltildiği; teknolojik ve ekonomik ihtiyaçların talebine uygun bir insan gücü sunabildiği; var olan işgücü eğitim düzeyinin yükseltildiği; ulaşılabilirlikte cinsiyet eşitliğinin sağlandığı; mesleki eğitimin kalitesinin yükseltildiği bir eğitim sistemine ihtiyaç vardır.

Kolay, ulaşılabilir, ücretsiz ve nitelikli eğitim politikaları yoksulluğu giderici ve toplumsal refahı sağlayıcı önemli bir alan durumundadır.

İŞSİZLİK SİGORTASI FONU'NUN ETKİN KULLANILMASININ SAĞLANMASI...

Hiç kuşkusuz Türkiye'de işsizlik sigortası sosyal amaçlarla gündeme gelmiş, sosyal işlevler gerekçe edilerek yasalaştırılmıştır. Fakat pratikteki uygulama, bu fonun ağırlıklı olarak kendi öz işlevi dışında farklı ekonomik alanlarda değerlendirilmesine yol açmıştır. Fonun amaç dışı kullanımı ve yararlanma koşullarının ağırlığı nedeniyle gerçek işlevini yerine getirmekten uzak olduğu gibi, mağduriyeti telafi ve ücret gelirini ikame edici özelliğini yitirmiş durumdadır.

Fonun gerçek işlevine kavuşması fondan yararlanma koşullarını kolaylaştırmakla mümkündür.

Güvencesiz ve kayıtdışının etkin olduğu bir süreçte fondan yararlanmak için gerekli olan

şartları yerine getirebilen çalışan sayısı oldukça azdır. Bu nedenle, işsizlik sigortasından yararlanmak için ortaya konulan şartlar kaldırılmalı, kayıtlı tüm işsizlerin fondan yararlanabileceği bir sistem kurulmalıdır.

Fon'un kendi amaçları dışında kullanılmasına kesinlikle izin verilmemesi gerekmektedir.

ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜ VE SENDİKAL HAKLARIN GENİŞLETİLMESİNİN GÜVENCE ALTINA ALINMASI...

Emekçilerin tarihsel kazanımları olan sendikal hak ve özgürlükleri işverenler tarafından kriz bahane edilerek ortadan kaldırmak istenmektedir.

Bu kabul edilebilir bir durum değildir. Aksine, sendikal hakların genişletilmesi ve örgütlenme özgürlüğünün güvence altına alınması, kriz döneminde sosyal kazanımların korunması, toplumun refah düzeyinin belli bir düzeyde tutulması ve krize karşı alınacak tedbirlerin hayata geçirilmesinde son derece etkili bir rol oynayacaktır.

Sendikal örgütlenmelerin bulunduğu işyerlerinde mevcut bağitlanmış sözleşmeler gereği taraflar olumsuz koşulların bertaraf edilmesi ve krizin etkilerinin ortadan kaldırılması çabası içinde birlikte davranmaktadırlar.

Kriz dönemlerinde işveren örgütlerinin getirmiş olduğu esneklik talepleri fırsatçılıktan başka bir anlam taşımamaktadır. Esneklik, güvenceli esneklik, özel istihdam büroları talebi gibi talepler hep istihdamı artırmaya dönük ve işsizliği azaltmaya yarayan uygulamalar olarak dillendirilmekte, ama somutta bakıldığında bu uygulamaların istihdamı artırıcı ve işsizliği azaltıcı bir etkisinin görülmediği bilinmektedir. Yine bu talepler gerçekte, sendikal örgütlenmelerin ortadan kaldırılması ya da işlevinin sınırlandırılması için talep edilmektedir.

İstihdamın artırılması ve işsizliğin azaltılması politikalarına yön verecek olan ILO'nun "İnsan Onuruna Yakışır İş" anlayışı olmak durumundadır. Bu ilkeden hareket edilmeden yaratılacak istihdamın koşullarının nasıl olacağı dünya ve ülkemiz gerçeğinde bilinmektedir. Bu anlayışın en önemli ayağını sendikal örgütlenme ve toplu sözleşme düzeni oluştururken, gerçek sosyal diyalog zemini de bu özgürlük ve güvence ortamında kendi ifadesini bulacaktır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DÜNYA'DA
ÇALIŞMA YAŞAMI VE
SENDİKAL HAREKET

DÜNYA'DA ÇALIŞMA YAŞAMI VE SENDİKAL HAREKET...

1999 yılında ILO Genel Direktörü Juan Somavia, Çalışma Konferansı'nda şöyle demişti: “Bugün ILO’nun temel amacı, kadınların ve erkeklerin, özgürlük, hakkaniyet, güvenlik içinde ve insan onuruna yakışır işlerde çalışma fırsatlarını yaygınlaştırmaktadır. İşte ‘insana yakışır iş’ kavramı böyle ortaya çıkmıştır.”

1999’dan bugüne insan onuruna yakışır işin yaygınlaştırılması, ILO ile birlikte sendikal yapıların da hedeflerinden biri olarak benimsenmiştir. “Düzgün iş”, “saygın iş”, “uygun iş” olarak da dilimize çevrilen bu saptama, aslında, insan onuruna yakışır sosyal ve ekonomik koşulların sağlanması ve çalışma ortamı ve koşullarının düzenlenmesine, geliştirilmesine dönük pek çok kriteri de kendi içinde gündeme getirmektedir.

İnsan onuruna yakışır iş, kısaca, “kadın ve erkek için özgürlüğün, eşitliğin, güvenliğin ve insana değer veren koşulların sağlandığı bir ortamda saygın ve üretken iş edinme olanakları” olmasıdır.

Bunu biraz açmak gerekirse, yeterli düzeyde gelir ve sosyal koruma sağlayan, hakların güvence altına alındığı, özgür, eşit ve kabul edilmiş uluslararası normlar üzerinden insan onurunun korunduğu, güvenli koşullar altında yapılan üretken çalışma olarak tanımlanabilir. Aynı zamanda, gerçek sosyal diyalog mekanizmalarının etkin olarak kullanıldığı bir süreci de ifade etmesi gerekmektedir.

Uluslararası Çalışma Örgütü raporlarına göre, dünyada her 10 kişiden beşi yoksulluk, düşük kazanç, tehlikeli çalışma koşulları ve sosyal güvenlikten yoksun bir durumdadır.

İLO’nun tahminlerine göre 487 milyon çalışan, bütün çalışanların yüzde 16,4’ü bir Dolarlık gelirin altında kalmaktadır. Bütün çalışanların yüzde 43,5’ini oluşturan 1,3 milyar çalışan da günde 2 dolar altında gelir elde etmektedir.

Ayrıca 12 milyona aşkın insan kendi özgür iradelerinin dışında köle ya da köle benzeri koşullarda çalıştırılmaktadır. İnsan özgürlüğünün sınırlandırıldığı veya bütünüyle ortadan kaldırıldığı çalıştırma biçimleri sadece gelişmekte olan ya da yoksul ülkelerde değil AB ve ABD’de de görüldüğü bilinmektedir.

Diğer yandan yoksulluk sürecinin en önemli çıktılarından biri olan çocuk işçiliği konusudur. Dünyada 300 milyonun üzerinde çocuk ekonomik olarak aktif durumdadır.

Bunun içinde 126 milyon çocuk fiziksel, ruhsal ve zihinsel gelişimleri açısından tehlikeli işlerde çalışmak zorunda bırakılmaktadırlar.

Bütün bu acımasız gerçekliğe iş sağlığı ve güvenliği alanında ortaya çıkan sorunlar katıldığında kapitalist sistemin küreselleşme uygulamalarının insanlığı tam bir yoksulluk ve sefalet içine attığını söylemek kaçınılmaz olmuştur.

ILO'nun kavramsallaştırmaları olan "İnsan Onuruna Yakışır İş" yaklaşımıyla mevcut durum ele alındığında;

- a) Özgürce seçilmiş ve üretkenliğe dayalı bir istihdamın yokluğu,
- b) Çalışmaya ilişkin hakların güvence altında olması ve uygulanmasına dönük uygulamaların yetersizliği,
- c) Çalışan ve aile üyelerinin sosyal koruma kapsamı içinde olmasının giderek ortadan kaldırılması,
- d) Sosyal diyalog ve toplu temsile dayalı hakların ortadan kaldırıldığı ya da daraltıldığı saldırıların yaygınlaştığı bir sistemde yaşanan bu derin krizin yoksulluk kavramını ve kapsadığı kitleyi çok etkili bir değişikliğe uğrattığını söylemek kaçınılmaz olmaktadır.

Dünya genelinde başta ABD olmak üzere gelişmiş kapitalist ülkelerde örgütlenme ve örgütlü hak arama mücadelelerinde ciddi kayıpların yaşandığı bilinmektedir.

ABD, AB ve Japonya'da sendikalaşma oranları 25 yıl içinde yüzde 10 ila yüzde 20'lere varan oranlarda gerileme kaydetmiştir.

Hal böyleyken, dünyanın geri kalan ülkelerinde örgütlenme ve örgütlü mücadele açısından mevcut durumun ne olduğunu ifade etmek bile zor görünmektedir.

TÜRKİYE’DE ÇALIŞMA İLİŞKİLERİNİN GENEL ÇERÇEVESİ VE ÖRGÜTLENME...

Türkiye 2001 de yaşadığı krizin yarattığı travmadan kurtulamadan yeni bir küresel kriz dalgasıyla karşı karşıya kalmıştır. İktidarın “teğet” geçecek öngörülerinin temelsiz olduğu 2009’da tüm yalınlığıyla ortaya çıkmıştır.

İktidarın iddiasına rağmen, “reel sektör” ve finans kesimi kriz senaryolarını hızla harekete geçirerek “Gelen kriz bağrımıza saplandı, önlem alın; IMF ile masaya oturun ve gelecek taze parayı bize aktarın; yoksa istihdam meselesinde çok üzücü tablolar yaşanacak” diye Hükümeti yoğun bir ikna çalışması yürüttüler.

Sonuçta, dedikleri gibi de olmuş, raporumuzun önceki bölümlerinde sayılarla belirtildiği gibi fatura işçi sınıfına ve tüm diğer yoksul kesimlere kesilmiştir.

İSTİHDAMDA DARALMA VE İŞSİZLİK...

Makro ekonomi açısından bakıldığında, 2007 yılında ülkenin temel parametreleri olumsuz sinyaller vermeye başlamıştır. Tarımdaki gerileme, sanayi üretiminde yavaşlama, istihdam artışının büyümeye oranla artmaması ve oransal olarak büyüyen bir işsizlik olgusu ve son olarak da cari açığın varmış olduğu boyut bu tablonun başlıca unsurları olmuştur.

Böylesi bir yapı üzerine ABD mahreçli krizin ilk etkileri ülkeye ulaşmaya başladığında işverenler bunu fırsat bilerek kendileri için “hayati” önemde olan yapısal operasyonlara başlamışlardır. İşten atılan on binlerce insan, ücretli/ücretsiz izinler, düşen ücretler ve esneklik dayatmaları, kısa çalışma ödeneği talepleri birbirini izlemiştir.

Öte yandan, işçi sınıfının örgütlü yapılarının üzerinde baskı ve yılgnlık yaratmasın ve teslim almaya yönelik girişimler artmıştır. Dolayısıyla var olan sefaletin ve yoksullaşmanın giderek derinleşmesi süreci başlamıştır.

Son yıllarda “istikrarlı” büyüme adı altında yeterli ve nitelikli iş yaratamayan, 2009’da da derin bir durgunluk içine sürüklenen dünya ekonomisi için en büyük problem “insana yakışır iş” olanaklarını yaratamama ve artan işsizlik olacağı açık bir şekilde görülmüştür. Küresel krizle birlikte derinleşen işsizlik problemi, ILO’nun kendi raporlarında sürekli vurguladığı gibi, ekonomik büyüme ile istihdam yaratma arasındaki bağın kopuşuna ve tüm gelişmekte olan ülkelerde “istihdam yaratmayan büyüme” olgusunun yerleşmesine bağlı olarak dünya ekonomisinin en önemli sorunu haline gelmiştir.

Türkiye ekonomisinin 2001 krizi sonrası büyüme performansına bakıldığında ILO raporlarında belirlenen çerçeveye uygun bir gelişme gösterdiğini söylemek yanlış olmayacaktır. 2001 sonrası dönemdeki ekonomik gelişim izlendiğinde büyüme performansı ile istihdam yaratma kapasitesi arasındaki bağın kopması, ekonominin istihdam yaratma-

yan büyüme özelliğinden, ekonomik büyüme temposu yavaşlarken, işsizliğin hızla arttığı “azalan büyüme artan işsizlik” özelliğine geçiş sergilemesi altı çizilmesi gereken bir durumdur.

2007 yılında yüzde 10.6 düzeyinde gerçekleşen resmi işsizlik oranı 2008’de yüzde 13.6’ya, 2009 Şubat ayında da yüzde 16.1 e çıkarak ülke tarihinde bir rekora imza atmıştır. 2009 yılı genel işsizlik oranı da yüzde 14 olarak gerçekleşerek bütün parametrelerle birleştiğinde krizin nasıl yakıcı ve süregiden bir durum arz ettiğini ortaya koymuştur.

Konfederasyonumuzun yaptığı araştırmaya göre (2010), kriz döneminde iflaslar, geçici iş ilişkisi ve işten çıkarmalar sonucu işsiz kalanlar 2,5 milyona ulaşmıştır. Önceki işsizlik rakamlarıyla birleştirilince 6 milyon işsiz ve aileleriyle birlikte 10 milyonun üzerinde kişi bu acımasız gerçeğe yüz yüze gelmiştir.

İstihdam yapısı ile ilgili dikkati çeken bir başka sorun ise işgücüne katılımda gözlenmektedir. Türkiye’de 15 yaş üzeri nüfusun sadece yüzde 47’si çalışma yaşamına dahil olabilmektedir. Bu oran Avrupa ortalamasında yüzde 65 düzeylerinde seyretmektedir.

Türkiye öğündüğü genç nüfusunu istihdam edebilecek ortamı yaratamadığı gibi işsizlerin iş bulma umutlarının da kaybettiği bir ülke haline getirilmiştir.

Bugün ekonomik krizin yarattığı etki ile işsizlik Türkiye gündeminin birinci sırasına yerleşmiştir. 70 milyon nüfuslu bir ülkede yalnızca 21 milyon çalışanın olması, kimsenin kabul edebileceği bir gerçek değildir.

ASGARİ ÜCRET SORUNU VE YOKSULLAŞMA...

1923’ten 2002 yılına kadar, 80 yıldır Türkiye’nin toplam 220 milyar Dolar olan borcu 2009 sonunda 270 milyar dolar artarak 490 milyar dolara çıkmıştır. 2010 yılında yeni doğan her bebek 7 bin dolar borçla yaşamaya başlayacaktır.

TÜİK rakamlarına göre, Türkiye bugün yiyecek yemeği olmayan 1 milyon 400 bin vatan-daşa ve resmi olarak yoksul ilan edilen 12 milyon 170 bin kişiye sahip bir ülkedir.

Hiç şüphesiz, bunda yıllardır uygulanan politikaların payı büyüktür. 1980’lerin başından itibaren, “ucuz işgücüne dayalı büyüme” stratejisi, istenilen sonucu vermiş görünmektedir.

Yoksullaşma, sadece işsiz kalanların değil, çalıştığı halde yeterli ve insanca yaşam için gerekli ücreti alamayan milyonların sorunu olmuştur. Ücretlilerin milli gelir içindeki payı sürekli düşüş göstermektedir. 2002 yılında ücret ve maaşlar milli gelir içinde yüzde 26’lık bir paya sahip iken bugün yüzde 22 düzeyine gerilemiştir.

İşçi sınıfının tüm bileşenleriyle örgütsüz bırakıldığı, örgütlenmesinin engellendiği bir ülkede, asgari ücret yaygın gelir düzeyinin göstergesi haline gelmiştir.

Asgari ücret artışları olabildiğince düşük tutulmuştur. Örneğin 2010 yılı için artış oranı brüt asgari ücret için yüzde 5,2 ve net asgari ücret için yüzde 5,7’dir. Günlük artış miktarı yalnızca 1 TL’dir. Aylık artış miktarı ise 31 TL’dir.

Daha somut biçimiyle asgari ücrete günlük 1,3 simitlik zam yapılmıştır. Fakat 2009 yılında temel gıda ürünlerinin fiyatlarının ve konut harcamalarının ortalama yüzde 11 oranında artmıştır. Bu nedenle, artmış gibi görünen asgari ücret, gerçekte erişim, asgari ücretle yaşamak zorunda kalan işçi ailesi 2 simitlik bir kayba uğramıştır. Günlük 1 TL'lik sembolik asgari ücret artışı, çalışanların yoksulluğa terk edilmesidir.

Asgari ücret açlık sınırının altında yoksulluk sınırının çok uzağındadır. Aynı zamanda ülkede, bu ücret politikaları yanı sıra hayat pahalılığının artması, sağlık ve eğitim sisteminin paralı hale gelmesi nedeniyle “çalışan yoksullar” kitlesi giderek büyütülmektedir.

Emek bugüne kadar görülmediği ölçüde değersiz hale getirilmiştir. Emegin sosyal bir unsur olduğu unutturulmaya çalışılmış, yalnızca maliyet ögesi olarak görülmüştür. 2009 yılında ücretler yüzde 12 oranında geriletilmiştir. Ücretlerin sanayi maliyetleri içindeki payı 2002 yılında yüzde 19 iken 2009 yılında yüzde 11'e düşmüştür.

SGK verilerine göre 2008 yılında toplam 2 milyon 112 bin aile, Sosyal ve Dayanışma Genel Müdürlüğü tarafından yapılan gıda, yakacak, barınma yardımlarından alırken, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün yaptığı gıda ve sıcak yemek yardımlarından da 150 bin kişi faydalanmıştır.

Yoksulluğun giderilmesi, sosyal güvenliğe bütçeden yapılan katkıyla desteklenmesinin önüne geçilmesiyle değil, aksine uygulanan küresel ekonomik politikaların yarattığı gelir uçurumu ve/veya paylaşımındaki adaletsizliğin ortadan kaldırılmasıyla mümkün olduğu bilinen bir gerçektir.

İstihdam yaratmayan bir ekonomik büyüme ve bunun yarattığı toplumsal tahribatı (düşük ücret, kötü çalışma koşulları, sosyal güvenlikten yoksunluk ve örgütlenme hakkının olmadığı ya da engellendiği bir durumun giderek işsizlerin içinde bulunduğu yoksunluk ve yoksulluk koşullarına yaklaşmış olması) ortadan kaldıracak bir büyüme-istihdam politikası yaratmak yerine, sadaka anlayışı içinde sosyal yardım yaklaşımı yoksulluğu giderici değil yoksulluğun sürdürülmesi ve yönetilmesi politikasıdır.

Büyüme tek başına uygun istihdam yaratmadığı gibi, fakat var olanın da niteliğini enformel biçimlere sokmaya çalışarak, emekçi kesimleri yoksullaştırıcı bir etkide bulunmaktadır. Yani, krizin bu sürece etkisinin ne kadar sarsıcı olduğu, dengeleri nasıl bozduğu çalışanları nasıl yoksul çalışanlar haline getirdiği ise dünyada ve ülkemizde yaşananlardan çok açık bir şekilde görülmektedir.

NEO-LİBERALİZMİN YOK ETMEYE ÇALIŞTIĞI SOSYAL DEVLET VE SOSYAL GÜVENLİK...

1980'li yılların ortalarından itibaren sosyal devlet ve sosyal güvenlik giderek yoğunlaşan bir tartışma konusu olmuştur. Yapılan tartışmaların merkezinde, sorun ağırlıklı olarak bir maliyet kalemi olarak değerlendirilmiştir. İşçi sınıfının sosyal güvenliği asıl zeminine oturtma çabası, egemenlerin denetimindeki yaygın medya tarafından perdelenmiştir. Günümüzde sosyal devlet ve sosyal güvenlik hızla “hak” olmaktan çıkarılan bir mecraya

sürüklenmektedir. Her iki kavramın tam olarak neyi ifade ettiği, tarihsel gelişimi içinde ele alındığında sağlıklı bir tartışmanın zemini oluşturulabilecektir.

Öncelikle bilinmesi gereken, sosyal güvenliğin iktidarların veya işverenlerin bir lütfü olmadığıdır. İşçi sınıfının, kapitalizm öncesi döneme bile uzatılabilir, kendini güvenceye alma çaba ve mücadelesinin ürünüdür.

Önce işçilerin kendi aralarında yardımlaşma sandıklarıyla başlayan süreç, sanayi devrimi veya kapitalizm ile birlikte farklı bir işleyişle ve gelişerek devam etmiştir.

Sermayenin ve iktidarlarının yüzlerce yıllık sınıf mücadelesiyle kazanılmış bir hakkın elimizden alınmak istenmesi, bugün yaşadığımız tartışmanın ana konusunu oluşturmaktadır.

Sosyal güvenlik sistemi, artık kapitalizmin doğasında bulunan eşitsizlikler karşısında eşit olmayanların yaşama hakkının güvencesi haline gelmiştir.

“Mülksüz kişi, yaşamını güvenceye almak için, özgürlüğünü üçüncü kişiye bırakmak zorunda kaldığında, sorun çıkar. Ama liberal kavram bu sorunu yadsır.”⁽¹⁹⁾ İşte liberalizm, daha geniş tanıımıyla kapitalizmin yadsıdığı, bu sorunu gündemde tutmak ve çözümlemek için iktidarları zorlamak görevi ve talebi bu nedenle işçi sınıfına düşmektedir.

Geçmişten günümüze sosyal güvenlik...

Kapitalizm öncesi toplumlarda, askerlerin yaralanmalarında bakımlarının yapılması ve yaşlılıklarında hayatlarını sürdürebilmeleri için vakıflar ve çeşitli dini kuruluşlarca oluşturulmuş yapılar olduğu bilinmektedir.

Günümüzdeki sosyal güvenlik anlayışına yakın ilk kurumsal ve hukuksal çerçeve, kapitalizmin, daha doğru ifadesi ile sanayileşmenin gelişimiyle oluşturulmuştur. Bu alanda bilinen ilk örnek, Almanya’da 1883 yılında kabul edilen bir yasadır.

1877 yılında Almanya’da başlayan ekonomik kriz, işçi sınıfının çalışma ve yaşam koşullarını kötüleştirmiştir. Sosyalist hareketin hızla yayıldığı bu ortamda, Otto von Bismark yönetimi, bir taraftan sosyal örgütlenmeleri yasaklarken diğer taraftan işçilere yönelik yeni önlemler alma gereği duymuştur. Çıkarılan yasa ile işçilere yönelik hastalık, emeklilik ve iş kazaları risklerine karşı sigorta oluşturulmuştur.

Benzeri nitelikte amaçları karşılamak üzere farklı biçimlerde işleyen sigorta tipleri Avrupa’daki diğer sanayileşen ülkelerde uygulamaya konulmuştur.

Sosyal güvenlik kavramı, Amerika Birleşik Devletleri’nde kabul edilen yasa ile gündelik kullanıma girmiştir. 1935 yılında kabul edilen “sosyal güvenlik yasası (Social Security Act)” bu alandaki ilk geniş kapsamlı hukuk düzenlemesi olmuştur.⁽²⁰⁾

[19] Prof. Dr. Thomas Meyer (Aktaran Özcan Keskeç, “Sosyal Politikasızlığın Maliyeti ‘Yeni Sol’ ve DISK” http://www.sendika.org/yazi.php?yazi_no=4980)

[20] Alpaslan Işıklı, Sosyal Güvenlik, Cumhuriyet Dönemi Türkiye Ansiklopedisi 8. Cilt, İletişim Yayınları, sf 2143

İkinci kapsamlı hukuk düzenlemesini ise İngiltere 1942 yılında yapmıştır. Beveridge Planı ile getirilen düzenleme, Almanya'daki Bismark düzenlemesine oranla ciddi farklılık içermektedir.

Bismark sistemi, mesleki faaliyet ölçütünü temel alarak, kişiyi çalışmasının hukuki niteliklerine göre sigortalı sayan bir sistemdir. “Esas olarak çalışanların ve işverenlerin katkıları ile ayakta kalır. Sigorta yardımları da kişinin sigortalılığı ve çalışma gün sayıları koşuluna bağlıdır.”⁽²¹⁾

Beveridge planında uygulamaya konulan sistem ise toplumda yaşayan herkesi, mesleki faaliyeti ne olursa olsun sosyal güvenlik kapsamına almaktadır. Sistemin finansmanı esas olarak vergi gelirlerinden (kamu bütçesi) sağlanır. “Sosyal riskle karşılaşan herkese, gelir veya ödediği prime bakılmaksızın sosyal güvelik yarıları ve ücretsiz sağlık hizmeti sunulur.”⁽²²⁾

Türkiye’de Cumhuriyet döneminde en belirgin düzenleme, 1930 yılında yürürlüğe giren Hıfzısıhha Yasası’dır. Bu yasayla işverenlere kaza, hastalık ve analık hallerinde sağlık yardımı yükümlülüğü getirilmektedir.

Daha kapsamlı düzenleme 1936 yılında yayınlanan 3008 sayılı İş Yasası’dır. Yasa ile bir sigorta kurumu oluşturulması öngörülmüş, buna ilişkin yasa ancak 1945 yılında çıkarılarak İşçi Sigortaları Kurumu oluşturulmuş, aynı yıl ayrıca İş Kazalarıyla Meslek Hastalıkları ve Analık Sigortaları kurulmuştur.

1880’li yılların ortalarından itibaren kurulmuş olan asker ve memur emekli sandıkları vb. kurumlar ise 1950 yılında Emekli Sandığı adı altında birleştirilmiştir. Serbest meslek çalışanları için ise 1971 yılında Bağ-Kur oluşturulmuştur.

Yasalarla getirilen düzenlemelere bakıldığında, uygulamaya konulan sigorta işleyişinin Bismark sistemine göre yapıldığı görülmektedir.

Yıllar içerisinde, sigorta sistemlerinde ve sosyal güvenlik alanında, birçok değişiklik yapılmış ve zaman zaman oldukça yoğun tartışma ve gerilimler yaratmıştır.

Bu alandaki son köklü değişiklik 2006 yılında yapılmış ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası ile farklı sigorta kuruluşlarını tek çatı altında toplanmıştır.

İnsan hakkı olarak sosyal güvenlik...

İkinci Dünya Savaşı ve sonrasındaki dönem, sosyal güvenlik sistemlerinin gelişmesinde ve yaygınlaşmasında etkili olmuştur.

Sosyal güvenlik alanındaki düzenlemeler, 1941 yılında imzalanan Atlantik Bildirgesi’yle başlayarak uluslararası belgelerde yerine almıştır.

[21] DİSK 10. Genel Kurul Çalışma Raporu, DİSK Yayınları No: 21, İstanbul, Ağustos 1977

[22] DİSK 10. Genel Kurul Çalışma Raporu

Franklin D. Roosevelt ile Winston S. Churchill tarafından 1941 yılında imzalanan ve 2. Dünya Savaşı sonrasındaki yeni dünya düzeninin temelini atan Atlantik Bildirgesi (The Atlantic Charter)'nin **5. Maddesi**:

“Onlar, güven amacıyla, ekonomik alandaki bütün uluslar arasında her-kese gelişmiş çalışma standartları, ekonomi ve sosyal güvenlik gelişimi için, tam bir işbirliği içinde olmayı arzuluyorlar.”

1948 yılında kabul edilen Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Bildirisi'nin 22. Maddesi; “Herkesin, toplumun bir üyesi olarak, sosyal güvenliğe hakkı vardır” diyerek tarihsel bir adımın atılmasını sağlamıştır.

Bildirgenin 25. Maddesinde herkesin, “işsizlik, hastalık, sakatlık, dulluk, yaşlılık ve kendi iradesi dışındaki koşullardan doğan geçim sıkıntısı durumunda güvenlik hakkına” sahip olduğu belirtilmiştir.

Avrupa Sosyal Şartı (Gözden Geçirilmiş)'nin 12. Maddesi tüm çalışanların ve bakmakla yükümlü oldukları kişilerin, sosyal güvenlik hakkına sahip olduğu hükmünü getirmiştir.

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 2001 yılında gerçekleşen 89. Genel Konferansı'nda sosyal güvenlik “temel bir insan hakkı ve sosyal uyumun yaratılması için temel bir araç” olarak kabul ve teyit edilmiştir. Ancak önemli olan bir hak olan sosyal güvenliğin ne anlama geldiğidir. Sosyal Politika alanında ülkemize çok sayıda eser veren Prof. Dr. Cahit Talas, sosyal güvenliği, insanlığın eski ve derin gereksiniminin somut belirtisi olduğunu, bu gereksinimin “yarından emin olmak” isteği olduğunu vurgulamaktadır.

Talas, bu istek ve gereksinimin toplumun her katı ve sınıfı için sözkonusu olduğunu belirterek şu farklılığa dikkat çekmektedir: ***“Ancak, maddesel ve öteki çeşit ihtiyaç-lara malik olan sınıflarla bunlara malik olmayanlar bakımından bu gereksinimler değişik derece ve düzeydedir. Bunun içindir ki, işçi sınıfı bakımından sosyal güvenlik gereksinmesi ivedi, daha yaygın ve daha yoğun anlam taşır”***⁽²³⁾

İngiltere'deki sistemi kuran, William Beveridge, sosyal güvenliği “bir ülke halkının bugününü ve yarınına güven altına almaya amaçlayan ve birbiri arasında sıkı bir birlik ve uyum kurulmuş olan bir kurumlar bütünü” olarak tanımlamaktadır.

Birleşmiş Milletler'in uluslararası hukuk belgeleri bakımından tanınmış bir hak olarak sosyal güvenlik şu şekilde yorumlanmıştır:

“2. Sosyal güvenlik hakkı, diğer şeylerin yanı sıra (a) hastalık, malullük, analık, iş kazası, işsizlik, yaşlılık, ya da aile üyelerinden birinin ölümü nedeniyle, çalışma sonucu elde edilen geçim imkanlarının kalmadığı; (b) sağlık bakımına erişim bedelinin karşılanabilir düzeyde olmadığı; (c) özellikle çocuklar ve bakıma ihtiyaç duyan yetişkinler

(23) Prof. Dr. Cahit Talas, Sosyal Ekonomi, S. Yayıncılık, 1979, sf. 319

için aile desteğinin yetersiz olduğu durumlara karşı ayrımcılık yapılmaksızın koruma sağlamaya yönelik aynı ya da nakdi yardımlara erişim ve bu tür yardımlardan yararlanma hakkını içerir.

3. Gelirin yeniden bölüşümü sağlayan sosyal güvenlik, bu özelliğiyle yoksullukla mücadele ve yoksulluğun ortadan kaldırılması, sosyal dışlanma ile mücadele ve sosyal içermenin desteklenmesi açısından önemli bir rol oynamaktadır.⁷⁽²⁴⁾

Görüldüğü gibi bir insan hakkı olarak tanımlanmış olan sosyal güvenlik oldukça geniş bir alanı kapsamakta, ama özellikle işçi sınıfının, yoksulların korunması, güvence altına alınması konusunda devletlere yükümlülükler getirmektedir.

Sosyal güvenlik neleri kapsamaktadır?

Birleşmiş Milletler Ekonomik Sosyal Kültürel Haklar Komitesi'nin 19 Numaralı Genel Yorumu, bir anlamda sosyal güvenliğin kapsamını ana başlıklarıyla çizmektedir.

Komite, bu yorumunu, sadece BM Ekonomik Sosyal Kültürel Haklar Sözleşmesi ile sınırlamamış, yukarıda değinilen İnsan Hakları Bildirgesi, Avrupa Sosyal Şartı (Gözden Geçirilmiş), Philadelphia Bildirgesi, ILO 102 No'lu Sosyal Güvenlik (asgari Standartlar) Sözleşmesi'ne dayanarak yapmıştır.

Gerek 19 No'lu Genel Yorumda ve gerekse 102 No'lu ILO Sözleşmesinde taraf devletlerin yerine getirmesi gereken asgari sosyal güvenlik yükümlülükleri sağlık yardımları, hastalık ödenekleri, işsizlik yardımları, ihtiyarlık yardımları, iş kazalarıyla meslek hastalıkları, aile yardımları, analık yardımları, maluliyet yardımları, ölüm yardımlarını içermektedir.⁽²⁵⁾

Çalışma hayatındaki gelişmeleri, özellikle kayıt dışı ekonomi ve güvencesiz çalıştırmanın yaygınlaştığı koşullarda sosyal güvenlik sisteminin dışına itilenler açısından Genel Yorum önemli bir noktaya işaret etmektedir.

Sosyal güvenlik hakkının, yarı zamanlı işçiler, geçici işçiler, kendi işinde çalışanlar ve evde çalışanlar dahil olmak üzere sosyal güvenlik sisteminin yeterli koruma sağlamadığı işçileri de güvence altına alınması yükümlülüğü getirmektedir.

Sosyal güvenlik sistemi kayıt dışı ekonomide çalışan kişileri kapsamasını mevcut kaynakların azamisini kullanarak güvence altına almalıdır.

Sosyal güvenliğin bir üst boyutu: Sosyal devlet!

İkinci Dünya Savaşı sonrasında yaygınlaşmaya başlayan sosyal güvenlik sistemleri, yeni bir olguyu daha gündeme getirmiştir. Özellikle Avrupa'da savaş sonrasında kalkınmayı sağlamak ve toplumsal dengesizlikleri giderebilmek açısından devletler yeni görevler üstlenmeye başlamıştır.

(24) 2007 yılında kabul edilen Birleşmiş Milletler Ekonomik Sosyal Kültürel Haklar Komitesi 19. Nolu Genel Yorumu (GE.08-40397 (E) 070208), <http://www.ihop.org.tr/dosya/ESKHK/ESKHKGY19.doc>

(25) <http://www.ilo.org/public/turkish/region/eurpro/ankara/about/soz102.htm>

Devletin yalnızca güvenlik sağlayan bir organizasyon olmaktan ekonomik ve toplumsal gelişmeye doğrudan müdahaleye yönelen bir dönüşüm geçirmiştir. Refah devleti, sosyal devlet anlayışı bu dönemin bir ürünü olarak ortaya çıkmıştır.

Sosyal güvenlik sisteminin henüz tam anlamıyla yerleşmediği, birkaç ana sigorta dalının yeni kurulduğu koşullarda, Türkiye 1961 Anayasası ile yine bir kavrama daha kavuşmuştur.

1961 Anayasası'nın 2. Maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti **“insan haklarına ve başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, milli demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti”** olarak, tanımlanmaktadır.

Bu madde aynı zamanda Anayasa'nın değiştirilmesi teklif dahi edilemeyecek maddeleri arasında yer almıştır. Sosyal bir hukuk devleti tanımı, 1982 Anayasası'nda da varlığı sürdürmüştür.

Sosyal devlet kavramının kullanımıyla birlikte, kavramın anlamı üzerine bir çok tartışma yapılmış ve farklı yorumlar getirilmiştir.

Anayasa Mahkemesi, 1967 yılında verdiği bir kararla, “sosyal devlet” tanımına bir açıklık getirmiştir.

“(Sosyal devlet) ... ferdin huzur ve refahını gerçekleştiren ve teminat altına alan, kişi ve toplum arasında denge kuran, emek ve sermaye ilişkilerini dengeli olarak düzenleyen, özel teşebbüsün güvenlik ve kararlılık içinde çalışmasını sağlayan, çalışanların insanca yaşaması ve çalışma hayatının kararlılık içinde gelişmesi için sosyal, iktisadî ve malî tedbirler alarak çalışanları koruyan, işsizliği önleyici ve milli gelirin adalete uygun biçimde dağılmasını sağlayıcı tedbirler alan adaletli bir hukuk düzeni kuran ve bunu devam ettirmeye kendini yükümlü sayan, hukuka bağlı kararlılık içinde ve gerçekçi bir özgürlük rejimini uygulayan devlet demektir.”⁽²⁶⁾

En dar anlamıyla, sosyal devletin taraf olunan uluslararası hukuk belgelerinde, sözleşmelerinde açık biçimde tanımlanan sosyal güvenlik hakkının devlete getirdiği yükümlülükleri yerine getirmesi beklenmektedir.

Ancak Anayasa Mahkemesi'nin bir başka kararıyla, bunun da ötesine geçerek, sosyal devletin “güçsüzleri güçlüler karşısında koruyarak gerçek eşitliği yani sosyal adaleti ve toplumsal dengeyi sağlamakla yükümlü” olduğuna hükmetmiştir.⁽²⁷⁾

İlk kez kullanıldığı tarihten itibaren, sosyal devletin görevlerini yerine getirmesi konusunda işçi sınıfı yoğun bir mücadele vermiş olmasına rağmen, istenildiği boyutta bunun sağlandığı söylenemez.

1970'lerin sonralarından itibaren gelişmiş kapitalist ülkelerde, emperyalist merkezlerden başlayarak refah devleti, sosyal devlet özellikleri aşama aşama törpülenmeye başlanmıştır.

[26] file:///C:/DOCUME~1/TS2A20~1.D/LOCALS~1/Temp/Rar\$EX02.468/67-71/K1967/K1967-29.HTM

[27] Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi: Sayı 24, s.451-452

Küreselleşme, yeni liberalizm ve devletin değişen niteliği...

Dünyada yaşanan gelişmeler, zaman içinde Türkiye’de de gözlenmeye başlamıştır. 12 Eylül darbesi ve ardından gelen dönem, bir yönüyle işçi sınıfının kazanımlarını yok ederken, onun bir parçası olan sosyal devletin ve sosyal güvenlik sisteminin de çözülmesini beraberinde getirmiştir.

1990’lı yıllar, iktidarların sosyal güvenliği taşınmaz bir yük olarak göstermeye başladıkları ve bu maliyeti en aza indirmek için yeni formüller dayattıkları bir süreci ortaya çıkarmıştır. Emeklilik sisteminde değişikliğe gidilmesi, “mezarda emeklilik” getirilmesi bunun en açık örneği olmuştur.

2006 yılında çıkarılan 5510 sayılı yasa bu süreci daha da ileriye götürmüştür. Yalnızca ihtiyarlık, malullük sigortaları bakımından değil sağlık sigortası bakımından da önemli hak kayıpları yaşanmıştır.

Sağlık hizmetlerinden yararlanmanın bedeli artarken, sigorta kapsamında verilen hizmetlerde kısıtlamaya gidilmiştir. Sağlık sistemindeki özelleştirmeye paralel giden bu süreçte hastalar müşteri haline getirildiğinden, teşhisin bir parçası olması gereken görüntüleme, tahlil gibi işlemler ticari bir ürün olarak değerlendirilerek amacı dışına çıkarılmıştır.

İşsizlik sigortası uzun mücadeleler sonucunda yasalaşmış ancak yararlanma koşulları ve verilen aylıkların süresi, miktarı bakımından beklentileri karşılamaktan uzak kalmıştır. İşsizlerin yararına kullanılması istekleri göz ardı edilirken, işverenlere ve iktidara kaynak haline getirilmiştir.

Sosyal güvenlik sisteminin önemli bir bölümünü oluşturan çocukların, yaşlıların, bakıma muhtaç hasta ve engellilerin bakımlarından sorumlu olan Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu, bir Kanun Hükmünde Kararname ile ortadan kaldırılmıştır. Bu alanın da özelleştirilmesinin yolu açılmıştır.

Yoksulluğu önleyecek, adaletsizlikleri giderecek önlemler yerine, sadaka kültürünü canlandırmaya, kişilere insan onuruna yaraşır bir yaşam kalitesi verilmeksizin, iktidara bağımlı hale getiren bir düzen oluşturulmuştur.

Geniş bir emekçi kesiminin tek geliri olan asgari ücret, sürekli düşük tutulmuş ve daha da düşürmek için yollar aranmış; emeklilerin, engellilerin aylıkları, açlık düzeyinde bırakılmıştır.

Sonuç olarak bakıldığında hemen tüm sosyal güvenlik alanları, sosyal devletin yerine getirmesi gereken tüm yükümlülükler hızı giderek artan bir erozyona tabi tutulmaktadır. Sermayenin ve iktidarlarının sürekli artan baskı ve taleplerine karşı, DİSK, KESK, TTB ve TMMOB’nin dışında güçlü bir duruş sergilenmemesi ise bir başka açmaz olarak karşımıza çıkmaktadır.

Muhalefet partilerinin bırakalım işçi sınıfının, emekçi halk kesimleriyle ortak mücadeleyi,

gündemi yakalama, yakaladıklarını ise doğru değerlendirmek gibi bir sorunları olduğundan bu mücadele ağırlıklı olarak Konfederasyonumuz üzerinden verilmek zorundadır.

Yakın geçmiş, sosyal güvenlik alanındaki mücadelede DISK'in uğradığı ihanetlere rağmen, kararlı ve inançlı çabalarına tanıklık etmiştir. Önümüzdeki dönem, iktidarın yeni girişimleri nedeniyle daha da zorlu geçmeye adaydır. Bu nedenle de DISK'in tüm kadrolarıyla bu sürece hazırlanması, kazanılmış hakların korunması için daha geniş bir mücadele hattı örmesi görevini vermektedir.

2821 ve 2822 SAYILI YASALARDA DEĞİŞİKLİK ÇALIŞMALARI...

TÜRKİYE'DEKİ TOPLU İŞ İLİŞKİLERİ YASALARININ GENEL ÖZELLİKLERİ...

Türkiye'de işçilerle ilgili toplu iş ilişkileri 2821 Sayılı Sendikalar Yasası ile 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasasında düzenlenmiş bulunmaktadır. Bu yasalar yürürlüğe girdikleri 1983 yılından başlayarak sürekli tartışma konusu olmuştur. Zaman içinde yasaların sendikal özgürlükleri ve hakların kullanımını engelleyen niteliklerinin iyice belirginleşmesi ile bu tartışmalar daha da artmıştır.

Yasalara ilişkin sorunları anlayabilmek için öncelikle yasaların genel yapısına ve bu yasaları oluşturan anlayışlara bir göz gezdirmek zorunludur. 1983 yılında yürürlüğe giren bu yasalar, 1980 öncesinde zaman zaman denenmiş ancak kural haline getirilememiş düzenlemelerin 12 Eylül askeri yönetimi altında olgunlaştırılıp uygulamaya konulmasının bir sonucudur.

2821 ve 2822 sayılı yasalar konusunda hemen herkesin kabul ettiği bir özellik uzun, ayrıntılı ve katı kurallara bağlı bir çalışma hayatı öngören nitelikleridir. Ancak bu nitelikler rastlantı biçiminde ortaya çıkmamış, yasalar hazırlanırken egemen olan anlayışın bir sonucu olarak gerçekleşmiştir.

Yasaların niteliği çeşitli tarihlerde hazırlanan değişiklik tasarılarının gerekçelerine bakılarak açık bir biçimde görülebilir. 2000'li yılların ortalarında hazırlanan 2822 sayılı yasa değişikliğinin genel gerekçesinde "Yetersiz sanayileşme nedeniyle endüstri ilişkileri geleneklerinin yerleşemediği ülkemizde bu alanı ayrıntılı yasalarla düzenleme zorunluluğu ortaya çıkmış ve bu durum yasalarda sık sık değişiklikler yapılmasını gerektirmiştir" ifadesi yer almaktadır. Bu yasaların "endüstri ilişkileri geleneğini" yaratmak için çıkarılmış olduğu düşüncesinden hareket edildiğinde, artık, bir eleştiri yapmanın olanağı kalmamaktadır. Bu durumda yapılması gereken zaman içinde gerçekleştirilecek "küçük" değişikliklerle, yasaların öngördüğü ana yapının bozulmadan sürmesini sağlamak olmaktadır.

Yasaları hazırlayanlar ve savunanlar tarafından da açıkça belirtildiği gibi, bu yasaların sendika üyeliğine, sendikal faaliyetlere, toplu sözleşme düzenine, grev hakkının kullanımına ilişkin hükümlerinde, Uluslararası Çalışma Örgütünün sözleşmelerine, sendikal özgürlüklerle ilgili evrensel kurallara ve Avrupa Birliği koşullarına uyumsuzluk gösteren çok sayıda ve ayrıntılı düzenlemeler söz konusudur. Ülkemizde "endüstri ilişkileri geleneği" yaratmak gerekçesiyle Uluslararası Çalışma Örgütünün yıllık konferanslarında Türkiye Cumhuriyetinin sık sık gündeme alınmasına ve sendikal hakların kullanılmaz hale sokulmasına yol açılmıştır.

Bu yasalarla öngörülen sistem içinde, sendikalaşma hakkının özgürce kullanılması, sen-

dikal faaliyetin bağımsız bir biçimde sürdürülmesi, toplu sözleşme düzeninin gerçek anlamda yerleştirilebilmesi ve grev hakkının demokratik bir özgürlük olarak uygulanabilmesi mümkün değildir. Zaman zaman değişiklikler olmakla birlikte yasaların uygulandığı 30 yıla yakın süre, bu durumu açıkça ortaya koymaktadır. Bu dönem içinde sendika üyelerinin sayısı çok sınırlı kalmış, sendikal hareketin hedefleri daralmış, toplu sözleşme ve grev hakları kullanılamamış, sendika üyeleriyle diğer çalışanlar arasında yüzeysel ve yapay ayrımlara dayalı çelişkiler yoğunlaşmış; üstelik -hiçbir ilişkisi olmamasına karşın- ekonomik ve sosyal yapıdaki birçok olumsuzluğun nedeni olarak da sendikalar gösterilmeye başlanmıştır.

Elbette bu durumun tümüyle yasal düzenlemelerden kaynaklandığı söylenemez. Ancak yine de yasal düzenlemelere bağlı olarak ortaya çıkan toplu iş ilişkileri düzeninin bu sürecin şekillenmesinde en önemli paya sahip olduğu kuşkusuzdur.

Bu sonuçlar, 1983 ve sonrasında 2821 ve 2822 sayılı yasalarla öngörülen amacın büyük ölçüde gerçekleştirildiğini ortaya koymaktadır. Sendikalar devlet denetimi altına sokularak, sadece üyelerinin sözcüsü olan ve toplu sözleşme ile sınırlı bir alanda faaliyet gösteren örgütler olarak ortaya çıkarılmıştır. Sendikalara siyaset yasağının Anayasa ile getirildiği bir ortamda, yasaların uluslararası normlara aykırılığı açıkça bilinen düzenlemeleri de içinde taşıyarak uygulanması, çalışanların genel olarak örgütsüz bir duruma itilmesi sonucunu doğurmuştur. Dolayısıyla, 12 Eylül askeri darbesi ile hedeflenen “Ucuz işgücüne dayalı büyüme” politikasının uygulanabilmesi için uygun koşullar yaratılmış olmaktadır.

2010 YILI ÖNCESİ YASA DEĞİŞİKLİK TASARILARI...

Son otuz yıl içinde sendikal yasaları değiştirmek amacıyla çok sayıda değişiklik tasarısı hazırlanmıştır. Değişiklik çalışmalarının 1990'lı yılların başından itibaren gündemde olduğu görülmektedir. Başlangıçta öze ilişkin bir değişim içermeyen bu çalışmaların gidecek daha geniş bir çerçevede düzenlemelere dönüştüğü gözlenmektedir. Burada son on yıl içinde ortaya çıkan değişiklik tasarıları ele alınacak ve 2010-2011 yıllarında gündeme gelen tasarılar ayrıntılı olarak incelenecektir.

Öncelikle son döneme kadar gündeme gelen değişiklik tasarılarının genel olarak, yürürlükteki yasaların temel sistematik ve doğrultularını aynen koruduğu açıkça belirtilmelidir. 2011 yılında hazırlanan sendikalar yasa tasarısı dışındaki tüm değişiklik önerileri bu niteliktedir. Bu durum yasa tasarılarının gerekçelerinde de vurgulanmaktadır. Oysa 2821 ve 2822 sayılı yasaların öngördüğü temel yapıların aynen korunması ile Türkiye’de sendikal özgürlüklerin genişletilmesi mümkün değildir.

Örneğin; 2010 yılı öncesinde hazırlanan 2822 sayılı yasa değişikliğinin genel gerekçesinde “Özellikle yetki tespitinde öngörülen birden çok sınırlayıcı kriterler, kapsamlı grev ve lokavt yasakları, hükümetin ertelediği grevlerin süre sonunda yüksek hakem kuruluna gitmesi, ILO’nun yetkili organlarında sık sık dile getirilmiş ve Türkiye Cumhuriyeti’nin gündeme alınmasına neden olmuştur” denilmektedir. Aynı gerekçeyle ayrıca; “2822 sa-

yılı yasada yeni değişiklikler öngören bu yasa ile bir yandan Türkiye Cumhuriyeti tarafından onaylanmış olan 87 ve 98 sayılı sözleşmelere daha iyi uyum sağlamak amaçlanırken öte yandan da uygulamada karşılaşılan sorunlara çözüm bulunmaya çalışılmıştır" denilmektedir. Ek olarak, madde gerekçelerinde "Bilindiği gibi bu düzenlemeyi UÇÖ çifte baraj olarak nitelendirmekte ve özellikle 98 sayılı örgütlenme ve toplu sözleşme hakkı ilkelerinin uygulanmasına ilişkin sözleşmenin 4. maddesine aykırı bulunmaktadır" değerlendirmesi yer almıştır.

Bu denli açık vurgulara karşın değişiklik tasarısında yalnızca ülke çapında toplu sözleşme yapabilme yetkisine ilişkin yüzde 10'luk baraj yüzde 0.5'e indirilmekte, işyeri düzeyinde büyük sorunlara yol açan işyeri barajında ise hiçbir değişiklik yapılmamaktadır. Bir yandan çifte baraj sisteminin uluslararası normlara aykırı olduğu kabul edilmekte, öte yandan değişikliklerin asıl amacının uluslararası normlara uyum sağlamak olduğu belirtilmekte; buna karşılık çifte baraj sistemi korunmaktadır. Yalnızca bu örnek bile değişiklik tasarılarının sendikal özgürlüklerin geliştirilmesi kaygısını taşımayan, kendi içinde çelişkilerle dolu ve biçimsel değişikliklerle yetinen niteliğini açıkça ortaya koymaktadır.

Değişiklik tasarılarında benzer çelişkileri, sendikaların giderlerine ilişkin yeni düzenlemelerde, sendikaların denetimine ilişkin değişikliklerde, sendika üyeliğinin noter aracılığıyla sağlanmasında ve grev ertelemelerine ilişkin değişiklik önerilerinde de açıkça görmek mümkündür. Uluslararası sözleşmeler ve evrensel sendikal özgürlük anlayışı ile, sendikaların iç işleyişine, tüzüklerine ve organ kararlarına bırakılması gereken birçok konu, mevcut yasalardaki anlayışı aynen koruyacak şekilde, özde hiçbir değişiklik yaratmayacak "değişikliklere" uğratılmaktadır.

Sonuç olarak, 2010 yılından, özellikle de 2008'den önce gerek Sendikalar Yasası'nda, gerekse Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Yasası'nda öngörülen değişikliklerin temel özelliği, her iki yasa değişikliğinin genel gerekçesinde de açıkça vurgulandığı gibi, mevcut sistemin sürdürülmesi esasına dayanmasıdır. Bu değişiklikler, gerek 2821 sayılı, gerekse 2822 sayılı yasaların temel kurumlarına, işleyiş mekanizmalarına ve özüne dokunmamaktadır. Ancak uluslararası normlara aykırılığı artık hiçbir şekilde inkâr edilemez duruma gelmiş olan çok katı düzenlemelerde, kısmen ya da çok yetersiz bazı esneklikler gündeme gelmektedir.

Sendikalar Yasasında yapılan değişikliklere rağmen üyelik üzerindeki baskı ve noter koşulu devam etmekte, sendikaların faaliyetleriyle ilgili sınırlamalar sürmekte, sendikaların Bakanlığa bir kez daha üye bildirimiyle kayıtların yenilenmesi öngörülerek, sendikaların üzerindeki baskı yeniden hissettirilmektedir.

Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasası'nda yapılan değişikliklerle ise sözleşme sisteminin esaslarına dokunulmamaktadır. Ülkenin toplu sözleşmeden bir bütün olarak yararlanmasının yolunu açacak, çağdaş anlamda toplu sözleşme kurumları öngörülmekte, mevcut toplu iş sözleşmesi düzeni içerisinde bu hakkı kullanabilmek için karşı-

laşılan çok yoğun engellerde hiçbir iyileşme ve özgürleşme gündeme gelmemektedir. Yetki barajları sürmekte, grevle ve grev hakkının kullanımıyla ilgili yoğun, sınırlayıcı ve yasaklayıcı düzenlemeler devam etmektedir.

ÇALIŞMA BAKANLIĞI'NIN 2821 VE 2822 SAYILI YASALARDA DEĞİŞİKLİK YAPAN EKİM 2010 TARİHLİ TASARI TASLAĞININ DEĞERLENDİRİLMESİ

2010 Değişiklik taslağının kapsamı...

Sürdürülen yasa değişikliği çalışmaları 2010 yılı içinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nca hazırlanan yeni bir değişiklik taslağı ile yeniden tartışma konusu olmuştur. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca hazırlanan son tasarı taslağında 2821 sayılı Sendikalar Yasası tümüyle yeni baştan düzenlenmektedir. Buna karşılık 2822 Sayılı Grev ve Lokavt Yasası'nın yalnızca beş maddesi kısmen değiştirilmekte, yedi maddesi ise yürürlükten kaldırılmaktadır. Ayrıca 3984 sayılı "Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkındaki Kanun"da sendikalara "televizyon Kurma" yasağı getiren hüküm madde metninden çıkarılmıştır.

2822 sayılı yasanın "Teşmil" başlıklı 11. maddesi "Yetki" başlıklı 12. maddesi, "Yetki Tespiti İçin İşçi Sendikasının Başvurusu" başlıklı 13. maddesi, "Yetki İtirazı" başlıklı 15. maddesi kısmen değiştirilmiştir. Ayrıca bu yasanın "Grev ve Lokavt Yasakları ve Erteleme" başlığı altında yer alan 29, 30, 31, 32, 33 ve 34. maddeleri ile "Grev Yasakları ve ertelemelelerde Yüksek Hakem Kuruluna Başvurma"yı düzenleyen 52. maddesi yürürlükten kaldırılmıştır. Bu maddeler yerine "Grev ve Lokavtın Yasaklanması" başlıklı 29. madde yeniden düzenlenerek yasa metnine eklenmiştir.

3.3.2) Yasa taslağının içeriği...

Bu tasarı daha önceki değişiklik önerileriyle karşılaştırıldığında, genel olarak 2821 sayılı Sendikalar Yasası'nda var olan ifade bozukluklarını, tekrarları ve ayrıntılı düzenlemeleri ortadan kaldıran bir nitelik taşımaktadır. Bu nedenle genel olarak önceki tasarlara göre 2821 sayılı mevcut yasayı daha özgürlükçü ve olumlu bir yönde değiştirmektedir.

Buna karşılık bu yasa değişikliği tasarısı da 2821 ve özellikle 2822 sayılı yasalardaki sendikal hareketi gerileten temel düzenlemelere dokunmamaktadır. Tasarı taslağı ile; mevcut yasalardaki asıl çelişkiyi oluşturan sendikaların kuruluş düzeyi ile toplu sözleşme yetki düzeyi arasındaki ilişki, "olması gereken yönde" değiştirilmemektedir. Bilindiği gibi 2821 sayılı yasada, sendikaların ülke çapında ve "işkolu düzeyinde" kurulması öngörülürken, toplu sözleşmelerin yalnızca "işyeri düzeyinde" yapılabilmesine olanak tanınmaktadır. Böyle bir yapı, gerek sendikal faaliyetin yerine getirilmesinde, gerekse sendikal hedef ve politikaların belirlenmesinde büyük sorunlar yaratmakta; sendikaların kimliklerinde aşınmalara yol açmaktadır. Bu yapı korunarak veya sendikal örgütlenme daha küçük birimlere indirilerek mevcut koşulların olumlu yönde değiştirilmesi mümkün değildir.

Yapılması gereken, örgütlenme özgürlüğünü, sendika üyeliğini güvenceye alacak düzenlemeler ve geniş kapsamlı toplu sözleşme düzenleri oluşturarak yaygınlaştırmaktır.

Temel olan sendikal hakların ve toplu sözleşme güvencesinin herkesin ulaşabileceği bir düzeyde, tanımlanıp gerçekleştirilmesidir. Dolayısıyla yasa metninde yer alan işyeri ve meslek sendikaları tanımları, görüntüdeki tüm özgürlükçü niteliğine karşın, mevcut sistematigi içinde sendikal özgürlüklerin gerilemesi sonucunu doğuracaktır. Bu tanımlar yasadan çıkarılarak toplu sözleşmeler için çok düzeyli bir yapı oluşturulmalıdır. Ancak bu yolla sendikal hak ve özgürlüklerin herkes tarafından kullanılabilirdiği ve toplu sözleşme hakkına erişebildiği bir “toplular ilişkileri ortamı” yaratılabilir.

Bakanlık tasarısında en önemli eksikliklerden birisi sendikal hareketin kapsamına ilişkindir. Türkiye’de bugün, 2821 sayılı sendikalar yasası izin vermemesine karşın emekliler, öğrenciler, çiftçiler gibi kesimler sendikal harekete ilgi duymakta ve sendikalarda örgütlenmektedirler. Ancak, mevcut tasarı bu olguyu göz ardı etmiş ve emeklilerin, işsizlerin, öğrencilerin, evli çalışanların sendikal talepleri konusunda yine herhangi bir düzenlemeye yer vermemiştir.

Öte yandan bilindiği gibi, Anayasa’nın 53. maddesinde yapılan değişiklikle, “kamu çalışanları ile imzalanacak toplu iş sözleşmesinden emeklilerin de yararlanması” kabul edilmiş olup, emekliler dolaylı da olsa bağitlanacak toplu iş sözleşmesinin tarafı haline gelmiştir. Bu tasarı ile emeklilerin sendikal haklarının anayasal bir temele kavuştuğu da göz ardı edilmektedir.

Tasarı taslağı ile toplu sözleşme düzeninde işkolu barajını kaldıran değişiklikler yapılmaktadır. Ancak, işyerlerinde yarıdan bir fazla çoğunluk sağlanması başta olmak üzere, toplu sözleşme süreci ve arabuluculuk faaliyetleri konusundaki hükümler olduğu gibi korunmaktadır. Bu niteliğiyle taslak, mevcut yasanın toplu sözleşme hakkının yaygınlaşmasını engelleyen düzenlemelerini ve sendikaya üye olmayı engelleyici özelliğini devam ettirmektedir.

Bakanlık teklifinde, “üyelik aidatı ile dayanışma aidatının, işçinin işverene yazılı müracaatı üzerine ücretinden kesilmek suretiyle sendikaya ödeneceği” hüküm altına alınmaktadır. Bu düzenlemenin toplu sözleşme bağitlanmış işyerleri için yeni sorunlar ortaya çıkarmaktan başka bir sonucu olmayacaktır.

Bakanlık teklifinde, “yetkili sendikanın bulunmadığı işyerlerinde de en çok üyeye sahip sendikanın işyeri sendika temsilcisi atayabilmesi olanağı getirilmiş; yetkili sendikanın yetkisi kesinleştiğinde işyeri sendika temsilcisi atanması uygun görülmüştür. Temsilci atama hakkının, sendikanın toplu iş sözleşmesi yetki tespitine bağlanarak, yetki tespitinin olumlu olması durumunda sendikanın temsilci atama hakkının düzenlenmesi, maddenin özüne ve amacına daha uygun düşecektir.

Tasarıda yer alan, “yeminli mali müşavirlerce sendikaların mali denetiminin yapılmasına” ilişkin hüküm sendikal özgürlükleri ve sendikaları kendi kendini yönetmesini sınırlandıran bir nitelik taşımaktadır.

Bakanlık tasarı taslağında öngörülen toplu sözleşme grev ve lokavt yasası değişiklikleri...

Bakanlık tasarı taslağının 38. maddesi ile Teşmil konusunu düzenleyen, 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasası'nın 11. maddesinin birinci fıkrası değiştirilmektedir. Bu değişiklikle teşmil konusundaki mevcut uygulamada gerçek anlamda hiçbir değişim ortaya çıkmamaktadır. Bakanlık önerisinde teşmil edilmesi öngörülen toplu iş sözleşmesi, teşmil kavramının özüne uygun bir genel nitelik taşımamaktadır. Bir işkolunun tümünü kapsayacak nitelikteki “çerçeve sözleşmelerine” sistem içinde yer verilmediğinden dolayı teşmile uygun bir sözleşme örneği ortaya çıkmamakta ve buna bağlı olarak teşmil kurumu işletilememektedir. Bakanlığın yeni önerisiyle de bu konuda bir değişiklik olması mümkün değildir.

İşçi ve işveren kuruluşlarının aralarında anlaşarak genel nitelikte bağtlayacakları toplu sözleşmeler, kamunun herhangi bir müdahalesi olmaksızın teşmil konusu yapılabilir. Ancak toplu sözleşme düzeninde bu doğrultuda yapılacak değişiklikler, teşmil konusunun amacına uygun bir yaygınlaşma yaratabilir. 1983'ten günümüze dek, bu yasa hükmü çerçevesinde yapılan uygulamalarla teşmilin anlamlı bir şekilde sistemde yer alamadığı açıkça görülmüştür.

Bakanlık önerisinin 39. maddesi ile 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasası'nın 12. maddesi tümüyle değiştirilmektedir. Değişiklik önerisi ile madde metninde yer alan yüzde 10'luk iş kolu barajına ilişkin ifadeler çıkarılmakta ve madde bu duruma göre yeniden düzenlenmektedir.

Sendikalar demokratik kurumlardır. Sendikal haklar olabildiğince geniş bir temsil yeteneği altında, “bireysel ve topluca kullanılması güvenceye bağlanması gereken” haklardır. Bu anlamda hiçbir şekilde, herhangi bir yasak konularak örgütlenme, toplu sözleşme yapma ve sendikal hakları kullanma yönündeki talepler engellenmemelidir. Ancak gerek tek tek işçilerden, gerekse işyerlerinden gelen talepler, gerçek anlamda temsil yeteneği bulunan örgütlerce karşılanmak zorundadır. Ayrıca sendikalar hiçbir sendikaya üye olmayan çalışanların da temsilcisi olarak kabul edilmeli ve tüm çalışanların haklarını savunabilmelidir. Bu anlamda, “sendikal hakların kullanımını ve temel hak ve özgürlüklerin gerçekleşmesini engelleyen” yüzde 10'luk işkolu barajının kaldırılması doğrudur.

Kaldı ki işkolu barajının kaldırıldığı koşullarda sendikal hakların kullanımını olanaksız kılacak sonuçlar ortaya koyan “işyerindeki yandan bir fazla çoğunluk” koşulunun da demokratik bir temsil yöntemi belirlenerek yeniden düzenlenmesi zorunludur. Bu çerçevede, gerçek anlamda temsil yeteneği olan, bir işyeriyle sınırlı kalmayan ve ülke çapında faaliyet gösteren sendikaların, sendikal örgütlenme ve toplu sözleşme taleplerini mutlaka gerçekleştirecek şekilde içinde yer aldığı bir sistem oluşturulması gerekmektedir. Sendikaların, sendika üyesi olsun-olmasın, tüm çalışanların, işsizlerin ve emeklilerin çıkarlarını savunan örgütler olarak kabul edildiği bir anlayışla toplu sözleşme düzeni oluşturulmalıdır.

Oysa Bakanlık önerisi sendikalar içinde işveren etkisinin artmasına; yerel yönetimler ve diğer kamu birimleri aracılığıyla siyasal iktidarın denetiminin yoğunlaşmasına yol açabilecek bir nitelik taşımaktadır.

Tasarıda grev hakkının kullanımına ilişkin olarak yasak ve ertelemeler konusunda yeni düzenlemeler yapılmıştır. Ancak toplu sözleşme de uyuşmazlık çıkması halinde başvurulacak grev uygulaması için, 2822 sayılı yasadaki tüm düzenlemeler, olduğu gibi korunmuştur. Anayasanın 54. maddesinde yapılan değişikliğe bağlı olarak gerçekleştirilmesi gereken ve grev hakkının sınırlarını genişleten değişiklik de yasada yer almamaktadır. Oysa genel grev ve iş yavaşlatma gibi eylem yasaklarının Anayasa metninden çıkarılmasına bağlı olarak, grev prosedürü de yeniden düzenlenmek zorundadır.

Tasarıyla değiştirilmeyen 2822 sayılı yasanın 25. maddesi, Anayasa metninde yasak olmaktan çıkarılan grevleri, yasal düzenleme yoluyla yasaklamaktadır. Ayrıca aynı yasanın 70, 71, 72, 73, 74, 75 ve 79. maddelerinde yer alan ceza hükümleri de olduğu gibi korunmaktadır. Oysa bu maddeler yalnızca cezaları düzenlememekte, grev hakkının çerçevesini olağanüstü daraltan hükümler de içermektedir.

Grev ertelemesi konusunda Bakanlar Kurulu'na tanınan yetkinin, 1983 yılından bugüne kadar çoğunlukla yasanın düzenleniş amacına aykırı olarak kullanıldığı açıktır. Yeni düzenlemeyle, daha önce başvuru hakkı bulunmayanlara grevlerin yasaklanması için mahkemeye başvurma hakkı tanınmakta; kararlaştırılmış ya da uygulanmakta olan tüm grevler yasaklanma tehdidiyle karşı karşıya bırakılmaktadır. Dolayısıyla mahkemelerin yasaklanmasına karar verebileceği grevler için, sınırlama getirilmesi zorunludur.

Ayrıca grevlerin ertelenmesinde ve yasaklanmasında ölçü olarak alınan "Genel Sağlık ve Milli Güvenliği Bozucu" ifadeleri, yeni düzenlemede "Kamu Düzeni Veya Kamu Sağlığı Bakımından Sakıncalı" şekline dönüştürülmektedir. 2822 sayılı yasanın uygulama döneminde "ulusal güvenlik" kavramının, çeşitli hükümetlerin Bakanlar Kurulları tarafından, nasıl, "sendikal özgürlükler aleyhine yorumlanarak kullanıldığı", pratikte yaşananlarla ve Danıştay kararlarıyla ortadadır.

Bu nedenle tüm grevlerin Bakanlık önerisinde belirtilen "kamu düzeni" gibi çok geniş yorumlanabilecek bir gerekçeyle yasaklanmasının yolunun açılması, bu yasaklama mahkeme kararıyla bile olsa, yerinde değildir.

2011 YILINDA HAZIRLANAN TOPLU İŞ İLİŞKİLERİ YASA DEĞİŞİKLİĞİ TASARILARI...

Yeni baştan hazırlanan sendikalar ve toplu sözleşme yasaları...

Son dönemde yasalardaki değişiklik çalışmaları 2010 yılından önce de belirli uzlaşma noktalarına ulaşmıştır. Bu temeldeki tartışmalar "Bursa Mutabakatı" adı verilen bir çerçeveye oturtulmuş ve her iki yasada da bazı değişiklikler öngören bir yasa teklifi Meclis'e sunulmuştur. Ancak bu teklifin mecliste görüşülerek yasalaşması mümkün olmamıştır. 2010 yılında hazırlanan tasarı ise tümüyle yeni bir sendikalar yasası öngörmüş, ancak

bu kez de toplu iş sözleşmesi yasasında yalnızca iş kolu barajına ilişkin düzenlemelerinin değiştirilmesiyle yetinilmiş; yeni bir TİS yasa tasarısı gündeme gelmemiştir.

2010 yılının Eylül ayında gerçekleşen referandum ve arkasından yapılan genel seçimler sonrasında çalışma yasalarında değişiklik konusu yeniden gündeme gelmiştir. Bu yeni durum aslında her iki yasanın da bağımsız olarak ayrı ayrı hazırlanması göz önüne alındığında yöntem olarak doğru yönde atılmış bir adım sayılabilir. Hazırlanan “tasarı taslaklarının” genel çerçevesi ve özellikleri aşağıda değerlendirilecektir. Ancak bu tasarılar da, sendikalar yasasına ilişkin düzenlemelerin özgürlükçü yönde yenilik taşıdığı görülmekle birlikte, toplu iş sözleşmesi yasa tasarısının mevcut yapıyı sürdürme anlayışı içinde hazırlandığı anlaşılmaktadır. Öyle ki grev başta olmak üzere bazı konularda Anayasa değişikliğine bağlı olarak yapılması gereken yasal düzenlemelerin bile tasarıda yer almadığı gözlenmektedir.

Sendikalar yasa tasarısı...

Yeni hazırlanan sendikalar yasa tasarısı 33 madde ve geçici maddelerden oluşan ayrı bir yasa olarak düzenlenmiştir. Yasa tasarısı ile asıl olarak iş kollarının sayısı 28’den 18’e indirilmiş; üyelikte ve istifada noter koşulu kaldırılmış; sendika üyeliğinin, sendika yöneticiliğinin ve sendika temsilciliğinin güvenceleri geliştirilmiş; sendikal faaliyet sendikaların kendi organlarının kararlarına bağlı hale getirilmiş ve mevcut yasaya göre olumlu sayılabilecek bir yasal düzenleme gerçekleştirilmiştir.

Sendikaların kuruluş düzeyi ve aidatların kesilme yöntemi konusundaki hükümler sınırlı olmakla birlikte bu tasarı üzerinde işçi konfederasyonlarının genel bir uzlaşma sağladığı görülmüştür. İşverenlerin temsilcisi olarak çalışmalarda yer alan TİSK’in ise tasarının 18, 19 ve 20. maddelerinde yer alan sendikal güvenceleri geliştiren hükümlere şiddetle karşı çıktığı gözlenmiştir.

Yasa tasarısı ile sendikaların kuruluş düzeyi serbest bırakılmış ve her türlü üst kuruluşun kurulma olanağı getirilmiştir. Yukarıda da belirtildiği gibi işkolları sayısı mevcut yasadaki bazı işkolları birleştirilerek 18’e indirilmiş bulunmaktadır. Sendika üyeliği için ve üyelikten ayrılmada noter koşulu kaldırılmıştır. Üyelik aidatının işveren tarafından kesilerek sendikaya gönderilmesi esası korunmuş ancak üyelik aidatının kesilebilmesi için “işçinin işverene yazılı olarak başvurması” koşulu getirilmiştir.

Mevcut uygulamada önemli sorunlara yol açan “sendika yöneticilerinin eski işyerindeki hakları” konusu güvenceye kavuşturulmuştur. Aynı şekilde işyeri sendika temsilcilerinin işe iadesi konusunda iş güvencesi esaslarına uygun düzenlemeler öngörülmüştür. Sendikal nedenlerle işten çıkarılan işçilerin haklarının korunmasını sağlayacak düzenlemeler getirilmiştir.

Noter koşulunun kaldırıldığı tasarıda sendika üyeliğinin “e-devlet” sistemiyle sağlanması öngörülmektedir. Sendikadan ayrılmada da benzer bir düzenleme söz konusudur. Bu tür hükümler sendikal hareketi sınırlayıcı ve devlet denetimini gündemde tutan bir

nitelik taşımaktadır. Buna karşılık mevcut 2821 sayılı yasayla karşılaştırıldığında gerek sistem gerekse içerik olarak olumlu yönleri ağır basan bir düzenleme ile karşı karşıya bulunduğumuz söylenebilir. Bu yasa tasarısı, sendika aidatının kesilmesinde işçinin yazılı onayını öngören hükmün ve sendikaların kuruluş düzeylerini düzenleyen hükümlerin değiştirilmesiyle yürürlüğe konabilir niteliktedir.

Sendikalar yasa tasarısının yukarıda içeriği özetlenen metni üzerinde sürdürülen görüşmeler sonucunda Üçlü Danışma Kurulunda taraflar arasında 2011 yılının Eylül ayı içinde bir uzlaşma sağlanarak TBMM'ye sunulabilecek bir sonuç elde edilmiştir. Üçlü Danışmada kuruluşla ilgili bir düzenleme yapılarak işkolu esasına ve konfederasyona dayalı mevcut duruma dönülmüştür. Sendika aidatı konusu da miktarı tüzüklere bırakılarak ve yetkili sendikaların yazılı talebiyle kesilmesi öngörülerek düzenlenmiştir.

Toplu iş sözleşmesi grev ve lokavt yasa tasarısı...

Son dönemde gündeme gelen değişiklik tasarıları toplu sözleşme konusunu da ayrı bir yasal düzenleme haline sokmuştur. Bu anlamda 2011 yılı tasarıları 12 Eylül düzeninin uzantısı niteliğindeki 2821 ve 2822 sayılı yasaların tümüyle yürürlükten kaldırılması ve yeni baştan hazırlanması özelliğiyle dikkat çekmektedir. Bu durum Konfederasyonumuzun 1980 sonrası için sürekli olarak öne sürdüğü anlayışın -en azından yöntem düzeyinde- benimsendiğini ortaya koymaktadır.

Ancak asıl önemli olan yasanın içeriğinin özgürlükçü ve demokratik bir çerçevede hazırlanmasıdır. Toplu iş sözleşmesi yasası çalışanların tümünün toplu sözleşme hakkından yararlanmasını sağlamalı ve toplu sözleşme özerkliğini ortadan kaldıracak hükümler taşımamalıdır. Ayrıca grev hakkını da evrensel normlara uygun şekilde değerlendirmeli ve grev yasaklarına son vermelidir.

Bu açılardan yeni toplu sözleşme yasa tasarısının mevcut durumu öz olarak değiştiren bir nitelik taşımadığı görülmektedir. Bu yasa tasarısı 53 maddeden oluşmakta ve birçok konuda toplu sözleşme düzeninde var olan barajlara, yasaklara ve ayrıntılı düzenlemelere yeniden yer vermektedir.

Yasa tasarısı ile sisteme “çerçeve sözleşme” başlığı altında bir sözleşme türü eklenmekte; ayrıca uygulamada var olan “grup sözleşmeleri” de yasal düzenlemeye bağlanmaktadır. Grup sözleşmeleri mevcut sistem içinde işyeri sözleşmelerinin bir başka türüdür. Bu anlamda bir yenilik içermemektedir. Çerçeve sözleşme ise, “konfederasyonlar arasında bağitlanması öngörülen ve tümüyle tarafların kararına bırakılmış olup zorunlu olmayan” bir sözleşme şekli olarak tanımlanmıştır. Sistemin esası yine mevcut durumda olduğu gibi işyeri ve işletme sözleşmeleri olarak korunmaktadır.

Buna karşılık toplu sözleşmeden yararlanma konusunda sözleşmelere sınırlayıcı hüküm konulmayacağı şeklindeki düzenleme dikkat çekmektedir.

Tasarı ile mevcut sistemdeki ikili baraj yapısı (TÜRK-İŞ ve işveren örgütü TİSK'in ısrarıyla) korunmaktadır. Yapılan değişiklik işkolu barajı için oranın “yüzde ondan, binde beşe”

indirilmesidir. İşyeri düzeyindeki “yardan fazla üyelik” koşulu aynen sürdürülmüş; toplu sözleşme yetkisi için işyeri ve işkolu düzeyinde üye sayısına bağlı sınırlamalar korunmuştur. Noter koşulu kaldırıldığından dolayı üye sayılarının belirlenmesinde, e-devlet sistemi üzerinden yapılan kayıtlar ile SGK kayıtlarının esas alınacağı anlaşılmaktadır.

Bakanlıkça her yıl Ocak ve Temmuz aylarında üye istatistiklerinin yayınlanmasına devam edilecektir. Yetki tespiti ve yetki itirazına ilişkin düzenlemeler esas olarak olduğu gibi bırakılmıştır. Arabuluculuk zorunlu bir aşama olarak ve aynı esaslarla devam etmektedir.

Tasarıda grev hakkına ilişkin düzenlemeler ise, karar alma süreçlerinde getirilen bazı sadeleştirmeler dışında mevcut durumu değiştirebilecek bir nitelik taşımamaktadır. Grev kararı teke indirilmiş, ancak, mevcut bildirim süreleri ve hak düşürücü hükümler olduğu gibi korunmuştur.

Bakanlar Kurulu’nun grev erteleme yetkisi kaldırılmakla birlikte 34. ve 43. Maddelerde getirilen düzenlemelerle mahkemelere “hemen hemen sınırsız” bir grev yasaklama yetkisi verilmektedir. Bu şekildeki bir düzenlemenin mevcut durumdan daha özgür bir grev hakkı kullanımına yol açması bir yana; grev hakkının kullanımının daha fazla engellenmesi sonucunu doğurması beklenmelidir.

Tasarıda grev oylaması konusu işçi sendikalarının tüzüklerinde düzenlenmek koşuluna bağlanarak olumlu yönde bir düzenleme yapılmıştır. Buna karşılık, tasarıda grev tanımı toplu sözleşme süreciyle sınırlı olarak yer almakta ve anayasadan çıkarılan grev yasakları yasa tasarısının 51. maddesinde olduğu gibi korunmaktadır.

ÇALIŞMA YAŞAMINDA YASA DEĞİŞİKLİĞİ ÇALIŞMALARININ DEĞERLENDİRİLMESİ...

Yasal değişikliklerin genel çerçevesi nasıl olmalıdır?

Nasıl İş Yasası gerçekten temel bir yasa olarak işçi-işveren ilişkilerini ve sendikaların üyeleriyle ilişkilerini, örgütlenme düzeylerini ve örgütlenmeyi yayabilme özelliklerini doğrudan etkileyecek nitelikteyse, sendikalar ve toplu iş sözleşmesi yasaları da, aynı şekilde ülke genelinde önemli sonuçlar doğuracak, sendikaların faaliyetleri ve toplu sözleşme pratikleri açısından belirleyici sonuçlara yol açabilecek düzenlemelerdir.

Bu nitelikteki düzenlemelerin birbiriyle uyum içinde yapılması zorunludur. Aynı zamanda ülkedeki sosyal, ekonomik sorunların çözümüne katkıda bulunabilecek, kayıt dışı ekonomiyi geriletebilecek, sendikal örgütlenmeyi güçlendirip yayabilecek, toplu sözleşme kurumunu ülkenin ekonomi ve istihdam politikalarının etkili bir aracı düzeyine yükseltmeyi sağlayabilecek bir doğrultuda düşünülmesi zorunludur.

Bu anlamda yapılması gereken, tümüyle yeni bir Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Yasası hazırlamak; 2821 ve 2822’nin sınırlayıcı, baskıcı özelliklerini bir yana bırakarak, çağdaş, özgürlükçü, örgütlenmeyi geliştiren bir yeni “Toplu İş İlişkileri Sistemi” oluşturacak şekilde, Sendikalar Yasası ve Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Yasası’nı yeniden

yapmaktır. Bu nedenle, söz konusu değişiklik önerileri 2010 ve 2011 tasarıları ile olumlu yönde düzenlemeler içermesine karşın özellikle toplu sözleşme yasası açısından istenilen sonucu sağlamaktan son derece uzak değişiklikler niteliğindedir.

Tasarılar özgürlükleri değil, denetimi arttırıyor!

Son on yıl içinde gündeme gelen tasarıların engelleyici özelliklerine ilginç bir örnek demokratikleşme yönünde değişiklik öngördüğü iddiasıyla hazırlanan tasarıların bazı hükümlerinin sendikal hareketi zorlayacak yeni gelişmelere yol açabilme olasılığıdır. Örneğin işkolu barajında yüzde 5'lik indirim yapılmasına ve Sendikalar Yasası'nın 60. maddesinde yer alan işkollarının sayısının azaltılmasına bağlı olarak 2821 sayılı Sendikalar Yasası'na ilişkin değişiklik tasarısının 3.maddesinde yapılan düzenleme bu durumun açık kanıtıdır.

Geçici 3.madde ile değişiklik tasarılarının yürürlüğe girdiği tarihte faaliyette olan sendikaların 6 ay içinde üyelerini, üye kayıt fişindeki bilgileri, noter adı, kayıt tarihi ve numarasını, üyelerinin çalıştıkları işyerlerinin unvan ve sicil numaralarını içeren listeleri Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bildirmeleri zorunluluğu getirilmiştir. Görüldüğü gibi değişiklik tasarılarında uluslararası normlara uyum gerekçesi öne sürülerek yapılan değişiklikler, mevcut yasal sistem olduğu gibi korunduğundan dolayı sendika özgürlüğüne ve sendika güvenliğine tümüyle aykırı yeni düzenlemelere yol açmaktadır.

Aynı durum 2011 yılı içinde hazırlanan tasarılar da e-devlet şeklinde yer alan düzenlemeler için de geçerlidir. Ancak e-devlet sistemi gereğince tüm bilgiler Bakanlıkta TOPLANMIŞ bulunacağından dolayı, geçici 2. madde ile 'Bakanlığın mevcut üyeleri işçi sendikaları ile PAYLAŞMASI' öngörülmüştür.

Görüldüğü gibi değişiklik önerileri gerek genel yaklaşımı gerekse kapsam ve somut öngörüler açısından sendikal hareketin ve toplu sözleşme düzeninin özgürleşmesine, bu anlamda ülkemizin demokratikleşmesine katkı sağlayacak nitelikte değildir. Başka bir deyişle, bu değişiklik tasarılarının anlamlı bir demokratikleşme perspektifi yoktur. Buna karşın yapılan tüm değişiklik önerilerinin olumsuz olduğunu söylemek de mümkün değildir. Özellikle işyeri sendika temsilcilerine ve işyerinde çalışan sendika yöneticilerine sağlanan güvencelerin geliştirilmesi, işkolu sayılarının azaltılması, işverenin toplu sözleşme için yetki başvurusu yapmasının kaldırılması, bazı ayrıntılarda prosedürün sadeleştirilmesi ve başvuru yerlerinin azaltılması gibi değişiklikler olumlu sayılabilir.

Ancak sistemli bir yaklaşımdan yoksun oluşu, uluslararası kurallara ve sendikal hak ve özgürlüklerin özünün korunmasına ilişkin değişiklikler yapılmayışı ve birçok değişikliğin varolan yapıyı daha da sağlamlaştıracak düzenlemeler öngörmesi dolayısıyla, 2010 yılı ve öncesinde 2821 ve 2822 sayılı yasalarda değişiklik öneren tasarılar hiçbir şekilde benimsenmesi mümkün olmayan tasarılar niteliğindedir.

2011 yılında hazırlanan sendikalar yasa tasarısında, e-devlet, denetimin yeminli mali müşavirlikler tarafından yapılması ve genel kurul delegelerinin seçiminde yargı deneti-

mi dışında genel olarak özgürlükçü bir anlayış yansıtmaktadır. Bunun sonucu olarak bu tasarı üzerinde işçi konfederasyonlarının genel bir uzlaşması olmuştur.

Ancak toplu iş sözleşmesi yasa tasarısı mevcut düzeni ana çizgileriyle korumaktadır. Geçmişte olduğu gibi, bugün de, bir türlü toplu iş ilişkileri sisteminin bütünü için özgürlükçü adımlar atılamamaktadır. 2010 öncesinde hem sendikal faaliyet hem de toplu sözleşme için mevcut sistem korunmak istenmiş ve öze ilişkin değişikliklerden kaçınılmıştır. Ancak sistemin giderek tıkanması, sorunların hiç kimsenin göz ardı edemeyeceği bir şekilde ortaya çıkması, 2010 ve 2011 yıllarında görece olarak özgürlükçü yaklaşımların doğmasına yol açmıştır. Bu sonuçta Konfederasyonumuz DISK'in her aşamada ortaya koyduğu, kararlı ve özgürlükleri genişletme yönündeki tavır ve politikalarının büyük bir önemi vardır.

Buna karşılık bugün gündeme gelen tasarılar yine de sendikal özgürlüklerin kullanımını istenilen düzeyde yaygınlaştırmaktan uzaktır. Özellikle sendika üyeliğinin e-devlet üzerinden gerçekleşmesi ve yetki konusunun bu sistem içinde çözülmeye çalışılması ile grev hakkına ilişkin düzenlemeler 2011 değişikliklerini de asıl olarak mevcut sistemin sınırları içine çekmektedir.

Toplu sözleşme yetkisi konusunda ikili barajın kaldırılması için anlamlı hiçbir değişiklik öngörülmemektedir. Grev süreci sadeleştirilmekle birlikte, bildirimler ve toplu sözleşmeye bağlı olma esası korunmaktadır. Anayasadan çıkarılan grev yasalarına yeni yasa tasarısında da yer verilmektedir. Bilindiği gibi bu hükümlerin temel amacı toplu sözleşme hakkının kullanımı ile grev özgürlüğünün sınırlanmasıdır. Bu sınırlama yöntem olarak nasıl yapılırsa yapılsın, sendikaların ve sendikal faaliyetin engellenmesi ve siyasal iktidarların sendikalar üzerindeki denetiminin yoğunlaşması sonucunu doğuracaktır. Böylece var olan sistem, ayrı bir yasa hazırlanmasına karşın genel yapısıyla varlığını sürdürmüş olacaktır.

Değişiklik tasarıları Anayasa'ya aykırıdır!

Aslında bu yasa değişikliği tasarılarının hukuki niteliği konusunda da önemli kuşkular söz konusudur. Bilindiği gibi Anayasa'nın 90. Maddesinde yapılan değişikliklerle, Türkiye Cumhuriyeti tarafından usulüne göre onaylanmış bulunan uluslararası sözleşmelerin, diğer yasalara karşı üstünlüğü güçlendirilmiş bulunmaktadır. Bu anlamda Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 87 sayılı Sendikal Özgürlükler ve 98 sayılı Toplu Sözleşme Hakkına ilişkin sözleşmeleri, uygulanması zorunlu ve Anayasa'ya aykırılığı öne sürülemeyecek yasalar durumuna dönüşmüştür.

Böylece 2821 ve 2822 sayılı yasalarda uluslararası normlara aykırılık taşıyan hükümlerin yerini kendiliğinden uluslararası anlaşma hükümleri almış bulunmaktadır. Yasa tasarısı hazırlayanların da bu durumu dikkate alarak mevcut yasalardaki uluslararası sözleşmelere aykırılık oluşturan tüm hükümleri ayıklayarak yasa tasarısı oluşturmaları Anayasal bir zorunluluktur. Bu değişiklik tasarıları, özellikle sendika üyeliğinde noter koşulu, sendikal faaliyeti yasalarla düzenlemeyi sürdüren hükümleri, toplu sözleşme yetkisini be-

lirleyen barajlar, ayrıntılı toplu görüşme mevzuatı ile grevin tanım, uygulama ve gerçekleştirme sürecine ilişkin olarak yapılan düzenlemelerle uluslararası sözleşmelere açıkça aykırılık göstermektedir. Söz konusu aykırılıklar 2011 yılında gündeme gelen değişiklik önerilerinde de, görelilik olarak azalmakla birlikte, varlığını sürdürmektedir. Bu nedenle bu yasa tasarıları Anayasa'ya aykırıdır.

Değerlendirme ve sonuç...

Bir ülkede toplu sözleşme düzeni ile sendikal yapı ve örgütlenmeler arasında çok sıkı bir ilişki söz konusudur. Toplu sözleşmelerin yaygınlığı ve sendikal yapının özgürce oluşturulabilmesi, aslında, demokrasinin gelişmişlik düzeyini ortaya koymaktadır. Bu nedenle demokratik kurumlaşmaların güçlü olduğu ülkelerde, toplu sözleşme düzeninin tüm çalışanları kapsayacak şekilde yaygınlaşmış bulunduğu ve sendikal organların serbestçe faaliyetlerini sürdürebildikleri gözlenmektedir.

Sendikal hareketin yasaklarla karşı karşıya olduğu ve toplu sözleşme düzeninin sınırlı tutulduğu ülkeler ise demokratik kurumlaşma açısından geri düzeyde bulunan ülkelerdir.

Bu anlamda var olan sözleşme düzenini ve sendikal yapıları değiştirmeyi öngörmeyen tasarı ya da tasarılar, uluslararası kurallara aykırılığı ortadan kaldırmadığı gibi Avrupa Birliği'ne üyelik süreci yönünden gereken demokratik açılımları da içermemektedir. 2821 ve 2822 sayılı yasaların temel doğrultularını koruyarak bu yönde adımlar atmak da mümkün değildir.

Bu nedenle bu yasalar tümüyle yenilenmelidir. Özellikle üyelik, sendikal faaliyet, toplu sözleşme yetkisi ve grev hakkı baştan sona değişik bir anlayışla düzenlenmek zorundadır. Başka bir deyişle, var olan yasalarda kısmi değişiklikler yerine sendikal özgürlükleri güvenceye alan, sendikal faaliyete ilişkin tüm yasakları ve devlet baskısının gerçekleştirme araçlarını ortadan kaldıran, toplu sözleşme ve grev haklarının bağımsız bir biçimde kullanılabilmesini sağlayan yeni bir toplu iş ilişkileri sistemi yerleştirmeyi amaçlayan yasal bir düzenleme gerçekleştirilmelidir.

Genel olarak gerçekleştirilmesi gereken düzenlemeler konusunda aşağıdaki vurgular yapılabilir.

Sendikal faaliyet sendika içi demokrasi ilkelerine uygun olarak sendikaların kendi yapılarına ve örgüt kararlarına bağlı şekilde serbestçe gerçekleştirilebilmelidir.

Toplu pazarlık hakkının kullanılmasına, sendika kurma hakkına ve sendikal örgütlenme özgürlüğüne önemli bir engel oluşturan işkolu barajı kaldırılmalıdır.

İşyeri düzeyinde toplu sözleşme hakkının kullanımını önemli ölçüde engelleyen ve çok uzun süreli davalara konu olan işyeri barajı kaldırılarak toplu sözleşme hakkını güvenceye alacak bir düzenlemeye gidilmelidir.

Sendikal örgütlenmeyi geliştirmek, kayıt dışı ekonomiyi önleyerek kaçak işçiliğin önüne

geçmek, toplu iş sözleşmeli işyerleri ile sözleşmesiz işyerleri arasında rekabeti ortadan kaldırmak için çok düzeyli toplu pazarlık sistemi oluşturulmalı; bu çerçevede toplu iş sözleşmeleri işyeri ve işkolu düzeyinde yapılabilmelidir. İşkolu sözleşmesi, sektörel düzeyde çözümler üretmeyi hedefleyen, asgari norm ve kurallar getiren ve işkolundaki bütün işçileri kapsayan, uygulanması zorunlu çerçeve sözleşme olarak değerlendirilmelidir.

Uzlaşma ve arabuluculuk uygulamasında taraf inisiyatiflerini öne çıkaran modeller seçilmelidir. Gönüllü arabuluculuk uygulamaları teşvik edilmelidir.

Grev hakkının özünü zedeleyen ve bu hakkın kullanılmasını fiilen engelleyen düzenlemelerden özenle kaçınılmalı, hak grevine yeniden olanak tanınmalı ve genel grev, uyarı grevi gibi etkinliklere yasak konulmamalıdır.

Sendikanın almış olduğu grev kararının işverene bildirilmesi yeterli görülmeli, grevin uygulama zamanının işverene bildirilmesi yükümlülüğü olmamalı, ani grev hakkına olanak tanınmalıdır.

Grev ertelemeleri siyasal iktidarın sendikalar üzerindeki baskısının bir aracı olmaktan çıkarılmalıdır.

2010 YILINDA ONAYLANAN ANAYASA DEĞİŞİKLİK PAKETİNDE SENDİKAL HAKLAR...

ANAYASALARIN GENEL ÖZELLİKLERİ...

Ülkemizde, 2010 yılının 12 Eylül günü 1982 Anayasası'nın 26 maddesini değiştiren bir halk oylaması gerçekleşti. Siyasal iktidar bu halk oylaması ile 12 Eylül düzenini ortadan kaldıracak adımların atıldığını öne sürdü. Bu değişikliklerle 12 Eylül cuntasının hazırladığı 1982 Anayasası artık nitelik değiştirecek ve demokratik bir Anayasaya dönüşecekti.

Bilindiği gibi anayasalar yurttaşların hak ve özgürlüklerini devlet gücü karşısında güvence altına alan ve devletin temel nitelikleri ile örgütsel işleyişinin ana ilkelerini düzenleyen metinlerdir. Bu nitelikteki bir anayasanın; olağan koşullarda, toplumun tüm kesimlerinin sürecin her aşamasına etkin katılımına olanak veren demokratik bir yöntemle hazırlanması gerekir. Yalnızca böyle bir anlayışla hazırlanan anayasalar toplumun ortak beklenti ve özlemlerini en geniş biçimde karşılayarak sosyal barışı sağlam temeller üzerine oturtan, gelişmelere açık ve kalıcı belgeler olabilirler.

Konfederasyonumuz DİSK, kurulduğu günden başlayarak emeğin hak ve özgürlüklerinin güvenceye alındığı, demokratik ve çağdaş bir anayasadan yana olmuştur. Buna karşılık, 12 Eylül 1980 askeri darbesi ile girilen süreçte Türkiye, sendikal hareketi ve demokratik güçleri denetim altına alan baskıcı bir anayasa ile karşı karşıya kalmıştır. 1982 yılında yürürlüğe giren anayasa, asıl niteliğini yasakların oluşturduğu; devletin yurttaşlara karşı nasıl korunacağını temel alan; ayrıntılı ve çok uzun bir anayasadır. Bu özellikleri dolayısıyla 12 Eylül Anayasasının bir "Anayasa" değil, "Ama Yasa" olduğu sık sık ifade edilmiştir.

"Devleti yurttaşlara karşı koruma" anlayışıyla hazırlanan 1982 Anayasası bugüne dek onlarca kez değiştirildi. Sendika-Siyaset ilişkisini düzenleyen 52. madde örneğinde olduğu gibi, bazı maddeleri tümüyle yürürlükten kaldırıldı. Buna karşılık özü ve baskıcı niteliği olduğu gibi devam etmiştir.

Son 30 yılda yaşananlar göstermiştir ki; askeri bir cuntanın, emekçi güçleri ve demokratik gelişmeyi baskı altında tutmak amacıyla hazırladığı 1982 Anayasası, parça parça yapılacak değişikliklerle ortadan kaldırılamaz. Bu nedenle günümüzde anayasada yapılması gereken devlet-yurttaş ilişkilerini ve devletin örgütlenmesini özgürlükçü bir yaklaşımla, yeni baştan ve ilkesel düzeyde tanımlayan nitelikteki düzenlemelerdir.

Anayasa bir toplumu bir arada yaşatan temel sözleşmedir. Bu nedenle anayasa yapıcıları her zaman geniş bir uzlaşma arayışı içinde olmuşlardır. En baskıcı yönetimler ve diktatörlükler bile görüntüde de olsa, bu duruma özen göstermişlerdir.

Ülkemizde 12 Eylül Cuntası da anayasayı Milli Güvenlik Konseyi'nin oluşturduğu Da-

nişma Meclisi'ne hazırlatarak “meşruiyet” kazandırmaya çalışmıştır.1982 Anayasasında TBMM tarafından gerçekleştirilen değişikliklerin tümü ise, siyasal partilerin ortaklaşa yer aldığı komisyon çalışmaları sonucunda şekillenmiştir.

Anayasa’da yapılacak değişikliklerin siyasal partilerin, sendikaların, baro ve meslek odalarının, üniversitelerin ve sivil toplum kurumlarının görüş, öneri ve uyarıları dikkate alınarak gerçekleştirilmesi, anayasanın temel bir toplum sözleşmesi olma özelliğinin bir gereğidir. Ancak 2010 yılı 12 Eylül’ünde yapılan anayasa değişikliği yalnızca siyasal iktidarın eğilimleri ve amaçları göz önüne alınarak hazırlanmış ve gerçek anlamda katılımcı bir süreç işlememiştir. Bunun sonucunda halk oylamasına sunulan 26 maddelik değişiklik paketi yüzde 58 gibi düşük oranlı bir kabul oyuyla yasalaşmıştır.

BU DEĞİŞİM PAKETİ DEMOKRATİK BİR TOPLUMSAL DÖNÜŞÜM İÇİN GEREKEN DÜZENLEMELERİ İÇERMEMEKTEDİR!

2010 yılı Anayasa değişiklik paketi, demokratik ve özgür bir toplum olmanın gerekleri ile yoksulların, emekçilerin ve toplumun geniş bir kesiminin taleplerini yok saymıştır. Anayasa değişikliği içinde devletin siyasal yapısını, kurumsal işleyişini ve sosyal boyutunu geliştirecek hiçbir değişikliğe yer verilmemiştir.

Örneğin yasama organının oluşumunu düzenleyen kurallarda değişiklik yapılmamıştır. Milletvekili seçimi, sayısı, sorumlulukları, dokunulmazlıkları konularında var olan sistem olduğu gibi dururken yapılacak değişikliklerin olumlu siyasal sonuçlar doğurması beklenemez. Benzer biçimde ulusal iradenin doğrudan yansıdığı bir yasama düzeni oluşturulmadan demokratik bir dönüşüm bir yana, gelişmeden bile söz edilemez.

Ulusal irade, 4 yılda bir sandığa gidip, bir partiyi ve liderini ülkeyi yönetmek için seçmekle ve sonra TBMM’den tam bir itaatle yasa çıkarmakla oluşamaz. Her şeyden önce, demokratik, adil ve şeffaf bir seçim yapılabilmesi için yüzde 10 oranındaki seçim barajını kaldırmak, seçim propagandası harcamalarını denetim altına almak ve yurttaşların özgür iradeleri ile milletvekili adaylarını ve milletvekillerini seçmelerini sağlamak gereklidir. Bugün demokratik seçimlerin yapıldığı hiçbir Avrupa ülkesinde yüzde 10 düzeyinde yüksek bir baraj yoktur.

Oysa siyasal iktidar bir yandan ileri demokrasi ve özgürlükçü anayasa söylemine sarılmış; öte yandan yüzde 10’luk seçim barajının doğru ve yerinde bir düzenleme olduğunu savunabilmiştir. Özgürlükçü bir sistem yaratılabilmesi için öncelikle meşruiyeti tartışmalı sonuçlar ortaya çıkaran bu sistem değiştirilmek zorundadır.

Siyasi Partiler Kanununda köklü değişiklik yaparak, bugün adeta “seçilmiş krallar” yaratılmasına yol açan düzenlemeler kaldırılmalıdır. Özellikle 12 Eylül askeri darbesinin bir devamı olan Özal hükümetleri sırasında başlayan ve artık gelenek haline gelen “mülakatla milletvekili adayı seçme ve liderin onayına sunma”, “bakanlardan önceden istifa dilekçeleri alma” gibi ilkel yöntemler, bu ülkede, güçler ayrılığına dayalı demokratik hukuk devletinin yerleşmesini önlemektedir.

Bütün bu nedenlerle, Anayasa'da seçim ve siyasal parti yasalarının demokratik bir nitelikte yeniden düzenlenmesini sağlayacak değişiklikler içermeyen "paketler, 12 Eylül Düzenini değiştirecek bir sonuç doğuramazlar.

Öte yandan bu anayasa değişikliği paketi, anti-demokratik nitelikli 12 Eylül kurumlarına da dokunmamaktadır. Üstelik bu kurumları sistemin içine daha fazla sokarak iyice kalıcılaştırmaktadır. Örneğin, iktidarda olan partinin de bir zamanlar demokratik olmadığı için karşı çıktığı Yüksek Öğretim Kurumu, kaldırılmak bir yana; bu değişikliklerle Anayasa Mahkemesi'ne 3 üye veren bir kurum haline gelmektedir.

Tek başına bu örnek bile anayasa değişikliği paketinin arkasındaki gerçek dinamiği göstermeye yeterlidir. Bu anlayışa göre önemli olan demokratik ve özgür bir topluma dönüşmeyi sağlayacak sistemli değişim değildir.

Önemli olan baskı aracı niteliğindeki kurum, yapı ve yasal düzenlemelerin ortadan kaldırılması da değildir. Önemli olan bu kurumları kendi denetimi altına alarak iktidar gücünü sınırsız bir şekilde kullanmaktır.

Ayrıca Anayasa değişiklikleri arasında devletin sosyal niteliğini belirginleştirecek bir hüküm de yoktur. Örneğin Anayasa'nın 65. maddesi devletin iktisadi ve sosyal ödevlerini "mali kaynakların yeterliliği ölçüsünde yerine getireceğini" düzenlemektedir. Anayasa'daki bu sınırlama kaldırılmadan, Anayasa'da yer alan sosyal devlet ilkesinin gereğinin yerine getirilemeyeceği ortadadır. Ancak değişiklik paketini hazırlayanların gerçekten katılımcı, sosyal bir devlet olmadan demokratik bir devletin oluşturulamayacağı gerçeğini algılayamadıkları anlaşılmaktadır.

Bu algılama eksikliğinin belirgin bir örneği yerindelik denetimine ilişkin olarak 125. Madde yapılan değişikliktir. Aslında mevcut haliyle de yargı yetkisi yerindelik denetimi yapacak şekilde kullanılamamaktadır.

Ancak yapılan değişiklikle siyasal iktidarın sosyal devlet yükümlülüklerinden ve yargı denetiminden "kurtulmasını kolaylaştıracak" bir adım atılmaktadır. Bu değişiklik, özelleştirme uygulamalarına ilişkin olarak zaman zaman "kamu yararı" gerekçesiyle yargının verdiği kararları etkileyebilecek niteliktedir. Siyasal iktidar, sosyal boyuttan yoksun ve çalışanların yoksullaştırılması esasına dayanan politikaları daha rahat uygulayabilmek için Anayasa'ya "elini sağlamlaştıracak" bir hüküm eklemiş durumdadır.

ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ İLE 12 EYLÜL DÖNEMİNİN SONA ERDİĞİ İDDİASI DAYANAKTAN YOKSUNDUR!

Anayasa Değişiklik Paketinin 24. Maddesi ile 12 Eylül Darbesini gerçekleştirenlere ve bu dönemde görevli olanlara dokunulmazlık sağlayan 1982 Anayasası'nın GEÇİCİ 15. MADDESİ yürürlükten kaldırılmıştır. Birçok "evet" yanlısı, bu değişikliği örnek göstererek, değişiklik paketinin 12 Eylül 2010 tarihinde kabul edilmesiyle, 12 Eylül darbecilerinden hesap sorulacağını ve 12 Eylül döneminin sona ereceğini öne sürmüşlerdir.

Oysa, 12 Eylül 1980 döneminde işlenen insanlık suçları için anayasal ya da yasal hiçbir düzenlemenin arkasına saklanılamaz. 12 Eylül Darbesini gerçekleştiren Cuntanın üyeleri ile emir-komuta zinciri içinde insanlık suçları işleyenlerin yargılanmasında zaman aşımı veya sorumsuzluk söz konusu olamaz.

Geçici 15. maddenin kaldırılmasına bile gerek olmaksızın, taraf olduğumuz İşkenceyi Önleme Hakkındaki Birleşmiş Milletler ve Avrupa Konseyi mevzuatına dayanılarak Cumhuriyet Savcıları tarafından bu süreç her an işletilebilir.

Buna karşılık başlatılan zaman aşımı ve sorumsuzluk tartışmaları yıllar alacak; bir süre sonra da ortada yargılayacak kimse de kalmayacaktır. Geçici 15. madde halkoylaması için kullanılan iyi bir “malzeme” olmuş, özellikle “liberal aydınlar” ve “Yetmez Ama Evet”çilerin oltaya takılmasını sağlamıştır. Öyle anlaşıyor ki, geçici 15. madde 12 Eylülcülerini yargılamak için değil, yargılanmalarının olanaksız hale geldiği düşünüldüğünden kaldırılmıştır.

Ayrıca, 12 Eylül dönemini sona erdirmek ve 12 Eylül’le hesaplaşmak kesinlikle bu dönemin sorumlularını yargılamakla sınırlanamaz. 1982 Anayasası, siyasal partiler ve seçim yasaları, sendikalar kanunu, toplu sözleşme kanunu, YÖK ve RTÜK benzeri onlarca kurum, devletin geleceğini güvenceye almak adına getirilen her alandaki yasaklar ve 12 Eylül ürünü yasalarla seçilmiş parlamento olduğu gibi dururken, 12 Eylül döneminin sona erdiğini ileri sürebilmek mümkün değildir.

Kaldı ki 2010 paketiyle gerçekleştirilen değişiklikler 12 Eylül düzenini dönüştürmek bir yana, daha kalıcı bir nitelik kazanmasına yol açmış bulunmaktadır.

BU ANAYASA PAKETİ İLE SENDİKAL ÖRGÜTLENMEYE VE GREV ÖZGÜRLÜĞÜNE İLİŞKİN YASAKLAR KALDIRILMAMAKTADIR!

Anayasa değişikliği paketinin demokratik niteliğine ilişkin olarak, genellikle, sendikal haklar konusunda getirdiği değişiklikler örnek gösterilmektedir. Gerçekten de ilk bakışta yapılan değişikliklere karşı çıkmak mümkün görünmemektedir.

Değişiklik paketi ile 1982 Anayasasının SENDİKA KURMA HAKKI başlıklı 51. Maddesinden “Aynı zamanda ve aynı işkolunda birden fazla sendikaya üye olunamaz” hükmü çıkarılmaktadır. Madde başlığı ile uyumsuzluğu hemen görülebilecek olan bu düzenleme, anayasa metninde yer alması gereksiz olan bir hüküm niteliğindedir.

Ancak 1982 Anayasasının uygulandığı 28 yıl boyunca üyelik yapısının oluşumunda etkili olmuştur.

Değişikliğe ilişkin ana sorun ise, maddenin asıl konusunu oluşturan sendika kurma hakkına ilişkin hiçbir değişikliğin yapılmamış olmasıdır. Bu konuda çeşitli yasal sınırlamalar yapma hakkı tanıyan ve sendikaların tüzüklerini özgürce oluşturmalarını engelleyen hükümler olduğu gibi korunmaktadır.

Buna karşılık, sadece maddeyle dolaylı ilişkisi bulunan sendika seçme özgürlüğüne iliş-

kin bir hükmün değiştirilmesi, ilke olarak değil, ancak siyasal iktidarın sıkça rastlanan sendika tercihleri dolayısıyla soru işaretleri yaratmaktadır.

Türkiye’de sendika üyeliğinde yaşanan can alıcı sorun, çalışanların sendika üyesi olurken işten atılma tehlikesiyle karşı karşıya kalmalarıdır. Başka bir deyişle öncelik taşıyan konu ikinci bir sendikaya üyelik değil; doğrudan doğruya bir sendikaya üyeliktir. Anayasal ve yasal güvenceye kavuşturulması gereken öncelikle sendikaların ve üyelerinin özgürlükleridir.

Referanduma sunulacak değişiklikle, Anayasa’da “aynı işkolunda birden fazla sendikaya üye olunamaz” hükmü kaldırılarak özgürlükçü bir görüntü yaratılmaktadır. Oysa, 51. Maddede, Anayasa’nın 90. Maddesine ve ülkemizin imzaladığı 87 ve 98 sayılı ILO sözleşmelerine, Avrupa Sosyal Şartı’na, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi’ne uygun olarak, emeklilerin, gençlerin, işsizlerin, ev kadınlarının, çiftçilerin de sendika kurmasına, sendikaya üye olmasına olanak sağlayacak bir değişiklik yapılmaması çelişik bir durumdur.

Zira, EMEKLİ-SEN, GENÇ-SEN ve ÇİFTÇİ-SEN’e karşı kapatma davalarını açan da, bu davaları kararlı bir şekilde takip eden de, anayasa değişikliği ile sendikal özgürlükleri geliştirdiğini iddia eden siyasal iktidarın İçişleri Bakanlığı’dır.

Benzer bir durum TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ HAKKI başlıklı 53. Madde için de söz konusudur. Bu madde metninden “Aynı işyerinde, aynı dönem için, birden fazla toplu iş sözleşmesi yapılamaz” hükmü çıkarılmaktadır.

Bu değişiklik de endüstri ilişkileri sisteminin bütünlüğü içinde ele alınarak değerlendirilmesi gereken bir konudur. Bugün geçerli olan sistem açısından, sınırları ve kapsamı iyice daralmış olan toplu sözleşme düzenini geliştirmek için öncelik taşıyan çeşitli baraj ve yetki sorunları çözülmeden, böyle bir düzenlemenin olumlu ve özgürlükçü bir sonuç doğurması mümkün değildir.

Değişiklik Paketinde Anayasanın GREV HAKKI VE LOKAVT Başlıklı 54. Maddesinde yapılan değişiklik ise, aynı maddedeki benzer yasaklar korunduğu için grev hakkının sınırlarını genişletecek bir sonuç ortaya çıkaramayacaktır. Değişiklikle madde de yer alan “Siyasi amaçlı grev ve lokavt, dayanışma grev ve lokavtı, genel grev ve lokavt, işyeri işgali, işi yavaşlatma, verim düşürme ve diğer direnişler yapılamaz” hükmü Anayasadan çıkarılmaktadır. Böyle bir düzenleme sonucu sayılan eylemlerin suç oluşturmaktan yapılmasının mümkün hale geldiği düşünülebilir.

Ancak gerçek bambaşkadır. Çünkü Anayasanın aynı maddesinin birinci fıkrasında grev hakkının sınırları açıkça çizilmektedir: “Toplu iş sözleşmesinin yapılması sırasında, uyuşmazlık çıkması halinde işçiler grev hakkına sahiptirler.”

Anayasaya göre, işçiler, ancak bir toplu sözleşme görüşmesi içinde ve uyuşmazlık aşamasına ulaştıklarında grev yapabilirler. Bu konudaki yasal düzenlemeler yürürlüktedir ve Türkiye grev hakkına en fazla sınırlama getiren ülkeler arasındadır.

Değişiklik paketi ile Anayasa’dan çıkarılan hükmün grev hakkının sınırlarını genişletici

bir etkisi yoktur. Gerçek bir değişim ancak grev hakkının sınırlarını belirleyen birinci fıkranın da değiştirilmesiyle mümkün olabilir.

Çünkü Anayasa'nın 54. Maddesinin birinci fıkrasında, grev hakkının toplu iş sözleşmesinin yapılması sırasında uyuşmazlık çıkması ile sınırlı tutulması, yasa koyucunun hak grevi, genel grev, dayanışma grevi vb. hakları olumlu yönde düzenlemesinin önünde engel oluşturabilecek nitelikte bir sınırlamadır.

Ayrıca 54. Madde de yer alan grev yasakları ile ertelemeye ve uygulamaya ilişkin, grev hakkının özüne dokunan sınırlamalar da olduğu gibi yürürlüktedir. Diğer taraftan ise, Anayasa'nın 82. Maddesi (sendika yöneticilerinin görevleri ile birlikte milletvekili seçilememeleri) aynen bırakılarak, sendikaların etkin siyaset yapmalarının önündeki engeller olduğu gibi korunmaktadır.

Ayrıca Anayasa Değişiklik Paketi'nin 23. maddesi ile bir Ekonomik ve Sosyal Konsey kurulması öngörülmektedir. Getirilen düzenlemeye göre kuruluşu ve işleyişi yasayla belirlenecek olan Konseyin amacı "Ekonomik ve sosyal politikaların oluşturulmasında hükümete istişari nitelikte görüş bildirmek" şeklinde tanımlanmaktadır.

Demokratik toplum, toplumsal sınıfların temsilcilerinin özgürce örgütlenebildiği bir toplumdur. Bu anlamda sosyal tarafların aralarındaki ilişkileri olduğu kadar, devlet ile ilişkilerini de tam bir özgürlük ortamında ve bağımlılık yaratıcı hiçbir baskıyla karşılaşmadan, gönüllü bir şekilde sürdürebilmeleri gerekir.

Oysa Türkiye, 12 Eylül'den sonra 1982 Anayasası ile getirilen ve sendika üyeliğini, sendikal örgütleri, toplu sözleşme sürecini ve grev hakkının kullanımını devlet denetim ve gözetimi altına alan yapısı dolayısıyla, dünyanın demokrasiye en uzak ülkeleri arasında yer almaktadır. Ülkemizde sendikal haklar kullanılırken her aşamada yoğun yasaklarla ve devlet denetimiyle karşılaşmaktadır.

Ekonomik ve Sosyal Konseyin bugüne kadar olan uygulaması da bu durumun açık bir örneğini oluşturmuştur. DİSK'in de zaman zaman katıldığı Konsey, sendikaların görüş ve önerilerinin dikkate alınmadığı bir işleyişle çalışmaktadır. Yasayla düzenlenmiş olmasına karşılık Konseyin toplanma zamanı, gündeminin belirlenmesi ve çalışma yöntemleri konularında siyasal iktidarın açık bir belirleyiciliği söz konusudur.

Sendikalar, bu organ içinde, Konseyin "meşru" görünmesine katkı yapan figüranlar durumuna düşmektedir. Dolayısıyla bu şekliyle Ekonomik ve Sosyal Konseyin anayasa teklifinde yer alması, teklifin siyasal iktidarın denetim gücünü arttıran yaklaşımının bir başka örneğini oluşturmaktadır.

KAMU ÇALIŞANLARI İÇİN TOPLU SÖZLEŞME HAKKI'NIN KAPSAMI DARALTILMAKTADIR!

53. Maddede yapılan değişiklikle kamu çalışanlarına toplu görüşme yerine toplu sözleşme hakkı tanınmaktadır. Oysa Anayasa'nın 90. Maddesi, ülkemizin imzaladığı ILO söz-

leşmeleri, Avrupa Sosyal Şartı ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kamu çalışanları konusunda Türkiye'ye ilişkin kararları zaten kamu çalışanlarının toplu sözleşme hakkını kabul etmekte ve güvence altına almaktadır.

Yapılması gereken, kamu çalışanları için grevli toplu sözleşmeli sendikal hakların ilkesel olarak ve açıkça tanınması iken, tam tersine toplu sözleşmenin kapsamını daraltan, grev hakkını yasaklayan düzenlemeler gerçekleştirilmiştir.

Yeni düzenleme ile toplu sözleşme düzeninin kapsam, yararlanma, yürürlük, şekil ve yöntemlerinin yasayla düzenlenmesi öngörülerek ayrıntılı ve sınırlayıcı bir çerçeve çizilmektedir.

Aynı konuda "KAMU HİZMETİ GÖREVLİLERİ" başlıklı 128. Maddeye bir ek yapılarak, yalnızca "mali ve sosyal haklara ilişkin toplu sözleşme hükümlerinin saklı olacağı" belirtilmiştir. Böylece, kamu çalışanlarının tüm hak, görev ve yetkilerinin yasa ile düzenlenmesi açıkça öngörüldürken, toplu sözleşme ile kararlaştırılacak konular mali ve sosyal haklarla sınırlanmaktadır.

Oysa gerçek bir toplu sözleşme düzeni açısından kamu çalışanlarını ilgilendiren her konuda, yasal düzenlemelerin, toplu sözleşmeler yoluyla çalışanlar yararına değiştirilebilmesi mümkün olmalıdır.

Öte yandan emeklilere ilişkin düzenleme hiçbir şekilde toplu sözleşmenin emeklilere uygulanacağı anlamına gelmemekte, ancak böyle yansıtılmaktadır. "Toplu sözleşmenin emeklilere nasıl yansıtılacağına yasayla düzenlenmesi öngörülerek", emekliler konusundaki karar yasama organına, gerçekte ise siyasal iktidara bırakılmaktadır. Oysa emekliler örgütlüdür; Türkiye çapında faaliyet gösteren bir sendikaları da vardır.

YENİ DÜZENLEMELER KAMU ÇALIŞANLARINA ZORUNLU TAHKİM VE MUTLAK BİR GREV YASAĞI GETİRMEKTEDİR!

Anayasa değişikliğinde, kamu çalışanlarının sendikal hakları için öngörülen değişiklikler de sorunlu ve çelişkilidir: 53. Maddede yapılan değişiklikle kamu çalışanlarına sözde toplu sözleşme hakkı tanınmaktadır. Ancak grev hakkı olmadan toplu sözleşme hakkının hiçbir anlam ifade etmediği açıktır.

Yeni değişiklik, grev yasaklarını kaldırmamış, genel grev ve dayanışma grevi hakkı getirmemiş, tersine kamu çalışanları için mutlak grev yasağı getirmiştir. Çünkü toplu iş sözleşmesinde uyuşmazlık halinde, Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'na uyuşmazlığı taşımayı zorunlu kılarak, kurul kararlarının kesin olduğunu hüküm altına almaktadır.

Bu haliyle kamu çalışanlarının uluslararası hukuka dayanarak kullandıkları direniş hakkı, anayasaya yerleştirilen mutlak grev yasağı düzenlemesiyle ortadan kaldırılmaya çalışılmaktadır.

İlginç olan, uluslararası normlara uygunluk savı ile bu değişikliklerin bir arada savunulabiliyor olmasıdır. Bu yaklaşımın ne iç tutarlılığından ne de Anayasa'nın 90. Maddesi ile

uluslararası sözleşmelere uygunluğundan söz edilebilir. Bu bakış açısı 1982 Anayasasının temel felsefesiyle tam bir uyum içinde olan ve kamu çalışanlarını denetim altında tutarak hak ve özgürlüklerinin kullanılmasını sınırlamayı ve olabildiğince geciktirmeyi amaçlayan tanıdık bakış açısıdır.

Üzücü olan ise, siyasal iktidara duydukları “hayranlıkla” kendilerini kaybeden bazı kamu çalışanları sendikaları yöneticilerinin **“Nikâh masasında bile bu kadar iştahla evet dememiştik”** pankartları asarak kamu çalışanlarına grev yasağı getiren düzenlemelere destek vermiş olmasıdır.

Bu örnek siyasal iktidarların güdümündeki sendikacılığın alabileceği boyutları ve emekçilerin çıkarlarına ne denli karşıt olunabileceğini göstermesi yönünden ibret vericidir.

TORBA YASALAR

“TORBA YASA” ALIŞKANLIĞINDAN “TORBA KARARNAMEYE”

Son dönemde yasama çalışmalarında değişik bir durum oluştu. Kural olarak “istisnai” şekilde kullanılması öngörülen düzenlemeler yaygınlaşmıştır. “Torba Yasa” adı verilen ve birbiriyle ilişkisiz birçok yasa değişikliğini bir arada içeren bu yasalar, çok önemli konularda değişiklik yaratmıştır. 2010 yılında 6009 sayılı bir Torba Yasa çıkarıldı. Son dönemde ise Torba Yasa alışkanlığı daha da gelişerek Torba Kararnamelere kadar uzandı. Bu uygulamaları, bırakınız gelişmiş bir demokratik yapıyı; sıradan bir demokratik işleyişle bile bağdaştırmak mümkün değildir.

Torba yasalar başlangıçta İş Yasası ve Sendikalar Yasasındaki teknik bazı düzenlemeleri ilgisiz başka yasa düzenlemeleriyle birlikte kapsarken son olarak çıkarılan 6111 sayılı Torba Yasa İşsizlik Sigortası Yasası, İş Yasası, Devlet Memurları Yasası, Sosyal Güvenlik yasası gibi yasalardaki öze ilişkin değişiklikleri içermiştir. Bu değişiklikler Konfederasyonumuzun önderlik ettiği bir mücadele süreci içinde başlangıçta amaçlanandan farklı bir çerçevede yasalaşmıştır. Yasa tasarısının 4857 sayılı İş Yasası’nda değişiklik öngören ve güvencesiz çalışmayı yaygınlaştıran hükümleri önce kabul edilmesine karşın son anda yasa metninden çıkarılmak zorunda kalmıştır. Ancak yasa ile, özellikle yerel yönetim çalışanları başta olmak üzere çalışanlar için birçok hak kaybına yol açan düzenleme gerçekleştirilmiştir.

Siyasal iktidar “torba yasa” alışkanlığını genel seçimlerden hemen önce Meclisten geçirdiği bir yasa ile “kanun hükmünde kararname” çıkarma yetkisi olarak daha da genişletmiş bulunmaktadır. Bu kararnameye dayanarak devletin siyasal yapısı ve yönetsel birimleri yeni baştan oluşturulmaktadır. Böylece yasal düzenlemeyle ve toplumda tartışılarak gerçekleştirilmesi gereken değişiklikler anti-demokratik yöntemlerle ve siyasal iktidarın tek yanlı yaklaşımlarıyla yapılmaktadır.

Burada çok geniş boyutları bulunan bu konu çalışma raporunun ilgili bölümlerinde değinildiği dikkate alınarak yalnızca 6111 sayılı Torba Yasa ile sınırlı olarak değerlendirilecektir.

TORBA YASA’NIN KAPSAMI:

“Torba Yasa” diye bilinen bazı alacakların yeniden yapılandırılmasına ilişkin yasa tasarısı başlangıçta 113 madde ile 7 geçici maddeden oluşmuştur. Ancak sonradan yapılan eklerle madde sayısı 200’ü geçmiştir. Yasa 12 Şubat 2011 tarihinde 6111 sayılı yasa olarak kabul edilmiştir.

Bu tasarı ile daha önce kamuoyuna açıklanan çeşitli pirim, vergi ve harç alacaklarının gecikme cezalarına af veya indirim getirilmektedir. Ancak tasarıya, düzenleniş amacıyla hiçbir ilgisi bulunmayan çok çeşitli konular eklenmiş bulunmaktadır. Bu tasarı çeşitli

alacakları yeniden yapılandıran hükümler yanında, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası, 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Yasası, 4857 sayılı İş Yasası, 657 sayılı Devlet Memurları Yasası ile başka birçok yasada önemli değişiklikler gündeme getirmiştir.

Yasanın ilk 22 maddesi alacakların yeniden yapılandırılmasına ilişkindir. Tasarıda 23 ile 51. maddeler arasında yer alan 28 madde ise 5510 sayılı Sosyal Sigortalar Kurumu ve Genel Sağlık Sigortası Yasası'nda değişiklikleri düzenlemektedir.

Tasarının 57, 58 ve 59. maddeleri ile İşsizlik Sigortası Yasası'nda yeni düzenlemeler yapılmaktadır. Ayrıca yasa tasarısının 61-65. maddeleri arasındaki 5 madde ile 4857 sayılı İş Yasası'nın bazı hükümleri değiştirilmektedir. Tasarının 72 ile 91. maddeleri arasında ise 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda önemli değişiklikler gerçekleştiren 20 madde yer almaktadır. Tasarı ayrıca Karayolları Trafik Yasası'ndan Yeşil Kart Yasası'na kadar uzanan birçok yasada da değişiklik öngörmüştür.

YASANIN NİTELİĞİ:

Genel olarak değerlendirildiğinde bu yasa ile toplumda beklenti haline getirilen vergi affı yapılıyor görüntüsü altında hak kaybı yaratacak yasal değişikliklerin gerçekleştirildiği anlaşılmaktadır. Bu niteliğiyle yasa birçok değişikliğin toplumun gözünden kaçınılarak yapılmaya çalışıldığı bir “aldatma yasası” niteliği taşımaktadır. Nitekim yasa kamuoyunda, alacakların yapılandırılması konusu dışında tartışmaya açılmamış, toplum bu konuda bilgilendirilmemiştir. Sosyal tarafların görüşlerine başvurulmamıştır.

Birbiriyle hiçbir ilişkisi bulunmayan birçok konu aynı yasa metni içinde toplanmış bulunmaktadır. Emeklilere 2011 yılında uygulanacak maaş zammı artışları da bu yasa içinde yer almaktadır. Bu yasa ile 16-17 yaş grubu için asgari ücretin düşürülmesinin önü açılmakta, buna karşılık Sosyal Güvenlik Kurumu'nun daha çok pirim elde etmesi amaçlanmaktadır. Sosyal güvenlik konusundaki değişiklikler genel olarak, işverenlerin pirim giderlerini azaltmaya, SGK'nın pirim tahsilatını kolaylaştırmaya yöneliktir. 2008 Ekiminde yürürlüğe giren yasadaki bazı boşlukları tamamlayan düzenlemeler bir yana bırakılırsa, yapılan değişikliklerin, pirim yükünü çalışanın üzerine yıkacak şekilde esnek çalışmaları ve kayıt dışılığı özendireceği söylenebilir.

Özellikle belediyelerde öngörülen düzenlemeler norm kadroları kaldırmayı ve belediye çalışanlarının önemli bir bölümünü milli eğitim veya emniyet teşkilatının taşra teşkilatına “sürgün etmeyi” öngörmektedir. Böylece belediye hizmetlerinin büyük ölçüde taşeronla devredilmesi yeterli görülmemekte, esnek çalışma ile taşeron uygulamasını daha da yaygınlaştıracak bir yapı amaçlanmaktadır. Sonradan bazı sınırlayıcı düzenlemeler eklenmiş olsa bile uygulamanın esnekliği, güvencesizliği ve sürgünleri doğuracağı açıktır.

Yasada ayrıca “uygunsuz şekilde yapılan özelleştirmeleri iptal eden” mahkeme kararlarının “uygulanmaması” yönünde hükümler düzenlenmiş bulunmaktadır. Buna göre

siyasal iktidar özelleştirme gerçekleştikten sonra mahkemeler tarafından verilecek iptal kararlarını uygulamakla yükümlü olmayacaktır. Bu düzenleme açıkça yasaya aykırı özelleştirmelerin hiçbir engelle karşılaşmadan yapılabilmesinin yolunu açmaktadır.

İş Yasası'nda esnekliği getiren hükümleri, belediye çalışanları ile devlet memurlarını güvencesiz bırakan düzenlemeleri, işsizlik sigortası fonunun amaç dışı kullanımına ilişkin değişiklikleri ve asgari ücretin düşürülmesi sonucunu doğuracak hükümleri göz önüne alındığında; bu yasanın; asıl olarak tüm çalışanların daha ucuz ve güvencesiz koşullarda çalışmaya zorlanması amacıyla hazırlandığı açıkça görülmektedir.

657 SAYILI DEVLET MEMURLARI YASASINDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER...

Yasa ile 657 sayılı Devlet Memurları Yasası'nda yapılan değişiklikler, kamu görevlilerinin iş güvencesini ortadan kaldırmaya, özel sektörden kamuya yönetici atanmasını kolaylaştırmaya ve amirlerin sübjektif değerlendirmelerle kamu görevlilerinin başarısını değerlendirmesinin önünü açmaya yöneliktir. 657 sayılı Yasa'nın 20 maddesinde değişiklik yapılmıştır. Bu düzenlemelerle belediyeler de içinde olmak üzere tüm kamu kurum ve kuruluşlarında çalışanlar esnek, güvencesiz ve geleceği belirsiz bir çalışma ortamına sürüklenmiş olmaktadır. Böylece kamu görevlilerinin tümüyle siyasal iktidarın denetimi altına alınmasını amaçlayan yandaş memurlar yaratılmakta ve idarenin her türlü işleme karşı sessiz kalmaları sağlanmaya çalışılmaktadır.

4447 SAYILI İŞSİZLİK SİGORTASI YASASI'NDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER...

Yasanın işsizlik sigortası yasasını değiştiren maddeleri bugüne dek işsize verilmek yerine amaç dışı kullanılan işsizlik fonlarının "yağmalanmasını" gündeme getirecek niteliktedir. Bilindiği gibi 5 milyondan fazla işsizin sadece 200 bini İşsizlik Sigortası'ndan yararlanmaktadır. Kurulduğu günden bugüne işsizliğin çığ gibi büyümesine karşın fondan işsizlere yapılan ödeme 4 milyar TL dolayında iken, işverenlere yapılan teşviklerin iki yıllık tutarı 8 milyar TL'yi geçmiştir. Ayrıca bu dönemde işsizlik fonundan hükümet bütçesine aktarılan kaynak 9 milyar TL'ye ulaşmıştır. Yeni getirilen düzenlemeyle fonun bir önceki yıl pirim gelirlerinin yüzde 30'unun doğrudan işsizlere ödeme yapmak dışında kullanılması öngörülmektedir. Üstelik bu oran bakanlar kurulu kararıyla yüzde 50'ye kadar yükseltilebilecektir. Gerekçesi ne olursa olsun işsizlik fonunun yarısının bu şekilde kullanılmasına yol açılması, bu fonun "iştahları kabarttığını" ve "yağmalanmaya çalışıldığını" açıkça ortaya koymaktadır.

Yasa ile işsizlik sigortasından ödeme yapmak için gereken koşullar esnetilirken işletmelere yardım niteliğindeki ödemelerin de çerçevesi genişletilmektedir. Kısa çalışma ödeneğinin genel ekonomik kriz dışında sektörel ve bölgesel kriz durumlarında da ödenmesi ön görülmektedir. Böylece işsizlik fonu işletmelerin finansmanı için kullanılan bir kaynak şekline dönüştürülmektedir.

Oysa amaç dışında her kullanım, işsizlere doğrudan aktarılacak kaynakları sınırlayıcı bir etki doğuracaktır. Yasa ile işsizlerin sayı ve miktar olarak fondan alacakları yardımın

koşullarında bir iyileşme getirilmemekte, buna karşılık, kamuya ve işverenlere kaynak aktarılması kolaylaştırılmaktadır.

Bu çerçevede 18 yaşından büyük kadınlar ile 29 yaşından küçük erkelerin ilk defa çalıştırılmaları halinde 2015 yılına kadar SGK işveren paylarının tümünün fondan ödenmesi öngörülmektedir. Daha önce gündeme getirilen işveren paylarının yüzde 5 azaltılmasına ilişkin düzenlemeyle birlikte değerlendirildiğinde, bu uygulamalar, sosyal güvenliğe ayrılan payları azaltıcı ve sosyal devlet niteliğini geriletici sonuçlar doğuracaktır. Yapılması gereken kamu bütçesinden toplumsal amaçlar için fon ayrılması iken, bu tasarı ile sosyal güvenlik için oluşturulmuş fonlar işletmelerin ya da siyasal iktidarın finansal zorluklarını aşmanın bir aracı olarak kullanılmaktadır.

YEREL YÖNETİM ÇALIŞANLARI İLE İLGİLİ DÜZENLEME...

Yasanın 109. maddesi ile il özel idareleri ve belediyelerin sürekli işçi kadrolarında çalışan işçilerin, Milli Eğitim Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğünün taşra teşkilatındaki işçi kadrolarına atanması öngörülmektedir. Bu düzenleme ile “Milli Eğitim Bakanlığı Okullarında ve Emniyet Genel Müdürlüğünün taşra teşkilatında hizmetli açığının giderilmesinin amaçlandığı” öne sürülmektedir. Ancak değişikliğin gerekçesi incelendiğinde yapılış nedeni ve sonuçları açıkça ortaya çıkmaktadır. Gerekçede belediye çalışanları ile ilgili düzenlemenin neden yapıldığı şöyle ifade edilmektedir:

“Milli Eğitim Bakanlığı okullarında ve Emniyet Genel Müdürlüğünün taşra teşkilatında hizmetli açığı söz konusudur. Bu kurumlarda hizmetlerin sağlıklı yürütülmesini teminen personel ihtiyaçlarının acilen giderilmesi gerekmektedir. Öte yandan mahalli idarelerde 122.343 işçi norm kadrosu bulunmakta fakat, 174.644 işçi çalışmaktadır. İşçi fazlalığının çeşitli sebepleri söz konusudur.”

“Mahalli idarelerin yerel nitelikteki hizmetlerini etkin bir şekilde sunmalarını teminen mali yapılarının dengeli hale getirilmesinin sağlanması önemlidir. Personel giderlerinin belediye ve il özel idarelerinin bütçelerine aşırı yük getirmesi sonucu özellikle bazı belediyelerde arzu edilmeyen hizmet aksamaları söz konusu olabilmektedir. Bu itibarla ihtiyaç fazlası personelin diğer başka ihtiyaç alanlarına nakli kaynakların etkin kullanımı ilkesi ile de uyumludur.”

“Düzenlemede ihtiyaç fazlası personel için iki ayrı kategori oluşturulmuştur. Birincisi norm fazlası işçiler, ikincisi ise norm içinde olup da ihtiyaç fazlası işçiler. Norm fazlası işçiler ile norm içinde olup da ihtiyaç fazlası olan işçilerin belirtilen kurumlara geçişi ayrı ayrı düzenlenmiştir.”

Bu gerekçelerden açıkça, yasal düzenleme yapılır yapılmaz, yaklaşık 55 bin belediye çalışanının “sürgün edileceği” anlaşılmaktadır. Bu uygulama yasa yürürlüğe girmeden başlatılmış ve gerçekleştirilmiştir. Düzenleme ayrıca süreç içinde tüm belediye çalışanları için benzer bir tehlikenin yaratılması ve yüz binlerce işçinin iş ve gelir güvencesinin yok edilmesi anlamına gelmektedir.

4857 SAYILI İŞ YASASI'NDA YAPILAN DEĞİŞİKLİKLER...

Yasa tasarısı ile İş Yasası'nın çeşitli hükümleri de değiştirilmektedir. 4857 sayılı Yasanın "Çağrı Üzerine Çalışma" başlıklı 14. Maddesi, "Deneme Süreli İş Sözleşmesi" başlıklı 15. Maddesi, "Özürlü ve Eski Hükümlü Çalıştırma Zorunluluğu" başlıklı 30. maddesi, "Çalışma Süresi" başlıklı 63. maddesi, "Devletin Yetkisi" başlıklı 91. maddesi, "Yetkili Makam ve Memurlar" başlıklı 92. maddesi ve "İdari Para Cezalarının Uygulanmasına İlişkin Hususlar" başlıklı 108. maddesi değiştirilmiş bulunmaktadır.

Bu değişikliklerin hangi amaçla yapıldığı yasa metninin gerekçesinde ayrıntılı olarak belirtilmiştir. Özellikle 4857 sayılı yasanın 14. maddesinde esnek çalışmayı yaygınlaştırmak amacıyla yapılan değişikliğin gerekçesi yasa değişikliklerini hazırlayanların genel yaklaşımını çarpıcı biçimde ortaya koymaktadır. Yasa tasarısının gerekçesi şöyledir:

**"İşçi-işveren ilişkilerini düzenleyen temel kanunlar olan İş Kanunları, ekonomik ve sosyal hayatın gelişmelerine ve gerekliliklerine hızla uyum sağlamak durumunda-
dır. Bu nedenle uzun vadelerde kanunlar bütünlüklü olarak yenilenirken ihtiyaç
duyuldukça da bazı maddelerinde değişikliğe gidilmektedir. 1990'lı yıllarla başlayıp
2000'li yıllarda hız kazanan sosyo-ekonomik gelişmeler çalışma ilişkilerinde de ciddi
değişimleri beraberinde getirmiştir. Çalışma hayatında yaşanan gelişmeler, yasal
çerçevede bütünlüklü bir yenilenme ihtiyacı doğurmuş ve 2003 yılında, 1971 ta-
rihli 1475 sayılı İş Kanunu yerini 4857 sayılı İş Kanununa bırakmıştır. 1990'lı yıllarla
birlikte hızlı teknolojik gelişme, piyasaların entegrasyonu ve artan rekabet işgücü
piyasalarında da yansımalarını bulmuş, üretimin esnekleşmesi ve tüketim kalıpları-
nın değişmesi çalışma ilişkilerinde de değişik yönelimleri beraberinde getirmiştir. Bu
sürecin önemli çıktılarından biri yeni istihdam modellerinin ortaya çıkmasıdır. 4857
sayılı İş Kanunu, bazı esnek çalışma modellerini düzenlemiştir. Bununla birlikte uy-
gulamada görülmesine karşın kanunda açıkça düzenlenmemiş çalışma biçimleri
özellikle işçilerin korunması açısından bazı zafiyetler barındırmaktadır. Bu tespitten
hareketle yeni bazı esnek çalışma biçimleri; uzaktan çalışma ve evden çalışma İş
Kanunu'nda düzenlenmektedir"**

Görüldüğü gibi son dönemde gerçekleştirilen yasal değişiklikler güvencesiz, örgütsüz ve ucuz işçilik amacına yönelik olarak sürekli ve kendi içinde tutarlı bir anlayışla gündeme getirilmiştir. Torba Yasa ile yapılan düzenlemelerin 2000'li yıllarda başlayan sürecin bir uzantısı olduğu gerekçede açıkça ifade edilmektedir.

Uygulamalardaki süreklilik ücret gelirlerinin zaman içinde düşürülmesi amacıyla ne tür adımlar atıldığını da göstermektedir. Bu durum yasa tasarısının gerekçesinde şöyle or-
taya konulmuştur:

"İşgücü piyasası katılıkları ve ücret dışı işgücü maliyetinin yüksekliği, ekonomik büyü-
menin istihdam yaratması önündeki engellerden bir diğeridir. Ücret dışı maliyetler 2004
yılından bu yana yapılan çeşitli düzenlemelerle aşağı çekilmiştir. Prime esas kazanç alt
sınırının asgari ücrete eşitlenmesi, asgari geçim indirimi uygulaması, 5 puanlık sosyal

güvenlik primi indirimi ile birlikte istihdamın artırılmasına yönelik diğer teşvikler, ücret dışı maliyetleri aşağı çekmiştir.”

Ücret gelirlerinin yapılan çeşitli düzenlemelerle nasıl aşağı çekildiğinin açıkça anlatıldığı yukarıdaki ifade yanında; kriz dönemlerinin nasıl ele alındığına ilişkin yaklaşımlara da gerekçede yer verilmektedir. Tasarının gerekçesinde ekonomik kriz koşullarında çalışma ilişkilerinin hangi yaklaşımla ele alındığı şu şekilde belirtilmektedir:

“Ekonomik kriz dönemlerinde, esnek çalışma modellerinin uygulanmasıyla; krizin etkilerine karşı işyerinin bir ölçüde korunması sağlanmakta, ayrıca vasıflı işgücü kaybının daha az düzeyde kalması sağlanarak, işsizliğin minimize edilmesi hedeflenmektedir. İşgücü piyasasının esnekliğinin artırılması; çalışma hayatını düzenleyen yasalar, toplu iş sözleşmeleri ve ulusal politikalar aracılığı ile gerçekleşmekte, işletme açısından işgücünün gerekli zaman ve miktarda kullanılmasıyla kaynakların optimum kullanılması sağlanmaktadır.”

Bu yaklaşıma göre, ekonomik krizler de çalışanların gelirleri düşürülerek, daha güvencesiz koşullarda ve daha çok çalışmaları sağlanarak atlatılacaktır. Aslında İş Yasası değişikliklerine ilişkin olarak tasarının gerekçesinde yer alan başka bir cümle değişikliklerin yapılış nedenini çok özlü bir biçimde ortaya koymaktadır. Gerekçeye göre “iş gücü piyasası katılıkları ve ücret dışı işgücü maliyetinin yüksekliği, ekonomik büyümenin istihdam yaratmasının önündeki engellerden bir diğeridir”.

Bu anlayışın bir uzantısı olarak tasarının 61. maddesi ile esnek çalışma biçimleri yeniden tanımlanmakta ve genişletilmektedir. Mevcut yasada sadece çağrı üzerine çalışma yer alırken tasarıda evden çalışma ve uzaktan çalışma da yasal düzenleme konusu yapılmıştır.

Esnek çalışma, madde gerekçesinde şu şekilde savunulmaktadır; “Çalışma mevzuatının değişen ekonomik koşulları takip eden dinamik bir yapıya kavuşturulması ve karşılaşılan ekonomik kriz ve dar boğazların aşılmasında çalışma mevzuatının esnekleştirilmesi kaçınılmazlık arz etmektedir. İşletmelerin özellikle ekonomik kriz ve dar boğazlardan daha az kayıpla çıkabilmesi, küresel ekonomideki artan rekabet ve işsizlikle mücadelede başarı sağlanması evden çalışma ve uzaktan çalışma gibi esnek çalışma modellerinin yasal dayanağa kavuşturulması ve uygulamanın yaygınlaşmasıyla mümkün olacaktır.”

Yukarıda örnekleri verilen gerekçe metinlerinin gerek ifadesi, gerekse özü itibarıyla işveren temsilcilerinin savunduğu görüşlerin tamamen aynısı olduğu apaçık bir gerçektir. Bu yaklaşım işletmelerin yaşaması ve rekabet edebilmesi için çalışanların yoksullaştırılması, güvencesizleştirilmesi, başka bir deyişle “kurban edilmesi” anlayışının tipik bir ifadesidir. Tasarıdaki bu yaklaşım işçiler ve kamu çalışanları için genel olarak geçerlidir. Bu anlayış dolayısıyla kamu çalışanları güvencesiz koşullarda çalışmak zorunda bırakılmakta, işçiler ise daha esnek çalışma biçimleriyle yoksulluk ve açlıkla karşı karşıya kalmaktadır.

Tasarı ile 4857 sayılı Yasanın 15. maddesinde değişiklik yapılarak 25 yaş altındaki işçi-

ler için deneme süresi dört aya çıkarılmaktadır. Benzer şekilde özürli işçi çalıştırmayı düzenleyen iş yasasının 30. maddesi işletmelerin bu yükümlülüklerini esnek bir şekilde yerine getirmesinin önünü açmaktadır. Yine 4857 sayılı Yasanın 63. maddesinde yapılan değişiklikle turizm işletmelerinde çalışan işçiler için denkleştirme süresi dört aya yükseltilmektedir.

Bir bütün olarak ele alındığında Torba Yasa değişiklikleri sermaye çevrelerinin uzun yıllardır talep ettiği düzenlemelerin bir bölümünün daha gerçekleştirilmesi anlamına gelmektedir. Ancak bu kez yalnızca yasa metinleri değiştirilmemekte; değişiklik gerekçeleri de işverenlerin yaklaşım ve çıkarlarına uygun bir biçimde dile getirilmektedir.

Asgari ücretin 16-17 yaşından küçükler için düşürülmesi yönündeki düzenleme de dikkate alınarak, İş Yasası ile işsizlik sigortası ve devlet memurları yasasında yapılan değişikliklerin çalışanlar için çeşitli hak kayıplarına yol açacak nitelikte düzenlendiği belirtilmelidir. Öte yandan bu değişikliklerden daha önemli olan, Torba yasanın, daha sonra gündeme getirileceği bilinen özel istihdam büroları, bölgesel asgari ücret ve Kıdem Tazminatı'na ilişkin yeni değişikliklerin önünü açacak nitelik taşımasıdır.

Torba Yasa adı verilen bu düzenlemeler T.B.M.M.'de 25.02.2011 tarihinde kabul edilerek yasalaşmış bulunmaktadır. Yukarıda belirtilen ve 4857 sayılı yasada yeni esnek çalışma biçimlerine yer veren düzenlemeler yasa metninde yer almamıştır. Daha doğru bir ifade ile yasalaşan metinden bazı hükümler son anda çıkarılmıştır. Yukarıda belirtilen düzenlemelerin iş yasasında değişiklik yapılmasını öngören esneklik hükümleri önce kabul edilerek yasalaşmasına karşın;son oturumda yeniden gündeme alınarak yasa metninden çıkarılmıştır. Buna karşılık yasanın hazırlanış amacını ve temel yaklaşımını ortaya koyabilmek amacıyla burada yapılan değerlendirmede bu hükümlere de yer verilmiştir.

ANAYASA VE YASA DEĞİŞİKLİKLERİNE İLİŞKİN SONUÇ VE DEĞERLENDİRME...

Türkiye 2010 yılının büyük bölümünü yukarıda sendikal haklara ilişkin hükümleri değerlendirilen Anayasa değişiklikleri konusundaki referandum tartışmalarıyla geçirdi. Bu dönemde ülkemizde ve dünyada yaşanan çok önemli gelişmeler referandum çalışmaları ile perdelendi. Referandum konusundaki tartışmalar daha çok 12 Eylül 1980 askeri cuntası ile 1982 Anayasasının niteliği üzerine öne sürülen değerlendirmelerle şekillendi.

Referandum tartışmaları sırasında siyasal iktidar, gündemdeki Anayasa değişikliklerinin 12 Eylül düzenini sona erdireceğini ve 12 Eylül darbesini yapanların yargılanmasının yolunun açılacağını öne sürdü; “Evet” oyu istedi. Muhalefet partilerinin bir bölümü ile DİSK, Anayasa değişikliklerinin 12 Eylül düzenini ortadan kaldıran bir nitelik taşımadığını ifade ederek “Hayır” oyu verilmesini talep ettiler. Sonuç olarak Anayasa değişiklikleri halk oylamasında yüzde 58 “Evet” oyu ile kabul edildi.

Referandumun arkasından daha önce geri planda kalan Türkiye’nin gerçek sorunları su yüzüne çıkmaya başladı. Bugün ülke içinde ekonomik, sosyal ve siyasal dengesizlikler varlığını sürdürüyor. Siyasal iktidarın açıkladığı yeni “orta vadeli ekonomik programla” önümüzdeki dönemde de aynı ekonomi politikası anlayışı içinde devam edileceği açığa çıkmış bulunuyor.

Bu program, önceliği, sermayenin teşvik edilmesine ve ekonomik büyümenin hızlandırılmasına verirken, çalışanların korunması ile hak ve özgürlüklerinin geliştirilmesi konusunda hiçbir düzenleme içermiyor. Türkiye’nin 2002-2007 döneminde yaşadığı yüksek büyümeye karşın, işsizliğin giderek artması, uygulanan ekonomik politikanın bir sonucuydu.

Orta vadeli ekonomik program da, önümüzdeki birkaç yıl için, ekonomi büyürken işsizliğin küresel kriz sonrasında yükseldiği yüzde 12’ler düzeyinde kalıcı hale gelmesi anlayışı içinde hazırlanmış görünüyor. Gelir dağılımını düzenleyici, kayıt dışını ortadan kaldıracak, düzensiz istihdam biçimlerini engelleyecek herhangi bir politika ya da yöntem arayışı bu programda yer almıyor.

Dolayısıyla siyasal iktidardan ekonomik programında öngörmediği nitelikte bir demokratik değişimin önünü açmasını beklemek gerçekçi bir yaklaşım niteliği taşıyor. Buna karşılık, siyasal iktidarın “Anayasa değişikliğine bağlı olarak çok yönlü bir dönüşümün gerçekleştiği” iddiasını sürekli gündemde tuttuğu gözleniyor. Anayasa değişikliklerinin sendikal haklar ile temel özgürlükler açısından getirdiği değişimin incelenmesi ise, gerçekten bir değişim olduğu yönündeki görüşleri ne yazık ki desteklemiyor.

İşçi hareketi ve sendikalarla ilgili olarak 2010 yılında Anayasa’nın 51, 53 ve 54. madde-

lerinde değişiklikler yapıldı. Bu değişiklikler ile 51. maddeden “Aynı zamanda ve aynı işkolunda birden fazla sendikaya üye olunamaz” hükmü çıkarıldı. 53. maddeden ise “128 inci maddenin ilk fıkrası kapsamına giren kamu görevlilerinin kanunla kendi aralarında kurmalarına cevaz verilecek olan ve bu maddenin birinci ve ikinci fıkraları ile 54 üncü madde hükümlerine tabi olmayan sendikalar ve üst kuruluşları, üyeleri adına yargı mercilerine başvurabilir ve İdareyle amaçları doğrultusunda toplu görüşme yapabilirler. Toplu görüşme sonunda anlaşmaya varılırsa düzenlenecek mutabakat metni taraflarca imzalanır.

Bu mutabakat metni, uygun idarî veya kanunî düzenlemenin yapılabilmesi için Bakanlar Kurulunun takdirine sunulur. Toplu görüşme sonunda mutabakat metni imzalanmamışsa anlaşma ve anlaşmazlık noktaları da taraflarca imzalanacak bir tutanakla Bakanlar Kurulunun takdirine sunulur.

Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usuller kanunla düzenlenir. Aynı işyerinde, aynı dönem için, birden fazla toplu iş sözleşmesi yapılamaz ve uygulanamaz.” şeklindeki hüküm çıkarılarak kamu çalışanlarının toplu sözleşme yapma hakkına sahip olduğunu belirten yeni bir düzenleme eklendi.

Kamu çalışanları için getirilen yeni düzenlemede toplu sözleşme hakkının bulunduğu belirtilirken, sözleşme düzeni zorunlu tahkim esaslarına dayandırıldı. Buna göre, toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlık çıkması halinde kamu çalışanları zorunlu olarak Kamu Uzlaştırma Kuruluna gitmek durumunda bırakılıyorlar. Herhangi bir şekilde, toplu sözleşmeye bağlı olarak bile olsa, grev hakkı tanınmıyor.

Öte yandan Anayasa’nın 54. maddesinden grev yasaklarıyla ilgili “Siyasî amaçlı grev ve lokavt, dayanışma grev ve lokavt, genel grev ve lokavt, işyeri işgali, işi yavaşlatma, verim düşürme ve diğer direnişler yapılamaz.” hükmü Anayasadan çıkarılmış bulunuyor. Bir yandan 54. maddede yapılan değişiklikle grev hakkının kapsamı genişlemiş gibi görünürken, öte yandan kamu çalışanlarına grev hakkının yasaklanması ilginç bir çelişki oluşturuyor.

Ayrıca Anayasanın 54. maddesinin birinci fıkrasındaki grevi tanımlayan ve grev hakkının çerçevesini çizen “Toplu iş sözleşmesinin yapılması sırasında, uyuşmazlık çıkması halinde işçiler grev hakkına sahiptirler. Bu hakkın kullanılmasının ve işverenin lokavta başvurmasının usul ve şartları ile kapsam ve istisnaları kanunla düzenlenir.” Hükmü de varlığını koruyor.

Bu çerçevede Anayasa değişikliklerinin işçi haklarının gelişmesine ve sendikal hareketin güçlenmesine katkı sağlayacak bir nitelik taşıdığını söylemek mümkün değildir. Belki yararlı ama sistemin esasına ilişkin olmayan tek değişiklik, Anayasanın 54. maddesinde yer alan “Grev esnasında greve katılan işçilerin ve sendikanın kasıtlı veya kusurlu hareketleri sonucu, grev uygulanan işyerinde sebep oldukları maddî zarardan sendika sorumludur.” hükmünün çıkarılması olarak sayılabilir.

Herhangi bir Anayasanın yukarıdaki hükümleri içerecek şekilde ayrıntılı düzenlenmiş

olması, o Anayasanın anti-demokratik niteliğinin ve temel hakları denetim altına alma amacının açık bir göstergesidir. Bu anlamda, yukarıda belirtilen hükümlerin Anayasa metninden çıkarılmış olması olumludur.

Ancak yapılan bu değişikliklerle Anayasanın temel hakları yasaklayan özü ve ayrıntılı düzenlemeleri ortadan kalkmış değildir. Sendikal hak ve özgürlükler ile toplu sözleşme ve grev haklarının kullanımına ilişkin yasaklayıcı hükümler varlığını sürdürmektedir. 2821 Sayılı Sendikalar Yasası ile 2822 Sayılı Toplu Sözleşme Grev ve Lokavt Yasası'na temel oluşturan ve 12 Eylül'ün öngördüğü "Toplu İş İlişkileri"nin kurulmasını sağlayan Anayasa'daki diğer düzenlemeler değiştirilmedikçe anlamlı bir değişimden söz edilemez.

Kaldı ki mevcut değişikliklerin bir bölümü, ne amaçla yapıldığı anlaşılamayacak nitelikte, sistem mantığından kopuk ve yaratacağı sonuçlar tartışmalı olan değişikliklerdir. Özellikle "bir işyerinde aynı dönem için birden fazla toplu sözleşme ve aynı işyerinde aynı anda birden fazla sendikaya üyelik" konuları tek başına ele alınarak tartışılabilir nitelikte uygulamalar değildir.

Bu düzenlemelerin sendikal hak ve özgürlükleri güvenceye bağlayacak ve sendika güvenliğini sağlayacak bir sistem bütünlüğü içinde değerlendirilmesi zorunludur. Anayasalardan ve yasalardan kaynaklanan tüm yasaklamalar olduğu gibi dururken, bu tür değişiklikler yapılarak sendikal hak ve özgürlüklerin geliştirildiğini söylemek mümkün değildir. Bu değişikliklerin -temel hak ve özgürlükleri güvenceye alacak başka düzenlemeler olmadığı sürece- doğuracağı sonuçlar, bir bütün olarak gerilemiş bulunan sendikal hareketin daha da olumsuz koşullara sürüklenmesinden başka bir nokta olmayacaktır.

Orta vadeli ekonomik programın uygulanabilmesi de sistem içinde engelleyici nitelikte görülen sendikaların daha da zayıflatılması varsayımına bağlıdır. Bu nedenle sorunu yalnızca siyasal iktidarın gündeme getirdiği ve referandumda gerçekleşen sendikal hak ve özgürlük düzenlemeleri ile sınırlı bir çerçevede tartışmak doğru değildir. Ülkemizde demokratik hak ve özgürlüklerin geliştirilmesi, sendikal hareketin güçsüzleştirilmesi ile değil daha güçlü hale gelmesi ile mümkündür. Bu anlamda temel hak ve özgürlüklerin tümünün eksiksiz bir şekilde kullanılmasını sağlayacak, örgütlenme özgürlüğünü, toplu sözleşme ve grev haklarını kısıtlamasız olarak gerçekleştirecek yeni bir anayasal ve yasal yapının kurulması zorunludur. 12 Eylül düzeni ancak bu şekilde aşılmış olacaktır.

Ülkemizde sosyal alandaki sorunlar da giderek ağırlaşmaktadır. Toplumsal barışı tehlikeye sokan etnik ve dinsel çatışma alanları sorumsuzca körüklenmekte, düşman kamplar yaratacak şekilde davranıldığı gözlenmektedir. Siyasal iktidarın da bu sürece müdahalesinin basit seçim ve oy hesaplarının ötesine giden bir boyut taşımadığı açıkça anlaşılmış durumdadır. Böylece ülkemiz, kentlerin bazı bölümlerinin birbirinden iyice ayrıştığı, ülkenin değişik bölgelerinin de yaşam biçimi ve dünya algılayışı açısından giderek birbirinden koptuğu bir görünüm kazanmış bulunmaktadır. Düşünce ve inanç özgürlükleri başta olmak üzere tüm temel hak ve özgürlüklerin eşit yurttaşlık kavramı-

na bağlı olarak yeniden tanımlandığı bir düzen içinde toplumsal barışı sağlayabilmek zorunludur. Bu yapılamazsa önümüzdeki süreçte Türkiye her türlü çelişkinin ve sorunun önüne “yaşama kaygısının” geçtiği çok olumsuz koşullar içine düşebilir. Böyle bir ortamın ülkemizi nasıl bir geleceğe sürükleyeceği ise belirsizdir.

Bütün bu ortam ve değerlendirmeler, işçilerin temel hak ve özgürlüklerinin korunması açısından sendikal hareketin önemini bir kez daha ortaya koymaktadır. Siyasal iktidarın ekonomik gerekçeleri öne sürerek gündeme getirdiği ve işverenlerce desteklenen saldırıların önüne geçebilme görevi de sendikal hareketin üzerindedir. Asgari ücretin bölgesel olarak uygulanması gündemdedir. İşverenler, IMF ve siyasal iktidar ülkemizdeki asgari ücretin yüksek olduğunu ve işgücü maliyetinin ucuzlatılması için asgari ücretin bölgesel düzeyde belirlenmesi gerektiğini ifade etmektedirler.

Aynı şekilde ve aynı gerekçelerle Kıdem Tazminatı'nın sınırlanması ya da mümkünse kaldırılması talepleri işverenlerce gündeme getirilmekte, siyasal iktidar tarafından da desteklenmektedir. Özel İstihdam Büroları yasa tasarısı Meclistedir ve bu yasa yoluyla düzensiz ve güvencesiz istihdam arttırılmaya, işçiler amele pazarlarında alınır-satılır bir mal haline getirilmeye çalışılmaktadır. Kayıt-dışı ekonomi gerek çalışan sayısı gerekse ürettiği değer olarak yaklaşık yüzde 50'lerde dolaşmaktadır. Taşeron, geçici işçi gibi düşük ücretli ve esnek çalışma biçimleri yaygınlaşmış, yerleşiklik kazanmıştır. İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusundaki durum içler acısıdır. Ülkemizde kurulu bulunan 100 işyerinden 96-97'si, işçi sağlığı ve iş güvenliği uygulamalarının kapsamı dışındadır. Meslek hastalıkları konusunda doğru düzgün istatistikî bilgi bile yoktur. Her gün ülkenin bir başka bölgesinden artık cinayete dönüşmüş bulunan iş kazalarında ölüm haberleri gelmektedir. Tuzla gibi bazı semtlerin adı, semt adı almaktan çıkmış; iş kazaları ile birlikte anılır olmuştur.

Türkiye'nin dünya üzerinde nasıl bir yerde olduğunu anlayabilmek için, Dünya Ekonomik Forumu'nun kadın-erkek eşitliği konusunda yayımladığı yıllık rapora bakmak yeterlidir. Rapora göre, Türkiye kadınların toplum içindeki yeri açısından 134 ülke arasında, ancak 126. sırayı alabilmektedir. Türkiye sağlık alanında 61'inci, siyasette 99'uncu, eğitim konusunda 109'uncu ve ekonomik ve fırsat eşitliği konusunda ise 131. sıradadır. Son olarak açıklanan OECD istatistiklerine göre Türkiye; Şili ile Meksika ile birlikte gelir dağılımı en bozuk üç ülkeden biridir. Bu tablo, ülkemizin genel gelişmişlik ve demokratikleşme göstergeleri açısından durumunu bütün çıplaklığıyla ortaya koymaktadır.

Bütün bu gelişmeler neo-liberal anlayışa dayalı olarak ucuz işgücü temelinde geliştirilmeye çalışılan ekonomik politikaların bir sonucudur. Anayasa'da şekillendirilen ve yasalarla sınırları çizilen toplu sözleşme ve grev hakları da, bu düzeni sürdürebilmek amacıyla oluşturulmuş bir sistem içinde varlığını sürdürmektedir. Tek çıkış yolu; tüm yurttaşların temel hak ve özgürlüklerini eksiksiz kullanabileceği, hiç kimsenin örgütlenmediği, konuştuğu ya da herhangi bir inanişaya sahip olduğu için baskı görmeyeceği, demokratik bir ülke yaratabilmektedir. Konfederasyonumuz DISK bu doğrultudaki mücadelesini kararlılıkla sürdürecektir.

İLERİ DEMOKRASİ, YENİ ANAYASA VE AKP'NİN KAFA KARIŞIKLIĞI...

Türkiye 12 Eylül 2010 halk oylamasının öncesinden başlayarak çok önemli sosyolojik kavramların içinin boşaltıldığı bir süreci yaşıyor. Siyasal iktidarın egemen olduğu tüm basın yayın organları aracılığıyla yaygınlaştırdığı yaklaşımlar değişime karşı bilinçli bir direnmenin izlerini taşıyor.

Anayasa değişikliklerinin halk oylamasında onaylanmasını sağlamak için, AKP tarafından “demokratik ve özgürlükçü bir çizgi oluşturulduğu” öne sürüldü. Bu çerçevede 2010 değişikliklerinden sonra 12 Eylül hukukunun ortadan kalkacağı, 12 Eylülcülerin yargılanacağı ve Türkiye'nin gerek demokratik haklar gerekse sendikal örgütlenme ve özgürlükler açısından sıçrama yapacağı ifade edildi.

Anayasa değişikliklerinin kabul edilmesinin hemen arkasından ise söylem değiştirilerek, “12 Eylül'ün ruhunun varlığını sürdürdüğü ve yeni baştan yapılacak bir anayasaya ihtiyacın devam ettiği” belirtildi. Bu anayasanın da Temmuz 2011 seçimlerinden sonra oluşacak parlamento tarafından yapılması gerektiği ifade edildi. Bütün bu gelişme sürecinin tanımı ise “ileri demokrasiye geçiş” olarak belirlendi.

Burada kısaca özetlenen gelişmeler, aslında, “AKP iktidarının gelişmiş bir demokratik yapıyı öngörmediğini ve bu yönde bir politikasının olmadığını” açıkça ortaya koymaktadır. Çünkü olup bitene bakıldığında anayasa değişikliğiyle AKP'nin;

- a) Demokratik bir dönüşüm amaçlamadığı; tersine yargı erkinin bağımsızlığını yok edecek anti-demokratik bir yapılanmayı öngördüğü;
- b) Yasama yetkisini doğrudan yürütmeye devrederek kanun hükmünde karar-nameler yoluyla çok önemli ve yapısal düzenlemeler gerçekleştirdiği;
- c) Anayasanın özellikle doksanıncı maddesi çerçevesinde yapılabilecek demokratik yasal düzenlemelerin hiçbirisini gerçekleştirmediği;
- d) Yeni bir anayasa çalışmasını çok uzun ve belirsiz bir sürece yayarak dar siyasal çıkarlar sağlamayı amaçladığı açıkça görülmektedir.

Siyasi iktidarın ifade ettiği “ileri demokrasi” en az kendi kimliğini tanımlarken ortaya attığı “muhafazakâr demokrat” kavramı kadar “anlamsız” bir tanımlamadır. Evrensel bir demokratik düzenin üzerinde var olacağı yasal, kurumsal ve toplumsal yapılar bellidir. Bir toplumu demokratik bir ortamda yaşatabilmek için başvurulması gereken tanımlar ve kavramlar da bellidir. Türkiye'nin mevcut düzeninin geriliği ve anti-demokratikliği, içi boş yeni kavramlar üretilmesini ve

yaygınlaştırılmasını kolaylaştırmaktadır. Güçler ayrılığı ilkesi yerine güçler birliği temeline dayalı bir yapı oluşturarak ve tüm karar alma yetkisini yürütme organında toplayarak daha gelişmiş bir demokrasi değil; ancak bugünkü durumdan daha da geride bir anti demokratik yapı yaratılabilir. **“12 Eylül anayasasının değiştirilmesi ve daha özgürlükçü bir düzenlemenin yapılması”** görüntüsü altında, Türkiye; siyasal iktidar tarafından **“devlet baskısının ağırlaştırıldığı, temel hak ve özgürlüklerin basın özgürlüğü dahil ifade edilmesinin bile zorlaştığı”** bir ülke haline sokulmuştur.

Siyasal iktidarın anlayışının demokratik nitelik taşımadığının en açık göstergesi, Temmuz 2011 seçimlerinden hemen önce parlamento tatile girerken “kanun hükmünde kararname yayınlama” yetkisinin alınmasıdır. Bir genel seçimden 3-5 gün önce böyle bir yetkinin siyasal iktidar tarafından talep edilmesi “demokratik etik” açısından yeteri kadar fikir vermektedir.

Ancak daha önemli olan **“ulusal iradenin temsilcisi olma”** iddiasıyla seçilmiş bir parlamentonun, kendisinin görev süresinin bitmesinden hemen önce böyle bir yetkiyi siyasal iktidara tanıyabilmesidir. Bu gelişmeleri gerçekten demokratik öz taşıyan yaklaşımlarla açıklamak mümkün değildir. Bu şekildeki bir kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi, siyasal iktidarın “otoriter” bir anlayışla yönetme isteğini açıkça ortaya koymaktadır. Öte yandan, yasama-yürütme güçleri arasındaki ilişki açısından da, yürütmenin yasama erki üzerindeki açık egemenliğini gösterir. Bu gelişmelerin hiçbirisinin “demokratik bir dönüşüm yaratmak” amacıyla uzaktan yakından ilişkisi yoktur.

Nitekim parlamentodan alınan **“Kanun Hükmünde Kararname”** çıkarma yetkisi, siyasal iktidar tarafından çok geniş biçimde kullanılmıştır. Bu yetkiyle Bakanlıklar ile çeşitli kamu kuruluşlarının yapısının düzenlenmesine kadar uzanan değişiklikler yapılmıştır. Yasama organının denetiminde faaliyet göstermesi gereken yürütme gücü, deyim yerindeyse, **“kendisi çalıp kendisi oynamıştır”**.

Bakanlar Kurulu’nun yeni yapısı, yine Bakanlar Kurulu tarafından belirlenmiştir. Kamu kurum ve kuruluşlarının denetim yetkisine sahip organlarının yeniden yapılandırılması, bazı kurulların ortadan kaldırılması da sağlanarak, Bakanlar Kurulunca gerçekleştirilmiştir. Demokratik bir düzen içinde istisnai olarak ve sadece önceden belirlenmiş konularda verilmesi gereken yetkiler, çok geniş bir çerçevede yürütme organına tanınmış bulunmaktadır. Bu nitelikteki uygulamaların şu anda yürürlükte bulunan 12 Eylül düzeninin bile kullanılmasını öngörmediği ölçüde geniş ve son derece anti-demokratik bir çerçeve oluşturduğu açıktır.

Kaldı ki demokratik yapıyı geliştirmek amacıyla yola çıkıldığında anayasanın doksanıncı maddesinde yapılan değişikliğe dayanılarak önemli adımlar atılma-

sı mümkündür. Bilindiği gibi, anayasanın doksanıncı maddesi; “usulüne göre onaylanmış bulunan temel hak ve özgürlüklere ilişkin uluslararası sözleşmelerin diğer yasalara karşı üstün olduğunu ve anayasaya aykırılığının öne sürülemeyeceğini” öngörmektedir.

Bu düzenlemeye bağlı olarak, gerek yargı organları gerekse yasama tarafından temel hak ve özgürlüklerin çerçevesinin geliştirilmesi anayasa değişikliği yapılmadan da sağlanabilir. Örneğin, uluslararası çalışma örgütünün sendikal özgürlüklere ilişkin 87 nolu sözleşmesi ile toplu sözleşme hakkına ilişkin 98 nolu sözleşmesi mahkemelerce dikkate alınabilir veya yasama organı mevcut yasal düzenlemelerin ILO sözleşmelerine aykırı hükümlerini yürürlükten kaldırabilir. Aynı durum bir çok ILO sözleşmesi için geçerli olduğu gibi Temel İnsan Hakları Sözleşmesi ve Avrupa Sosyal Şartı için de geçerlidir. Oysa yasal düzenlemelerin uluslararası sözleşmelere aykırılığını ortadan kaldıracak hiçbir adım atılmamaktadır.

Aynı şekilde “ileri demokrasi” gibi bulanık bir kavramın arkasına sığınarak yeni anayasa hazırlama gerekçesiyle demokratikleşme süreci geciktirilmektedir. İktidarda onuncu yılına yaklaşan AKP, ortaya bir anayasa değişikliği çerçevesi koyabilmiş değildir. Bu konuda zaman zaman çalışmaları yürütülmekle birlikte, demokratik ve yeni bir anayasanın gerçekleştirilmesi için tartışılması gereken ilkeler bile belirlenmemiştir. Konfederasyonumuz DİSK tarafından daha önce yapılan çalışmalara ek olarak 2009 yılında Yeni Bir Anayasa İçin İlkeler başlıklı bir hazırlık yapılmıştır.

Bu metinde, hazırlanması öngörülen yeni anayasanın “nasıl bir anlayışla ele alınması gerektiği” tartışılmıştır. Ancak bu çalışma aynı zamanda gerek devletin yeniden yapılanması gerekse temel hak ve özgürlüklerin çerçevesi açısından anayasa maddesi haline getirilebilecek “somut öneriler de” içermektedir. Buna benzer değerlendirmelerin Barolar Birliği tarafından da hazırlandığı görülmüştür. Bütün bu gelişmelere karşılık AKP iktidarı yeni bir anayasa hazırlığını başlatmamıştır. Buradaki sorun gerçekten bir demokratik dönüşüm istenip istenilmediği sorunudur. Yaklaşık on yıllık iktidarı boyunca gerçekleştirdiği uygulamalar, AKP’nin, Türkiye’de 12 Eylül düzenini değiştirebilecek nitelikte ve çok boyutlu bir toplumsal değişim anlayışından yoksun olduğunu açıkça göstermektedir.

Demokratikleşme, Türkiye gibi kapitalist gelişme süreci içinde olan bir ülkede egemen sınıflardan ya da siyasal iktidarlardan beklentilerle gerçekleştirilemez. Tüm emekçilerin hak ve özgürlüklerinin güvenceye kavuşturulduğu, toplumsal barışın sağlandığı, demokratik ve özgür bir anayasa ile ilişkilerin düzenlendiği bir Türkiye; ancak, işçi sınıfının temsilcisi olan konfederasyonumuz DİSK’in ortaya koyduğu ilkeler ve öneriler doğrultusunda atılacak adımlarla yaratılabilir.

TÜRKİYE'DE KADIN EMEĞİNİN DURUMU...

Türkiye'de kadın emeğinde ve kadınların istihdamında yaşanan gelişmeler dünya ölçeğinde yaşanan gelişmelerle paralellik göstermektedir. Bu noktada asıl üzerinde durulması ve incelenmesi gereken ülkelerin bu politikaları hangi yollarla hayata geçirdikleridir. Türkiye bağlamında AKP, iktidarı elinde bulundurduğu 2002 yılından bu yana emek ve kadın alanına ilişkin söylemlerini ve politikalarını yeri geldiğinde açıktan ve doğrudan, yeri geldiğinde ise dolaylı ve örtülü bir şekilde hayata geçirmeye devam etmektedir. Şimdiye kadar AKP'nin bu politikaları ve söylemleri daha çok çeşitli yasal düzenlemelerle hayata geçirildiğine tanık olduk.

Özelleştirmelerle, taşeronlaştırmalarla, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası, İş Kanunu, Devlet Memurları Kanunu ve son olarak da Torba Yasadaki emekçiler aleyhine düzenlemelerle kurlsız, güvencesiz ve esnek çalışma yaygınlaştırılmaktadır. Bu düzenlemeden kadınlar erkeklere göre daha farklı şekilde etkilenmektedirler.

Kadınların çalışma koşulları her geçen gün zorlaştırılırken, işyerlerinde kreşler kapatılmakta, kadın işçiler kadınlık halleri ile ilgili durumlar ve kriz bahane edilerek işten çıkarılmakta, yetersiz olan doğum izinleri bile kullanılmamaktadır. Bununla beraber, ev işlerinin bütün sorumluluğu kadınlara yüklenmektedir.

Tüm bunlar ailenin, babanın, kocanın kadın emeği üzerindeki tahakkümünü daha da arttırmaktadır. Kadın istihdamını arttırmaya yönelik çalışmalar yalnızca TÜİK'in istihdam göstergelerini iyileştirmekle sınırlı kalmaktadır.

İstihdam politikası cinsiyetçi yaklaşımlardan arındırıldığında ve kadın erkek eşitliği gözetilerek bir yerden olumlu destek politikaları ile birlikte yürütüldüğünde kadın istihdamında niteliksel olarak olumlu bir gelişmeye sahip olunabilir. Aksi taktirde yapılacak her türlü düzenleme kadın emeğinin sömürülmesini ve cinsiyetçi bakış açısının yaygınlaşmasını kolaylaştıracaktır.

Türkiye'de kadın istihdamının genel olarak sınırlı olmasının arkasında yatan faktörlerden biri de Türkiye'nin büyük bir nüfusa ve genç bir nüfusa sahip olmasıdır. Dolaşısıyla da ülkemizde büyük bir işgücü arzı olurken, buna karşılık işgücü talebi düşük kalmaktadır.

İşgücü talebinin düşük olmasının gerisinde de Türkiye ekonomisi başlıklı kısımda bahsedilen makro ekonomik politikalar bulunmaktadır. Bununla beraber kadınların istihdama katılımının düşük olmasının bir başka nedeni ise topluma nüfuz eden ataerkil yapıdır.

Bir başka deyişle, kadının işgücüne katılımı ve çalışma hayatında yer alışı esas olarak hane içindeki cinsiyete dayalı işbölümü ve hane içindeki erkek bireylerin kadınlar üzerindeki tahakkümü üzerinden şekillenmektedir.

Kadın istihdamı sadece kadınların istihdama katılmaları yada katılmamaları ile sınırlı

değildir. Kadınların istihdama hangi koşullar altında, nasıl bir nitelikte, ne tür kazanımlar karşılığında katıldığı istihdamın eşdeğer önemli boyutlarıdır.

TÜİK verilerine göre, 2009 verilerine dayanarak kadın istihdamının yüzde 22,3 ve kadın işsizlik oranı yüzde 14,3'tür. İşsizlik tanımı genişlettiğimizde bu oran yüzde 25'e çıkmaktadır. Bununla beraber istihdam edilen kadınların yüzde 41,7'si tarım sektöründe, yüzde 43'ü hizmet sektöründe çalışmakta, şehirlerde her beş kadından sadece biri istihdam edilmektedir. Kayıt dışındaki kadın emeği ile ücretsiz kadın emeği her geçen gün artmakta, kadınların nerdeyse yüzde 60'ı kayıt dışında çalışmaktadır. Kadın ile erkek arasında ücret farkı yüzde 20'nin üzerindedir.

Türkiye'de çalışma yaşamında yer alan kadınları üç sınıfta gruplandırabiliriz. İlk grupta; ücretsiz, sosyal güvencesiz ve ağır koşullarda çalışan, emeklerine ve tarımsal gelirine el konulan, ücretsiz aile işçisi olarak, tarım sektöründe çalışan kadınlar. Bunlar son istatistiklere göre, yüzde 48,5'lik bir kesime tekabül ediyor.

İkinci gruptaki kadınlar; imalat ve hizmet sektöründe, düşük ücretli, vasıfsız, emek yoğun işlerde çalışan kadınlar. Üçüncü grupta ise ücret ve sosyal güvenlik açısından iyi koşullarda çalışan, iyi eğitilmiş, meslek sahibi, orta ve üst sınıf çalışan kadınlardan oluşmaktadır. Asıl olarak "cam tavan" olarak adlandırılan ayrımcılıkla karşı karşıya kalan, kamu ağırlıklı gruptaki kadınlardan oluşmaktadır.

Tüm bu kadınların çalışma yaşamına dair sorunlarını özetlersek; öncelikle kadınların esnek istihdamda en büyük payı oluşturduğunun altını çizmek gerekir. Kamusal alan; geleneksel olarak erkeklere ait görünüyor. Kadınlar, çalışma yaşamı ve üretim içinde var olmalarına rağmen, üretimden yeterince pay alamıyor. İşe girişte, terfi ve atamalarda ayrımcılığa uğruyor, iş yerinde cinsel şiddete maruz kalıyor. Kadınlar iş güvencesinden ve eşit değerle işe eşit ücretten faydalanamıyorlar. Hamilelik ve doğum işten çıkarmaya, temel gerekçe oluşturuyor, kadınlar doğum izni gibi bir sosyal hakkı dahi kullanamıyor.

Kadın istihdamının artmasının önünde en büyük engellerden biri olan çocuk bakımı, hükümet nezdinde bile kabul edilse, hükümet politikaları sonucu Türkiye'de özellikle son dönemde özel ve kamu sektöründe kreşler hızla kapatılmakta ya da ücretleri yüksek oranlarda arttırılmaktadır. Doğum izni hala 16 hafta ile sınırlı ve ebeveyn izni yoktur.

Küresel ekonomik kriz, ülkeden ülkeye değişen etkilere yol açmıştır. Türkiye'de imalat sanayinin neredeyse tüm alt sektörlerinde üretim gerilemiştir. Kadınların yoğun olarak istihdam edildiği tekstil sektöründe yüzde 21,3 üretim düşüşü görülmüştür. Yine veriler yatırımların azaldığını ve 52 bin işletme, işyeri ve kooperatifin kapandığını veya tasfiye edildiğini göstermiştir.

Bu durum zaten sınırlı olan istihdam alanlarının daha da daralmasına yol açmıştır. Krizin Türkiye'deki yansımaları toplu işten çıkarmalarla da kendisini göstermiştir. İşsizlik genel olarak bütün çalışanlar açısından ciddi bir risk oluştururken kadınları daha fazla ve birkaç yönden daha fazla etkilemiştir. Kadınların daha yoğun olarak istihdam edildiği,

sermayesi ve teknolojik düzeyi zayıf olan işyerlerinin krizden diğerlerine göre daha olumsuz etkilenmiştir. Dolayısıyla da bu işyerlerinin kapanması veya iflas etmesi durumunda burada çalışan kadınların işten çıkartılması veya daha düşük ücretle çalışmasına neden olmuştur.

Kriz nedeniyle hane halkı gelirindeki değişkenlik ve istikrarsızlığın, kadınları krizler süresince işgücü piyasasına girmeye zorlayan bir etken olmuştur. Bu erkeklerin işsizliği ve gelirlerindeki dalgalanmalarla ilgili bir olgudur. İşsiz kalan erkeklerin yerini ailenin geliri-ne “geçici” olarak katkı sunmakla yükümlü bulan kadınlar doldurmuş; bu da kadınların istihdamın da artışa neden olmuştur. Ancak bu dönemde kadınlar daha çok kayıtdışı, herhangi bir sosyal güvencesi olmayan, geçici ve çok fazla vasıf aranmayan işlerde istihdam edilmişlerdir.

Öte yandan bu dönemde ücret ya da yevmiye karşılığı çalışan kadınların oranı düşmüş; kendi hesabına ya da ücretsiz aile işçisi olarak çalışan kadınların oranı artmıştır. Yine bu dönemde kadın istihdamı içinde sanayi, inşaat ve tarım sektörlerinin payı düşmüş, hizmetler sektörünün payı artmıştır. Yani bu dönemde kadınlar daha çok herhangi bir güvenceden yoksun, yarı zamanlı, kuralsız ve esnek istihdam biçimlerine yönelmiştir.

Son dönemde özellikle ev içi hizmetlerde çalışan kadınların ve ev eksenli çalışan kadınların sayısı artmış ve daha fazla görünür olmuşlardır. Bu kadınlar iki yoldan bu işgücüne katılmaktadırlar. Kimileri bireysel olarak kendi çabaları ile iş bulmakta kimileri ise özel danışmanlık şirketleri üzerinden iş bulmaktadır.

Her iki kategori içinde geçerli olan ise ev hizmetlerinin sigorta ve iş kanunu kapsamında olmamasıdır. İşin kendisi, kuralsız ve güvencesiz bir çalışmadır. Taşeronlaşmanın gide-rek daha fazla yaygınlaşmasıyla bu istihdam biçimlerinde artış gözlenmiştir.

Ev hizmetlerinde çalışan ev işçisi kadınlar, Türkiye’de kölelik şartlarında çalışmaktadırlar. Son dönemde medyaya da yansıdığı gibi sadece iş sağlığı ve güvenliğinden tamamen mahrum değiller aynı zamanda işverenleri tarafından her türlü şiddete maruz kalmaktadırlar. Son zamanlarda hayatını kaybeden ev işçisi kadınların sayısında artış gözlemlenmiştir. Göçmen kadın işçiler ise bu mağduriyeti daha yoğun olarak yaşamaktadırlar. Özellikle çocuk, yaşlı ve engelli bakımı için istihdam edilen kadınlar, tüm gün çalışmakta, ırkçı ve cinsiyetçi davranışlara maruz kalmaktadırlar.

Ev eksenli çalışan kadınlar ise üç ayrı istihdam ilişkisi içindedirler: fason, sipariş, kendi hesabına çalışma. Türkiye’de fason çalışma daha çok, fabrikalardan, işverenlerden aracılar vasıtasıyla alıp evlerde kot temizleme, pul, boncuk işleme, dantel, motor montajı, baharat sarma, tekstil, sayacılık, elektrik kabloları gibi işleri kapsamaktadır. Sipariş işe kendi çevrelerinden dikiş, nakış, dantel, mantı, makarna, sarma, dolma gibi siparişleri yapıp müşteriye kendilerinin teslim etmesidir. Kendi hesabına ise, dantel, dikiş, nakış ya da çeşitli yiyecekleri yapıp hazırlayıp pazarda satılmasıdır.

Ev eksenli çalışanlar, bazen bir hafta içinde hatta bazen bir gün için tüm çalışmalarını gerçekleştirmektedir. Dolayısıyla güvencesizlik, düşük ücretler, düzensiz iş akışı, kötü

çalışma koşulları ve iş sağlığı ve güvenliğinin olmayışı ev eksenli çalışanların karşılaştıkları en büyük sorundur.

KADIN EMEĞİNİN SÖMÜRÜSÜNDE YASAL DÜZENLEME ÖRNEĞİ: TORBA YASA

Torba Yasa, öncelikle yapılış tarzı itibari ve içeriğiyle AKP hükümetinin kadın emeğine bakış açısının bir başka turnusol kağıdı olmuştur. Kadın emeğini daha fazla sömürülür kılmaya yönelik bir yasadır. Bu noktada tüm işçi sınıfının mağdur edecek düzenlemelerin yanı sıra kadın istihdamını daha farklı koşullarda etkileyecek kimi düzenlemeler önemlidir.

Torba Yasa'yla, çalışanların işsiz kaldıklarında garantileri olan İşsizlik Fonu gelirleri işverenlere "istihdam teşviki" olarak aktarılacak. İşsizlik Fonu'ndan işverenlere teşvik verilmesi için, işverenlerin 18-29 yaşında erkek ve 18 yaşının üzerinde kadın işçi almaları gerekiyor.

Erkek işçiler kadın işçilere göre mesleki eğitimden daha fazla yararlandıklarından, ayrıca işe alımlarda cinsiyet ayrımcılığı devam edip kadınlara kota uygulanmadığından kadın işçiler için gerçekte nitelikli istihdam artırıcı bir düzenleme değildir. Teşvik primlerinin süresinin uzatılması ise, işçinin mesleki eğitim görmesi ve mesleki yeterlilik belgesi olmasına bağlanıyor. Kadınların genelde evdeki cinsiyetçi işbölümüne paralellik gösteren meslek eğitime ve mesleklere yöneltilmesini kolaylaştıracaktır.

SSGSS'de kadınlara her çocuk için iki yıl doğum borçlanması hakkı getirilmişti. Torba Yasa'yla ise kısmi iş sözleşmesiyle çalışan sigortalıların, kısmi süreli çalıştıkları aylara ait eksik süreleri için borçlanma hakkı getiriliyor. Ancak bu düzenleme maddi açıdan yoksun kadınlarına sosyal güvence sunmaktan çok uzaktır.

Belediye işçileri "ihtiyaç fazlası" ilan edildikleri taktirde, Milli Eğitim veya Emniyet teşkilatının taşra teşkilatlarına gönderilecek. Atandıkları yere 5 günde başlamazlarsa işlerini kaybedecekler. Kadınlar işyerlerindeki ikincil konumları dolayısıyla kolaylıkla 'ihtiyaç fazlası' sınıfına girebildiklerinden "ya gidersin ya işsiz kalırsın tehdidi" ile daha fazla karşılaşacaklar.

Bu düzenlemeden aynı zamanda belediye işçilerinin eşleri de etkilenecektir. Cinsiyetçi bir toplumun içinde olduğumuzdan, kadın ya da erkekten biri işi bırakmak zorunda ise bu genelde kadın olmaktadır. Taşra teşkilatlarına gönderilecek belediye işçilerinin eşleri eğer bir işte çalışıyorsa işlerini bırakmak zorunda kalacaklar. Kısacası sadece belediye işçisi kadınların işsizliği söz konusu değil aynı zamanda eş belediye işçisi olan kadınların da işsiz kalma riskleri bulunmaktadır.

İşçiye yollayan belediye 5 yıl boyunca yeni kadrolu işçi alamayacak. Hizmet alım yöntemiyle taşeron ile anlaşacak. Taşeronlaşmanın yaygınlaşması ile kadınlar güvencesiz, düşük ücretli işlere daha çok mahkum edilecektir.

Doğum izinleri ve babalık izni ile ilgili düzenleme eksik olup ve cinsiyetçi bakış açısını pekiştirmektedir. Erkeklerin ebeveyn iznini kullanmaları için ücretli ve devredilemez babalık izni için hiçbir düzenleme öngörülmemiştir.

Bu yasa bir bütün olarak esnek, güvencesiz ve kurlsız çalışmayı bir kural haline getirirken, işsizlikle, açlıkla emekçileri terbiye eden, kadınları eve kapatıp üç çocuk doğurmalarını teşvik eden bir yasadır.

Sonuç olarak, Türkiye’de kadın emeğinin sömürüsü giderek daha fazla artmaktadır. Kadınlar bir şekilde işgücüne katılmaktadır ama bu katılım ne kadınları güçlendirmemekte hatta çoğu zaman emek sömürüsünün daha da fazla artmasına neden olmaktadır. Çünkü kadınlar çoğu zaman esnek, yarı zamanlı, geçici, düşük ücretli, güvencesiz işlerde istihdam edilmekte, onların işgücüne katılımı ev, aile ve çocuk bakımı gibi işlerin yükünü azaltmamaktadır.

Kadınlar böylece hem dışarıda çok düşük ücretlere güvencesiz koşullarda çalışırken, evlerinde de kendilerinden beklenen tüm sorumlulukları yerine getirmek zorunda bırakılmaktadırlar. Bu nedenle, hükümetin kadın istihdamını arttırmaya dönük politikalarını kamusal ve özel alanda kadın erkek eşitliğini ve işçi sınıfının çıkarlarını gözeten bir yerden değerlendirmelidir.

ENGELLİLERE YÖNELİK AYRIMCI YAKLAŞIMLAR...

Engelliler Türkiye nüfusunun yüzde 12,29'unu oluşturmaktadır. Ortopedik, görme, işitme-konuşma, zihinsel engelliler ve süregelen hastalardan oluşan bu büyük insan topluluğu başta fiziki çevre koşulları olmak üzere birçok nedenle toplu içinde eşit koşullara sahip değildir.

Özellikle istihdam alanında, fiziki çevre koşullarının ötesinde engellilere yönelik gizli veya açık biçimde ortaya çıkan ayrımcı yaklaşımlar engellilerin çalışma hayatına katılımını belirgin biçimde engellemektedir.

Engellilerin yoğun mücadelelerle kazandığı, kota sistemi ise ne yazık ki adeta görmezden gelinen bir hukuk kuralı olarak bırakılmıştır. Geçmiş yıllarda engellilerin istihdamına yönelik kimi yeni girişimlerin yapılacağı ilan edilmiş, resmi düzeyde kampanyalar açılmış olsa da sorun tüm açıklığıyla devam etmektedir.

Küresel krizin etkisiyle artan işsizlik, engellileri de vurmuştur. Ama bu konuda bir ayrıma özellikle dikkat edilmelidir. Engellilere yönelik olarak İş Yasası ve Devlet Memurları Yasası'nda konulmuş olan kotaları uygulanmasında gözle görülür bir eksiklik bulunmaktadır.

657 sayılı Yasa'ya göre mevcut devlet memuru sayısı hesaplanarak en az istihdam edilmesi gereken engelli kadrosu belirlenmektedir. Yasaya göre toplam çalışan kadro sayısının en az yüzde 3'ü oranında engelli istihdam edilmesi gerekmektedir. Ağustos 2011 itibarıyla kota nedeniyle 50.522 engellinin istihdam edilmesi gerekmektedir. Oysa yalnızca bu sayının yüzde 41, yani 20.829 engelli memur kadrolarında istihdam edilebilmiştir. Seçim öncesinde alınan Kanun Hükmünde Kararname yetkisiyle oluşturulan yeni bakanlıkların sayıları bu hesaba dahil edilmemiştir.⁽²⁸⁾ Bu durum Yasaya göre Hükümetin görevini yapmadığı veya yapmaktan kaçındığı anlamına gelmektedir.

İş Yasası bakımından kotanın uygulanmasını incelediğimizde karşımıza çıkan tablo da benzeri bir nitelik taşımaktadır. Yasadaki tarife göre 50 kişi ve üzerinde istihdam eden işyerleri için yüzde 3 oranında engelli istihdamı zorunlu tutulmaktadır. Sosyal Güvenlik Kurumu kayıtlarına göre bu tarife uygun işyerlerinde çalışanların toplamı, 3 milyon 800 bin kişidir. Buna göre istihdam edilmesi gereken engelli sayısı da 114 bin kişi olmalıdır.

Türkiye İş Kurumu kayıtlarına göre işçi olarak kamu ve özel sektörde istihdam edilen engelli sayısı 2010 yılında sadece 78.962 kişi ile sınırlı kalmıştır. 20 binden fazla kontenjan açığı bulunmaktadır.⁽²⁹⁾ Zorunlu kota uygulaması İş Yasası açısından da ciddi oranda ihlal edilmiştir.

Engellilerin istihdamında ortaya çıkan ayrımcılık, cinsler açısından daha da belirgin bir

(28) http://www.dpb.gov.tr/dpb_istatistikler.html

(29) <http://www.iskur.gov.tr/LoadExternalPage.aspx?uicode=statikistatistikindex>

hal almaktadır. İş Yasası kapsamında istihdam edilen kadın engellilerin oranı yalnızca yüzde 16 düzeyinde kalmaktadır. Devlet Memurları Yasası kapsamında istihdam edilen kadınların oranı ise yüzde 20'dir.

Yasaların koyduğu en alt düzeydeki sınırlar içinde bile yeterince istihdam edilemeyen engellilerin dışında ayrıca istihdam edilen engelliler yönünden de ciddi sorunlar bulunmaktadır. Yukarıda değinilen fiziki çevre koşullarının standartlar çerçevesinde düzenlenmemiş olması, engelliler özgürce hareket etmelerini kısıtladığı, hatta olanaksız kıldığı gibi, çalışma ortamlarını da olumsuz etkilemektedir.

Çalışma alanlarının gerekli koşullara kavuşturulamaması, engellileri dışlayan tavırların gerek işverenlerden gerekse çalışma arkadaşlarından gelmesi, özellikle ücretlendirme- de engellilerin en alt düzeyde ücrete tabi tutulmaları sıklıkla karşılaşılan uygulamalar arasında sayılmaktadır.

İstihdam alanında engellilerin çalışma koşullarının iyileştirilmesine dönük olarak, çok fazla düzenleme bulunmamaktadır. Türkiye'nin de taraf olduğu başta Birleşmiş Milletler Engelli Hakları Sözleşmesi olmak üzere bir dizi uluslararası sözleşme, bu alanda Türkiye'ye yükümlülükler getirmektedir.

Ancak bu yükümlülüklerin yerine getirilmesi yoğun bir mücadeleyi gerektirmekte ve bu anlamda sendikal yapılara sorumluluklar getirmektedir. Çalışma koşulları ve davranış normlarının geliştirilmesi bakımından toplu iş sözleşmelerinin Birleşmiş Milletler Engelli Hakları Sözleşmesi hükümleri çerçevesinde düzenlenmesi engellilerin çalışma hayatına katılımı, eşit koşullarda çalışmaları ve eşit ücret alabilmelerinin yolunu da açabilecektir.

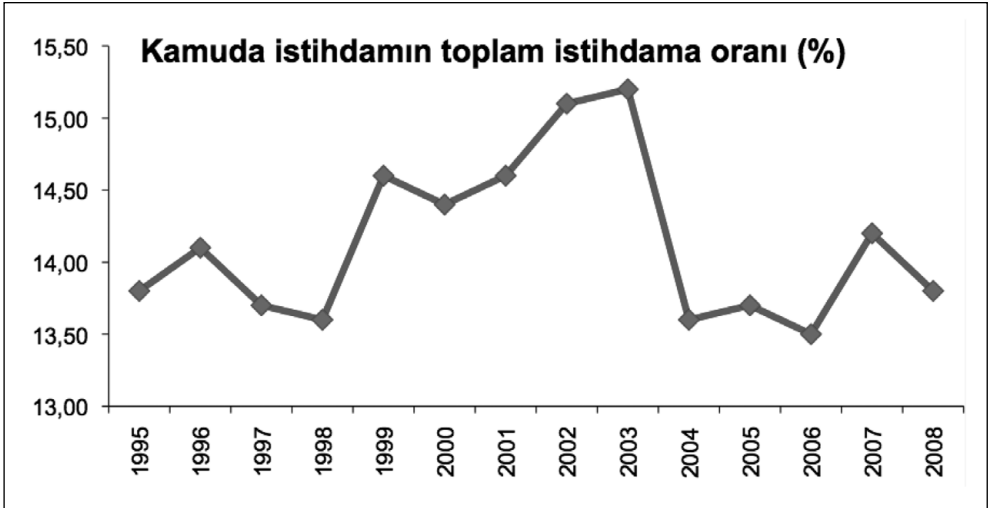
KAMUDA İSTİHDAMIN DÖNÜŞÜMÜ...

Kamu'da istihdamın dönüşümü, kamu kurum ve kuruluşlarına yönelik genel politikalarla paralel devam etmektedir. 1980 sonrası uygulamaya konulan neo-liberal politikalar, kamu sektörlerini doğrudan hedef almış, kamu hizmetleri ülkenin ve halkın gereksinimlerinden kopartılıp, piyasanın ihtiyaçlarına göre yeniden tanımlanmıştır. Kamu hizmetleri ticarileştirilmiş, devletin bu alanda kapladığı yer giderek küçültülmüştür. Özelleştirme uygulamaları ile kamu iktisadi teşekküllerinin neredeyse tamamı elden çıkarılmış, eğitim, sağlık gibi en temel kamusal hizmetlerde özelleştirmeler gündeme gelmiştir. Bu politikaların temel sonucu olarak, sosyal devlet anlayışı yerini piyasacılığa ve ek uygulamalarla “sadaka kültürüne” devretmiştir.

Kamunun tasfiyesi olarak nitelenebilecek bu politikada, IMF, Dünya Bankası, OECD gibi uluslararası emperyalist kuruluşlar doğrudan devrede olmuştur. Her bir kurumun konuyla ilgili hazırladığı onlarca rapor, tavsiye mektubu ve doğrudan çalışma mevcuttur.

Kamunun tasfiyesi sürecinde kamuda istihdam da köklü bir dönüşüme tabi tutulmuştur. Burada temel saik, kamu istihdamının özel sektör istihdamına yakınlaştırılması, bir başka deyişle “güvencesizleştirilmesi” olmuştur.

Konu 1980'den buyana tüm hükümetlerin gündeminde olmuştur. 1982-1990 yılları arasında çıkarılan 305 kanun hükmünde karamnamenin 112'si (ki bu yüzde 40'ına tekabül etmektedir) kamu da istihdamın düzenlenmesine yönelik olmuştur.⁽³⁰⁾ Kamu çalışanlarının toplam istihdam içindeki payında yaşanan değişim, bu süreci resmetmesi açısından ilginçtir.⁽³¹⁾

[30] Birgül Ayman Güler; Kamu Personeli ve Yönetim; İmge Yayınevi, Kasım 2005

[31] YCİB Aylık Bülten, Kasım/2009

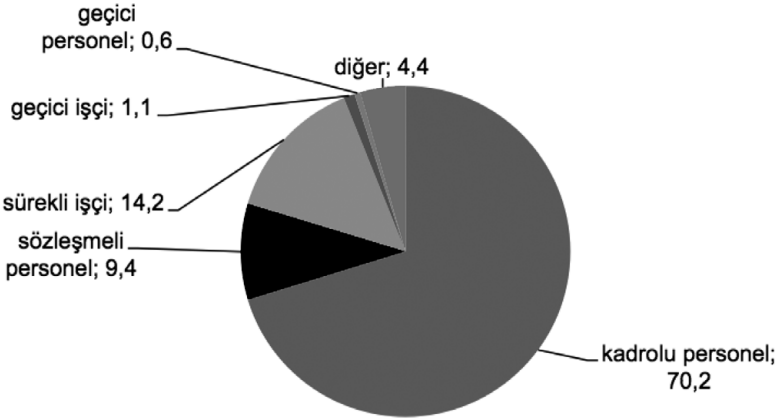
Özellikle 2003 yılından itibaren kamu istihdamı toplam istihdamın içinde büyük ölçüde düşmüştür. AKP'nin iktidara geldiği 2003 yılında kamu çalışanları toplam istihdamın yüzde 15,2'si iken 2008 yılında bu oran yüzde 13,8'e gerilemiştir.

Kamu çalışanlarının nüfusa oranı da ayın dönemde önemli ölçüde düşmüştür. 2003 yılında toplam nüfusun yüzde 4,8'i kamuda çalışırken, 2008 yılında bu oran 4,1'e gerilemiştir.

Her iki veri de bir çok OECD ülkesinin çok altındadır. ABD, Almanya, Fransa, Belçika, Polonya, Hollanda gibi ülkelerde kamuda istihdam Türkiye'nin çok üzerindedir. Dolayısıyla kamu kesimde istihdamın fazla olduğu bir palavradan ibarettir.

Kamu çalışanları beş ayrı statüde, kadrolu, sözleşmeli, geçici personel, sürekli işçi ve geçici işçi olarak istihdam edilmektedir. İstihdamdaki dönüşüm, kadrolu personelin sayısının daha da azaltılmasını öngörmektedir.⁽³²⁾

Kamuda güvencesiz istihdam

(32) Devlet Personel Daire Başkanlığı

TÜRKİYE’DE ÇALIŞMA İLİŞKİLERİN GELECEĞİ...

ÇALIŞMA İLİŞKİLERİNİN YENİ FORMU: İSTİHDAM STRATEJİ BELGESİ

Günümüzde küresel ekonominin gerekleri olarak sunulan ve gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde çok ciddi sermaye operasyonu olarak gündeme gelen işgücü piyasalarının esnekleştirilmesi, bizim ülkemizde de artık yaratılmış bir strateji belgesi çerçevesinde tartışılmaya başlandı.

2009 yılında çalışmalarını AKP hükümetinin başlattığı ve kapsamlı bir belge haline getirilen ama hala resmi olarak yayınlanmamış “İstihdam Strateji Belgesi” ülkemizde işgücü piyasasının esnekleştirilmesi konusunda en kapsamlı belge niteliğindedir.

2002-2007 yıllarında istihdamsız bir büyüme yaratan ve 2009 yılında büyük bir daralma yaşayan Türkiye ekonomisinde en belirgin etki, istihdamın hızla erimesine ve işsizlik oranlarının ani yükselişinde kendisini göstermiştir.

Hükümet ve sermaye çevreleri bu durumun sürdürülebilir olmadığından hareketle, işgücü piyasasında yapısal reformların olması gerektiği, bunun da katı işgücü piyasasının esnekleştirilmesiyle mümkün olabileceğine dair etkin bir çalışma başlattılar.

Bu çalışmanın sonucunda ortaya çıkan belgede temel politika eksenleri, eğitim ile istihdam arasındaki ilişkinin güçlendirilmesi, işgücü piyasasının katılıklardan arındırılması; kadınların, gençlerin ve dezavantajlı grupların işgücüne katılımının artırılması, yapılacak olan değişikliklerin sosyal güvenlik şemsiyesinin genişletilerek yapılması olarak belirlenirken, son olarak da güvenceli esneklik anlayışının temel bir bileşen olarak kabulü üzerinden oluşturulmuştur.

Belgenin “İşgücü Piyasasının Esnekleştirilmesi” bölümünün “Temel Amaçlar” alt başlığında yapılacak olanlar;

- 1- İşgücü piyasasının esnekliğinin artırılması,
- 2- Güvenceli esnekliğin yaygınlaştırılması,
- 3- İşgücü piyasasının rekabet edilebilirliğinin artırılması olarak belirlenmiştir.

“Politika ve Tedbirler” alt başlığında ise;

1- İşgücü piyasasının esnekliği artırılması için:

- Yasal düzenlemesi bulunan ancak yeterli uygulama alanı olmayan esnek çalışma biçimlerinin uygulanabilirliği artırılacağı,
- Belirli süreli iş sözleşmelerinin esaslı bir neden olmadıkça zincirleme yapılamaması koşulu kaldırılacağı, bu kapsamda belirli bir süre içerisinde tekrarlanma imkânı sağlanacağı,

- Belirli süreli iş sözleşmelerinin, 25 yaş altı gruplar için daha esnek biçimde yapılandırılacağı,
- Özel istihdam bürolarının geçici istihdam büroları olarak da faaliyette bulunmalarına yönelik düzenlemeler yapılacağı; bu kapsamda, geçici olarak çalışanlara yönelik haklar, “Eşit Muamele İlkesine” göre yasayla güvence altına alınacağı,
- İş paylaşımı, esnek zaman modeli, uzaktan çalışma gibi esnek çalışma biçimleri için gerekli yasal düzenlemeler hayata geçirileceği,
- Deneme süresinin 25 yaş altı genç işgücü için dört ay olarak uygulanmasına imkân tanınacağı, yasal haftalık çalışma sürelerinin üzerindeki aşırı çalışmalar sınırlandırılacağı;

2- Güvenceli esneklik yaygınlaştırılması için:

- Yasal düzenlemesi bulunan ancak yeterli uygulama alanı olmayan esnek çalışma biçimlerinin, emeklilik hakları ve işsizlik ödeneği gibi sosyal güvenlik hakları ile bütünleştirileceği ve aktif işgücü programları ile desteklenerek uygulanabilir kılınacağı,
- Esnek çalışmada geçen ve primleri ödenmeyen süreler için, normal çalışma biçimine geçildikten sonra borçlanma hakkı tanınacağı,
- Esnek çalışmada geçen ve primleri ödenmeyen süreler için, isteğe bağlı işsizlik sigortası hakkı tanınacağı,
- Çalışma süreleri açısından esnek bir şekilde çalışanlara, çalışmadıkları sürelerde eğitimler verileceği ve bu kapsamda İşsizlik Sigortası Fonu'ndan AİPP için İŞKUR'a kaynak aktarılacağı;

3- İşgücü piyasasının rekabet edebilirliği artırılması için:

- İstihdam üzerindeki mali yükleri azaltacak, işletmelerdeki finansal öngörülebilirliği artıracak ve işgücü hareketliliğini hızlandıracak Kıdem Tazminatı reformu yapılacağı,
- Tüm işçilerin erişebileceği, bireysel hesaba dayalı, mali açıdan sürdürülebilir bir Kıdem Tazminatı Fonu kurulacağı,
- Kıdem Tazminatı uygulaması kazanılmış hak kaybına neden olmayacağı,
- Kıdem Tazminatı Fonu gelirleri işveren tarafından yatırılacak olan primlerden oluşacağı,
- Prim oranları belirlenirken işverenin mevcut Kıdem Tazminatı yükü artırılmayacağı,
- Kıdem Tazminatı Fonu'na işverenin ödeyeceği prime geçici olarak İşsizlik Sigorta Fonu'ndan katkı yapılacağı,
- En az 10 yıl kıdemi olan işçilerin, işsiz kaldıkları dönemde Kıdem Tazminatı hesabından kısmen para çekme hakkı olacağı, hesapta kalan bakiyenin ise emeklilikte ödeneceği,
- Bir yıllık çalışma karşılığında verilen Kıdem Tazminatı miktarının, uzun vadede OECD ortalamasına çekileceği,

- Bölgesel asgari ücret uygulamasına geçileceği,
- Düzey 2 İstatistikî Bölge Birimleri düzeyinde bölgesel asgari ücret uygulanacağı,
- Bölgesel asgari ücret uygulamasının gönüllü olacağı,
- Bölgesel asgari ücret uygulaması yerel aktörlere bırakılacağı,
- Bölgesel asgari ücrete alt ve üst sınır belirleneceği,
- Asgari ücretin belirlenmesinde 16 yaşın doldurulmuş olup olmadığına göre mevcut durumda uygulanmakta olan yaş farklılaşmasının 18 yaş üzerinden yapılacağı,

Önerileri belgede çok kesin ifadelerle yer almaktadır.

Görüleceği üzere, çalışanların elinde kalan son haklarının da ortadan kaldırılmasına dönük temel düzenleme reform adı altında ele alınmakta ve sermayenin küresel kapitalist ilişki ve süreçlerde rekabet edebilme ve birikim sağlayabilme koşullarını maksimize etme çabasındadır.

HAKLARIMIZA YÖNELİK YENİ BİR SALDIRI: KIDEM TAZMİNATI FONU

12 Haziran 2011 seçimlerinden oluşan 61. Hükümetin programı da, daha öncekiler gibi ülkemizde 30 yıldır uygulanan “ucuz işgücüne dayalı” büyüme anlayışını yansıtmaktadır. 2002’den başlayarak çalışanların sosyal haklarını gerileyen düzenlemeleri gerçekleştiren AKP, şimdi emekçilere karşı doğrudan cephe almış bulunmaktadır.

4857 sayılı İş Yasası’yla çalışma koşullarını esnekleştiren, iş güvencesini gerileyen; sosyal güvenlik yasasıyla emeklilik yaşını 65’e çıkaran, prim gün sayısını arttıran ve emekli ücretlerini düşüren; 2010 yılında yasalaştırdığı “torba” ile kamu çalışanlarını güvencesiz bırakan, sürgünlerle karşı karşıya getiren iktidar, yeni Hükümet Programı’nda Kıdem Tazminatı’nın fona devredilmesine ve esnek çalışmaların yaygınlaştırılmasına açıkça yer vermektedir.

AKP’nin yeni istihdam stratejisi belgesi, orta vadeli ekonomik program ve Hükümet Programı’nda yer alan anlayış, sermaye birikimini, tümüyle emekçilerin alın terinden “çalarak” sağlamayı amaçlayan, katıksız bir “neoliberal ideolojinin” yansımasıdır. Kıdem Tazminatı’nın düşürülmesi yoluyla istihdamın arttırılmasını öngören bu yaklaşım, işveren örgütlerinin temel hedef ve politikalarını siyasal iktidarın da bütünüyle benimsediğini ortaya koymaktadır.

AKP iktidarının ortadan kaldırmaya çalıştığı Kıdem Tazminatı dünyanın hemen her ülkesinde var olan en yaygın ödeme türlerinden birisidir. Fransa’dan Güney Kore’ye, Hollanda’dan Hindistan’a, Arjantin’den Japonya’ya, İtalya’dan Brezilya’ya kadar neredeyse tüm dünya ülkelerinde Kıdem Tazminatı uygulanmaktadır. Elbette Kıdem Tazminatı’nın miktarı ve uygulama koşulları ülkelerin geleneklerine, sendikal hareketin gelişmesine, toplu sözleşme düzenine ve toplumdaki sosyal koruma sistemlerinin türüne göre farklılık göstermektedir.

Kıdem Tazminatı ülkemizde de 1937 yılından bu yana yaklaşık 75 yıldır uygulanmaktadır. Başlangıçta beş yıllık çalışma süresini tamamladıktan sonra işten çıkarılan işçilere, her yıl için 15 günlük ücreti tutarında belirlenmiştir. Kıdem Tazminatı'na hak kazanma süresi 1950 yılında 3 yıla düşürülmüş, 1952 yılında emekli olurken Kıdem Tazminatı alma hakkı getirilmiş; işçilerin ölümü halinde mirasçılarının Kıdem Tazminatı'nı alabilmeleri ise ancak 1967'de mümkün olabilmektedir. 1975 yılında yapılan değişiklikle 15 günlük ücret 30 güne çıkarılmış, 3 yıllık süre de bir yıla indirilmiştir.

Görüldüğü gibi Kıdem Tazminatı uzun yıllar boyunca sürdürülen mücadelelerle geliştirilmiş bir kazanımdır. Bu süreç içinde işverenler ve sermaye örgütleri sürekli olarak Kıdem Tazminatı'na karşı çıkmış ve ortadan kaldırmaya ya da zayıflatmaya çalışmıştır.

1970'li yılların ortalarına kadar kapsam ve miktar olarak geliştirilen Kıdem Tazminatı'na 1980'den başlayarak çeşitli sınırlamalar getirilmiştir. 12 Eylül cuntasının iş başına gelmesinden sadece 41 gün sonra Kıdem Tazminatı'na tavan getiren bir düzenleme yapılmıştır. Bu durum askeri darbe dönemlerinde işverenlerin istekleri doğrultusunda ne kadar hızlı adım atılabildiğinin açık göstergesidir. Ancak aynı zamanda işverenlerin Kıdem Tazminatı'na başlangıçtan beri ne kadar karşı olduklarını da ortaya koymaktadır.

Kıdem Tazminatı konusunda, bugün, siyasal iktidarın da açıktan katılarak söylediklerinde yeni hiçbir şey yoktur. Yalan-yanlış ve gerçek dışı değerlendirmelere dayanarak çalışanların en temel haklarından birisi yok edilmeye çalışılmaktadır.

Siyasal iktidara ve işverenlere göre Kıdem Tazminatı yükü ülkemizde işletmelerin rekabet gücünü olumsuz etkileyecek şekilde yüksektir. Oysa bu görüş çarpıtılmış ve doğru olmayan verilere dayanarak ileri sürülmektedir. Gerek Avrupa ülkelerinde gerekse diğer ülkelerde Türkiye'dekine benzer nitelikte Kıdem Tazminatı uygulanmaktadır. Ayrıca birçok ülkede Kıdem Tazminatı'nın yanında ülkemizde var olandan daha yüksek düzeylerde sosyal koruma mekanizmaları ve buna bağlı kaynak aktarma sistemleri söz konusudur.

Çoğu ülkede iş güvencesinin ve işsizlik sigortasının düzeyleri ile sosyal harcamaların bütçe içindeki payları ülkemizdeki Kıdem Tazminatı'nı fazlasıyla aşan değerlere ulaşmaktadır. Bu çerçevede yalnızca Kıdem Tazminatı üzerinden bir karşılaştırma yapılarak rekabet gücü tartışması sürdürülemez. Türkiye'de sosyal koruma ve istihdam yüklerinin fazlalığı gerekçe gösterilerek Kıdem Tazminatı'nın eritilmesi savunulamaz.

Kaldı ki Kıdem Tazminatı, çalışanın ücretinin ileride ödenmek üzere ayrılmış bir parçasıdır. Bu nedenle Kıdem Tazminatı işgücü maliyetinin bir unsuru şeklinde görülemez ve rekabet gücünü arttırmak amacıyla azaltılması düşünülen bir ödeme türü olarak ele alınamaz. Kıdem Tazminatı'na böyle bir bakış ancak, çalışanların haklarını yok etmeyi öngören ideolojik yaklaşımlarla öne sürülebilir.

İşveren örgütlerinin yıllardır öne sürdüğü, AKP iktidarının da benimsediği bir başka gerçek dışı değerlendirme de Kıdem Tazminatı'nın iş güvencesi ve işsizlik sigortasının yerine geçtiğidir. Bu nedenle ülkemizde işsizlik sigortasının ve iş güvencesinin var edil-

mesinden sonra Kıdem Tazminatı'na gerek olmadığı iddia edilmektedir. Oysa yaygın örneklerden de görüleceği gibi hiçbir ülkede Kıdem Tazminatı iş güvencesi ya da işsizlik sigortası yerine düzenlenmiş değildir. Tarihsel olarak iş güvencesinin ve işsizlik sigortasının 20. Yüzyılın ilk yarısından bu yana var olduğu ve yerleştiği ülkelerde de Kıdem Tazminatı uygulaması söz konusudur.

Ayrıca bu “uydurulmuş” gerekçe temelden yanlıştır. Çünkü Kıdem Tazminatı ödeme durumu, iş güvencesinin olduğu yerde değil; iş güvencesinin bittiği yerde başlamaktadır. Bu anlamda iş güvencesi ile Kıdem Tazminatı birbirinin yerine geçen değil, güvenceli ve insanca bir çalışma yaşamı için birlikte bulunması gereken iki ayrı düzenleme niteliği taşımaktadır.

Kaldı ki bir yandan Kıdem Tazminatı yükünün ağırlığından söz edip, öte yandan işverenin işçiyi işe geri almaması karşılığında ek bir tazminat ödemesini savunmak açık bir çelişkidir. Ülkemizde işverenler işe iade kararlarını uygulamamakta ve tazminat ödemektedirler. Kıdem Tazminatı'nın bir yük oluşturduğu görüşünün samimi ve tutarlı sayılabilmesi, gerçek bir iş güvencesinin savunulmasıyla mümkün olabilir. Bu nedenle Türkiye'de iş güvencesi düzenlemesi, mahkemelerin işe iade kararı verdiği durumlarda işe geri dönüşü mutlak biçimde sağlayacak şekilde değiştirilmeli ve yaptırımı ağırlatılmalıdır. İş güvencesiyle Kıdem Tazminatı arasında tutarlı bir ilişki ancak bu şekilde kurulabilir.

Aynı durum işsizlik sigortası ile Kıdem Tazminatı ilişkisi açısından da söz konusudur. İşsizlik sigortası, işçinin, işsiz kalma tehlikesine karşı güvence sağlamak amacıyla çalışırken diğer sigorta türleri gibi prim ödeyerek sahip olduğu bir kazanımdır. Kıdem Tazminatı ise herhangi bir karşılık ödemeksizin, iş yerinde yıpranmışlığının bir bedeli olarak işten ayrılırken aldığı ertelenmiş kazancıdır. Her ikisinin de çalışanın işten ayrılması koşuluna bağlı olması, işsizlik sigortası ile Kıdem Tazminatı'nı birbirinin yerine geçirmek için gerekçe olamaz.

Öte yandan Kıdem Tazminatı'nın Türkiye'den daha düşük olduğu bazı ülke örneklerini ısrarla öne süren işverenler, sendikal örgütlenme, toplu sözleşme ve sendikal haklar konusunda dünya örnekleri ile evrensel normlara gözlerini kapamaktadırlar. Bu nedenle ülkemiz, 12 Eylül 1980'den bu yana, dünyada çalışanların hak ve özgürlüklerini en çok baskı altında tutan ve yasaklayan ülkelerden biri durumundadır. Bu olgunun açık göstergesi hemen her ILO Genel Konferansı'nda Türkiye'nin sendikal haklar ve toplu sözleşme düzeni konusunda eleştirilmesi ve defalarca “kara listeye” alınmasıdır.

Ülkemizde Kıdem Tazminatı konusu son gelinen aşamada “fon kurulması” noktasında düğümlenmiş bulunmaktadır. Fon uygulaması mevcut Kıdem Tazminatı uygulamasına alternatif olarak, “Kıdem Tazminatı hakkını güvenceye almak” gerekçesiyle savunulmaktadır. Oysa ülkemizdeki gerçekler, daha önce çeşitli nedenlerle oluşturulmuş bulunan istihdama ilişkin fonların amaçlarına uygun kullanılmadığını açıkça göstermektedir. 1980'li yılların ikinci yarısında oluşturulan “Konut Edindirme Fonu” ile Tasarruf Teşvik Fonu bir süre uygu-

landıktan sonra yürürlükten kaldırılmış ve geri ödemeleri çok önemli hak kayıpları yaşanarak yapılabilmektedir. İşsizlik sigortası fonunun kullanımında da amaca aykırı uygulamalar yaşanmaktadır. Kısa bir süre önce oluşturulan bu fonda biriken tutarlar, kamu tarafından başka amaçlarla kullanılmış ve işsizliğin Türkiye tarihinin en yüksek oranlara ulaştığı dönemlerde bile işsizler için gerektiği gibi değerlendirilmemiştir.

Kıdem Tazminatı fonu önerisi sermayenin yükünü azaltmak yanında, sermayeye yeni fonlar yaratmak amacıyla da önerilmektedir. Böylece çalışanların bireysel kaynakları istihdam yaratma görüntüsü altında sermayeye kaynak olarak aktarılacak ve özel emekliliği yaygınlaştırmının bir aracı olarak kullanılacaktır. Bu çerçevede çalışanların hak ve özgürlüklerini piyasa koşullarına bağlayan liberal ideolojinin gerekleri yerine getirilecek ancak bu uygulamadan çalışanların payına hak kayıpları ve yoksullaşma düşecektir.

Bu nedenle de, çok anlaşılabilir biçimde, Kıdem Tazminatı'nın mevcut uygulaması yerine bir fon oluşturulması hiçbir şekilde bir çözüm olarak görülemez. Fon kurulması gerekçesiyle Kıdem Tazminatı'ndan yararlanma koşullarında sınırlama yapılması ve miktarda indirim de kabul edilemez.

Dünyadaki uygulamalara bakıldığında yaygın uygulamanın Kıdem Tazminatı yükümlülüğünün doğrudan işverenlere bırakılmış olmasıdır. Sınırlı sayıdaki örneklerden kalkılarak fon uygulaması savunulamaz. Çalışanların çok büyük bölümünün sendikal örgütlenmeyle ilişkisinin bulunmadığı ve toplu sözleşme güvencesinde olmadığı Türkiye gibi ülkeler, sosyal koruma sistemlerinin gelişmiş bulunduğu ve çalışanların tümünün toplu sözleşme kapsamında yer aldığı, örneğin İtalya ve Avusturya gibi- ülkelerle karşılaştırılarak Kıdem Tazminatı Fonu oluşturulması önerilemez.

İkili bir sistem yaratarak, yeni çalışmaya başlayacakların Kıdem Tazminatı haklarını yok etmek, doğrudan doğruya, halen çalışmaya devam edenlerin işverenler tarafından işten çıkarılması için "ekonomik" bir neden yaratmak anlamına gelecektir. Böylelikle sözde Kıdem Tazminatı'nı güvenceye almak amacıyla fon oluşturulurken, işçilerin iş güvencelerini ortadan kaldıracak bir adım daha atılmış olmaktadır. Türkiye'de işverenlerin işten çıkarma tazminatını ödemeyi de göze alarak yaygın bir şekilde işçi çıkardıkları bilinen bir gerçektir. Bu koşullar altında Kıdem Tazminatı Fonu'nun yasalaşması iş barışını tümüyle ortadan kaldıracak olumsuz bir ortama yol açacaktır.

Konfederasyonumuz DİSK, bu tartışmaların ilk ortaya çıktığı andan itibaren Kıdem Tazminatı'nın iş güvencesi ve işsizlik sigortası gibi sosyal koruma alanlarıyla birlikte gündeme getirilmesine karşı çıkmıştır.

Kıdem Tazminatı'nın, çalışma yaşamını demokratik ve güvenceli bir çerçeveye oturtmak amacıyla geliştirilen iş güvencesiyle işsizlik sigortasının karşısına bir pazarlık unsuru gibi konulmasını kabul etmeyeceğini belirtmiştir. DİSK, ayrıca 2009 yılında basına da yansıyan ve işverenlerin Kıdem Tazminatı'nı 15 güne indirmeyi ya da fona bağlamayı öngören yaklaşımları karşısında, bu doğrultudaki düzenlemelerin gerçekleştirilmesi halinde bu durumu bir "genel grev gerekçesi" sayacağını açıkça bildirmiştir.

Kıdem Tazminatı'nın 15 güne indirilmesi ya da aynı amacın Kıdem Tazminatı Fonu kurularak gerçekleştirilmeye çalışılması, toplumsal barışa hizmet etmediği gibi, demokratik bir toplumun gerekleriyle de bağdaşmamaktadır. Çalışanların kazanılmış haklarında geri gidişi öngören bu türden bir düzenlemenin geçerli, akılcı ve yeterli hiçbir gerekçesi yoktur. Kıdem Tazminatı konusunda uygulamadaki en önemli sorun çeşitli nedenlerle Kıdem Tazminatı'nı alamayan çalışanların bulunmasıdır. Bu sorunun çözümü, işsizlik sigortası fonu kapsamında yer alacak güvence mekanizmalarıyla bulunmalı ve çalışanların hak kayıpları önlenmelidir.

Demokratik ve insan temel hak ve özgürlüklerine dayalı bir toplumun oluşturulabilmesi, gelecek güvencesinden kuşku duymayan insanların var olmasıyla mümkündür. Kıdem Tazminatı'nı zayıflatacak her türlü düzenleme, geleceğe dönük belirsizlikleri ve kuşku-ları fazlasıyla arttıracaktır.

İşsiz kalanların aileleriyle birlikte bir süre de olsa yaşamını belirli bir düzeyde sürdürmesine katkı sağlayan; emeklilik durumunda ise çok düşük emekli maaşlarının yanında bir güvence oluşturan Kıdem Tazminatı, kesinlikle vazgeçemeyeceğimiz bir hakkımızdır. Kıdem Tazminatı kapsamı genişletilerek sürdürülmeli, toplu sözleşmelerde tavanın kaldırılmasının yolu açılmalı ve çalışan herkes için gerçek anlamda bir güvenceye dönüştürülmelidir.

Sermayenin çıkarlarına uygun davranan siyasal iktidarlar eliyle ülkemiz kayıt dışının yaygın olduğu, gelir dağılımının olağanüstü bozulduğu, sendika üyeliği toplu sözleşme ve grev haklarının kullanılamaz hale geldiği, iş kazalarında ölümlerde dünyada ilk üçe giren, örgütsüz ve güvencesiz bir toplum haline getirilmiş bulunmaktadır. AKP son döneminde de Kıdem Tazminatı'nı gerileterek ve esnek çalışmayı yaygınlaştırarak emekçilere karşı yürüyüşüne devam edeceğini ortaya koymaktadır. Oysa halk AKP'ye çalışanların haklarını gasp etmesi için oy vermemiştir.

Bilinmelidir ki Kıdem Tazminatı'nın yok edilmesine izin verilirse, arkası da gelecektir. Kamu çalışanlarının emeklilik ikramiyesi benzer gerekçelerle kaldırılmaya çalışılacaktır. Özel istihdam bürolarının kurulması ve bölgesel asgari ücret uygulaması işverenlerin ve siyasal iktidarın ekonomik gelişme için gerekli gördüğü diğer adımlardır. Bu uygulamalarla Anadolu'da adeta yeni bir Çin yaratılmaya çalışılmaktadır. Bazı işverenler Türkiye'yi "Avrupa'nın Çin'i" olarak gördüklerini açıkça söyler hale gelmiş durumdadırlar.

Böyle bir toplumsal çerçevenin sendikal özgürlükler geliştirilerek demokratik bir ortamda oluşturulabilmesi mümkün değildir. Bu nedenle ülkemizde sendikal yasaklar, temel hak ve özgürlükler üzerindeki baskılar, polis devleti görünümü veren yaygın olaylar varlığını sürdürmekte ve işçi sınıfının mücadelesinin önü kesilmeye çalışılmaktadır.

Türkiye işçi sınıfının öncü örgütü olarak DİSK, kazanılmış haklarımızın elimizden alınmasına da, devlet baskısına da, anti demokratik uygulamalara da -bugüne kadar olduğu gibi- karşı çıkacaktır. Yüzlerce yıllık mücadeleyle elde edilmiş ve uğruna büyük bedeller ödenmiş olan hak ve özgürlüklerimizi korumaya kararlıyız.

İSTİHDAMDA YENİ POLİTİKALAR: ÖZEL İSTİHDAM BÜROLARI

Yukarıda belirtmiş olduğumuz gibi ILO, 1999'da toplanan Genel Konferansı'nda **"İnsan Onuruna Yaraşır İş"** kavramına vurgu yapmıştır.

Ancak bu kavram yeni değildir. İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin 23. Maddesinde insan onuruna yaraşır iş açıkça tarif edilmiştir:

- Herkesin çalışma, işini serbestçe seçme, adaletli ve elverişli koşullarda çalışma ve işsizliğe karşı korunma hakkı vardır.
- Herkesin, herhangi bir ayırım gözetmeksizin, eşit işe eşit ücrete hakkı vardır.
- Herkesin kendisi ve ailesi için insan onuruna yaraşır ve gerekirse her türlü sosyal koruma önlemleriyle desteklenmiş bir yaşam sağlayacak adil ve elverişli bir ücrete hakkı vardır.
- Herkesin çıkarını korumak için sendika kurma ve sendikaya üye olma hakkı vardır.

Bu nedenle, insan onuruna yaraşır iş, uluslararası sistemin ve ülkelerin ekonomik, siyasal ve sosyal durumlarına bir dizi öncelikleri önermektedir.

Çok kısa olarak bu kriterlere değinmek gerekirse -ki bu daha sonra ele alacağımız düzensiz istihdam ve alt-işverenlik ilişkileri ile doğrudan ilişkili- şöyle özetleyebiliriz;

- Özgürce seçilmiş ve üretkenliğe dayalı istihdam,
- Çalışmaya ilişkin hakların güvence altında olması ve uygulanması,
- Çalışanın ve aile üyelerinin sosyal koruma kapsamı içinde olması,
- Sosyal diyalog ve toplu temsile dayalı hakların tanınması.

Uygun iş arayışında bu dört unsur birbirini destekler. Unsurlardan birinin yokluğu işin insan onuruna yaraşır iş niteliğini ortadan kaldıracaktır. Uygun iş açığı bu unsurlardan birinin veya bir kaçının yokluğu olarak ele alınmaktadır.

Diğer yandan, kavram etrafında değişik tartışmalar yapılmakla birlikte, ortaklaşılan nokta; **"insan onuruna yaraşır iş, sürdürülebilir kalkınma ve herkese yaşam kalitesi sağlamasıdır."**

Dünya, Avrupa ve Türkiye'de mevcut durum

Çizilmiş olan çerçeve insana verilen değeri göstermesi açısından oldukça önemli olmakla birlikte, genel, bölgesel ve özel durumlara indiğimizde, maalesef, gerçeklerin beklentilerin çok gerisinde kaldığı, ekonomik gelişmenin sosyal gelişmeyle uyumlu bir ilişki içinde olmadığını görürüz. Ekonomik gelişme, sosyal gelişmeyle uygunluk bağını koparıırken, ortaya çıkan yararlar ve olumsuzluklar insanlar, sınıflar ve toplumlar arasında adil olmayan biçimde dağılmasına yol açar. Açıkçası ekonomik olarak yaratılmış zenginliğin

önemli bir kısmı, sürece etkide bulunan, rekabet ve birikimin koşulladığı sermayenin elinde toplanmasına ve yaratılan sorunlarında toplumsal yapıya mal edilmesine yol açtığı bilinmektedir.

Günümüzde on milyonlarca insan en temel haklardan yoksun bir biçimde çalışmak zorunda kalmaktadır. Yaratılan değerlerden adil bir pay alamadığı gibi, yoksulluğun ve yaratılan maddi olanaklara ulaşamamanın etkisi çok güçlü bir yıkım yaratmaktadır.

ILO'nun Küresel İstihdam Eğilimleri 2008 raporuna incelendiğinde yaşanmakta olan olumsuz tabloyu tüm açıklığıyla sergilediği görülecektir. ILO Genel Direktörü'nün yaptığı açıklama oldukça çarpıcıdır: "...Küresel büyüme her yıl milyonlarca yeni iş yaratırken işsizlik kabul edilemez ölçüde yüksek düzeyde kalmaktadır ve üstelik bunun daha önce görülmeyen düzeylere ulaşma olasılığı da vardır. Dahası, işi olan insan sayısı her zamankinden daha çok olmakla birlikte, yapılan işlerin insana yakışır işler olduklarını söylemek güçtür. İşsiz olmasalar bile, çok sayıda insan, işini her an kaybedebilecek veya şevki kırılmış 'çalışan yoksullar' saflarında kalmaktadır."

Raporda konuya ilişkin şu bilgiyle karşılaşılmaktadır: "Ekonomik büyümeye ve işlerdeki artışa karşın, dünya ölçeğinde insana yakışır iş açığı -özellikle yoksullar söz konusu olduğunda- çok büyüktür." ILO'ya göre, dünyada her 10 kişiden beşi "kırılgan" işlerde çalışmaktadır. Başka bir deyişle bunlar ya ailelerinin işlerine yardım eden kişiler ya da herhangi bir koruma kapsamı içinde yer almama riski büyük, kendi hesabına çalışanlardır. Gelişmekte olan ülkeler söz konusu olduğunda bunlar büyük olasılıkla kayıtdışı sektörde çalışmaktadırlar. Dolayısıyla yapılan işlerde yoksulluk, düşük kazanç, tehlikeli çalışma koşulları ve sağlık sigortası yokluğu gibi büyük riskler gündemdedir.

Yine ILO 'nun tahminlerine göre, 487 milyon çalışan -bütün çalışanların yüzde 16,4'ü- bir Dolarlık gelirin altında kalırken; 1,3 milyar çalışan da - yüzde 43,5- günde 2 Doların altında gelir elde etmektedir. Yani toplam istihdamın çok büyük bölümü yoksulluk ve sefalet içinde kıvrınmaktadır.

Dünyada 12 milyonu aşkın insan kendi özgür iradelerinin dışında köle ya da köle benzeri koşullarda çalıştırılmaktadır. İnsan özgürlüğünün sınırlandığı veya bütünüyle ortadan kaldırıldığı çalıştırma biçimleri sadece gelişmekte olan ya da yoksul geri kalmış ülkelerde değil, AB ve ABD'de görüldüğü bilinmektedir.

Diğer yandan, yine çarpıcı ve bir o kadar kabul edilemez durum çocuk işçiliği konusudur. Dünyada 300 milyonun üzerinde çocuğun ekonomik olarak aktif durumda olduğunu ILO ifade etmektedir. 5-17 yaş aralığındaki 200 milyonun üzerinde çocuk çalışmaktadır. Bunun içinde 126 milyon çocuk ise fiziksel, ruhsal ve zihinsel gelişimleri açısından tehlikeli işlerde çalışmak zorunda bırakılmaktadırlar.

Dünya genelinde başta ABD olmak üzere gelişmiş kapitalist ülkelerde örgütlenme ve örgütlü hak arama mücadelelerinde ciddi kayıpların yaşandığı bilinmektedir. ABD, AB ve Japonya'da sendikalaşma oranları son 25 yıl içine yüzde 10 ila yüzde 20'lere varan oranlarda gerileme kaydetmiştir. Hal böyleyken, dünyanın geri kalan gelişmekte ve

yoksul ülkelerindeki örgütlenme ve örgütlü mücadele açısından mevcut durumun ne olduğunu ifade etmek bile çok zor görünmektedir.

Görüldüğü üzere, ekonomik büyüme tek başına ve durduk yerde insana yakışır iş olanakları yaratmadığı gibi, var olan işleri niteliğini geliştirmede olduğu gibi, onları daha da enformel ilişkilerin içine çekmeye çalışarak yoksulluğun daha derin yaşanmasına neden olmaktadır. Gelişmiş ülkelerde daha az olmakla birlikte, gelişmekte olan ülkelere yaratılan istihdamın, önemli bir kısmının enformel ekonomide olduğu herkes tarafından kabul görmektedir. Aynı zamanda uygun olmayan istihdam sorunu yalnızca enformel ekonomide kendini gösteren bir gerçek değildir, aynı zamanda kurumsal ekonomide dahi, sosyal koruma eksikliği, istihdam hizmetlerinin zayıflığı, örgütlenme ve hakların korunmasında yetersizlikler vb. uygun iş olanaklarındaki açıklara yol açmaktadır.

İş sağlığı ve güvenliği açısından ele alındığında ise, insana yakışır iş olanaklarının ne kadar yetersiz kaldığı yine ILO verileriyle açık bir gerçeklik olarak karşımıza çıkmaktadır. Her yıl 250 milyonu aşkın iş kazası meydana gelmektedir. İşyerlerindeki tehlikeler ve çalışanların maruz kaldıkları tehlikeli maddeler yüzünden her yıl 160 milyon civarında kişi hastalanırken, mesleki hastalıklar ve kazalar yüzünden ölen işçi sayısı 2 milyona yakındır.

AB üyesi ülkeler açısından olaya bakıldığında, kayıtdışı ekonomi yüzde 16 lar düzeyindedir. Sendikalaşma oranlarında yukarıda belirtildiği gibi, 1985 yılından bu yana ortalama yüzde 15-20'lere varan bir gerileme yaşanmaktadır. İş kazaları ve meslek hastalıkları açısından ise, yılda ortalama 5 milyon iş kazasının yaşandığı, 5.000 insanın yaşamını yitirdiği bir tabloyla karşı karşıya gelmekteyiz.

Ülkemiz açısından baktığımızda ise, insan onuruna yakışır iş bakımından tablo ciddi bir iç karartıcı durum ortaya çıkarmaktadır. Çok detaya girmeden ve rakamlarla çok fazla sıklamadan en özlü ifadesiyle bu tabloyu gözler önüne sermek gerekiyor:

Ülkemizde, son verilere göre (2011) yaklaşık çalışan işçi sayısı 23 milyondur. Bunun 10 milyonun üzerinde çalışanı enformel sektörde düşük ücret, sosyal güvenlikten yoksun ve kötü çalışma koşullarıyla malul durumdadır. Sosyal güvenlik kapsamında çalışan işçi sayısı 9 milyon 960 bin küsurdur. Sendikalı işçi sayısı ise, gerçeği yansıtmayan resmi rakamların dışında, 700 bin küsurdur. Çalışan nüfusa ve sigortalı işçi sayısına orantılandırıldığında çalışanlar açısından sendikal örgütlenmede durum içler acısıdır. İşsizlikte Türkiye dünya 5.durumundadır.

1998 yılında Dünya Bankası'nın OECD ülkeleri içinde yaptığı araştırmada Türkiye yüzde 9,1 oranında sendikalaşmaya sahiptir. Aradan geçen yıllar hesaba katıldığında bugün bu oran verili koşullarda yüzde 5'ler düzeyinde bulunmaktadır.

İş sağlığı ve güvenliği sorunsalı açısından bakıldığında, 2009 SGK istatistiklerine göre 64.316 iş kazası, 429 meslek hastalığı vakası görülmüş, iş kazalarının 1.171'i ölümlle sonuçlanmıştır. Yine SGK istatistiklerine göre ülkemizdeki işyerlerinin yüzde 99,7'si 1-250 işçi istihdam eden KOBİ'lerden oluşmakta olup kazaların yüzde 82,7 si bu işletmelerde meydana gelmiştir.

Düzensiz istihdam ve alt-taşeronluk sistemi...

Kapitalist sistemin gelmiş olduğu bu tarihsel-birikimsel aşama genellikle küreselleşme aşaması olarak anılmaktadır. Her ne kadar küreselleşme kavramı dünya ölçeğinde yaşanan tarihsel-toplumsal ve ekonomik dönüşüm süreçlerine dair bir kavramsallaştırma olsa da kapitalist sistemin sömürüye ve adaletsizliğe dayanan temel özelliklerinin değiştiğini söyleyebilmek zordur.

Yaşanan gelişmelere dikkatli bakıldığında, kapitalist sistemin içine girdiği krizden çıkmak ve yeniden üretimi sürdürebilmek açısından, bütün dünya ölçeğinde kendi üretim sistemini, ona karakterini veren birikim ve rekabetin koşulladığı çerçevede, yaygın bir değişikliğe uğrattığı bilinen bir gerçek olarak yaşanmakta ve tartışılmaktadır.

“Küreselleşme hayaleti”, yukarda verilmiş veriler ışığında bakıldığında, bütün dünyada çalışanların, yoksulların ve dezavantajlı kesimlerin üzerine bir kabus gibi çökmüştür.

Kapitalizmin temel dinamikleri rekabet ve kar ise ve bu iki dinamik ayrılmaz bir şekilde hareket ediyorlar ve sistemin itici gücünü oluşturuyorlarsa, aynı zamanda toplumsal olarak da pek çok temel önemde problemin açığa çıkmasına neden olduklarını da burada belirtmek gerekiyor. Bunları ifade etmek gerekirse, yoğun sömürü, düşük ücretler, yoksulluk ve kalıcı işsizliktir.

Piyasa koşullarında rekabet edebilmek için üretim maliyetlerini en aza indirmek ve karı maksimize etmek olmazsa olmaz koşuldur. Bilim ve teknolojiadaki gelişmeler bu politikaların uygulanmasına olanak sağlar. Birikimin mantığı “sermayeyi sürekli olarak üretim sürecini yenilemeye iter.” Çünkü “kendi ekonomik çıkarları doğrultusunda emek üretkenliğini artırarak kapitalist rekabette daha güçlü konuma geçmeye çalışır.”

Buradan bakıldığında, sermaye bütün dünyada çok şiddetli bir şekilde sosyal devlet uygulamalarına ve sendikal örgütlenmelere saldırmıştır. Çünkü bölüşüm ilişkilerini düzenleyen ve sömürüyü sınırlandıran bu mekanizmalar onun vahşi sömürü ve birikim süreçlerinin önünde engel teşkil etmektedir.

İzleyen döneme müteakip sermaye üretim sürecinde emek denetim mekanizmalarında köklü değişikliklere giderek yeni tür iş organizasyonu yaratmıştır. Esnek üretim, yalın üretimde denilen bu yeni organizasyon biçimi, maliyetlerin daha da düşürülmesi, karın maksimize edilmesi için israfın önlenmesi, zamanın tam olarak kullanılması uygulamalarını kural olarak yerleştirip çalışanları yeni bir tahakküm biçimi altına alırken, iş yoğunluğu ve çalışma süreleri artırılarak boş zaman olgusu ya da emeğin kendisini yeniden üretme zamanını kısaltmıştır. Böylece, üretimde, ücrette ve üretilen üründe esnekleşme uygulamaları yerleşik hale getirilmiştir.

Bu bağlamda, esnek üretimin ve onun değişik biçimlerinin yarattığı sonuçlar şöyle özetleyebiliriz: işsizlik, iş yoğunluğu ve uzun çalışma süreleri, düşük ücret ve dolayısıyla yoksulluk, düşük maliyetle çalıştırma ve iş sağlığı ve güvenliği sorunları ve örgütsüzlük.

Bu sonuçların her biri çalışan açısından çalıştıkları işyerlerinde insan onuruna yakışır iş

anlayışından yoksun olmalarına ve toplumsal ve ekonomik yapıda da ciddi sorunların yaşanmasına neden olan sonuçlardır.

Ülkemizde de Anayasa'nın başta sosyal devlet ilkesi olmak üzere belirli başlıklar altında düzenlediği çalışma yaşamına dair maddeler göz ardı edilerek 2003 yılında 4857 sayılı İş Yasası çıkarılmış ve bütün itirazlara rağmen taşeronluk, yeni sözleşme türleri ve esnek çalışma şekilleri bu yasa da yer alarak çalışma mevzuatına taşınmıştır.

Bunlara kısaca bir göz gezdirmek gerekirse Yasanın 2. Maddesi tanımlar başlığı altında "bir işverenden, işyerinde yürüttüğü mal veya hizmet üretimine ilişkin yardımcı işlerinde veya asıl işin bir bölümünde işletmenin ve işin gereği ile teknolojik nedenlerle uzmanlık gerektiren işlerde iş alan ve bu iş için görevlendirdiği işçilerini sadece bu işyerinde aldığı işte çalıştıran diğer işveren ile iş aldığı işveren arasında kurulan ilişkiye asıl-işveren alt-işveren ilişkisi denir" denilerek taşeronluk hukuksal bir kategori haline getirilmiştir.

Yeni sözleşme türlerine gelince; bunlar İş Yasası'nın sırasıyla 7, 13 ve 14. maddelerinde ele alınmıştır. Sırasıyla baktığımızda;

7. Madde geçici (ödünç) iş ilişkisini düzenlemiştir. Buna göre "işveren devir sırasında yazılı rızasını almak suretiyle bir işçiyi; holding bünyesinde veya aynı şirketler topluluğuna bağlı başka bir iş yerinde veya yapmakta olduğu işe benzer işlerde çalıştırılması koşuluyla başka bir işverene iş görme edimini yerine getirmek üzere geçici olarak devrettiğinde geçici iş ilişkisi gerçekleşmiş olur. Bu halde iş sözleşmesi devam etmekle beraber, işçi bu sözleşmeye göre üstlendiği işin görülmesini, iş sözleşmesine geçici iş ilişkisi kurulan işverene karşı yerine getirmekle yükümlü olur.(...)

Geçici iş ilişkisi altı ayı geçmemek üzere yazılı olarak yapılır, gerektiğinde en fazla iki defa yenilenebilir. İşverenin ücret ödeme yükümlülüğü devam eder. Geçici iş ilişkisi kurulan işveren, işçinin kendisinde çalıştığı sürede ödenmeyen ücretinden, işçiyi gözetme borcundan ve sosyal sigorta primlerinden işveren ile birlikte sorumludur.(...) diye devam etmektedir.

13. Madde ile kısmi süreli iş sözleşmesi düzenlenmiştir. Böylece part-time çalışmalara hukuksal bir boyut kazandırmıştır. 14. Madde ise, çağrı üzerine çalışmaya dayalı iş sözleşmesidir. İş Yasası'nda yeni ya da esnek çalışma biçimlerine gelince; denkleştirme çalışması Madde 63'te, telafi çalışması Madde 64'te ve kısa çalışma Madde 65'te düzenlenmiştir.

Diğer yandan, burada üzerinde durulması gereken önemli nokta, taşeronluk ilişkisinin yasallaşmasıyla birlikte başta gemi yapım sanayi olmak üzere, metal, maden ve diğer sektörlerde gerek kayıtdışılığı özendirmesi açısından ve gerekse de çalışma ortam ve koşulları yarattığı tahribat açısından kabul edilemez bir zemin yaratmıştı. Ortaya çıkan muvazaalı (hileli) uygulamaların artık üstü örtülemez bir hal almıştı.

Bakanlık bu durumu çözüme kavuşturmak amaçlı 27.09.2008 tarihinde yeni bir yönetmelik çıkararak, asıl işveren-alt işveren ilişkisinde esas iş ve uzmanlık isteyen işler konusunda kayıt ve belgelendirme kesinliği getirmiştir.

Gerçekte bu yönetmelikle getirilen düzenlemeler, ağırlıklı olarak Tuzla tersanelerinde bir dizi ölümlü kazaların yarattığı trajedi üzerinden şekillenmiştir. Bu yönetmelik eksikliklerine rağmen alt-ışverenlik ilişkisini işçi lehine kuran ve ayrıntılı hale getiren ve kurumsal bir yapı oluşturmaya dönük bir içeriği söz konusudur.

Ülkemizdeki tablo bellidir. Sosyal ve ekonomik açıdan çok derin sorunlarla karşı karşıyadır. İşsizlik tarihinin en yüksek düzeylerinde seyretmekte, yoksulluk ve sefalet katlanamaz bir noktaya gelmiştir. Anti-demokratik yasaların ve uygulamadaki şiddeti emek örgütlerinin örgütlenmesinin ve mücadelesinin önünde çok büyük bir engel olarak durmaktadır. Ülkedeki ücretler düzeyi sefaletin ve yoksulluğun sürdürülebilir kılınması kadardır. Çalışma ortam ve koşulları çok daha kötü duruma gelmiş durumdadır. İş güvenliği, işçi sağlığı ve güvenliği yapılan ve yapılacak olan düzenlemelerle çok daha kötüye gideceğini söylemek hiçte kehanet olmayacaktır.

Son yıllarda ülkemizin gündeminde-krizle birlikte- işverenlerin rekabet edilebilirlikte avantaj sağlayacak olduğunu iddia ederek Hükümetle birlikte hareket ederek çalışanlara dayattığı özel istihdam bürolarının mesleki faaliyet olarak geçici iş ilişkisi kurabilmemesinin yasal zeminleri oluşturulmaya çalışılmaktadır.

Bugün dünyayı kasıp kavuran işsizliği, yoksulluğu derinleştiren ve çalışanları “yoksul çalışanlar” konumuna indiren bir küresel kapitalist kriz gerçeği devam etmektedir. Yine krizi fırsat bilen sermaye, rekabet ve birikim açısından, güvenceli esneklik, özel istihdam büroları tartışmalarını gündeme getirmiş, hem işgücü piyasaları hem de çalışma koşulları açısından son kalan kurallı uygulamaları da kuralsızlaştırmanın çalışmalarına hız vermiştir.

İdeolojik sunumun çerçevesi...

Özel istihdam bürolarının geçici iş ilişkisi oluşturabilmesi ve/veya kiralık işçi uygulaması konusunda sermaye çevreleri dünyadaki uygulamaları örnek göstererek ülkemizde de bu faaliyetin yasallaşması konusunda ciddi bir lobi çalışması sürdürmektedirler.

Gelişen teknoloji ve üretim süreçlerinde ortaya çıkan gelişmeler karşısında sermayenin rekabet edebilme koşullarını sağlamaya dönük taleplerin en başında iş gücü maliyetlerinin aşağı çekilmesi olmuştur. Yasalarla çevrelenmiş kurallı çalışma ilişkileri ya da sömürüyü sınırlandırma uygulamaları ve örgütlenmeleri onlar açısından ciddi bir engel olarak karşılarına çıkmaktadır.

- Belirli süreli iş sözleşmeleri, taşeronluk ve kendi hesabına çalışmayla hiçbir ilgisi olmayan özel istihdam bürolarının geçici iş ilişkisi kurmasının çerçevesini;
- İstihdam yaratma (iş arayanlar iş sağlanması, daimi istihdama geçişte atlama taşı olması, işçilerin istihdam edilebilirliğinin artması, yeni işlerin yaratılması);
- Farklı kategorilerdeki işçilerin (engelliler, işgücü piyasasına yeni giren kişiler, uzun süreli işsizler) işgücü piyasasına girişi ve entegrasyonu;

- Ekonomik büyüme ve kamu bütçe gelirlerine katkı argümanları oluşturur.

Öte yandan bu uygulamanın ayrılmaz bir parçası olarak düşünülen “güvenceli esneklik” kavramına bakıldığında, esneklik olarak;

- Daha çok iş imkânı yaratılması,
- Ek gelir için kısmi süreli - geçici çalışma imkanı sunması,
- İş yaşamıyla-aile yaşamı arasında(boş zamanın fazlaştırılması) denge oluşturması, Güvence olarak;
- İş güvencesinin sağlanmasını,
- İstihdam edilebilirliğinin korunması ve geliştirilmesi,

Kazanılmış hakların sürekliliğinin sağlanması yaklaşımlarının bir araya getirilmesinden oluşturulmuştur.

Fakat diğer yandan, Avrupa Özel İstihdam Büroları İşveren Federasyonu (EUROCIETT) Yönetim Kurulu Başkanı Anne-Marie Muntz 2006 yılında bir yaptığı bir sunumda AB üyesi ülkelerde özel istihdam bürolarının önündeki kısıtlardan (gerçekte engeller olarak okunmak gerekir) söz ederken, temel vurgu yaptığı alanları şöyle tanımlamaktadır:

- Çok sayıda hukuki kısıtlama ve şartlar;
 - Birçok ülkede lisans ve/veya izin düzenlemeleri bulunmaktadır.
 - Sektörel yasaklamalara sık rastlanmaktadır (kamu sektörü, inşaat vb).
 - Azami görevlendirme süresi ve sözleşmenin yenilenebilmesi üzerinde sınırlamalar bulunmaktadır.
 - Eşit muamele şartları vardır.
 - Ulusal davranış kuralları yoluyla iç düzenlemeler yapılmıştır.
- Birçok ülkede gelişmiş işkolu toplu sözleşmeleri yürürlüktedir.

Görülebileceği üzere esnek güvence ve özel istihdam bürolarının geçici iş ilişkisi oluşturabilmesinin önündeki kısıtlılıklardan bahsedilirken, hukuksal olarak güvence altında olan düzenli ve örgütlü çalışma ilişkilerinden bahsedilmektedir.

Esnek-güvence ve özel istihdam büroları yaklaşımı istihdamın artırılması konusunda kayıtdışı ekonomi ilişkileriyle asla ilgilenmemektedir. Neden, çünkü kayıtdışı ekonomi zaten tanımı gereği bütün kuraldışı ilişkileri kullanmaktadır. Esnekliğin her biçimi bu alanda özgürce kullanılmaktadır. Bu yüzden esnek güvencenin ve özel istihdam büroları ilişkisinin kullanılması bu alanlarda gerekmemektedir. Çalışma ortam ve koşulları, ücretler, sağlık ve güvenlik önlemleri bu alanda sermayenin istediği kurlsızlık hali içinde gerçekleşmekte; hukuki düzenlemeler, denetim ve yaptırımlar söz konusu olmamakta, çalışanlar tamamen sermayenin insafına terk edilmiş durumdadır.

Bu nedenle, esnek-güvence ve özel istihdam bürolarının etkin olması talebi, sendikal örgütlenmenin ve düzenli çalışma ilişkilerinin var olduğu üretim alanlarına dönük bir taleptir. İş gücü piyasasının katılığında dem vurulup, işsizliğin ana nedeni olarak gösterilmesi, aslında sosyal devlet ilkesinin en belirgin görünümüleri olan iki alana, sosyal-hukuki düzenlemelerin esnetilmesine ve sendikal örgütlenmelerin zayıflatılmasına dönük çok ciddi bir saldırı olarak görüyoruz.

Ülkenin nerdeyse yarısının kayıtdışı ekonomide istihdam edildiği, iş güvencesizliği, düşük ücret, uzun çalışma koşulları, sağlık ve güvenlikten yoksun olarak çalıştığı göz önüne alınırsa, temel hukuki düzenlemelerin kayıtdışı ekonomi ve istihdamda yapılması bu ülkenin geleceğinin kurtarılması açısından elzemdir.

Ayrıca, ülkemizin uluslararası sözleşmelerden doğan yerine getirmesi gereken yükümlülükleri söz konusudur. Usulüne uygun imzalamış olduğu sözleşmeleri Anayasa'nın 90. Maddesi gereği iç hukuk düzenlemeleri haline getirmesi gerekmektedir. Daha bunları yerine getirmede hiçbir çaba göstermeyen bir yaklaşımın, imzalanmamış sözleşmeler konusunda böylesine istahlı davranmasını ahlaki olarak da kabul etmek hiç mümkün değildir.

Yukarda ifade ettiğimiz “İnsan Onuruna Yakışır İş” anlayışı ile bakıldığında, esnek-güvence ve özel istihdam büroları yaklaşımı, düzenli çalışma ilişkilerini ücret, çalışma saatleri, iş sağlığı-güvenliği uygulamaları ve sendikal örgütlenme açısından malul duruma getirmek amacını taşımaktadır. Zaten ülkemiz saydığımız bu alanlarda dünyanın en kötü siciline sahip bir ülke durumunda olduğu düşünülürse, var olan düzenli ilişkilerinde ortadan kaldırılmasının kabul edilmesi söz konusu edilemez.

Kısacası, önümüzdeki dönem ya insan onuruna yakışır iş anlayışı çerçevesinde, örgütlenme hakkının var edildiği, üretken bir istihdamın sağlandığı, sosyal güvenliğin bütün topluma yayıldığı, yoksulluğun ortadan kaldırıldığı bir dönem olacak çalışanlar ve toplumun geneli açısından ya da, var olan örgütlenmelerin daha işlevsizleştirildiği, yoksulluk ve sefaletin arttığı, istihdamın çok daha geri bir noktaya, çalışma ortam ve koşullarının daha da kötüleştiği bir yaşama rıza gösterilecektir.

Bu karşıtlığın çözümü, elbette özgürlük ve demokrasi mücadelesinin konusudur. Tutarlı ve birleşik bir emek mücadelesi sermayenin bu saldırılarına karşı özgürlüğün ve demokratik kuralların ülkede kalıcı hale gelmesinin yolunu açacaktır.

İŞGÜCÜ “MALİYETİNİ” DÜŞÜRMEK İÇİN: BÖLGESEL ASGARI ÜCRET DAYATMASI!

Asgari Ücretin merkezi düzeyde belirlenmesinden vazgeçilip, bölgesel ücret şeklinde saptanması görüşleri son dönemde işveren örgütlerinde ve işverenlerin etkisi altındaki kimi kesimlerde yaygınlaşmaktadır. IMF yetkililerin de uzunca bir süredir Türkiye'deki asgari ücretin yüksekliğinden söz ederek benzer görüşler öne sürdükleri izlenmektedir. Buradaki temel yaklaşım bazı bölgelerde genel asgari ücretten daha düşük ücretle

çalışmaya hazır insanların bulunduğu, dolayısıyla bu insanlara daha düşük ücretle iş verildiğinde istihdam olanaklarının geliştirileceği ve gelişmemiş bölgelerde bu yolla ekonomik kalkınmanın hızlandırılacağı görüşüdür. Bu görüşü öne sürenler aslında, yalnızca asgari ücret kavramını mantık olarak reddetmekle kalmamakta, bir bütün olarak tüm toplumu bir arada tutan değerlere de açıkça saldırmaktadırlar.

Bölgesel asgari ücret konusu Ankara Sanayi Odası (ASO) tarafından Haziran 2005 tarihinde hazırlanan “İşsizlik ve Bölgesel Gelir Dağılımı eşitsizliği ile Mücadele İçin Yerel Asgari Ücret Uygulaması” başlıklı değerlendirme esas alınarak incelenecektir.

Dönemin Oda Başkanı Zafer Çağlayan tarafından hazırlanan ve ASO’nun yayınladığı raporda temel olarak; ülkemizdeki asgari ücretin geri kalmış bölgeler için yüksek belirlendiği; bu asgari ücretin uluslararası rekabeti olanaksız kıldığı; istihdam artışını engellediği öne sürülerek bölgesel asgari ücret uygulamasına geçilmesi gerektiği belirtilmektedir. Raporda bu görüşü desteklemek için, ülkemizdeki bölgeler arası gelir dağılımına ilişkin göstergeler incelenmekte; Dünya’nın çeşitli ülkelerindeki asgari ücret belirleme sistemleri değerlendirilmekte; Türkiye’nin bu asgari ücret düzeyi ile Bulgaristan, Romanya, Çin gibi ülkelerle rekabet etmesinin mümkün olmadığı vurgulanmakta ve bölgelere göre asgari ücret uygulaması konusunda somut bir öneri sunulmaktadır. Bu öneriye göre; Türkiye asgari ücret uygulaması açısından birinci bölge, ikinci bölge ve üçüncü bölge adı verilen üç bölgeye ayrılmaktadır. Birinci bölge gelişmişlik açısından sıralamada en altta olan 19 ilden oluşmaktadır. 2. Bölge gelişme açısından Türkiye ortalamasının altında olan 19 il dışındaki 30 ili kapsamaktadır. 3. Bölge ise Türkiye ortalamasının üzerindeki illerden oluşmaktadır.

İstihdamı ve üretimi arttırmak, toplumsal gelişmeyi hızlandırmak ve uluslararası rekabet gücünü arttırmak amacıyla;

1. Bölge de asgari ücretin şu anda geçerli olan asgari ücretin yarısına indirilmesi ve ücretten alınan vergi ve sigorta prim oranlarının 10 yıl süre ile yüzde 1 e düşürülmesi,
2. Bölge için yürürlükte bulunan asgari ücretin aynen muhafaza edilmesi ve 5 yıl süre ile ücretlerden alınan vergi ve sosyal prim oranlarının yüzde 1 e düşürülmesi,
3. Bölge kapsamına giren illerde asgari ücretin aynen kalması öngörülürken, asgari ücretten alınan vergi ve sigorta primlerinin düşürülmesi önerilmektedir.

Öneriden de anlaşılabileceği gibi, 2. ve 3. Bölge için öngörülen uygulamaların arasındaki tek fark, vergi ve sosyal sigorta primlerinde yapılacak olan indirim düzeyi olarak görülmektedir. Öneri ile mevcut asgari ücretlilerin haklarının aynen korunması benimsenmektedir. Bu öneri sonucunda, aslında, mevcut asgari ücretin yanında, bu ücretin yarısı kadar bir ücretin 1. Bölgede yer alan 19 ilde uygulamaya konulması önerilerek iki ayrı asgari ücret ortaya çıkarılmaktadır.

Türkiye’de bölgesel asgari ücret tartışmalarına temel oluşturan yaklaşımlar ifade edilirken ilginç değerlendirmeler yapılmaktadır. Raporda ülkemizdeki asgari ücretin gelişimi

değerlendirilirken “Unutmayalım ki ülkemizde Asgari Ücret uygulanması önce bölgesel düzeyde başlamış, daha sonra asgari ücretin bir sosyal politika aracı olarak kullanılması-na karar verilince genel asgari ücret uygulamasına geçilmişti” denilmektedir. Aslında bu ifade ile “bölgesel asgari ücret önerisinin asgari ücret de yaklaşık 40 yıl önceye dönmek anlamına geleceği ve asgari ücreti bir sosyal politika aracı olarak kullanmaktan vazgeçilmiş olacağı” açıkça itiraf edilmiştir. Oysa, daha önce de değinildiği gibi, asgari ücret ve benzeri sosyal korumalar doğrudan doğruya bir sosyal politika aracı olarak önem taşırlar. Bu nitelikleri yok olduğu anda kendileri de yok olurlar.

Raporda “İşsizlik özel sektörden daha fazla istihdam yaratarak düşürülebilecektir. Özel sektörde daha fazla istihdam sağlanabilmesi için iş gücü piyasasındaki katılıkları azaltacak ve iş gücü maliyetlerini düşürecek kararların alınmasına ihtiyaç vardır. Bu yüzden alınacak kararların başında yerel asgari ücret uygulanmasına geçiş gelmektedir.” “Ekonomi giderek artan uluslararası rekabet ve işgücü piyasasındaki katılıklar nedeni ile yeterli düzeyde istihdam yaratamamaktadır.” Şeklinde değerlendirmeler yapılarak bölgesel asgari ücretin temel gerekçeleri vurgulanmaktadır.

Oysa aynı raporda ülkemizdeki iş gücü piyasasının durumu değerlendirilirken aşağıdaki ifadelere yer verilmiştir:

“Asgari ücret ile istihdam arasındaki ilişki özellikle bizim gibi asgari ücret uygulamasının sıkı bir biçimde denetlenmediği ve bu nedenle de asgari ücret ile ortalama ücretin önemli ölçülerde farklılaşabildiği ülkelerde çok zayıftır.. “Kayıtdışı kesimlere ödenen ücretler asgari ücretlerin altındadır”. “Türkiye’de asgari ücret... gelişmiş bölgelerimizdeki işçi açısından düşüktür”. “Asgari ücret asgari geçim için gerekli gelirin yüksek olduğu gelişmiş illerimizde düşüktür”. “Sosyal ekonomik gelişmişlik sıralamasında en altta yer alan 19 ilimizde asgari ücretli çalışan sayısı çok yüksek değildir. Bu illerimizin nüfusu nüfusumuzun yaklaşık yüzde 15’ini oluştururken, bu illerimizdeki asgari ücret üzerinden prim ödeyen toplam sigortalı sayısı, asgari ücretten toplam sigortalıların yaklaşık yüzde 3.5’ini oluşturmaktadır”. “Gelir düzeyi düşük ve işsizliğin yoğun olduğu illerimizde mevcut asgari ücretin altında bir ücretle çalışmaya hazır yüz binlerce işsiz vardır. Zaten kayıtdışı sektörde milyonlarca kişi her türlü sosyal güvenceden yoksun, asgari ücretin altında bir ücretle çalışmaktadır. Bu durum ülkemizin bir gerçeğidir ve yadsınamaz”.

Görüldüğü gibi, bölgesel asgari ücretin gerekliliği üzerine gerekçeler üretilirken, aslında bu önerinin ne kadar gerçek dışı olduğunu ortaya koyan değerlendirmeler aynı rapor içinde sıralanmaktadır. Gerçekten de ülkemizdeki durum göz önüne alındığında, ne iş gücü piyasasının katılığından ne de asgari ücret dolayısıyla ortaya çıkan ve rekabetçi olmayan bir yapıdan söz edilebilir.

İleri sürülen öneri, 1. Bölgede asgari ücretin düşürülmesi yanında, 3. Bölgede yer alan gelişmiş illerde asgari ücretin olduğu gibi korunmasıdır. Oysa raporun değerlendirme bölümlerinde, bu ücretlerin gelişmiş bölgeler için düşük kaldığı açıkça vurgulanmaktadır. Ancak öneriyi yapanlar geri kalmış bölgelerde asgari ücretin yarıya indirilmesini

öngörürken, gelişmiş iller için asgari ücretin artmasını önerememektedir(!). Kendi içinde bu çelişkiyi doğuran temel neden, bölgesel asgari ücret önerisinin, ülkenin görece olarak az gelişmiş bölgelerinde daha düşük bir asgari ücret uygulanmasını sağlamaktan başka bir amacının olmamasıdır. Bu denli “sade”(!) bir amaç kolay kolay savunulamayacağı için gerekçeler sıralanırken önemli çelişkiler oluşmaktadır.

Bölgesel asgari ücretler konusunda dünya örnekleri verilirken de benzer nitelikli çelişkiler yansımaktadır. Öncelikle, bölgesel asgari ücretin uygulandığı belirtilen ABD, Meksika, Japonya, Hindistan, Çin gibi ülkelerin hiçbirisinde önerildiği gibi bir asgari ücret uygulaması yoktur. Hemen her ülkede, bölgelerde farklı asgari ücretler bulunsun bile, bu ücretler işletmelerin büyüklüğüne, ciroya işçi sayısına, yaşam koşullarına ve üretimin niteliğine bağlı olarak farklılaşmaktadır. Rapor da ifade edilmektedir. Örneğin ABD için “ABD’de asgari ücret uygulaması eyaletlere göre farklılaşmaktadır” denilerek bölgesel asgari ücret uygulandığı izlenimi verilirken; hemen ardından “asgari ücret, uygulamanın bulunduğu eyaletlerde işletme büyüklüğüne, ciroya ve işçi sayısına göre farklılaşmaktadır” şeklinde gerçek dinamikleri yansıtan bir belirleme yapılmak zorunda kalınmaktadır. Aynı durum raporda bölgesel asgari ücrete örnek olarak gösterilen Meksika, Japonya ve Çin için de geçerlidir. Raporun kendisi, açıkça, bölgelerin gelişmişlik farklarına bağlı olarak belirlenmiş asgari ücret uygulamasının dünyanın hiçbir ülkesinde bulunmadığını ortaya koymaktadır.

Türkiye Avrupa Birliği ile üyelik müzakereleri yürüten bir ülkedir. Ekonomik toplumsal ve siyasal yapılarını uyumlaştırmak amacıyla ayrıntılı çalışmalar sürdürmektedir. Oysa raporu hazırlayanlar, asgari ücret gibi temel bir kurumsal mekanizma konusunda bölgesel asgari ücreti destekleyecek hiçbir veriyi AB’den gösterememektedir. Avrupa Birliği’ndeki durum incelenirken, “AB’ye üye 25 ülkeden 18’inde asgari ücretin uygulandığı vurgulanmakta; Almanya, Avusturya, Danimarka, İsveç ve İtalya’da asgari ücretin bulunmadığı belirtilmekte; bütün ülkelerde asgari ücretin endüstri düzeyinde sürdürülen toplu iş sözleşmesiyle belirlendiği” ifade edilmek zorunda kalınmaktadır. Bu yanı sıra Avrupa Birliği’ne sürecinde bulunan Türkiye’ye “Bölgesel Asgari Ücret” şeklinde bir öneri yapılarak, Avrupa Birliği uygulamasıyla ilişkisi bulunmayan bir yapısal düzenleme önerilmiş olmaktadır.

Karşılaştırmalı asgari ücretler...

Değişik ülkelerdeki asgari ücret karşılaştırması konusunda, sık sık, Türkiye’deki asgari ücretin parasal değerinin Romanya, Bulgaristan, Macaristan, Polonya gibi ülkelere göre yüksek olduğu belirtilerek, bu durumun uluslararası rekabette sorun oluşturduğu ifade edilmektedir. Yalnızca asgari ücretin parasal değeri üzerinde yapılan karşılaştırmaların yetersizliği ve diğer kamu katkıları değerlendirilmeden sonuç çıkarılmasının yanlışlığı ortadadır. Başka bir deyişle parasal düzeylerde yapılan karşılaştırmalar gerçeği tam olarak yansıtmamaktadır. Buna karşılık parasal asgari ücretlerin incelemesi bile, iddia edildiği gibi “rekabet gücünün olumsuz etkilenmesi” sonucunu doğurabilecek bir durumun

ortaya çıkmadığını göstermektedir. Aşağıda Avrupa'daki 18 ülke, asgari ücret düzeyleri açısından Türkiye ile karşılaştırmıştır.

Tabloda nominal asgari ücret düzeyleri Türkiye'den düşük olan 9 ülke ile Türkiye'den yüksek olan 9 ülkede 1999-2009 yılları arasında ortaya çıkan gelişme gösterilmektedir. Türkiye'de 1999'da yaklaşık 214 Euro olan aylık asgari ücret tutarı 2009 yılında 310 Euro'ya yükselmiştir. 10 yılda Euro olarak yüzde 45'lik bir artışın gerçekleştiği görülmektedir. Buna karşılık, Türkiye'nin rekabet ettiği öne sürülerek asgari ücretin düşüklüğü konusunda örnek gösterilen ülkelerde, bu dönem içinde, asgari ücrette ortaya çıkan artış oranı ülkemizdeki artışın 8-10 katına ulaşmaktadır. Örneğin; 10 yıllık süre içinde asgari ücretler Romanya'da yüzde 450, Slovakya'da yüzde 328, Bulgaristan'da yüzde 282, Macaristan'da yüzde 200, Çek Cumhuriyeti'nde yüzde 228, Polonya'da yüzde 95 oranında artmıştır. Yukarıda da belirtildiği gibi Türkiye'de bu artış oranı yüzde 45 tir. Bu gelişme sonucunda 9 ülkenin ortalama asgari ücret düzeyi 1999 yılında Türkiye'deki asgari ücretin yüzde 37 si iken 2009 yılında yaklaşık yüzde 80'ine ulaşmıştır.

Avrupa Ülkelerinde Asgari Ücretin Gelişimi (1999-2009) (Euro/Ay)			
Ülkeler	1999	2009	Artış Oranı (yüzde)
Romanya	27,31	149,16	450
Bulgaristan	32,72	122,71	282
Slovakya	69,43	295,50	328
Letonya	75,19	254,13	237
Estonya	80,32	278,02	248
Litvanya	92,14	231,70	151
Macaristan	89,15	268,09	200
Çek Cum.	92,35	297,67	228
Polonya	158,94	307,21	95
Toplam Ortalama	80	245	206
TÜRKİYE	213,48	309,94	45
Lüksemburg	1.162,08	1.641,74	41
Fransa	1.035,97	1.321,05	28
Hollanda	1.064,20	1.381,20	30
Belçika	1.074,44	1.387,50	29
Yunanistan	522,00	817,83	56
İspanya	485,71	728,00	50
İrlanda	944,71	1.461,85	55
Portekiz	356,72	554,17	56
Slovenya	361,33	597,43	65
Toplam Ortalama	777	1.098	41

Kaynak: Eurostat (Ortalama değerler ve artış yüzdeleri tarafımızdan eklenmiştir.)

Asgari ücret düzeyleri Türkiye'den düşük olan ülkelerde yüksek oranlı artışlar görülürken aynı durum, Türkiye ile daha yüksek asgari ücret uygulanan ülkeler arasında geçerli değildir. Tablodan açıkça görülebileceği gibi 10 yıllık süre içinde, en yüksek asgari ücretin bulunduğu Lüksemburg, Fransa, Hollanda Belçika gibi ülkelerde Türkiye'deki artış oranına paralel bir gelişme yaşanmıştır. Asgari ücret düzeyleri Türkiye'nin 2 katından fazla olan Portekiz, İspanya, Yunanistan gibi ülkelerde ise Türkiye'deki artış oranından

daha fazla artış olmuştur. Türkiye'deki yüzde 45 artışa karşılık bu ülkelerde artış oranları yüzde 50 ile yüzde 65 arasında değişmektedir. Bu görünüm, Avrupa genelinde son 10 yıl içinde asgari ücreti görece olarak en düşük düzeyde tutan ve deyim yerindeyse "yoksulluk çitasını" giderek düşüren, tek ülkenin Türkiye olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Bu sonuçlardan Türkiye'deki asgari ücret üzerinden bir uluslararası rekabet gücü olumsuzluğunun ortaya çıktığını söylemenin nedenli kasıtlı, yanlış ve gerçek dışı bir yaklaşım olduğu ilk bakışta görülmektedir.

Önerilerin temelinde asgari ücretin reddi yatmaktadır!

Bölgesel ücret yaklaşımı öncelikle asgari ücretin ortaya çıkmasına yol açan temel değerlendirmelere aykırıdır. Çünkü, kavram olarak asgari ücretin içinde, çalışanın kendisinin razı olması durumunda bile altına inilemeyecek bir ücret kavramı yatmaktadır. Çeşitli nedenlerle her bölgede, her işyerinde, her düzeyde ücretle çalışmaya hazır insanlar bulunabilir. Hatta hiç para verilmeksizin boğaz tokluğuna çalışmaya razı olanlar da çıkabilir. Çünkü ücretlerin düzeyinin piyasaya bırakıldığında nereye kadar inebileceğini dünya yaşamıştır.

İşsizliği yok edemeyen bir ekonomide, kendi haline bırakılmış bir ücret belirleme sisteminin yalnızca fiziksel varlığı sürdürmeye yetecek bir gelir karşılığında çalışmayı doğuracağı açıktır. Bu anlamda bazı bölgelerde düşük ücretlerle çalışmaya hazır insanların bulunduğu gerekçesiyle asgari ücretin daha düşük belirlenmesini önermek, mantık olarak asgari ücreti reddetmektir.

Bu yaklaşıma gerekçe oluşturulurken, merkezi olarak belirlenmiş asgari ücretin ülkenin belli bölgelerindeki ortalama gelirden daha yüksek olduğu öne sürülmektedir. Böylece asgari ücretin gelişmemiş bölgelerde ortalama gelire eşitlenerek sürdürülebileceği belirtilmektedir. Oysa burada sözü edilen bölgeler tarımsal gelirle veya düzensiz çalışmayla oluşmuş bir ortalama gelir düzeyine sahip bölgelerdir.

Asgari ücret ise ücretli emek ve sermaye ilişkisi içinde, sanayi ve hizmet alanında oluşan bir kategoridir. Daha düşük katma değerli bir tarımsal üretimin veya düzensiz işlerin ortaya koyduğu ortalama gelir ölçü alınarak asgari ücret konusunda yükseklik ya da düşüklük tartışması yapılamaz. Bu anlamda gelişmemiş bölgelerde ki ortalama gelir düzeylerine bakarak asgari ücret tartışması sürdürmek aynı olguları karşılaştırmaya dayalı bilimsel bir yaklaşım olamaz.

Bir başka gerekçe; merkezi asgari ücretin ücret yapısında bir katılık oluşturduğu, özellikle emek yoğun üretim alanlarında maliyetleri yükseltici bir işlev yüklediği ve dolaşısıyla rekabet gücünü olumsuz etkilediği görüşüdür. Burada da belli kavramları yerli yerinde kullanmamak gibi bir eksiklik söz konusudur. Çünkü istihdamın yaklaşık yarısının kayıtdışı olduğunun bilindiği, yaygın bir asgari ücret uygulamasının var olduğu ve düzensiz çalışmalarla gelirlerin asgari ücretin altında oluşabileceği bir ülkede, iş yaşamına ilişkin düzenlemelerin katılığından söz edebilmek mümkün değildir.

İş gücünün yaklaşık yarısının kayıt dışı olduğu bir ekonomik çerçeve, olabilecek en esnek çerçevedir. Hiçbir yasal düzenlemeyle bu sonucun doğurduğu esneklik sağlanamaz. Dolayısıyla bir yandan kayıt dışının çok yaygın olduğu kabul edilirken, öte yandan iş gücü piyasasının esnek olmadığını öne sürmek çelişkilidir.

Bölgesel asgari ücret uygulamasının bölgelerin gelişmişlik düzeyini veri kabul ederek belirlenmesi, aslında, bir başka durumu daha sürekli kılmayı doğurmaktadır.”Bölgelerin gelişmişlik düzeyine göre farklı asgari ücret” demek, bölgelerin gelişmişlik farklarının en azından olduğu gibi kalması demektir. Oysa asgari ücret uygulamasıyla amaçlanan, gelir dağılımı farklılıklarının azaltılmasıdır.

Ülkede yaşayan herkese, bir iş bulabildiğinde ve işsiz kaldığında insanca yaşama düzeyini sürdürebileceği koşulların yaratılması gerekir. Oysa asgari ücreti bölgesel düzeyde farklılaştırmak, bölgelerde var olan dengesizliklere ve farklılıklara süreklilik kazandırarak, toplumsal gelişmenin önüne geçmek demektir.

Asgari ücret çalışan kişiye ödenen bir ücrettir. Dolayısıyla, öncelikle çalışanın ailesiyle birlikte temel gereksinimlerinin karşılanması tartışılmak durumundadır. Bu anlamda merkezi işkolunda tek başına geçerli olması doğru değildir.

Bu anlamda bölgeler arasındaki toplumsal farklılıkları derinleştirecek ve gelişmişlik düzeyleri arasındaki uçurumu sürekli hale getirecek yapısal ücret düzenlemeleri toplumsal açıdan savunulabilir nitelikte değildir. Ülkede gerçekleşen koşullara, yaşamsal ihtiyaçlara ekonomik faaliyetlere ve üretkenliklere göre taban ücret uygulamasını toplu sözleşme sistemi içinde müzakere ve uzlaşma yoluyla belirlemek amaçlanmalıdır.

SENDİKAL ÖRGÜTLENMEDE ERİME!

Bir ülkenin gelişmişliğinin en temel göstergesi, örgütlü toplumun ve sendikal örgütlenme ve özgürlüklerin gelişkinliğidir. Hak arama mücadelelerinde yaratılmış bütün örgütlenme araçları özgürlükler alanında işlev görürler.

Bu alanlar ne kadar geniş ve gelişmiş ise, hak aramak için yaratılmış örgütlenme araçları ve mücadele biçimleri de bir o kadar gelişkindir.

Yaratılan toplam değerın adaletli paylaşımı, yoksulluğun, kayıt dışılığın ve gelir adaletsizliğinin ortadan kaldırılması için gereklidir. Bunun sağlanması için ise, sendikal örgütlenmelerin varlığı önem kazanmaktadır.

Ülkemizdeki yürürlükte olan sendikal haklara ilişkin düzenlemelerin temeli 12 Eylül darbesi sonrasında atılmıştır.

Sendikal mevzuatta yıllar içinde yapılan tüm değişikliklere rağmen “örgüt”ü tehlikeli ve denetim altında tutmayı amaç edinen ana yapı korunmuştur. Aynı mantık ve yaklaşım, 2001 yılında yürürlüğe giren kamu çalışanlarının sendikal örgütlenmesine ilişkin yasada da kendini belirgin biçimde göstermektedir.

Sendikalar, toplu iş sözleşmesi, grev haklarına ilişkin konulan katı kurallar, Anayasa’dan başlayarak genişleyen yasaklar ve kısıtlamalar sistemi, işçi sınıfının bütünlüklü olarak örgütlenmesini zaafa uğratan bir sistem yaratmıştır.

Sendikaya üye olmayı “riskli”, “işin kaybedilmesi” gibi tehditlere açık hale getiren bir sistem, kayıt dışılığın yaygın olduğu ve kuralsızlığın genel kural haline geldiği bir ortam sendikaların büyümesini önlemiştir.

Bununla birlikte, 1990 yıllarda başlayan ve günümüzde hızlanan özelleştirmeler, mevcut örgütlü işyerlerinin kapanmasını ve sendikaların üye kayıplarının hızlanmasını getirmiştir.

Yıllarca sağlıklı bir istatistik sistemi sayesinde, Avrupa’nın en örgütlü işçi sınıfına sahip olduğu görüntüsü veren Türkiye’de gerçek tablo gizlenmeye çalışılmıştır. Bu şekilde, sendikal haklar yönünden Türkiye’de bir sorun olmadığı izlenimi yaratılmak istenmiştir.

Toplu sözleşme imzalamak için gerekli olan yüzde 10 barajının aşılması gibi zorunlu bir neden, gerçeklerin bizzat sendikalar eliyle gizlenmesine de beraberinde getirmiştir.

DİSK, hukuksal koşulları, sistemin işleyişini her seferinde gözler önüne seren, “kral çıplak” diyen bir yaklaşım içinde olmuştur.

Kendini kandırmaya çalışan, düzenin sendikal anlayışlarıyla mücadele ederek, 12 Eylül düzenin işçi sınıfının örgütlenmesini dağıtan; sermayenin istediği bireyleştirilmiş, yalnız-

laştırılmış ve kendini teslim “patron”un insafına terk etmiş bir işçi profili yaratan resmini çizmiştir.

İstatistikler üzerinden sürdürülmek istenen çarpıtılmış resmin ardındaki gerçek zamanla ortaya net bir şekilde çıkmıştır.

Türkiye’de işçi sınıfının, memurlar ayrı tutulursa, örgütlülüğünün büyük bir kan kaybı içinde olduğu artık kesin biçimde anlaşılmıştır.

YIL	TİS Kapsamındaki İşçi Sayısı	Toplam İşçi Sayısı (Ücretli/Yevmiyeli)	Sendikalaşma Oranı %
1988	1.591.360	7.170.000	22,2
1995	1.144.989	8.471.000	13,5
1998	1.209.155	9.712.500	12,4*
2002	1.007.305	10.625.000	9,5
2006	902.247	12.617.000	7,1
2008	750.018	12.937.000	5,8**
2009	789.533	13.112.000	6.0

Kaynak: CSGB verileri

* Burda ayrıca belirtilmesi gereken nokta,1998 yılında Dünya Bankası’nın OECD ülkeleri içinde yaptığı araştırmada Türkiye %9.1 oranında sendikalaşmaya sahip olduğu gösterilmiştir.

** 2009 yılında ekonomik krizin Türkiye fazlası ile etkilediğini göz önüne aldığımızda, yukarıda %5,8 düzeyindeki sendikalaşma oranının daha da aşağıya inmiş bulunduğunu tahmin etmek zor değildir.

12 Eylül 1980 darbesinden önce Bakanlığın verilerine göre, sendikalı işçi sayısı 5,7 milyona ulaşmıştı. Ancak bu sayının çifte üyelik vb. gibi birçok etken nedeniyle abartılı olduğu da belirtilmektedir.⁽³³⁾ Tahmini olarak sendikalı üye sayısının 2 milyon dolayında olduğu genel kabul görmektedir. Farklı bir ifade ile 1980 yılında sendikalaşma oranı toplamda yüzde 47 civarındayken, özel sektörde yüzde 20’ler düzeyindeydi.

Bu oranlar 80’li yılların sonuna gelindiğinde toplamda yüzde 20’ler civarında, özel sektörde ise yüzde 8 düzeyine inmiş durumdaydı.

Aradan geçen 30 yılda nüfus 2, çalışan sayısı 3 kattan fazla artmış, ülke sanayisi büyümüş olmasına rağmen, sendikalı işçi sayısı giderek düşmüştür. Bugün toplu sözleşme yapabilen toplam sendikalı sayısı 800 binin altındadır.

Bu sendikalaşma oranı ile Türkiye’de gerçek bir sosyal diyalog oluşması olanaksızdır. AB ile üyelik müzakereleri sürdüren Türkiye’nin, sosyal modeli sosyal diyalog üzerine oturan bir topluluğa üyeliğinin başlıca koşullarından birinin bu olduğu gerçeğine göre davranması gerekmektedir.

Fakat ne yazık ki, ülkemizde bırakın sendikal hakların geliştirilmesini, kamu çalışanlarının grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakları bile tanınmamaktadır. Farklı alanlarda kurulmaya çalışılan, örneğin, Emekli-Sen, Genç-Sen ve Çiftçi-Sen gibi sendikalar, hükümet tarafından kapatma davalarıyla karşı karşıya bırakılmaktadır.

[33] Türkiye İşçi Sınıfı ve Sendikacılık Hareketi Tarihi, Yıldırım Koç, Eylül 2003, Yol-İş Yayınları, sf. 106-107

Asıl çarpıcı olan yan, iktidarların hukuku yok sayan yaklaşımlarının, yargı tarafından da paylaşılması, Anayasa'nın 90. Maddesine göre yasaların üzerinde olan uluslararası sözleşmelerin mahkemeler tarafından görmezden gelinmesidir.

Emekli-Sen ve Genç-Sen hakkında verilen kapatma kararları, açık biçimde Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelere aykırıdır.

Diğer yandan bu sendikalaşma oranı ile Anayasada tarif edilen "sosyal devlet" kavramının da yaşama geçme olanağı yoktur. Bir yandan tüm kamu girişimleri tasfiye edilirken diğer yandan da sendika üyeliği oranlarının dibe vurması ülkede çok ciddi sosyal problemlerin olduğu göstergesidir.

Yüzde 45-50 düzeylerinde seyreden kayıtdışı istihdamın ve yoksulluğun azaltılması, sendikal örgütlenmelerin önündeki bu anti-demokratik yasaların varlığı sürdükçe, söz konusu olamayacaktır.

TÜRKİYE'DE SENDİKAL HAREKET: BİR YOL AYRIMINA DOĞRU!..

Türkiye'de sendikali işçi sayılarında önemli oranda bir azalmanın yaşanması yakın zamanda yapılan birçok habere konu olmuştur.⁽³⁴⁾ Son zamanlarda yayınlanan bir dizi haberde sendikaların çoğunluğunun yüzde 10 barajının altında kalacağı belirtilmiş ve daha da ötesi “tarih” olacağı doğrudan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik tarafından dile getirilmiştir.⁽³⁵⁾

Bunun görünür tek bir nedeni vardır: Yapılan yasa değişikliği ile işkolunda çalışan sendikali işçi sayısının tespitinde Çalışma Genel Müdürlüğü'nün kayıtlarının yerine SGK kayıtlarının alınması. Bu şekilde eski yöntemle yüzde 60'a yakın olan sendikalaşma oranı, yeni yöntemle bir anda yüzde 10'un altına düşmüştür.

Ortaya çıkan bu durum, 12 Eylül'le yaratılan sistemin gerçek yüzünü de açığa çıkarmıştır. Bütün sistem yalana dayalıdır, istatistiklerde işçi sayıları da sendika üye sayıları da tümüyle yanlış ve eksiktir.

Yıllardır bu yalan ve yanlışlıklara dayalı çarpık sistem bilinçli bir şekilde uygulanmıştır. Böylece 12 Eylül zihniyeti ile uyumlu yapıların korunması ve DİSK gibi aykırı düşenlerin ise sistem dışında tutulması hedeflenmiştir. Buna rağmen, DİSK bu sistemi kırmış ve yaratılmak istenen korporatist yapıyı sarsmıştır.

Ancak görülmüştür ki, Bakanlığa verilen yetkiler, sendikaların üzerinde her zaman bir baskı aracına dönüştürülmüştür. Keyfi olarak DİSK üyesi bazı sendikaların baraj altında bırakılması bunun açık örnekleridir. Elbette bunlara karşı gerekli mücadele hakkıyla verilmiştir. Örneğin Sosyal-İş Sendikamızın açtığı dava nedeniyle 2003 yılından itibaren 6 yıl boyunca 17 nolu işkolunda değişiklik yapılamamıştır.⁽³⁶⁾ Bu aynı zamanda, sendikal sistemi hareketsiz bırakan hukuk sisteminin de açmazlarını göstermektedir.

Yapılan yasa değişikliğinden sonra, sistemin gerçek yüzü ortaya çıkınca 2009 yılından itibaren, işkollarındaki işçi ve sendikalarının üye sayıları yayınlanamaz hale gelmiştir.

Bu sorunu, yalnızca yasa değişikliği nedeniyle ortaya çıkan bir oran değişikliği olarak görmek ve göstermek, bugüne kadar kimi sendikal yaklaşımların tercihi olmuştur. Dolayısıyla, üye sayısı sabit iken, işkollarındaki kayıtlı işçi sayısının artmasının yol açtığı istatistiksel bir sorunun yaşandığı biçiminde değerlendirmelere gidilmiştir.

Oysa herkes bilmektedir ki, yayınlanan istatistiklerin her iki bölümü de yanlıştır. Sendikaların üye sayılarını gösteren sayılar, gerçeği hiçbir biçimde yansıtmamaktadır. Buna en başta oluşturulan sistemin kendisi zemin yaratmaktadır. Ölen, işkolu değiştiren,

[34] <http://haber.gazetevatan.com/sendikali-isci-sayisi-1-milyonun-altinda/391500/2/Haber>

[35] <http://www.hurriyet.com.tr/ekonomi/18346717.asp>

[36] <http://www.csgeb.gov.tr/csgebPortal/ShowProperty/WLP%20Reposi>

emekli olan işçilerin büyük çoğunluğu, kayıtlarda üye olarak kalmaya devam etmekte, bazı durumlarda bir işçi istifa etmeden birden fazla sendikaya üye olarak, sistemdeki sayıyı artırmaktadır.

Böylece 12 Eylül Cuntası ile temelleri atılan “ucuz ve örgütsüz işgücüne dayalı ekonomik büyüme politikası” ile bu politikayı kalıcı hale getirmek için kurumsallaştırılan “Çalışma İlişkileri Sisteminin” üstü örtülmekte ve görünmez hale getirilmektedir. Amaç ile araç arasındaki bağlantının görülmesini engelleyen bu yapı, tartışmaların sistem içinde bolca yer alan ayrıntılı yasak ve engellerle sınırlı olarak sürdürülmesine yol açmaktadır.

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ve Türkiye’deki sendikaların çoğunluğunun eleştirileri de önemli aykırılıkların giderilmesini öngören yerinde ve gerekli karşı çıkışlar olmakla birlikte, sistemin özüne ve amacına yönelik olmadığı sürece yetersiz kalacaktır.

DİSK ise, 12 Eylül düzeninin tüm açmazlarını, yanlışlarını yeniden çalışmalarına başladığı tarihten itibaren sürekli olarak ortaya sermekte, değiştirilmesi için çaba harcamaktadır. Yayınlanan tüm genel kurul raporlarında bu durum çeşitli boyutlarıyla sergilenmiştir.

Sendikalı üye sayısının azaldığı, sendikaların güncel gelişmeler karşısında giderek boyutlanan sorunlar yaşadığı, hatta bunun bir krize dönüştüğü tespitleri DİSK tarafından yıllardır yapılmakta ve çözüm önerileri dile getirilmektedir.

Dolayısıyla bugün tartışılan sendikaların zayıfladığına, toplam çalışanlar içinde sendika üyelerinin azaldığına ilişkin veriler gün ışığına çıktıkça şaşırانları anlamak gerçekten güçtür.

Ülkemizde yaşanan sorunun birbirini tetikleyen veya etkileyen birden fazla faktörü bulunmaktadır. Bunlardan ilki, nesnel koşullardaki değişimdir, daha yaygın ifadesi ile küreselleşme sürecidir.

İkincisi, hem buna bağımlı hem de bundan bağımsız olarak sendikal örgütlenme, toplu sözleşme ve grev hakkı üzerindeki kısıtlamalar, başka bir deyişle, 12 Eylül’ün öngördüğü Toplu İş İlişkileri Sistemidir. Üçüncü olarak sendikal hareketin öznel durumu, yani koşulları algılama ve buna uygun politikalar geliştirmedeki yaklaşım yetersizliğidir.

SENDİKAL HAREKETTEKİ KRİZİN ORTAYA ÇIKIŞI...

Kapitalizmin küresel boyuttaki krizinin sonuçları, ekonomik, sosyal ve siyasal alanda çok boyutlu etkiler yaratmıştır. Bunların hemen başında, daralan üretim ve batan işletmelerle birlikte işten çıkarmaların artması sonucunda firmaların yarattığı işsizlik ve yoksullaşma ile beraber, sendikal hareketin önemli oranda üye kayıplarıyla karşılaşması gelmektedir.

Bu kayıpların telafi edilmesi için başlatılan çabalar ise henüz sonuçlarını vermemiştir. Ancak yaşanan gelişmelerin küresel sendikal hareket açısından olduğu kadar, hatta daha fazlasıyla Türkiye sendikal hareketi tarafından da çok iyi değerlendirilmesi gerektiği çok açıktır.

Eğer bir krizden, hele sendikal hareketin krizinden söz ediyorsak, bunun yeni bir olgu olmadığı hatırlanmalıdır. DİSK, 1990'ların ortalarında bu soruna işaret etmiştir:

“Sermayenin krizden çıkabilmek için uyguladığı üretim sürecinin yeniden yapılanması ve küreselleşme politikaları sonucunda bir başka kriz, sendikaların krizi çıkmıştır.”

“Sendikaların temsil niteliği, yeni işletme yönetimi, üretim modelleri, hizmetler sektöründeki örgütlenme güçlüğü ve giderek büyüyen işsizlik sorunu nedeniyle yipranmaktadır.”⁽³⁷⁾

Küreselleşme, büyük ölçekli üretim sistemini küçük ve çok parçalı hale getirmekle kalmamış, özellikle emperyalist merkezlerden yeni gelişen veya kapitalistleşen ülkelere aktarmıştır. Taşeronlaştırma, sosyal devlet uygulamalarının törpülenmesi, esnek istihdam politikalarının uygulanması ve dayatılması, özelleştirme bu süreci geliştiren unsurlar olmuştur.

2008 yılından itibaren yaşanan küresel kriz, zaten sürmekte olan bu olumsuz gelişmeyi daha geliştirmiş, yaygınlaştırmış ve hatta “esnekleştirme” yöntemleriyle kurumsallaştırmıştır.

Küresel sendikal hareket, 1990'lardan itibaren ortaya çıkan ortamı, ulusal çapta sendikal birleşmelerle aşmaya çalışmış, örnekleri DİSK'in sendikal pratiğinde yer alan, yeni örgütlenme kampanyalarıyla gençlik, kadınlar, etnik kökenliler vb. işçi sınıfı içindeki yeni alanlara yönelterek çözümler bulma çabasına girişmiştir.⁽³⁸⁾

Ülkemiz açısından durumu değerlendiren Konfederasyonumuz, küreselleşmenin yarattığı etkiler yanında, geçmişten beri yaygın bir sorun olan kayıt dışı ekonomi ve kayıt dışı istihdamın da sendikalaşmayı engelleyen bir faktör olduğuna dikkat çekmiştir. Sendikalaşma bilincinin geliştirilmesi, kayıt dışında kalan işçi sınıfının kayıtlı ve sendikalı olması için çeşitli kampanyalar başlatılmıştır. Bu anlamda atılan bir ilk adım olarak 1994 yılında başlatılan “Sigortasız Çalışma!” kampanyası örnek teşkil etmiştir.⁽³⁹⁾

Temel yapısını kamu kurum ve kuruluşlarıyla, kamu iktisadi işletmelerinde çalışan işçilerin oluşturduğu Türk-İş ve Hak-İş, özelleştirmeler ile birlikte tabanlarının giderek eridiğini görmezden gelmişler, sendikal mücadeleyi ise uzun süre DİSK'in örgütlenmesini durdurma, 12 Eylül sistemini kendi yararlarına kullanma şeklinde algılama yolunu tercih etmişlerdir.

Bu durum, yeni ve örgütsüz alanlara yönelmek yerine, mevcut örgütlü alanlar için kıyasıya bir mücadeleyi ve birçok yerde mevcut örgütlülüğü de dağıtan bir çatışmayı doğurmuştur.

Küresel kriz, yukarıda değinildiği gibi ülkemizde de benzeri etkiler göstermiş, ancak

(37) DİSK 9. Genel Kurul Çalışma Raporu, DİSK Yayınları No: 8, Temmuz 1994, Sf.31

(38) DİSK 11. Genel Kurul Çalışma Raporu, DİSK Yayınları No: 30, Temmuz 2000, Sf. 21-26

(39) DİSK Olağanüstü Genel Kurul Çalışma Raporu, DİSK Yayınları No: 20, Ocak 1996, Sf 35

özellikle özelleştirme sürecinin iktidar tarafından hızlandırılmasıyla birlikte daha belirgin biçimde işsizlik ve örgütlü işyerlerinin örgütsüzleştirilmesi gibi sonuçlar yaratmıştır.

DİSK sendikal hareketin giderek zayıflamakta olduğu gerçeğini, gerektiğinde kendi özelleştirisini de yaparak, her zaman ortaya koymaya, sendikal hareketin bir bütün olarak bu durumu anlamasına yardımcı olmaya çalışmıştır. İşleyen sistemin yanlışlıklarını örnekleriyle vererek, yaratılan çarpık yapıya vurgu yapmıştır.⁽⁴⁰⁾

Geçtiğimiz yıllar içinde, sendikalı işçi sayılarının gerçek bilançosunu çıkarabilmek için eldeki veriler kullanılarak tespitler yapılmaya çalışılmıştır. Toplu sözleşme kapsamındaki işçiler temel alınarak yapılan ilk çalışmada sendikalaşma oranının 1990'lı yılların sonlarından itibaren hızla gerilediği ortaya çıkmıştır.⁽⁴¹⁾ Çalışma raporumuzun önceki bölümlerinde de bu eğilimin günümüze kadar yansması açık biçimde görülmektedir. Bir diğer çalışma ise, doğrudan Konfederasyon genel başkanlarının yaptıkları açıklamalardan yola çıkılarak gerçekleştirilmiştir.⁽⁴²⁾ Her iki çalışmada kullanılan yöntemler bakımından farklı olsa da yaklaşık olarak aynı değerlere ulaşmıştır. Aynı zamanda durumun konfederasyon genel başkanları tarafından farkında olduğu; buna karşılık ne yapılması gerektiği konusunda açık bir ortak tutum alınmaması ise bizi sorunun üçüncü boyutuna götürmektedir.

12 EYLÜL DÜZENİ, YASAK, KISITLAMA VE ÖRGÜTSÜZLÜK!

Sendikal hareketin üzerinde yürüyeceği zemin temel olarak 12 Eylül faşist darbesiyle çizilmiştir. Konulan kalın kırmızı çizgiler doğrudan işverenlerin ve Türk-İş'in eliyle çizilmiş ve ilk uygulamanın siyasi sorumluluğu da Türk-İş'e verilmiştir.

Bu sistem, Türkiye'nin o dönemde de taraf olduğu tüm uluslararası sözleşmelere aykırı olduğu halde, ısrarla korunmaya çalışılmıştır. 2821 sayılı Sendikalar Yasası ile 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Yasası işçileri sendika üyesi olmaktan caydıran, sendikaları özgürce hareket etmekten alıkoyan, toplu sözleşme hakkını barajlarla ve daha birçok hükümle kısıtlayan, grev hakkını hak olmaktan çıkaran düzenlemeler içermektedir.

Baraj sistemleri, noter şartı, grev yasakları gibi sınırlamaların yanı sıra katı bürokratik yapı örgütlenmeyi işçiler ve sendikaları için bedelleri çok ağır olabilen bir işleyişe dönüştürmüştür.

Her iki yasada da yürürlüğe girdikleri 1983 yılından başlayarak günümüze kadar birçok değişiklik yapılmış olması, örgütlenme, toplu sözleşme ve grev haklarının fiilen kullanımı engelleyen temel yapıyı değiştirmemiştir.

İşsizliğin yoğun yaşandığı bir ortamda işçilerin örgütlenme çabalarının genellikle işten atılma gibi, çok ağır sonuçlar yaratması, hukuk sürecinin ise ağır işleyişi, hakların ko-

[40] DİSK 10. Genel Kurul Çalışma Raporu, DİSK Yayınları No: 21, Eylül 1997, Sf. 62

[41] http://www.calismatoplum.org/sayi9/celik_lordoglu.pdf

[42] http://www.sendika.org/yazi.php?yazi_no=4751

runması ve geri alınması konusunda hem işçilerin hem de sendikaların ellerini bağlamaktadır.

Birçok yerde işçi için sendika üyeliği, işsiz kalmak, açlığa mahkûm olmak gibi taşınması çok güç bedelleri ve sorumlulukları da beraberinde getirmektedir. Tüm olumsuzluklar karşısında sendikaların, örgütlenme yönündeki çabaları çoğunlukla istenilen sonuçlara ulaşamamaktadır.

BARAJLARIN ARDINDA “GÜVENCE” ARAYANLAR...

Bugün hukuksal düzeyde sendikal hareketin önünü tıkayan düzenlemelerin değiştirilmesinin önündeki engellerden birisi de, şaşırtıcı biçimde öncelikle işçi sendikalarının yönetimlerinin eğilimlerinden kaynaklanmaktadır.

1983 yılında bu sistemi kuran zihniyet dünyada ve ülkemizde yaşanmakta olan nesnel gerçekliğe, özelleştirme vb. gibi uygulamalarla sendikal örgütlerin güçsüzleştirilmesine ve üye sayılarının azalmasına seyirci kalmaya devam etmiştir. İşçi sınıfının sendikal mücadelesi açısından daha da korkunç olan ise bu düzenlemeleri DISK’e karşı bir silah olarak kullanma konusundaki çabaları olmuştur.

Sendikaların önemli bir bölümü, yaşanan sürecin dayattığı çalışma koşulları, ekonomik yönelimler, iktidarların “sosyal” politikaları ve işçi sınıfının durumundaki değişimleri genel hatlarıyla doğru algılayabilseler de buna yönelik yeni örgütlenme stratejileri geliştirme ve bunları hayata geçirme noktasında tıkanmaktadır.

Genellikle, alışkanlıkların sürdürülmesi eğilimi, kemikleşen bürokratik yapıların dönüşümünü zorlaştırmaktadır. Tek tek yöneticilerin iyi niyetleri veya değişim çabaları, bütün olarak mevcut işleyişlerin dönüşümleri algılama ve uygulamasında görünür veya görünmez engellerin aşılmasına yeterli olamamaktadır.

Bu elbette yalnızca Türkiye ile sınırlı bir sorun değildir. Tüm dünyada gerileyen sendikal hareketin yeniden güçlendirilmesi, yeni üyeliklerle sendikaların eski konumlarına kavuşmaları, ekonomi ve siyaset sahnesinde önemli bir aktör konumuna gelebilmesi için arayışlar devam etmektedir.

Küresel kriz sonrasındaki gelişmeleri incelediğimizde, sendikalardaki kan kayıplarının devam ettiği açık biçimde görülmektedir. Mevcut sendikal politikalar, emperyalist merkezlerdeki sendikaların olduğu kadar emperyalizme bağımlı, gelişmekte olan ülkelerdeki sendikaların da sorunları aşmalarına yeterli olmamıştır.

Sendikal hareket sorunları aşmak veya kendini korumak noktasında bir tercihe zorlandığında, bugün için kolay gibi görüneni “muhafazakar”lığı seçmekte ve ileriye dönük adım atmaktan kaçınmaktadır.

Örneğin Türkiye’de bu muhafazakarlık, Türk-İş’te 12 Eylül düzeninin değiştirilmemesi, korunması biçiminde kendisini göstermektedir. Hak-İş ise karşılaştığı sorunları iktidarın ve siyasi yandaşlarının dayanışmasıyla aşma çabası içindedir.

Barajların kendisini koruyacağı düşüncesiyle bugünkü düzeni korumaya çalışan Türk-İş'in büyük bir yanılgı içinde olduğu, iki olayla çok net görülmüştür. Bir gecede Konfederasyona üye bir sendikanın içi boşaltılarak, bütün üye işçiler iktidarın da desteğiyle Hak-İş'e geçirilmiştir. Benzeri gelişmeler gıda, turizm, yerel yönetimlerde de gözlenmektedir.

Dün kendini sistemin bir parçası olarak gören, adeta bir devlet organı havasında olan Türk-İş'in yerini artık Hak-İş almış bulunmaktadır. Türk-İş içindeki yönetici değişiklikleri bile iktidarla olan mesafelerinin kapanmasına yetmemektedir.

Bu durumun da kalıcı olamayacağı açıktır. Çünkü, bugün Türk-İş'in yaşadıklarını yarın Hak-İş'inde yaşamayacağını bir garantisi yoktur. Varlıklarını siyasi iktidarların kararlarına ve uygulamalarına bağlayan hiçbir sendikal hareket işçi sınıfı için gelecek vaat edemez. İktidarlar veya sermaye, Hak-İş'e veya Türk-İş'e verdikleri desteğin bedelini şu veya bu biçimde mutlaka alacaklardır. Yaşadığımız onca deneyim bunun çok acı örnekleriyle doludur. Sosyal güvenlik sisteminden, işyerlerindeki sözleşmelere varıncaya kadar, sırtını iktidarlara ve sermayeye dayayanların işçi sınıfının neleri kaybetmesine neden olduğu hafızalardadır.

GELECEĞİMİZİ BELİRLEYECEK YOL AYRIMINDAYIZ!

Hangi cephesiyle bakılırsa bakılsın, Türkiye sendikal hareketi içine sürüklendiği krizden çıkmak için bir adım atmak zorundadır.

Günümüze kadar gidilen ve sendikal hareket tarafından savunulan yol, örgütsüzlükten öte bir sonuç getirmemiştir. Kriz ve başka nedenlerle çalışma koşullarının sermayenin talepleri doğrultusunda değiştirilmesi, güvencesiz çalışan işçi kitlesini artıracak, mevcut sendikal işleyişin alışkın olduğu geçmişin kadrolu işçi tipi yavaş yavaş geride kalacaktır.

İşçi sınıfı genel hatlarıyla işsizlik ve güvencesizlik tehdidi ile mücadeleye çabalarken, mavi yakalıların safları geçmişte kendini işçi sınıfının bir parçası olarak görmeyen nitelikli işgücünün önemli bir bölümünün de kendi gerçekliğinin ayırtına vararak katılmasıyla genişleyecektir.

1970'li yıllarda işçi sınıfının örgütlenmesini kolaylaştıran, sosyal ve siyasal ortam 1980'den sonra ortadan kalkmıştır. Dolayısıyla sendikal hareket kendi yolunu, büyüme sürecini ancak kendi elleriyle bulmak zorunda bırakılmıştır.

Geçmişin tüm destekleri, akademik dünya olsun, medya alanı olsun artık büyük oranda sermayenin safına katılmıştır. Gazetelerde sendika bölümleri kalmamış eski sendika muhabirleri artık "iş dünyası"nın magazin köşe yazarlarına dönüşmüş, yıllarca sendikal harekete çeşitli açılardan katkılar sunan akademisyenler yine "iş dünyası" için proje üretir, danışmanlık yapar hale gelmiştir.

Siyasette de durum çok farklı değildir. Merkez partileri açısından bakıldığında kendi-

lerine biat edenlerle çalışmayı tercih etmektedirler. Sol partiler açısından da durum pek sağlıklı bir gelişme göstermemektedir. Bu partilerde ilişkinin biçimi çoğu zaman, kendilerine sendikal makam verenlere göre belirlenmektedir. Bir şube başkanlığı, kimi siyasi parti ve hareketlerin sendikal taktiklerinin belirleyicisi olabilmekte, bütünlüklü bir yaklaşım, her ne kadar ağızlardan sınıf vb. sözler dökülse de gözlenmemektedir.

İstisnalar, bu genel tablonun yapısını pek değiştirmemektedir. Ne yazık ki bütün bunlar, işçi sınıfının örgütleri olarak sendikaları, iktidarların ve sermayenin her türlü saldırısı karşısında kendi başlarına bırakan bir zemin yaratmaktadır.

Elbette bütün bunlar, yılgınlık yaratacak, sendikal hareketin küresel ve yerel kapitalizmin baskılarına boyun eğmesine yol açacak ve dayatılan kadere razı olmasını sağlayacak değildir.

Bugüne kadar gidilen yol tükenmiş ve geleceği olmadığı artık kesin biçimde ortaya çıkmıştır. DİSK, statükoyu temsil eden, kemikleşmiş yapıları aşan ve bu anlamıyla ülkemizdeki demokrasi ve özgürlükleri de genişleten bir mücadele hattı belirleyerek, sahip olduğu öncülük misyonunu sürdürebilecek, işçi sınıfının önünü açabilecek yegane güçtür.

Geçmişimizi kısaca bir değerlendirmek bile hepimiz için umut verici, ufuk açıcı birçok referans noktası sunmaya yeterlidir. 1996 yılında gerçekleştirdiğimiz Olağanüstü Genel Kurul Kararları ve İzleyen dönemde gerçekleştirdiğimiz 10, 11 ve 12. Genel Kurul Kararları'nda bu önerileri görmek mümkündür.

Örneğin 11. Genel Kurul kararlarında yer alan şu ifade örgütlenme stratejisinin ana eksenini bizlere anlatmaktadır:

“İktisadi ve sosyal haklar mücadelesi örgütlü-örgütsüz, kayıtlı- kayıtdışı, işsiz-çalışabilen tüm emekçilerin ortak sorunlarını içeren ve giderek yoksullaşan kesimleri de kucaklayan bütünleştirici bir zemin sunacaktır. Bu zeminin örgütlenmemizi geliştirebilmek bakımından önemi açıktır.”

“Gerçek anlamda bir örgütlenme için bu mücadelenin demokrasi mücadelesi ile bütünleştirilmesi zorunludur.”⁽⁴³⁾

DİSK'in, kendisine yönelik yerel ve ulusal düzeydeki her türlü saldırıyı göğüsleyebilmesinde, tüm olumsuz koşullara rağmen örgütlülüğünü geliştirebilmesinde en önemli pay, **“bağımsız”** bir sınıf örgütü olmasıdır.

Krizin örgütlü işçi sınıfını küçük bir azınlık haline getirme eğiliminin belirginleştiği bu dönemde, DİSK kendisini kuşatan koşulları aşmak ve işçi sınıfının yeniden örgütlü ve gündem belirleyen bir güç haline gelebilmesini sağlamak için yine tek seçenek olmaya adaydır.

[43] DİSK 11. Genel Kurul yönlendirici belge ve kararlar
<http://www.disk.org.tr/default.asp?Page=Content&ContentId=125>

Bu mücadelede, hele “giderek yoksullaşan kesimleri de kucaklayan” bir sınıf mücadelesinde, doğal olarak DISK’in, ortak hedefler doğrultusunda güç birliğine gitmesine gereksinimi olacaktır. Bugüne kadar yaşanan pratik, doğru temeller üzerine inşa edilmiş ortak mücadele çabalarının olumlu ve ileriye dönük umut verici sonuçlar ürettiğini göstermiştir. Bu noktadan itibaren, geçmiş dönem kararlarımızı da dikkate alarak ileriye hazırlanmamız gerekmektedir.

Bizler açısından krizden çıkış, bize dayatılan sınırlara ve baskılara rağmen yürüyüşümüzü sürdürmemize bağlıdır. Ulusal ve uluslararası düzeyde sınıf dayanışması, işçi sınıfının tüm kesimlerini gözetten bir örgütlenme çalışması, ILO normlarını asgari düzey haline getiren bir hukuksal yapı oluşturulması, bu gerçekleşmezse, Anayasa’nın 90. Maddesi’nin hayata geçirilmesi, iktidarlardan, sermayeden bağımsızlığın korunması, demokrasi’nin örgüt içinden başlayarak ülkemizde işler kılınması bu yürüyüşün gerçekleştirileceği ana yollar olarak öne çıkmaktadır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BİRLİK, DAYANIŞMA,
MÜCADELE VE ZAFER!

DİSK
TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ
ÖNCÜ GÜCÜDÜR!

BİRLİK, DAYANIŞMA, MÜCADELE VE ZAFER!

DİSK TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ ÖNCÜ GÜCÜDÜR!

Türkiye sendikal hareketinin tarihi, son dönemlerde yapılan yeni araştırmalarla daha da belirgin hale gelmiştir. Yaşananlar, ortaya konulan belgeler, özellikle 1960 sonrası dönemde, işçi sınıfının mücadelesinde büyük bir ivme olduğunu ve bunun itici gücünün ise Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) olduğunu yeterince ortaya koymuştur.

Tarih işçi sınıfının demokrasinin gelişmesinde, kurumlaşmasında önemli bir rolü olduğunu ortaya koymaktadır. Burjuvazinin eseri gibi görünen demokratik devrimlerin temel gücünün işçi sınıfı olduğu hep unutturulmak istenmektedir.

Türkiye resmi tarihinde de işçi sınıfı ya yoktur ya da birilerinin lütfüyle ihsan edilmiş bir toplum kategorisi olarak gösterilmeye çalışılmıştır. Oysa en küçük hakkın kazanılmasında bile ödenmiş ağır bedeller vardır. Hiçbir hak ve özgürlük, Türkiye egemenlerinin ihsanıyla var olmamıştır. Amele-i Osmanlı Cemiyeti'nden, DİSK'e kadar uzanan işçi sınıfının örgütlü mücadelesi, bir yönüyle demokrasinin toplumun tüm katmanlarına yayılmasını sağlamış diğer yönüyle de bugün elimizden alınmak istenen haklarımızın temellerini kurmuştur.

"Kendi tarihimizin derinliklerinden ve dünya işçilerinin mücadele deneylerinden yararlanarak" kurulan DİSK, "işçi sınıfının, devlet yönetiminin her kademesinde söz ve karar sahibi olması" ve böylece "demokrasinin gerçek uygulaması" için mücadeleyi temel almıştır. DİSK yalnızca işçi sınıfının hakları ve özgürlükleri için değil, bir bütün olarak demokrasinin ve özgürlüklerin genişletilmesi, gerektiğinde savunulması noktasında hep öne çıkan bir mücadele çizgisi izlemiştir. Böyle olduğu içindir ki, demokrasiye yönelen darbelerin ilk hedeflerinden biri olarak görülmüştür.

DİSK'in silah zoruyla, darbeyle çalışmalarının engellendiği, üyelerinin, temsilcilerinin ve yöneticilerinin savaş koşullarında bile olmayan hukuksuzluklarla yıllarca cezaevlerinde tutulduğu koşullara rağmen ayakta kalmayı başarmıştır. Bu başarının ardında, DİSK'in mücadele geleneği ve işçi sınıfı içinde olduğu kadar toplumun demokrasiye inanan tüm kesimlerindeki güçlü ve köklü yeri bulunmaktadır. DİSK, bu geleneği ve halkın içindeki kökleri sayesinde ki aşılmaz denilen tüm engelleri tek bir silkinişle aşmış, 11 yıllık esaretin ve sürgünün ardından, dimdik ayağa kalkmıştır.

DİSK, 1992 yılında yeniden çalışmalarına başladığı günden itibaren de 12 Eylül darbesinin toplum üzerindeki izlerini silmek, yasalarda olmayan ama fiilen uygulanan sıkıyönetim zihniyetini kırmak, sermayenin 12 Eylül'le yarattığı hâkimiyeti sarsmak için her alanda kararlı bir mücadeleye girişmiştir. Üye sendikalarımızla birlikte hayata geçirdiğimiz eylem ve etkinlikler, oluşturduğumuz politikalar ve bunların savunulması, gerçekleştirilmesi için yaptığımız çalışmalar bu mücadelecî geleneğin sürdürüldüğünün göstergeleridir.

Yapılan çalışmalarımızdan sadece birkaçını sıralamak bile DİSK'in Türkiye işçi sınıfının öncü gücü olduğunu bir kez daha kanıtlamaya yeterli olacaktır.

1 MAYIS YENİDEN 1 MAYIS ALANI'NDA ÖZGÜRLÜĞÜNE KAVUŞTURULDU!

Türkiye'nin en uzun süreli yasaklı alanlarından biri 1 Mayıs ve 1 Mayıs alanı olmuştur. DİSK Türkiye'de 1 Mayıs'ın özgürleştirilmesinin öncüsü olarak tarihteki yerini almıştır. 1924 yılında yasaklanan 1 Mayıs, DİSK'in tabuları yıkan kararlı tutumuyla, 1976 yılında kitlesel biçimde işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak alanlara taşınmıştır.

On binlerce emekçi, ilk kez 1 Mayıs 1976 yılında Taksim'de tek bir yürek olmuştur. 1 Mayıs 1977 Türkiye işçi sınıfının en büyük eylemlerinden biri haline gelmiştir. O günkü DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in yaptığı çağrı ile Taksim Meydanı, Türkiye işçi sınıfı için 1 Mayıs Alanı adını almıştır. Ancak yaşanan bu büyük heyecan egemenlerin, emperyalizmin gizli oyunları ile kesilmiş ve yaratılan provokasyon ile bir işçi kıyımı yaşanmıştır. 36 emekçinin yaşamını yitirdiği bu kıyım ve yapılan her türlü baskıya rağmen DİSK'in çağrısıyla 1 Mayıs 1978 daha da kitlesel bir eyleme dönüşmüştür.

Kimileri Yahudi bayramı diye üstü kapalı bir ırkçılık ve din ayrımcılığı yapmış kimileri soğuk savaş aygıtının bir parçası olarak 1 Mayıs'ı karalamaya çalışmıştır. 1 Mayıs'ın işçi sınıfı için tarihteki yeri unutturulmak, farklı anlamlar yüklenerek toplum yanıltılmak istenmiştir.

DİSK'in kararlılığı ve işçi sınıfın tüm katmanlarıyla her yıl daha da artan katılımı egemen sınıfların korkularını büyötmüştür. Bu korkular nedeniyle 1979 yılından itibaren 1 Mayıs ve 1 Mayıs Alanı (Taksim) işçi sınıfına yasaklanmıştır. Bu adı konulmamış yasak 2010 yılına kadar sürdürölmüştür.

1979 yılından başlayarak DİSK, 1 Mayıs'a konulan yasağa karşı her düzeyde mücadele vermiştir. Yöneticileri, temsilcileri, üyeleri gözaltına alınmış, uzun süre tutuklu bırakılmış ve 12 Eylül'de 1 Mayıs adeta ayaklanma provası gibi sunulmuştur.

DİSK'in fiilen çalışmalarının engellendiği koşullarda, işçi sınıfı 1 Mayıs mücadelesini sürdürmüştür. 1988 yılından başlayarak 1 Mayıs Alanı'na çıkmak için büyük bir çaba harcanmış, en ağır saldırı ve müdahalelerle karşılaşmıştır. Bu nedenledir ki 1 Mayıs 1989'da genç bir işçi Mehmet Akif Dalcı yaşamını, polis kurşunlarıyla yitirmiştir.

DİSK davasının sonuçlandığı 1991 sonrasında 1 Mayıs yeniden Konfederasyonumuzun gündemine oturmuştur. İşçi sınıfının en geniş birlikteliği içinde ve tüm işçi örgütlerinin katılımıyla 1 Mayıs örgütlenmesi için çaba harcanmıştır. Bunun ilk sonucu, 1992 yılında hala korkuların sürdüröldüğü koşullarda 1 Mayıs'ta üç işçi konfederasyonu, DİSK, Türk-İş ve Hak-İş ortak bir toplantı düzenlemiştir.

İzleyen yıllardaki her 1 Mayıs için yapılan bildirimlerde istenilen miting alanı hep 1 Mayıs Alanı (Taksim) olmuştur. Verilen yanıtlar ise hep aynı kalmıştır. Taksim Meydanı her

türlü resmi veya sivil etkinliğe, törene açılmış ama işçi sınıfına hep kapalı tutulmuştur. Hatta meydandaki Cumhuriyet Anıtı gönderilene alay sancağı çekilerek, savaş alanı ilan edilmiştir.

1 Mayıs'ın ve 1 Mayıs Alanı'nın özgürleştirilmesinde bir konu özellikle dikkat çekici olmuştur. Hazırlık sürecinde taleplerimiz doğrultusunda hareket eden Türk-İş, Hak-İş, Memur-Sen, Türk Kamu-Sen 1 Mayıs'a kısa bir süre kala hep mücadeleyi terk etmiştir. Hemen her seferinde DİSK'i ve DİSK'le birlikte uzun yıllardır ortak mücadele geleneği yerleşen KESK'i, TTB'ni, TMMOB'ni ve diğer meslek örgütleriyle, çeşitli demokratik kitle örgütlerini yalnız bırakmışlardır. Verilen tüm zorlu mücadelede, özellikle DİSK, KESK, TTB ve TMMOB güçlü bir şekilde yan yana durmayı başarmıştır. 1 Mayıs'ın özgürleştirilmesi için girdiğimiz bu kararlı savaşta bu örgütlerin katkısı hiçbir zaman unutulmayacaktır. Dolayısıyla bu süreçte DİSK'in adını geçtiği her yerde bu üç örgütün ve üyelerinin de varlığı akıldan çıkarılmamalıdır.

Taleplerimizin göz ardı edilmesi ve Türkiye'de herkese açık olması gereken bir alanın neden işçi sınıfına ve 1 Mayıs'a kapalı olduğu hep tartışılmıştır. Bu tartışma, 2004 yılında bir üst noktaya çıkmıştır. DİSK, **"Ne çukura ne çayıra gitmeyeceğiz, 1 Mayıs'ta Taksim'de olacağız!"** diyerek kararlı bir tutum sergilemiştir.

Taksim yine devletin güvenlik güçlerince koruma çemberine alınmış, bunun üzerine DİSK, devletin ve işbirlikçilerinin dayattığı yerde değil, kendi seçeceğimiz bir alanda 1 Mayıs mitingini yapacağını ilan etmiştir. Ve sonuçta DİSK'in dediği olmuş ve 1 Mayıs'ta düzenin dayatmasını kabul etmeyenlerle birlikte Cumhuriyet döneminde ilk kez çok büyük bir işçi mitingine tanıklık etmiş olan Saraçhane'de bir araya gelinmiştir. DİSK bir kez daha egemen zihniyetin kalıplarını kıran örgüt olmanın gururunu taşımıştır.

Geriye bir tek 1 Mayıs Alanı'na konulan ipoteğin, yasağın; yaratılan tabunun kırılması kalmıştır. Bu hedef doğrultusunda ilk kazanım 2007 yılında gerçekleşmiştir. Alınan karar gereğince 1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanına gitmek üzere günün ilk ışıklarıyla başlayan mücadele gün sonuna kadar sürmüştür. İstanbul adeta bir sokağa çıkma ortamıyla karşılaşmıştır. Yollar kapanmış, toplanan her kalabalığa polislerce saldırılar düzenlenmiş, biber gazlarından oluşan bir sis tabakası ana yolların, alanların üzerini kaplamıştır. Atılan gaz bombaları nedeniyle bir vatandaşımız yaşamını yitirmiştir. Yaratılan tüm ablukaya, yüzlerce gözaltına rağmen, DİSK küçük bir grupta, Dolmabahçe'den başlattığı yürüyüşü yüzlerce katılımla Taksim Alanına çıkararak sonuçlandırmayı başarmıştır.

2008: DİSK'E KUŞATMA!

Açılan gedik, 2008 yılında, Valiliğin "makul kalabalık" tanımıyla ve yine 1 Mayıs'ı düzen içi sınırlarla hapsetme ve yandaş örgütlerle perdeleme girişimleriyle kapatılmak istenmiştir.

DİSK bu aldatmacalara kanmamış, iki temel taleple 1 Mayıs'a hazırlanmıştır. Birinci talep, 1 Mayıs'ın işçilerin birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak resmi tatil ilan edilmesi,

ikinci talep ise 1 Mayıs'ın önündeki engellerin kaldırılması ve 1977 katliamı için TBMM'de araştırma komisyonu kurulması olmuştur.

DİSK'in Taksim Meydanı'ndaki taleplerine Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, **"Ayakların baş olduğu yerde kıyamet kopar"** diyerek yanıt vermiş ve DİSK'i tehdit etmiştir.

İstanbul Valisi, Başbakan'dan aldığı cesaretle, DİSK'e tehditler savurmuş, **"provokasyon olacağı duyumu"** gerekçesiyle İstanbul'da sıkıyönetim ilan edilmiştir.

1 Mayıs alanına çıkma yönündeki kararlı tutumunu sürdürdüğü için DİSK genel merkezi ağır bir saldırıya uğramıştır. Gün boyu kuşatılmış, bina dışındaki üyelerimize baskınlı su sıkılmış, gaz bombaları binanın hemen her katına atılarak içerideki milletvekilleri, Avrupa Parlamentosu üyeleri dahil onlarca insan boğulmaya çalışılmıştır.

Genel Başkanımız Süleyman Çelebi, olayların hala sürerken kuşatma ve saldırı altındaki DİSK Genel Merkezi'nde şu değerlendirmeyi yapmıştır:

"1979 yılından bu yana Taksim, 1 Mayıs Meydanı, emekçilerin dışında herke-se açık tutulmuştur. Bugüne kadar hiçbir hükümet, bu alanın neden emekçilere, 1 Mayıs'a kapalı olduğunu açıklayamamıştır.

Bu konuyla ilgili olarak yıllardır yapmış olduğumuz başvurular ya dikkate alınmamış ya da tatmin edici bir yanıt verilememiştir.

Son olarak bu yıl yaptığımız tüm çağrılar, tüm yapıcı girişimler iktidar tarafından bilinçli bir şekilde görmezden gelinmiştir. Bununla da yetinilmemiş, İstanbullular, emekçiler ağır bir saldırı ve baskı uygulamasıyla karşı karşıya bırakılmıştır.

Yaşadığımız olaylar göstermiştir ki, Vali'nin sözünü ettiği provokasyon, bizzat emniyet güçleri tarafından gerçekleştirilmiştir.

1 Mayıs sabahı, saat 06.30'da DİSK Genel Merkezi'ne gaz bombalarıyla saldırı düzenlenmiş; Türkiye'nin ve İstanbul'un her bölgesinden gelen emekçiler, polisin gaz bombaları ve panzerlerin sıkı tazyikli su ile karşılanmışlardır.

DİSK Genel Merkezi atılan gaz bombalarından, sıkılan sulardan nefes alınamayacak ve tanınamayacak durumdadır. DİSK Genel Merkezi'ne girerek 'hane-ye tecavüz' suçunu işleyen emniyet güçlerinin saldırısında büyük maddi hasar da meydana gelmiştir.

DİSK üyeleri, KESK üyeleri, Türk-İş üyeleri ve çeşitli kitle örgütlerinin üyeleri şehrin çeşitli yerlerinde polisin saldırısının kurbanı olmuştur.

1 Mayıs'ta işçi sınıfını yalnız bırakmayarak merkez binamıza gelen milletvekillerini ve Avrupa Parlamentosu üyelerini, aydın ve sanatçıları da gaz bombası yağmuruna tutacak kadar fütursuz yapılan polis saldırısı, tam anlamıyla bir devlet terörüne dönüştürülmüştür. Bir milletvekilimiz kalp krizi riskiyle yüzyüze bırakılmıştır.

Sürekli yasalardan söz eden Valilik, emrindeki kolluk kuvvetleriyle en temel insan hakkı olan yaşama hakkını tehlikeye atmıştır. Yalnızca DİSK binası içine değil, Şişli Etfal Hastanesi'nin acil servisine bile gaz bombaları atılarak onlarca hasta ağır şekilde etkilenmiştir."

2009: MAKUL ÇOĞUNLUK DAYATMASI AŞILDI!

Bu mücadelenin sonucunda 22 Nisan 2009 tarihinde TBMM'de kabul edilen 5892 sayılı Yasa ile Ulusal Bayram ve Tatil Günleri'ni düzenleyen yasaya yapılan bir ekleme 1 Mayıs,"Emek ve Dayanışma Günü" olarak resmi tatil olmuştur. Bu yasa kabul edilirken, 1 Mayıs 1977'nin, Kahramanmaraş, Çorum ve Sivas olaylarının da araştırılması için TBMM Araştırma Komisyonu kurulması teklifi ise AKP oylarıyla reddedilmiştir.

DİSK Başkanlar Kurulu, 23 Nisan 2009 tarihinde yaptığı toplantıda, "tüm emekçilerin toplumsal vicdanı 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak istemektedir" saptaması yapmıştır. Bu saptama doğrultusunda, İstanbul'da, Taksim dışında hiçbir yerde 1 Mayıs kutlaması yapılmayacağını ilan etmiş ve yapılan demagojilere karşı şu görüşü dile getirmiştir; "Taksim bir inatlaşma sorunu değil, demokratikleşmeye duyulan inanç ve ısrardır."

Makul çoğunluk oyunu, 2009 yılında tekrarlanmak istenmiş, DİSK'in Şişli'den başlattığı yürüyüş, "makul kalabalık" sınırlarını yıkarak, binler halinde 1 Mayıs Alanı'na akmıştır. Bütün bunlar, yıllardır sürdürülen yalana dayalı propagandanın içinin ne kadar boş olduğunu kanıtlamaya yetmiştir.

DİSK'E YÖNELİK TEHDİTLER ve ÇELEBİ'YE SUİKAST GİRİŞİMİ!..

Ertesi gün yapılacak IMF-Dünya Bankası toplantısını protesto eylemleriyle ilgili çalışmalarla mesai sürdüren Genel Başkanımız Süleyman Çelebi, 5 Ekim 2009 Pazartesi günü saat 14:30 civarında DİSK Genel Merkez binasındaki odasında 9 el ateş edilerek vuruldu. Cebinde 30 mermi ve dolu yedek şarjörle DİSK'e gelen Rıza Tunçbilek isimli şahıs bir şarjördeki kurşunun tamamını öldürmek kastıyla ateşledi. Çelebi sağ bacak topuğundan bir, sol bacağından ise 6 kurşun yarası aldı.

"Seni öldüreceğim!" diyerek ikinci şarjörü tabancaya takan ve namluya tekrar mermi veren saldırgan, ateş etmesine fırsat kalmadan, odaya girenlerce etkisiz hale getirilerek polise teslim edildi. Şişli Polis Merkezi'nden emniyete götürülürken basını manüple etmesine izin verilen saldırgan (sonradan alacağını belgeleyememesine rağmen) "Alacağım vardı vurdum!. Vermezse yeniden vururum!" açıklamalarında bulundu.

Çelebi kaldırıldığı hastanede acilen ameliyata alınırken, ziyaretine gelen İçişleri Bakanı ve İstanbul Valisi, Savcı'nın araştırmasını beklemeksizin ve olayın üze-

rinden henüz iki üç saat geçmişken olayın (sanığın) “siyasi veya terör” bağlantılı olmadığını açıkladılar. (Oysa savcılık 8 Ekim’de Emniyet’e yazdığı yazıda, sanığın “Yasa dışı terör örgütleri ile veya suç işlemek amacıyla kurulmuş suç örgütleri ile bağlantısının bulunup bulunmadığı yönünde” sıkı bir araştırma ve soruşturma yapılmasını istiyordu.)

DİSK Yönetim Kurulu’nun “Hassas bir dönemden geçiyoruz; saldırı DİSK’e yapılmıştır, herkes çok dikkatli olmalıdır” açıklamalarına karşın, daha medyatik buldukları için olsa gerek, kimi tv kanalında ve ertesi gün yazılı basında olay “alacak-verecek” meselesine dönüştürüldü.

Gelişmeleri olayın sıcaklığıyla değerlendiren DİSK yönetimi, 5 Ekim akşamı saat 19:00’da hastane önünde Yönetim Kurulu ve Başkanlar Kurulu adına bir basın açıklaması yaptı. Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün’ün okuduğu açıklamada şunlara vurgu yapıldı:

“..gün boyunca olayın nedeni ile ilgili yapılan spekülasyonları üzüldüğimizi ifade etmek isteriz. Buradan tüm kamuoyunun bir kez daha şunu kesin olarak bilmesini istiyoruz.

DİSK’in ve onun Sayın Genel Başkanı’nın hiçbir konuda hiç kimseye alıp veremediği hiçbir şey yoktur ve olamaz.

Sayın Çelebi’nin mütevazı yaşamı herkes tarafından bilinmektedir. Sayın Çelebi’nin yaşamı son derece açıktır ve asla hiçbir konuda gizlisi saklısı yoktur.

DİSK’in ve Sayın Çelebi’nin kapısı, kendisinden randevu olarak gelen herkese açıktır. Saldırganın da randevu olarak geldiği bilinmektedir. Genel Başkanımızın bir endişesi olsa, bu randevuyu vermesi de söz konusu olmazdı.

Bu saldırının gerçek nedenlerinin en kısa sürede açığa çıkarılmasını biz de bekliyoruz. Sayın Çelebi’nin de sağlığına kavuşur kavuşmaz bu konuda gerekli açıklamayı yapacağını buradan ilan ediyoruz. Spekülatif yaklaşımların son bulmasını diliyor, tüm DİSK’lilere ve emekçilere soğukkanlı olmalarını telkin ediyoruz.”

SALDIRGANIN KARANLIK İLİŞKİLERİ...

Şişli Polis Merkez Amirliği’nde saldırı Rıza Tunçbilek’in 05.09.2009 tarihli üst arama tutanağında:

“Bir adet hamiline 50 bin ABD Doları tutarında (...), (...) ve Cahit Tunçbilek imzalı çek fotokopisi; bir adet hamiline 100 bin ABD Doları tutarında (...) cirolu çek fotokopisi; bir adet 19.09.2002 tarihli 300.000 ABD Doları tutarında alacaklısı Cahit Tunçbilek, borçlusu (...) olan senet fotokopisi ve yine bir adet 20.09.2002 tarihli 300.000 ABD Doları tutarında alacaklısı Cahit Tunçbilek, borçlusu (...) olan senet fotokopisi” ele geçirildiği kayıt altına alındı. (Tutanaklarda açık adlarıyla yer alan isimleri biz çıkardık)

Sadece bir gün gözaltında tutulan Rıza Tunçbilek'in üzerinde 1.5 Türk Lirası bulunuyordu. Ticaretle uğraştığını söyleyen bu şahısla ilgili sonradan yapılan araştırmalarda adına ne bir telefon kaydına rastlandı ne de ikamet adresi tesbit edilebildi.

06.09.2009 tarihli tutanakta ise, alacaklısı Cahit Tunçbilek, borçlusu (...) olan 2002 yılının 4 ve 5. aylarına kesilmiş, genel toplamı 1 milyon 800 bin ABD Doları olan 6 adet senedin bilgileri yer aldı.

Saldırgan Rıza Tunçbilek'in kardeşi Cahit Tunçbilek 5 Ekim 2009 tarihinde saat 20:50'de emniyete verdiği ifadesinde, "... (...)’e birmilyonsekizyüzbin dolar para kaptırdım, bunlar ile ilgili elimde halen 6 tane üçyüzbin dolarlık senet ve bir tane yüzbin dolarlık, bir tane de elli bin dolarlık toplam yüzellibin dolarlık çek bulunmaktadır. Benim kendisine vermiş olduğum bu paranın tamamının (...) tarafından kullanıldığını bana (...) söyledi. 2000 yılı içerisinde bu vermiş olduğum parayla ilgili olarak (...) ile iki bir araya geldim ve (...) borcun kendi bünyesinde kullanıldığını ve borcun kendisine ait olduğunu söyledi fakat şu ana kadar hiçbir ödeme yapılmadı, bu konu ile ilgili çek ve senet fotokopilerini getirip teslim edeceğim..." diyerek senetlerin kendisine ait olduğunu beyan etti. (Tutanaklarda açık adlarıyla yer alan isimleri biz çıkardık)

Sorgulamalarında bu çek ve senetlerin karşılıkları, nasıl verildikleri üzerine detaylı bir sorgulama yapılmadı. "Birilerinden" borç olarak alınan paraların verildiği söylendi. Peki kimdi bu "birileri"?.. Bu meçhul!..

IMF-DÜNYA BANKASI TOPLANTILARI VE KARŞIT GÖSTERİLER...

IMF ve Dünya Bankası guvernörler toplantısını 6-7 Ekim 2009 tarihleri arasında İstanbul'da yapmayı planladı. Toplantıların ana konusu kriz ve kriz sonrası gelişmeler ve bütün dünyada izlenecek politikaların saptanmasıydı.

DİSK-KESK-TMMOB-TTB tarafından da bu tarihlerde "alternatif etkinlikler" düzenlenmesi kararı alındı.

5 Ekim'de Çelebi'ye suikast girişiminde bulunuldu.

6 Ekim'de, DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin düzenlediği, demokratik kitle örgütlerinin ve siyasi partilerin desteklediği, IMF-DB toplantılarının Taksim'de yapılan protesto gösterisi bir kez daha, hiçbir uyarıda bulunmaksızın şiddet ve zor kullanılarak dağıtıldı.

Sağlık durumu iyileşen ve yoğun bakımdan çıkarılan Genel Başkanımız Süleyman Çelebi 7 Ekim'de, spekülasyonları ve bilgi kirliliğini ortadan kaldırmak için ilk yazılı açıklamasını yaptı. Çelebi'nin "Bu saldırının DİSK'i ve şahsımı yıpratmaya yönelik bir komplo olduğu yönünde endişem ağır basmaktadır!" dediği açıklamasında, saldırıların iddialarını çürüten geniş bilgilere yer veriyor ve açıklamasını şöyle noktalyordu:

“...Bir kez daha söylüyorum: Bu şahısla hiçbir ticari ilişkim veya alacak verecek meselem yoktur. Ya bu şahıs psikolojik bir travma içerisinde saldırıyı kişisel olarak yapmıştır veya bu durumunu bilen birileri tarafından yönlendirilmiştir. Bunu bilemiyorum, ancak bunun DİSK’i ve şahsımı yıpratmaya yönelik bir komplo olduğu yönünde endişem ağır basmaktadır. Esas araştırılması gereken budur. Umuyorum ki yargı sürecinde her şey bütün netliğiyle açığa çıkacaktır. Biz bu olayın sonuna kadar takipçisi olacağız. Hukuki olarak ne yapılması gerekiyorsa yapacağız.

Ne yazık ki bugün ülkemizde, her an herhangi bir sebeple kan dökmeye hazır binlerce sorunlu insan vardır. Bu insanlar kişisel olarak veya kullanılarak suç işlemeye hazırdırlar. Bugün benim başıma gelen yarın başkasına da olabilir. Soruna bu boyutta bakıp gerekli tedbirler mutlaka alınmalıdır...”

DİSK’in ve Genel Başkanımızın ısrarla “derin araştırma” istemesine karşın, emniyet ve ilk incelemeyi yapan savcılık bu suikast girişimini basit bir silahlı saldırı gibi algılamış olacaktı ki, bu tür olaylarda önemli olan ilk 4 günde elle tutulur bir inceleme yapılmadı. Sadece kimi görgü tanıklarının ifadeleri alındı, olay yeri tutanakları ve sanığın kaldığı otel odasında arama yapıldı.

Savcılık 8 Ekim’de emniyete bir yazı yazarak sanığın “Yasa dışı terör örgütleri ile veya suç işlemek amacıyla kurulmuş suç örgütleri ile bağlantısının bulunup bulunmadığı yönünde” sıkı bir araştırma ve soruşturma yapılmasını istedi.

Aynı gün DİSK’in kurumsal web sitesine “Türkiye Cumhuriyeti’nde Yaşayıp Olaylara Sessiz Kalmayanlar Birliği” imzasıyla saldırı yapıldı. 89.238.169.152 IP numaralı bilgisayardan yapılan, ağır hakaretler içeren ve IMF karşıtı eylemlerde polisin sert tutumunu destekleyen içerikteki bu hacker saldırısına DİSK, 8 Ekim’de Şişli Cumhuriyet Başsavcılığı’na suç duyurusunda bulundu.

ARKADAŞ KURŞUNU DEĞİL, SUİKAST KURŞUNU!..

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi 13 Ekim 2009 tarihinde taburcu oldu. Florançe Nightingale Hastanesi’nde yaptığı açıklamada şunları söyledi:

“...Saldırıya uğradığım andan itibaren bazı basın-yayın organları ve TV kanallarında “arkadaş kurşunu”, “alacak kurşunu”, “kurşun iş ortağından geldi” gibi gerçekten yaralayıcı açıklamalar yer almıştır.

Bu kurşun ne arkadaş kurşunu ne de alacak kurşunudur. Yalnızca DİSK Genel Başkanı’na suikast kurşunudur.

Ya kurşun beni yaralamayıp, öldürseydi?.. Ben bu kirli bilgilerle gitmiş olacaktım... DİSK Genel Başkanı olarak bunları izah edememiş olacaktım.

Yani 1980 darbesinde her konuda suçlanan ancak o kadar aramalarına karşın bir kuruşluk maddi suçlama bulamayanlar, zil takip oynayacaklardı... Hoş bugün

sendikal hareket düşmanları bu yalan bilgileri dillerine dolayıp zil takmış durum-dalar ama... Ama oynamalarına fırsat kalmadı..."

Vurulmasından sonra alelacele yapılan açıklamalara ve medyanın rating kay-gısıyla olayı "saptırmasına" vurgu yapan Çelebi, saldırının "bireysel" olmadığına, organize bir çalışmanın parçası olduğuna da dikkat çekti:

"...Bu silahlı saldırının ve senaryoların DİSK'i ve şahsımı yıpratmaya yönelik, canı-ma kast eden organize bir plan olduğu yönündeki endişem ağır basmaktadır.

Bu şahıs, derin psikolojik sorunları yoksa eğer, birileri tarafından yönlendirilmiştir. Araştırılması gereken şey de budur.

Biliyorsunuz ki ülkemizde pek çok siyasi cinayet işlenmiş ve bunların failleriyle yönlendiricileri yıllardır gizlenmiş, ortaya çıkarılmamıştır. Peşin hükümlerle bu cinayet şebekelerinin arkasında 'örgüt bağlantısı' olmadığı söylenmiş veya olay başka yönle çekilmek istenmiştir. Burada da olay ve suç basitleştirilmek için 'alacak-verecek' kılıfı uydurulmuştur.

Şişli Cumhuriyet Savcısı'nın 8 Ekim'de saldırganın 'yasadışı terör örgütleri ile veya suç işlemek amacıyla kurulmuş suç örgütleri ile bağlantısının bulunup bulunma-dığı' yönünde araştırma istemesine karşın, Sayın İçişleri Bakanımızın yaralandı-ğım 5 Ekim akşamı hastane önünde yaptığı basın açıklamasında 'olayın siyasi veya terörle ilgili bir boyutunun olmadığı'nı söylemesini kaygı ve üzüntüyle kar-şıldım.

Vurulmamdan önceki günlerde DİSK binası önüne şüpheli paketler bırakılma-sı, vurulmamdan sonra DİSK'in kurumsal web sitesine yapılan saldırı, bu olayın 'bireysel' olmadığı, organize bir çalışmanın parçaları olduğu kanımızı güçlendir-mektedir.

Bu konuyu Sayın İçişleri Bakanı'na da yazılı olarak ilettik ve derin inceleme ya-pılmasını talep ettik. Çünkü, üzerinden sansasyon yaratacak kişilere ait belgeler çıkan bu şahsın bağlantıları, son aylarda kimlerle görüşüp kimlerle konuştuğu, nerelerde kaldığı henüz incelenmiş değildir..."

Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'ye suikast girişiminde bulunulmadan birkaç hafta önce 23 Eylül 2009 tarihinde DİSK binası önüne bir çanta bırakılmış, bomba olma ihtimali üzerine gelen bomba ekiplerince çanta imha edilmişti.

DİSK maillerine gönderilen ve telefonlarla yapılan sayısız tehdit ve hakaretler tek tek tesbit edilip üzerine gidilmedi.

8 Ekim 2009'da yapılan hack saldırısının ardından son olarak da 1 Şubat 2010 tarihinde DİSK web sitesi ikinci kez çökertildi.

2010: YILMADIK, DİRENDİK, KAZANDIK!..

YENİDEN 1 MAYIS ALANI'NDAYIZ!

Resmi tatil ilan edilen 1 Mayıs için, 2010 yılında yapılan başvuruya olumlu yanıt verilmiş ve Taksim Meydanı'nda miting yapılması için verilmiştir. DİSK'in kararlı ve inançlı mücadelesi, sonuçta Türkiye'deki bir tabunun yıkılması ve bir demokrasi ayıbının kaldırılmasında etkili olmuştur.

2010 yılında DİSK, 1 Mayıs için çok daha büyük bir hazırlık yapmıştır. 1 Mayıs'ta yaşamını yitirenlerin, faili meçhul cinayetlerin kurbanlarının aileleriyle ortak bir yürüyüş düzenlenerek, karanlıkların aydınlığa çıkarılması talebi yükseltilmiştir.

1 Mayıs'ta onlarca emek örgütü, siyasi parti, demokratik kitle örgütü pankartları arkasında onbinlerce emekçi, Şişli'den, Şişhane'den, Dolmabahçe'den Taksim Meydanı'na aktı. Alan tümüyle dolduğu için kortejler hareket edemez hale gelmiştir. Bu nedenle zorunlu olarak, alınan karara rağmen miting başlatıldığında ise bayram havası kısa bir gerginliğe yerini bırakmıştır.

Tekel işçileri kendilerini yarı yolda bıraktığını, haklarının kaybedilmesine yol açtığını ileri sürdükleri Türk-İş Genel Başkanı'nın konuşmasını kesmişler, DİSK ve KESK dışındaki konfederasyonların yöneticileri, işçilerin tepkisi üzerine kürsüyü terk edip gitmiştir. Bu gerilimin ardından önce KESK Genel Başkanı Sami Evren ardından DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi kürsüye çıkarak birer konuşma yapmıştır. Gerilimle başlayan miting konuşmalarla adeta bayram yerine dönüşmüştür. Çelebi konuşmasında 2010 yılına kadar verilen mücadeleyi şu şekilde özetlemiştir;

"Bu kürsü, en son 1978 yılında kuruldu. 32 yıl boyunca da işçilere, emekçilere, bu ülkenin gerçek sahibi olan üretenlere kapatıldı. Bugün yeniden 1 Mayıs'ta bu alanda yana duruyorsak, hep birlikte 1 Mayıs marşını söylüyorsak bu hepimizin, Türkiye işçi sınıfının eseridir."

"Yasaklara rağmen işçi sınıfı 1 Mayıs Alanı'nı unutmadı, unutmadı. Her 1 Mayıs'ta emekçiler kadını erkeği, yalısı genci yüreklerini koydular. Beş kişi, 50 kişi, 500 kişi de olsalar inatla 1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanı'nda buluştular. İşte bu inançlı mücadele, 1 Mayıs Alanı'nı özgürlüğüne kavuşturdu."

2011: 1 MİLYON YÜREKLE 1 MAYIS ALANI'NDAYIZ!

2011 yılında, DİSK çok daha büyük bir moral güç ile 1 Mayıs çalışmalarına başlamıştır. Taksim Meydanı konusundaki gerilimler, Hükümet tarafındaki inatlaşma kırılmış ve her örgüt sanki bayrama hazırlanır gibi bir ortama kavuşmuştur.

1 Mayıs 2011 adeta verilen mücadele ile elde edilen kazanımların kutlandığı bir özgürlük günü havası yaratmıştır.

DİSK 1 Mayıs 2011'de temel taleplerini yaptığı etkinliklerle daha da yaygın bir şekilde kamuoyuna duyurmuştur. Önce 20 Nisan 2011 tarihinde "1 Mayıs katliamının, faili meç-

hul ve siyasi cinayetlerin aydınlatılması” başlığıyla Şişli’den Taksim’e kadar yürüyüş düzenlenmiştir. Genel Başkan Yardımcımız İsmail Yurtseven, Taksim’de yaptığı açıklamada şunları söylemiştir:

“Türkiye’nin aydınlık geleceğine inanıyorsak, bu yolun bu faili meçhul cinayetlerin aydınlatılmasından geçtiğini biliyoruz.”

“Bugün 1 Mayıs hazırlıkları çerçevesinde, siyasal cinayetlere uğramış arkadaşlarımızın, başkanlarımızın, Kemal Türkler’in, Hrant Dink’in, 1 Mayıs 77’de kaybettiklerimizin, Necdet Bult’un Metin Göktepe’nin aileleri ile birlikte siyasal cinayetlerin aydınlatılması için ‘1 Mayıs’ta Taksim’deyiz’ çağrısı yapıyoruz.”

Ardından 26 Nisan 2011 tarihinde Sultanahmet’ten Beyazıt Meydanı’na kadar basın özgürlüğünün savunulması için tutuklu ve gözaltındaki gazetecilerle dayanışma yürüyüşü yapılmıştır. Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün, İstanbul Üniversitesi önünde yaptığı açıklamada; basın emekçilerini açlık ve yoksullukla “terbiye” etmeye çalışan anlayışları kınamış ve örgütlenme hakkının özgürce kullanılmasını talep etmiştir. Görgün konuşmasında 1 Mayıs 1977 katliamının aydınlatılması kadar, suikasta uğrayan gazetecilerimizin davalarının da aydınlatılmasını istediklerini belirtmiş ve “bütün bunları, 1 Mayıs’ta, 1 milyon yürekle Taksim’de daha yüksek sesle haykırmak istiyoruz” demiştir.

İşçi kıyımlarının protesto edilmesi amacıyla 27 Nisan 2007 tarihinde Kadıköy’den başlayan, İstanbul Boğazını teknelerle aşan ve Beşiktaş Meydanı’nda tamamlanan bir etkinlik daha gerçekleştirilerek 1 Mayıs hazırlıkları tamamlanmıştır. Bu etkinlikte konuşan Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün; tüm ezilenleri, işçileri “güvencesizliğe, iş kazalarına, taşeronlaşmaya, sendikasızlaşmaya karşı” 1 Mayıs’ta 1 Mayıs Alanı’na davet etmiştir.

1 Mayıs günü, yine üç koldan 1 Mayıs Alanı’na doğru bir insan seli akmıştır. Genel Başkan Yardımcımız ve düzenleme komitesi başkanı İsmail Yurtseven 1 Mayıs mitinginin açış konuşmasında;

“Bugün Türkiye’nin kalbi 1 Mayıs alanında atıyor. Bu yüreklerin taşıdığı özlem özgürlük, demokrasi, eşitlik ve barış içindir! İnanıyoruz ki bu ses Türkiye’nin aydınlık geleceğinin sesi olacaktır.” diyerek alana toplanan yüz binleri selamlamıştır.

Komitenin aldığı karar gereğince, emekçiler adına kadın ve erkek işçiler ortak bildiriyi okumuşlardır. Geçmiş yıllardan farklı olarak 1 Mayıs’a katılım ve destek sağlayan demokratik kitle örgütleri adına da ortak metin hazırlanmıştır.

Konuşmalar arasında değerli sanatçılarımız tarafından şiirler okunmuştur. 1 Mayıs 2011 Kardeş Türküler, Grup Yorum ve Agire Jıyan gruplarının verdiği konserle inanılmaz bir şölene dönüşmüştür. On binlerin çektiği halaylar, geç saatlere kadar sürmüş, mitingi ilan edildiğinde dahi alan tümüyle dolu iken davullar çalınmış, halaylar devam etmiştir.

DÜNYA'DA VE ÜLKEMİZDE 1 MAYIS'IN TARİHİ

1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele gününün kökleri 1810'lu yıllardan itibaren adım adım gelişen kısa çalışma süreleri talebine dayanmaktadır.

Birleşik Devletler ve Kanada Örgütlü Meslekler ve Emek Birliği Federasyonu (FOTLU) 1 Mayıs 1886 yılında sekiz saatlik işgünü için ülke genelinde grev ilan etmiştir. Bütün büyük kentlerde yüzbinlerce işçinin katılımıyla grevler, yürüyüşler, mitingler düzenlenmiştir.

1886 yılı sonunda FOTLU adını değiştirerek Amerika Emek Federasyonu (AFL)'na dönüştüren örgüt, 1888 yılında St. Louis kentinde yapılan kongresinde, 8 saatlik işgünü için mücadeleye devam edilmesi ve 1890 yılının 1 Mayıs'ında genel grev yapılması kararlaştırmıştır.

1889 yılında Paris'te 20 ülkeden sendika ve siyasi parti temsilcilerinin katılımıyla toplanan Uluslararası İşçiler Konferansı (2. Enternasyonal)'nda AFL'nin 1888 kararına atıfta bulunarak tüm ülkelerde ve şehirde 8 saatlik işgünü için 1 Mayıs 1890 yılında grev ve gösteriler yapılması kararı almıştır.

1890 yılında Avrupa'da yaygın işçi mitingleri düzenlenirken ve Amerika Birleşik Devletleri'nde AFL başkanının önerisiyle Marangozlar Sendikası tarafından ilan edilen ve diğer sendikalarca desteklenen karar doğrultusunda genel grev yapılmıştır.

İkinci Enternasyonal'in 1891 yılında Brüksel'de yapılan kongresinde, 8 saatlik işgünüyle birlikte çalışma koşullarının düzeltilmesi ve uluslararası barışın sağlanması da 1 Mayıs talepleri olarak sıralanmıştır. 1 Mayıs artık uluslararası düzeyde bir işçi günü haline gelmiş, her yıl genişleyerek dünyanın her köşesinde çeşitli eylem ve etkinliklerle gündeme gelen bir mücadele alanı olmuştur.

Türkiye'de ilk 1 Mayıs, Osmanlı İmparatorluğu döneminden başlayarak günümüze kadar devam işçi sınıfı mücadelesinin bir parçası olmuştur. Kayıtlarda ilk 1 Mayıs gösterisinin 1909 yılında Üsküp'te gerçekleştirildiğini belirtmektedir. Bulgar, Sırp ve Türk işçiler ellerinde kırmızı bayraklarla yürüyüş yapmışlardır. Aynı gün Selanik'te işçiler kentin çeşitli yerlerinde bildiriler dağıtmışlardır.

1910 yılında Selanik ve Veles'te, 1911 yılında "Avrupa Türkiye'si aşağı yukarı bütün kentlerinde" 1 Mayıs gösterileri gerçekleştirilmiştir. Selanik Sosyalist İşçi Fırkası (SSİF), 1911 yılı 1 Mayıs'ı ile ilgili olarak 2. Enternasyonal'e ayrıntılı bir rapor göndermiştir. 1912 yılında İstanbul'da, Pangaltı'da Başkent Toplumsal İncelemeler Derneği ve üye işçi derneklerinin çağrısı, Osmanlı Sosyalist Fırkası'nın desteğiyle 1 Mayıs toplantısı yapılmış, Selanik'te miting ve yürüyüş yapılması yasaklanmıştır. Bu yasak üzerine grev yapılmış, greve 7 bini aşkın işçi katılmış, ayrıca

SSİF lokalinde bir toplantı düzenlenmiştir. Fırka, işçileri kent meydanındaki parkta toplanmaya çağırınca, süvariler, jandarma ve polis kuvvetleriyle büyük bir baskı uygulanarak miting yapılması önlenmiştir. İzleyen yıllarda 1 Mayıs fiilen yasaklanmış ve her türlü gösteri, yürüyüş ve eylemlilikler önlenerek, cezai kovuşturma nedeni sayılmıştır. Bu durum, 1920 yılına kadar devam etmiştir.

1920 yılında 1 Mayıs'ta Trabzon ve çevresindeki kentlerde yürüyüşler ve gösteriler gerçekleştirilmiştir. 1921 ve 1922 yıllarından yapılan 1 Mayıs gösterileri İstanbul'da Türkiye Sosyalist Fırkası'nın öncülüğünde çeşitli etkinliklere sahne olmuştur. Grevler, yürüyüşler, bando ile marş çalınması en yaygın gösteri biçimleri haline gelmiştir. İstanbul'un dışında Ankara, İzmir'de yürüyüş ve gösteriler yapılmıştır. 1923 yılında toplanan İzmir İktisat Kongresi'nde 1 Mayıs'ın işçi bayramı olması önerilmiş ve kabul edilmiştir. Aynı yıl 1 Mayıs gösterileri geniş katılımla yapılmıştır. Ancak 1924 yılında 1 Mayıs'a yine fiilen yasak getirilmiş, 1925 yılında ilan edilen sıkıyönetim (Takrir-i Sukün) ile 1 Mayıs 1976 yılına kadar yasadışı faaliyet olarak kabul edilmiş ve takibata uğramıştır.⁽⁴⁴⁾

1976 yılında DiSK yıllardır uygulanmakta olan bu fiili yasağı delmek için harekete geçmiştir. 1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü Taksim'de onbinlerce işçi bir araya gelmiştir.

1977 yılında yeniden başlayan hazırlıklar, büyük bir gerilim içinde sürmüştü, özellikle sivil faşist çetelerin saldırıları yoğunlaşmıştır. Afiş asan, bildiri dağıtan işçilere yönelik silahlı saldırı girişimleri hemen hemen her kentimizde yaşanmıştır. Bu saldırılar 1 Mayıs'ın sabahına kadar aralıksız sürmüştür.

Büyük bir özenle hazırlanan işçi kortejleri alanı doldurmuş, Genel Başkanımız Kemal Türkler, "bu alan 1 Mayıs alanı olsun mu" diye sormuş, yüzbinler hep bir ağızdan "evet" yanıtı vermiş ve alkışlarla karar kutlanmıştır.

Mitingin son anlarında nereden geldiği bilinmeyen birkaç el silah sesinin sonrasında alana dalan panzerler, polis araçları, patlatılan ses bombaları, dakikalarca süren silah sesleri 500 bine ulaşan insan denizinde büyük bir fırtına yaratmıştır.

Resmi makamlara göre 34, kimi araştırma ve kayıtlara göre 42 kişi bu fırtınada yaşamını yitirmiştir.

1 Mayıs 1977 kıyımı ile başlayan gelişmeler, bu tarihten sonra ülkemizin bir çok yerinde silahlı, bombalı saldırılarla devam etmiş, ana rahmindeki bebeklerin bile katıldığı Kahramanmaraş'ta doruğa ulaşmıştır. Türkiye'nin açık bir kaos ortamına sürüklendiği, demokrasinin kurum ve kurallarının ortadan kaldırılmasına yönelik çaba ve girişimlerin arttığı bir ortamda 1 Mayıs 1978 hazırlıkları başlamıştır.

[44] Bölüm için kaynaklar: Şehmuz Güzel, Türkiye'de işçi hareketleri (Sosyalist Yayınları 1993 İstanbul); Yıldırım Koç Türkiye İşçi Sınıfı tarihi (Epos 2010 Ankara, Alexander Trachterberg, The History of May Day (International Pamphlets 1932); Samuel L. Gompers, Eight Hours, Seventy Years of Labor (1925); T. V. Powderly, Thirty Years of Labor (1890)

DİSK üzerindeki baskılara ve toplumda yaratılmak istenen korku ortamına rağmen inançla demokrasiyi ve özgürlükleri savunmaya devam etmiş 1 Mayıs'ta, çok daha geniş bir katılımımla 1 Mayıs Alanı'na çıkmıştır.

Kahramanmaraş kıyımı nedeniyle ilan edilen sıkıyönetim ülkenin geniş bir alanıyla beraber İstanbul'u da kapsamış, demokrasinin askıya alınması süreci başlatılmıştır. Sıkıyönetim Komutanlığı, 1 Mayıs nedeniyle yapılacak tüm etkinlikleri yasakladığı gibi aynı gün İstanbul'da sokağa çıkma yasağı ilan edilmiştir. 1 Mayıs 1979'da sokağa çıkma yasasına rağmen İstanbul'un çeşitli semtlerinde binlerce işçi sokağa çıkmıştır. 1 Mayıs öncesi ve 1 Mayıs günü başta DİSK Yürütme Kurulu, Yönetim Kurulu üyeleri ve üye sendikaların yöneticileri gözaltına alınmıştır.

Benzeri uygulama 1980 yılında da yapılmış, DİSK Mersin'de 1 Mayıs 1980 tarihinde her türlü engellemeye karşın yaptığı bir mitingle 1 Mayıs üzerindeki baskıları protesto etmiştir.

12 Eylül 1980 tarihinde yapılan faşist darbe ile demokrasi tümüyle kaldırılmış, seçimle işbaşına gelmiş merkezi ve yerel tüm meclisler kapatılmış, yöneticiler görevlerinden alınmış, Uğur Mumcu'nun değişiyse DİSK baş sanık haline getirilmiş ve 1 Mayıs yasaklar arasına girmiştir. Bu tarihten itibaren, 1992 yılında İstanbul'da, Gaziosmanpaşa'da yapılan mitingi hariç tutarsak, 1993 yılına kadar sendikalar tarafından düzenlenmiş kitlesel katılımlı 1 Mayıs mitingi gerçekleştirilememiştir.

1992 yılında çalışmalarına yeni başlayan DİSK'in ilk etkinliklerinden birisi, 1 Mayıs'ta tüm emek örgütlerinin buluşturulması olmuştur. Ankara'da düzenlenen 1 Mayıs toplantısı, işçi hareketi tarihinde yeni bir sayfa açmış, geçmişte 1 Mayıs'ı suçlayan Türk-İş ve Hak-İş, 1 Mayıs'ı emekçilerin ortak mücadele günü olarak kabul etmiştir.

DİSK'in yeniden sendikal örgütlenme içine girmesi, ortak 1 Mayıs düzenlenmesine engel olmuş, Türk-İş yönetiminin ortak miting yapmaktan kaçınması üzerine 1993 yılında Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu ile birlikte Pendik'te yeniden alanlara çıkmıştır. Aynı gün Türk-İş tarafından Şişli'de 1 Mayıs mitingi yapılmıştır.

1994 yılından itibaren ise ortak mitingler yapılmaya çalışılmıştır. 1990'lı yıllar tüm toplum üzerinde baskıların arttığı, faili meçhul cinayetlerin yoğunlaştığı bir dönem olarak dikkati çekmiştir. Bunun yansıması, 1996 yılında görülmüş, 1 Mayıs mitingine katılan binlerce insan polis kurşunlarının altında can pazarı yaşamış ve üç emekçi katledilmiştir.

2004 yılı yeni bir kırılma noktası olmuştur. Bu kırılma adım adım genişletilerek 2007'den 2010'a kadar verilen çok çetin mücadelelerle 1 Mayıs Alanı ve 1 Mayıs'ın uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü özgürleştirilmiştir.

NE UNUTURUZ, NE AFFEDERİZ!

12 EYLÜL DARBESİYLE HESAPLAŞMA

12 Eylül herhangi bir tarih değildir. Türkiye'yi karanlığa boğan, baskı ve zulümle ülkenin geleceğinin ipotek altına alındığı zor zamanların adıdır. 12 Eylül 1980'de tank sesleriyle ve marşlarla uyandırılmamızla başlayan süreç Türkiye'yi siyasal, sosyal, ekonomik, hukuksal, kültürel ve bilimsel alanlarda büyük tahribata uğratmıştır. Hukuk, adalet, bilim, emek ve çalışma hayatı yok edilmiştir. Emekçilerin kazanılmış bütün hakları zorla ellerinden alınmıştır.

EMPERYALİZMİN BİR DAYATMASI OLARAK 12 EYLÜL...

Bugün 12 Eylül darbesinin ardında ABD'nin olduğu bilinen bir gerçektir ve 12 Eylül rejiminin hemen tüm uygulamaları bu gerçeği doğrulamaktadır.

Uluslararası arenada ve özellikle de Ortadoğu'daki gelişmeler, ABD'nin bütünüyle kendi egemenliği altında, bağımlı ve "istikrarlı" bir Türkiye özlemine dört elle sarılmasının koşullarını oluşturmuştur. Bölgedeki ABD ileri karakolu olan İran'daki şahlık rejimi devrilmiş ve ABD stratejileri açısından büyük boşluk doğmuştur. Pentagon için "Türkiye ayağını sağlam basmak" zorunluluk haline gelmiştir. Askeri rejim bu koşulları yaratabilmenin tek yolu olarak devreye sokulmuştur.

IMF direktifleri doğrultusunda şekillenen 24 Ocak Kararları olarak bilinen "Ekonomik Önlemler Paketi" ekonomik bunalımın bütün yükünü halkın omuzlarına yıkarak, sermaye kesimlerine geniş olanaklar sağlamayı öngörmüştür.

12 Eylül askeri darbesinin hemen ardından grev yasaklamaları, sendika ve derneklerin kapatılmaları, toplu sözleşmelerin durdurulması gündeme getirilmiştir. Yıllardır sermayenin her fırsatta bir yakınma konusu olarak gündeme getirdiği işçi ve sendika hakları bir çırpıda ortadan kaldırılmıştır.

Başta DİSK, TÖB-DER olmak üzere demokratik kitle örgütleri ve derneklerin mallarına el konularak kapatılırken, yüzlerce sendika önderi de tutuklanmış, işkence tezgâhlarına yatırılmıştır. TİSK, MESS ve işveren örgütleri hükümet politikalarını birinci dereceden etkileyen örgütler haline gelmiş, çalışma hayatına ilişkin yasaların düzenlenmesi bütünüyle işverenlerin istedikleri biçimde yapılmıştır.

ÖZGÜRLÜKLERİN YOK ETMENİN VE HALKI EZMENİN BİR ARACI OLARAK 12 EYLÜL...

Bu dönemde zenginler daha zenginleşmiş, fakirler daha fakirleşmiştir. Yani 12 Eylül'de halk kaybetmiş, tekeller kazanmıştır!

Üç insanın bile sokakta yan yana yürümesinin yasaklandığı bu dönemde binlerce insan

işkenceden geçirilmiş, yüzlercesi sakat kalmış, süreklilik avlarında kurşuna dizilmiş, işkencece öldürülmüştür.

Hukukun yok edildiği, generallerin emirlerini uymayı hukuk sayan düzmece mahkemelerin kararlarıyla 50 kişi idam edilmiş, binlerce insan yıllarca cezaevlerinde tutulmuş, gazeteler dergiler toplatılmış ve yasaklanmış, binlerce kitap yakılmıştır.

Sendikalar, dernekler, partiler kapatılmış, mallarına el konulmuş, Türkiye'nin tarihinin en önemli belgeleri bile kağıt hamuru haline getirilmiştir.

Ülkesinin mutluluğu ve esenliğinden başka bir şey istemeyen sendikacılar, yazarlar, aydın ve sanatçılar cezaevlerine doldurulmuş, haklarında idam cezaları istenmiştir.

Her mahalle karakolu bir işkencehaneye dönüştürülmüş, stadyumlar ve okullar kitlesel toplama kampları haline getirilmiş ve çeşitli yaş gruplarından binlerce insana burada akıl almaz işkenceler yapılmıştır.

Anayasa'yı korumak adına darbe yapanlar ilk önce 1961 Anayasası ve Anayasal kurumlar ortadan kaldırılmıştır! Atatürkçülük adına Atatürk'ün kurduğu kurumlar kapatılmıştır.

12 EYLÜL İLE HESAPLAŞMAK GÖREVİMİZDİR!

Yapılan onlarca yasa değişikliği, Anayasa değişikliğine rağmen 12 Eylül hâlâ güncelliğini korumaktadır. 12 Eylül hukuku, 12 Eylül yönetim anlayışı hâlâ geçerlidir.

İşte bu nedenledir ki DİSK, 12 Eylül ile işçi sınıfının, halkımızın yok edilen haklarının ve özgürlüklerinin geri alınması, demokrasinin kurumsallaşması ve her alanda işler hale gelmesi, devleti kutsal vatandaş köle sayan zihniyetin değiştirilmesi, hukukun üstünlüğünün tesis edilmesi için sürekli mücadele içinde olmuştur.

DİSK'i yargılamaya kalkanlara, savaş koşulları altında, savaş esirlerinin sahip olduğu hakların bile yok sayıldığı bir ortamda demokrasi ve özgürlüklerin savunulmasından bir adım bile taviz verilmemiştir.

1991 yılında alınan beraat kararlarından itibaren de yeniden başlayan çalışmalarımızın temel unsurlarından birisi 12 Eylül düzeninin değiştirilmesi, darbecilerin yargı önüne çıkarılması, 12 Eylül karanlığını yaratanlarla hesaplaşılması olmuştur.

Bu doğrultuda birçok etkinlik ve kampanya düzenlenmiş, hukuk yolları aranmıştır.

Yönetim Kurulumuzun çalışma döneminde 12 Eylül daha da özel bir konu haline gelmiştir. Bunda AKP iktidarlarının her fırsatta darbeler ve darbeciler üzerinden yürüttükleri polemikler, anayasa tartışmalarında halkı yanıltıcı propagandaları etkili olmuştur.

DİSK, gerçek anlamda bir hesaplaşma için ilkeleri açık biçimde ortaya koymuştur.

- 1-** Başta Kenan Evren olmak üzere bütün 12 Eylülcüler yargılanmalı,
- 2-** Seçim ve siyasi partiler kanunu demokratik bir içerikle yeniden düzenlenmeli,
- 3-** Sendikaların önündeki bütün engeller ve 12 Eylül hukuku ortadan kaldırılmalıdır.

DİSK, 12 Eylül'cülerle ve Kontrgerilla'yla hesaplaşmadan, 1 Mayıs 77, Çorum, K. Maraş ve Sivas katliamlarının, siyasi cinayetlerin ve kimliği meçhul bırakılan cinayetlerin gerçek sorumluları açığa çıkarıp yargılamadan gerçek bir demokrasinin varlığından söz edilemeyeceğini ilan etmiştir. Hiç şüphesiz Anayasa bu noktada kilit bir öneme sahip olacaktır.

EMEK VE DEMOKRASİ MİTİNGİ

Yönetim Kurulumuz, yapılan bu tespitler doğrultusunda taleplerimizin yaygınlaştırılması ve 1 Mayıs 2008'de yaşananların daha geniş bir katılımıla protesto edilmesi ve sürmekte olan 12 Eylül zihniyetinin açığa çıkarılması amacıyla İzmir'de bir miting kararı almıştır.

13 Eylül'de, Gündoğdu Meydanı'nda yapılan mitingle AKP hükümetinin ekonomide ve siyasette 12 Eylül rejimini sürdürdüğü, 12 Eylül generalleri tarafından hazırlanan sendikal yasaklar anti-demokratik uygulamaların devam ettirildiği mesajı verilmiştir.

DİSK'in davetiyle yapılan mitinge Türk-İş ve KESK başta olmak üzere çok sayıda emek örgütü ve siyasi parti de destek vermiş, 30 binin üzerinde bir kitle katılmıştır.

Türk-İş Genel Sekreteri Mustafa Türkel, TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğancı, Türkiye Barolar Birliği Başkanı Özdemir Özok da mitingde örgütleriyle birlikte yer almıştır.

İzmir 78'liler Derneği üyeleri ellerinde 12 Eylül'de katledilenlerin fotoğrafları ile yürümüştür.

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi mitingde yaptığı konuşmada, darbecileri asla affetmeyeceklerini vurgulayarak, 12 Eylülcüler yargılanana kadar mücadelenin süreceğini söylemiştir.

Alanda toplanan binler, hep bir ağızdan "Kenan Evren yargılansın" sloganı ile konuşmalara ve taleplere destek vermiştir.

Miting, Suavi, Onur Akın ve Yavuz Bingöl'ün verdiği konserle sona ermiştir.

DARBECİLERİ NE UNUTURUZ NE AFFEDERİZ!

12 Eylül 2009 tarihinde ülkenin hemen her ilinde 12 Eylül darbecilerinden hesap sorulması için on binler ayağa kalkmıştır.

DİSK, dönemin en büyük mağdurlarından biri olarak, haklarını talep etmek üzere tüm örgütlü olduğu kentlerde eylem ve etkinliklere katılmış; İstanbul'da 12 Eylül 2009 tarihinde "BİR TÜRKİYE GERÇEĞİ: 12 EYLÜL (Öncesi-Süreci-Sonrası) Tanıklar anlatıyor, belgeler konuşuyor..." Beşiktaş Mustafa Kemal Kültür Merkezi'nde bir etkinlik düzenlendi.

İstanbul Kadıköy'de 35 kuruluşun bir araya gelerek gerçekleştirdiği mitingin katılımcıları arasında yer alarak, kararlılığını sergilemiş, diğer mağdurlarla dayanışmasını sürdürmüştür.

DİSK, 12 Eylül mitingleriyle, toplumun üzerinde baskı aracı niteliği süren Anayasa'nın demokratik bir biçim ve içerikle değiştirilmesi talebini yinelemiştir.

12 EYLÜL'DE GÜLEN'LER, 12 EYLÜL'Ü SÜRDÜRÜYOR!

12 Eylül darbesinin 31. yılında DİSK, KESK, TMMOB ve TTB ile ortak bir eylem gerçekleştirilmiştir.

İstanbul Taksim Meydanı'nda yapılan ortak eylemde, hazırlanan ortak basın açıklaması Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün tarafından okundu.

Ortak açıklamada; “İnsan haklarından, Kürt sorununa, sendikal hakların ayaklar altına alınmasından adalet mekanizmasına, basın yayın araçlarındaki sansürden üniversite özerkliğinin yok edilmesine, şovenizmin yaygınlaşmasından militarizm övgüsüne ve krizi hızlandıran ekonomik politikalara kadar hayatımızı karartan bütün uygulamaların kökeninde 12 Eylül'de çizilen toplumu yeniden biçimlendirme projesi”nin olduğu belirtilmiştir.

Bildiride 12 Eylül ve sonrasında yaşanan ve halen sürmekte olan sürece ilişkin şu değerlendirilmeler yapılmıştır,

“12 Eylül 1980 darbesi ile faili meçhullerin, işkencelerin, idamların, yüzbinlerce gözaltı ve tutuklamaların karanlıkta bırakılması ve 12 Eylül darbecilerinin hâlâ yargılanmamış olmasının önümüzde tarihsel bir görev olarak durduğu koşullarda toplumsal muhalefetin sesini yükseltmesi de tarihsel bir gerekliliktir.

Kürt ve Türk emekçilerinin sömürüye ve kapitalizme karşı mücadelesinin örgütlenmesi, temelde, barış içinde özgürlükçü bir geleceğin öngörülmesiyle mümkündür. Türkiye'nin temel ihtiyacı ve toplumsal barışın gerçek yolu, hak ve özgürlüklerinin geliştirilmesine dayalı bir demokratikleşmeden geçmektedir.

12 Eylül bütün sonuçlarıyla ortadan kaldırılmalı ve başta Kenan Evren olmak üzere bütün 12 Eylülcüler yargılanmalıdır!”

ANAYASA REFERANDUMU VE DİSK'İN MÜCADELESİ...

Yürürlükteki Anayasa 1982 yılında yürürlüğe girdiği andan itibaren, darbenin yarattığı baskı rejimini sürdürmeyi hedeflemiştir.

DİSK, özgürlüğünden yoksun bırakıldığı koşullarda, mahkeme kürsülerinde bile bu Anayasa'ya karşı eleştirel bir tutum takınmış ve demokrasiyi, özgürlükleri temel alan yeni bir anayasa talebini dile getirmiştir.

Konfederasyonumuz yeniden çalışmalarına başladığı 1992 yılından itibaren ise, düzenlediği her eylem ve etkinlikte, yeni bir Anayasa'nın “toplumsal uzlaşma”yla hazırlanması görüşünü savunmuş, Anayasa'nın içeriğine ilişkin yaklaşımını paylaşmıştır.

Yönetim Kurulumuzun görev süresi içinde Anayasa tartışmaları yeniden boyutlanmış, bu nokta da geniş bir uzmanlar kurulunun toplanmasına katkı vermiş, bu kurulun hazırladığı “Özgürlükçü, Eşitlikçi Demokratik ve Sosyal Yeni Bir Anayasa İçin Temel İlkeler” raporunu 1 Haziran 2009 tarihinde kamuoyuna açıklamıştır.

Raporun tanıtımı için İstanbul'da Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi'nde yapılan toplantıda konuşan Genel Başkan Süleyman Çelebi; Anayasa'nın değiştirilmesi konusunun Türkiye'nin gündeme getirilmesinde bütün ilericilerin, demokratların, sosyalistlerin payı bulunduğunu belirtmiştir. Çelebi konuşmasında "bugün bu Anayasa'nın kimler tarafından, nasıl ve niçin değiştirilmesi gerektiği tartışması önemlidir" diyerek Anayasa'nın içeriği kadar hazırlanış biçimi konusuna da dikkat çekmiştir.

Nitekim DİSK'in taşıdığı kaygılar yaşam içinde gerçekliğe dönüşmüştür. Anayasa tartışmaları hızla durdurulmuş ve 2010 yılında tam da genel seçimler sürecinin başlangıç aşamasında yeniden gündeme sokulmuştur.

Bu kez bütünlük bir Anayasa değişikliği yerine özellikle yüksek yargı organlarının oluşumu ve işleyişini hedef alan bir kısım maddelerde değişiklik önerisi adeta topluma dayatılmıştır.

DİSK, AKP'nin hazırladığı değişiklik paketine karşı, kapsamlı gerekçelerle mücadele başlatmıştır. Her şeyden önce bu değişiklik paketinin "AKP'nin siyasal hedefleriyle sınırlı olarak" hazırlandığı ve "12 Eylül düzenini PEKİŞTİRECEK" bir içerik taşıdığı tespit edilmiştir.

TBMM'de yeterli oyu alamadığı için AKP'nin yanılsama politikası gereğince 12 Eylül'le hesaplama propagandasıyla 12 Eylül'de halkoyuna sunulan değişiklik paketine karşı DİSK tarafından "**hayır**" kampanyası açılmıştır.

"**12 Eylül'de 12 Nedenle HAYIR!**" başlığını taşıyan bir broşür yayınlanarak, işçi sınıfına ve topluma kampanyanın amacı anlatılmıştır. Bu broşürle değişiklik paketinin;

- Gerçekten özgür ve demokratik bir Anayasa içermediği,
- Değişiklik paketinin hazırlanışında izlenen yol ve yöntemlerin yanlış olduğu,
- 12 Eylül döneminin sona erdiği iddiasıyla katıksız bir demagoji yapıldığı,
- Demokratik bir toplumsal dönüşüm için gereken hiçbir düzenlemeye yer verilmediği,
- Sendikal örgütlenme ve grev hakkına ilişkin yasakların kaldırılmadığı,
- Kamu çalışanlarına zorunlu tahkim ve mutlak bir grev yasağı getirildiği, toplu sözleşme hakkının daraltıldığı,
- Emeklilerin kaderini tümüyle iktidarın keyfiyetine bıraktığı,
- Anayasa Mahkemesi'nin devletin koruyuculuğunun yanı sıra yürütmenin de koruyucusu haline getirildiği,
- HSYK üzerinde yürütmenin gücü ve etkisi artırılarak yargı bağımsızlığından daha da uzaklaştırıldığı,
- Olumlu gibi görünen değişikliklerin aslında zaten uluslararası sözleşmelerle güvence altında olduğu ve değişikliğin kabul edilmesi için bir gerekçe oluşturamayacağı anlatılmıştır.

12 Eylül 2010 tarihinde yapılan halkoylaması (referandum), iktidarın lehine sonuçlanmış, değişiklik paketi yürürlüğe girmiştir.

Ancak üzerinden çok kısa bir süre geçmesiyle birlikte, başta “yetmez ama evet” diyenler olmak üzere, evet oyu veren herkes AKP’nin aldatmaya dayalı politikasının kurbanı olduklarını anlamıştır.

2011 yılında yapılan Genel Seçimlerden sonra oluşan yeni AKP hükümeti, yeni bir anayasa hazırlığında kırmızıçizgilerini çok net çizmiştir. Bu çizgiler, 12 Eylül referandumuyla yargı üzerinde tesis ettikleri hakimiyete ilişkin düzenlemelere el sürülmemesidir.

Daha baştan demokrasinin temel unsuru olan kuvvetler ayrılığına ters bir yaklaşımla yola çıkan AKP’nin Türkiye’nin demokratikleşmesine katkı verebilecek bir Anayasa değişikliğine taraf olmayacağı bir kez daha anlaşılmıştır.

12 EYLÜL İŞKENCEHANESİ OTAĞ-I HÜMAYUN, İNSAN HAKLARI MÜZESİ OLMALIDIR!

Davutpaşa Kışlası, günümüzde bir üniversitenin yerleşkesi haline gelmiştir. Yıldız Teknik Üniversitesi olarak kullanılan bu alan, Türkiye’de yaşanan iki darbenin mağdurlarının acı anılarına tanıklık etmiştir.

Ancak günümüzde, tarihin bu acı izlerini silinmeye, toplumun canlı belleği yok edilmeye çalışılmaktadır. Davutpaşa Kışlası, 12 Mart döneminde hem Devrimci Gençlik davasından yargılanan gençlerin, aydınların ve sendikacıların, hem de 12 Eylül döneminde yine devrimci gençlerle birlikte DİSK davasından yargılanan kadrolarının büyük çoğunluğunun tutulduğu bir toplama kampı olarak kullanılmıştır.

Özellikle bu kışla içindeki bir bina, DİSK’liler için özel önem taşımaktadır. Bu bina, Otağ-ı Hümayun’dur. 577 yıl önce Osmanlı ordusunun sefere çıkarken ilk toplanma bölgesi olan ve sonradan Davutpaşa Kışlasına dönüşen bu bölgede, padişahın konaklaması için yapılmıştır.

12 Eylül döneminde, DİSK’lilerin işkenceye sorgulanma merkezi olarak kullanılan bu bina, Üniversite tarafından restore edilerek, “kültür ve sanat” etkinlikleri için hazırlanmıştır.

DİSK, yıllarca önce, üniversitenin ilk kez buraya yerleşmeye başladığı bir dönemde, Otağ-ı Hümayun’nun 12 Eylül mağdurları için bir insan hakları müzesi yapılmasını önermiş ama tek bir yanıt bile alamamıştır.

Binanın, tarihimizin bu karanlık sayfalarındaki izlerinden arındırılması girişimine karşı Konfederasyonumuz derhal harekete geçmiştir. Üniversite tarafından yapılacak açılış töreninde talebimizin bir kez daha iletilmesi için bir etkinlik düzenlenmiştir.

28 Aralık 2010 tarihinde Kışla’nın girişinde (bugünkü YTÜ yerleşkesi girişi) bir araya gelen DİSK üyeleri, 12 Eylülde kışlada tutuklu kalanlar, işkence görenler ve ailelerini polisler karşılamıştır. Ve demokrasinin ne kadar ilerlediği bir kez daha yaşanarak öğrenilmiştir.

Polisler, DİSK üyelerine, ailelere ve destek için gelen üniversite öğrencilerine coplarla saldırmış, dağıtmaya çalışmıştır. Bu saldırı Rektörlük yetkililerinin daha önce heyetin içeriye gelebileceğini yetkili polislere bildirmesine rağmen yapılmıştır.

Sonuçta, DİSK kararlı bir şekilde duruşunu sürdürmüş ve Otağ-ı Hümayun binasına kadar bir yürüyüş gerçekleştirmiştir.

Genel Başkanımız Süleyman Çelebi, bina önünde kısa bir basın açıklaması yaparak, yaşanan saldırıyı kınamıştır.

Çelebi açıklamasında; ***“Bu bina bütün yaşananlara tanıklık etmiştir. Bu bina da tıpkı Mamak ve Diyarbakır gibi işkence tezgâhları kurulmuştur. DİSK üyelerinin tüm sorgulamaları bu binada işkenceler altında yapılmıştır. DİSK olarak bu binanın insan hakları müzesine dönüştürülmesini istiyoruz.”*** demiştir.

12 Eylül’le yüzleşmek için çok önemli bir yapı olduğunu belirten Süleyman Çelebi, ***“Şimdi burası kültür merkezi olarak kullanılacak. O zaman burada asker vardı. Şimdi de polis var. Biz bedeller ödeyen bir örgütüz. Susturulmuş bir toplum istiyorlar. Hiçbir zaman susmayacağız. Bu dayaklar bize vız gelir. Bizi susturamadılar, susmayacağız”*** diye yapılan saldırıyı protesto etmiştir.

HERKESE SAĞLIK VE GÜVENLİ GELECEK HAKKI İÇİN MÜCADELE!

Sosyal güvenlik ve sağlık sisteminde tümüyle değişiklik yapan 5510 sayılı Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası birçok yönden emekçiler açısından büyük kayıplara neden olmuştur.

İlk kez 2006 yılında gündeme gelen bu yasaya ilişkin DİSK, yoğun bir çalışma yürütmüştür. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB olarak Cumhurbaşkanlığı'na sunulan bir dosya ile görüşler ve talepler dile getirilmiştir.

Daha sonra, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in veto kararıyla birlikte bu görüşlerimiz bir broşür haline getirilerek dağıtılmıştır.

Söz konusu broşürde, SGGSS Yasası ile **“sosyal devlette gelirin yeniden dağıtımının araçlarından birisini oluşturan sosyal güvenlik ile ulusal gönenci ve sosyal adaleti sağlayan; yurttaşların geleceğini ve sağlık gereksinimlerini güvence altına alarak, onların onurlu yaşama hakkını gerçekleştiren ve gelecek kaygısı duymaksızın güvenli bir toplum içinde yaşadıkları duygusunu ve güvencini pekiştiren sosyal politikaların önemli bir bölümünü oluşturan sosyal sigortalar ve sağlık hakları, yeniden bir düzenleme ile basit bir yardım anlayışına dönüştürülmek”** istendiği belirtilmiştir.

Broşürde yasa ile yapılmak istenen bu dönüşümün **“aynı zamanda insan odaklı gereksinimler için değil; hak niteliğindeki bu gereksinimleri ticari mallar olarak tanımlayan ve pazarlayan bir anlayış doğrultusunda tasarlanarak”** biçimlendirildiğinin altı çizilmiştir.

Yasanın **“Anayasamızla güvence altına alınan sosyal hukuk devletinin dönüştürülmesi için uygulamaya konulan bütünlükçü planın parçalarından biri”** olduğu özellikle vurgulanmıştır. Yapılan bu saptamalar doğrultusunda mücadele sürdürülmüştür.

2008 yılında Yasa'da değişiklik öngören tasarı edeniyle Konfederasyonumuz, diğer emek örgütleriyle birlikte sürece müdahale etmek için tüm olanakları seferber etmiştir.

Bu süreçte Emek Platformu üzerinden yürütülen çalışmalarla tüm çalışanların haklarını koruyacak düzenlemelerin yapılması için yoğun gayret gösterilmiştir. Hazırlanan 19 maddelik liste için yaygın bir mücadeleye girilmiştir.

14 Mart 2008 tarihinde tüm Emek Platformu bileşenleriyle birlikte ülke genelinde gerçekleştirilen eylem ve etkinliklerle Hükümet uyarılmıştır. Aynı zamanda TBMM görüşmelerine de katılım sağlanarak, burada görüşler raporlar halinde sunulmuştur. Bu çalışmaların sonucunda değişiklik tasarısında kısmen iyileştirmelerin yapılması sağlanabilmiştir.

28 Mart 2008 tarihinde ise bu kez DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve TDB Ankara'da bir basın toplantısı düzenleyerek, ortak eylem kararlarını açıklamıştır.

Toplantıya; DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, TTB Merkez Konsey Üyesi Muharrem Baytemür ile TDB Yönetim Kurulu Başkanvekili Murat Akkaya katılmıştır.

KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul tarafından okunan ortak açıklamada şunlara değinilmiştir:

“2005 yılı Mayıs'ında IMF ile AKP Hükümeti arasında imzalanan 19. Stand-By Anlaşması'nın gereği olarak, emek ve meslek örgütlerinin görüş ve eleştirileri umursanmaksızın hazırlanan SSGSS Yasa Tasarısı 2006 yılında yasalaştırılmış, fakat Anayasa Mahkemesi tarafından bazı maddeleri iptal edilmiştir. Toplumun ihtiyaçları doğrultusunda değil, IMF'nin talepleri ve dayatmalarıyla şekillenen SSGSS Yasa Tasarısı'nın seçimlerin ardından bir kez daha alelacele gündeme getirilmesinin nedeni, 19. Stand-By Anlaşması'nın önümüzdeki Mayıs ayında sona erecek olmasıdır. IMF, AKP'ye verdiği kredilerin diyeti olarak bu yasayı şart koşmaktadır....

Bizler bu Yasa Tasarısı gündeme geldiği günden bu yana, bu yasaya karşı çıktık. Çünkü bu yasa tasarısı neoliberal ekonomi politikalarının uzantısı olarak hazırlanmış ve sosyal devlet anlayışının tamamen tasfiyesini amaçlayan bir öze sahiptir. Bu Yasa Tasarısı, halkımızın sosyal güvenlik haklarının geriye götürülmesi, özel emeklilik sistemleri getirilerek geleceğimizin piyasaya emanet edilmesi, emekliliğin hayal haline gelmesi, sağlık alanının tümünden ticarileştirilmesi, parası olmayanın sağlık hizmetlerinden yararlanamaması anlamına gelmektedir....

Emek Platformu'nu oluşturan 17 Örgüt hep birlikte basın açıklamaları ve 14 Mart'ta 2 saatlik 'iş bırakma eylemi' gerçekleştirerek, bu konudaki kararlılığımızı bir kez daha dile getirdik.

Bu güçlü karşı çıkışımız ve kamuoyunun büyük desteği sonucunda, yıllardır taleplerimizi görmezden gelen AKP Hükümeti bizlerle görüşmeyi kabul ederek bazı maddelerde geri adım atmak zorunda kaldı. Bu süreçte hükümetin attığı geri adım, hak kayıplarımızın bir kısmını ortadan kaldırırsa da, yasanın temel parametrelerinde yeterli değişikliğe gidilmemiştir. Yasa mevcut haliyle geleceğimiz için ciddi bir tehdit oluşturmaya devam etmektedir.

Bu Yasa Tasarısı, Meclis Genel Kurulu'ndan derhal geri çekilmelidir. Toplumsal uzlaşma sağlanmaksızın, emek ve meslek örgütlerinin eleştirisi ve talepleri dikkate alınmaksızın çıkartılacak yasanın vebali, o yasaya parmak kaldıran milletvekillerinin yakasını ömürleri boyunca bırakmayacaktır.”

Ancak iktidar, toplumun talepleri yerine IMF'ye verdiği sözleri dikkate alan, sağlığı tü-

müyle piyasalaştırmayı hedefleyen politikasında ısrar etmiştir. Bu durum nedeniyle konu iktidar tarafından sürekli çarpıtılarak gündem saptırılmaya çalışılmıştır.

1 Nisan 2008 tarihinde DİSK, KESK, TMMOB ve TTB başkanlarının katılımıyla TBMM önünde protesto eylemi gerçekleştirilmiştir.

İktidarın bu yönelimi üzerine üç örgüt, DİSK, KESK ve TTB ortak bir açıklama yayınlarak, Emek Platformu tarafından oluşturulan 19 Maddelik taleplerin dayandığı temel yaklaşımı bir kenara iterek ve **“SSGS'nin özü korunarak bir uzlaşma”**nın söz konusu olamayacağı ilan edilmiştir.

DİSK, KESK ve TTB yaptıkları ortak çağrı ile şu talepleri bir kez daha yinelemiştir:

“1- Uygulama yılı ötelenmiş olmasına rağmen 65 yaş emekliliğine karşıyız. 58-60 yaş emekliliğinde ısrarlıyız.

2- Bakanlığın güncelleme kat sayısına olan yaklaşımı emekli aylıklarında zaman içinde azalmaya neden olacaktır. Güncelleme katsayısının belirlenmesinde gelişme hızının yüzde 30'u yerine yüzde 100'ünün dikkate alınmasını talep etmeye devam edeceğiz. Emeklilerde gelir ve aylıkların yıllık artışında refah payı da dikkate alınmalıdır.

3- Bu yasa kapsamında çalışmaya başlayacak olan sigortalıların gelecekte elde edecekleri gelirin geçinmeye yeterli bir seviyeye gelebilmesi için aylık bağlama oranlarının makul bir seviyede tutulmasını istiyoruz.

4- Mevcut yasalar uyarınca fiili hizmet zammından yararlanan çalışanların bu haklardan yararlanmayı sürdürmeleri dahil tüm taleplerinde ısrarlıyız.

5- Sağlık sisteminin piyasalaştırılarak, katkı payı getirilmesine karşıyız.”

Ortak yürütülen çalışmaların yanı sıra DİSK, tüm örgütleriyle yaygın eylemlilikler için bir kampanya gerçekleştirmiştir.

“Dikkat, emekliliğimiz ve sağlığımız tehlikede!” başlığı altında yapılan bu kampanya süresince; yapılmak istenen şeyin, “sosyal güvenlik sistemini iyileştirecek bir reform değil, sosyal devleti ortadan kaldıracak ve devleti sosyal hakları piyasalaştırmaya aracılık edecek bir biçimde yeniden yapılandırmak” olduğu hatırlatılmıştır.

Gerek Konfederasyonumuz gerekse ortak mücadele verdiğimiz KESK, TMMOB ve TTB'nin toplumla paylaştığı kaygılar ve getirdiği eleştirilerin ne kadar haklı olduğu zaman içinde daha da belirginlik kazanmıştır.

Haklı olmanın tek başına yeterli olmadığı bugünkü koşullarda DİSK'in herkes için parasız sağlık ve sosyal güvenlik hakkı mücadelesi gün geçtikçe yeni boyutlar kazanarak devam etmiştir. Yalnızca merkezi örgütlerin değil, aynı zamanda yerel inisiyatiflerin oluşturduğu, sağlık ve sosyal güvenlik hakkını savunan platformlara da destek verilmiş, aktif olarak görev ve sorumluluk üstlenilmiştir.

Genel Sağlık Sigortası uygulamasının birinci yılı nedeniyle 1 Ekim 2009 tarihinde, yaygın eylemlilikler yapılmış, aynı dönemde İstanbul'da toplanan IMF ve Dünya Bankası yıllık toplantısı protesto edilmiştir.

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından 1 Ekim'de yayınlanan ortak bildiride Genel Sağlık Sigortası'nın bir bilançosu çıkarılmış ve şu görüşlere yer verilmiştir:

“Muayene ücretleri devlet hastanelerinde 8, özel hastanelerde 15 TL'ye çıkarıldı. Daha önce parasız olan sağlık ocakları da paralı hale getirildi.

İlaça ulaşmak zorlaştırıldı; ilaçta vatandaşın ödediği pay artırıldı. Düşük ücretli emeklilerin ve sürekli ilaç kullanan sigortalıların katkı payları, ücret ve maaşların satın alma gücünü önemli ölçüde gerilettiler.

Milyonlarca vatandaş hâlâ sağlık güvencesinden mahrum. Dahası, kriz gerekçesiyle işinden atılan yüz binlerce emekçi ve aileleri de sağlık güvencelerini yitirdiler. 72 milyonluk Türkiye'de sosyal güvenceden kesin olarak mahrum 14 milyon insan bulunuyor.

Özel hastanelere giden hastalar “ilave ücret” adı altında paralar ödemeye zorlandı. Üstelik şimdilik güya yüzde 30 olan bu “bıçak parası” yakında yüzde 70'e çıkarılacak. Hükümet ve Özel hastane patronları ise hastalara ilave maliyet çıkarmak için büyük çaba harcıyorlar.

Muayene olurken, ilaç alırken ödediğimiz yetmedi; bundan sonra hastaneye yattığımızda, ameliyat olduğumuzda da katılım payı ödeyeceğiz.

En çok propagandası yapılan ‘bütün çocuklar koşulsuz olarak GSS'li olacak’ vaadi daha şimdiden boş çıktı.

Seçim döneminde sağlıktaki ‘başarıları’ ile övünüp oy avcılığı yapanlar şimdi ağız değiştirdiler. Sağlık harcamalarının artmasını gerekçe gösterip 3 milyar TL kısıntıya gidiyorlar. Yani daha az sağlık hizmeti alacak ve daha çok katılım payı ödeyeceğiz. Ama özel hastanelere aktarılan kaynaklarda bir azalma olmayacak.

Emekli olabilmek bir ayrıcalık haline geldi ve emekli maaşları geriledi. Son bir yılda yaklaşık 250 bin kişi sigorta primi ödenemediği için sistemden çıkmak zorunda kaldı.

Kısacası; GSS'nin sağlıkta yaşanan sorunları çözemeyeceği, tam tersine sağlığı her geçen gün daha fazla paralı hale getireceği ve sağlığa ulaşmayı daha da zorlaştıracağı daha ilk yıldan belli oldu.”

Dört örgüt, DİSK, KESK, TMMOB ve TTB GSS'nin ikinci yılında da ortak bir açıklama yaparak süreci ve 5510 sayılı Yasa'nın uygulamalarını değerlendirmiştir. 1 Ekim 2010 tarihinde yapılan ortak basın açıklamasında şu tespitler ışığında topluma bir çağrı yapılmıştır:

“Herkesi sağlık güvencesi kapsamına alacağı iddiasıyla TBMM'den geçirilen

GSS'nin daha ikinci yılı tamamlandığında gerçekler ortaya çıkmıştır. Sağlık hakkını prim ödeme zorunluluğuna bağlayan GSS sisteminin bütün hükümleriyle uygulanmaya başlandığında milyonlarca yurttaş sistemden dışlanması ve sağlık hakkından mahrum kalması gündemdedir.

Tam da bu nedenle GSS'nin 'devrim' olduğu şeklindeki gerçek dışı propagandalarla oy toplayanlar şimdilerde vatandaşlardan gelecek tepkilerden korkarak uygulamayı seçim sonrasına ertelemek zorunda kalmışlardır.

Öte yandan GSS'nin ilk iki yıllık uygulanmasında doğan hak kayıpları ve bugün geldiği aşama, emek ve meslek örgütlerinin ve emek dostu örgütlerin GSS'ye karşı çıkmalarının ne kadar haklı olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

KESK, DİSK, TMMMOB ve TTB olarak, bir kez daha, bütün vatandaşlarımızı;

- Sağlık hizmeti alma hakkını prim ödeme zorunluluğuna bağlayan,
- 'Katılım payları'yla, 'ilave ücret'lerle sağlığı ücretli hale getiren,
- İlaç geri ödeme listelerini daraltarak vatandaşları daha fazla para harcamaya zorlayan,
- Yoksulları sağlık sisteminden dışlayan,
- Sağlığa zararlı etkileri her geçen gün daha fazla açığa çıkan GSS'ye karşı;
- Sağlıklarına ve sağlık haklarına sahip çıkmaya,
- Herkese eşit, ücretsiz, nitelikli sağlık hakkı mücadelesine katılmaya, destek vermeye davet ediyoruz."

KÜRESEL KRİZE KARŞI MÜCADELE!

Kapitalist küreselleşme sürecine entegre olmaya çalışan Türkiye ekonomisi, 1994, 1999 ve 2001'de üç şiddetli kriz yaşamıştır. Yaşanan bütün bu krizlerin faturasını emekçi kitleler; işçiler, köylüler, emekliler, işsizler gelir ve hak kayıplarıyla ödemiştir.

2007 yılında ABD'de başlayan finansal kriz, tüm dünya ile birlikte 2008 yılından itibaren Türkiye'ye de yansımıştır.

DİSK geçmiş deneyimleri de dikkate alarak ve dünyadaki gelişmeleri her yönüyle izleyerek süreci dikkatle takip etmiş ve bu deneyimler ışığında öneriler geliştirmiştir.

İktidarın ve sermaye örgütlerinin, emeği görmezden gelen ve geçmişteki gibi yükü halkın sırtına yıkacak yöntemlere yönelmesi karşısında örgütlü bir direniş hattı oluşturulmaya çalışılmıştır.

Bu doğrultuda, 2008 yılında emekçilerin krize karşı mücadelesi için dört eksen belirlenmiştir:

Birincisi, emekçi kimlikleriyle işyerlerine, işlerine sahip çıkılması; dayanışma, birlikte mücadele, direnme, ücret ve hak kayıplarına izin vermemesi!

İkincisi, tüketici kimliğiyle, ekonomideki mal ve hizmetlere talep yaratılması, eğitim, sağlık, sosyal güvenlik gibi sosyal hizmetlerin tüm yurttaşlara eşit, kaliteli ve parasız sunulması; gıda, enerji gibi yaşamsal mallardan KDV'nin kaldırılması için çaba harcanması!

Üçüncüsü, kamu harcamalarının yenilenebilir enerji kaynaklarına yönelmesi için çalışılması, mücadele perspektifine ekolojik boyut katılması!

Dördüncüsü de, "söz, yetki, karar, iktidar halka" sloganının içini dolduracak biçimde işyerlerinde çalışanların denetimi, toplum genelinde finansal ve ekonomik kurumların demokratik kontrolü için istekli olunması!

DİSK, bu eksenlerde geliştirilecek mücadelenin üç ayaktan oluşan bir stratejiye sahip olması gerektiğini savunmuştur; Anti-kapitalist, anti-emperyalist ve enternasyonalist.

Kapitalist üretimin anarşik yapısı ve dizginsiz kâr iştahı, krizlerin temel kaynağını oluşturmaktadır, bu nedenle krize karşı mücadele doğal olarak kapitalizmin kendisini hedef almak zorundadır.

Küreselleşmenin geldiği noktada, uluslararası üretim ağlarından bağımsız bir ulusal sermayeden söz edilemeyeceği için kapitalist sömürü sisteminin küresel boyutu olan emperyalizme karşı da mücadele gündemde olmalıdır.

Küresel finansal ve ekonomik krizden tüm dünya emekçileri etkilendiğine göre, kapi-

talizme ve emperyalizme karşı verilecek mücadelenin enternasyonalist bir boyutu da bulunmalıdır.

Bu tespitler ve hedeflerle harekete geçen Konfederasyonumuz, 2008 yılından itibaren, **“ortak mücadele pratiğini örgütlemek için ayırım yapmaksızın tüm emek ve demokrasiden yana olan yapıları bir araya getirmek, krize karşı ortak ve somut talepler etrafında, Türkiye genelinde ısrarlı ve süregelen bir politik alan yaratmak”** için çalışmalar başlatılmıştır.

İlk etapta, DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve Çiftçi-Sen tarafından, **“Krizden Çıkış İçin Sosyal Dayanışma Ve Demokratikleşme Programı”** hazırlanmıştır. Program 28 Ekim 2008 tarihinde örgüt başkanlarının katılımı ve ekonomist Mustafa Sönmez’in sunumuyla kamuoyu ile paylaşılmıştır.

Ardından, 18-19 Kasım 2008 tarihinde Başkanlar Kurulu toplanarak, bir dizi eylem ve etkinlik kararı alınmıştır. Başkanlar Kurulu’nda acil eylem programı oluşturmuş ve bu programla, **“atılan her işçiye, yapılan her zamma karşı, hiçbir ayırım yapmaksızın dayanışma içinde”** olunması; **işyerlerinde, sokaklarda, pazar yerlerinde küçük büyük demeden mücadele ve dayanışma ağları”** örgütlenmesi kararı alınmıştır.

KRİZİN BEDELİNİ ÖDEMEYECEĞİZ!

DİSK Başkanlar Kurulu’nun kararları doğrultusunda, 26 Kasım’dan başlayarak tüm kentlerde ve örgütlü işyerlerinde ortak basın açıklamaları, 29 Kasım’da Ankara’da yapılan **“Krizin Bedelini Ödemeyeceğiz!”** mitingine destek yürüyüşleri gerçekleştirilmiştir. DİSK ve KESK tarafından düzenlenen miting çok yoğun katılım olmuştur.

DİSK’in çağrısıyla başlayan bu mücadele süreci, diğer örgütlerin de katılımıyla genişlemeye başlamıştır. 15 Şubat 2009 tarihinde bu kez, DİSK KESK ve Türk-İş’in çağrısıyla İstanbul’da bir miting daha düzenlenmiştir.

“İşsizlik ve Yoksulluğa Karşı Birleşik Mücadeleye” başlığıyla Kadıköy’de yapılan mitingde işçilerin yanı sıra demokratik kitle örgütü ve siyasi partilerin üyeleri de yoğun ilgi göstermiştir. Genel Başkanımız Süleyman Çelebi mitingde yaptığı konuşmada;

“Bizim ekmeğe ihtiyacımız var... Ama ekmeğin büyütülmesine her zamankinden daha fazla ihtiyacımız var...”

Ekmeğe ihtiyacımız var, ama onura da ihtiyacımız var... İkisinden birini tercih edemeyiz... Hem ekmek, hem onur... İkisini de kriz bahanesiyle teslim etmeyeceğiz” diyerek, ekmeğimize ve onurumuza göz koyanları uyarmıştır.

1 Mayıs 2009, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü, aynı zamanda krize karşı işçi sınıfının direniş günü haline getirilmiştir. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB’nin çağrısıyla gerçekleşen yürüyüş ve miting tüm engellemelere rağmen gerçekleştirilmiştir.

İŞTEN ÇIKARMALARA KARŞI YÜRÜYÖRÜZ!

15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişinin yıldönümünde, **“İşten Çıkarmalara Karşı Yürüyoruz!”** başlığı altında krizi eksenine alan bir kampanya yürütölmüştür.

15-16 Haziran 2009 tarihlerinde direnişteki işçilerle dayanışma güçlendirilmiş, birçok kentte yürüyüş, kitlesel basın açıklaması, anma gecesi düzenlenerek, krize karşı sınıf mücadelesinin yükseltilmesi çağrıları yapılmıştır.

KÂR DEĞİL, İNSAN... IMF-DB DEFOL!..

Krizin giderek boyutlandığı koşullarda Uluslararası Para Fonu (IMF) ve Dünya Bankası'nın yıllık toplantısının İstanbul'da yapılacağından açıklanmasından itibaren Konfederasyonu-muz harekete geçmiştir.

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından ortak hareket etme kararı alınmış ve 6-7 Ekim 2009 tarihlerinde yapılacak IMF-DB toplantılarının protesto edilmesi amacıyla bir kampanya örgütlenmiştir.

15 Eylül 2009 tarihinde dört kuruluş tarafından yayınlanan basın açıklamasında; IMF ve Dünya Bankası'nın **“en son yaşadığımız küresel ekonomik krizin ve yıllarca dünyada yaşanan onlarca krizin sorumlusu”** olduğu hatırlatılmış ve **“bu krizlerden sonra sanki kendi yarattıkları sorunun çözümü kendileriymiş gibi ortaya”** çıktıkları belirtilmiştir.

Basın açıklamasıyla IMF-DB toplantılarına karşı gerçekleştirilecek kampanya programının ana başlıkları tanıtılmıştır.

Kampanyanın ikinci adımında, DİSK, KESK, TMMOB ve TTB başkanları, 29 Eylül 2009 tarihinde ortak basın toplantısı gerçekleştirmiştir. Basın toplantısında kampanya şu sözlerle özetlenmiştir:

“Burada dünyayı felakete sürükleyenleri protesto etmek için toplandık. Onlar her zaman sömürünün, baskının, eşitsizliğin yanında yer aldılar. Dünyayı krizlerle felakete sürüklediler.

Onları yakından tanıyorsunuz. Onlar, ekmeğimize, özgürlüğümüze, ücretimize sürekli müdahale ettiler. Müdahaleye devam etmek istiyorlar.

Onlar bütün dünya işçi sınıfını ve ezilen halklarını ağır sömürü düzenine mahkûm eden uluslararası sermaye örgütleridir.

Onlar IMF ve Dünya Bankası'dır. Yıllar boyunca hükümetlere yoksullaştırıcı politikaları dayatmış, ülke bütçelerini faiz ödeme aracı haline getirmiş, dünya halklarını açlığa terk etmiş ve dünya sermayesini evrensel işçi haklarına karşı örgütlemişlerdir. Şimdi, yıllık toplantılarını yapmak üzere İstanbul'a gelmek istiyorlar. AKP hükümeti, sermaye ve IMF destekçileri onları en iyi şekilde ağırlamak için seferber oldular.

Biz ise onların politikalarını istemiyoruz.

“Başka bir dünya mümkündür, alternatif vardır. Emekçileri, ezilenleri bu ülkenin sorumlu bütün insanlarını IMF ve Dünya Bankası’nı protesto etmeye onlara evinize gidin demeye çağırıyoruz.”

1 Ekim 2009 tarihinde, ülke genelinde IMF ve Dünya Bankası, Genel Sağlık Sigortası’nı protesto eylemleri gerçekleştirilmiştir. İstanbul’da Tünel’den Taksim Meydanı’na kadar bir yürüyüş yapılmış ve ardından ortak basın açıklaması okunmuştur.

Genel Sağlık Sigortası (GSS)’nin yürürlüğe girmesinin birinci yılı nedeniyle DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından ortak bir açıklama yapılarak; Genel Sağlık Sigortası’nın IMF ve Dünya Bankası’nın isteğiyle çıkarıldığını belirtilmiş, amaçlarının **“sağlığı piyasalaştırmak, özelleştirmek ve kendileri için bir kâr alanına dönüştürmek”** olduğu vurgulanmıştır.

“Sağlığımızı, sosyal güvenliğimizi, geleceğimizi çalan kapitalist efendiler ülkemize geliyorlar” denilerek şu çağrı yapılmıştır:

“Bizler; bu ülkenin hekimleri, mimarları mühendisleri, işçileri, kamu emekçileri, yoksulları; işsizler, neo-liberal soygun politikalarının tek mil mağdurları ve mazlumlara; IMF ve Dünya Bankası’nı da, temsil ettikleri uluslararası sömürü-soygun düzenini de, onun emrindeki siyasetçileri de istemediğimizi yıllardır söyledik, söylüyoruz.”

3 Ekim 2009 tarihinde, **“Krizin Nedeni Kapitalizm!”** başlığı altında İstanbul’da Kartal ve Beyoğlu’nda iki protesto eylemi daha yapılmıştır.

6 Ekim’de yapılacak IMF-Dünya Bankası toplantısını protesto eylemleriyle ilgili çalışmalarla mesai sürdüren Genel Başkanımız Süleyman Çelebi, 5 Ekim 2009 Pazartesi günü DİSK Genel Merkez binasındaki odasında 9 el ateş edilerek vurulmuştur. **(Bu konu ayrıntılı olarak Çalışma Raporu’nun 238. sayfasında anlatılmıştır)**

Kampanya çerçevesinde son olarak 6 Ekim’de İstanbul başta olmak üzere DİSK, KESK, TMMOB ve TTB’nin örgütlü olduğu tüm illerde IMF ve Dünya Bankası çeşitli etkinliklerle protesto edilmiştir.

İstanbul, Taksim Meydanı’nda yapılan etkinliğe geniş bir katılım olmuş, ancak protesto eylemine katılanlara yoğun bir polis müdahalesi yapılmıştır. Polisin aşırı şiddet, hukuktaki tanımıyla **“orantısız güç kullanımı”**, hukuka aykırı şekilde göz yaşartıcı gaz bombaları atılması sonucu İshak Kavlo isimli bir vatandaşımız yaşamını yitirmiştir.

Bunun üzerine, 7 Ekim 2009 tarihinde yine ortak bir açıklama yapılmıştır. Açıklamada **“AKP Hükümetinin içerde başka, dışarıda başka olan yüzü, demokratik muhalefet hareketlerine karşı tahammülsüzlüğü dün bir kez daha ortaya çıkmıştır.”**

Bu saldırının siyasi sorumlusu, dün toplanan zirvede yaptığı konuşmasında ‘Dışarıda bu toplantıyı protesto edenlere kulak vermeliyiz’ diyen Başbakan’ın bizzat kendisidir” denilmiştir. Basın açıklamasıyla polis saldırısı ve yaşamını yitiren vatandaşımız için suç duyurusunda bulunacağı ilan edilmiştir.

AVRUPA SOSYAL FORUMU

1-4 Temmuz 2010 tarihlerinde İstanbul'da toplanan Avrupa Sosyal Forumu, küresel kriz ve krize karşı mücadelenin yoğun olarak tartışıldığı bir alan olmuştur.

Konfederasyonumuz ASF'nin hazırlanmasında ve gerçekleştirilmesinde etkin ve doğrudan yer almış, düzenlenen bir çok etkinliğin ortakları arasında yer almıştır.

Forum çalışmalarının öncesinde, 30 Haziran'da, **Dünya Kadın Yürüyüşü** ve asamblesi toplanmıştır. 1 Temmuz'dan itibaren çok sayıda oturum ve çalışma grubunda şu konular ele alınmıştır:

- **Ekonomik ve Sosyal Kriz: Direnişler ve Alternatifler,**
- **Sosyal Avrupa için Sosyal Haklar,**
- **Nasıl bir demokrasi? Medeni ve Siyasi Özgürlüklerin Geliştirilmesi,**
- **Ezilen ulusların ve azınlıkların haklarının savunulması,**
- **Avrupa kalesine karşı: Göçmenler ve mülteciler için tüm haklar,**
- **Ayrımcılığa karşı Eşitlik. Küresel krize karşı Feminist alternatifler,**
- **Gezegeni kurtar: Sürdürülebilir bir dünyanın inşası,**
- **Savaşa karşı barış, militarizm, işgaller,**
- **Gençlik - eğitim, iş ve gelecek hakkı,**
- **Bilginin, eğitimin ve kültürün demokratikleştirilmesi; alternatiflerin oluşturulması,**
- **Kitle İletişim araçları ve güç ilişkileri: ifade özgürlüğünün savunulması ve bilginin demokratikleştirilmesi,**
- **Avrupa ve Dünya: Tahakküm ve neo-kolonyalizme karşı dayanışma tabanlı işbirliği ve kalkınma,**
- **Küresel adalet hareketinin durumu ve geleceği.**

4 Temmuz'da, Avrupa Sosyal Forumu'nun kapanışı nedeniyle büyük bir yürüyüşle düzenlenmiştir. Yürüyüşün sonunda bir konuşma yapan Genel Başkanımız Süleyman Çelebi şu mesajı vermiştir:

"Neo-liberalizme, savaşlara ve her tür ayrımcılığa karşı mücadele deneyimlerimizi paylaşmak için buluştuk.

Bu önemli buluşma için uzun yollardan ülkemize gelen değerli dostlarımıza ve 2010 Avrupa Sosyal Forumu'nun düzenlemesine katkı sunan, emek harcayan herkese sonsuz teşekkür ediyoruz.

Sosyal forumların verdiği umut; bize 'hayır' demeyi öğretti. Sosyal forumlar

bize itiraz ettiğimiz dünyayı değiştirme umudu verdi.

Hayat denilen kavgada pek çok zorlukla, pek çok acıyla karşılaşabiliriz, yorulabiliriz, kimi zaman çözümsüz kalabiliriz. Fakat geçmiş sınıf mücadelelerinden aldığımız miras bizlere asla ve asla yılgınlığa kapılmamamız gerektiğini öğretmektedir.

Mücadele eden, birleşen ve dayanışmasını güçlendiren örgütlü işçi sınıfı mutlaka kazanacaktır.”

Krizin ilk dalgalarının dünyaya yayılmaya başladığı andan itibaren Konfederasyonumuz, gerek bilimsel temeller üzerinden yaptığı analizlerle ve alanlarda yükselen taleplerle, iktidarların ve sermayenin kendi yararına ve halkın zararına yapmaya çalıştığı düzenlemelere müdahalelerle aktif bir mücadele hattı izlemiştir.

Faturayı emekçilere kesmeye çalışan bölgesel asgari ücret, Kıdem Tazminatı fonu vb. yöntemlerle düzenlemelere karşı kararlı bir tutum sergileyerek ve amaçla halkın ve sınıfımızın çıkarlarını ön planda tutan diğer emek örgütleriyle güç ve eylem birliği içinde hareket ederek tarihsel sorumluluğunu yerine getirmiştir.

ASGARİ DEĞİL İNSAN ONURUNA YARAŞIR VE YAŞANABİLİR BİR ÜCRET!

Dünyada ilk kez 1890 yılında, sosyal politikalarda öncülükleriyle tanınan Avustralya ve Yeni Zelanda'da başlayan asgari ücret uygulaması, 1900'lü yılların başında Avrupa'ya, daha sonra ise tüm dünyaya yayılmıştır.

1928 yılında, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO)'nün kabul ettiği 26 Sayılı "Asgari Ücret Belirleme Yöntemleri ile İlgili Sözleşme" ile en az ücrete uluslararası bir ölçüt getirmiştir. Türkiye bu sözleşmeyi 1973 yılında imzalamış ve 1974 yılında da onaylamıştır.

Türkiye'de, asgari ücret belirlenmesi ile ilgili ilk uygulama, 1969 yılında 6 farklı bölgeye ayrılan 26 ilde olmuştur. Daha sonraki dönemde bu illerin sayısı artırılmış, 1973 yılında da bazı illerde tarım işçileri için asgari ücret uygulamasına gidilmiştir. 1989 yılına dek, ülke geneline yaygınlaştırılan bu uygulama sürdürülmüş, asgari ücret, 16 yaşını doldurmuş ve 16 yaşını doldurmamış işçiler için ayrı ayrı olmak üzere, tarım ve orman kesimi ile, sanayi ve ticaret kesimi işçileri için sektörel düzeyde, belirlenmiştir. Bu tarihten sonra, her iki kesim için de tek bir asgari ücret belirlenmesine gidilmiştir.

Asgari ücret, uygulanması zorunlu olan bir ücret düzenlemesidir. Yasal olarak belirlenen bu ücretin tarafları bağlayıcı bir yanı vardır. İşverenlerce, bu ücretin altında bir ücret ödenmesi mümkün değildir. Hukuki ve cezai sorumluluk gerektiren, yasal yaptırımlar söz konusudur.

Asgari ücret, bir sosyal politika aracıdır. Asgari ücret, çalışanların toplumda yaratılan zenginlikten daha adil bir pay almalarına yardımcı olur. Refahın ülke genelinde yaygınlaşmasında ve gelir dağılımı üzerinde düzenleyici bir etki yapar. Ancak, son yıllarda uygulanan ekonomi politikaları sonucu, asgari ücret bu sosyal niteliğini yitirmiştir. Asgari ücret, bir ekonomi politika aracı olarak, belirlenmekte ve uygulanmaktadır.

İşgücü ödemelerinin GSMH'dan aldığı paya bakıldığında; Türkiye, Avrupa ülkeleri içinde en geride yer almaktadır. Slovakya, Macaristan ve Çek Cumhuriyeti gibi asgari ücretin Türkiye'den daha düşük olduğu ülkelerde bile işgücünün GSMH'dan aldığı ortalama pay yüzde 44 iken, Türkiye'de bu oran sadece yüzde 26'dır.

ASGARİ ÜCRETİN BELİRLENMESİ...

Asgari ücretin, devlet, işçi ve işveren kesimlerinin birlikte temsil edildiği bağımsız bir komisyon tarafından belirlenmesi, bir yöntem olarak seçilmiştir.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu devlet, TİSK ve Türk-İş temsilcilerinden oluşmaktadır. En geç iki yılda bir toplanması öngörülmüştür, buna karşın son üç yıllık uygulamaya göre komisyon yılda bir kere yeni asgari ücreti belirlemek üzere toplanmaktadır.

Kurul, üye oylarının çoğunluğu ile karar vermekte ve oyların eşitliği halinde, Başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılmaktadır. Komisyonun çalışmaları son olarak 4857 Sayılı İş Yasası uyarınca çıkarılan Asgari Ücret Yönetmeliği ile düzenlenmiştir.

Bu yönetmeliğe göre Komisyon, ücretin belirlenmesinde; ülkenin içinde bulunduğu sosyal ve ekonomik durumu, ücretliler geçinme indekslerini, bu indeksler yoksa fiilen ödenmekte olan ücretlerin genel durumunu ve geçim şartlarını göz önünde bulundurur.

Ancak uygulamada Türkiye İstatistik Kurumu tarafından tek kişi için belirlenen asgari geçim şartları hiçbir biçimde göz önüne alınmamaktadır. Kararlar genellikle işveren ve devlet temsilcilerinin ortak tutumu ile alınmaktadır.

Hükümetin sınıfsal tercihleri asgari ücretin tespitinde kritik bir rol oynamaktadır. Komisyonunda işçilerin 1/3 oranında temsil edilmesi ve katılımın sadece tek bir işçi konfederasyonu ile sınırlandırılması da ayrıca komisyonun anti demokratik bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir.

Komisyonun çalışmaları kapalı kapılar ardında, emekçilerden gizlenerek yürütülmektedir. Asgari Ücret Tespit Komisyonu Yönetmeliği'nin "Komisyonun Görev, Yetki ve Sorumluluğu" ile ilgili 9. Maddesinde "Komisyon, ücretin belirlenmesinde konuyla ilgili bütün kamu kurum ve kuruluşları ve üniversiteler ile işbirliği yapabilir, işçi ve işveren kuruluşlarının bu konudaki öneri ve görüşlerini alabilir. Ayrıca Komisyon, gerektiğinde uzman kişilerin bilgisine başvurabilir. Komisyondaki görüşmeler ve komisyonun çalışmaları gizlidir.

Başkan, üyeler ve raportörler ile bu maddenin kapsamına giren kişi ve kuruluşlar bu görevleri dolayısıyla öğrendikleri her türlü bilgi ve belgeleri gizlemekle yükümlüdür" denilmektedir.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu kararı kesindir. Belirlenen ve ilan edilen asgari ücrete, itiraz edilemez.

ASGARİ ÜCRETİN HESAPLANMASI...

Asgari ücret, ülke genelinde tüm işkollarını kapsayacak biçimde uygulanmak üzere, günlük olarak belirlenmektedir. Saat ücreti ve aylık ücret bu tutar üzerinden hesaplanmaktadır.

Hesaplamalarda, tek kişi için gerekli olan, besin harcamaları ve barınma, ulaşım, yaka- cak, dinlenme, eğlence, kültür, sağlık, giyim gibi diğer harcamalar esas alınmaktadır.

Bu kapsamda, kamu kuruluşları ve üniversite tarafından sunulan verilere dayalı olarak net hesaplanan asgari ücret, brüt olarak ilan edilmektedir.

Asgari ücretin belirlenen ve ilan edilen brüt tutarından, SSK primi işçi payı, İşsizlik Sigor- tası Fonu primi işçi payı, damga vergisi ve gelir vergisi kesilmektedir.

1981 yılına dek gelir vergisi alınmayan asgari ücretten, 2006 yılı için yüzde 15 gelir vergisi, yüzde 0,6 damga vergisi, yüzde 1 işsizlik sigorta primi, yüzde 14 sigorta primi alınmaktadır. Türkiye, asgari ücretten en yüksek vergi alan ülkelerin başında gelmektedir.

Hesaplama da asgari ücret, tek kişi için belirlenmekte, işçinin ailesinin gereksinimleri göz ardı edilmektedir.

ASGARİ ÜCRETİN BELİRLENMESİ YÖNTEMİ İÇİN DİSK'İN ÖNERİSİ

Asgari ücret Anayasa'nın 2. Maddesi'nde düzenlenen sosyal devlet; 55. Maddesi'nde düzenlenen "asgari ücretin tespitinde çalışanların geçim şartlarının nazara alınması" ilkelerine göre belirlenmelidir.

Asgari ücret, işçinin ailesi ile birlikte tüm zorunlu ihtiyaçlarını karşılayacak biçimde, insan onuruna yakışan bir düzeyde tespit edilmelidir. Asgari ücret geçinmeye yeterli ücret olmalıdır.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu işçilerin ağırlığı artırılarak demokratikleştirilmeli, emek örgütlerinin katılımı konusundaki sınırlandırılmalar kaldırılmalıdır. Görüşmeler kamuoyuna açık hale getirilmelidir.

Asgari ücret net olarak belirlenmeli. Asgari ücret üzerinden alınan vergiler kaldırılmalıdır.

Asgari ücretin yaş ayrımı yapılmaksızın herkes için aynı oranda belirlenmesi esas alınmalıdır.

Asgari ücret gelir dağılımını düzenleyici yönde belirlenmeli ve ekonomik büyüme ile sağlanan zenginliğin dağıtımını da gözetmelidir.

Evlerde yapılan işler için de asgari ücret uygulamasına gidilmelidir.

ASGARİ ÜCRET KAÇ SİMİT?

Asgari Ücret Komisyonu'nun bileşiminden kaynaklanan sorunlar, doğal olarak ücretin belirlenmesini de etkilemektedir.

Komisyon da **"işçi kesimi"** adına yalnızca Türk-İş'in yer alması ise bir başka sorun odağı haline gelmektedir. Türk-İş bugüne kadar komisyonda, işçi kesimini temsil noktasında hep yetersiz kalmıştır.

Konfederasyonumuz, yukarıda ana hatları verilen çerçeve içinde talepler doğrultusunda çalışmalarını sürdürmüştür. 2008 yılındaki komisyon çalışmaları sırasında, Genel Başkanımız Süleyman Çelebi bir basın açıklaması yaparak, **"dünyayı saran ağır kriz koşullarında"** asgari ücretin işçilerin **"yaşam standartları yönünden"** çok daha etkileyici olduğunu hatırlatmıştır.

Çelebi, 15.12.2008 tarihindeki basın açıklamasında Türk-İş'e kendi belirledikleri açlık sınırının altında bir ücret düzeyine imza atmaları ve **"konu mankeni"** olmamaları çağrısı yapmıştır.

Türk-İş daha sonra Komisyon'dan çekilmiştir. Bunu üzerine yeni bir açıklama yapılarak, açıklanacak asgari ücretin meşru olmayacağı ilan edilmiştir. Açıklamada, emek örgütlerinin birlikte hareket etmesi ve meşru olmayan bu asgari ücrete karşı dava açılması önerisi getirilmiştir.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun 2010 yılında yapılan toplantısı öncesinde, DİSK ilk kez 2006 yılında başlattığı **"Asgari Ücret Kaç Simit?"** kampanyasını yeniden başlatmıştır. seçilen kampanya 1-15 Aralık 2010 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir.

2 Aralık 2010 tarihinde örgütlü olduğumuz tüm illerdeki Çalışma Bölge Müdürlükleri önünde gerçekleştirilen kitlesel basın açıklamalarıyla, belirleme yöntemi protesto edilmiştir. **"Asgari Ücretle 1 Öğüne 1 Simit Bile Yok"** başlığı ile yapılan basın açıklamasında DİSK'in talepleri kamuoyuna sunulmuştur. Bu çerçevede, Ankara'da da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde basın açıklaması yapılmıştır.

Komisyonun karar toplantısının yapıldığı 28 Aralık 2010 tarihinde yine tüm bölgelerde, protesto eylemleri gerçekleştirilmiştir.

Konfederasyonumuz, önerisini bizzat kendisi hayata geçirerek, belirlenen asgari ücrete karşı Danıştay'da iptal ve yürütmeyi durdurma davası açmıştır.

Davanın açılması nedeniyle Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün tarafından yapılanmada belirlenen asgari ücretin, Anayasa'nın asgari ücreti düzenleyen 55. Maddesine, çalışma hakkı ve ödevi düzenleyen 49. Maddesine ve eşitliği düzenleyen 10. Maddesine aykırı olduğu belirtilmiştir.

Görgün açıklamasında; DİSK'in "çalışanların aileleri ile birlikte insan onuruna yakışır bir yaşam sürdürmelerine yetecek bir asgari ücret belirlenmesi için önerilerini dile" getirdiğini bir kez daha hatırlatarak şunları söylemiştir:

"DİSK, önerilerinin hiçbirini dikkate almayan komisyonun, devlet ve işveren temsilcileri ile elele verip aldığı hukuka aykırı bu tespit kararının iptali için Danıştay'da iptal davası açmış ve yürütmenin durdurulmasını talep etmiştir."

DİSK'in başlattığı **"Asgari Ücret Kaç Simit"** kampanyası ayrıca başta Birleşik Metal-İş ve Dev. Sağlık-İş olmak üzere üye sendikalarımız tarafından da genişletilerek sürdürülmüştür.

2012 yılında uygulanacak asgari ücretin belirlenmesi için 2011 Aralığı'nda hazırlıkları başlanan Asgari Ücret Komisyonu toplantısı öncesinde Konfederasyonumuz bir açıklama yayınlarak iktidarı uyarmıştır.

Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün tarafından 2 Aralık 2011 tarihinde yapılan açıklamada şu saptamalara yer verilmiştir:

"Bugün asgari ücret, işçinin ailesi ile beslenmek için yapması gereken harcamanın yüzde 63'ü, insanca yaşamak için yapması gereken harcamanın yüzde 19'udur.

Buna karşın ne yazık ki, günlük 1 TL'yi bile bulmayan ücret artışları konuşulmak-

tadır. Asgari ücretin insan onuruna yaraşır, yoksulluğu gidereceği bir araç olarak nasıl kullanılabileceğini tartışmak gerekmektedir. Asgari ücret kapalı kapılar ardında gerçekleştirilen komisyon toplantılarında değil, kamuoyu önünde, açık açık yapılmalıdır.”

Gürgün, Komisyon’da yer alan Türk-İş’e de seslenmiş ve şu çağrısı yapmıştır; “Yıllardır komisyonda işçi kesimini temsil edenler, Türkiye’de ki tüm ücretliler adına yaptıkları pazarlıklarda, sürecin dışında bırakılmak istenen milyonların sesini duymazdan gelmektedir. TÜRK-İŞ sonucu önceden belli olan bu ortaoyununa ortak olmamalıdır.”

TORBA YASA'YA KARŞI MÜCADELE!

İktidar, yaşanan ekonomik kriz nedeniyle vergi borçlarını ödeyemeyen ve kısmen ödenme olanağı kalmayan vatandaşlarımız için bir vergi affı çıkarılması için çalışma başlattığı açıklamıştır. Bu çalışmayı topluma sunarken, genellikle düşük gelirli vatandaşlarımızı kriz ortamında rahatlatmak biçimde bir söylemle gerekçeler dile getirilmiştir. Ancak kısa bir süre sonra, hazırlanan taslağın, konuyla ilgisi olmayan, örneğin İş Yasası, Devlet Memurları Yasası, yerel yönetimler gibi birçok yasa ile bağı olan bir torbaya dönüştürüldüğü görülmüştür.

Konfederasyonumuz her aşamada dikkatle izlediği bu Torba Yasa tasarı taslağına karşı işçi sınıfının haklarını korumak ve toplumu uyarmak için hızla harekete geçmiştir. Özellikle yerel yönetimlerde çalışan üyelerimizi doğrudan ilgilendiren hükümler içermesi, konunun önemini daha da artırmıştır. Konfederasyonumuz öncülüğünde ve Genel-İş Sendikamızın özelinde Torba Yasa tasarısına karşı yaygın bir mücadele süreci başlatılmıştır. 29 Kasım 2010 tarihinde TBMM'ye sunulan ve her geçen gün yeni eklemelerle tasarı 216 Maddeye ulaşmıştır.

VURGUN DÜZENİNE KAPKAÇ YASASI!..

Konfederasyonumuz, işçi sınıfını ve halkımızı bilgilendirmek amacıyla 3 Aralık'ta bir basın açıklaması yayınlamış ve gerekçeleriyle tasarıya yönelik eleştirilerini kamuoyuna sunmuştur. Ayrıca derhal bir broşür yayınlamış ve bunu yaygın olarak dağıtmıştır. Yayımlanan broşürde; tasarinin her şeyden önce mevzuata göre sosyal tarafların görüşleri alınmadan, yani iktidarın ve sermayenin kullanmayı çok sevdikleri ifade ile "sosyal diyalog" olmaksızın oluşturulduğu, dolayısıyla demokratik bir biçimde hazırlanmadığı belirtilmiştir.

Broşürde Konfederasyonumuzun tasarıya neden karşı olduğu şu şekilde ifade edilmiştir:

"Torba Yasa ile yapılan düzenlemelerle, eksik ve yetersiz istihdam edilenlerin (gizli işsizlerin) sayısı artacak, yarı zamanlı ve geçici çalışma yaygınlaşacaktır. Bu tasarı ile insan onuruna yaraşır, nitelikli ve güvenceli işler yaratılması amaçlanmamaktadır. Bunun yerine, esnek çalışma biçimlerinin, gençlerin sömürsünün ve taşeronlaşmanın yaygınlaştırılmasına çalışılmaktadır."

Torba Yasa tasarısının özellikle genç işçiler, yerel yönetim emekçileri ve kamu çalışanlarının haklarında ciddi kayıplar yarattığı, işsizlik fonunun işsizler için değil, sermayeyi desteklemek için kullanılacağı uyarısı yapılmıştır. Bu girişimin bir başlangıç olduğuna dikkat çekilerek arkasından gelecek tehditler şu şekilde sıralanmıştır:

"Yasa geçerse sırada,

● **Kıdem tazminatlarımızın ortadan kaldırılması,**

● **Asgari ücretin daha da düşürülmesini sağlayacak, bölgesel asgari ücretin uygulamaya konulması,**

- Taşeronlaşmanın kolaylaşmasını sağlayacak yeni hak kayıplarının devreye girmesi,
- Kişinin iş seçme iradesini “özel istihdam bürolarına” devrini sağlayacak kölelik uygulamaları gündeme gelecektir.”

İktidarın tüm itiraz ve eleştirilere rağmen sermayenin talepleri doğrultusunda ısrarla tasarımı savunması ve çıkarılmasına çalışması üzerine, Konfederasyonumuz kapsamlı bir karşı duruş oluşturmak için harekete geçmiştir.

Öncelikle tüm örgütümüzün bilgilendirilmesi ve örgütümüzün uzun soluklu bir mücadele hazırlanması amacıyla 4 Aralık 2010 ile 29 Ocak 2011 tarihleri arasında bölge temsilciler kurulu toplantıları yapılmıştır. Bu toplantılar, aynı zamanda Konfederasyonumuzun 44. Kuruluş yıl dönümü olan 13 Şubat'ta Ankara'da yapılan Temsilciler Meclisi ile en üst noktaya taşınmıştır.

Torba Yasa'ya karşı mücadele, merkezi olarak Konfederasyonumuz tarafından sürdürülürken, eş zamanlı olarak yasadan en fazla etkilenecek olan Genel-İş Sendikamız da ayrıca bir eylem ve etkin programı uygulayarak mücadeleyi yaygınlaştırmıştır.

Genel-İş'in birçok il ve ilçede düzenlediği yürüyüş, kitlesel basın açıklaması gibi etkinliklere tüm üye sendikalarımız da katılım ve destek sağlamıştır.

TORBA YASA'YLA HAKLARIMIZ ÇALINIYOR MİTINGİ

Konfederasyonumuzun Örgütlenme Koordinasyon Kurulu, İstanbul'da 15 Aralık 2010 tarihinde yaptığı toplantıyla gerçekleştirilecek eylem ve etkinlikleri bir programa dönüştürmüştür.

Bu kapsamda ilk adım, 22 Aralık'ta merkezi olarak İzmir'de ve örgütlü olduğumuz tüm illerde 21 ve 22 Aralık tarihlerinde kitlesel basın açıklamalarıyla atılmıştır. İzmir'de gerçekleştirilen etkinlik için binlerce DISK üyesinin yanı sıra diğer çok sayıda işçi ve emekçi Basmahane'de toplanmış ve yapılan yürüyüşle Konak Meydanı'na gelinmiştir.

Çok sayıda sendika, dernek, meslek odası ve siyasi partinin de desteklediği basın açıklaması adeta bir mitinge dönüşmüştür. Genel Başkanımız Süleyman Çelebi burada yaptığı açıklamada hükümete seslenerek, **“Bu işçiler başlarına örmek istediğiniz çorba yasaya da, hırsızlık yaptığınız Torba Yasa'ya da, her şeyi birbirine karıştırdığınız için çorbaya dönen yasaya da karşı”**dır demiştir.

Çelebi yerel yönetim emekçilerinin durumuna da değinerek şunları söylemiştir:

“En az 50 bin yerel yönetim işçisi yerinden edilecektir. Bu işçiler Milli Eğitim Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü taşra teşkilatında görevlendirilecekler. Belediyelerden sürülen bu işçiler sendikasız, toplu sözleşmesiz çalışmaya mahkum edilecek. Mevcut toplu sözleşmeleri bittiğinde ekonomik ve sosyal haklarını kaybedecekler. Belki Tekel işçileri gibi 4/C içine alınarak geçici personel statüsüyle ne işçi ne memur olmadan çalışmaya zorlanacak, birkaç yıl sonra da işlerinden edilecekler.”

Tasarının TBMM Genel Kurulu'nda görüşülmeye başlandığı 30 Aralık 2010 tarihinde DİSK Başkanlar Kurulu, Temsilciler Meclisi üyeleri ve sendikalarımızın yöneticileri başta Genel-İş Sendikamız olmak üzere üyelerimizin katılımıyla Ankara'da geniş katılımlı bir **"uyarı"** yürüyüşü yapılmıştır.

Yürüyüşe KESK, TMMOB, TTB tarafından da destek verilmiştir. Dört örgütün örgütlü olduğu illerden gelen temsilcilerinin de katılımıyla oluşturulan kontej polisin sert müdahalesi ile karşı karşıya kalmış, muhalefet hakkımız kısıtlanmıştır. Kortejde yer alan muhalefet partilerinin milletvekillerinin girişimleri dahi polisin saldırısını durdurmaya yetmemiştir. Bütün bunlara rağmen mücadelede kararlılık gösterilmiş ve geri adım atılmamıştır.

TORBA YASA'YA KARŞI GENEL DİRENİŞ!

TBMM Genel Kurulu'ndaki sert tartışmalardan sonra, tasarı 13 Şubat 2011 tarihinde Genel Kurul'da iktidarın oylarıyla kabul edilmiş ve 25 Şubat 2011 tarihindeki Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girmiştir.

Konfederasyonumuz, Meclis'teki oylamanın hemen ardından 14 Şubat tarihinde bir basın açıklaması yayınlarak, durumu protesto etmiştir. Genel Başkanımız Süleyman Çelebi tarafından yapılan basın açıklamasında şunlara değinmiştir:

"TBMM Genel Kurul görüşmeleri sürecinde DİSK, KESK, TMMOB, TTB gibi emek örgütleri olarak, TBMM önünde, yasa ile ilgili protesto hakkımız, gaz bombaları ve joplarla engellenmek istemiştir. Ancak kamuoyu bu eylem ile emek örgütlerinin sesine biraz daha kulak vermek durumunda kalmıştır.

Sonuç olarak Torba Yasa dün TBMM Genel Kurulu'ndan geçmiştir. Kanun taslağında yer alan esneklikle ilgili, uzaktan ve evden çalışma, denkleştirme ve deneme süreleri ile ilgili düzenlemeler geri çekilmiştir.

Bu maddelerin geri çekilmesinde, esneklik uygulamalarının başlı başına bir hak gaspı olduğu konusunda konfederasyonumuzun yaptığı bilgilendirmelerin rolü büyüktür.

Yasa konusunda mücadelemiz Cumhurbaşkanı nezdinde sürecektir. Ancak temel gündemimiz yeni gelecek saldırı dalgasına karşı ortak mücadele hattını şimdiden örmektir. Bu anlamda çağrımız tüm emek güçlerinedir. Emek örgütleri ya bu yasalara ve anlayışa karşı direnecektir, ya da tarihin tozlu sayfalarında bir teferruat olarak kalacaklardır."

Bu açıklamanın ardından DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından Cumhurbaşkanlığı'na ortak bir rapor sunulmuştur. Ancak Cumhurbaşkanı yasayı onaylamıştır.

Yaşanan gelişmeler üzerine, Konfederasyonumuz durumu değerlendirerek, yeni bir eylemlilik kararı almıştır.

"Torba Yasaya Karşı Genel Direniş" başlığı altında hazırlanan eylemler, 20 Ocak 2011 tarihinde hayata geçirilmiştir. İstanbul başta olmak üzere çok sayıda il merkezinde kitlesel basın

açıklamaları, yürüyüşler yapılmıştır. İstanbul'da Genel Merkezimizin önünden Taksim Gezi Parkı'na kadar büyük bir yürüyüş düzenlenmiş ve burada basın açıklaması yapılmıştır.

Konfederasyonumuz ayrıca KESK tarafından tüm illerde torba yasayı protesto için AKP il ve ilçe binaları önünde gerçekleştirilen basın toplantılarına da yoğun destek vermiştir.

TORBA YASA'YA KARŞI HAYAT ZİNCİRİ...

6111 sayılı "torba" Yasa'ya karşı mücadele süreci, DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin katılımıyla devam ettirilmiştir.

Dört örgütün başkanları 27 Ocak 2011 tarihinde Ankara'da TMMOB genel merkezinde durumu değerlendirmek için toplanmış ve bir eylem programı konusunda görüş birliğine varmıştır. Bu toplantının ardından bir basın açıklamasıyla program kamuoyuna açıklanmıştır. Genel Başkanımız Süleyman Çelebi tarafından okunan ortak açıklamada **"Bizi bize düşürmeyi amaçlayan, haklarımızı, çocuklarımızın geleceğini gasp etmeyi amaçlayan bu yasayı kabul etmiyoruz!"** denilerek, **"yılmadan, usanmadan"** mücadelenin süreceği vurgulanmıştır.

Toplantıda, 3 Şubat 2011 tarihinde Ankara'da buluşmak üzere tüm örgütlerin harekete geçtiği bildirilmiştir.

Alınan kararlar doğrultusunda, 31 Ocak 2011 günü Türkiye'deki DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin birimlerinin bulunduğu bütün il ve ilçelerde kitlesel basın açıklamaları gerçekleştirilmiştir. Ankara'ya gidecek temsilciler 1 Şubat 2011 tarihinde yapılan etkinliklerle hareket etmiştir. Ülkemizin çeşitli bölgelerinden yola çıkan temsilciler, yöneticiler ve üyelerimiz 3 Şubat 2011 günü Ankara'da Kurtuluş Parkı'nda buluşmuş ve buradan TBMM'ye doğru harekete geçmiştir.

TBMM kapısında **"Hayır Zinciri"**ni oluşturmak için başlayan yürüyüş, polislerin şiddetli saldırısına uğramıştır. Yüzlerce üyemiz ve emekçiler bu saldırıdan etkilenmiştir.

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB yöneticileri saldırı üzerine, Ankara'da Sakarya Caddesi üzerinde bir basın açıklamasıyla yapılanları protesto etmiştir. Açıklamada, **"işçi ve emekçilerin sadece ve sadece demokratik hakları ve insanca yaşam hakkı için gösterdikleri demokratik tepkileri su, gaz ve sis bombalarıyla bastırıldı. Bu vahşet AKP iktidarının işçi ve emekçilerin demokratik tepkilerine karşı tahammülsüzlüğünün ifadesidir. Bu vahşet AKP iktidarının özlemine duyduğu ve adım adım gerçekleştirdiği 'polis devleti'nin ifadesidir"** denilmiştir.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün, TBMM'den geçen ve hakkında dört örgüt olarak ayrıntılı bir rapor sunduğumuz 6111 sayılı **"Torba Yasa"**yı onaylaması üzerine 28 Şubat 2011 tarihinde yine ortak bir açıklama ile tepkimiz dile getirilmiştir. **"Cumhurbaşkanı'nın, emekçilerin tepkilerine kulak tıkayarak AKP'nin yanlısına ortak olduğu"** belirtilen açıklamada, temel gündemin, "gelecek yeni saldırı dalgasına karşı ortak mücadele hat-tını şimdiden örmek" olduğu bir kez daha hatırlatılmıştır.

KIDEM TAZMİNATI HAKKIMIZ İÇİN MÜCADELE!

12 Haziran 2011 tarihinde gerçekleşen Genel Seçimler sonrasında kurulan 61. Hükümetin programında bulunan ancak Başbakan'ın TBMM'de yaptığı sunuş konuşmaya konulmayan **"Kıdem Tazminatı Fonu"** konusu kısa bir süre içinde yaygın bir tartışma başlığı haline gelmiştir.

Programda; Kıdem Tazminatı'yla ilgili bölümde şunlara değinilmiştir:

"İşçilerimizin büyük çoğunluğunun alamadığı, işletmelerimizin üzerinde ödeme baskısı oluşturan, çalışma hayatının en önemli sorun alanlarının başında gelen Kıdem Tazminatı sorununu kazanılmış hakları koruyan ve bütün işçilerin kıdem tazminatlarını garanti altına alan bir fon teşkil etmek suretiyle, sosyal taraflarla istişare içinde çözeceğiz."

Kendi içinde çelişik ifadelerle programda yer alan bu konu farklı bakanların yine çelişkili açıklamalarıyla daha da karmaşık hale getirilmiştir. Bir süre sonra işveren örgütlerinin egemen medya üzerinden yoğun bir kampanyasına dönüşmüştür.

Konfederasyonumuz, durumu hızla değerlendirerek her düzeyde çalışma ve mücadeleyi başlatmıştır.

Kamuoyunu yanıltıcı bilgilere karşı korumak ve işçilerin Kıdem Tazminatı hakkı konusunda doğru bilgilendirilmesini sağlamak amacıyla yaygın bir bilgilendirme çalışması yapılmıştır.

Öncelikle bu amaçla, ana hatlarıyla Hükümet Programının bütününe ele alan bir değerlendirme yapılmış ve 15 Temmuz 2011 tarihinde bir basın toplantısıyla kamuoyuna açıklanmıştır.

Açıklamada 61. Hükümetin programının 30 yıldır uygulanan "ucuz işgücü"ne dayalı büyüme anlayışının bir yansıması olduğu, **"Kıdem Tazminatı'nın fona devredilmesine ve esnek çalışmaların yaygınlaştırılmasına açıkça yer"** verildiğine dikkat çekilmiştir.

Konfederasyonumuz yaptığı basın toplantısıyla daha ilk andan itibaren **"Kıdem Tazminatı"** konusunda duruşunu net bir şekilde tüm toplama ilan etmiştir.

Basın toplantısında şu çağrı yapılmıştır:

"Türkiye işçi sınıfının öncü örgütü olan DİSK, kazanılmış haklarımızın elimizden alınmasına da, devlet baskısına da, anti demokratik uygulamalara da -bugüne kadar olduğu gibi- karşı çıkacaktır. Yüzlerce yıllık mücadeleyle elde edilmiş ve uğruna büyük bedeller ödenmiş olan hak ve özgürlüklerimizi korumaya kararlıyız. Haklılığımızı, hayatı yaratmamızdan, alın terimizden ve onurlu geçmişimizden alıyoruz.

Bütün emek güçlerini, gecelerinde aç yatılmayan, aydınlık ve özgür bir Türkiye mücadelesinde, birlikte yer almaya çağırıyoruz.

İşçi sınıfının bugüne kadar uğrunda bedeller ödeyerek kazandığı hakların elinden alınmasına asla göz yummayacağız. Bu uğurda mücadele etmeyenleri de tarih önünde sorumluluklarıyla başbaşa bırakacağız.”

Yapılan bu açıklamanın ardından, Kıdem Tazminatı konusunda görüşlerimizin ayrıntılı biçimde yer aldığı bir broşür hazırlanmış ve yaygın biçimde dağıtılmıştır.

Bu broşürle, işverenlerin ve iktidarın kamuoyunu yanıltıcı açıklama ve görüşlerinin yanlışlığı ortaya konulmuş, Kıdem Tazminatı ile işsizlik sigortası arasında kurulmak istenen bağlar çürütülmüş ve yapılmak istenen düzenlemenin yaratacağı olumsuzluklar tek tek sıralanmıştır.

Bilgilendirme mücadelenin yalnızca bir yönü olmuştur. Asıl olarak toplumun konuya ilgisinin çekilmesi ve daha geniş bir mücadele hattının oluşturulması amacıyla bir dizi etkinlik gündeme getirilmiştir.

Kıdem Tazminatı konusunda bakanların yaptıkları kimi açıklamalar, asıl niyetin ortaya çıkarılması bakımından dikkat çekici olmuştur. Konfederasyonumuz bu süreci dikkatle takip ederek, bu tür açıklamalara hızla tepki vermiştir.

Konfederasyonumuzun başkanlar kurulu, daha önce asgari ücret, Torba Yasa nedeniyle başlattığı kampanyaları Kıdem Tazminatı sorununu da ekleyerek genişletme kararı almıştır. 27 Eylül’de alınan bu kararlar doğrultusunda çalışmalar daha da hızlandırılmış ve etkinliği artırılmıştır.

Üye sendikalarımız bir yandan ortak etkinliklere katılım sağlarken ayrıca kendileri de yaygın bir eylem ve etkinlik programı uygulamaya başlamıştır. Bu anlamda Birleşik Metal-İş, Genel-İş ve Dev. Sağlık-İş’in eylem ve etkinlikleri kamuoyunda bir hayli dikkat çekmiştir.

Konfederasyonumuz Kıdem Tazminatı, Torba Yasa uygulamaları ve özel istihdam bürosu kurulması yönündeki girişimlere karşı hazırladığı bir dosyayı 4 Ekim 2011 tarihinde TBMM Başkanlığına ve TBMM’deki siyasi parti gruplarına sunmuştur.

Dosyaların gruplara sunulması nedeniyle Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün tarafından TBMM önünde bir basın açıklaması yapılarak şunlara değinilmiştir:

“Türkiye’de bir Kıdem Tazminatı sorunu yoktur, öncelikle bunun bilinmesi gerekir. Kıdem Tazminatı konusunda, bugün, siyasal iktidarın söylediklerinde yeni hiçbir şey de yoktur.

Bu tartışmalarla yapmak istedikleri şey, çalışanların en temel haklarından birisini daha, emek maliyetlerini ucuzlatmak için yok etmeye çalışmaktır.”

“Bugün bir kez daha sabırla ‘uyar’ görevimizi yerine getirmek için buradayız. Uygulanılan ekonomik politikalarla çalışan emekçi sınıfların halini görün, güvencesizleştirildiklerini görün, örgütsüzleştirilmeye çalışıldığını görün, eme-

ğinin ucuza satın alınmaya çalışıldığını görün, emekçinin yaşadığı sıkıntıların farkına varın demek için buradayız.

Ama sabrın da bir sınırı vardır..."

Kıdem Tazminatı başta olmak üzere emekçileri, ucuz işgücü haline getirmeye dönük politikalara karşı Konfederasyonumuz, geniş boyutlu bir mücadelenin yürütülmesi için çalışmalar da yapmıştır. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından hazırlanan **"Demokratik Türkiye"** mitingi bu taleplerimizin dile getirilmesinde önemli bir araç haline getirilmiştir.

Ankara'da 8 Ekim'de yapılan bu mitingle, emekçilerin kendilerine yönelik baskı ve tehditlere karşı duruşu açık biçimde gösterilmiştir. Oldukça yoğun bir katılımı gerçekleştirilen miting emekçilerin haklarına yönelik tehditlere boyun eğmeyeceklerini kesin bir şekilde ifade etmiştir.

Her ne kadar ertelenmiş gibi görünse de Kıdem Tazminatı Fonu iktidarın uygulamaya dönük bütün plan ve programlarında varlığını sürdürmektedir.

Sorun yalnızca Kıdem Tazminatı ile de sınırlı değildir, son dönemlerde özel istihdam bürolarının açılması, işsizlik ödeneğinin 5 aya düşürülmesi, Torba Yasa ile yerel yönetim emekçilerinin sürgün edilmesi, temel mal ve hizmetlerde yaşanan yüksek oranlı zamlar emekçilerin haklarına ve yaşam koşullarına dönük yaygın bir saldırının parçalarını oluşturmuştur.

Konfederasyonumuz bütün bu gelişmeler ışığında, yeni bir kampanya örgütlenmesine başlamıştır. **"Yılmayacağız, Teslim Olmayacağız, Direneceğiz!"** başlığı altında başlatılan kampanyanın ilk adımı, 17 Kasım 2011 tarihinde Kocaeli'nde atılmıştır.

Kocaeli Merkez Bankası Şubesi önünde çok geniş katılımlı bir basın toplantısı yapılarak, iktidarın sürdürmekte olduğu politika protesto edilmiştir.

SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER İÇİN MÜCADELE!

Kıdem Tazminatı ile ilgili başlayan tartışma, aynı zamanda Türkiye'deki sendikal haklar ve özgürlükler ile ilgili mevzuatın da yeniden gündemin ilk sıralarına taşınmasına olanak yaratmıştır.

1983 yılından itibaren uygulanmakta olan 2821 ve 2822 sayılı yasaların örgütlenme, toplu iş sözleşmesi ve grev haklarının fiilen kullanılmaz hale getiren yapısı, yeniden sorgulanmıştır.

Konfederasyonumuz, Kıdem Tazminatı tartışması dayatıldığında, sendikal hak ve özgürlüklerin asıl ve öncelikli konu olduğunu ifade etmiştir.

Daha önce defalarca başlatılan ve her biri sonuç kalan girişimlerin artır sonuçlandırılması gereği sürekli olarak dile getirilmiştir.

İktidarın bu yöndeki taleplerimizi dikkate alarak yeni bir düzenleme için yaptığı çağrı bu anlamda olumlu karşılanmış ve çalışmalar için hazırlıklarımız hemen başlatılmıştır.

Bir önceki hükümet döneminde, 2008 yılında yapılan ilk çalışmalar da dikkate alınarak görüşlerimiz oluşturulmuştur.

2008 yılında başlatılan çalışmalar, TBMM komisyonlarına kadar getirilmiş ancak tam da bu noktada taraflar arasında görüş birliğinin sağlanamaması nedeniyle yarım kalmıştır.

Süreç içinde DİSK, sorunu hem hükümet nezdinde hem de Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) nezdinde gündemde tutmaya çalışmış ve bunda da önemli oranda başarı sağlamıştır.

Bu çabalarımızın sonucunda, Türkiye 87 ve 98 sayılı Sözleşmeler yönünden uzmanlar komitesinde değerlendirmeye alınarak, hak ihlal eden ülkelerin izlendiği "kara liste"ye konuşmuştur.

ILO, ayrıca Türkiye'ye bir heyet göndererek, mevzuatında yapması gereken değişikliklerle ilgili görüş ve önerilerini de belirlemiş ve bildirmiştir.

Bütün bu süreç sonunda, 61. Hükümetin başlattığı çalışma, özellikle uluslararası sözleşmelere uyumlu bir yasa hazırlanması konusunda verilen sözler büyük bir beklenti yaratmıştır.

DİSK, konunun ele alındığı Üçlü Danışma Kurulu toplantılarına ve bu Kurul tarafından alınan karar doğrultusunda gerçekleştirilen teknik komite toplantılarına düzenli olarak görüşleriyle katılmıştır. Hazırlanan tasarı taslakları üye sendikalarımıza iletilmiş, çeşitli tarihlerde yapılan Başkanlar Kurulu, ilgili daire başkanları ve uzmanlarının katıldığı toplantılarla gelişmeler takip edilmiş ve görüşlerimiz geliştirilmiştir.

Ancak ilerleyen süreç içinde gelişmeler, hiç de başta konulan ilkelere uygun gitmemiş

ve görüş farklılıkları özellikle ILO sözleşmelerinin hayata geçirilmesi noktasında giderilememiştir.

Konfederasyonumuz, durumu yeniden değerlendirmiş ve yaptığı bir basın toplantısıyla sürece ilişkin tutumunu açıklamıştır. 17 Ekim 2011 tarihinde yapılan basın toplantısında; özetle yakın dönem içinde yaşananlar anlatılmış ve **“tüm çabalarımıza, sabırla yürüttüğümüz tartışmalara ve kimi olumlulukları kapsayan düzenlemelere rağmen, karşımıza çıkarılan her taslağın başta konulan amaçtan uzaklaştığını”** görmenin üzüntüsü dile getirilmiştir.

Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün tarafından yapılan basın toplantısında, “Üçlü Danışma Kurulu’nun gündeminde bulunan” 2821 ve 2822 değişiklikleri görüşmelerinde geline son aşamanın **“hayal kırıklığı”** yarattığı vurgulanmıştır.

Görgün basın toplantısında getirilen önerilerin, sunulan gerekçelerin, hazırlanan taslakların, başta ILO’nun 87 ve 98 sayılı sözleşmeleri olmak üzere Avrupa Sosyal Şartı, BM Ekonomik, Sosyal Kültürel Haklar Sözleşmesi gibi birçok sözleşmeyle birlikte Anayasa’nın 90. Maddesine de aykırı olduğunu belirtilmiştir.

Basın açıklamasında yapılmak istenenler şu şekilde tanımlanmıştır:

“Hazırlanan taslakların Kıdem Tazminatı Fonu kurulması, Bölgesel Asgari Ücret Uygulanması ve Özel İstihdam Büroları eliyle işverenler için yaratılmak istenen ‘ucuz emek’ cennetine, güvencesiz çalışma koşullarına zemin yaratacağı açıktır. Böylece hem çalışma ve geçinme koşulları işçiler aleyhine bozulmak, hem de işçilerin bu sürece karşı mücadele olanakları tümüyle ellerinden alınmak istenmektedir.”

Bütün bu gelişmeleri dikkate alan Konfederasyonumuz, 19 Ekim 2011 tarihinde yapılacak Üçlü Danışma Kurulu toplantısına katılmama kararı alarak, basın açıklamasıyla birlikte kamuoyuna ilan etmiştir.

Konfederasyonumuz Hükümete ve tüm taraflara şu çağrıda bulunmuştur:

“İktidarı, Anayasa’nın 90. Maddesine uygun hareket etmeye, hükümet olarak yükümlülüklerini yerine getirmeye; Üçlü Danışma Kurulu’nun diğer bileşenlerini de uluslararası sözleşmelerle belirlenmiş ve Anayasa ile güvence altına alınmış haklarımıza saygı göstermeye ve 12 Eylül yasaklarına karşı çıkmaya davet ediyoruz.”

DİSK bu tarihten sonra, toplantılara katılmamış ve eleştirilerini, görüşlerini Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’na bir yazı ile iletmıştır. Bakanlığın yapılan tüm uyarıları görmezden gelen tutumu sürmüştü ve iki ayrı yasa tasarı taslağı birleştirilerek “toplu iş ilişkileri” başlığı altında karma bir yasa tasarı taslağı oluşturulmuştur.

Konfederasyonumuz, bu son gelişmeye ilişkin olarak da tepki göstermiştir.

İŞÇİ SAĞLIĞI - İŞ GÜVENLİĞİ VE DİSK

İŞÇİ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ AÇISINDAN SENDİKAL ÖRGÜTLENMENİN POTANSİYELLERİ...

Sermaye, bütün dünyada çok yoğun bir şekilde sosyal devlet uygulamalarına ve sendikal örgütlenmelere saldırmıştır. Çünkü bölüşüm ilişkilerini düzenleyen ve sömürüyü sınırlandıran bu mekanizmalar onun vahşi sömürü ve birikim süreçlerinin önünde engel teşkil etmektedirler.

Bütün bu zeminlerin uygun hale getirilmesi, parçalanmış üretim süreçleriyle, sendikasızlaştırmayla ve taşeronlaştırmayla, kısaca örgütsüzleştirme politikalarıyla pekiştirilirken, hukuksal mevzuatın çerçevesi denetim ve yaptırımları esnekleştiriyor ve belirsizleştiriyor. Sermaye için bunlar yetmiyor, her türlü güvenlik ve güvencelerden yoksun kayıt dışı işçilik ve çocuk çalıştırma toplumsal ve ekonomik yaşamın “kaçınılmaz” unsurları haline getiriliyor.

Gerek örgütlenme özgürlüğü ve gerekse de iş sağlığı ve güvenliği alanında pek çok uluslararası sözleşmeyi imzalamış ve Anayasa'nın 90. Maddesini bu sözleşmeleri iç hukuka uyumlulaştırmak için değiştiren ülkemiz, neden örgütlenme özgürlüğünde en kötü ülkelerden biridir? Neden iş kazaları ve meslek hastalıklarında Avrupa birincisi ve dünya üçüncüsü durumdadır? Sorunun cevabı yukarda aktarmaya çalıştığımız süreçte içkin durumdadır.

Son yıllarda, AB müzakere süreci uyum çalışmaları ve ILO Sözleşmeleri çerçevesinde iş sağlığı ve güvenliği alanında 30'un üzerinde yönetmelik hazırlanmış, Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi oluşturulmuş, Politika Belgesi oluşturularak “Eylem Planı”nın çerçevesi çizilmiş ve İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısı tartışmaları başlatılmıştır.

Yapılanlar bir yanıyla olumlu olmakla birlikte, özellikle İSG yasa taslağı bağlamında düşünüldüğünde, gerek örgütlenme özgürlüğü önündeki anti-demokratik yasalar çalışanların süreçlere özgürce katılımını engellemesi ve gerekse de İSG alanına dair tarafların içinde yer aldığı bir sistem/mekanizma öngörülmemesi nedeniyle bu olumluluk kağıt üzerinde kalmaya mahkum olacaktır. Nihayetinde, inşaat, metal, maden, gemi yapım gibi sektörlerdeki son dönemde yaşanan iş kazaları ve ölümler, ülkemizin bu alanda taşıdığı sicil bozukluğunun daha da kötüleşeceğine dair güçlü emareleri kamuoyunun önüne sermektedir.

İŞÇİ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ ALANINDA BELİRSİZLİKLER...

Bütün bunların üzerine, bu süreç oldukça şaşırtıcı ve kafa karıştırıcı bir şekilde gelişme göstermektedir. Bir yandan İSG Ulusal Konseyi'nde yasa tartışmaları yaşanır ve Üçlü Danışma Kurullarında gündeme gelirken, aynı zamanda bir yandan torba yasalar içinde işyeri hekimleri ve iş güvenliği mühendisleri konusunda düzenlemeler getirilmekte, diğer

yandan da yönetmelik değişiklikleriyle devam eden bu çalışmalar boşa çıkarılmaktadır. Bu nedenle İSG Yasa tasarısının ne anlam ifade edeceği ve akıbeti merak konusu olmaktadır. Giderek İSG alanında bir karmaşanın yaratılmaya çalışılması kime ne kazandıracaktır diye sormadan geçemiyoruz. Sürecin tersinden işletildiğini ve adeta torba yasalar ve yönetmelikler üzerinden bir yasanın var edilmeye çalışıldığını görmek gerçekten çok üzücü ve kabul edilemez bir durum olarak karşımızda durmaktadır.

Mahkeme kararları hiçe sayılmakta, iptal edilmiş yönetmelikler birkaç değişiklikle yeniden karşımıza getirilmektedir.

Bunlara örnek teşkil edecek birkaç gelişmeyi burada belirtmekte yarar olduğunu görüyoruz:

- Yasa tartışmaları yaşanırken, 2008 yılında 5763 sayılı yasa da işyeri hekimleri ve iş güvenliği mühendislerine dönük gerçekleştirilen değişiklikler;
- 2009 yılı Ağustos ayında çıkarılan işyeri sağlık ve güvenlik birimleri ile ortak sağlık ve güvenlik birimleri yönetmeliği ile getirilen değişiklikler;
- 2009 Kasım ayında çalışanların iş sağlığı ve güvenliği eğitimleri yönetmeliğinde gerçekleştirilmeye çalışılan değişiklikler;
- 2010 yılı Eylül ayında, Danıştay 10. Dairesi'nin 2010/696 Esas ve 06.05.2010 tarihli kararıyla 15.8.2009 tarihli ve 27320 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan İşyeri Sağlık ve Güvenlik Birimleri ile Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında iptal edilmiş yönetmelik yerine aynı içeriğe sahip İş Sağlığı ve Güvenliği Hizmetleri Yönetmelik taslağının hazırlanması;

14 Temmuz 2010 Üçlü Danışma Kurulu'nda ve 15 Eylül 2010 Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyinde bu yasanın sosyal tarafların mutabakatı aranarak çıkarılması üzerinde genel bir yaklaşım oluşmasına rağmen, ısrarla TMMOB'ni ve TTB'ni sürecin dışına iten, piyasa mantığı içinde ele alınmış bu düzenlemelerin önümüze getirilmesini anlamak mümkün değildir. 4857 sayılı İş Kanunu'nun 5. Bölümünün bütünlüğünü bozucu, çelişik ve kafa karıştırıcı yaklaşımları da kabul etmemiz söz konusu olamayacaktır.

28-29 Ekim 2011 tarihlerinde gerçekleştirilen Üçlü Danışma Kurulu'nda da yasa taslağı tartışması bitirilememiştir. 15 Kasım 2011 de yapılan Üçlü Danışma Kurulu'nda yasa taslağı tartışmaları sonlandırılarak bakanlar kuruluna gönderilme kararı alınmıştır.

Bu çerçevede soruna bakıldığında, sendikal hareket, göstermelik bu düzenlemeleri boşa çıkararak bir karşı duruşu ve sahici bir sistematığı ortaya çıkarmalıdır. İş sağlığı ve güvenliği alanı üretim süreçlerine müdahil olmada sendikal hareketin elinde bulunan en temel haklardan biridir. Örgütlenmenin geliştirilmesinin ve sürekli hale getirilmesinin önemli potansiyellerini içinde barındırırken, "İnsan onuruna yakışır iş" düsturuyla da en meşru zeminlerden biri olma özelliğini de bize bir kere daha hatırlatmaktadır.

Bütün bu tablo karşısında, iş sağlığı ve güvenliği alanı hukuksal-teknik bir düzenlemenin

ötesinde küreselleşmeye uyumlu bir alan yaratmanın ve rekabet-birikim ekseninde sorun olmaktan çıkarılması olarak ele alınmak zorundadır. Bütün esneklik uygulamalarına paralel olarak İSG alanı da esnek bir hale getirilmeye çalışılıyor. Sendikal örgütlenme, bu süreci kavrayabilmek ve yeni politikalar geliştirmek açısından İSG alanında değişen mevzuatın neleri hedeflediği ve ne gibi sonuçlar yaratacağını iyi öngörebilmek durumundadır.

Bunu yapabilmek için de süreçlerin içinde etkin ve derinlikli bir rol oynamak zorundadır. Gerek ILO süreçlerini, gerek gelişmiş ülke deneyimlerini ve gerekse de kurumsallaşmış sistem ağlarını dikkatli takip etmek ve etkin roller üstlenmek durumundadır.

Bu anlayış çerçevesinde, hem ulusal düzeyde hem de uluslararası düzeydeki gelişmeler, durumlar ve oluşumlar takip edilmiş ve aktif olarak yer alınmıştır ve alınmaya devam etmektedir. Bunları sıralamak gerekirse;

- **ENETOSH (Avrupa mesleki sağlık ve güvenlik bilgi ve eğitim ağı) yapılanmasında görev.**
- **(NİP) Ulusal Bilgi Ağı üyeliği.**
- **Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi üyeliği.**
- **İş Sağlığı ve güvenliği Geliştirme Projesi Yönetim Kurulu üyeliği**
- **Meslek Hastalıkları Tanı sistemlerini Geliştirme Projesi Yönetim Kurulu üyeliği**
- **İSGÜM Bölge Laboratuvarlarını Geliştirme Projesi Yönetim Kurulu üyeliği**
- **Değişik panel, forum, konferans, sempozyum ve kongrelerde temsil**

ALANA İLİŞKİN TEMEL YAKLAŞIMLARIMIZ...

Bu çalışmalar ışığında DİSK'in İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği alanında temel yaklaşımlarını şöyle aktarabiliriz.

- Öncelikli olarak ölümlü iş kazaları ve yaralanmaların yoğun yaşandığı inşaat, metal, maden ve gemi yapım sektörlerinde işçi sağlığı ve iş güvenliğine dönük acil tedbirlerin yaşama geçirilmesi gereklidir.
- Türkiye ILO'nun 176 Sayılı "Madenlerde Sağlık ve Güvenlik Sözleşmesi"ni zaman yitirmeden imzalamalıdır.
- ILO normları dikkate alınarak ve "İnsan Onuruna Yakışır İş" anlayışıyla bir işçi sağlığı ve iş güvenliği yasası çıkarılmalıdır.
- İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusuna piyasa koşullarına bağlı ekonomik ve faydacı yaklaşım terk edilerek, işçi sağlığı ve iş güvenliği yasası, sendikaların üniversitelerin, mühendis ve mimar odalarının, Tabipler Birliğinin, Barolar Birliğinin katılımının sağlandığı ve görüşlerinin yansıtıldığı bir çerçevede düzenlenmelidir.

- Anti-demokratik 2821 Sayılı Sendikalar Yasası ile 2822 Sayılı Toplu İş Sözleşmesi Yasası yürürlükten kaldırılarak, özgürlükçü ve katılımcı bir demokratik düzenleme gerçekleştirilmelidir. İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin uygulamada denetlenebilmesinin tek yolu, sendikalar eliyle demokratik denetim sistemlerinin oluşturulmasıdır. Ancak bu şekilde yukarda oluşturulmuş mekanizmaların işletme düzeyinde etkin olması sağlanabilir.
- İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri, kamusal bir alan olarak, sosyal devlet anlayışı içinde ve katılımcı bir çerçevede yaygınlaştırılmalı, piyasa temelli kanun değişiklikleri ve yönetmelikler değiştirilmelidir.
- Oluşturulmuş ve oluşturulmakta olan İşçi sağlığı ve iş güvenliğine ilişkin stratejik belgelerin düzenlenmesinde sendikaların, meslek odalarının, üniversitelerin katılımı sağlanarak yapılmalıdır.
- Bütün bu önerileri somut olarak hayata geçirecek yeni bir sistem çabası içine girilmeli ve Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi bu konuda etkin bir rol üstlenmelidir.
- Bu yaklaşımın bir adımı olmak üzere, Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi yapısı içinde sosyal tarafların, meslek odaları ve birliklerinin ve Üniversitelerin eşit sayıda temsil edildiği iş kazaları ve meslek hastalıkları süreçlerini ve işçi sağlığı ve iş güvenliği uygulama düzeylerini izleyip değerlendirecek ve etkin önerilerde bulunacak bir “İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği İzleme ve Değerlendirme Kurulu” oluşturulmalıdır.
- İş kazaları ve meslek hastalıklarında kurumsal alt yapı geliştirilmeli, dağınıklık giderilmeli, meslek hastalıkları hastaneleri yaygınlaştırılmalı ve uluslararası normlara uygun tanı sistemleri geliştirilmelidir.
- Genel ve mesleki eğitim, hayat boyu öğrenme ve ÇSGB/İŞKUR eliyle sürdürülen mesleki eğitim ve beceri kazandırma çalışmalarında işçi sağlığı ve iş güvenliğine dönük bilinç geliştirme eğitimlerinin yer almasının sağlanması konusunda temel bir yaklaşım oluşturulmalıdır.
- Kayıtdışı ekonominin, gerek kamusal denetim, gerekse sendikalar aracılığıyla demokratik denetim sistemleri kullanılarak kayıt altına alınması mutlaka sağlanması olmazsa olmaz önemdedir.
- Taşeron üretim faaliyetleri işçi sağlığı ve iş güvenliği sorunlarının temel kaynağı durumunda olup yasaklanmalı, olmuyorsa çok sıkı denetime tabi tutulmalarını sağlayacak düzenlemeler yapılmalıdır.
- Çocuk emeği ile kadın işçilik konusu üzerinde özellikle durulmalı ve bu konuda etkili önlemler yürürlüğe konulmalıdır.

“UCUZ EMEK CENNETİ, İŞÇİLERE CEHENNEMDİR!”

İstanbul Davutpaşa'daki 21 Ocak 2008 tarihinde bir iş merkezinde meydana gelen patlamada 22 emekçinin yaşamını yitirmesi, İstanbul Tuzla'daki tersanelerde sıklıkla görülen ve çoğu ölümlü sonuçlanan iş kazalarının önlenmesi ve sorumluların yargı önüne çıkarılması amacıyla Konfederasyonumuz tarafından bir kampanya açılmıştır.

6 Şubat 2008 tarihinde, Davutpaşa'da kitlesel bir basın açıklaması düzenlenmiş ve tepkimiz dile getirilmiştir.

27 Şubat 2008 tarihinde bu kez Tuzla'da yaşanan iş cinayetlerini protesto etmek üzere bir etkinlik gerçekleştirilmiştir. İcmeler Tren İstasyonu'ndan DESAN Tersanesine kadar yürüyüş ve ardından basın açıklaması yapılmıştır.

Etkinlik gece de sürdürülmüş, Tuzla Meydanı'nda çadır kurularak 28 Şubat sabahına kadar “Oturma Grevi” yapılmıştır.

İŞÇİ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ...

İşçi sağlığı ve güvenliği konusunu başlı başına bir çalışma alanı olarak gören Konfederasyonumuz, diğer alanlarda olduğu gibi sürece ortak müdahale etmek için gerekli girişimleri yapmıştır.

Bu amaçla, KESK, TMMOB ve TTB gibi alanın doğal bileşenleriyle ortak çalışmalar geliştirilmiş, yaptığımız iş ve güç birliğinin en önemli sonucu olarak 2-4 Aralık 2011 tarihinde, Ankara'da bir kongre düzenlenmiştir.

İlki ikisi Türk Tabipleri Birliği tarafından 1978 ve 1988 yıllarında, üçüncüsü DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından 1988 yılında düzenlenen Ulusal İşçi Sağlığı Kongresi'nin 4.'sü Ulusal İşçi Sağlığı ve Güvenliği başlığıyla gerçekleştirilmiştir.

“Bugüne kadar işçi sağlığı ve güvenliğine ilişkin birikimlerin üzerine yenisini ekleyen, güç alıp, güç veren, katılımcı yapıların ortak organı olduğu, arasına hiyerarşi koymayan, kolektif ruh ve üretimin esas alındığı; emeğe/emekçiye sorumlu bir işçi sağlığı kongresi” hedeflenmiştir.

TMMOB/İnşaat Mühendisleri Odası konferans salonunda gerçekleştirilen kongre büyük ölçüde hedeflerimize ulaşmamızı sağlamıştır.

3 gün süren kongrede, taşeronlaşmanın işçi sağlığına etkileri; güvencesizler- geleceksizlik ve sağlık; işçinin bilme hakkı ve sağlıklı emek başlığı altında üç ana oturum yapılmıştır. Kongre'de çok sayıda tebliği sunulmuş ve belgesel film gösterimleri gerçekleştirilmiştir.

Halkın sağlığını korumak istediği için iktidarın ve sermayenin saldırısına uğrayan Kocaeli Üniversitesi, Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı öğretim üyesi Prof. Dr. Onur Hamzaoglu, kongrenin onur konuğu olmuş ve kongre başkanlığını yürütmüştür.

SINIF DAYANIŞMASI VE DİSK

Konfederasyonumuzun kuruluşunda en önemli etmenlerden birisi sınıf dayanışması olmuştur. Paşabahçe işçilerinin grevinin desteklenmesi için verilen mücadeleler, Konfederasyonumuzun kuruluşunun ilk yapı taşlarını yerine oturtmuştur.

Bu nedenle “ırk, cins, inanç, din, mezhep, dil ve düşünce ayrımı yapmaksızın, tüm işçilerin, işyerlerinde, işkollarında, ulusal ve uluslararası düzeyde birlik ve dayanışmasını” sağlamak, DİSK’in temel ilkelerinden biri olarak Tüzüğümüze yazılmıştır.

Bu ilkemiz doğrultusunda mücadele sürekli biçimde geliştirilmiş, Konfederasyonumuz işçi sınıfının dayanışmasını her alanda yaşama geçirmenin çabası ve kararlılığı içinde hareket etmiştir.

EMEK ÖRGÜTLERİYLE DAYANIŞMA...

Yönetim Kurulumuzun çalışma dönemi içinde, farklı örgütlerin gerçekleştirdiği ve sonuçta işçi sınıfının ortak mücadelesini gerekli kılan her alanda Konfederasyonumuz elini dostlarına uzatmaya çalışmıştır.

Bu doğrultuda;

- 8 Temmuz 2008 tarihinde Türk-İş’e bağlı Basın-İş Sendikası’nın E-Kart Elektronik Kart Sistemleri San ve Tic. A.Ş.’de ve yine Türk-İş’e bağlı Deri-İş Sendikası’nın Dersa Deri San. Tic. A.Ş.’de verdikleri örgütlenme mücadelesine,
- 19 Şubat 2009 tarihinde Türk-İş üyesi Gazeteciler Sendikası’nın sürdürmekte olduğu ATV grevine,
- 18 Ekim 2009 tarihinde İstanbul’da aralarında TTB, Konfederasyonumuza üye Dev. Sağlık-İş’in de bulunduğu sağlık örgütlerinin düzenlediği “Vatandaşın cebinden sağlığının emeğinden tasarruf olmaz” mitingine,
- 4 Kasım 2009 tarihinde KESK tarafından ülke genelinde düzenlenen SSGS katkı payları ve güvencesizliğe karşı gerçekleştirilen kitlesel basın açıklamalarına,
- 31 Aralık 2009 tarihinde Türk-İş’e bağlı Belediye-İş Sendikasına üye olan işten çıkarılan İstanbul Belediyesi İtfaiye işçilerinin direnişine,
- 25 Aralık 2009 tarihinde Türk-İş’e bağlı Tekgıda-İş Sendikası’na üye “Tekel işçileriyle dayanışma” amacıyla Türk-İş Başkanlar Kurulu kararıyla 1 saat işe geç başlama ve iş çıkışlarında, AKP il ve ilçe merkezlerine yapılan yürüyüşlere,
- 2010 yılı içinde Tekel işçilerinin tüm eylem ve etkinliklerine,
- 7 Ekim 2010 tarihinde Avusturya İşçi Sendikaları Konfederasyonu (ÖGB), Avusturya İşçi Odaları (AKNO), Macaristan İşçi Sendikaları Konfederasyonu temsilcile-

riyle birlikte Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) tarafından düzenlenen 'İnsanca İş Günü' kapsamında Türk-İş'e bağlık TÜMTİS'e üye işçilerin direnişine,

● 17 Ocak 2011 tarihinde Türk-İş tarafından Ankara'da düzenlenen "Ekmek, Barış ve Özgürlük İçin Demokrasi ve Haklar Mitingi"ne,

● 13 Mart 2011 tarihinde TTB, Dev Sağlık-İş Sendikamızın da içinde yer aldığı sağlık emekçileri örgütlerinin Ankara'da düzenlediği "Sağlıkta Özelleştirmeye Karşı Çok Ses Tek Yürek" mitingine,

● 19-20 Nisan 2011 tarihlerinde TTB'nin çağrısıyla Dev Sağlık-İş Sendikamızın da dahil olduğu sağlık ve sosyal hizmetler alanındaki sendikaların ve meslek örgütlerinin katılımıyla "İşimiz, İş Güvencemiz ve Halkın Sağlık Hakkı" düzenlenen eylem ve etkinliklere,

● 15 Mayıs 2011 tarihinde TMMOB tarafından Ankara'da düzenlenen "Haklarımız, Geleceğimiz, Halkımız, Ülkemiz İçin Ankara'dayız" mitingine,

● 15 Haziran 2011 tarihinde, 15-16 Haziran direnişinin 41. Yılında nedeniyle Türk-İş'e bağlı Selüloz-İş üyesi Onteks-Can Bebe işçilerinin aylardır süren direnişine;

Destek verilmiş, ziyaretler yapılmış ve kitlesel katılım sağlanmıştır.

ÖRGÜT İÇİ DAYANIŞMA...

Çalışma dönemimiz içinde, üye sendikalarımızın her eylem ve etkinliğine olanaklar ölçüsünde destek verilmiş ve gerektiğinde uluslararası dayanışma ağlarının harekete geçirilmesi için gayret gösterilmiştir.

Türkiye işçi sınıfının en büyük dayanışma ve mücadele eylemlerinden biri olan 15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişi'nin yıl dönümlerinde sürmekte olan grev, direnişler ziyaret edilmiş, tüm bu etkinliklerin bölgelerimizde de gerçekleştirilmesine özel önem verilmiştir.

Yıllar itibariyle Konfederasyonumuzun Yönetim Kurulu, Başkanlar Kurulu tarafından desteklenen ve dayanışma ziyaretleri yapılan eylem ve etkinliklerden başlıcaları şunlardır:

2008

● Limter-İş Sendikamızın Tuzla tersaneler bölgesindeki örgütlenme ve iş cinayetlerini önlemek için verdiği mücadele.

● Arçelik'te çalışan ve Nakliyat-İş Sendikamıza üye olan taşeron işçilerin örgütlenme hakkı için direnişi.

● Kızılay Kan Merkezi'nde çalışan işçilerin Dev. Sağlık-İş'te örgütlendikleri için işten atılmaları nedeniyle yaptıkları direniş.

2009

- Birleşik Metal-İş Sendikamıza üye işçilerin Sinter Metal'de yaptığı direniş.
- Tümka-İş Sendikamızın Procter&Gamble'da yaptığı grev.
- İzmir Karşıyaka Belediyesi'ne bağlı Kent A.Ş'de işten çıkarıldıkları için İzmir'den Ankara'ya yürüyen Genel-İş Sendikamızın üyesi işçilerin mücadelesi.
- Emeklilerin sosyal ve ekonomik sorunlarına dikkat çekmek ve çözüm taleplerini iletmek amacıyla, Emekli-Sen tarafından 22 Ekim 2009 tarihinde başlatılan imza kampanyası ve toplanan imzaların 18 Kasım 2009 tarihinde TBMM'ye sunulması için yapılan etkinlik.
- Birleşik Metal-İş üyesi Sinter Metal işçilerinin işe iadeleri için açılan davanın 13 Kasım 2009 günü Üsküdar 3. İş Mahkemesinde görülen duruşması.
- Konfederasyonumuzun Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Sendikamızın Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ile Nakliyat-İş yöneticilerinin gözaltına alınmaları nedeniyle 8 Aralık 2009 tarihinde Topkapı Nakliyat Ambarları'nda protesto için yapılan etkinlik.

2010

- Tekstil İşçileri Sendikamızın, Gaziantep'deki Çemen Tekstil'de sürdürdüğü grev.
- Devrimci Sağlık-İş Sendikamız 26 Şubat 2010 tarihinde Ankara'da Başbakanlık önünde "İnsan İhaleyle Çalıştırılmaz, Sağlıkta Taşeron Olmaz" başlığı ile gerçekleştirdiği kitlesel basın açıklaması.
- Birleşik Metal-İş Sendikamıza üye oldukları için işten çıkarılan Çorlu'daki Daiyang işçilerinin direnişi, İzmir'deki Mahle Mopisan işçilerinin mücadelesi.
- Nakliyat-İş Sendikamızın örgütlü bulunduğu Balnak Lojistik A.Ş'ye ait Şekerpinar, Yolbulan, Pelitli, GOSB'da bulunan depo, fabrika ve işletmeleri ile P&G gibi iş yaptığı firmaların işçilerinin örgütlenme hakkının engellenmesine yönelik baskıların protesto edilmesi.
- Birleşik Metal-İş Sendikamıza üye oldukları için işten çıkarılan Elkim Metal işçilerinin mücadelesi.
- Sosyal-İş Sendikamıza üye oldukları için işten çıkarılan İstanbul Bilgi Üniversitesi'ndeki işçilerin direnişi.
- Dev Sağlık-İş Sendikamıza üye olduğu için işten çıkarılan ve bu nedenle hastane bahçesinde direnişe başlayan sağlık işçisi Türkan Albayrak'ın mücadelesi.
- Birleşik Metal-İş Sendikamıza üye oldukları için işten çıkarılan Düzce'deki MAS-DAF Makina işçilerinin direnişi.

- Birleşik Metal-İş Sendikamızın üyesi olan işten çıkarılan Mutaş Çelik Demir işçilerinin direnişi.

2011

- Nakliyat-İş Sendikamıza üye oldukları için işten çıkarılan Türkiye İş Bankası'nın iştiraklerinden NEMTRANS işçilerinin direnişi.
- Birleşik Metal İşçileri Sendikamıza üye Casper bilgisayar çalışanlarının hukuksuz bir şekilde işten çıkarılmasının protesto edilmesi ve direnişleri.
- Birleşik Metal-İş Sendikamızın Eskişehir Doruk Ev Gereçleri Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti'de ve Kocaeli'ndeki Standart Depo'daki grevleri.
- Birleşik Metal-İş Sendikamızın MESS'e karşı yürüttüğü TİS görüşmelerinin uzlaşmazlıkla sonuçlanması sonucu tüm işyerlerinde grev uygulamasına geçmesiyle dayanışma amacıyla düzenlenen tüm etkinlikler.
- Birleşik Metal-İş Sendikamızın örgütlendiği BEKAERT İzmit Çelik Kord. San. ve Tic. AŞ'de işten çıkarılan üyelerimizin direnişi.
- Dev Sağlık-İş Sendikamız örgütlü olduğu Samsun Gazi Devlet Hastanesi'nde sürdürdüğü direniş sırasında gözaltına alınan üyelerimize destek verilmesi.
- Dev Sağlık-İş Sendikamızın Adana Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesi'nde, toplu sözleşme hakkı için yaptıkları direniş.
- Birleşik Metal İş Sendikamızın üyesi GA Klima işçilerinin örgütlenme ve çalışma hakkı için sürdürdükleri direniş.
- Nakliyat-İş Sendikamız örgütlendiği Konya'da bulunan Birnek işverenin işçileri işten çıkarması üzerine yapılan direniş.

HAKSIZLIĞIN VE HUKUKSUZLUĞUN MAĞDURLARIYLA DAYANIŞMA...

Konfederasyonumuz, dayanışma ağını yalnızca sendikal hareket ve sendikalarımızla sınırlı tutmamıştır.

Üyemiz olsun olmasın, haksızlığa uğrayan herkesle, her kesimden emekçilerle dayanışmayı pekiştirmeye, onlara dost eli uzatmaya, sınıf kardeşliği ile sarılmaya gayret gösterilmiştir.

Başta Sosyal-İş Sendikamızın üyesi, gazeteci Ahmet Şık olmak üzere tutuklu gazeteci ve yazarlara destek verilmiş, DİSK Yönetim Kurulu üyeleri, 15 Mart 2011 tarihinde Şık'ın ailesini ziyaret etmiştir. Ziyaret sırasında, Ahmet Şık'a iletilmek üzere bir mektup da ailesine verilmiştir. Mektupta Ahmet Şık ve Nedim Şener'e şu mesaj iletilmiştir:

"Kalbimiz her gün sizinle, inancımız sağlam..."

Gerçekler ortaya çıkarılana kadar susmayacağız!

Bir an önce mahpusluğuna son verilip yeniden aramızda olman için mücadelenin sürdüğünü bilmeni isteriz.”

14 Nisan 2011 tarihinde yazdıkları **“Kırk Katır Kırk Satır- Ergenekon’u Anlama Kılavuzu”** adlı kitap nedeniyle yargılanan Ahmet Şık ve Ertuğrul Mavioglu ile dayanışma amacıyla Kadıköy’de yürüyüş ve basın açıklaması yapılmış, duruşma izlenmiştir.

1 Mayıs 2011 hazırlıkları çerçevesinde 26 Nisan 2011 tarihinde bir yürüyüş gerçekleştirilmiş ve basın üzerindeki baskıya son verilmesi, tutuklu gazeteciler serbest bırakılması talebi dile getirilmiştir.

“Ayrımcılığa Karşı Eşit Yurttaşlık Hakkı” başlığı altında Alevi Bektaşî Federasyonu tarafından 8 Kasım 2009 tarihinde İstanbul Kadıköy Meydanı’nda düzenlenen mitinge destek verilerek, katılım sağlanmıştır.

Çay fiyatlarının açıklanması ve HES inşaatlarının durdurulması taleplerine kulaklarını tıkayan Başbakanı protesto ettiği için polis saldırısına uğrayarak yaşamını yitiren emekli öğretmen Metin Lokumcu’ya sahip çıkılmış ve tüm tutuklananlara 31 Mayıs 2011 tarihinde yapılan bir basın açıklamasıyla destek verilmiştir.

Uzun yıllardır Kocaeli bölgesinde yaşanan ciddi çevre ve sağlık sorunlarıyla uğraşan, yaptığı araştırmaları bilim insanının sorumluluğuyla toplumla paylaşan Kocaeli Üniversitesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Onur Hamzaoğlu’na açılan soruşturma ve davalar nedeniyle 24 Mayıs 2011 tarihinde bir basın açıklaması yapılmış ve yaşanan bu skandal protesto edilmiştir.

Van ve ilçelerinde ağır tahribata yol açan çok sayıda vatandaşımızın hayatına mal olan depremin yaralarının sarılması için yoğun bir çalışma başlatılmış, DİSK, KESK, TMMOB ve TTB’den oluşan bir heyetle hemen bölgede incelemeler yapılmıştır. Bölgede örgütlü olan Genel-İş Sendikamız başta olmak üzere sendikalarımızın topladığı yardımlar bölgeye ulaştırılmıştır. Son olarak, Nakliyat-İş Sendikamız tarafından oluşturulan bir heyet, DİSK Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu başkanlığında Van’a giderek, durumu değerlendirmiş ve yardımların dağıtımına nezaret etmiştir.

Konuyla ilgili bir açıklama yapan Küçükosmanoğlu; Van depreminin en çok yoksul emekçi halkı etkilediğini belirtmiş ve **“deprem kuşağındaki Van’da şu ana kadar gerekli önlemleri almayan, buna göre şehrin yapılaşmasını planlamayan sermaye düzeni ve siyasi iktidarlar yaşananların sorumlusudur”** demiştir. Nakliyat-İş üyelerinden toplanan dayanışma nakit olarak 361 işçinin çalıştığı Mavi Kent işyerindeki Genel-İş üyelerine dağıtılmıştır.

ULUSLARARASI DAYANIŞMA...

Çalışma dönemi içinde uluslararası dayanışmaya da özel önem verilmiş, halkların, emekçilerin hak ve özgürlük mücadelesi desteklenmiş, yaşadıkları olumsuz olaylar nedeniyle dayanışma mesajları iletilmiştir.

Bu kapsamda, Filistin halkıyla geçmişten gelen dayanışmamız sürdürülmüş, **“Filistin İçin Ses Ver!”** başlığı altında bir kampanya düzenlenmiştir. Bu kampanya çerçevesinde DİSK, KESK, TMMOB ve TTB olarak 7 Ocak 2009 tarihinde Taksim Hill Otel’de bir basın açıklaması yapılmıştır. Ardından 9 Ocak 2009 tarihinde İstanbul’da Taksim Gezi Meydanı, Kadıköy İskele Meydanı, Kartal İskele Meydanı, Bakırköy Özgürlük Meydanı’nda eylemler gerçekleştirilmiş ve gazete ilanları verilmiştir.

İsrail hükümetinin Gazze’ye yardım taşıyan gemilere yönelik saldırısı, 1 Haziran 2010 tarihinde yapılan bir dizi eylemle protesto edilmiştir. **“İsrail Vahşetine Dur De!”** başlığı ile yapılan bu eylemlerin kapsamında İstanbul’daki İsrail Başkonsolosluğu önüne kadar bir yürüyüş düzenlenmiştir.

Norveç’te bir ırkçı tarafından yapılan saldırılar sonucunda çok sayıda insanın yaşamını yitirmesi üzerine, Norveç halkının acısıyla dayanışma amacıyla 27 Temmuz 2011 tarihinde Norveç Sendikalar Konfederasyonu’na ve Ankara’daki Norveç Büyükelçiliği’ne taziye mektubu göndermiştir.

Bu mektupta **“yakın tarihinde benzer acılar yaşamış Türkiye işçi sınıfının Norveç halkının acısını paylaştığı”** ve **“Dünya’nın neresinde olursa olsun bu saldırının bütün insanlığa karşı yapıldığı”** ifade edilmiştir.

Suriye’de yaşanan olaylar ve bazı Suriye vatandaşlarının Türkiye’ye sığınarak mülteci kamplarına yerleştirilmeleri üzerine durumu değerlendiren bir açıklama yayınlamıştır. 16 Haziran 2011 tarihinde yayınlanan açıklamada şu hususlara dikkat çekilmiştir:

“Konfederasyonumuz DİSK başta kamplardaki sığınmacıların yaşam koşullarının iyileştirilmesi için kamuoyu yaratmak olmak üzere üstüne düşen görevleri yapacaktır. İlk adımda bölgeye sendika, meslek odaları ve insan hakları kuruluşları temsilcilerinden oluşan bir heyet gönderilmesi için hazırlıklara başlayacaktır. Konuya ilişkin olarak Suriye İşçi Sendikaları Konfederasyonu ve çeşitli uluslararası sendikal örgütlerle fikir alışverişinde bulunacağız. İlerleyen günlerde dayanışma etkinliklerimizi genişleteceğiz.”

BEŞİNCİ BÖLÜM

DAİRE
RAPORLARI

EŞGÜDÜM DAİRESİ ÇALIŞMA RAPORU

Yönetim Kurulu kararlarının hızlı ve eksiksiz olarak yaşama geçirilmesi için Genel Sekreterliğin Tüzük ve Yönetmelik hükümleri uyarınca yapmak durumunda olduğu görevlerin yerine getirilmesinde ve diğer konularda uzmanlık daireleri arasında eşgüdümü sağlama temel amacı ile çalışmalarını sürdüren Eşgüdüm Dairesi, bu temel amacın gerçekleştirilmesi için Tüzük, Yönetmelik ve organ kararları ışığında:

- Yönetim Kurulu toplantılarının hazırlığı çerçevesinde gündemi, gündemle ilgili evrak ve dosyaları hazırlamış, Yönetim Kurulu kararlarını yazarak imzaya hazırlamıştır. Konfederasyonumuzun 14. döneminde 26 Yönetim Kurulu toplantısı yapılmıştır.
- Genişletilmiş Başkanlar Kurulu ve Başkanlar Kurulu toplantılarının hazırlığı çerçevesinde gündemi, gündemle ilgili evrak ve dosyalar ile toplantı çağrılarını hazırlamıştır. Konfederasyonumuzun 14. döneminde, 5 adet Genişletilmiş Başkanlar Kurulu, 27 adet Başkanlar kurulu toplantısı gerçekleştirilmiştir.
- Denetim Kurulu toplantıları ve denetim için, karar defterleri, evrak ve kayıtlar hazırlanmıştır. Konfederasyonumuzun 14. döneminde, 7 adet Denetim Kurulu toplantısı gerçekleştirilmiştir.
- Disiplin Kurulu toplantıları için, evrak ve kayıtlar hazırlanmıştır. Konfederasyonumuzun 14. döneminde, 2 adet Disiplin Kurulu toplantısı gerçekleştirilmiştir.
- Genel Kurul hazırlıkları çerçevesinde, üye sendikalarla hazırlık yazışmaları gerçekleştirilmiş, Genel Kurul Raporu'nun hazırlanması süreci koordine edilmiş, Genel Kurul'un salon, kırtasiye, ikram vb. ihtiyaçları konusunda gerekli hazırlıklar başlatılmıştır.
- Yönetim Kurulu kararlarını ve gelen yazıları uzmanlık alanlarına göre dairelere dağıtarak, Yönetim Kurulu'nda görüşülecek konuları hazırlamış, ilgili konularda gerekebilecek ayrıntılı bilgileri ve belgeleri toplayarak, Yönetim Kurulu'nun ve uzmanlık dairelerinin bilgisine sunmuş, Yönetim Kurulu kararları ve gelen yazılarla ilgili çalışmaları izleyerek, takibini yapmıştır. Konfederasyonumuzun 14. döneminde; DİSK'e 2008 yılında 1992, 2009 yılında 1985, 2010 yılında 1640, 2011 yılında 1449 evrak gelmiştir. Bu evraklara kayıt numarası verilerek gelen evrak kayıt defterine ve bilgisayara kaydı yapılmış, gelen evrak arşivine dosyalanmıştır.
- Yönetim Kurulu'muzdan ve uzmanlık dairelerimizden yapılan yazışmalar evrak kayıt numarası verildikten sonra giden evrak kayıt defterine ve bilgisayara kaydı yapılmış, giden evrak arşivine dosyalanmış, evrakın gönderildiği muhataba, fax, e-posta, PTT ve kargo yoluyla gönderimi sağlanmıştır. Konfederasyonumuzun 14.

döneminde; DİSK'ten 2008 yılında 501, 2009 yılında 513, 2010 yılında 574, 2011 yılında 564 evrak gönderilmiştir.

- Konfederasyon Genel Merkezi'nin ısınma, temizlik, bakım, onarım, araç gereç temini, ulaşım, kargo-posta, güvenlik vb. hizmetleri ile yapılan tüm toplantılar Eşgüdüm Dairesi'nin koordinasyonu ile sağlanmış ve hazırlanmıştır.

ÖRGÜTLENME DAİRESİ ÇALIŞMA RAPORU

Örgütlenme Dairesi olarak, 13. Genel Kurulumuz sonrasında Yönetim Kurulumuzun vermiş olduğu görevler çerçevesinde çalışmalarını yürütmüştür. Temel olarak başta miting ve yürüyüşler olmak üzere kitlesel eylem ve etkinliklerin organizasyonunda, diğer uzmanlık dairelerimizle eşgüdüm içinde hazırlıkların yürütülmesinden hayata geçirilmesine kadar tüm aşamaların gerçekleştirilmesine çalışılmıştır. Konfederasyonumuz ortak hareket ettiği emek ve meslek örgütleriyle birlikte sürdürülen çalışmalarda, verilen görevler çerçevesinde, yer alınmıştır.

Tüzük gereği yapılan örgüt içi toplantıların hazırlıkları yürütülmüş, gerçekleştirilmesi için gayret sarf edilmiştir. Geniş boyutlu tüm eylem ve etkinliklerde, DİSK Örgütlenme Koordinasyon Kurulu toplantıları düzenlenerek sürecin en geniş katılım ve katkı ile örgütlenmesine özen gösterilmiştir.

1 Mayıs'ın önemi ve çerçevesi gereği, hazırlıkların detaylı biçimde yapılabilmesi bakımında siyasi partiler, emek, meslek ve diğer demokratik kitle örgütleriyle birlikte düzenli toplantılar yapılmış, DİSK'in 1 Mayıs'taki konumuna uygun bir biçimde görevler yerine getirilmiştir.

Yine dönem içinde gerçekleşen çok sayıda dayanışma eylem ve etkinliğinde görev üstlenilmiş, açılan kampanyaların belirlenen program dahilinde uygulanabilmesi amacıyla çalışmalar yapılmıştır.

Büyük ölçekli yapılan ve Örgütlenme Dairesi'nin görevli olduğu, çalışmalarına katıldığı ve katkı verdiği eylem ve etkinlikler ana başlıklarıyla şunlardır:

"DİKKAT Emekliliğimiz-Sağlığımız Tehlikede" HERKESE SAĞLIK – GÜVENLİ GELECEK

2008

20 Şubat 2008 tarihinde, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı hakkında kamuoyu oluşturabilmek amacıyla KESK, TMMOB, TTB, TDB, TÜRMOB başta olmak üzere diğer katılımcı örgütlerle birlikte tüm kentlerde "Sağlık ve Sosyal Güvenlik Hakkı"nın savunulması doğrultusunda etkinlikler gerçekleştirilmiştir.

- 28 Şubat 2008 tarihinde Haydarpaşa Hastanesi Acil Servis önünde toplanılarak SSGS Yasasına ilişkin basın bildirisi okunmuş ve Kadıköy Meydanı'na kadar yürüyüş yapılmıştır.
- Emek Platformu Başkanlar Kurulu, SSGS yasa tasarısına ilişkin yapılacak eylem ve etkinlikleri görüşmek amacıyla 10 Mart 2008 tarihinde Türk-İş Genel Merkezinde toplantı yapılmıştır.

- DİSK Yönetim Kurulu aldığı kararla, 11 Mart 2008 tarihinde örgüte bir yazı gönderilerek;
- 13 Mart 2008 tarihinde kitlesel basın açıklamaları yapılması,
- 14 Mart 2008 tarihinde sendikalarımıza bağlı işyerlerinde 10.00 - 12.00 saatleri arasında uyarı eylemlerinin gerçekleştirilmesi,
- Yasa tasarısının TBMM’de görüşülmesi aşamasında sendikal kadroların ve işyeri temsilcilerinin Ankara da toplanması...”

Çağrısı yapmıştır.

- Emek Platformu Başkanlar Kurulu’nca alınan kararların hayata geçirilmesi konusunda İstanbul’da yapılacak etkinliklerin planlanması amacıyla İstanbul’daki sendikalarımızın Örgütlenme Daire Başkanları, İstanbul’da bulunan tüm şube başkan ve bölge temsilcilerinin katılımıyla 12 Mart 2008 tarihinde toplantı yapılmıştır.
- 13 Mart 2008 tarihinde, SSGSS yasa tasarısına ilişkin ülke çapında kitlesel basın açıklamaları yapılmıştır.
- 14 Mart 2008 tarihinde, saat 10.00 / 12.00 arası “ÇALIŞMAMA HAKKIMIZI KULLANIYORUZ” eylemi gerçekleştirilmiştir.
- 19 Mart 2008 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nın daveti üzerine Emek Platformu temsilcileriyle SSGSS yasa tasarısına ilişkin Bakanlıkta toplantı yapılmıştır.
- SSGSS yasa tasarısına yönelik etkinlikler kapsamında, 27 Mart 2008 tarihinde İstanbul Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde basın açıklaması yapılmıştır. Aynı zamanda DİSK üyesi sendikaların örgütlü işyerlerinde de basın açıklaması okunmuştur. DİSK Bölge Temsilcilikleri eş zamanlı olarak kitlesel basın açıklamaları yapmıştır.
- 1 Nisan 2008 tarihinde SSGSS yasa tasarısına karşı DİSK, KESK, TTB, TMMOB başkanlarından oluşan bir heyet, Ankara’da bir araya gelerek, TBMM önünde protesto eylemi gerçekleştirmiştir.

Aynı gün DİSK Bölge ve DİSK İl Temsilcilerinin bulunduğu kentlerde, KESK, TTB ve TMMOB alt birimlerince ortak eylemler yapılmıştır.

- Konfederasyonumuz tarafından da desteklenen “Herkes Güvenli Gelecek, Sosyal Güvenlik Platformu”nun 6 Nisan 2008 tarihinde İstanbul, Kadıköy Meydanı’nda SSGSS Yasa Tasarısına protesto için düzenlediği mitinge katılım sağlanmıştır.
- SSGSS yasa tasarısına ilişkin 10 Nisan 2008 tarihinde bütün illerde basın açıklamaları yapılmıştır. Ankara’daki basın açıklaması TBMM önünde, İstanbul’daki basın açıklaması ise Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde yapılmıştır.
- SSGSS yasa tasarısını protesto eylemleri çerçevesinde 15 Nisan 2008 tarihinde

bütün bölgelerden postanelerde bir araya gelinerek, buradan TBMM Başkanlığına taslağın geri çekilmesi için mektuplar gönderilmiştir. İstanbul'da DİSK Genel Merkezi'nde toplanılarak, DİSK Başkanlar Kurulu'nun da katılımıyla Şişli PTT Şubesine yürüyüş yapılmış ve buradan hazırlanan protesto mektup gönderilmiştir.

"Ucuz Emek Cenneti, İşçilere Cehennemdir!"

YA CENNET – YA CEHENNEM, YA SENDİKA – YA ÖLÜM!

İstanbul Davutpaşa bölgesinde bir iş merkezinde meydana gelen patlama ve İstanbul Tuzla bölgesindeki tersanelerde yaşanan iş kazaları ile ilgili olarak bir kampanya başlatılmıştır.

Kampanya çerçevesinde yapılan etkinlikler aşağıdadır;

- 21 Ocak 2008 tarihinde İstanbul Davutpaşa'da 5 katlı bir iş merkezinin kazan da-iresinde meydana gelen patlamada 22 emekçinin ölümüyle sonuçlanan iş cina-yetlerini protesto etmek amacıyla 6 Şubat 2008 tarihinde olay yerinde bir basın açıklaması yapılmıştır.
- DİSK Örgütlenme Koordinasyon Kurulu, Tuzla Tersanelerinde yaşanan süreç, çalış-ma koşulları ve iş cinayetleri konusunda Tuzla tersanelerinde gerçekleştirilecek "Oturma Grevi" çalışmalarını planlamak üzere 22 Şubat 2008 tarihinde toplan-mıştır.

DÖKK tarafından yapılan çalışmalar sonucunda, 27 Şubat 2008 tarihinde gerçekleştirilmek üzere eylem programı oluşturulmuştur. Hazırlanan eylem programına göre;

Saat 11.00'de İçmeler Tren İstasyonu önünde toplanılarak, buradan DESAN Tersanesi-ne kadar yürünerek basın açıklaması yapılmıştır. Aynı gün saat 19.00'da Tuzla Meydanı'nda buluşulmuş ve burada kurulan çadırlarda "Oturma Grevi" yapılmış-tır. Eylem 28 Şubat 2008 tarihinde saat 11.00'de belirlenen programa göre son-landırılmıştır.

"AMERİKA Elini Irak'tan Çek!"

- İstanbul Meslek Odaları Koordinasyonu tarafından ABD'nin Irak'a saldırısının ve işgalinin 5. Yılı nedeniyle İstanbul'da bir miting yapılması planlanmıştır. İstanbul, Kadıköy Meydanı'nda yapılması öngörülen mitingin hazırlıkları için 3 Mart 2008 tarihinde toplantı yapılmıştır.

Toplantıda alınan kararlar doğrultusunda 15 Mart 2008 tarihinde İstanbul, Kadıköy Meydanı'nda "5 yıllık işgale son mitingi" düzenlenmiş, Konfederasyonumuz mi-tinge katılım sağlamıştır.

1 MAYIS 2008 Çalışmaları

2007 yılında işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadeleye günü 1 Mayıs'ta 1 Mayıs (Tak-

sim) Meydanı'na çıkılmasını, emekçilerin ve halkın katılımının engellenmesi amacıyla iktidar tarafından İstanbul'da bir sıkıyönetim ilan edilmiştir.

Aralarından DİSK Yönetim Kurulu, üye sendikalarımızın başkan ve yöneticilerinin de bulunduğu 3.000'e yakın işçi ve emekçi gözüaltına alınmış, binlercesine gaz ve tazyikli suyla şiddet uygulanmıştır.

Tüm engellemelere rağmen, DİSK öncülüğünde 5.000'e yakın işçi ve emekçi 1 Mayıs Marşıyla Taksim Meydanı'na çıkmış, 1977 yılında şehit düşen emekçileri anmıştır.

2008 yılı 1 Mayıs'ı 2007 yılında yaşanan bu olaylar üzerinden planlanmıştır.

İlk adımda, temel ilkelerin belirlenmesi bakımından 20 Mart 2008 tarihinde DİSK Başkanlar Kurulu toplanmıştır. Aynı toplantıda ayrıca yeni dönem çalışma programı, 2821-2822 sayılı yasalarda değişiklik, SSGSS yasa tasarısı, kıdem tazminatı konuları da ele alınmıştır.

Burada alınan kararlar doğrultusunda oluşturulan 1 Mayıs Komitesi ve DÖKK ortak toplantısı 27 Mart 2008 tarihinde gerçekleştirilmiştir.

En geniş katılımın sağlanması ve ortak 1 Mayıs için 7 Nisan 2008 tarihinde Ankara'da konfederasyon genel sekreterlerinin katılımıyla bir toplantı yapılmıştır. Aynı tarihte İstanbul'da 1 Mayıs Komitesi toplantısı yapılarak çalışmalar planlanmıştır.

- DİSK, TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, KESK temsilcilerinin katılımıyla, 8 Nisan 2008 tarihinde 1 Mayıs 2008 mitingine ilişkin olarak Taksim Gezi Parkı'nda ortak bir basın açıklaması yapmıştır.
- DİSK Örgütlenme Daire Başkanları ve İstanbul Şube Başkanları ortak toplantısı 10 Nisan 2008 tarihinde DİSK Genel Merkezinde 1 Mayıs gündemiyle yapılmıştır.
- DİSK, KESK, TÜRK-İŞ, TMMOB, TTB temsilcileri 11 Nisan 2008 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde 1 Mayıs 2008 gündemiyle toplanmıştır.
- 14 Nisan 2008 tarihinde 1 Mayıs 2008 katılımın en geniş çerçevede gerçekleştirilebilmesi için sendikalar, siyasi partiler, demokratik kitle örgütleri ve meslek örgütlerinin temsilcileriyle DİSK Genel Merkezi'nde toplantı yapılmıştır.
- DİSK Başkanlar Kurulu 1 Mayıs 2008'e ilişkin gelişmeleri değerlendirmek üzere 15 Nisan 2008 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde toplanmıştır.
- DİSK Yönetim Kurulu 17 Nisan 2008 tarih ve 183/ÖD-076 sayılı yazısıyla örgütümüze şu talimatı vermiştir:

Bütün Sendikalarımız ve Bölge Temsilciliklerimiz hazırlıklarını İSTANBUL /TAKSİM MEYDANINDA olmaya yönelik olarak yapmalıdır.

DİSK geleneğine ve mücadele ilkelerine uygun biçimde en kitlesel üye katılımıyla 1 MAYIS ALANINDA olacağımız inancıyla çalışmalarınızda başarılar dileriz..."

Aşağıda sunulan tüm çalışmalar bu kararlıkla sürdürülmüştür.

- DİSK 1 Mayıs Komitesi 21 ve 24 Nisan 2008 tarihlerinde DİSK Genel Merkezi'nde toplanmış, çalışmalarını gözden geçirerek, olası gelişmelere karşı alınacak önlemleri değerlendirmiştir.
 - DİSK Başkanlar Kurulu 24 Nisan 2008 tarihinde DİSK Genel Merkezinde 1 Mayıs 2008 kutlamalarına ilişkin toplantı.
 - TÜRK-İŞ, DİSK, KESK Genel Sekreterleri ve 1 Mayıs Tertip Komitesi ortak basın toplantısı 25 Nisan 2008 tarihinde Türk-İş 1. Bölge Temsilciliğinde yapıldı.
 - 25-28 Nisan 2008 tarihleri arasında İstanbul ile Trakya, Marmara ve Eskişehir Bölgelerinde 1 Mayıs bildirileri dağıtılmıştır.
 - TÜRK-İŞ, DİSK, KESK Genel Başkanları 29 Nisan 2008 tarihinde 1 Mayıs'ta Taksim alanının işçi sınıfına açılması amacıyla Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ile bir görüşmüştür.
 - TÜRK-İŞ, DİSK, KESK Genel Başkanları 30 Nisan 2008 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde 1 Mayıs 2008 mitingine ilişkin basın toplantısı yapmıştır.
 - DİSK Başkanlar Kurulu 1 Mayıs 2008 mitingine ilişkin olarak 30 Nisan 2008 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde toplanmıştır.
 - 1 Mayıs Düzenleme Kurulu, son değerlendirmelerini yapmak üzere 30 Nisan 2008 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde toplanmıştır. Aynı gün, Türk-İş Bölge Temsilciliğinde bir basın toplantısı düzenlenerek 1 Mayıs 2008 yürüyüş ve mitingine ilişkin açıklama yapılmıştır.
- 1 Mayıs 2008 mitinginin düzenlenebilmesi için yukardaki çalışmaların takviminden de görüldüğü gibi Mart ortalarından Nisan sonuna kadar çok kapsamlı ve yoğun bir çalışma sürdürülmüştür.

Gerek DİSK içinde gerekse tüm muhalif toplumsal örgütlenmelerle toplantılar düzenlenerek, çalışmalara dahil edilmiş ve "koordineli bir çalışmanın" örneği sergilenmiştir.

1.500'e yakın işçi ve emekçi ile DİSK Genel Merkezi'nde toplanılmış ve 30 Nisan gecesinden başlayarak mücadeleye hazırlanılmıştır.

Sabah saat 06.30'dan saat 11.45'e kadar DİSK Genel Merkezine yapılan gaz, tazyikli su ile yapılan saldırılar, polisin joplarla kapı önündeki üyelerimizi dağıtma girişimlerine direniş büyük bir kararlılıkla sürdürülmüştür.

Polis aynı zamanda İstanbul'un geniş bir bölgesinde, Taksim alanına çıkmak için yolları trafiğe kapatarak, birkaç kişiden oluşan topluluklara dahi en sert şiddeti uygulayarak, tam bir devlet terörü yaratmıştır.

Her türlü şiddete rağmen, onbinlerce emekçi sokaklarda “yaşasın 1 Mayıs” sloganlarıyla yürüyüşler gerçekleştirmişlerdir.

Taksim alanına çıkılamamış ancak Genel Başkan Süleyman ÇELEBİ'nin de ifade ettiği gibi, “Bütün İstanbul 1 Mayıs alanı” olmuştur.

DÖKK ve Grev–Direniş Ziyaretleri

- DİSK Örgütlenme Koordinasyon Kurulu 9 Haziran 2008 tarihinde, 15-16 Haziran etkinlikleri, grevler ve direnişlerle dayanışma, DİSK Bölge Temsilcilikleri ve İl Temsilciliklerini görüşmek üzere Konfederasyonumuz Genel Merkezi'nde toplanmıştır.
- Konfederasyonumuz Genel Başkanı Süleyman Çelebi Tuzla'da yaşanan olaylara ilişkin olarak 16 Haziran 2008 tarihinde Tuzla Tersanelerinde Limter-İş Sendikamız tarafından yapılan eyleme katılarak basın açıklaması yapmıştır.
- Konfederasyonumuz Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu başkanlığında oluşturulan DİSK Heyeti 3 Temmuz 2008 tarihinde grevde olan OLEYİS üyesi Kocaeli Üniversitesi işçilerini ziyaret etmiştir.
- DİSK Yönetim Kurulu, Sendikalarımız yöneticileri ve üyeleri ile birlikte 8 Temmuz 2008 tarihinde grevde olan, DİSK/OLEYİS (Kocaeli Üniversitesi), DİSK/Nakliyat-İş (Arçelik), Türk-İş/Basin-İş (E-Kart Elektronik Kart Sistemleri San ve Tic. A.Ş), Türk-İş/Deri-İş (Dersa Deri San. Tic. A.Ş) işçilerini ziyaret etmiştir.
- Dev Sağlık-İş Sendikamız tarafından Kızılay Kan Merkezi'nde örgütlenme çalışmaları nedeniyle işten atılan üyeleriyle birlikte 17 Ekim 2008 tarihinde İstanbul'daki Kızılay Çapa Kan Merkezi önünde Konfederasyonumuz Genel Sekreteri Tayfun Görgün tarafından bir basın açıklaması yapılmıştır. Basın açıklamasına İstanbul Tabip Odası yöneticileri, DİSK ve KESK'e bağlı sendikaların başkan ve yöneticileri de katılmıştır.

12 Eylül Ve İzmir Emek – Demokrasi Mitingi

DİSK Yönetim Kurulu her yıl olduğu gibi 2008 yılında da “12 Eylül askeri darbesini protesto etmek” için karar almış ve hazırlıklara başlamıştır.

Hazırlanan bildiri, afiş, duvar gazeteleri ülke çapında dağıtılmış ve İzmir de bir miting yapılması kararlaştırılmıştır.

Yapılacak mitingin hedef ve içerikleri konusunda üç temel talep belirlemiştir.

- 12 Eylül de Türkiye çok şey kaybetti; NE UNUTURUZ – NE AFFEDERİZ
- AKP ELİNİ EMEĞİMDEN – EKMEĞİMDEN ÇEK
- DARBECİLİĞE – ÇETELERE HAYIR; ÖZGÜR – DEMOKRATİK – BAĞIMSIZ TÜRKİYE

Mitingin hazırlıkları için bir dizi toplantı gerçekleştirilmiştir. Bunlar;

- DİSK Örgütlenme Koordinasyon Kurulu 30 Temmuz 2008 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde toplanmıştır.
- 12 Eylül'ün 28. yıldönümünde, Türkiye'de başta Anayasa olmak üzere 12 Eylül'ün izlerinin tümüyle ortadan kaldırılmasına ilişkin ortak çabalarımızı ve 13 Eylül'de İzmir'de yapılacak olan "EMEK VE DEMOKRASİ" mitingiyle ilgili olarak 6 Ağustos 2008 tarihinden Türk-İş, KESK, TMMOB, TTB, TEB, TDB, TÜRMOB ile DİSK Genel Merkezi'nde toplantı yapılmıştır.
- DİSK Başkanlar Kurulu, son siyasal gelişmelerin değerlendirilmesi, 13 Eylül 2008 tarihinde yapılacak EMEK VE DEMOKRASİ MİTINGİ çalışmalarının programlanması amacıyla 25 Ağustos 2008 tarihinde Konfederasyonumuz Genel Merkezi'nde toplanmıştır.
- DİSK Yönetim Kurulu 13 Eylül 2008 tarihinde İzmir'de yapılacak mitinge ilişkin DSP, SHP, DTP, CHP Genel Merkezlerini ziyaret etmiştir.
- DİSK Ege Bölge Temsilciler Kurulu toplantısı 29 Ağustos 2008 tarihinde İzmir Fuar içi Gençlik Tiyatrosunda yapılmıştır. Toplantı sonrasında DİSK Genel Sekreteri Tayfun GÖRGÜN başkanlığında oluşturulan miting tertip Komitesi yoğun bir çalışma içersine girmiştir. Afişler, sokak panoları, bildiriler tüm Ege bölgesinde dağıtılmıştır. Tüm işyerlerinde hazırlık toplantıları gerçekleştirilmiş, yerel örgütler ziyaret edilmiştir. 10'a yakın ses aracıyla ve radyo yayınlarıyla tüm İzmir halkına çağrı yapılmıştır.

Emek ve Demokrasi Mitingi 13 Eylül 2008 tarihinde Yoğun bir katılımıla İzmir Cumhuriyet Meydanı'nda gerçekleştirilmiştir.

"Krizin Bedelini Emekçiler Ödemeyecek"

- 2008 yılı Eylül-Ekim aylarında yaşanmakta olan krizin etkileri Türkiye'de hissedilmeye başlandığında DİSK Yönetim Kurulu üye sendikalarımıza bir yazı çıkarak, Konfederasyon Genel Sekreteri Başkanlığında "kriz sekreteryası" oluşturulduğu bildirilmiş, ayrıca Başbakanlıktan gelen görüşme talebine karşı sendikalarımızın "teknik çalışmalar" yürütmeleri ve Konfederasyonumuza iletmelerini talep etmiştir. Hazırlanan dosya 3 Kasım 2008 tarihinde Başbakanlığa iletilmiştir.
- 18-19 Kasım 2008 tarihlerinde yapılan Genişletilmiş Başkanlar Kurulu(na sunulmak üzere "krizin yarattığı işsizlik ve zamlara karşı KRİZİN FATURASINI EMEKÇİLER ÖDEMEYECEK KAMPANYASI" taslağı sunulmuştur.
- Kampanyanın kararlaştırılması üzerine 11 Kasım 2008 tarihinde tüm emek ve meslek örgütlerine "krize karşı ortak mücadele" çağrısı yapılmıştır.

Yönetim Kurulu adına 11 Kasım 2008 tarih ve 431/GS-086 sayılı yazıyla üye sendikalarımıza şu duyuru yapılmıştır;

"Yönetim Kurulumuz gündemdeki ekonomik krizle birlikte yaşanan işten çıkarmalar

ve zamlar karşısında mücadelenin geliştirilerek yükseltilmesi kararını almıştır.

'KRİZİN BEDELİNİ EMEKÇİLER ÖDEMEYECEK!' isimli kampanya çerçevesinde bölge toplantıları ve mitinglerle örülü bir kampanya yürütülecektir. Basın toplantıları ve kitlesel katılımlı basın açıklamalarıyla konunun kamuoyuna taşınması sağlanacaktır.

Ekonomik kriz ve etkilerine karşı mücadelenin tüm emek ve demokrasi güçlerinin ortaklaşa mücadelesiyle aşılabacağı açıktır. Bu nedenle temel görevimiz EMEK CEP-HESİNİN en geniş mücadele birliğinin sağlanmasıdır."

- Konfederasyonumuz tarafından yürütülecek "Krizin Bedelini Emekçiler Ödemeyecek" isimli kampanya 12 Kasım 2008 tarihinde İGDAŞ İstanbul Bölge Müdürlüğü önünde Konfederasyonumuz Genel Başkanı Süleyman Çelebi tarafından yapılan bir basın açıklaması ile kamuoyuna duyuruldu.
- Gelişmeleri değerlendirmek ve mücadele politikalarını belirlemek üzere DİSK Genişletilmiş Başkanlar Kurulu Toplantısı 18-19 Kasım 2008 tarihlerinde Bolu Kuru Hotel'de yapılmıştır.
- Konfederasyonumuz ve KESK'in birlikte organize ettiği ve 29 Kasım 2008 tarihinde Ankara'da gerçekleştirilecek "Krizin bedelini ödemeyeceğiz. İşsizliğe-Yoksulluğa-Zamlara Karşı Miting" 15 Kasım 2008 tarihinde DİSK Bölge Temsilciliklerinde yapılan basın açıklamaları ile duyurulmuştur.
- Konfederasyonumuz ve KESK tarafından 29 Kasım 2008 tarihinde Ankara'da "Krizin Bedelini Ödemeyeceğiz" işsizliğe, yoksulluğa ve zamlara karşı Emek Barış ve Demokrasi Mitingi geniş bir katılımı ile düzenlenmiştir.
- Avrupa Sendikalar Konfederasyonu 16 Aralık 2008 tarihinde Strasburg'da bir Avrupa Mitingi düzenlemiştir. Konfederasyonumuz bu eyleme destek vermek için tüm bölgelerde aynı gün kitlesel basın açıklamaları yapılmıştır. İstanbul'da ise Kadıköy Salı Pazarı'nda "Kriz Karşı Tencerem Boş" eylemi gerçekleştirilmiştir.
- DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından krize karşı etkinlikler çerçevesinde 26 Aralık 2008 tarihinde TBMM Dikmen Kapısı önünde basın açıklaması ve 27 Aralık 2008 tarihinde tüm illerde meşaleli yürüyüşler yapılmıştır.

2009

- "Krizin bedelini ödemeyeceğiz" kampanyası, 2009 yılında da genişletilerek sürdürülmüştür. Bu çerçevede 24 Ocak 2009 tarihinde Adana'da, 25 Ocak 2009 tarihinde Lüleburgaz'da mitingler yapılmıştır.
- DİSK Örgütlenme Koordinasyon Kurulu 22 Ocak ve 26 Ocak 2009 tarihlerinde "İşsizliğe ve Yoksulluğa karşı Emek ve Demokrasi Mitingi"ne ilişkin hazırlıkları görüşmek üzere DİSK Genel Merkezi'nde toplanmıştır.
- DİSK Genişletilmiş Başkanlar Kurulu 4 Şubat 2009 tarihinde; yerel seçimler, kriz

ve krizin sonuçlarının değerlendirilmesi, 15 Şubat Emek ve Demokrasi Mitingi ile ilgili olarak Konfederasyonumuz Genel Merkezinde toplandı.

- TÜRK-İŞ, DİSK, KESK tarafından, 15 Şubat 2009, tarihinde düzenlenecek miting çalışmaları çerçevesinde;
 1. TÜRK-İŞ, DİSK, KESK Genel Başkanları tarafından 3 Şubat 2009 tarihinde TÜRK-İŞ İstanbul Bölge Temsilciliğinde basın toplantısı,
 2. 3 Şubat 2009 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde DİSK Miting Komitesi toplantısı,
 3. 5 Şubat 2009 tarihinde DİSK İstanbul Şube Başkanları Ortak toplantısı DİSK Genel Merkezi'nde yapılmıştır.
- TÜRK-İŞ, DİSK, KESK tarafından düzenlenen "İşsizliğe yoksulluğa hayır! Krizin bedelini ödemeyeceğiz EMEK ve DEMOKRASİ MİTINGİ 15 Şubat 2009 tarihinde Kadıköy Meydanında büyük bir katılımı ile gerçekleştirilmiştir.

Filistin İçin Ses Ver!

- DİSK, KESK, TMMOB ve TTB başkanları 7 Ocak 2009 tarihinde Taksim Hill Otel'de bir basın açıklaması yaparak, Filistin'de yaşananlar karşısında gerçekleştirilecek eylem programını açıklamıştır.
- 9 Ocak 2009 tarihinde "Filistin için ses ver" kampanyası çerçevesinde İstanbul'da Taksim Gezi Meydanı, Kadıköy İskele Meydanı, Kartal İskele Meydanı, Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda eylemler gerçekleştirilmiş ve gazete ilanları verilmiştir.

DİSK'in Kuruluşunun 42. Yılı Grev Ve Direniş Ziyaretleri

- Konfederasyonumuzun 42. Kuruluş Yıldönümünde tüm ülkedeki grev ve direnişlerin ziyaret edilerek dayanışma gösterilmesi biçiminde kutlanması kararlaştırılmıştır.
- 13 Şubat 2009 tarihinde DİSK Bölge Temsilcilikleri, bölge sınırları içinde bulunan grev ve direnişleri ziyaret etmiş, İstanbul'da yapılan merkezi kutlama da Birleşik Metal-İş Sendikamıza bağlı direnişte bulunan SİNER METAL işyeri ziyaret edilmiştir.
- Basın sektöründe grevde bulunan ATV çalışanları, 19 Şubat 2009 tarihinde Genel Başkanımız Süleyman Çelebi ve Yönetim Kurulu üyelerimiz tarafından ziyaret edilmiştir.
- DİSK Yönetim Kurulu, sendikalarımız yöneticileri ve üyeleri ile birlikte Konfederasyonumuz üyesi TUMKA-İŞ sendikamızın grev uygulaması başlattığı Procter&Gamble işyerini ziyaret etmiştir.

Emek Ve Meslek Örgütleri Ortak Kitle Eylemleri

- Konfederasyonumuzun, çok sayıda emek ve meslek örgütünün, demokratik

kitle örgütlerinin ve siyasi partilerin oluşturduğu “Suyun Ticarileştirilmesi Hayır Platformu” 16-22 Mart 2009 tarihleri arasında İstanbul’da olan 5. Dünya su Forumu’na karşı 15-22 Mart tarihleri arasında çeşitli etkinlikler düzenlenmiştir. Bu kapsamda 15 Mart 2009 tarihinde Kadıköy İskele Meydanı’nda bir miting yapılmıştır.

- Sağlık çalışanları 14 Mart Tıp Haftası’nda sağlık hizmetlerinin ve sağlık çalışanlarının sorunlarına dikkat çekmek, başta “Sağlık Hakkı”, “İnsani Çalışma Koşulları”, “Güvenceli İş Güvenceli Ücret”, “Meslek ve Gelecek Güvencesi” olmak üzere taleplerini dile getirmek ve hastalarla, kamuoyuyla paylaşmak için; 12 Mart 2009 tarihinde tüm ülkede, bütün sağlık kurumlarında işe 2 saat geç başlayarak; 08.00-10.00 saatleri arasında acil servislerin önünde toplanarak eylemler gerçekleştirmiştir. 14 Mart 2009 günü de Tünel’den Taksim’e sağlık hakkı yürüyüşü gerçekleştirmiş, bu etkinlik ve eylemlere Konfederasyonumuz da destek vermiştir.
- Çok sayıda emek ve meslek örgütünün, demokratik kitle örgütlerinin ve siyasi partilerin birlikte düzenlediği, NATO’nun 60. Yıl kutlamalarını protesto için 4 Nisan 2009 tarihinde tüm dünyadaki eylemlerle aynı anda NATO’ya Hayır! Mitingi İstanbul, Kadıköy İskele Meydanı’nda yapılmıştır.
- 21 Mart 2009 günü Diyarbakır’daki Nevruz kutlamalarına Konfederasyonumuz da bir heyetle katılmıştır.

1 Mayıs 2009 Hazırlıkları

DİSK Yönetim ve Başkanlar Kurulu’nun 2007 1 Mayıs kutlamalarına ilişkin olarak aldığı “1977 katliamının 30. yılında Taksim’de olma kararlılığı” 1 Mayıs 2009 çalışmalarına damgasını vurmuştur.

Bu durum 10 Mart 2009 tarihinde DİSK Yönetim ve Başkanlar Kurulunun uluslararası sendikal örgütlere yazdığı ve kutlamalara davet ettiği yazısında şöyle belirlenmiştir:

“Türkiye de kitlesel katılımı ilk 1 Mayıs, DİSK öncülüğünde 1976 yılında yüz binlerin katılımıyla Taksim Meydanı’nda gerçekleşti.”

“1977 yılında 1 Mayıs kutlamaları yine DİSK öncülüğünde Taksim Meydanı’nda 500 bin kişinin katılımı ile coşkuyla başladı. Ancak kalabalığın üzerine karanlık güçlerce ateş açılması sonucu 37 kişi hayatını kaybetti.”

“1978 yılında 1 Mayıs yine Taksim’de yüzbinlerce kişinin katılımıyla kutlandı.”

“1979 yılından itibaren sıkıyönetim ve 12 Eylül askeri darbesi sonrası Taksim Meydanı 1 Mayıs kutlamalarına kapalı ve yasak oldu.”

“2007 yılında 1 Mayıs 1977 nin 30. yılı anısına DİSK ve diğer katılımcı örgütlerce 1 Mayıs Taksim’de kutlanmak istendi. 3.000 e yakın kişi gözaltına alındı. Kalabalığa göz yaşartıcı bombalar ve tazyikli su sıkıldı. Her şeye karşın 5.000 kişilik bir kalabalık Taksim’e çıktı.”

“2008 yılında yine Taksim’e çıkma isteği karşısında, 1 Mayıs sabahı saat 6.30 dan itibaren DİSK Genel merkezi göz yaşartıcı bombalı saldırıya uğradı ve ablukaya alındı. Taksim e giden bütün yollar polis barikatlarıyla kapatıldı, onlarca kişi yaralandı, yüzlerce kişi gözaltına alındı.”

“2009 yılında Taksim’de olacağız. Emek ve demokrasi mücadelesi açısından 1977 1 Mayıs katliamının unutturulmaması ve suçluların açığa çıkartılarak yargılanmaları vazgeçilmez talebimizdir.

İstanbul Taksim Meydanı’nda 1 Mayıs kutlamalarını özgürce gerçekleştirmek için şimdi daha fazla dayanışmaya ve güçbirliğine ihtiyacımız var.”

- DİSK Başkanlar Kurulu 1 Mayıs 2009 kutlamalarına ilişkin, 1 Nisan 2009 tarihinde DİSK Genel Merkezi’nde toplanmıştır. Toplantı sonucunda yayınlanan bildiride 1 Mayıs Taksim kararlılığı şöyle belirlenmiştir;

“...DİSK merkezi olarak 2009 1 Mayıs’ında emek ve meslek örgütleri, siyasal partiler, kitle örgütleri ve emek dostlarıyla birlikte TAKSİM de olma kararlılığı içindedir.

Uluslararası sendikal hareketin, gerek ITUC ve gerekse ETUC’un 1 Mayıs’ta Türkiye’de, Taksim’de kutlamak için yürüttükleri çabaları coşkuyla karşılıyoruz.

Emekçiler krize karşı yanıtlarını ve taleplerini 1 Mayıs ta TAKSİM’de verecek...”

- DİSK Örgütlenme Koordinasyon Kurulu (DÖKK) 7 Nisan 2009 günü 1 Mayıs kutlamalarına ilişkin olarak Birleşik Metal-İş Sendikamızda toplanmıştır.

DİSK Başkanlar Kurulu aynı gündemle 13 Nisan 2009 tarihinde DİSK Genel Merkezinde bir araya gelmiştir.

- 1 Mayıs 2009 kutlamalarına ilişkin 15 Nisan 2009 günü Taksim Gezi Parkı’nda Genel Başkanımız Süleyman Çelebi, KESK Genel Başkanı Sami Evren, TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı, TTB Merkez Konseyi Başkanı Gençay Gürsoy ve tüm 1 Mayıs katılımcılarıyla basın açıklaması yapmıştır.
- DİSK, KESK, TMMOB, TTB tarafından 15 Nisan 2009 tarihinde Taksim Meydanı’nda yapılan basın açıklamasıyla 1 Mayıs’ın Taksim Meydanı’nda kutlama kararlığı belirtilmiş ve çalışma programı açıklanmıştır. Bu program kapsamında;
- 15-30 Nisan tarihleri arasında işyerlerinde, iş havzalarında ve semtlerde 1 Mayıs örgütlenmesi ve etkinlikler,
- 24 Nisan’da İstanbul’da DİSK, KESK, TMMOB, TTB Başkanları tarafından düzenlenen basın açıklamasıyla “Krize Karşı Emek Paketi’nin açıklanması.
- 25 Nisan’da Emek Haftasının başlatılması. Bu çerçevede 1 Mayıs’ın özgürce kutlanması ve Taksim’in emekçilere açılması talepleriyle, tüm illerde kitlesel yürüyüşler ve basın açıklamalarının yapılması. İstanbul’da düzenlenen etkinliklere sanatçılar tarafın dan da destek verilmesi.

- 27 Nisan'da bir fotoğraf sergisi düzenlenmesi.
- 29 Nisan'da 1 Mayıs'ta yaşamını kaybedenlerin anılması eylem ve etkinlikleri gerçekleştirilmiştir.
- 1 Mayıs'ın "Emek ve Dayanışma Günü" adıyla tatil edilmesini öngören kanun tasarısının TBMM'de görüşülmesini izlemek üzere DİSK Yönetim ve Başkanlar Kurulu, 21 Nisan 2009 tarihinde Sosyal-İş Sendikamızın Genel Merkezi'nde toplanmıştır. Ancak TBMM gündeminde meydana gelen değişiklik meydana gelmiş ve bu etkinlik ertelenmiştir. Yasa tasarısının 2821-2822 sayılı yasa tasarılarıyla birlikte 22 Nisan 2009 günü görüşüleceği bilgisi üzerine Yönetim Kurulumuz ve Başkanlar Kurulumuz yeniden Sosyal-İş Sendikamız Genel Merkezinde toplanmıştır.
- DİSK Başkanlar Kurulu 23 Nisan 2009 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde 1 Mayıs 2009 gündemiyle toplanmıştır. İstanbul'da yapılacak miting kapsamında;
- 25 Nisan 2009, Cumartesi günü Saat 17.00'de Taksim'den Tünel'e bir yürüyüş,
- 29 Nisan 2009 Çarşamba günü; saat 11.00'de Taksim /Kazancı Yokuşu'nda, saat 12.00'de Şişhane'de ve saat 14.00'de Kadıköy Belediyesi önünde anma etkinlikleri düzenlenmiştir.
- DİSK Örgütlenme Koordinasyon Kurulu (DÖKK) 24 Nisan 2009 tarihinde, 28 Nisan 2009 tarihinde DÖKK ve İstanbul Şube Başkanları ortak toplantısı 1 Mayıs 2009 kutlamalarına ilişkin olarak DİSK Genel Merkezi'nde toplanmıştır.
- Yönetim Kurulumuz ve Başkanlar Kurulumuz 30 Nisan 2009 günü 1 Mayıs'la ilgili son gelişmeleri görüşmek üzere DİSK Genel Merkezi'nde bir araya gelmiştir.
- 30 Nisan akşamından itibaren, üye sendikalarımızdan gelen işçiler ve öncü kadrolar, DİSK Genel Merkezi önünde toplanmıştır. Gerek İstanbul'da işyerlerinden gerekse İstanbul dışından gelen üyeler bayrakları, önlükleri ve marşları ile geceyi Genel Merkezimizde ve merkez önünde geçirmiştir. Sabah saatlerinde toplanan emekçiler, DİSK üyeleri, Şişli Meydanı'ndan başlayarak Taksim'e doğru harekete geçmiştir. Polis, tüm yan yolları kapatarak, katılımı önlemeye çalışmış, buralarda biriken kitlelerin üzerine tazyikli su sıkılmış, gaz bombaları atılmıştır. Polisin yarattığı terör ortamına rağmen, 10.000'i aşan bir kitle ile "İŞTE TAKSİM – İŞTE 1 MAYIS" sloganları eşliğinde Taksim Meydanı'na girmiş ve mitingi gerçekleştirmiştir.

Küresel Krize Karşı Küresel Direniş

- DİSK Genişletilmiş Başkanlar Kurulu 2-3 Haziran 2009 tarihlerinde Bolu Koru Otel'de toplanarak, küresel krize karşı mücadele programını değerlendirmiştir.
- DİSK Örgütlenme Koordinasyon Kurulu (DÖKK) 28 Mayıs 2009 Perşembe günü saat 13.00'te DİSK Genel Merkezi'nde yaptığı toplantıda şu konuları görüşmüştür:

- 1 Mayıs 2009 yürüyüş ve mitinginin,
- Krize karşı mücadele ve önümüzdeki dönemde örgütlenmelerin değerlendirilmesi.
- Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC)'un küresel ekonomik krize karşı 14-16 Mayıs 2009 tarihleri arasında düzenlediği eylemler çerçevesinde, Konfederasyonumuz 15 Mayıs 2009 tarihinde saat 11.00'de İstanbul İŞ-KUR İl Müdürlüğü önünde kitlesel bir basın toplantısı yapılmıştır. Konuya ilişkin açıklama Genel Başkanımız Süleyman Çelebi tarafından okunmuştur.

15 – 16 Haziran 39. Yıl

15-16 Haziran 1970 büyük işçi direnişinin 39. yılı nedeniyle yapılacak etkinliklere ilişkin olarak DİSK Örgütlenme Koordinasyon Kurulu (DÖKK) 9 Haziran 2009, Salı günü DİSK Genel Merkezi'nde toplanmıştır.

Yapılan toplantıda, bir etkinlik takvimi oluşturulmuş ve bu çerçevede şu eylem ve etkinlikler gerçekleştirilmiştir:

15 Haziran 2009 tarihinde İzmir'de Karşıya İskele önünde, İstanbul'da Üsküdar Adliyesi önünde kitlesel basın açıklaması yapılmış, Üsküdar Adliyesi'nde görülmekte olan Birleşik Metal-İş Sendikamıza üye Sinter işçilerinin duruşmasına destek verilmiştir.

16 Haziran 2009 tarihinde özellikle işten atılmış, hak gaspı yaşamış üyelerimizin oluşturduğu DİSK ve üye sendikalarımız temsilcileri Ankara'da ODTÜ girişinde buluşarak, oluşturulan kortejle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önüne yürünmüş ve burada basın açıklaması yapılmıştır. Daha sonra Bakanla görüşülerek, sendikal mevzuatın işleyişindeki aksaklıklar, haksız ve hukuksuz işten çıkarmalar, ardından Adalet Bakanı ile görüşülerek grevler nedeniyle açılan davalar ile işe iade davalarında yaşanan sorunlar konuları müzakere edilmiş, hazırlanan dosyalar bakanlara sunulmuştur.

Aynı gün, İstanbul'da Aksaray'daki Genel-İş binası önünde toplanılarak Bölge Çalışma Müdürlüğü önüne kadar yürüyüş yapılmış ve etkinlik kitlesel basın açıklamasıyla tamamlanmıştır. DİSK bölge ve il temsilciliklerinin olduğu tüm kentlerde aynı açıklama, eş zamanlı olarak Bölge Çalışma Müdürlükleri önünde yapılmıştır.

Sivas Katliamını Protesto Eylemleri

- Sivas katliamının 16. Yılı dolayısıyla İstanbul, Ankara ve Sivas'ta mitingler yapılmıştır. Sivas'ta gerçekleştirilen mitinge Genel Başkanımız Süleyman Çelebi ve Yönetim Kurulu üyelerimiz katılmış, İstanbul ve Ankara'daki mitinglere ise sendikalarımız tarafından destek verilmiştir.
- DİSK Başkanlar Kurulu toplantısı 22 Temmuz 2011 tarihinde DİSK Genel

Merkezi'nde toplanmış ve 2821-2822 sayılı kanun tasarısı, kıdem tazminatı ve özel istihdam bürolarının mesleki faaliyet olarak geçici iş ilişkisi kurmasına dair mevzuat değişikliklerini görüşmüştür.

- Temmuz ayı içerisinde kaybettiğimiz Konfederasyonumuzun Genel Başkan, Yönetim Kurulu üyeleri ve Sendikalarımızın Genel Başkanları için anma törenleri düzenlenmiştir.
- Kurucu Genel Başkanımız Kemal Türkler'in 1980 yılında katledilmesiyle ilgili olarak yeniden açılan davanın duruşması 20 Temmuz 2009 tarihinde Bakırköy 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmüştür. Duruşma öncesi Bakırköy Adliyesi önünde toplanılmış ve duruşmanın tamamlanmasından sonra basın açıklaması yapılmıştır.

"AKP Elini İşsizlik Fonundan Çek"

Hükümet tarafından işsizlik fonunda biriken paranın yatırım amaçlı olarak kullanılmasına ilişkin yasanın Cumhurbaşkanı tarafından veto edilmesi için 20 Ağustos 2009 günü saat 12.00'de başta İstanbul olmak üzere DİSK Bölge Temsilciliklerinin bulunduğu illerdeki İŞKUR İl Müdürlükleri önlerinde bir saatlik "AKP Elini İşsizlik Fonundan Çek" isimli kitlesel basın açıklaması ve oturma eylemleri yapılmıştır.

"Ne Unuturuz – Ne Affederiz"

12 Eylül 1980 askeri darbesinin 29. Yılı nedeniyle, darbenin gelişimini ve sonuçlarını değerlendirmek amacıyla 12 Eylül 2009, Cumartesi günü Beşiktaş Belediyesi, Mustafa Kemal Kültür Merkezi'nde bir etkinlik düzenlenmiştir.

BİR TÜRKİYE GERÇEĞİ; 12 EYLÜL (Öncesi-Süreci-Sonrası) "tanıklar anlatıyor, belgeler konuşuyor..." başlığıyla yapılan etkinlikte, belgesel film gösterimi sunulmuş, dönemin tanıkları DİSK eski Genel Sekreteri Fehmi Işıklar, 1 Mayıs 1977 mitingi güvenlik sorumlusu Mehmet Ertürk, 16 Mart 1978 İstanbul Üniversitesi katliamı davasının avukatlarından Cem Alptekin, Maraş ve Çorum kitle kıyımlarını inceleyen yazar ve avukat Sadık Eral, Avukat Rasim Öz, gazeteciler Derya Sazak, Şükran Soner, Ertuğrul Mavioglu tanıklıklarını, belgelerini ve bilgilerini izleyenlerle paylaşmıştır.

IMF Ve Dünya Bankası Toplantısı Protesto Eylemleri

1-7 Ekim 2009 tarihleri arasında İstanbul'da yapılan IMF Dünya Bankası IMF ve Dünya Bankası toplantıları öncesinde bir kampanya yapılması amacıyla Türk-İş, DİSK, KESK, TMMOB, TTB, TÜRMOB temsilcileri 28 Ağustos 2009 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde bir toplantı yapılmıştır.

Bu toplantının ardından, DİSK Başkanlar Kurulu 8 Eylül 2009 tarihinde DİSK Genel Merkezi konuyu örgüt içinde değerlendirmiş ve çalışmalarını programlaştırmıştır.

DÖKK ve İstanbul Şube Başkanları 24 Eylül 2009 tarihinde alternatif olarak düzen-

lenecek kampanyanın planlarını görüşmek üzere DİSK Genel Merkezi'nde bir araya gelmiştir.

Konuya ilişkin yapılan görüşmelerin ardından kampanya; DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından yürütülmüş, 6-7 Ekim 2009 tarihlerinde bir dizi etkinlik yapılması kararlaştırılmıştır. Bu çerçevede şu çalışmalar yapılmıştır:

Kartal etkinliğini organize etmek üzere DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ve Kartal ve civarındaki şube başkanları 28 Eylül 2009 tarihinde TMMOB/Makine Mühendisleri Odası Kartal Şubesinde toplanmıştır.

IMF ve Dünya Bankası toplantılarına karşı düzenlenen "alternative etkinlikler" programının kamuoyuna duyurulması amacıyla DİSK, KESK, TMMOB, TTB Başkanlarının tarafından 29 Eylül 2009 tarihinde Taksim Gezi Parkı'nda ortak basın toplantısı yapılmıştır.

1 Ekim 2009 tarihinde uluslararası sermayenin ekonomik örgütü IMF'nin buyruklarıyla ve AKP iktidarı eliyle uygulanan sosyal güvenliğin iflasını belgeleriyle gözler önüne serecek, "1. Yılında Sosyal Güvenlik Üzerinde Oynanan Oyunlar" protesto edildi. Merkezi olarak İstanbul'da olmak üzere tüm bölgelerde kitlesel basın açıklamaları ve yürüyüşler düzenlenmiştir. İstanbul'da Tünel ile Taksim arasında, Antalya'da eski Köy Hizmetleri Binası ile SGK Bölge Müdürlüğü arasında, Ankara'da Numune Hastanesi ile Abdi İpekçi Parkı arasında, Adana'da 5 Ocak anıtı ile SGK Bölge Binası arasında, İzmir ve Bursa'da SGK Bölge önünde, Eskişehir'de Oduncu Pazarı'nda, Edirne'de Selimiye Devlet Hastanesi bahçesinde kitlesel basın açıklamaları ve yürüyüşler gerçekleştirilmiştir.

3 Ekim 2009 tarihinde İstanbul'da Beyoğlu, Kartal ve Sarıyer'de düzenlenen etkinliklerle IMF ve DB protesto edilmiş ve "Kriz Mağdurlarının Sesi" yükseltilmiştir.

6 Ekim 2009 tarihinde İstanbul, Taksim'de ve DİSK bölge ve il temsilciliklerinin bulunduğu tüm kentlerde "IMF ve DB'ye karşı SES VER" kitlesel gösterileri gerçekleştirilmiştir.

Direnişler Ve Dayanışmanın Örülmesi

- Ankara- İzmir- İstanbul- Eskişehir'de süren direnişler ve dayanışmanın örgütlenmesi için DİSK Başkanlar Kurulu 16 Ekim 2009 tarihinde Konfederasyonumuz Genel Merkezi'nde toplanmıştır.
- Genel-İş Sendikamızın örgütlü olduğu İzmir Karşıyaka Belediyesi'ne bağlı Kent A.Ş.'de işten çıkarıldıkları için İzmir'den Ankara'ya yürüyen işçiler, yürüyüşün 16. günü olan 1 Ekim 2009 tarihinde Afyon'a ulaşmıştır. Saat 11.00'de Afyon Postanesi önünde bir basın açıklaması yapılmıştır. 10 Ekim 2009 tarihinde işçilerin yürüyüşlerinin 23. gününde DİSK Yönetim Kurulu üyeleri tarafından Polatlı'da karşılanmıştır. İşçiler 17 Ekim 2009 tarihinde Ankara'ya ulaşmışlar, Hipodrom önünde kitlesel bir karşılama yapılmıştır.

- Sağlık örgütleri, sendikalar ve meslek örgütleri, “Vatandaşın cebinden sağlık-çının emeğinden tasarruf olmaz” slogan ile 18 Ekim 2009 tarihinde İstanbul’da bir miting düzenlemiştir. Konfederasyonumuz üyesi Dev Sağlık-İş Sendikamızın da Tertip Komitesi’nde yer aldığı mitinge Konfederasyonumuz Yönetim Kurulu üyeleride katılarak, destek vermiştir.
- KESK tarafından 4 Kasım 2009 tarihte örgütlü oldukları tüm illerde SSGSS katkı payları ve güvencesizliğe karşı, SGK binaları önlerinde basın açıklamaları yapılmıştır. İstanbul’da Unkapanı SGK önünde ve diğer kentlerde gerçekleştirilen kitlesel basın açıklamasına Konfederasyonumuz tarafından da destek verilmiştir.
- Konfederasyonumuz üyesi Devrimci Sağlık-İş Sendikamız tarafından 7 Kasım 2009 tarihinde Ankara’da “İş Güvencemiz Ve Sendika Hakkımız İçin 7 Kasım’da Ankara’dayız” başlığı ile taşeron çalıştırmanın yasaklaması için yürüyüşü gerçekleştirilmiştir. Ayrıca aynı gün Konfederasyonumuz üye Genç-Sen, KESK üyesi Eğitim-Sen, TÖK tarafından yine Ankara’da “YÖK’e karşı yürüyoruz mitingi” yapılmıştır. Konfederasyonumuz her iki mitinge de destek vermiştir.
- Alevi Bektaşî Federasyonu tarafından 8 Kasım 2009 tarihinde İstanbul Kadıköy Meydanı’nda “Ayrımcılığa Karşı Eşit Yurttaşlık Hakkı” başlığı altında düzenlenen miting Konfederasyonumuzca desteklenmiştir.
- Konfederasyonumuz üyesi Emekli-Sen, emeklilerin sosyal ve ekonomik sorunlarına dikkat çekmek ve çözüm taleplerini iletmek amacıyla, TBMM’de grubu bulanan siyasi partilerin grup başkanvekillerine hitaben 22 Ekim 2009 tarihinde bir imza kampanyası başlatmıştır. Bu imza kampanyasının yanı sıra 5510 sayılı Yasanın sağıkta yaptığı yıkım ve emeklilerin ilaca ulaşmada yaşadıkları sorunlara dikkat çekmek üzere, 11 Kasım 2009 günü Ankara’da SGK Başkanlığı önünde, il ve ilçelerde ise aynı kurumun yerel birimleri önünde basın açıklaması yaparak getirdiği ilaçları sembolik olarak SGK kapısına bırakmışlardır. 14-15-16-17 Kasım 2009 tarihlerinde de Hükümet uygulamalarıyla açlık ve sefaletle sürüklenmiş bulunan emeklilerin bu durumlarına dikkat çekmek amacıyla Emekli-Sen Genel Merkezi’nde dönüşümlü açlık grevi yapılmıştır. 18 Kasım 2009 tarihinde Emekli-Sen Genel Merkezi önünde toplanılarak TBMM’ye yürünmüş, toplanan imzalar grup başkanvekillerine iletilmiştir Yapılan eylemlere Konfederasyonumuz ve bağlı sendikalarımız tarafından destek verilmiştir.
- Sinter Metal işçileri adına Birleşik Metal-İş Sendikamız tarafından açılan işe iade davasının duruşması, 13 Kasım 2009 günü Üsküdar 3. İş Mahkemesinde görülmüştür. Duruşmaya Konfederasyonumuz ve sendikalarımızdan da katılım sağlanarak destek verilmiştir.

“AKP Halka Hesap Ver...”

- DİSK Başkanlar Kurulu 19 Kasım 2009 tarihinde DİSK Genel Merkezi’nde yaptığı toplantısında;

- Hükümetin yaptığı zamlar, işten atılmalar
- 2821-2822 sayılı yasalara ilişkin taslaklar ele alınmıştır,
- KESK ve KAMU-SEN'in ortaklaşa almış oldukları karar gereğince 25 Kasım 2009 tarihinde "İş Bırakma Eylemi" gerçekleştirilmiştir. Yönetim Kurulumuz, bu kitlesel direnişe aynı gün saat 11.00'de bütün işyerlerinde "AKP Halka Hesap Ver" adı altında baş temsilciler tarafından okunan bildirilerle ve kitlesel basın açıklamalarına aktif katılımlarla destek vermiştir.
- Konfederasyonumuz Genel Başkanlarından Abdullah Baştürk, ölümünün 18. Yılında 21 Aralık 2009 tarihinde, saat 11.00'de Zincirlikuyu'daki mezarı başında anılmıştır.
- Anasayal haklarını kullanarak 18 Aralık 2008 tarihinde Konfederasyonumuz üyesi Birleşik Metal-İş Sendikamızda örgütlendikleri için işten çıkarılan Sinter Metal işçileri mücadelelerinin 1. Yıl dönümünde 22 Aralık 2009 tarihinde fabrika önünde düzenlenen bir etkinlikte emek dostlarıyla buluşmuştur.
- DİSK, KESK, TMMOB, TTB insanlarımızın birbirine karşı kıskırtılması, toplumsal gerilimlerin tırandığı politikalara karşı 19 Aralık 2009 tarihinde Taksim'deki tramvay durağından Galatasaray Lisesine önüne kadar bir yürüyüş yapılmış ve basın açıklaması düzenlenmiştir.

Tutuklama Ve "Özgürlüklerimizin Takipçisiyiz"

- İşverenlerin sendikal örgütlenmeyi ve haklar mücadelesini bastırmak için tezgâhladığı senaryolarla Konfederasyonumuzun Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Sendikamızın Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ile Sendika yöneticilerinin 7 Aralık 2009 tarihinde gözaltına alınması üzerine, yasal/Anayasal hak ve özgürlüklerimizin engellenmesini ve sendikamız üzerindeki baskıları protesto etmek ve gelişmelerle ilgili olarak kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla 8 Aralık 2009 tarihinde Topkapı Ambarlar Sitesi'nde Konfederasyonumuz Genel Başkanı Süleyman Çelebi tarafından bir basın açıklaması yapılmıştır.
- 29 Aralık 2009 tarihinde toplanan DİSK Yönetim Kurulu, Konfederasyonumuz Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Sendikamız Genel Başkanı ile sendika yöneticilerinin göz altına alınmasını, son günlerde artan sendikal hak ve özgürlükler ihlallerini, sendikacıların tutuklanmasını, işçi ve emekçilere yoğunlaşan saldırıları değerlendirmiştir. Başkanlar Kurulumuz, 30 Aralık 2009 tarihinden başlayarak, DİSK'in kuruluş tarihi olan 13 Şubat 2010 tarihine kadar her Çarşamba Saat 12.00-13.00 arasında Taksim Gezi Parkında "Sendikal Hak Ve Özgürlüklerimizin Takipçisiyiz" başlığı altında oturma eylemleri ve basın açıklamaları yapmayı kararlaştırmıştır. İlk eylem 30 Aralık 2009 tarihinde, Saat. 12.00'de Taksim Gezi Parkında Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin basın toplantısıyla başlamıştır.

- DİSK Yönetim Kurulu zorlu geçen 2009 yılının son gecesini, 31 Aralık 2009 tarihinde 23.00-00.30 saatleri arasında direnişte olan itfaiye işçilerinin direniş çadırını ziyaret etmiştir.

2010

- DİSK Yönetim Kurulu ve DİSK Başkanlar Kurulu “Sendikal Hak Ve Özgürlükler Nöbetinde” eylemleri kapsamında;
- 6 Ocak 2010 tarihinde, Taksim Gezi Parkı’nda yapılan basın açıklaması ile DİSK’in 2009 yılı değerlendirmesi basına sunulmuştur.
- 13 Ocak 2010 tarihinde başta İstanbul Gezi Parkı olmak üzere bütün bölgelerde “Tekel İşçileri ile Dayanışma” için Genel Başkanımız Süleyman Çelebi, DİSK Yönetim ve Başkanlar Kurulunun katılımıyla oturma eylemleri yapılmıştır.
- 14 Ocak 2010 tarihinde TEKEL işçilerinin üye olduğu TEKGIDA-İŞ Sendikasının eylem çağrısına destek olarak, saat 10.00’da Sıhhiye’de bulunan Genel-İŞ Sendikası Ankara Şubeleri önünde toplanılmış, DİSK Yönetim Kurulu, Başkanlar Kurulu ve Ankara’daki sendika üyelerimiz ile eyleme katılım sağlanmıştır.
- 20 Ocak 2010 tarihinde İstanbul Gezi Parkı ve örgütlü olduğumuz kentlerdeki Çalışma Bölge Müdürlükleri önlerinde “Sendikal Hak Ve Özgürlüklerimizi İstiyoruz” başlığı altında oturma eylemleri yapılmıştır.
- 27 Ocak 2010 tarihinde 12.00-13.00 saatleri arasında İstanbul Taksim Gezi Parkı ve bütün bölgelerde Tekstil İşçileri Sendikamızın Gaziantep’te sürdürdüğü Çemen Tekstil İşyerinde süren grev ile dayanışma için oturma eylemleri yapılmıştır.

“Her Yer TEKEL – Her Yer Direniş”

“Tekel direnişçileriyle dayanışma” için Türk-İŞ Başkanlar Kurulu’nun almış olduğu karar doğrultusunda 25 Aralık 2009 tarihinde tüm işyerlerinde 1 saat işe geç başlama ve iş çıkışlarında, AKP il ve ilçe merkezlerine yürüyüşler yapılmıştır. Konfederasyonumuz eylemlere kitlesel katılım sağlayarak destek vermiştir.

- 15 Ocak 2010 tarihinde Ankara Sıhhiye’de Genel-İŞ Bölge Temsilciliğinde toplanılarak TEKEL işçilerine dayanışma etkinliği düzenlenmiştir.
- 17 Ocak 2011 tarihinde Ankara Sıhhiye Meydanı’nda Türk-İŞ tarafından “Ekmek, Barış ve Özgürlük İçin Demokrasi ve Haklar Mitingi” düzenlenmiştir. Mitinge Konfederasyonumuz Başkanlar Kurulu’da katılmıştır.
- 19 Ocak 2010 tarihinde, KESK Genel Merkezi’nde emek ve meslek birlikleri temsilcileriyle bir toplantı yapılmıştır. Toplantıya Genel Başkanımız Süleyman Çelebi katılmıştır.
- 21 Ocak 2010 tarihinde Türk-İŞ Genel Merkezi’nde, DİSK, Türk-İŞ, Hak-İŞ, KESK,

Kamu-Sen, Memur-Sen genel başkanları bir araya gelmiş ve tekel direnişi değerlendirilmiştir.

- TEKEL işçileriyle dayanışma amacıyla 22 Ocak 2010 tarihinde, 17.30-18.30 saatleri arasında Taksim Meydanı tranvay durağı önünde toplanılarak buradan Galatasaray Lisesi önüne yürünmüş ve bir basın açıklaması yapılmıştır.
- 26 Ocak 2010 tarihinde TEKEL direnişindeki gelişmeleri değerlendirmek üzere işçi ve memur konfederasyonlarının genel başkanları Türk-İş Genel Merkezinde bir araya gelmiştir.
- 29 Ocak 2011 tarihinde İstanbul'daki Türk-İş Bölge Temsilciliği'nde emek ve meslek örgütlerinin temsilcileriyle birlikte TEKEL işçilerinin mücadelesini desteklemek amacıyla ortak basın toplantısı düzenlenmiştir.
- Konfederasyonumuz Yönetim Kurulu üyeleri, sendika başkan yöneticileri ve üyeleri 30 Ocak tarihinde Ankara'da sürmekte olan TEKEL işçilerini direnişini ziyaret etmiş, dayanışma için öğlen yemeği verilmiştir.
- Konfederasyonumuz Genel Başkanı Süleyman Çelebi 2 Şubat 2010 tarihinde, Konfederasyonumuz üyesi Tekstil İşçileri Sendikasında örgütlü Gaziantep 3. Organize Sanayi Bölgesi'ndeki Çemen Tekstil Fabrikasında 21 gündür grevde olan işçileri ziyaret ederek bir basın açıklaması yapmıştır.
- 3 Şubat 2010 tarihinde başta İstanbul Gezi Parkı olmak üzere bütün bölgelerde "Sendikal Hak ve Özgürlüklerimizi İstiyoruz" oturma eylemleri yapılmıştır.
- TEKEL işçileriyle dayanışma amacıyla 6 konfederasyon tarafından kararlaştırılan 4 Şubat eyleminin teknik organizasyonunu konuşmak üzere DÖKK (DİSK Örgütlenme Koordinasyon Kurulu) ve İstanbul'daki Şube Başkanları, Bölge Temsilcileri ortak toplantısı 3 Şubat 2010 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde yapılmıştır.
- 4 Şubat 2010 tarihinde TEKEL işçileriyle dayanışma için üretimden gelen gücün kullanılması eylemi gerçekleştirilmiştir. Anadolu yakasında; Gebze, Kartal, Maltepe, Ataşehir, Üsküdar, Beykoz bölgelerindeki üyelerimiz, bulundukları bölgelerden hareketle saat 10.00'da Kadıköy Söğütlüçeşme Metrobüs durağı/ Söğütlüçeşme tren istasyonu altın toplanmışlardır. Kadıköy İskele Meydanı'na yürüyüşle "İstanbul buluşma noktasına" hareket etmişlerdir. Avrupa Yakası'nda bulunan üyelerimiz ise saat 10.00'da Ambarlarda toplanmış, burada bir basın yaptıktan sonra "İstanbul Buluşma Noktasına" hareket etmişlerdir. Bütün yürüyüş kolları Aksaray Saraçhane'deki Genel-İş 2. Bölge Temsilciliği önünde olarak kararlaştırılan İstanbul buluşma noktasında toplanmışlar, oluşturulan kortejlerle Saraçhane Meydanı'na gelinmiş ve kitlesel basın açıklaması yapılmıştır.
- Sendikal Hak ve Özgürlükler Eylemi 10 Şubat 2010 tarihinde Taksim Gezi Parkında Genel Başkanımız Süleyman Çelebi tarafından yapılan basın açıklaması ile yapılmıştır.

- TEKEL işçileriyle dayanışma amacıyla 11 Şubat 2010 tarihinde Taksim Meydanı'ndan Galatasaray Lisesi önüne kadar meşaleli yürüyüş gerçekleştirilmiştir.
- Çarşamba günü gerçekleştirilen "Sendikal Hak ve Özgürlükler İçin Nöbetteyiz" eylemlerinin sonuncusu 10 Şubat 2010 tarihinde, saat 12.00'de Taksim Gezi Parkı'nda "TEKEL işçilerinin direnişi, dayanışma ve DİSK'in tavrı" konulu basın açıklaması ile yapılmıştır.
- Türk-İş, DİSK, Türkiye Kamu-Sen ve KESK Genel Sekreterler toplantısı 15 Şubat 2010 tarihinde yapılmış ve bir dizi karar alınmıştır.

Genel merkezleri İstanbul'da bulunan sendikalarımızın örgütlenme daire başkanları ve İstanbul'daki şube başkanları, bu toplantıda alınan kararların İstanbul bölgesinde hayata geçirilmesi konusunda 17 Şubat 2010 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde toplanmıştır.

4 konfederasyon genel sekreterlerinin aldığı kararlar doğrultusunda;

Konfederasyonlara bağlı tüm şubelerce 18 Şubat 2010 tarihinde "TEKEL İşçisinin Mücadelesi Mücadelemizdir" ve "Kuralsız Ve Güvencesiz Çalışmaya Hayır" pankartları siyah zemin üzerine, beyaz yazı ile yazılarak şube binaları başta olmak üzere, her yere asılmıştır.

Konfederasyon temsilcileri, tüm illerde 19 Şubat 2010 tarihinde oturma eylemleri ve kitlesel basın açıklamaları yapmışlardır.

Aynı gün illerden hareket eden konfederasyonların temsilcileri 20 Şubat 2010 tarihinde Ankara'da toplanmış ve geceyi TEKEL işçileriyle çadırlarda geçirmiştir.

21 Şubat 2010 tarihinde, saat 12.00'de kitlesel bir basın açıklaması yapılarak, temsilciler geldikleri kentlere uğurlanmıştır.

- Türk-İş, DİSK, Türkiye Kamu-Sen ve KESK Genel Başkanları TEKEL işçilerinin yürüttüğü mücadele ile bu mücadeleye verilen desteği ve bundan sonra yapılması gerekenleri değerlendirmek amacıyla, 22 Şubat 2010 tarihinde Genel-İş Sendikamızın Genel Merkezi'nde toplanmışlardır. Bu toplantı sonrasında konfederasyonların İstanbul bileşenlerinin toplantısı 23 Şubat 2010 tarihinde yapılmış ve etkinlik takvimi belirlenmiştir. Bu kapsamda;
- 25 Şubat 2010 tarihinde saat 18.00'de Kadıköy/Altıyol'da toplanılarak İskele Meydanına yürüyüş gerçekleştirilmiş ve bir basın açıklaması yapılmıştır.
- 27 Şubat 2010 tarihinde, saat 12.00'de Taksim'deki tramvay durağında 2 saat süren oturma eylemi düzenlenmiştir.
- DİSK Başkanlar Kurulu 2 Nisan 2010 tarihinde TEKEL işçilerine destek vermek amacıyla Türk-İş Genel Merkezi'nde yapılan basın toplantısına katılmıştır.

- İşçi ve memur konfederasyonlarının genel başkanları 5 Nisan 2010 tarihinde TEKELE direnişini gündemine alan bir toplantıyı Türk-İş Genel Merkezi'nde toplanmıştır.

DİSK Kuruluş 43. Yıl “İşçi Direnişleriyle Dayanışma”

İstanbul ve Kocaeli Bölge Temsilciler Kurulu ortak toplantısı, DİSK'in 43. Kuruluş yıldönümü olması nedeniyle, 13 Şubat 2010 tarihinde Mecidiyeköy Kültür Merkezinde yapılmıştır.

- Konfederasyonumuza üye oldukları için işten çıkarılan Birleşik Metal-İş Sendikamızın üyesi Sinter Metal işçilerinin işe iade davası 1 Mart 2010 günü Üsküdar 3. İş Mahkemesi'nde görülmüş, davaya destek vermek amacıyla sendikalarımızdan etkin ve kitlesel katılım sağlanmıştır.
- Devrimci Sağlık-İş Sendikamız 26 Şubat 2010 tarihinde Ankara'da Başbakanlık önünde “İnsan İhaleyle Çalıştırılmaz, Sağlıkta Taşeron Olmaz” başlığı ile bir basın açıklaması gerçekleştirmiştir. Basın açıklamasına Konfederasyonumuz ve sendikalarımızdan da destek sağlanmıştır.
- Çorlu'da bulunan Avrupa Serbest Bölgesi'ndeki Daiyang işyerinde çalışan işçilerin tamamına yakınının Birleşik Metal-İş Sendikamıza üye oldukları için işten çıkarılmıştır. Direnişe geçen işçilere destek vermek için 2 Mart 2010 tarihinde Birleşik Metal-İş Sendikası Trakya Şubesi önünde toplanılmış, Çorlu Adliyesi önüne gelinerek, önce Genel Başkanımız Süleyman Çelebi tarafından basın açıklaması yapılmış ve ardından işveren hakkında suç duyurusunda bulunulmuştur.
- Birleşik Metal-İş Sendikamız 11 Mart 2010 tarihinde İzmir'deki Mahle Mopisan işyeri önünde bir basın açıklaması yapmıştır. Basın açıklamasına Konfederasyonumuzun Genel Başkanı Süleyman Çelebi de katılmıştır.
- 1-4 Temmuz 2010 tarihinde İstanbul'da yapılacak olan Avrupa Sosyal Forumu hazırlıklarını duyurmak için 13 Mart 2010 tarihinde bir dizi etkinlik yapılmıştır; Taksim tranvay durağından Galatasaray Lisesine kadar yürünmüş, burada sendika başkanları tarafından basın açıklaması yapılmıştır. Daha sonra İstanbul Eczacılar Odası'nın Galatasaray Kültür Merkezi'nde Avrupa Sosyal Forumu hazırlıklarının tartışıldığı Türkiye hazırlık toplantısı gerçekleştirilmiştir.
- Nakliyat-İş Sendikamızın örgütlü bulunduğu Balnak Lojistik A.Ş.'ye ait Şekerpınar, Yolbulan, Pelitli, GOSB'da bulunan depo, fabrika ve işletmeleri ile P&G gibi iş yaptığı firmaların işçilerinin örgütlenme hakkının engellenmesine yönelik baskılarını protesto etmek için 14 Mart 2010 tarihinde Nakliyat-İş Sendikamız tarafından bir eylem gerçekleştirilmiştir. İstanbul Taksim'den Galatasaray Postanesi önüne kadar yüründükten sonra DİSK Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Sendikamızın Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu tarafından basın açıklaması yapılmıştır.
- Konfederasyonumuzun Genel Başkanı Süleyman Çelebi; Birleşik Metal-İş Sendikamıza üye oldukları için işten çıkarılan Elkim Metal işçileri ile dayanışma ve bölgede

yaşanan sendikal hak ihlallerini protesto etmek amacıyla; 12 Nisan 2010 tarihinde Düzce’de bulunan Elkim Metal İşletmesi önünde basın açıklaması yapmıştır.

- Nakliyat-İş Sendikamızın örgütlenme çalışmalarını sürdürdüğü Balnak işverenin sendikal mücadeleye yönelik engellemelerini ve üyelerimize yapılan baskılarını protesto ve teşhir etmek için Konfederasyonumuzun Genel Başkanı Süleyman Çelebi tarafından 20 Mayıs 2010 tarihinde Kocaeli /Gebze’de bulunun Balnak önünde basın açıklaması yapılmıştır.

1 Mayıs 2010 “Yılmadık – Direndik – Kazandık”

- DİSK Başkanlar Kurulu 12 Mart 2010 ve 2 Nisan 2010 tarihlerinde toplanarak 1 Mayıs hazırlıklarını değerlendirmiştir. Burada yapılan değerlendirmeler ışığında 1 Mayıs ın işçi ve kamu çalışanları konfederasyonları tarafından ortak düzenlenmesi konusunda görüş birliği oluşturularak, bu çerçevede çalışmaların yapılması kararlaştırılmıştır.
- DİSK Yönetim Kurulu, 27 Mart 2010 tarihinde demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler, siyasi dergi çevreleri, platform temsilcileriyle DİSK Genel Merkezinde bir araya gelerek, 1 Mayıs hazırlıklarını görüşmüştür.
- 5 Nisan 2010 tarihinde Türk-İş, Hak-İş, DİSK, KESK, Memur-Sen ve Türkiye Kamu-Sen genel başkanları “Birlik, Dayanışma ve Mücadele günü 1 Mayıs’ın ortak kutlaması” kararını açıklamışlardır. Ortak yapılan açıklamalar şu hususlara değinilmiştir:

“Konfederasyonlarımız bu yıl 1 Mayıs kutlamalarının ortak yapılması yönünde görüş ve irade birliği içindedir. Konfederasyonlarımız, iş güvencesi, insanca ve özgürce bir yaşam için, eşitlik adalet ve demokrasi için 1 Mayıs’ta alanlarda olma kararı almıştır.

Konfederasyonlarımız 1 Mayıs kutlamalarında Taksim Meydanı tartışmalarının artık geride bırakılmasını istemekte, bunun yolunun da Taksim Meydanı’nın kutlamalara açılmasından geçtiğini düşünmektedir.

Konfederasyonlarımız bu anlayışla, 1 Mayıs 2010’u İstanbul Taksim Meydanı’nda kutlamaya karar vermiştir.”

- Konfederasyon genel sekreterleri 1 Mayıs Kutlamaları’na ilişkin 9 Nisan 2010 tarihinde Türk-İş Genel Merkezi’nde toplanmıştır.
- DİSK Başkanlar Kurulu 14 Nisan 2010 tarihinde DİSK Genel Merkezi’nde toplanmış ve 1 Mayıs 2010 hazırlıklarını görüşmüştür.
- Konfederasyonların temsilcileri 1 Mayıs kutlamalarına ilişkin 13 Nisan 2010 tarihinde Türk-İş İstanbul Bölge Temsilciliği’nde toplanmıştır. Konfederasyonları temsilcileri aynı gün İstanbul Valisi ile görme yapmıştır.
- Hazırlık ve çalışmaları yürütmek için oluşturulan 1 Mayıs Tertip Komitesi 15 Nisan 2010 tarihinde, siyasal parti, emek ve meslek örgütleri, demokratik kitle örgütü, siyasal platformlar ile 1 Mayıs mitingi ve yürüyüşüne ilişkin olarak DİSK Genel Merkezi’nde toplanmıştır.

- DİSK Örgütlenme Koordinasyon Kurulu (DÖKK) 15 Nisan 2010 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde yaptığı toplantıda, 1 Mayıs için yapılan çalışmaları gözden geçirmiş, DİSK kortejlerinin oluşumuyla ilgili tedbirleri görüşmüştür.
- 1 Mayıs Düzenleme ve Tertip Komitesi toplantısı 21 Nisan 2010 tarihinde Türk-İş İstanbul Bölge Temsilciliğinde yapılmış ardından DİSK Genel Merkezi'nde 1 Mayıs'a katılmak isteyen kurum, kuruluş temsilcileriyle gelişmeler değerlendirilerek, önerileri alınmıştır.
- DİSK Örgütlenme Koordinasyon Kurulu 27 Nisan 2010 tarihinde 1 Mayıs 2010 kutlamalarına ilişkin DİSK Genel Merkezi'nde toplanmıştır.
- 27 Nisan 2010 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nda Bakan ve konfederasyon başkanlarıyla ortak bir toplantı yapılarak, Taksim Alanı ve 1 Mayıs'ın tatil günü ilan edilmesiyle ilgili konular ele alınmıştır.
- 1 Mayıs Düzenleme ve Tertip Komitesi 28 Nisan 2010 tarihinde Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilciliğinde yürüyüş ve miting hazırlıklarını görüşmek üzere toplanmıştır.
- 28 Nisan 2010 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde bir basın toplantısı düzenlenmiş ve 1 Mayıs 2010 yürüyüş ve mitingine ilişkin kamuoyu bilgilendirilmiştir.
- 1 Mayıs'ta hayatını kaybedenler 29 Nisan 2010 tarihinde İstanbul'da Kazancı Yokuşu, Şişhane ve Kadıköy Belediyesi önünde düzenlenen törenlerle anılmıştır.
- DİSK Yönetim ve Başkanlar Kurulu'nun 1 Mayıs bildirisi, 30 Nisan 2010 tarihinde tüm örgütlü olduğumuz işyerlerinde öğlen paydosunda işyeri baştemsilcileri ve temsilcileri tarafından üyelerimize okunmuştur.
- 32 yıllık mücadelemizin sonucunda, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü, 1 Mayıs yeniden Taksim Meydanı'nda büyük coşkuyla kutlanmıştır.

1 Mayıs'ın işçi bayramı ve tatil günü ilan edilmesi, Taksim Meydanı'nın bu kutlamalara açılması uzun soluklu ve kararlı bir mücadelenin sonucu olmuştur. Taksim alanını dolduran yüzbinlerce işçi, emekçi bu coşku ve heyecanı birlikte yaratmış ve yaşamıştır.

- Konfederasyonumuzun genel başkanları Kemal Türkler, Abdullah Baştürk ve Kemal Nebioğlu Taksim Meydanı'nın 32 yıl sonra tekrar 1 Mayıs kutlamalarına açılmasının onuru ve gururu ile 3 Mayıs 2010 günü mezarları başında anılmıştır.
- DİSK Başkanlar Kurulu 14 Mayıs 2010 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde toplanmış, 1 Mayıs sürecini değerlendirmiş, gündemindeki diğer konulara ele almıştır.

AKP'nin Emek Karşısı Politikalarına Karşı "Mücadele Günü"

- Türk-İş, DİSK, Türkiye Kamu-Sen, KESK genel başkanları 22 Şubat 2010 tarihinde bir araya gelerek 26 Mayıs 2010 tarihini "Emek Karşısı Politikalara Karşı Mücadele Günü"

olarak ilan etmiştir. Bu çerçevede 26 Mayıs 2010 tarihinde, üretimden gelen gücün kullanılacağı genel bir eylem yapılması kararlaştırılmıştır.

Emek Karştı Politikalara Karşı Mücadele Günü olan 26 Mayıs'ta şu eylem ve etkinlikler gerçekleştirilmiştir:

İSTANBUL

- Şişli Temizlik İşleri Müdürlüğü önü basın açıklaması
- Topkapı- Nakliyeciler Sitesi basın açıklaması
- Şişli Okmeydanı Hastanesi basın açıklaması
- Kadıköy Belediye önü basın açıklaması
- Kartal Koşuyolu Hastanesi önü basın açıklaması

EDİRNE

Belediye önü toplanma, Saraçlar Cad. Büyük Postane önünde basın açıklaması

KIRKLARELİ

Dingillioğlu Parkı Basın Açıklaması

TEKİRDAĞ

Tuğlalı Parkı Basın Açıklaması

KEŞAN

Hükümet Konağı önü Basın Açıklaması

HAYRABOLU

Belediye Meydanı Basın Açıklaması

UZUNKÖPRÜ

Belediye Meydanı Basın açıklaması

BABAEŞKİ

Belediye Meydanı Basın Açıklaması

LÜLEBURGAZ

Kongre Meydanı Basın Açıklaması

ŞARKÖY

Konser Alanı Basın Açıklaması

ÇERKEZKÖY

Belediye Meydanı Basın Açıklaması

İPSALA

Belediye Parkı Basın Açıklaması

ENEZ

Belediye Meydanı Basın Açıklaması

SARAY

Belediye Önü Basın Açıklaması

MALKARA

Hükümet Konağı Basın Açıklaması

ANKARA

Çankaya Belediye Başkanlığı önü, Kolej Meydanı Toplanma/Türkerler Önü Kızılay Basın Açıklaması

BURSA

İnönü Cad. toplanma, Fomara Meydanı Basın Açıklaması

KONYA

DİSK İl Temsilciliği önü toplanma, Merkez Kayalı Parkı Meydanı Basın Açıklaması

ESKİŞEHİR

25 Mayıs 2010, Köprübaşında toplanma bildiri dağıtımı,

26 Mayıs 2010, Köprübaşında toplanma, yürüyüş, Hamamyolu Cad. Vardar İş Merkezi önü Basın Açıklaması, oturma eylemi

ADANA

DİSK Çukurova Bölge Temsilciliği önü toplanma, Uğur Mumcu Yürüyüş, Uğur Mumcu Meydanı Basın Açıklaması

ANTALYA

Eski Köy Hizmetleri Binası önü , TRT Kavşağı toplanma, Defterdarlık önü basın açıklaması

GAZİANTEP

Büyükşehir Belediyesi önünde basın açıklaması

İZMİR

Basmane Toplanma, Konak Meydanı Basın Açıklaması

MERSİN

İstasyon Meydanında Toplanma, AKP İl Başkanlığı önünde basın açıklaması

DIYARBAKIR

Dağkapı Meydanında Basın Açıklaması (gün boyu iş bırakma eylemi)

ARTVİN

Çokkatlı Otopark önü basın açıklaması

SAMSUN

Gümüşhacıbey Belediyesi Önü Basın Açıklaması

ÇANAKKALE

Salı Pazarı önü toplanma, Halkbahçesi basın açıklaması

HATAY

Antakya Merkez Ulus Basın Açıklaması

KARS

Belediye önü basın açıklaması

HAKKARİ

Yüksekova Belediyesi önü toplanma, Milli Eğitim ve Sosyal Güvenlik Kurumu önü
Basın Açıklaması

BALIKESİR

Burhaniye Cumhuriyet alanı basın açıklaması

ZONGULDAK

Madenci anıtında basın açıklaması

TUNCELİ

Belediye önü basın açıklaması (gün boyu iş bırakma eylemi)

BATMAN

İş bırakma eylemi, sanat sokağında basın açıklaması

AĞRI

Gün boyu iş bırakma eylemi, Erzurum Cad. Basın Açıklaması

ŞANLIURFA

Şelli Park Basın Açıklaması

KAYSERİ

Eğitim-Sen önünde Basın Açıklaması

NİĞDE

Ulukışla Meydanı Basın Açıklaması

SİVAS

Divriği Belediye Başkanlığı önünde basın açıklaması

ŞIRNAK

Gün boyu iş bırakma eylemi ve basın açıklaması

CİZRE

Gün boyu iş bırakma eylemi ve basın açıklaması

SİLOPI

Gün boyu iş bırakma eylemi ve basın açıklaması

KURTALAN

Gün boyu iş bırakma eylemi ve basın açıklaması

İDİL

Gün boyu iş bırakma eylemi ve basın açıklaması

BEYTÜŞŞEBAP

Gün boyu iş bırakma eylemi ve basın açıklaması

- 4 Konfederasyonun ortak kararıyla yapılan 26 Mayıs 2010 eylemlerine katıldıkları gerekçesiyle Dev Sağlık-İş Sendikamızın üyesi 4 sağlık işçisi çalıştıkları Kartal Koşuyolu Kalp Hastanesi tarafından işten çıkarılmışlardır. Hastane yönetiminin bu sendikal hak ihlalinin protesto etmek üzere Konfederasyonumuzun Genel Başkanı Süleyman Çelebi 28 Mayıs 2010 tarihinde Kartal Koşuyolu Kalp Hastanesi önünde basın açıklaması yapmıştır

“İsrail Vahşetine Dur De”

Gazze'ye yardım taşıyan gemilere İsrail tarafından yapılan saldırıyı kınamak amacıyla, 1 Haziran 2010 tarihinde “İsrail Vahşetine Dur De” adı altında ülke çapında protesto eylemleri gerçekleştirilmiştir. İstanbul'da 4. Levent Metro durağında toplanılarak, İsrail Konsoloslukuna yürüyüş yapılmış ve konsolosluk önünde basın açıklaması okunmuştur.

15/16 Haziran 40.Yıl Etkinlikleri

15-16 Haziran direnişinin 40. Yılında İstanbul'da düzenlenecek eylemlerin planlanması amacıyla 10 Haziran 2010 tarihinde Örgütlenme Daire Başkanımız Ali Rıza Küçükosmanoğlu başkanlığında sendikalarımızın İstanbul ve Gebze'deki şube başkanlarıyla Birleşik Metal-İş Sendikamızın Genel Merkezi'nde bir toplantı yapılmıştır.

Direnişinin 40. Yılında İstanbul'da ve diğer illerde "İşten Atılan, Sendikası kapatılan, Güvencesizliğe Mahkum Edilmek İstenen İşçiler, İle Direnişçi ve Grevci İşçiler Konuşuyor" etkinlikleri yapılması kararlaştırılmıştır. Buna göre;

- 15 Haziran 2010 tarihinde, İstanbul'da Birleşik Metal-İş Sendikamızın Bostancı'daki genel merkezi önünde toplanılmış, buradan hareketle Dudullu Organize Sanayi bölgesi önünde bildiri dağıtılmıştır.
- Ankara'da Bakanlıklar'daki Madenci Anıtı önünde toplanılarak, Yüksel Caddesi'ndeki İnsan Hakları Anıtına kadar yürüyüş yapılmış ve bildiri dağıtılmıştır.
- Adana'da DİSK, KESK, TMMOB ve TTB ile ortak eylem düzenlenmiş, İnönü Parkı'na kadar yapılan yürüyüşün ardından bir basın açıklaması gerçekleştirilmiştir.
- Gaziantep'te tüm işyerlerinde işe başlamadan önce 15-16 Haziran bildirisi okunmuş, şube başkanları ve işyeri temsilcileri basın açıklamaları yapmışlardır.
- Bursa'da DİSK Marmara Bölge Temsilciliğinde 15-16 Haziran Direnişiyle ilgili bir belgesel gösterimi düzenlenmiştir.
- Konya'da Merkez Kayalı Park'ında kitlesel basın açıklaması yapılmıştır. Ayrıca 20 Haziran'da 15-16 Haziran'ı konu alan bir de eğitim semineri gerçekleştirilmiştir.
- Edirne'de Belediye binası önünden İlhan Koman Parki'na kadar yürüyüş yapılmış, burada basın açıklaması düzenlenmiştir.
- 16 Haziran 2010 tarihinde, saat: 20.00'de Kartal Meydanı'nda işten çıkarılan işçilere kürsü kurulmuş, Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin bir konuşma yapmış ve Onur Akın ile Grup Bandista konser vermiştir.
- Antalya'da ASAT Genel Müdürlüğü Konferans Salonu'nda 15-16 Haziran Direnişini ele alan bir seminer verilmiştir.

Avrupa Sosyal Forumu

- DİSK Başkanlar Kurulu 30 Haziran 2010 tarihinde DİSK Genel Merkezinde toplanmış ve başta Avrupa Sosyal Forumu olmak üzere gündemindeki konuları görüşmüştür.
- Hazırlıklarını KESK ve TMMOB ile beraber 6. Avrupa Sosyal Forumu 1-4 Temmuz 2010 tarihleri arasında İstanbul'da yapılmıştır. 30 Haziran 2010 akşam yapılan açılışla başlayan Forumun ilk üç günü, çeşitli konularla ilgili paneller, seminerler ve atölye çalışmaları gerçekleştirilmiştir.
- 2 Temmuz 2010 günü İstanbul Teknik Üniversitesi Maçka Kampüsü İşletme Fakültesi Konferans Salonunda ETUC Genel Sekreter Yardımcısı Joel Decallion ve Konfederasyonumuzun Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin de katılımıyla "Avrupa, Kriz Ve İşçi Katılımı" başlıklı toplantı düzenlenmiştir.
- 3 Temmuz 2010 akşamı Osmanbey'den Taksim Gezi Parkı'na "Avrupa Çapında Krize Karşı" bir yürüyüş yapılmıştır.

- 4 Temmuz 2010 tarihinde yapılan sonuç toplantısında önümüzdeki yıl için Avrupa çapında yapılacak olan eylem ve etkinliklere ilişkin çağrı hazırlanmış ve sonuç bildirgesinin açıklanması ile Avrupa Sosyal Forumu sona ermiştir.

Direnişler Ve Dayanışma

- Konfederasyonumuzun Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve Yönetim Kurulumuz 6 Temmuz 2010 tarihinde Sosyal-İş Sendikamıza üye oldukları için işten çıkarılan İstanbul Bilgi Üniversitesi'ndeki direnişçi işçileri ziyaret etmiştir.
- Çetinkaya mağazasının alt işvereni Özmoda Giyim Sanayi'nde ücretleri ödenmeyen işçiler çalışmama haklarını kullanınca, işvereni fabrikayı kapatacağını açıklamıştır. Fabrika önünde bekleyen işçilerle dayanışmak ve emekçilerin alınterinin karşılığını vermeyen işverenin haksız tutumunu protesto etmek için DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu 24 Haziran 2011 tarihinde Özmoda Giyim Sanayi önünde bir basın açıklaması yapmıştır.

"Adalet için Nöbetteyiz"

- Konfederasyonumuzun kurucu Genel Başkanı Kemal Türkler'in öldürülmesiyle ilgili görülen davanın yerel mahkeme kararının Yargıtay Daireler Kurulu'nda bozulmasıyla ilgili olarak Konfederasyonumuzun Genel Başkanı Süleyman Çelebi 28 Haziran 2010 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde Türkler Ailesiyle birlikte bir basın toplantısı yapmıştır.
- Konfederasyonumuz kurucu Genel Başkanı Kemal Türkler'in öldürülmesi davasında verilen beraat kararının, Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından tekrar bozulmasından sonra dosyanın Bakırköy 2. Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmemesi ve yeniden yargılamanın başlamaması nedeniyle, 8 Temmuz-22 Temmuz tarihleri arasında "Adalet için Nöbetteyiz Eylem" kararı alınmıştır. İlk eylem 8 Temmuz 2010 günü Bakırköy Adliyesi önünde Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin nöbetiyle başlamıştır. Dosya 9 Temmuz 2010 günü Bakırköy 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ne gelince eylem nöbeti sona erdirilmiştir.
- Temmuz ayı içerisinde kaybettiğimiz Konfederasyonumuz Genel Başkan, Yönetim Kurulu üyeleri ve Sendikalarımızın Genel Başkanları ölüm yıldönümlerinde mezarları başında anılmıştır.

"Anayasak'a Da Banayasa Ya Da Hayır"

- 19 Temmuz 2010 tarihinde Konfederasyonumuzun Genel Merkezi'nde yapılan basın toplantısıyla 12 Eylül'de yapılacak Anayasa referandumuna ilişkin DİSK'in görüş ve değerlendirmeleri basına ve kamuoyuna açıklanmıştır.

DİSK tarafından hazırlanan afiş, bildiri, döviz ve DİSK in SESİ yayınları ülke çapında dağıtılmıştır.

- DİSK, KESK, TMMOB ve TTB başkan ve genel sekreterlerinin katılımıyla 13 Ağustos 2010 tarihinde TTB Genel Merkezi'nde bir toplantı yapılmıştır. Toplantıya Genel Başkan Süleyman Çelebi ve Genel Sekreter Tayfun Görgün katılmıştır.

- 17 Ağustos 2010 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde toplanan DİSK Başkanlar Kurulu 12 Eylül 2010'da yapılacak olan Anayasa referandumunu görüşmüş ve ülke çapında kampanya yürütülmesi kararı alınmıştır.
- 12 Eylül tarihinde yapılacak Anayasa neferandumu konusunda "12 Eylül ürünü Anayasak'a da -12 Eylül uzantısı Banayasa'ya da Hayır" adı altında başlatılan kampanya çerçevesinde "ANAYASAK'ada, BANAYASA'ya da HAYIR" ortak eylemi 31 Ağustos 2010 günü bütün Türkiye'de aynı anda yapılmıştır. İstanbul'daki eylem Taksim tranvay durağında gerçekleştirilmiştir.
- 4 Eylül 2010 tarihinde Trakya'daki örgütlerimizin katılımıyla "AKP Dayatması Anayasa Değişikliğine Hayır" etkinliği düzenlenmiştir. Edirne Belediyesi önünde toplanılarak yürüyüş yapılmış ardından Savaşlar Caddesi'nde Konfederasyonumuzun Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün katılımıyla basın açıklaması okunmuştur.
- DİSK Başkanlar Kurulu, 11 Ekim 2010 tarihinde Anayasa referandumunun ardından ekonomik, sosyal ve siyasal alanlarda ortaya çıkan durum ve muhtemel gelişmeleri görüşmek üzere DİSK Genel Merkezi'nde toplanmıştır.

"Direnişler..."

- Konfederasyonumuz Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve Yönetim Kurulumuz, Paşabahçe Devlet Hastanesi'nde Anayasal hakkını kullanarak Dev Sağlık-İş Sendikamıza üye olduğu için işten çıkarılan ve bu nedenle hastane bahçesinde 9 Temmuz 2010 tarihinden itibaren direnişini sürdüren sağlık işçisi Türkan Albayrak'ı 16 Eylül 2010 tarihinde ziyaret etmiş ve direnişine destek vermiştir.
- Konfederasyonumuzun Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu 22 Eylül 2010 tarihinde, Nakliyat-İş Sendikamızın örgütlü olduğu TÜV TÜRK işyerini ziyaret etmiş ve üyelerimizle görüşmüştür.
- Limter-İş Sendikamız tarafından 3 Ekim 2010 tarihinde düzenlenen "35. Yılında Umut direniyor" etkinliğine Konfederasyonumuz Genel Sekreteri Tayfun Görgün katılmıştır.
- Genel Başkanımız Süleyman Çelebi ve Birleşik Metal-İş Sendikamızın Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, Anayasal haklarını kullandıkları için işten çıkarılan Düzce'deki MAS-DAF Makina işçilerine dayanışma ziyaretinde bulunmuştur. İşyeri önünden başlayıp Düzce Anıt Park'a kadar yürüyüş yapılmış ve bir basın açıklamasıyla etkinlik tamamlanmıştır.
- Birleşik Metal-İş Sendikamız üyesi ve direnişte olan Mutaş Çelik Demir işçileri 21 Ekim 2010 tarihinde Taksim Meydanı'ndan Galatasaray Lisesi önüne kadar protesto yürüyüşü yapmıştır. İşçiler Galatasaray Lisesi önünde bir basın açıklaması ile yaşanan sorunları ve taleplerini kamuoyuna duyurmuştur.
- Birleşik Metal-İş Sendikamız 28 Kasım 2010 günü Gebze'de "Kuralsız, Güvencesiz

Çalışmaya Hayır, Kıdem Tazminatına dokunma kolelik değil insanca yaşam özgür sendikal tercih” mitingi düzenlemiştir. Genel Başkanımız Süleyman Çelebi’nin de katıldığı mitinge sendikalarımız tarafından da destek vermiştir.

Asgari Ücret KAÇ SİMİT?

- “Asgari Ücret Kaç Simit” adı altında 2 Aralık 2010 tarihinde başta İstanbul olmak üzere, Türkiye çapında bölge ve il temsilciliklerimizin bulunduğu illerdeki Bölge Çalışma Müdürlükleri önünde basın açıklamaları yapılmıştır. İstanbul’daki basın açıklaması Unkapanı’ndaki Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde, Ankara’da ise Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde gerçekleştirilmiştir.
- Asgari Ücret Komisyonu’nun son toplantısının yapıldığı 28 Aralık 2010 tarihinde, Hükümetin yaklaşımı bölge temsilciliklerimiz ve sendikalarımız, Çalışma Bölge Müdürlükleri ve şehir merkezleri gibi bölgelerin koşullarına uygun yerlerde kitlesel basın açıklamalarıyla protesto edilmiştir.

Dev Sağlık –iş sendikamız tarafından başlatılan “asgari ücret kaç simit” kampanyası çerçevesinde eş zamanlı olarak bir çalışma programı hazırlanmıştır.

Acil Demokrasi Kampanyası Ve Torba Yasası Eylemleri

“Vurgun Düzenine Kapkaç Yasası’ Na Hayır”

- Hükümetin hazırladığı ve 29 Kasım 2010 tarihinde TBMM’ye sunulan “Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması İle Sosyal Sigortalar Ve Genel Sağlık Sigortası Kanununu Ve Diğer Bazı Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”ndaki belediye ve il özel idarelerindeki işçilerin tasfiyesini öngören düzenlemelere karşı Genel-İş Sendikamız tarafından hazırlanan görüşlerin kamuoyuna duyurması amacıyla Ankara’da Kızılay/Gıma mağazası önünde bir basın açıklaması yapılmıştır.
- AKP iktidarının işçi ve emekçi karşıtı politikalarının bir bütün olarak yansıtıldığı ve “Torba Yasa” olarak adlandırılan düzenleme karşısında DİSK aktif bir mücadele yürütmüştür. Bu konuda “Vurgun Düzenine Kapkaç Yasası” ve “ACİL DEMOKRASİ KAYBEDECEK VAKİT YOK” adı altında bir kampanya düzenlenmiştir. Afişler, duvar gazeteleri, bildiriler hazırlanarak ülke genelinde dağıtılmıştır.

Kampanyası çerçevesinde işyeri temsilcilerimizin, üyelerimizin bilgilendirilmesi ve kolektif mücadele yürütülmesi için ülke çapında Bölge Temsilciler Kurulu toplantıları düzenlenmiştir.

DİSK Yönetim Kurulu üyelerimizin katılımıyla yapılan Bölge Temsilcilik kurulları şu tarihlerde yapılmıştır:

4 Aralık 2010, Trakya Bölge Temsilciler Kurulu; 12 Aralık 2010, Eskişehir Bölge Temsilciler Kurulu; 19 Aralık 2010 Konya Örgütlenme İşçi Toplantısı; 25 Aralık 2010, Kocaeli Bölge Temsilciler Kurulu; 8 Ocak 2011, Adana Bölge Temsilciler Kurulu; 9 Ocak 2011, Gaziantep Bölge Temsilciler Kurulu; 22 Ocak 2011, İzmir Bölge Temsilciler Kurulu; 23

Ocak 2011, Bursa Bölge Temsilciler Kurulu; 29 Ocak 2011, İstanbul Bölge Temsilciler Kurulu

- DİSK'in 44. Kuruluş yıldönümü nedeniyle 13 Şubat 2011 tarihinde Ankara'da TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası Salonu'nda ortak bölge temsilciler kurulu toplantısı yapılmıştır.
- 9 Aralık 2010 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde Sendikalarımızın örgütlenme daire başkanlarından oluşan DÖKK, "Torba Yasayla Haklarımız Çalınıyor, Vurgun Düzenine Kapkaç Yasası" başlığı altında 22 Aralık 2010 yapılması kararlaştırılan mitingin düzenlenmesine ilişkin olarak toplanmıştır.
- 15 Aralık 2010 tarihinde DİSK Ege Bölge Temsilciliği'nde, 22 Aralık etkinliğine ilişkin olarak sendikalarımızın İzmir ve çevresindeki şube başkan ve bölge yönetimleriyle ortak bir toplantı yapılmıştır. Toplantıya Genel Başkan Yardımcılarımız İsmail Yurtseven ve Ali Cancı katılmıştır.
- AKP hükümetinin işçilerin kazanılmış haklarına saldırısı "Torba Yasa" Türkiye'nin her yerinde protesto edilmiştir. 22 Aralık 2010 tarihinde İzmir'de kitlesel bir basın açıklaması yapılmış, binlerce emekçi ve vatandaşımız Basmane'den Konak Meydanı'na yürümüştür. Yürüyüşün ardından Konak Meydanı'nda "Torba Yasayla Haklarımız Çalınıyor, Vurgun Düzenine Kapkaç Yasası" mitingi yapılmıştır.
- Vurgun düzenine kapkaç yasasına hayır kampanyası kapsamında, "Torba Yasanın" TBMM komisyonlarında görüşülmeye başlandığı 30 Aralık 2010 tarihinde Genel-İş Sendikamızın Ankara Şubesi önünde toplanılarak, TBMM'ye "Uyarı Yürüyüşü" yapılmıştır.

2011

- DİSK Yönetim Kurulu, 20 Ocak 2011 tarihinde, 12.00 / 13.00 saatleri arasında Türkiye çapında "Torba Yasasına Karşı Genel Direniş" kararı almıştır. Bu kararla şu teleplerin gündeme getirilmesi hedeflenmiştir:
- Torba yasa ayıklanmalı,
- İşçi ve emekçi halk aleyhine düzenlemeler geri çekilmeli,
- Esnaf, emekli, öğrenci lehine düzenlemeler vakit geçirilmeden TBMM içinde bir muhabakat ile çıkarılmalıdır.

Genel direniş kapsamında tüm bölge temsilciliklerimizde kitlesel basın açıklamaları ve yürüyüşler yapılmış, işyerlerinde temsilciler tarafından ortak bildiriler okunmuştur.

İstanbul'da saat 12.00'de DİSK Genel Merkezi önünde toplanılarak Taksim Gezi Parkı'na yürünmüş ve basın açıklaması okunmuştur.

Kocaeli'de saat 17:00'de Merkez Bankası önünde toplanarak Demokrasi Parkı'na yürüyüş gerçekleştirilmiştir.

- KESK tarafından 25 Ocak 2011 tarihinde tüm illerde ve ilçelerde AKP/il/ilçe binaları önüne yürüyüş ve basın açıklaması eylemleri düzenlenmiş ve Konfederasyonumuz bu eylemle ülke çapında destek vermiştir.
- DİSK, KESK, TMMOB, TTB başkanları 27 Ocak 2011 tarihinde Ankara'da "Torba Yasa"ya ilişkin toplanmıştır. Toplantıda torba yasaya karşı bir eylem programı oluşturulmuş ve şu şekilde hayata geçirilmiştir:
- 31 Ocak 2011 günü Türkiye'nin 81 ilinde ve örgütlerimizin alt birimlerinin bulunduğu bütün ilçelerde, İstanbul'da Mecidiyeköy Meydanı'nda kitlesel basın açıklamaları,
- 1 Şubat 2011 tarihinde temsili olarak İstanbul, İzmir, Diyarbakır ve Samsun illerinden otobüslerle hareket eden temsilcilere uğurlama törenleri,
- 3 Şubat 2011 günü Saat 11.00'de Ankara Kurtuluş Parkında buluşma, buradan TBMM kapısına yürünme ve "Torba Yasasına Hayır Zinciri" oluşturulması.
- 10 Mart 2011 tarihinde DİSK Genel Merkezinde "Torba Yasa"ya ilişkin Basın Toplantısı.

Direnişler Ve Hukuksal Zaferler...

- Birleşik Metal-İş Sendikamıza üye oldukları için işten çıkarılan ve 16 ay boyunca fabrika önünde direnen 280 Sinter Metal işçisinin mücadelesi sürmüştür.

Kararlılık ve haklılıkla sürdürülen bu mücadele, hukuk alanında zaferle sonuçlandırılmıştır. Mahkemenin yasada belirtilen süreyi aylarca aşmasına, süre uzatılmasına rağmen, iade davaları işçilerin lehine sonuçlanmıştır. Mahkeme, işten atılan işçilerin sendikal nedenle çıkarıldıklarına ve işe iadelerine karar vermiştir. Sinter işçileri ve Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin de katılımıyla 15 Aralık 2010 tarihinde bir yürüyüş yapmış ve fabrika önünde basın açıklaması gerçekleştirilmiştir.

- Nakliyat-İş Sendikamız, Türkiye'nin en önemli lojistik işletmelerinden biri olan 1.200 işçinin çalıştığı BALNAK Nakliyat-Lojistik'te bir yılı aşkın süren örgütlenme mücadelesi sürdürmüştür. Bu süre zarfında 70 sendika üyesi işten çıkartılmıştır. Sendika üyeliğinden istifaya zorlama, baskıyla taşeronla geçirme girişimleri, tehditlere karşın Nakliyat-İş Sendikamız örgütlenmeye devam etmiş ve üye sayısı arttırmıştır. İşten çıkartılan 17 sendika üyesinin işe iade davaları kazanılmıştır. Ancak, işverenin sendika-işçi düşmanlığı baskı ve tehditleri devam etmiştir. Tüm bunları protesto etmek amacıyla, 15 Aralık 2010 tarihinde işyeri önünde, işyerindeki sendika üyeleri, işten çıkarılan işçilerle birlikte Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin de katıldığı bir basın açıklaması yapılmıştır.
- Genel Başkanımız Süleyman Çelebi, 26 Ocak 2011 tarihinde, Türkiye İş Bankası'nın iştiraklerinden NEMTRANS'ta çalışan ve Nakliyat-İş Sendikamıza üye oldukları için işten çıkarılan işçilere destek vermiştir. 12 Ocak 2011 tarihinde Bursa/Gemlik'ten İstanbul İş Kuleleri'ne yürüyen ve burada direnişlerine devam eden işçileri ziyaret edilmiştir.

- Birleşik Metal İşçileri Sendikamıza üye Casper bilgisayar çalışanlarının işten çıkarılmasını protesto için 12 Şubat 2011 tarihinde Taksim Meydanı'nda yapılan etkinliğe Genel Başkanımız Süleyman Çelebi katılarak, destek vermiştir.

OTAĞ-I HUMAYUN Eylemi...

“Ne Unuturuz – Ne Affederiz...”

- İstanbul 2010 Avrupa Kültür Başkenti etkinlikleri kapsamında, 27 Aralık 2010 tarihinde Yıldız Teknik Üniversitesi Davutpaşa Kampusu'nda bulunan Otağ-ı Hümayun restore edilerek açılmıştır.

Sözkonusu kampus alanı ve Otağ-ı Hümayun binası, geçmişte Türkiye yakın tarihinin en önemli siyasi davalarının ve işkencelerinin merkezi olmuştur.

Burada bulunan Davutpaşa Kışlası'nda. 12 Mart 1971 darbesinden sonra yüzlerce sol görüşlü genç, sendikacı, akademisyen, yazar, aydın bu kışlaya doldurulmuş, Türkiye'deki en önemli gençlik örgütlerinden biri olan DEV-GENÇ duruşmaları burada yapılmıştır.

Aynı kışla 12 Eylül darbesinden sonra, DİSK üye, temsilci ve yöneticilerinin hukuksuz bir biçimde kapatıldığı bir cezaevine dönüşmüş, Otağ-ı Hümayun binası ise DİSK'lilere yapılan işkencelerin merkezi haline getirilmiştir.

DİSK kışlanın kapatılmasından sonra, bu binanın insan hakları müzesi haline dönüştürülerek, bu utanç dolu dönemin unutulmaması için girişimlerde bulunmuştur.

Yaptığımız girişimler göz ardı edilerek, farklı bir amaçla binanın restore edilmesi ve bu karanlık tarihin izlerinin silinmesini protesto etmek üzere, açılışın yapıldığı 27 Aralık 2010 tarihinde, Otağ-ı Hümayun binasına yürüyüş düzenlenmiştir.

Rektörlüğün izniyle kampus kapısından girilmek istendiği esnada, polis DİSK kortejine joplarla saldırmıştır. Bütün bu yıpratma ve püştürtme çabaları boşa çıkarılmış ve Otağ-ı Hümayun önüne gelinerek, Genel Başkanımız Süleyman Çelebi tarafından bir basın açıklaması okunmuştur.

MESS Dayatmalarına Karşı METAL İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMA...

- DİSK Başkanlar Kurulu 23 Şubat 2011 tarihinde DİSK Genel Merkezinde toplanmış ve gündeminde yer alan;
- Torba Yasa Süreci; Metal işkolunda, Birleşik Metal-İş Sendikamızın grev süreci ve dayanışmanın örgütlenmesi; 1 Mayıs 2011; DİSK 14. Olağan Genel Kurulu konularını görüşmüştür.
- Birleşik Metal-İş Sendikamızın 25 Şubat 2011 tarihinde D.S.C Otomotiv Koluk Sis. San. Ve Tic. A.Ş işyerinde yaptığı basın açıklamasına Genel Başkanımız Süleyman Çelebi katılarak destek vermiştir.
- Birleşik Metal-İş Sendikamız tarafından 8 Mart 2011 günü Gebze Kapalı Spor

Balonu'nda "METAL İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMA GECEŞİ" düzenlenmiştir. Üye sendikalarımızın da destek verdiği geceye Genel Başkanı Süleyman Çelebi de katılarak bir konuşma yapmıştır.

- Birleşik Metal-İş Sendikamızın örgütlü olduğu ve toplu sözleşme uyuşmazlığı nedeniyle Eskişehir Doruk Ev Gereçleri Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti'de grev uygulaması 22 Mart 2011 tarihinde başlamıştır.
- Genel Başkan Yardımcımız Ali Cancı, Birleşik Metal-İş Sendikamızın örgütlü olduğu ve grevde bulunan Kocaeli'ndeki Standart Depo işyerini 24 Mart 2011 tarihinde ziyaret etmiş, grevdeki işçilere Konfederasyonumuzun dayanışma mesajını iletmıştır.
- Birleşik Metal-İş Sendikamızın MESS'e karşı yürüttüğü TİS görüşmelerinin uzlaşmazlıkla sonuçlanması ve grev kararlarının uygulanmaya başlanması üzerine Yönetim Kurulumuz tarafından 29 Mart 2011 tarihinde Gebze'de kurulu AREVA fabrikasında başlayacak grevi "Haydi Grevci Metal İşçileriyle Dayanışmaya" çağrısıyla bir dayanışma şölenine dönüştürme kararı alınmıştır.

Bu karar doğrultusunda 29 Mart 2011 tarihinde saat 10.00 da Haydarpaşa Garında buluşulmuş , trenle Gebze' ye hareket edilmiştir. Daha sonra Areva fabrikası önüne yürünmüş, işyeri önünde basın açıklaması gerçekleştirilmiştir.

TTB – TMMOB Eylemleri ve DİSK...

- Dev Sağlık-İş Sendikamızın da yer aldığı, sağlık alanında çalışan sağlık emekçilerinin örgütlü olduğu meslek birliği /sendika/dernekler tarafından "Sağlıkta Özelleştirmeye Karşı ÇOK SES TEK YÜREK" mitingi 13 Mart 2011 tarihinde Ankara Sıhhiye Meydanında yapılmıştır.
- TMMOB tarafından 15 Mayıs 2011 tarihinde Ankara'da "Haklarımız, Geleceğimiz, Hal-kımız, Ülkemiz İçin Ankara'dayız" mitingi yapılmış. Mitinge örgütümüz geniş katılımı destek vermiştir.

"SUSMAYACAĞIZ" Kampanyası

AKP iktidarı sermaye yanlısı ekonomik politikaları ve kendi ideolojisini topluma dayatması doğrultusunda iki yönlü saldırıların arttırılarak sürdürülmesine karşın, DİSK, KESK, TMMOB, TTB olarak bu soruna toplumumuzun ve kamuoyunun dikkatini çekmek amacıyla "SUSMAYACAĞIZ!" adı altında ortak kitlesel eylemler düzenlenmesi kararlaştırılmıştır.

Bu doğrultuda 18 Mart 2011 tarihinde saat 12.30'da eş zamanlı olarak; İstanbul, Taksim Gezi Parkı'nda; Ankara, Sakarya Meydanı'nda; İzmir, Konak Meydanı'nda kitlesel basın açıklamaları yapıldı.

1 Mayıs 2011 Çalışmaları

- DİSK Yönetim Kurulu, 1 Mayıs 2011 kutlamalarına ilişkin çalışmaları Mart ayı ortalarında başlatmıştır. Kutlamaların temel belgisi olarak "1 Mayıs'ta 1 Milyon Kişiyle

Taksim'deyiz" olarak belirlenmiştir. Çok sayıda afiş, duvar gazetesi, bildiri, gazete hazırlanarak örgütümüze dağıtılmıştır.

1 milyon kişiyi taksime taşıma hedefinin gereği olarak dışa dönük bir kampanya yürütülmesi ve çalışmaların erken başlatılması hedeflenmiştir.

- 1 Mayıs 2011 kutlamalarına ilişkin, 1 Mayıs Komitesi toplantısı 16 Mart 2011 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde yapılmıştır.
- 25 Mart 2011 tarihinde, DİSK, KESK, TMMOB, TTB temsilcileriyle DİSK Genel Merkezinde 1 Mayıs gündemiyle bir toplantı yapılmış, toplantıya Konfederasyonumuz adına Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven ve Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu katılmıştır.
- 1 Mayıs 2011 Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü'nün kutlanmasına yönelik çalışmalarını yürütmek üzere DİSK Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven başkanlığında, DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, DİSK İstanbul Merkez Temsilcisi Önder Atay ve Birleşik Metal-İş, Dev Sağlık-İş, Genel-İş, Lastik-İş, Nakliyat-İş, Sosyal-İş, Tekstil İşçileri Sendikalarımızın Örgütlenme Daire Başkanlarından oluşan DİSK 1 MAYIS KOMİTESİ, 29 Mart 2011 tarihinde DİSK Genel Merkezinde toplanmıştır.
- 7 Nisan 2011 tarihinde Türk-İş Genel Merkezi'nde 1 Mayıs 2011 kutlamalarının ortaklaştırılması amacıyla bir toplantı yapılmış, toplantıya Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün katılmıştır.
- DİSK 1 Mayıs Teknik Komitesi toplantısı 11 Nisan 2011 tarihinde DİSK Genel Merkezinde yapılmıştır.
- Siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleriyle ortak 1 Mayıs hazırlıklarına ilişkin olarak 11 Nisan 2011 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde bir araya gelinmiş, görüş ve öneriler alınmıştır.
- 1 Mayıs 2011 kutlamalarına ilişkin olarak 12 Nisan 2011 tarihinde Ankara'da Türk-İş Genel Merkezi'nde bir toplantı yapılmıştır. Bu toplantının ardından 1 Mayıs 2011 Ankara programı DİSK, KESK, Türk-İş, TTB, TMMOB temsilcilerinin katılımıyla Ankara, Yüksel Caddesi'nde yapılan basın açıklaması ile kamuoyuna duyurulmuştur.
- 13 Nisan 2011 tarihinde, İstanbul'daki Taksim Hill Oteli'nde gazetecilerle 1 Mayıs 2011 hazırlıkları konusunda özel bir toplantı düzenlenmiştir.
- 1 Mayıs İstanbul Bileşenlerinin 1 Mayıs kutlamalarına ilişkin basın açıklaması 14 Nisan 2011 tarihinde, saat 11.00'de Taksim Gezi Parkı'nda yapılmıştır.
- 1 Mayıs Komitesi, 15 Nisan 2011 tarihinde Türk-İş İstanbul 1 Bölge Temsilciliği'nde bir araya gelmiş ve daha sonra, İstanbul Valisi'ni makamında ziyaret ederek hazırlıklar konusunu görüşmüştür.

- 1 Mayıs hazırlıklarının ve programının oluşturulması amacıyla siyasi partiler ve demokratik kitle örgütü temsilcileriyle 18 Nisan 2011 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde bir araya gelinmiştir. Yapılan görüşmeler sonucunda, 1 Mayıs Komitesi tarafından oluşturulan program kamuoyuna açıklanmıştır: Bu programa göre şu etkinlikler gerçekleştirilmiştir:
- 14 Nisan 2011; Taksim Gezi Parkı'nda 1 Mayıs İstanbul Bileşenlerinin ortak basın açıklaması,
- 20 Nisan 2011; "Faili meçhul ve siyasi cinayetler için komisyon kurulması için 1 MAYIS'TA TAKSİMDEYİZ" başlığı altında, DİSK üyesi sendikaların, 1977 1 Mayıs'ında yitirdiklerimizin yakınları, siyasal cinayete uğramış aydın, gazeteci ve akademisyen yakınlarının katılımıyla Şişli'den Taksim Meydanı'na kadar yürüyüş,
- 26 Nisan 2011, "Basın üzerindeki baskıya son-tutuklu gazeteciler serbest bırakılması için 1 MAYIS'TA TAKSİMDEYİZ" başlığı altında, DİSK üyesi sendikaların, tutuklu basın mensupları yakınlarının katılımıyla Sultanahmet Meydanı'ndan Aksaray'a kadar yürüyüş.
- 27 Nisan 2011, "İşten atmalara hayır – sendikal özgürlükler için 1 MAYIS'TA TAKSİMDEYİZ" başlığı altında, DİSK üyesi sendikalar, işten çıkarılmış, direnişte ve grevde olan işçilerin katılımıyla Kadıköy Belediyesinden İskele'ye yürüyüş ve Beşiktaş'a motorla geçiş.
- 28 Nisan 2010, 1 Mayıs İstanbul Bileşenleriyle Türk-İş İstanbul Bölge Temsilciliği önünde buluşma ve 1 Mayıs 1977 şehitlerinin anılması için Kazancı Yokuşuna yürüyüş ve basın açıklaması, Şişhane'de 1 Mayıs 1989 şehidinin anılması, Kadıköy Belediyesi önünde 1 Mayıs 1996 şehitlerinin anılması.
- DİSK Başkanlar Kurulu 1 Mayıs 2011 hazırlıklarını görüşmek üzere 19 Nisan 2011 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde toplanmıştır.
- Konfederasyonumuz, 20 Nisan 2011 tarihinde TBMM Başkanlığına başvurarak "1 Mayıs 1977 ve 1996'da meydana gelen saldırılarda öldürülen vatandaşların faillerinin bulunması için araştırma komisyonu" kurulmasını talep etmiştir.
- İstanbul Taksim Meydanı'nda yapılacak 1 Mayıs 2011 mitingi ve öncesindeki yürüyüşler konusundaki son hazırlıkları görüşmek üzere DÖKK ve DİSK 1 Mayıs Komitesi ortak toplantısı 25 Nisan 2011 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde yapılmıştır.
- 29 Nisan 2011 tarihinde, Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilciliğinde bir basın toplantısı yapılmış ve 1 Mayıs kutlamalarına ilişkin son bilgiler kamuoyuna yansıtılmıştır.
- İş Sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü 1 Mayıs, işçi sınıfı ve emekçi halkın yeniden kazandığı Taksim Meydanı'nda 1 Mayıs 2011 tarihinde büyük coşku içinde kutlanmıştır.

DİSK üyeleri ve DİSK dostları Şişli Meydanı'nda oluşturdukları büyük bir kortejle Taksim Meydanı'na kadar yürüyüş yapmıştır. 1 Mayıs 2011 bugüne dek yapılan en kalabalık kutlama olarak tarihteki yerini almıştır.

- 5 Mayıs 2011 tarihinde katılan tüm demokratik kitle örgütleri, siyasi parti temsilcileriyle DİSK Genel Merkezi'nde bir toplantı yapılmış ve 1 Mayıs 2011 bütün yönleriyle değerlendirilmiştir.

Tutuklu gazeteciler ile dayanışma

Tutuklu gazeteciler Ahmet Şık ve Nedim Şener'in meslektaşları, çalışma arkadaşları, avukatları, dostları olan ve cezaevindeki düşünce suçlularının serbest bırakılması için "Dokunan Yansa Da Dokunacağız" diyerek 14 Nisan 2011 tarihinde, saat 12.30'da Kadıköy'de toplanılmıştır.

Ahmet Şık ve Ertuğrul Mavioğlu'nun birlikte yazdığı "Kırk Katır Kırk Satır- Ergenekon'u Anlama Kılavuzu" adlı kitabın "soruşturmanın gizliliğini ihlal ettiği" gerekçesiyle açılan ve Kadıköy'de görülen davanın karar duruşması 14 Nisan 2011 günü yapılmıştır. Ahmet Şık ve Nedim Şener'e destek için Kadıköy, Altıyol'daki Boğa Heykeli önünde toplanılarak Kadıköy Adliyesine gidilmiş, duruşma bitene kadar adliye önünde beklenmiştir.

"İşimiz-İş Güvencemiz Ve Halkın Sağlık Hakkı" Etkinlikleri Ve Dayanışma

- Türk Tabipler Birliği öncülüğünde, Devrimci Sağlık-İş Sendikamızın da içinde bulunduğu, sağlık ve sosyal hizmetler alanında örgütlü bulunan sendikalar ve meslek örgütlerinin "İşimiz, İş Güvencemiz ve Halkın Sağlık Hakkı" talepleriyle 19-20 Nisan tarihleri arasında bir eylem ve etkinlik programı oluşturulmuştur. Konfederasyonumuzun da kitlesel katılım ile destek verdiği eylem ve etkinlikler şu şekilde gerçekleştirilmiştir:

İSTANBUL; 12.00 İstanbul Tıp Fakültesi (Çapa) da toplanma ve yürüyüş, Haseki Hastanesi önünde basın açıklaması; 18.30 İstanbul Tıp Fakültesi (Çapa) da grev çağırısında sabaha kadar nöbet tutulması,

ANKARA; 12.00 Hacettepe Üniversitesi Hastanesi'nde toplanma, Sağlık Bakanlığı'na yürüyüş ve basın açıklaması,

ADANA; 11.00 Adana Numune Hastanesi (Hastaneler Bölgesi) toplanma, Uğur Mumcu Meydanı'na yürüyüş ve basın açıklaması

KOCAELİ; 12.00 Kocaeli Devlet Hastanesi'nde toplanma ve basın açıklaması

ANTALYA; 12.00 Akdeniz Üniversitesi Hastanesi'nde toplanma ve basın açıklaması

BURSA; 12.00 Uludağ Üniversitesi Hastanesi'nde toplanma ve basın açıklaması

İşten Atılmalara Karşı Sessiz Kalmayacağız

- Birleşik Metal-İş Sendikamızda örgütlendikleri için işten çıkarılan MAS-DAF işçileri, 10 Mayıs 2011 tarihinde sendikal hakları için Düzce'den İstanbul'a yürü-

yüşe başlamıştır. 18 Mayıs 2011 günü İstanbul'da olan işçiler; Birleşik Metal-İş Sendikamız önünde sendikamızın ve Konfederasyonumuzun yöneticileriyle ve diğer işçilerle buluşup, Ataşehir'deki MAS-DAF Makine Sanayi A. Ş. Merkez Ofisine yürümüştür. İşyeri önünde Genel Başkan Yardımcımız Ali Cancı tarafından bir basın açıklaması okunmuştur.

- Konfederasyonumuzun Yönetim Kurulu, Birleşik Metal-İş Sendikamızın örgütlü olduğu BEKAERT İzmit Çelik Kord. San. Ve Tic. AŞ işyerinde işten çıkarılan üyele-
rimizi 10 Mayıs 2011 ve 14 Mayıs 2011 tarihlerinde ziyaret etmiştir.
- Birleşik Metal-İş Sendikamıza üye oldukları için işten atılan Casper işçileri 31 Mayıs 2011 günü bir basın toplantısı yapmıştır. Basın toplantısına Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün katılarak, destek vermiştir.
- Dev Sağlık-İş Sendikamız 31 Mayıs 2011 tarihinde Samsun Gazi Devlet Hastanesi'nde gözaltına alınan direnişçilerle ilgili Taksim Meydanı'nda bir basın açıklaması yapmıştır. Basın açıklamasına Konfederasyonumuz adına Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün katılmıştır.
- 15-16 Haziran direnişinin 41. Yılında 15 Haziran 2011 günü Konfederasyonumuz Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu direnişteki Onteks işçilerini ziyaret etmiştir.
- Birleşik Metal-İş Sendikamız tarafından 25 Haziran 2011 tarihinde Casper Bilgisayar Fabrikası önünde düzenlenen dayanışma şölenine Konfederasyonumuz adına Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün katılmıştır.
- Adana Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesi'nde, Devrimci Sağlık-İş Çukurova Bölge Temsilciliği, SES Adana Şubesi ve Adana Tabip Odası; 23 Mayıs 2011'de hasta yönetimi ve rektörlükle bir protokol imzalamış ve bu imzalanan protokoldeki taleplerin karşılanması için 30 gün süre verilmiştir. Aradan 30 gün geçmesine rağmen hastane yönetiminin ve üniversite rektörünün hiçbir adım atmaması üzerine Balcalı hastanesi sağlık emekçileri 23 Haziran 2011 tarihinde tekrar direnişe geçmiştir. Dev Sağlık-İş Sendikamız konuyla ilgili 27 Haziran 2011 tarihinde Galatasaray Lisesi önünden Taksim Meydanı'na kadar bir yürüyüş düzenleyerek basın açıklaması yapmıştır. Sendikamızın eylemine Konfederasyonumuzu temsilen Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün katılmıştır.

Sendikal Hak Ve Özgürlükler Mücadelesinde Kararlıyız

- 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişinin 41. Yıldönümü dolayısıyla "Sendikal Hak ve Özgürlükler Mücadelesinde Kararlıyız" başlığı altında 2821-2822 sayılı yasaların değiştirilmesiyle ilgili 15 Haziran 2011 tarihinde ülke çapında Bölge Çalışma Müdürlükleri önünde 12.00-13.00 saatleri arasında bölgesel etkinlikler yapılmıştır. Hazırlanan programa göre yapılan etkinlikler şunlardır:
- İSTANBUL BÖLGE: 15 Haziran 2011, Saat: 11.30 Genel-İş Aksaray İstanbul Bölge

Şubesinde toplanma ve Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde kitlesel basın açıklaması,

- AKDENİZ BÖLGE: 15 Haziran 2011, Çarşamba 12.00 Antalya Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde kitlesel Basın Açıklaması
- ANKARA BÖLGE: 15 Haziran 2011, Saat: 12:00 Ankara İŞKUR'un bulunduğu Apdi İpekçi Parkı kitlesel basın açıklaması
- DİYARBAKIR BÖLGE: 15 Haziran 2011, Saat: 12:00 Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde kitlesel basın açıklaması
- EGE BÖLGE: 15 Haziran 2011, Saat: 12:00'de Konak Kemeraltı girişinde toplanma ve Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde kitlesel basın açıklaması
- ESKİŞEHİR BÖLGE: 15 Haziran 2011, Saat: 14:00'de Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde kitlesel basın açıklaması.
- GAZİANTEP BÖLGE: 15 Haziran 2011, Saat: 12.30 Yeşilsu Parkı toplanma, Bölge Çalışma Müdürlüğü önüne yürüyüş ve basın açıklaması
- KARADENİZ BÖLGE: 15 Haziran 2011, Saat: 10:00 Samsun Atakum Belediyesi önünde kitlesel basın açıklaması
- KONYA İL TEMSİLCİLİĞİ: 14 Haziran 2011, Saat: 19:30 DİSK Konya İl Temsilciliğinde Seminer Sinevizyon Gösterisi; Tarih: 15 Haziran 2011, Saat: 12:30 Konya Bölge Temsilciliği önünde kitlesel basın açıklaması
- TRAKYA BÖLGE: Tarih: 15 Haziran 2011, Saat: 12.30'da Edirne Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğünde buluşma ve Bölge Çalışma Müdürlüğü önüne kadar kitlesel yürüyüş ve basın açıklaması.

Torba Yasanın Getirdiklerine Karşı Mücadele ...

Genel İş Sendikamız tarafından TBMM'nin açılacağı gün olan 28 Haziran 2011 tarihinde eş zamanlı olarak İstanbul, Ankara ve sendikamızın şube ve temsilciliklerinin bulunduğu tüm illerde Torba Yasa'nın 166. Maddesi ile ilgili basın açıklaması yapılmıştır. Basın açıklamalarına Konfederasyonumuzun üyesi sendikalarımız tarafından da destek verilmiştir.

Ankara: Sakarya Meydanın da , İstanbul: Saraçhane Parkın da kitlesel gösteriler gerçekleştirildi .

Direnişler Sürüyor...

- Günlerdir direnişlerini sürdüren Birleşik Metal İş Sendikamızın üyesi GA Klima işçileri 4 Ağustos 2011 tarihinde AKM önünde toplanarak Alman Konsolosluğuna yürümüşlerdir. Burada Konsolosla görüşerek bir basın açıklaması yapılmıştır. Daha sonra diğer katılımcı sendikalarla birlikte direnişte bulunan Devrimci Sağlık-İş Sendikamız üyesi Güllü Hanoğlu'na destek vermek için Beyoğlu İlk-yardım Hastanesine gidilmiştir. Yönetim Kurulu Üyemiz ve DİSK Örgütlenme

Dairesi Başkanımız Ali Rıza Küçükosmanoğlu bu toplantılara katılarak konuşma yapmıştır.

- Devrimci Sağlık İşçileri Sendikamızın üyesi ve Beyoğlu İlyayardı Hastanesi'nde taşeron işçisi olarak çalışan Güllü Hanoğlu'nun işten çıkarılması üzerine Hanoğlu tarafından başlatılan direnişe destek amacıyla imza kampanyası açılmıştır. Toplanan imzalar Çemberlitaş'ta bulunan İl Sağlık Müdürlüğü'ne götürülmüş, DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu tarafından bir basın açıklaması yapılmıştır.

Sendikamızın ve üyemizin kararlı direnişi sonucunda, Güllü Hanoğlu, mücadeli kazanmış ve işe iadesi sağlanmıştır.

- Nakliyat-İş Sendikamız örgütlendiği Konya'da bulunan Birnek işverenin işçileri işten çıkarmaya başlaması üzerine, işyerinde direniş başlatılmış, işçilerin işlerine dönmeleri sağlanmıştır.

12 Eylül "Ne Unuturuz – Ne Affederiz"

- 12 Eylül askeri darbesinin yıldönümünün de DİSK üyesi işçiler, 12 eylül 2011 tarihinde Taksim Gezi Parkı'nda toplanarak protesto gerçekleştirmişlerdir. Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün burada bir açıklama yapmıştır.

Kıdem Tazminat Hakkımız Gasbedilemez...

AKP iktidarının Hükümet programında yeralan "Kıdem Tazminatının Fona Devredilmesi" konusunda DİSK ve üye sendikalar tarafından yurt genelinde kampanya başlatılmıştır.

Gazeteler, bildiriler, duvar gazeteleri çıkararak dağıtımlarını gerçekleştirilmiş, sendikalarımızın şubelerinin bulunduğu tüm illerde yürüyüşler yapılmıştır.

"İnsanca Yaşam İçin Eşit, Özgür, Demokratik Bir Türkiye İstiyoruz"

DİSK Başkanlar Kurulu 29 Eylül 2011 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde toplanarak, kıdem tazminatı, torba yasa uygulamaları ve istihdam büroları konularında daha önce başlatılan kampanyanın genişletilmesini kararlaştırmıştır.

Bütün DİSK bölge temsilciliklerinde, hem 8 Ekim 2011 yapılması planlanan mitinge çağrı hem de kıdem tazminat fonu ve torba yasaların protesto edildiği kitlesel basın açıklamaları gerçekleştirilmiştir.

DİSK, KESK, TMMOB, TTB tarafından ortaklaşa düzenlenen "İnsanca Bir Yaşam İçin EŞİT, ÖZGÜR, DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE İstiyoruz Mitingi" 8 Ekim 2011 tarihinde, Ankara'da büyük bir katılımı yapılmıştır.

"yılmayacağız – teslim olmayacağız – direneceğiz"

Hükümet programında gündeme getirilen Kıdem tazminatlarına yönelik girişimler, istihdam büroları, torba yasa içinde gerçekleşen işçi sürgünleri ve yapılan zamlar

AKP iktidarının yeni saldırı politikalarının devamı niteliğindedir.

Sendikaların başta üyeleri olmak üzere örgütlü veya örgütsüz “ tüm çalışanların çalışma ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi” temel görevi bu konuda mücadeleci bir tutum almayı gerektirmektedir..

Bu durumu değerlendiren DİSK Yönetim Kurulu ;

KIDEM TAZMİNATI konusunda yapılmak istenen değişikliklere karşı,

TORBA YASASININ yarattığı işçi sürgünlerine karşı,

İSTİHDAM BÜROLARI kandırmalarına karşı,

ZAMLARA karşı

“YILMAYACAĞIZ – TESLİM OLMAYACAĞIZ – DİRENECEĞİZ” adı altında bir kampanya başlatılmasını kararlaştırmıştır.

DİSK olarak Kampanya kapsamında hazırlanan broşürler, duvar gazeteleri, bildiriler Sendikalarımıza, Bölge Temsilciliklerine, gönderilmiştir.

Bu kampanya içersinde ülke çapında kitlesel basın açıklamaları ve toplantılar gerçekleştirilmiştir.

Kitlesel basın açıklamaları DİSK Yönetim Kurulu üyeleri, DİSK Başkanlar Kurulu üyeleri, Sendikalarımız yönetim Kurulu üyeleri yanında bölge sınırları içindeki üyelerimizin katılımıyla; 17 Kasım 2011 Kocaeli; 21 Kasım 2011 Gaziantep; 22 Kasım 2011 Konya; 30 Kasım 2011 İzmir; 14 Aralık 2011 İstanbul'da yapılmıştır.

“İZMİR de tutuklanan sendikacılarla dayanışma...”

İzmir de taşeron uygulamalarına karşı genel hizmetler işkolunda başarılı bir mücadele sürdürülmüştür. Bu mücadeleden önemli sonuç da alınmıştır.

Ancak İzmir Büyükşehir belediyesinde yürütülen bir soruşturma nedeniyle, İzmir de bulunan bir şube yönetimin de bulunan başta şube başkanımız Cafer GONCA (daha sonra Genel İş genel Yönetim kurulu üyeliğine seçilmiştir.) Şube sekreteri Memiş SARI Ve bazı şube yönetici ve temsilcilerimiz tutuklanmışlardır.

Bu durum çeşitli gösterilerle protesto edilmiş ve tutuklu sendikacılarla dayanışma sergilenmiştir.

30 kasım 2011 tarihinde yapılan İzmir deki DİSK Yönetim Kurulu Üyelerinin de katıldığı eylem bir dayanışma şölenine dönüştürülmüştür.

Cezaevinde bulunan DİSK üleriyle dayanışma için 30 Aralık 2011 tarihinde İstanbul başta olmak üzere tüm bölgelerde etkinlikler yapıldı. Cezaevinde bulunan DİSK üyelerine PTT'lerden yeni yıl vesilesiyle kartpostal gönderildi.

“tutuklamalara karşı, alanlardayız...”

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB öncülüğünde bir araya gelen emek ve meslek örgütleri, demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler, “Emek ve Demokrasi Güçleri” olarak 3 Aralık`ta tüm illerde alanlara çıkarak kitlesel basın açıklamaları ile yaşanan baskı ve şiddet ortamına karşı tepkilerini dile getirmişlerdir.

Kitlesel basın açıklamaların da dört ana talep öne çıkarılmıştır.

- Özel Yetkili Mahkemeler Kaldırılsın
- Terörle Mücadele Kanunu Kaldırılsın
- Gözaltı ve Tutuklamalara Son Verilsin
- Tutuklananlar Serbest Bırakılsın

Merkezi eylem Ankara da gerçekleştirilmiş, ve tüm katılımcılar adına yapılan basın açıklaması DİSK Genel Sekreteri Tayfun GÖRGÜN tarafından okunmuştur.

Diğer bölgelerde gerçekleştirilen etkinlikler aşağıdadır.

ANKARA

Saat: 12.00 / Kolej Kavşağı

İSTANBUL

Saat: 13.00 / Taksim Tramvay Durağı

İZMİR

Saat: 15.00 / Basmane Meydanı

ADANA

Saat: 13.00 / 5 Ocak Meydanı

ADİYAMAN

Saat: 13.00 / Demokrasi Parkı

ANTALYA

Saat: 14.00 / Üçkapılar

AMASYA

Saat: 13.00 / Yavuz Selim Meydanı

BURSA

Saat: 15.00 / Fomara Meydanı

ERZİNCAN

Saat: 13.30 / Cumhuriyet Meydanı

ESKİŞEHİR

Saat: 13.00 / Hamamyolu Saat Kulesi Önü

GAZİANTEP

Saat: 13.00 / Kırkayak Parkı

GİRESUN

Saat: 13.00 / Atapark

HATAY

Saat: 13.00 / Eğitim-Sen Önü

İSKENDERUN

Saat: 11.30 / Pac Meydanı

KARABÜK

Saat: 13.30 / Sendika Bina Önü

KARS

Saat: 13.00 / Sendika Bina Önü

KASTAMONU

Saat: 14.00 / Nasrullah Meydanı

KIRKLARELİ

Saat: 14.30 / Öğretmenevi Önü

MARDİN

Saat: 12.30 / KESK Binası Önü

NİĞDE

Saat: 13.00 / Hükümet Meydanı

ORDU

Saat: 13.00 / Sırrı Paşa Caddesi

SAMSUN

Saat: 13.00 / İstiklal Caddesi Süleymaniye Geçidi

ARAŞTIRMA DAİRESİ ÇALIŞMA RAPORU

Çalışma dönemimizde araştırma dairemiz, DİSK Araştırma Enstitüsü'nün (DİSK-AR) yeniden yapılandırılmasına dair çabaların sürdüğü ve bu anlamda somut adımların atıldığı bir faaliyeti önüne koymuştur. Bu kapsamda sürdürülen faaliyetler 13. Genel Kurulumuzun yapıldığı Şubat 2008 tarihinden Kasım 2008 tarihine kadar DİSK Genel Sekreter Yardımcısı Perihan Sarı'nın koordinatörlüğünde sürdürülmüştür. Kendisinin görevi bırakmasından sonra kısa bir süre ara verilen faaliyetler, Ocak 2009-Mart 2010 tarihleri arasında Erhan Bilgin tarafından yürütülmüştür. Mart 2010 tarihinde F. Serkan Öngel'in daire müdürü olarak göreve getirilmesi ile DİSK-AR'ın yeniden yapılandırılması çalışmaları hızlanmıştır. Bu faaliyet döneminde (2008 Şubat-2011 Aralık) araştırma dairemiz tarafından yapılan faaliyetler şunlardır:

EMEK-AKADEMI İŞBİRLİĞİ

DİSK Araştırma Enstitüsü'nün yeniden kurumsal bir yapıya kavuşturulması ve akademik alan ile emek alanı arasında kalıcı bir ilişkinin kurulması için akademisyenler, akademisyen adayları (yüksek lisans ve doktora öğrencileri) ve bağımsız araştırmacılar ile bir danışma meclisinin oluşturulması, bu meclis tarafından bir koordinasyon kurulunun belirlenmesi ve böylelikle DİSK-AR bünyesinde süregelen bir faaliyetin örgütlenmesi planlanmıştır.

Bu plan dahilinde DİSK-AR Danışma Meclisi oluşturma çalışmalarına Şubat 2011 tarihinde başlanmış, bu kapsamda ağırlığını genç akademisyenlerin oluşturduğu bir ekiple, yapılması düşünülen hazırlık toplantısı için çalışmalar gerçekleştirilmiştir. DİSK-AR Danışma Meclisi Hazırlık Toplantısı 7 Mayıs 2011 Cumartesi günü Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi toplantı salonunda 30 civarı akademisyen, akademisyen adayı, kurum temsilcisi ve sendika uzmanlarımızın katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Yönetim Kurulumuz adına Genel Başkan Yardımcımız Ali CANCI'nın açılış konuşmasını yaptığı toplantıda emek akademi işbirliğinin nasıl olması gerektiğine ve DİSK'in üzerine düşen görevlere işaret edilmiş, kurulmaya çalışılan danışma meclisi konusundaki yaklaşım ilgi ile karşılanmıştır.

Hazırlık toplantılarından ikincisi 3 Kasım 2011 tarihinde "DİSK-AR Yeniden Yapılanırken İhtiyaçlar ve Olanaklar" gündemi ile Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi (AÜSBF) 230 nolu sınıfta gerçekleştirilmiştir. Araştırma Enstitümüz müdürü Serkan ÖNGEL'in yönettiği toplantıya çoğunluğu AÜSBF'den olmak üzere 20'ye yakın akademisyen ve akademisyen adayı katılmıştır. Toplantıda Danışma Meclisi bünyesinde oluşturulması düşünülen DİSK-AR Koordinasyon Kurulu'nda yer almak üzere Denizcan Kutlu görevlendirilmiştir.

Yapılan bu toplantılardan alınan görüşler çerçevesinde çağrısı yapılan DİSK-AR Danışma Meclisi, 19 Kasım 2011 tarihinde Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde toplanmıştır. Toplantıya İstanbul ağırlıklı bir katılım sağlanmıştır. Çeşitli üniversitelerden yaklaşık 30 akademisyen ve akademisyen adayı ile kurum temsilcilerinin ve sendika uzmanlarının katıldığı toplantının açılış konuşmasını Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün yapmıştır. Toplantı sonucunda DİSK-AR'ın kurumsallaşmasının ve gerek kadrosal gerekse mali açıdan güçlendirilmesinin önemli olduğu, bu kapsamda yapılacak faaliyetlerin ko-

ordine edilmesi amacıyla bir koordinasyon kurulunun oluşturulması kararlaştırılmıştır. Toplantı sonunda 8 kişiden oluşan bir koordinasyon kurulu belirlenmiştir. Koordinasyon Kurulu'nda yer alan isimler şunlardır:

Kurtar TANYILMAZ, Yard. Doç. Dr. Marmara Ü., M. Meryem KIROĞLU, Öğr. Gör. Dr. Marmara Ü., Özgün AKDURAN, Araş. Gör. Dr. İstanbul Ü., Denizcan KUTLU, Araş. Gör. Ankara Ü., Barış Alp ÖZDEN, Araş. Gör. Dr. Y.T.Ü., Mutlucan ŞAHAN, Araş. Gör. G.S.Ü., İrfan KAYGISIZ, Toplu-sözleşme Uzmanı, Birleşik Metal İş, Serkan ÖNGEL, Dr., DİSK-AR Müdürü.

Bu faaliyet kapsamında DİSK-AR tarafından 2'si hazırlık toplantısı olmak üzere düzenlenen 3 toplantıya katılan 60 kişi ile birlikte toplam 170 kişiden oluşan bir mail listesi oluşturulmuştur.

DİSK-AR faaliyeti kapsamında amaç ve yapılması düşünülen faaliyetler aşağıda kısaca özetlenmiştir.

Amaç: DİSK ve üyesi sendikaların çalışmalarını, bilimsel temellere dayandırmak için gerekli altyapıyı hazırlamak, çalışma ve yaşama koşullarına ilişkin gerekli incelemeleri ve araştırmaları yapmak, emek alanı ile akademi arasında kalıcı ve sürekli bir ilişki kurmak amacıyla DİSK Araştırma Enstitüsü bünyesinde bir Danışma Meclisi oluşturulmaktadır. Danışma Meclisi (DM) faaliyetleri, DM tarafından belirlenen ve DİSK yönetim kuruluna sunulan isimlerden oluşan DM Koordinasyon Kurulu tarafından koordine edilir. DM Koordinasyon Kurulu'na DİSK-AR adına DİSK Araştırma Dairesi başkanlık eder.

Faaliyet konusu: DİSK-AR Danışma Meclisi Koordinasyon Kurulu ile;

- 1) Günümüz ekonomik ve sosyal ortamında günceli izleyip emekten yana çözümler üreten,
- 2) Akademik dünya ile sınıfın ilişkilerini kurumsal bir zemine taşıyan,
- 3) Öğrenci gençliğin, akademik çalışmalarını ve ilgisini işçi sınıfının sorunları ve ihtiyaçları alanına çeviren,
- 4) Üniversitelerde emekten yana tutumunu ortaya koyan akademisyenlerle işbirliği içinde öğrencilerin sendikal alana katkı yapmasını sağlayan etkinlikler, saha çalışmaları düzenleyen,
- 5) Üye sendikalarımızın araştırma daireleri ile gerekli koordinasyon sağlanarak çalışmaların ortaklaştırın
- 6) Bilim insanlarının birikimlerinden faydalanan ve onların çalışmalarına katkı sunmayı da bir hedef olarak önüne koyan bir faaliyeti hedeflemektedir.

Kurullar: DİSK-AR'ın faaliyet alanını geliştirmek ve etkinliğini artırmak amacıyla, ilgili yönetmelikte tanımlanan Danışma Kurulu'nun yapısının genişletilmesi, zamana bağlı olarak değişen koşulları da dikkate alarak yeni kurullar oluşturulması amaçlanmaktadır. Bu kurullar ve faaliyetler konusunda DİSK-AR Danışma Meclisi ve koordinasyon kurulu önemli bir rol oynayacaktır. Bu kapsamda DİSK-AR bünyesinde oluşturulması düşünülen kurumlar şunlardır.

DİSK-AR Danışma Meclisi: DİSK-AR Danışma Meclisi, DİSK-AR faaliyetlerinin etkinliği

artırmak üzere farklı disiplinlerden akademisyen ve uzmanların katılımı ile oluşturulur. Meclisin çalışma esasları, yönetim kurulunun çıkartacağı bir yönetmelikle belirlenir. Bu kurulun üyeleri arasından bir sekreteryaya oluşturulur. Bu sekreteryaya, DİSK Araştırma Dairesi ile ortak çalışmalar yürütür. DİSK Danışma Meclisi ve sekreteryaasının faaliyetlerinden DİSK Araştırma Dairesi yönetim kuruluna karşı sorumludur.

GENÇ-AR: DİSK-AR'a bağlı olarak çalışacak olan Genç Araştırmacılar Kulübü (GENÇ-AR), Üniversitelerde lisans, yüksek lisans ve doktora düzeyinde eğitime devam eden ya da DİSK-AR tarafından yürütülen araştırma çalışmalarına katkı vermek isteyen gençlerin katılımıyla oluşur. Kulüp, DİSK-AR'ın yürüttüğü faaliyetlere teknik ve uygulama alanında katkı sağlar. Gençlerin katkısı gönüllük temelindedir. DİSK-AR, GENÇ-AR faaliyetlerine katılımda başarı gösteren gençler için, yönetim kuruluna burs teklifinde bulunabilir. Bursun verilmesi Yönetim Kurulu onayına bağlıdır.

Sınıf Araştırmaları Ağı: Emek alanına yönelik çalışma yapan kuruluşlar arasında iletişimi organize etmek, yapılan çalışmaları ortaklaştırmak, açığa çıkan ürünleri paylaşmak ve gerektiğinde ortak faaliyetler yürütmek amacı ile DİSK-AR'ın öncülüğünde oluşturulur.

DİSK-AR İşçi Akademisi: İşçi sınıfının yaşadığı temel sorunlara dair olarak, oluşturulacak ve konunun uzmanlarının ders verdiği eğitim programları düzenlenecektir. Bu programlara katılmak isteyenler ön kayıt yoluyla başvurabilecekler, sendikalarımızın üyeleri faaliyetlerden ücretsiz olarak yararlandırılacaktır.

Hedefler: DİSK-AR'ın Danışma Meclisi ve Koordinasyon Kurulu ile birlikte hedeflediği faaliyetler şunlardır:

1- Süreli bülten: Türkiye'de ki, ekonomik, siyasal, kültürel ve sosyal gerçekleri ortaya koymak amacıyla düzenli olarak yayınlanan bir bülten faaliyetinin yapılması.

2- Güncel raporlar: Aylık olarak, açlık ve yoksulluk, işsizlik, büyüme oranları, reel ücretlerde yaşanan erime, bütçe vb. konularda raporlar sunularak kamuoyu ile paylaşılması.

3- Sektörel Analizler: Sektörlere yönelik analiz raporlarının hazırlanması.

4- Eğitim broşürleri: Çeşitli konularda, sendikamız üyesi olan ya da olmak isteyen işçilere yönelik olarak anlaşılması kolay, eğitim broşürlerinin hazırlanması.

5- Atölye çalışmaları: DİSK-AR Danışma Meclisi Sekreteryası ile birlikte belirlenen konularda görüş oluşturmak üzere toplantılar düzenlemek.

6- Saha çalışmaları: İşçi sınıfının yapısını ortaya koymak amacı ile üniversitelerle ortak faaliyetler kapsamında farklı sektörlerde saha çalışmaları yapmak ya da yaptırmak.

7- Almanaklar: Yıllık olarak eylem almanaklarının çıkartılması, güncel eylem pratiklerinin kalıcılaştırılmasına yönelik dokümantasyon, sözlü tarih vb. çalışmaların yapılması. Yıllık ekonomik ve sosyal gelişmelerin açıklandığı almanakların hazırlanması.

8- Veritabanları: Ekonomik ve sosyal göstergeler, reel ücret endeksleri, sektörel veriler ile ilgili açık kaynak veritabanlarının oluşturulması, işçi eylemleri veritabanının yaratılması.

9- Sınıf kitaplığı: İşçi sınıfının tarihsel konumu ve günümüzde sendikal örgütlenmeye yönelik olarak, bir sınıf kitaplığı oluşturmak.

10- Eğitim dökümanları: İşçi akademisi ve sendikal eğitimler için programlar hazılamak.

11- DİSK-AR destek fonu: Akademik yarışmaların, prestij getirecek yayınların, verilecek bursların, desteklenecek saha çalışmalarının, basılacak yayınların maliyetlerinin karşılanması için bir destek fonunun hazırlanması.

GÜNCEL RAPORLAR: Araştırma dairemiz, faaliyet dönemi boyunca işsizlik, yoksulluk, kriz, ücretlerde erime, çalışma süreleri, enflasyon, asgari ücret, taşeronlaşma vb. konularda çok sayıda güncel rapor hazırlamış ve bu raporları kamuoyu ile paylaşmıştır. Bu kapsamda açıklanan raporların yıllara göre dağılımı aşağıdadır.

2009 Yılı

1. 5 Mart 2009 Enflasyon Raporu
2. 16 Mart 2009 İstihdam Raporu
3. 31 Mart 2009 Milli Gelir Raporu
4. 16 Nisan 2009 İstihdam Raporu
5. 5 Haziran 2009 DİSK-AR: Sanayide Üretim Raporu
6. 30 Haziran 2009 DİSK-AR: Milli Gelir Raporu
7. 1 Temmuz 2009 DİSK-AR: Asgari Ücret Raporu
8. 15 Temmuz 2009 DİSK-AR: İstihdam Raporu

2010 Yılı

1. 29 Mart 2010 İstihdam Raporu
2. 18 Nisan 2010 DİSK-AR: “1,5 Milyon Sigortalı Kayıp”
3. 20 Haziran 2010 İstihdam Raporu
4. 1 Temmuz 2010 Asgari Ücret Raporu
5. 26 Temmuz 2010 İstihdam Raporu
6. 9 Ağustos 2010 Açlık ve Yoksulluk Sınırı Raporu
7. 18 Ağustos 2010 İstihdam Raporu
8. 4 Eylül 2010 Açlık ve Yoksulluk Sınırı Raporu
9. 20 Eylül 2010 İstihdam Raporu
10. 26 Eylül 2010 Sanayi’de İstihdam Ve Reel Ücretler Raporu
11. 5 Ekim 2010 Açlık ve Yoksulluk Sınırı Raporu
12. 17 Ekim 2010 İstihdam Raporu
13. 24 Ekim 2010 Hizmet ve Ticaret Sektörlerinde İstihdam ve Reel Ücretler Raporu
14. 7 Kasım 2010 Açlık ve Yoksulluk Sınırı Raporu
15. 23 Kasım 2010 İstihdam Raporu
16. 12 Aralık 2010 Açlık ve Yoksulluk Sınırı Raporu
17. 17 Aralık 2010 Asgari Ücret Raporu-1
18. 19 Aralık 2010 Asgari Ücret Raporu-2
19. 26 Aralık 2010 İstihdam Raporu
20. 29 Aralık 2010 Asgari Ücret Raporu-3
21. 31 Aralık 2010 Asgari Ücret Raporu-4

2011 Yılı

1. 3 Ocak 2011 Taşeronlaşma Raporu
2. 23 Ocak 2011 İstihdam Raporu

3. 31 Ocak 2011 Sanayide Reel Ücretler Raporu
4. 20 Şubat 2011 İstihdam Raporu
5. 13 Mart 2011 Sanayide Reel Ücretler Raporu
6. 16 Mart 2011 İstihdam Raporu
7. 17 Nisan 2011 İstihdam Raporu
8. 30 Nisan 2011 Çalışma Süreleri Raporu
9. 19 Haziran 2011 İstihdam Raporu
10. 28 Haziran 2011 Asgari Ücret Raporu
11. 10 Temmuz 2011 İşsizlik Sigortası Raporu
12. 14 Ağustos 2011 Enflasyon Raporu
13. 25 Eylül 2011 Milli Gelir Raporu
14. 31 Ekim 2011 Asgari Ücret Raporu
15. 7 Aralık 2011 Açlık ve Yoksulluk Sınırı Raporu
16. 26 Aralık 2011 Asgari Ücret ve Ekonomik Büyüme Raporu
17. 29 Aralık 2011 Asgari Ücretin Alım Gücü Raporu
18. 4 Ocak 2011 Asgari Ücretlinin 2012 Yılı Alım Gücü Raporu
19. 4 Ocak 2011 Aralık Ayı Açlık ve Yoksulluk Sınırı Raporu

Yayınladığımız raporlar çok sayıda gazetede yer bulmuştur. Bu haberlerin hepsini takip etme olanağı sınırlıdır. Haber takip siteleri ise çoğu zaman eksik bir biçimde bu haberleri takip edebilmektedir. Derleyebildiğimiz kadarı ile raporlarımız 2009 yılında 23, 2010 yılında 200, 2011 yılında (Ocak 2012 başı dahil) 110 ulusal gazetede ve çok sayıda yerel gazetede yer bulmuştur.

Yayınladığımız araştırmalar çok sayıda televizyonda yayınlamış, konu ile ilgili olarak pek çok televizyon programına katılım sağlanmıştır. Söz konusu yayınların takibi konusunda sıkıntılar bulunmaktadır. Ancak Ajanspress medya takip sistemi ile yapılan analizde, sadece 2011 yılında 100'ü aşkın programda raporlarımız değerlendirilmiştir.

Katıldığımız Televizyon Programları: Faaliyet dönemimizde, araştırma dairemizin yaptığı araştırmalar üzerinden pek çok televizyon programına katıldık bu programlardan bazıları şunlardır:

- 29 Mart 2010 SKYTürk televizyon kanalında Uyanış Tuğtaş'ın sunduğu "İşin Aslı" programına canlı telefon bağlantısı ile katılındı
- 22 Haziran 2010 SKYTürk televizyon kanalında Uyanış Tuğtaş'ın sunduğu "İşin Aslı" programına canlı telefon bağlantısı ile katılındı
- 5 Ekim 2010 Kanal B kanalında Ana Haber programına Araştırma Daire Müdürümüz Serkan Öngel açlık ve yoksulluk sınırı ile ilgili açıklamalarda bulundu.
- 24 Kasım 2010 Kanal B kanalında Ana Haber programına Araştırma Daire Müdürümüz Serkan Öngel işsizlik ile ilgili açıklamalarda bulundu.
- 1 Aralık 2010 CNBCE televizyon kanalında Melda Yener'in sunduğu "Finans Cafe" programına Araştırma Daire Müdürümüz Serkan Öngel ulusal istihdam strateji belgesi ile ilgili konuk olarak katıldı.
- 28 Aralık 2010 CNBCE televizyon kanalında Melda Yener'in sunduğu "Finans Cafe" programına canlı telefon bağlantısı ile katılındı.

- 31 Ocak 2011 CNBCE televizyon kanalında Melda Yener'in sunduğu "Finans Cafe" programına canlı telefon bağlantısı ile katılındı.
- 2 Şubat 2011 SKYTürk televizyon kanalında Uyanış Tuğtaş'ın sunduğu "İşin Aslı" programına canlı telefon bağlantısı ile katılındı
- 1 Mart 2011 TV8 televizyon kanalında Bahar Feyzan tarafından sunulan 50 dakika programına, Araştırma Daire Müdürümüz Serkan Öngel gelir dağılımı ile ilgili konuk olarak katıldı.
- 17 Mart 2011 SKYTürk televizyon kanalında Uyanış Tuğtaş'ın sunduğu "İşin Aslı" programına canlı telefon bağlantısı ile katılındı.
- 24 Haziran 2011 IMCTV televizyon kanalında Ertuğrul Mavioğlu tarafından sunulan "Mercek Altı" programına, Araştırma Daire Müdürümüz Serkan Öngel gelir dağılımı ile ilgili konuk olarak katıldı.
- 14 Temmuz 2011 CNBCE televizyon kanalında Melda Yener'in sunduğu "Finans Cafe" programına canlı telefon bağlantısı ile katılındı.
- 15 Temmuz 2011 IMCTV televizyon kanalında Osman Biçer tarafından sunulan "Biraz da Ekonomi" programına, Araştırma Daire Müdürümüz Serkan Öngel gelir dağılımı ile ilgili konuk olarak katıldı.
- 1 Ağustos 2011 CNBCE televizyon kanalında Melda Yener'in sunduğu "Finans Cafe" programına canlı telefon bağlantısı ile katılındı.
- 4 Ağustos 2011 IMCTV televizyon kanalında Osman Biçer tarafından sunulan "Biraz da Ekonomi" programına, Araştırma Daire Müdürümüz Serkan Öngel gelir dağılımı ile ilgili konuk olarak katıldı.
- 16 Eylül 2011 IMCTV televizyon kanalında Osman Biçer tarafından sunulan "Biraz da Ekonomi" programına, Araştırma Daire Müdürümüz Serkan Öngel gelir dağılımı ile ilgili konuk olarak katıldı.
- 20 Eylül 2011 CNBCE televizyon kanalında Melda Yener'in sunduğu "Finans Cafe" programına canlı telefon bağlantısı ile katılındı.
- 26 Eylül 2011 SKYTürk televizyon kanalında Uyanış Tuğtaş'ın sunduğu "İşin Aslı" programına canlı telefon bağlantısı ile katılındı.
- 14 Ekim 2011 CNBCE televizyon kanalında Melda Yener'in sunduğu "Finans Cafe" programına canlı telefon bağlantısı ile katılındı.
- 17 Ekim 2011 IMCTV televizyon kanalında Osman Biçer tarafından sunulan "Biraz da Ekonomi" programına, Araştırma Daire Müdürümüz Serkan Öngel gelir dağılımı ile ilgili konuk olarak katıldı.
- 14 Kasım 2011 IMCTV televizyon kanalında Osman Biçer tarafından sunulan "Biraz da Ekonomi" programına, Araştırma Daire Müdürümüz Serkan Öngel gelir dağılımı ile ilgili konuk olarak katıldı.
- 22 Aralık 2011 IMCTV televizyon kanalında Osman Biçer tarafından sunulan "Biraz da

Ekonomi” programına, Araştırma Daire Müdürümüz Serkan Öngel gelir dağılımı ile ilgili konuk olarak katıldı.

● 26 Aralık 2011 SKYTürk televizyon kanalında 13 Haber Bültenine dairemiz tarafından yapılan araştırma ile ilgili olarak canlı telefon bağlantısı ile katılındı.

● 29 Aralık 2011 SKYTürk televizyon kanalında 16 Haber Bültenine asgari ücret ile ilgili olarak canlı telefon bağlantısı ile katılındı.

BÜLTEN VE DİĞER RAPORLAR:

Araştırma daire faaliyetleri kapsamında zaman zaman kamuoyunu bilgilendirmeye yönelik kapsamlı rapor, broşür ve bildiriler çıkartılmıştır. Bu kapsamda ayrıca güncel raporların bir araya getirilerek düzenli bülten haline getirilmesi kararlaştırılmış ve bu bültenlerin düzenli bir yayına dönüştürülmesi amaçlanmıştır. Bu dönemde yayınlanan ve/veya hazırlanan rapor ve broşürler şunlardır:

● 3 KASIM 2008 Yaşanmakta olan krizle ilgili olarak Ankara’da Başbakan Yardımcısı Nazım EKREN başkanlığında yapılan, İşçi Konfederasyonları, Kamu Çalışanları Konfederasyonları, İşveren konfederasyonu, Tüketici Dernek Temsilcilerinin katıldığı “Ekonomik Kriz ve alınması gereken önlemlere ilişkin önerilerin” değerlendirildiği toplantıya “Küresel Kriz ve Türkiye” konusunda görüş ve değerlendirme hazırlanması.

● 22 OCAK 2009 Üçlü Danışma Kurulu’nun 22 Ocak 2009 tarihli “Küresel ekonomik gelişmeler karşısında çalışma hayatının değerlendirilmesi” toplantısında konfederasyonumuz “KRİZE KARŞI SOSYAL PROGRAM” başlığı altında, krize somut, uygulanabilir, ekonomik ve sosyal gerçekliğe uygun geniş önerilerin hazırlanması.

● 6 MAYIS 2009 4-10 Mayıs İşçi Sağlığı Güvenliği haftası dolayısıyla “Türkiye’de iş güvenliğinin ve işçi sağlığının genel görünümü” raporunun hazırlanması.

● 23 TEMMUZ 2009 İstanbul Sanayi Odası tarafından açıklanan ilk 500 büyük firmanın analiz edildiği “500 büyük firmanın öteki yüzü” broşürü.

● 27 EKİM 2010 “Esnekliğin kısılcacında istihdam” başlıklı bülten yayınlandı. Bültende istihdam raporu, sanayide istihdam ve reel ücretler raporu, açlık ve yoksulluk sınırı araştırması, asgari ücret raporu yer aldı.

● 13 ARALIK 2010 “Vurgun düzenine kapkaç yasası” kısa bülten-bildirinin hazırlanması.

● 3 ŞUBAT 2011 Torba yasa sürecinde, hükümetin torba yasa ile ilgili hazırladığı kılavuza karşı Torba Yasa protestolarını anlama kılavuzu hazırlanması...

● 11 ŞUBAT 2011 “Asgari Ücretle, Asgari Yaşam” başlıklı bülten yayınlandı. Bülten içerisinde asgari ücret, açlık ve yoksulluk sınırı, istihdam raporu, sanayide istihdam ve reel ücretler raporu, taşeron istihdam raporu yer aldı.

● 13 MAYIS 2011 “Çok çalışıp, az tatil yapıyoruz!” başlıklı bülten yayınlandı. Bülten içerisinde çalışma süreleri raporu, istihdam raporu, sanayide istihdam ve reel ücretler raporu yer aldı.

SEMPOZYUM, PANEL, SÖYLEŞİ:

- 8-9 Mayıs 2010 tarihinde KESK ile birlikte Ankara’da “Güvencesiz Çalıştırma Güvencesiz Gelecektir” başlıklı bir sempozyum ve atölye çalışması gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın sonuçlarını içeren bir kitap yayınlanmıştır.
- 16 Ocak 2011 Eskişehir Emek ve Demokrasi Güçleri tarafından düzenlenen “Torba Yasa Tasarısı” ile ilgili panele DİSK Daire Müdürümüz Serkan Öngel katıldı.
- 4 ARALIK 2011 Sosyal Araştırmalar Vakfı Merkezinde düzenlenen Özel İstihdam Büroları (İşçi Kiralama Büroları) konulu toplantıya Daire Müdürümüz Serkan Öngel katıldı.
- 17 aralık 2011 TMMOB tarafından düzenlenen sanayi kongresinin Sanayide iş güvenliği ve istihdam sorunları oturumunda daire müdürümüz Serkan Öngel “Esnek üretim, iş güvenliği ve ücretler” başlıklı bir bildiri sundu.
- 17 Ekim 2011 tarihinde MMO İstanbul Şubesi Ümraniye temsilciliğinde “Kıdem Tazminatı ve Hak Kayıpları” söyleşiye Daire Müdürümüz Serkan Öngel katıldı.
- 8 Ocak 2011 TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Büyükşehir Şubesi Torba yasa paneline daire müdürümüz Serkan Öngel katıldı.
- 9 Ocak 2011 Sefaköy Birumut Derneği Torba Yasa ve Güvencesiz-kölece Çalışmaya Hayır Paneli’ne daire müdürümüz Serkan Öngel Katıldı.
- 27 Ocak 2011 tarihinde MMO İstanbul Şubesi Ümraniye temsilciliğinde “Torba Yasa Tasarısı ve Çalışanların Hak Kayıpları” söyleşiye Daire Müdürümüz Serkan Öngel katıldı.
- 28 Ocak 2011 tarihinde MMO İstanbul Şubesi Beylikdüzü temsilciliğine “Torba Yasa Tasarısı ve Çalışanların Hak Kayıpları” söyleşiye Daire Müdürümüz Serkan Öngel katıldı.
- 30 Ocak 2011 Kafamıza Geçirilmek İstenen Torba Yasasını Tartışıyoruz başlıklı Limter-İş Sendikamızın düzenlediği toplantıya Daire Müdürümüz Serkan Öngel katıldı.

Bunun dışında dairemiz çok sayıda eğitim, panel ve toplantıya katılım sağladı. Dairemizde içinde yer aldığı eğitim ve toplantıların bir kısmı da İş Sağlığı ve Güvenliği daire raporunda yer almaktadır.

KADIN İŞÇİLER SORUNLARI DAİRESİ ÇALIŞMA RAPORU

GİRİŞ

DİSK'in 13. Genel Kurulu'nda oybirliğiyle karar altına alınan "Ayağa Kalkış Çağrısı" yönlendirici belge, bu dönem boyunca DİSK Kadın Komisyonlarının ve DİSK'li tüm kadınların kadın mücadelesinin hatlarını oluşturmuştur. Kongre kararı ve geçen dönemin kadın çalışmalarının sürekliliği ile aynı doğrultuda örgütlenme çalışması yürütülmüş ve işçi kadınlar dahil tüm kadın emekçilerin mücadelelerini yükseltmeye çalışılmıştır.

Konfederasyonumuz DİSK'in 14. Genel Kurulu'na doğru giderken de DİSK Kadın Komisyonları olarak, kadın işçilerin sorunlarını görünür kılmak ve mücadelenin her alanında olduğu gibi kadın işçilerin sorunlarına çözüm üretmek ve sendikalara aktif katılımlarını artırmak için mücadele yürütmenin önemli olduğunu düşünüyoruz

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Dayanışma ve Mücadele Günü ile 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Çalışmaları

DİSK'li kadınlar kadın mücadelesinin sadece işçi kadınların mücadelesi ve talepleri ile değil emek ve değer üreten tüm kadınların mücadelesi ve talepleri ile yükseltebileceğinin bilincindedirler. Bu perspektiften hareketle DİSK'li kadınlar 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar gününde ve 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Dayanışma ve Mücadele gününde başta Ankara ve İstanbul olmak üzere merkez illerde ve işyerlerinde DİSK kadınlar olarak çeşitli etkinliklerle diğer kadın örgütleri ve emek ve meslek örgütünden kadınlar ve çeşitli karma örgütlerden kadınlarla birlikte ortak faaliyetler yürütmüşlerdir.

8 Mart 2010 yılı çalışmaları dahilinde DİSK İstanbul Kadın Komisyonu 8 Mart'ın 100. Yılı nedeniyle, 3 Mart 2010 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde kapitalist egemen sistemin çalışma yaşamında kadınların yaşadığı sorunların anlatıldığı "Sendikalarda ve Çalışma Hayatında Kadın" başlıklı bir panel düzenledi. 8 Mart 2010 yılı çalışmaları dahilinde Konfederasyonumuzun da içerisinde yer aldığı 8 Mart Kadın Platformu'nun 8 Mart'ın 100. Yılı nedeniyle "8 Mart'ın 100. Yılında Yaşasın Kadınların Örgütlü Mücadelesi Birlikte El Ele Daha Güçlüyüz" sloganıyla bir miting düzenledi. 6 Mart 2010 tarihinde düzenlediği miting öncesi 27 Şubat 2011 tarihinde İstanbul Taksim'de miting çağrısı yapıldı. 2010 yılı 8 Mart tertip ve yürütme komitesinde DİSK Kadın Komisyonu adına görev alan komisyon üyemize Kadıköy Savcılığı tarafından dava açılmıştır.

Ayrıca, 2010 yılında Ankara'da DİSK Ankara Kadın Komisyonu üyesi kadınlar, KESK'li, TMMOB'lu ve TTB'li kadınlarla birlikte 8 Mart'ın kadınlar için tatil yapılması ile ilgili kanun tasarısı hazırlanmış ve TBMM'de grubu bulunan siyasi partilerle görüşmeler yapılmıştır.

8 Mart 2011 etkinlikleri kapsamında, 5 Mart 2011 tarihinde DİSK İstanbul Kadın Ko-

misyonu 8 Mart Kadın Platformu ile İstanbul Kadıköy'deki mitinge katılım sağlandı. 80 civarı DİSK'li kadın katıldı. Tertip Komitesi başkanı olan DİSK İstanbul Kadın Komisyonu üyesi bir kadın arkadaş konuşma metnini okudu. 5 Mart günü çalıştıklarından dolayı o gün mitinge gelemeyen 100 civarı Birleşik Metal iş üyesi kadın 6 Mart 2011 tarihinde Kadıköy'deki mitinge destek verdi. 8 Mart 2011 tarihinde basına gönderilmek üzere DİSK Kadın Komisyonu adına basın açıklaması yapıldı. İşyerlerinde dağıtılmak üzere KESK Kadın Sekreterliği ile ortak broşür basıldı.

DİSK Ankara Kadın Komisyonu 8 Mart 2011, Salı sabahı Türk Patent Enstitüsü önünde işten çıkartılan Sosyal-İş Sendikası üyesi 64 kadın işçi ile dayanışma eylemi düzenlendi ve basın açıklaması yapıldı. Ardından DİSK Ankara Kadın Komisyonunun da düzenli üyesi olduğu Ankara Kadın Platformu tarafından düzenlenen 8 Mart mitingine katılım sağlandı. DİSK İstanbul Kadın Komisyonu ise 5 Mart 2011 tarihinde Kadıköy'de 8 Mart Kadın Platformu tarafından düzenlenen "Yoksulluğa, Güvencesizliğe, Savaşa, Kadın Cinsiyetlerine, Doğanın Talan Edilmesine, Erkek Egemenliğine ve Cinsiyetçiliğine Karşı Örgütleniyoruz, Özgürleşiyoruz" 8 Mart mitingine katıldı.

ÖRGÜTLENME, DAYANIŞMA VE ORTAKLAŞMA ETKİNLİKLERİ

DİSK Kadın Komisyonu başta Ankara ve İstanbul'da olmak üzere geçtiğimiz dönem boyunca düzenli olarak kendi yerellerinde bir araya gelmiş, hem iç hem dış örgütlenmeye dönük çeşitli etkinlikler gerçekleştirmiştir. Bu bağlamda, emek alanı, kadına yönelik şiddet konularından çeşitli TV ve radyo programlarına katılım sağlanmış, özellikle emek ve meslek örgütünden kadınlarla birlikte dayanışma ve ortaklaşma etkinliklerin düzenleyicisi olmuştur. Bu dönem gerek işçi kadınlarla gerek mağdur olan tüm kadınlarla dayanışma gösterilmeye çalışılmış, onların sesi komisyonumuz üyeleri tarafından hem DİSK içinde Bölge Temsilciler Kurulu gibi toplantılarda hem de kamuoyunda duyurulmaya çalışılmıştır.

- 2009 yılında, Dudullu Organize Sanayi Bölgesinde Birleşik Metal İş üyesi Sinter Metal işçisi kadınların, ATV-Sabah ve DESA grevinde yer alan kadınların direnişleri ile dayanışma içerisinde hareket edilerek destek ziyaretleri gerçekleştirilmiştir.
- DİSK Ankara Kadın Komisyonu Mersin Üniversitesi Hastanesi'nde çalışan Dev Sağlık İş üyesi Fatma Baytar'ın; taşeron firma tarafından, hamile olduğu gerekçesiyle işten atılması üzerine 5 Nisan 2010 tarihinde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.
- DİSK Kadın İşçiler Komisyonu 10 Haziran 2010 tarihinde Sosyal-İş Sendikamıza üye oldukları için işten atılan Bilgi Üniversitesi çalışanlarını ziyaret etti.
- DİSK Kadın İşçiler Komisyonu, Paşabahçe Devlet Hastanesi'nde Anayasal hakkını kullandığı için işten atılan ve işten atıldığı hastane bahçesinde 9 Temmuz 2010 tarihinden itibaren direnişini sürdüren sağlık işçisi Türkan Albayrak'ı 27 Ekim 2010 tarihinde ziyaret etti.
- 2010 Eylül ayında İstanbul Bilgi Üniversitesinde sendikalaştıkları için işten atılan 3 Sosyal-İş üyesinin yürüttüğü direnişe dayanışma ziyareti gerçekleştirilmiştir.

- DİSK Ankara Kadın Komisyonu 8 Mart 2011 tarihinde, Türk Patent Enstitüsü önünde işten çıkartılan 64 kadın işçiye destek ziyaretinde bulundu.
- 2011 yılında İstanbul Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesinde çalışan Dev Sağlık İş üyesi Güllü Hanoglu'nun işten çıkarılması üzerine başlattığı direnişe destek ziyaretlerinde bulunuldu.
- Kadın ve Aileden Sorumlu Bakanlığın kaldırarak, yerine "Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı" kurulmasını protesto etmek için düzenlenen imza kampanyasına katılım sağlanmıştır.
- Komisyonumuz kadına karşı şiddet ve taciz konusunda gerekli hassasiyeti göstererek kadınların mağdur olduğu her alanda tavrını koymuş bu bağlamda kadın ve töre cinayetleri ile ilgili basın açıklamaları yapılmış, kadın örgütleri ve emek ve meslek örgütünden kadınlar ve çeşitli karma örgütlerden kadınlarla birlikte kadına yönelik şiddete karşı düzenlenen, basın açıklaması, protesto, yürüyüş gibi tüm alan etkinliklerine DİSK Kadın Komisyonu tarafından katılım sağlanmıştır.
- 25 Mayıs 2011 tarihinde DİSK'li, KESK'li, TTB'li ve karma örgütlerden kadınlarla birlikte "herkes sussun kadınlar konuşsun" mitingini düzenledi.
- 6 Haziran 2011 tarihinde Ankara'daki bir protesto eyleminin ardından polisler tarafından takip edilen ve öldüresiye dövülen Dilşat Aktaş için yapılan basın açıklamasına katılım sağlandı.
- 17 Eylül 2011 tarihinde Ankara'da "Kadınlar Savaş İstemiyor" mitingine katılım sağlandı.
- 2010-2011 yılları boyunca İstanbul'da Barış için kadın girişiminin düzenlediği eylemlere ve basın açıklamalarına katılım sağlandı.
- 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü kapsamında KESK Kadın Sekreterliği, İHD ve Barış için Kadın Girişimi tarafından 9-11 Kasım 2010 tarihinde İstanbul'dan ve Hakkari'den başlayıp Ankara'da son bulan yürüyüş sırasında Şanlıurfa'da kadınlar polis şiddeti ile karşılaşmış, basın açıklaması yapmalarına izin verilmemiştir. bu kapsamda içlerinde KESK eski Kadın Sekreteri ve KESK eski Genel Başkanı da dahil olmak üzere toplam 21 kadın hakkında dava açılmıştır. KESK'li kadınlarla destek olmak için Urfa'da 26 Nisan 2011 tarihinde düzenlenen ilk duruşmaya Konfederasyonumuz adına katılım sağlanmıştır.

Kadınların örgütlü gücünü kuvvetlendirmek, kadın emeğini daha fazla görünür kılmak, kadın emekçilerin seslerini daha fazla duyurmak, emek ve çalışma alanına ilişkin yapılan tüm yasal düzenlemelerin ve uygulamaların kadın boyutunu gündeme taşımak, kadın emekçiler aleyhine yapılan tüm düzenlemelere karşı oluşturduğumuz ortak mücadele hattını perçinlemek şiarıyla İstanbul'daki emek ve meslek örgütünden kadınlar olarak -DİSK, KESK, TMMOB, TTB, Petrol-İş – bir araya gelmiş ve düzenli olarak toplantılar düzenlemişlerdir. Bu kapsamda;

- 24 Şubat 2011 tarihinde bu birliktelik ve 8 Mart mitingine çağrımız basın ve kamuoyuyla paylaşılmıştır.
- 12 Nisan 2011 tarihinde, Petrol-İş üyesi Bericap ve Deri İş üyesi Campana işçilerinin direnişleri ziyaret edildi.
- 19-20 Nisan 2011 tarihlerinde TTB, Dev Sağlık-İş ve SES'in düzenlemiş olduğunuz "G(ö) REV" eylemine destek sunulmuş ve bu kapsamında kadın üyelere dayanışma ve destek mesajı gönderilmiştir.
- 1 Mayıs 1977' de kaybedilenleri anmak için 27 Nisan 2011 tarihinde Galatasaray Lisesi önünde toplandı. 19.30'da Kazancı Yokuşunda basın açıklaması yapıldı.

BASIN AÇIKLAMALARI ve BROŞÜRLER

30 Aralık 2011 "KADINA YÖNELİK ŞİDDET"LE MÜCADELEYE SIFIR TOLERANS!"

Ayşe Paşalı'nın 24 Aralık 2010 tarihinde boşanmış olduğu eşi tarafından on yerinden bıçaklanarak öldürülmesine ve 'kadına yönelik şiddet'e ilişkin yapılan basın açıklaması.

24 Şubat 2011 DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve Ev işçileri sendikası girişimi kadın üyeleri'nin kadın emeğinin ev içinde ve emek piyasasında kapitalist ve ataerkil sistemin gereklilikleri doğrultusunda sömürülmesine, Torba Yasadaki emek düşmanı düzenlemelerden kadın emeğine dönük saldırıların yoğunlaşmasına ve kadın emekçiler aleyhine yapılan tüm yasal düzenlemelere ilişkin ortak mücadele etmek adına kurduğu ortak platforma ilişkin basın duyurusu.

8 Mart 2011 "KADINLAR OLARAK EMEĞİMİZİN, BEDENİMİZİN, KİMLİĞİMİZİN SÖMÜRÜLMEMESİ İÇİN 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ'NÜN 101. YILINDA 101. KEZ BİRLEŞİK MÜCADELEYİ ÖRECEĞİZ!"

8 Mart etkinlikleri kapsamında KESK Kadın Sekreterliği ile birlikte, istihdama katılan kadınların hangi koşullarda istihdama katıldığına, istihdamın niteliğine ve çalışan kadınların yaşadığı sıkıntılara ilişkin hazırladığımız ortak broşürün basın duyurusu.

8 Mart 2011 "EMEĞİMİZİN, BEDENİMİZİN, KİMLİĞİMİZİN ÖZGÜRLEŞMESİ İÇİN ÖRGÜTLENİYORUZ"

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü nedeniyle yapılan basın açıklaması.

12 Nisan 2011 "BERİCAP İŞÇİSİ KADINLAR YALNIZ DEĞİLDİR"

Aralarında DİSK'li kadınların da olduğu İstanbul emek ve meslek örgütünden kadınların Bericap işçilerini ziyaret etmesi sırasında yapılan basın açıklaması

27 Nisan 2011 DİSK, KESK, TMMOB, Tabip Odası ve Petrol-İş üyesi kadınların 1 Mayıs 1977'de hayatını kaybedenleri anmak ve 1 Mayıs mitingine çağrı için yaptıkları basın açıklaması.

19 Temmuz 2011"TAŞERONLAŞMAYA İNAT EMEĞİNE SAHİP ÇIKAN GÜLLÜ HANOĞLU KIZKARDEŞİMİZİN DİRENİŞİNİ DESTEKLİYORUZ!"

DİSK İstanbul Kadın Komisyonu'nun Dev Sağlık İş üyesi ve hastane temsilcisi Güllü Hanoğlu'nun verdiği onurlu mücadelede dayanışma göstermek için gerçekleştirdiği destek ziyaretinde yaptığı basın açıklaması.

5 Ağustos 2011 "CİNAYETLER ARTIYOR... ÖLDÜRÜLMEK İÇİN KADIN OLMAK YETERLİ!"

DİSK İstanbul Kadın Komisyonu'nun artan kadın cinayetlerine ve kadına yönelik şiddete ilişkin olarak yaptığı basın açıklaması.

ULUSLARARASI PLATFORM

Dünya Kadın Yürüyüşü, 163 ülkeden ve bölgeden 5500 katılımcı grubu içeriyor. Dünya Kadın Yürüyüşü (DKY) yoksulluğa ve cinsiyete dayalı şiddete karşı mücadele veren kadınlar tarafından 10 yıl önce oluşturulan uluslararası feminist bir ağ. 2000 yılı Dünya Kadın Yürüyüşü inisiyatifi, 2005 yılında düzenlediği küresel eylemin ardından 2010 yılında uluslararası bir eylem ve hareket olarak yeniden örgütlendi. Avrupa Feminist Buluşması Türkiye'deki sendika ve meslek grupları gibi bazı sivil toplum kuruluşları ve partilerin ev sahipliğinde DKY koordinatörlüğünde gerçekleştirildi. 2010 yılı Avrupa Feminist Buluşmasının ana temaları kadına yönelik şiddet, kadın emeği, ortak mallar ve doğal kaynaklara erişim, barış ve sivilleşme idi. DİSK Kadın Komisyonu olarak 29-30 Haziran tarihinde düzenlenen Dünya Kadın Yürüyüşü etkinliğinin ve düzenlenen seminerlerin yürütme ve organizasyonunda yer alınmış, çeşitli konu başlıklarında sunumlar gerçekleştirilmiştir.

İsveç LO Konfederasyonuna bağlı GS sendikasının Türkiye'deki kadın sendikacılarla karar mekanizmalarında kadın erkek eşitliği üzerine ortak bir çalışma yapma talebi üzerine, 24 Mayıs 2011 tarihinde İsveç Olof Palme Merkezi ve Ka-Der temsilcisi DİSK'i ziyaret etmiştir.

KATILIM SAĞLANAN TOPLANTILAR, KONFERANSLAR, SEMİNERLER

- Başbakanlık Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü "Toplumsal Cinsiyet Eşitliğinin Geliştirilmesi" Eşleştirme Projesi-Politika Uygulayıcıları Eğitimi 4-5-6 Mart 2008 tarihlerinde Ankara'da yapılan toplantıya katılım sağlandı.
- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Avrupa Komisyonu Teknik Yardım ve Bilgi Değişim Ofisi (TAIEX) işbirliği ile 2-3 Haziran 2008 tarihlerinde Ankara'da "Özel Risk Grubunda Yer alan Kadın Çalışanların İşyerinde Korunması" konulu bir seminere katılım sağlandı.
- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından 23 Ekim 2008 tarihinde düzenlenen "Kayıt Dışı İstihdamda Kadın İşgücü" konulu uluslararası katılımlı TAIEX Çalışma toplantısına katılım sağlandı.
- ILO ve İŞKUR "Türkiye'de Kadınlar İçin İnsana Yakışır İş İmkanları Sağlanması Yoluyla Toplumsal Cinsiyet Eşitliğinin Gerçekleştirilmesine Yönelik Aktif İşgücü Piyasası Politikaları Projesi" kapsamında 22 Şubat 2010 tarihinde Ankara'daki toplantıya katılım sağlandı.

- Başbakanlık Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü tarafından 14 Haziran 2010 tarihinde yapılan “Kadın Yoksulluk ve İstihdam” konulu toplantıya katılım sağlandı.
- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından 3 ayda bir düzenli olarak düzenlenen “Kadın İstihdamı Ulusal İzleme ve Koordinasyon Kurulu” toplantılarına katılım sağlandı.
- 24 Kasım 2010 tarihinde düzenlenen KAGİDER 3. AB günleri etkinliğine katılım sağlandı.
- Başbakanlık Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü tarafından 9-10 Aralık 2010 tarihlerinde Ankara’da düzenlenen “Kadınların ve Kız Çocuklarının Eğitim, Öğretim, Bilim ve Teknolojiye Erişimleri” konulu toplantıya katılım sağlandı.
- İstanbul Bilgi Üniversitesi tarafından 28-29 Mart 2011 tarihlerinde “Kadınların Siyasi Katılımı: İyi Örnekler çalışmaya katılım sağlandı.
- Çankaya Belediyesi Kent Konseyi Kadın Meclisinin 8 Temmuz 2011 tarihinde yapılan Kadın Meclisi Genel Kuluna katılım sağlandı.
- Başbakanlık Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü (KSGM) tarafından 2010-2011 yılları boyunca “Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Ulusal Eylem Planı” kapsamında düzenlenen “Sağlık ve Kadın”, “Kadın ve Ekonomi/Kadın ve Yoksulluk”, “Kadın ve İstihdam” “Yetki ve Karar Alma Mekanizmalarında Kadın”, “Kadın ve Eğitim” “Kadın ve Çevre” ve “Kadın ve Medya” konulu toplantılara katılım sağlandı.

BASIN YAYIN VE HALKLA İLİŞKİLER DAİRESİ

ÇALIŞMA RAPORU

ŞUBAT 2008 - ARALIK 2011 TARİHLERİ ARASINDA YAPILAN BASIN AÇIKLAMALARI

14 Şubat 2008/20 "DİSK, 13. GENEL KURULU 15-16-17 ŞUBAT'TA TOPLANİYOR!"

15-16-17 Şubat 2008 tarihlerinde yapılan DİSK 13. Genel Kurulu duyurusu.

15 Şubat 2008/21 "YENİDEN DEVRİM! YENİDEN DİSK!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, DİSK 13. Genel Kurulu'nda yaptığı konuşma.

17 Şubat 2008/22 "DİSK, 13. GENEL KURULU'NU TAMAMLADI!"

15-16-17 Şubat 2008 tarihlerinde Caddebostan Kültür Merkezi'nde toplanan DİSK 13. Genel Kurulu'nun tamamlanması ve yeni yönetim kurulunu ilişkin açıklama.

20 Şubat 2008/23 "UCUZ EMEK CENNETİ: İŞÇİLERİN CEHENNEMİ!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, tersanelerde üç işçinin daha yaşamını yitirmesi ve TEKEL işçilerine yönelik antidemokratik baskılar üzerine yaptığı açıklama.

26 Şubat 2008/25 "DİSK YÖNETİM KURULU GÖREV DAĞILIMI YAPTI!"

DİSK 13. Genel Kurulu'nda seçilen 13. Dönem Yönetim Kurulu Üyelerinin, Genel Başkan Süleyman Çelebi'nin başkanlığında 25 Şubat 2008 Pazartesi günü DİSK Genel Merkezi'nde toplanarak görev dağılımı yapmasına ilişkin açıklama.

27 Şubat 2008/26 "BURASI TÜRKİYE: DEMOKRATİK TEPKİYE BÜYÜK GÖZALTI!"

Tuzla tersanelerindeki insanlık dışı çalışma koşulları ve iş cinayetleriyle ilgili DİSK Yönetim Kurulu'nun cinayetlere son vermek için "UCUZ EMEK CENNETİ, İŞÇİLERE CEHENNEMDİR!", "YA CENNET-YA CEHENNEM, YA SENDİKA-YA ÖLÜM!" sloganıyla Tuzla tersanelerinde yaptığı 24 saat oturma eylemine yapılan polis saldırısına ilişkin açıklama.

27 Şubat 2008/27 "TUZLA TERSANELERİNDE YAŞANANLAR ARTIK DÜNYA KAMU-OYUNDA!"

Dünyanın çeşitli ülkelerinden işçi sendikalarının Tuzla tersanelerinde yaşanan iş cinayetlerini protesto etmesine ilişkin açıklama.

28 Şubat 2008/28 “DİSK, TUZLA TERSANELER BÖLGESİ İŞ KONSEYİ KURULMASINI ÖNERİYOR!”

Tuzla tersanelerindeki insanlık dışı çalışma koşulları ve iş cinayetleri konusunda somut adım atılması için, Gemi İnşa Sanayicileri Birliği GİS-BİR’le görüşme yapan DİSK Yönetim Kurulu’nun, “Tuzla Tersaneler Bölgesi İş Konseyi” (İşçi Sağlığı, İş Güvenliği ve İş Güvencesi İzleme Kurulu) oluşturulmasına ilişkin açıklaması.

5 Mart 2008/29 “ŞİDDETE, AYRIMCILIĞA, ADALETSİZLİĞE HAYIR! YAŞASIN 8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜ”

DİSK Kadın İşçiler Komisyonu’nun 6 Mart 2008, Çarşamba günü saat: 11.00’de DİSK Genel Merkezi’nde yapacağı Dünya Kadınlar Günü etkinliklerine ilişkin etkinlik programı duyurusu.

6 Mart 2008/30 “ŞİDDETE, AYRIMCILIĞA, EŞİTSİZLİĞE, SÖMÜRÜYE ADALETSİZLİĞE HAYIR’ DEMEK İÇİN 8 MART’TA ALANLARDAYIZ!”

DİSK Kadın İşçiler Komisyonu’nun 8 Mart’a ilişkin basın açıklaması.

6 Mart 2008/31 Kocaeli 2. İş Mahkemesi’nde yapılan DİSK/Oleyis Sendikası üyesi işçilerin işlerine iade davasına ve yasa dışı çalışan işçilerle ilgili yürütmeyi durdurma davasına DİSK Yönetim Kurulu’nun katılarak, grevde olan işçileri ziyaret etmesine ilişkin açıklaması.

12 Mart 2008/32 “5510 SAYILI YASA HALK İÇİN BÜYÜK BİR KAYIP, SERMAYE İÇİN İSE KAZANÇTIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, Meclis gündemine gelen 5510 Sayılı SSGSS Yasa Tasarısı’na ve Sayın Başbakan’ın AKP Grup Toplantısı’nda yaptığı konuşmaya ilişkin açıklaması.

12 Mart 2008/33 “İÇİNDE İKİ KARA GÜNÜ BARINDIRAN TARİH: 12 MART!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, 12 Mart’ın 37. yıldönümü nedeniyle yaptığı basın açıklaması.

12 Mart 2008/34 “DİSK: KABUL EDİLMEMEYECİK ŞEY SOSYAL ADALETSİZLİK VE ANTİDEMOKRATİK YAKLAŞIMLARDIR!”

TİSK’in “Genel Grev Kabul Edilemez” başlıklı basın açıklamasında, Emek Platformu’nun 13-14 Mart’ta yaptığı uyarı eylemlerini “kanunsuz” görmesine tepki gösteren DİSK, TİSK Başkanı Tuğrul Kudatgobilik’e gönderdiği bir yazıyla TİSK’in antidemokratik tutumunu kınadı.

13 Mart 2008/35 SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı 14 Mart'ta İstanbul ve Kocaeli'nde yapılan iş bırakma eylemlerine ilişkin basın duyurusu.

13 Mart 2008/36 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Emek Platformu Başkanlar Kurulu'nun 14 Mart 2008 tarihinde Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'nın yasalaşmaması amacıyla aldığı eylem kararı uyarınca, İzmir'de yapılan iş bırakma eylemine katılımına ilişkin basın duyurusu.

14 Mart 2008/37 “5510 SAYILI YASA HALK İÇİN BÜYÜK BİR KAYIP, SERMAYE İÇİN İŞE KAZANÇTIR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, SSGSS'ye karşı yapılan iş bırakma eyleminde yaptığı konuşma.

14 Mart 2008/38 “SAAT 11:00 İTİBARIYLA TÜRKİYE'DE HAYAT DURDU!”

Emek Platformu Başkanlar Kurulu'nun 14 Mart tarihinde Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'nın yasalaşmaması amacıyla aldığı eylem kararı uyarınca Türkiye genelinde sabah saatlerinden itibaren başlayan eylemlerin basın duyurusu.

14 Mart 2008/39 “TOPLUMU MAĞDUR EDEN AKP'NİN KENDİSİ YİNE 'MAĞDUR' ROLÜYLE KURTARILMAMALIDIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, AKP'nin kapatılma istemine ilişkin yaptığı basın açıklaması.

20 Mart 2008/40 “HALKIMIZIN NEVRUZ/NEWROZ BAYRAMI KUTLU OLSUN!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Nevruz/Newroz Bayramı dolayısıyla yayınladığı kutlama mesajı.

22 Mart 2008/41 “DİSK BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRİSİ”

20 Mart 2008 tarihinde toplanan DİSK Başkanlar Kurulu'nun aldığı kararların basın açıklaması.

25 Mart 2008/42 “MÜCADELEMİZ BİTMEDİ, SÜRÜYOR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'na ilişkin açıklaması.

26 Mart 2008/43 “YANGINDAN MAL KAÇIRIR GİBİ YASA ÇIKARILMAZI!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı ve tasarının Meclis'te “Temel Yasa” olarak görüşülmesine ilişkin açıklaması.

26 Mart 2008/44 “KUTUPLAŞMAYI DERİNLEŞTİRİCİ SÖYLEM VE EYLEMLER SON BULMALIDIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, aralarında sendika, meslek ve sivil toplum kuruluşlarının bulunduğu 7 örgütün “sağduyu” çağrılarına ilişkin açıklaması.

26 Mart 2008/45 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, SSGSS Yasa Tasarısı'ndaki gelişmeler üzerine yaptığı basın açıklaması.

26 Mart 2008/46 “TÜSİAD DİSK’İ ZİYARET EDİYOR”

TÜSİAD Genel Başkanı Arzuhan Yalçındağ'ın 27 Mart 2008, Perşembe günü, saat 12:45'de Konfederasyonumuz Genel Merkezine yaptığı ziyarete ilişkin duyuru.

27 Mart 2008/47 “SSGSS YASA TASARISI’NA KARŞI MÜCADELEMİZ SÜRÜYOR! DİSK BUGÜN ALANLARA ÇIKIYOR!”

Toplumu ve geleceğimizi ilgilendiren yaşamsal öneme sahip, geri adım atılarak iyileştirildiği söylenen ancak yeterli bulmadığımız SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı düzenlediğimiz eylemlerimize katılım için basın duyurusu.

27 Mart 2008/48 5510 SAYILI SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI KANUNU DEĞİŞİKLİK TASARISI VE EMEK PLATFORMU TALEPLERİ İLE İLGİLİ GÖRÜŞ VE DEĞERLENDİRMELER.

31 Mart 2008/49 AKP Hükümeti'nin toplumun ihtiyaçları yerine IMF'nin talepleri ve dayatmalarıyla şekillenen SSGSS Yasa Tasarısı'nı hızla Meclis Genel Kurulu'ndan geçirmek istemesi nedeniyle DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve TDB'nin aldığı kararla yasa Meclis'e geldiği gün bütün ülkede gerçekleştirilen iş bırakma ve protesto eylemleri için basın duyurusu.

31 Mart 2008/50 “TUZLA TERSANELERİNDE ÖLÜMLERİN SONU NE ZAMAN GELİCEK?”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Tuzla tersanelerinde devam eden iş cinayetlerine ilişkin yaptığı açıklama.

1 Nisan 2008/51 “IMF KARŞISINDA KEDİ OLANLAR, EMEKÇİNİN KARŞISINDA ASLAN KESİLİYOR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Hükümet Sözcüsü Cemil Çiçek'in SSGSS eylemlerine yönelik yaptığı konuşmaya ilişkin basın açıklaması.

1 Nisan 2008/52 “DİSK GENEL BAŞKANI SÜLEYMAN ÇELEBİ, CUMHURBAŞKANI ABDULLAH GÜL İLE GÖRÜŞÜYOR”

Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin, Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül'ün davetlisi olarak 2 Nisan 2008 saat 10.00'da İstanbul Conrad Otel'de yaptığı görüşmeye ilişkin basın duyurusu.

3 Nisan 2008/53 Almanya Sendikalar Konfederasyonu DGB Genel Başkanı Micheal Sommer'ın 90 gündür direnişte bulunan DİSK/Nakliyat-İş üyesi Arçelik işçilerine yaptığı ziyarete ilişkin basın duyurusu.

7 Nisan 2008/54 “BU FİLMİ BİR DAHA İZLEMİYECİK, OYUNLARA SEYİRCİ KALMAYACAĞIZ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Akdeniz Üniversitesi'nde yaşanan silahlı saldırıya ilişkin yaptığı açıklama.

10 Nisan 2008/55 “MUTABİK DEĞİLİZ, YASA BU HALİYLE GEÇEMEZ!”

DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun, SSGSS yasa tasarısına ilişkin yaptığı açıklama.

10 Nisan 2008/56 AKP hükümetinin hızla Meclis Genel Kurulu'ndan geçirdiği SSGSS Yasa Tasarısı için 10 NİSAN 2008 tarihinde saat 12.30'da Ankara'da Meclis önünde 10 NİSAN Perşembe günü saat 12.30'da İstanbul'da Unkapanı Bölge Çalışma Müdürlüğünde yapılan protesto ile ilgili basın duyurusu.

12 Nisan 2008/57 “CUMHURİYET DÖNEMİ ANAYASALARINDA EKONOMİK VE SOSYAL DEVLET ANLAYIŞI VE UYGULAMALARI”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Yüksek Ticaretliler Vakfı'nın düzenlediği toplantıda yaptığı konuşma.

14 Nisan 2008/58 DİSK, MECLİS'E PROTESTO FAKSI GÖNDERİYOR!

AKP hükümetinin hızla Meclis Genel Kurulu'ndan geçirdiği SSGSS Yasa Tasarısı'nın ,DİSK Genel Başkanı, DİSK Yönetim Kurulu ve Başkanlar Kurulu'nun Meclis'e göndereceği faksla protesto edilmesine ilişkin basın duyurusu .

15 Nisan 2008/59 “DÜNYA ALARM VERİYOR, AÇLIK KÜRESELLEŞİYOR, İŞÇİLER VE YOKSULLAR SOKAKLARDA”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, dünyada artan açlık ve yoksulluğa ilişkin yaptığı açıklama.

17 Nisan 2008/60 “İŞÇİ SINIFININ “BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ” 1 MAYIS “İŞÇİ BAYRAMI” OLARAK KUTLANMALI VE TATİL İLAN EDİLMELİDİR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin , işçi sınıfının “Birlik, mücadele ve dayanışma günü” 1 Mayıs'ın “İŞÇİ BAYRAMI” ilan edilmesine ilişkin açıklaması.

18 Nisan 2008/61 “ADALET BAKANI DİSK’İ ZİYARET EDİYOR!”

Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin'in 19 Nisan 2008 saat 16.30'da DİSK'e yaptığı ziyaret ve DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, TTB Başkanı Gençay Gürsoy, KESK Yönetim Kurulu Üyesi Sevgi Göyçe, İstanbul Barosu Başkan Yardımcısı Mehmet Durakoğlu ve Avukat Behiç Aşçı ile yaptığı görüşmeye ilişkin basın duyurusu.

21 Nisan 2008/62 “1 MAYIS EVRENSEL BİR İŞÇİ BAYRAMIDIR! HÜKÜMETTEN BEKLENTİMİZ MALUMUN İLAN EDİLMESİ DEĞİL, RESMİ TATİL YAPILMASIDIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Hükümetin 1 Mayıs'a ilişkin hazırladığı yasa tasarısına yönelik açıklaması.

22 Nisan 2008/63 “SİYASİ İKTİDAR EMEK KARŞITI YÜZÜNÜ BİR KEZ DAHA ORTAYA KOYDU!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Bakanlar Kurulu'nun 1 Mayıs kararları üzerine yaptığı açıklama.

22 Nisan 2008/64 “AYAK TAKIMI”NIN CEVABINI 1 MAYIS'TA ALACAKSINIZ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Başbakan Tayip Erdoğan'ın TBMM Grup toplantısında yaptığı konuşma ile ilgili basın açıklaması.

23 Nisan 2008/65 “DİSK BAŞKANLAR KURULU 1 MAYIS GÜNDEMİYLE OLAĞANÜSTÜ TOPLANIYOR!”

DİSK Başkanlar Kurulu'nun 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanması ve Başbakan'ın AKP grup toplantısında yaptığı konuşmaları görüşmek üzere 24 Nisan 2008 saat 13.00'da DİSK Genel Merkezi'nde OLAĞANÜSTÜ toplanması ile ilgili basın duyurusu.

24 Nisan 2008/66 “DEMOKRASİ İÇİN TAKSİM'DEYİZ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 1 Mayıs gündemiyle olağanüstü toplanan DİSK Başkanlar Kurulu'nda yaptığı basın açıklaması.

25 Nisan 2008/67 “ARÇELİK DİRENİŞÇİLERİ 1 MAYIS 2008'E HAZIRLANIYOR”

Arçelik Direnişi ve 1 Mayıs kutlamaları ile ilgili olarak Örgütlenme Daire Başkanımız ve Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun yaptığı basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

28 Nisan 2008/68 “BU NE ŞİDDET ÖZLEMİ”?..

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, İstanbul Valisi Güler'in 1 Mayıs'la ilgili şiddet dolu konuşmasına yönelik yaptığı açıklaması.

1 Mayıs 2008/69 “ŞİDDETİN DOZAJI YOK! DİSK POLİS ABLUKASI ALTINDA!”

Sabah 06.30 saatlerinde, 1 Mayıs için DİSK binası önünde toplanan kalabalığa çevik kuvvet polisleri'nin panzerler ve gaz bombaları eşliğinde uyguladığı şiddet ve saldırılara ilişkin basın açıklaması.

1 Mayıs 2008/70 “İSTANBUL'DA HALKA DEVLET TERÖRÜ UYGULANMIŞTIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, İstanbul Valiliği ve emniyetin 1 Mayıs'ta uyguladıkları baskı ve şiddete yönelik açıklaması.

3 Mayıs 2008/71 “MUHALEFETİN SİNDİRİLMESİNE DÖNÜŞEN “GECEYARISI OPERASYONLARI” HUKUK TANIMİYOR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, TTB Merkez Konseyi Başkanı Prof. Dr. Gençay Gürsoy'un gözaltına alınmasına ilişkin yaptığı açıklama.

03 Mayıs 2008/72 “ELEŞTİRİYE EVET, İFTİRAYA HAYIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, İstanbul'da yaşanan 1 Mayıs 2008 olayları çerçevesinde, Radikal yazarı Hasan Celal Güzel'in eleştiri sınırlarını aşan “Bayram böyle mi olur?” başlıklı yazısını eksen alarak, kimi yayın organlarında da DİSK'e yönelik karalama ve iftiralara verdiği yanıt.

04 Mayıs 2008/73 1 Mayıs 2008'de yaşanan gelişmelerle ilgili olarak 5 Mayıs 2008 Pazartesi günü Saat 11.30'da DİSK Genel Merkezinde TÜRK-İŞ, DİSK ve KESK'in gerçekleştirdiği ortak basın toplantısına ilişkin basın duyurusu.

7 Mayıs 2008/74 “AKP İKTİDARI EMEK VE EMEKÇİ DÜŞMANI YÜZÜNÜ GÖSTERMEYE DEVAM EDİYOR”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Deri-İş üyesi işçilerin ve Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi'nin gözaltına alınmasına ilişkin yaptığı açıklama.

8 Mayıs 2008/75 “1 MAYIS'TA EMEKÇİLERE YAŞATTIKLARINDAN DOLAYI ÖZÜR DİLEMESİ GEREKEN BAŞBAKAN, ÖZETLE ‘EN İYİ SAVUNMA SALDIRIDIR’ DİYOR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın AKP grup toplantısında 1 Mayıs 2008'de yaşanan durumla ilgili olarak konfederasyonları suçlayan konuşmasına ilişkin yaptığı açıklama.

9 Mayıs 2008/76 “EMEK HAKLARINA YÖNELİK YENİ BİR ATAK”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Cumhurbaşkanlığı tarafından onaylanarak yayımlanmak üzere Başbakanlığa gönderilen 5754 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası'na ilişkin değerlendirmesi.

9 Mayıs 2008/77 “ÇALIŞANLARIN CANI “KİMLERE” EMANET?”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Tuzla'da bir tersanede yaşanan patlamada bir işçinin ölmesi ve devam eden iş cinayetleri üzerine yaptığı açıklama.

11 Mayıs 2008/78 1 Mayıs sonrası Konfederasyonumuza yapılan destek ziyaretleri ile ilgili basın duyurusu.

15 Mayıs 2008/79 “FEDERAL ALMANYA PARLAMENTO MİLLETVEKİLLERİ DİSK'İ ZİYARET EDİYOR!”

16 Mayıs 2008 Cuma günü saat 10.00'da, Federal Almanya Parlamento Milletvekili, Sol Parti Meclis Grubu Avrupa Birliği Genişleme Görevlisi, Milli Savunma Komisyonu Üyesi ve Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi ve Batı Avrupa Birliği Üyesi Prof. Dr. Hakkı Keskin, Milletvekili Alexander Ulrich, Milletvekili Dr. Diether Dehm ve danışmanları Feza İnan, Melanie Tippel, Kurt Neumann'nın DİSK ziyaretleri ve Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün'le görüşmeleriyle ilgili basın duyurusu.

22 Mayıs 2008/80 “TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ BAŞKANI DİSK'İ ZİYARET EDİYOR!”

23 Mayıs 2008 Cuma günü saat 14.00'de, Türkiye Barolar Birliği Genel Başkanı Av. Özdemir ÖZOK DİSK'e bir ziyarette bulunarak Genel Başkanımız Süleyman Çelebi ve Yönetim Kurulu üyelerimizle gerçekleştirdiği görüşme ile ilgili basın duyurusu.

26 Mayıs 2008/81 TBMM'de görüşülmesine başlanacak olan 2821 sayılı Sendikalar kanunu ile 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununda yapılan düzenlemelerin son şeklini değerlendiren DİSK Başkanlar Kurulunun 26 Mayıs 2008, Pazartesi günü yaptığı toplantının sonuçlarının 27 Mayıs 2008, Salı günü Saat: 11.30'da DİSK Genel Merkezi'nde yapılan basın toplantısında DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi tarafından açıklanmasına ilişkin basın duyurusu.

27 Mayıs 2008/82 “SENDİKALAR VE TOPLU SÖZLEŞME YASA TEKLİFİ, ILO SÖZLEŞMELERİNİ AVRUPA SOSYAL ŞARTINI VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİN GEREKLERİNİ KARŞILAMAMAKTADIR.”

2821 Sayılı Sendikalar Kanunu ile 2822 Sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanunlarında Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifini değerlendiren DİSK Başkanlar Kurulu'nun Sonuç Bildirgesi.

5 Haziran 2008/83 "YETER ARTIK! KÜRT SORUNUNA DEMOKRATİK ÇÖZÜM İSTİYORUZ."

DİSK Yönetim Kurulu Üyesi ve Gıda-İş Genel Başkanı Celal Ovat'ın 7 Haziran 2008'de Van'da Gerçekleşen Barış Mitingi'ne ilişkin Basın Açıklaması.

5 Haziran 2008/84 "DİSK, ILO HEYETİNDEN ÇEKİLME KARARI ALDI!"

DİSK'in, 2821-2822 sayılı yasalarla ilgi getirilmek istenen yeni düzenlemeden TBMM görüşmelerinde çark edilmesi ve yasa metninin ILO normlarına uygun

olmaması nedeniyle aldığı ILO heyetinden çekilme kararı ile ilgili basın açıklaması.

9 Haziran 2008/85 "UCUZ EMEK CENNETİ OLAN TERSANELER, ÖLÜM KUSMAYA DEVAM EDİYOR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Tuzla'da Selahattin Aslan tersanesinde çalışan İhsan Turan'ın ölmesi ve devam eden iş cinayetleri üzerine yaptığı açıklama.

9 Haziran 2008/86 DİSK'in 15-16 Haziran etkinlikleri ve Tuzla'da yaşanan iş cinayetlerine karşı yapılan greve ilişkin, 10 Haziran 2008 saat 11.00'da Genel Merkez binamızda DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu 'nun yaptığı basın toplantısına ilişkin basın duyurusu.

10 Haziran 2008/87 15-16 "MÜCADELESİ 38 YILDIR SÜRÜYOR!"

DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun 15-16 Haziran ve Tuzla tersanelerindeki iş cinayetlerine ilişkin yaptığı basın açıklaması.

14 Haziran 2008/88 "TUZLA TERSANELERİNDE YAŞANAN SORUNLARIN ÇÖZÜMÜ İÇİN TOPLANACAK ÇALIŞTAY ERTELENDİ!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Tuzla tersanelerinde yaşanan sorunların çözümü konusunda toplanacak çalıştayın ertelenmesine ilişkin olarak yaptığı basın açıklaması.

14 Haziran 2008/89 "DİSK 16 HAZİRAN'DA TUZLA TERSANELERİ GREVİNDE!"

Tuzla'da yaşanan olaylara ilişkin olarak Limter-İş sendikamızın 16 Haziran 2008, Pazartesi günü saat 07.00'de Tuzla Gemi önü İçmeler'de yapacağı eylem ve saat 11.30'da DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin yaptığı basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

15 Haziran 2008/90 "DİSK, TOBB ve TÜRK-İŞ BAŞKANLARININ İMZALADIĞI SÖYLENEN BİR DEKLARASYON YOKTUR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Tuzla tersanelerinde yaşanan sorunların çözümü konusunda toplanamayan çalıştaya ilişkin yaptığı basın açıklaması.

18 Haziran 2008/91 1 Mayıs 2008 tarihinde yaşanan olaylara ilişkin, Konfederasyonumuz Yöneticileri ve KESK Yöneticileri'nin 19 Haziran 2008 Perşembe günü saat 14:30'da Beyoğlu Cumhuriyet Savcılığına giderek verdikleri ifade ile ilgili basın duyurusu.

23 Haziran 2008/92 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Öğrenci Gençlik Sendikası GENÇSEN'e açılan kapatma davasına ilişkin olarak yaptığı basın toplantısı ile ilgili basın duyurusu.

24 Haziran 2008/93 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Genç-Sen'in kapatılma davası üzerine yaptığı basın açıklaması.

25 Haziran 2008/94 "KKTC CUMHURBAŞKAN MEHMET ALİ TALAT DİSK'İ ZİYARET EDİYOR!"

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Sayın Mehmet Ali Talat'ın 26 Haziran 2008 saat 11.00'de DİSK'i ziyaret ederek Genel Başkanımız Süleyman Çelebi ve Yönetim Kurulumuzla gerçekleştirdiği görüşmeye ilişkin basın duyurusu.

30 Haziran 2008/95 "GERİCİLİĞE VE IRKÇILIĞA KARŞI MADIMAK MÜZE YAPILMALIDIR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Sivas Katliamı'nın 15. yılı nedeniyle yaptığı basın açıklaması.

30 Haziran 2008/96 1 Mayıs 2007 tarihinde yaşanan olaylara ilişkin, Genel Başkanımız Süleyman Çelebi hakkında "halkı izinsiz toplantı ve gösteri yürüyüşüne teşvik etmek" suçlamasıyla açılan, 1 Temmuz 2008 Salı günü saat 11:00'da Şişli 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen davaya ilişkin basın duyurusu.

1 Temmuz 2008/97 2 "TEMMUZ SİVAS KATLIAMI ÇEŞİTLİ İLLERDEKİ EYLEMLERLE PROTESTO EDİLİYOR!"

2 Temmuz 1993'de ırkçı-gerici güçlerin planlı bir organizasyonu ile Sivas'ta "Pir Sultan Kültür Etkinlikleri"ne katılanlardan 35 aydın, sanatçı, yazar, genç, her şeyden önce insan'ın , Madımak Otelinde yakılarak katledilmelerinin 15. Yılında başta Sivas, İstanbul, Ankara, İzmir olmak üzere pek çok il ve ilçede yapılan çeşitli eylem, miting ve etkinliklerle ilgili basın duyurusu.

1 Temmuz 2008/98 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin 2007'de Taksim 1 Mayıs İşçi Bayramı kutlamaları nedeniyle yargılandığı ceza davasından beraat etmesine ilişkin basın açıklaması.

2 Temmuz 2008/99 Konfederasyonumuz Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu başkanlığında oluşturulan DİSK Heyeti'nin 3 Temmuz 2008, Perşembe günü,

Saat 12.00'de 31 Aralık 2007 tarihinden beri grevde olan Oleyis üyesi Kocaeli Üniversitesi işçilerine gerçekleştirdiği ziyarete ilişkin basın duyurusu.

3 Temmuz 2008/100 "DİSK GENEL BAŞKANI ÇELEBİ 'İŞGAL İSTANBUL'U MAYIS 2008' FOTOĞRAF SERGİSİNİ GEZİYOR"

Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin ve Yönetim Kurulu Üyelerimiz'in 4 Temmuz 2008, Cuma günü Saat: 12.00'de Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi'nin düzenlediği 1 Mayıs 2008 olaylarını konu alan "İşgal İstanbul'u Mayıs 2008" fotoğraf sergisine yaptığı gezinin duyurusu.

7 Temmuz 2008/102 "GREVDEN GREVEADIM ADIM DAYANIŞMA! DİSK GREV BÖLGELERİNİ DOLAŞIYOR!"

DİSK Yönetim Kurulu'nun, sendikalarımız yöneticileri ve üyeleri ile birlikte, 8 Temmuz 2008, Salı günü, "GREVDEN GREVE ADIM ADIM DAYANIŞMA!" sloganıyla grevde olan DİSK/Oleyis (Kocaeli Üniversitesi), DİSK/Nakliyat-İş (Arçelik), Türk-İş/Basın-İş (E-Kart Elektronik Kart Sistemleri San ve Tic. A.Ş), Türk-İş/Deri-İş (Dersa Deri San. Tic. A.Ş) işçilerine gerçekleştirdikleri destek ziyaretine ilişkin basın duyurusu.

08.07.2008/103 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün 8 Temmuz 2008 grev ziyaretlerinde yaptığı konuşma.

9 Temmuz 2008/104 "SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLER YARGILANIYOR!"

İstanbul Valiliği tarafından Öğrenci Gençlik Sendikası GENÇSEN hakkında açılan kapatma davasının 10 Temmuz 2008 saat 09 .50'de Sirkeci 6. İş Mahkemesi'nde görülen ilk duruşması sonrası DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün konuyla ilgili yaptığı ve Eğitim-Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç, Emekli-Sen Genel Başkanı Veli Beysülen ve Çiftçi-Sen Genel Başkanı Abdullah Aysu'nun yanı sıra çok sayıda sendika ve demokratik kitle örgütü temsilcisinin katıldığı basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

10 Temmuz 2008/105 "SENDİKA KURMAK TEMEL BİR İNSAN HAKKIDIR, ENGELLENEMEZ!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Öğrenci Gençlik Sendikası GENÇ-SEN'e açılan kapatma davasına ilişkin olarak yaptığı basın açıklaması.

16 Temmuz 2008/106 "SU İNSANLIĞIN VE DOĞANIN ORTAK VARLIĞIDIR, TİCARİLEŞTİRİLEMEZ!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün SUYUN TİCARİLEŞMESİNE HAYIR PLATFORMU'nun kuruluşu nedeniyle yaptığı basın açıklaması.

17 Temmuz 2008/107 “İŞÇİ SINIFININ TEMEL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİNİ KULLANMASI ENGELLENEMEZ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, grev kararını asmak isteyen Belediye-İş üyesi işçilere polisin saldırmasına yönelik basın açıklaması.

18 Temmuz 2008/108 “DÜRÜST, ÇALIŞKAN, MESLEK ONURUNA SAHİPSENDİKA TEMSİLCİSİ KAPTAN PİLOT BAHADIR ALTAN'IN HUKUKSUZ OLARAK İŞTEN ATILMASINI KINIYORUZ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Kaptan Pilot Bahadır Altan'ın hukuksuz biçimde işine son verilmesine yönelik basın açıklaması.

18 Temmuz 2008/109 “DİSK YÖNETİCİLERİNDEN BELEDİYE-İŞ SENDİKASI'NA GEÇMİŞ OLSUN ZİYARETİ”

Toplusözleşmelere ilişkin görüşmelerin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne grev kararını asmak için Edirnekapı'da toplandıktan sonra aileleri ve çocuklarıyla birlikte Saraçhane'ye yürümek isteyen Türk-İş'e bağlı Belediye-İş üyesi 2 bin işçiye polisin cop, tazyikli su ve biber gazıyla müdahale etmesi nedeniyle DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'yle birlikte DİSK yöneticileri'nin 21 Temmuz 2008 Pazartesi günü saat 11.00'de Belediye-İş Sendikası Aksaray şubelerine yaptığı geçmiş olsun ziyareti ve ardından CHP İstanbul İl Yönetimi'ne saat 14.00'te yaptığı ziyarete ilişkin basın duyurusu.

21 Temmuz 2008/110 “KATLEDİLİŞİNİN 28. YILINDA KEMAL TÜRKLER'İ ANIYORUZ!”

Konfederasyonumuzun kurucusu ve ilk Genel Başkanı, T.Maden-İş Genel Başkanı, Türkiye işçi sınıfının unutulmaz önderlerinden Kemal TÜRKLER'in, katledilişinin 28. yılında 22 Temmuz 2008 Salı günü Topkapı'daki mezarı başında anılmasına ilişkin basın duyurusu.

22 Temmuz 2008/111 Ülkemizde yaşanan son gelişmeler, 12 Eylül 1980 askeri darbesinin 28. yılı ve sendikal hak ve özgürlüklere yapılan saldırılara ilişkin, 23 Temmuz 2008 Çarşamba günü saat 11:00'de DİSK Genel Merkezinde yapılan basın toplantısıyla ilgili basın duyurusu.

23 Temmuz 2008/112 “DİSK'TE AKP'NİN HAK İHLALLERİ FOTOĞRAF SERGİSİ AÇILIYOR!”

DİSK'in, “TÜRKİYE 12 EYLÜL'DE ÇOK ŞEY KAYBETTİ!.. EROZYON AKP'YLE SÜRÜYOR” konulu, ülkemizde yaşanan son gelişmeler, 12 Eylül 1980 askeri darbesinin 28. yılı ve sendikal hak ve özgürlüklere yapılan saldırılara ilişkin, 23 Temmuz 2008 Çarşamba günü saat: 11:00'de DİSK Genel Merkezi'nde yaptığı basın toplantısıyla ilgili basın duyurusu.

23 Temmuz 2008/113 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, AKP'nin hak ihlalleri, 12 Eylül ve son siyasal gelişmeler üzerine yaptığı basın açıklaması.

24 Temmuz 2008/114 “KENAN BUDAK'I ANIYORUZ”

Konfederasyonumuz üyesi İlerici Deri-İş sendikası Genel Başkanı Kenan BUDAK'ın katledilişinin 27. yılında 25 Temmuz 2008 Cuma günü Silivrikapı'daki mezarı başında anılmasıyla ilgili basın duyurusu.

25 Temmuz 2008/115 “DİSK'TEN MUSTAFA TÜRKELE DESTEK ZİYARETİ”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi başkanlığındaki heyet'in, 55 yıldır örgütlü oldukları ÇAYKUR'da, sendikalarını değiştirmeleri için üyelerine baskı uygulandığı gerekçesiyle oturma eylemi başlatan Tek-Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel'e destek ziyaretine ilişkin basın duyurusu.

28 Temmuz 2008/116 “DİSK, MESLEK HASTALIKLARI HASTANESİNDE YATAN 37 KOT TAŞLAMA İŞÇİSİNİ ZİYARET EDİYOR”

DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı'nın, Genel Sekreter Yardımcısı Perihan Sarı ve beraberlerindeki heyetle zehirlenmeleri sonucu Keçiören Meslek Hastalıkları Hastanesi'nde yatan 3'ü ağır 37 kot taşıma işçisine 29 Temmuz, Salı günü saat 11.00'da gerçekleştirdikleri ziyarete ilişkin basın duyurusu .

28 Temmuz 2008/117 “TÜRKİYE NEREYE GİDİYOR?”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Güngören'deki bombalı saldırı üzerine yaptığı açıklama.

31 Temmuz 2008/118 “ARTIK ‘MAĞDURİYET’ ROLÜNE SARILAMAYACAK AKP, EMEKÇİLERİN MÜCADELESİNE ‘EMANET!’”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, AKP kapatma davası üzerine yaptığı açıklama.

4 Ağustos 2008/119 “ORTAÇAĞ ZİHNİYETİYLE ÜLKE YÖNETİLEMEZ!..”

DİSK Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven'in, son olarak Ordu'da tarım işçilerinin kente sokulmaması örneğinde görülen, hükümetin insan haklarına yönelik saldırılarına ilişkin açıklaması.

8 Ağustos 2008/120 “KEMAL NEBİOĞLU'NU ANIYORUZ!”

DİSK kurucularından ve DİSK eski Genel Başkanı, işçi sınıfının ve DİSK'in mücadele neferlerinden Kemal Nebioğlu için ölümünün 2. yıldönümünde mezarı başında gerçekleştirecek anmanın basın duyurusu.

8 Ağustos 2008/121 "VAROLAN YÜKSEKÖĞRETİM SİSTEMİ VE YENİ REKTÖR ATAMALARIYLA ÜNİVERSİTELER ÇIKMAZ İÇİNDE BIRAKILIYOR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin üniversitelerdeki rektör atamalarına ilişkin yaptığı basın açıklaması.

11 Ağustos 2008/122 "İŞ CİNAYETLERİNİN SON BULMASI İÇİN MAKYAJ YAPMAK YERİNE ACİL ÖNLEM ALINMALIDIR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Gisan Tersanesi'nde meydana gelen kazada 3 işçinin yaşamını yitirmesi üzerine yaptığı açıklama.

12 Ağustos 2008/123 "PATLAYAN HER BOMBA, ATILAN HER KURŞUN BARIŞA SIKILMAKTADIR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Erzincan'da patlayan bir mayın sonucunda yaşamını yitiren 9 askerimiz için yaptığı basın açıklaması.

12 Ağustos 2008/124 "KAFKASYA FELAKETE SÜRÜKLENİYOR, ULUSLARARASI SENDİKAL HAREKET BARIŞ İÇİN GÖREVE!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Gürcistan ve Rusya arasındaki savaşa ilişkin basın açıklaması.

12 Ağustos 2008/125 1 Mayıs 2008'de yaşanan hukuksuzluklarla ilgili yapılacak suç duyurusu ve İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi'ne yapılacak başvuru'nun, DİSK ve KESK Yönetim Kurulu ile başvuruyu hazırlayan Prof.Dr. İbrahim Kaboğlu başkanlığındaki Hukukçular Kurulu'nun katılımıyla 13 Ağustos 2008 Çarşamba günü saat 11.30'da DİSK Genel Merkezi'nde bir basın toplantısı ile duyurulmasına ilişkin basın duyurusu.

13 Ağustos 2008/126 "DİSK VE KESK 1 MAYIS 2008'DE YAŞANAN DEVLET TERÖRÜ-NÜ İNSAN HAKLARI AVRUPA MAHKEMESİ GÜNDEMİNE TAŞIYOR!"

DİSK ve KESK adına, 1 Mayıs 2008'te işçi ve emekçilere uygulanan insan hakkı ihlallerine ilişkin İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi'ne yapılacak başvuru hakkında DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin ortak açıklaması.

14 Ağustos 2008/127 "GÜNEY KORELİ SENDİKACILARLA DAYANIŞMA ÇAĞRISI"

Güney Kore Sendikalar Konfederasyonu (KCTU) Genel Başkanı ve Genel Sekreteri'nin de aralarında bulunduğu çok sayıda yöneticisi'nin 24 Temmuz 2008 tarihinde hükümetin politikalarını protesto etmek için düzenledikleri grevin yasadışı olduğu iddiasıyla tutuklanmalarına ilişkin DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'nün yaptığı basın açıklaması ve tutuklu sendikacılara gönderilen dayanışma kartlarıyla ilgili basın duyurusu.

14 Ağustos 2008/128 “AKP'DEN SADAKAT MESAJİ: ‘DURMAK YOK! YOLA (IMF İLE) DEVAM!’”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Ekonomiden sorumlu Devlet Bakanı Mehmet Şimşek'in, IMF ile ihtiyati stand-by anlaşması çalışmalarının Eylül ya da Ekim ayında tamamlanacağına ilişkin açıklamasıyla ilgili basın açıklaması.

14 Ağustos 2008/129 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Güney Koreli sendikacıların tutklanmasına ilişkin basın açıklaması.

15 Ağustos 2008/130 “DİSK 13 EYLÜL'DE İZMİR'DE YAPILACAK EMEK VE DEMOKRASİ MİTİNGİ ÇALIŞMALARINI BAŞLATTI.”

12 Eylül askeri darbesinin 28. yılı dolayısıyla DİSK tarafından 13 Eylül 2008 Cumartesi günü İzmir'de düzenlenen “EMEK VE DEMOKRASİ MİTİNGİ'ne” siyasi partilerin de desteğinin sağlanması açısından 15 Ağustos 2008 Cuma günü belirlenen program çerçevesinde siyasi partilere gerçekleştirilen ziyarete ilişkin basın duyurusu.

15 Ağustos 2008/131 “GÖSTERMELİK GÖRÜŞMELERE SON VERİLSİN!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, hükümetle kamu emekçileri arasında süren toplugörüşmelere ilişkin yaptığı basın açıklaması.

21 Ağustos 2008/132 “TÜRKİYE NEREYE GİDİYOR?”

13 Eylül 2008 tarihinde İzmir'de yapılacak “Emek ve Demokrasi Mitingi” hazırlıklarını görüşmek için İzmir'de bulunan DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'nün, İzmir Buca'da patlayan bomba ile ilgili olarak yaptığı basın açıklaması.

21 Ağustos 2008/133 13 Eylül'de İzmir'de yapılan “EMEK VE DEMOKRASİ MİTİNGİ” ile ilgili olarak, DİSK Genel Sekreteri ve DİSK Miting Komitesi'nin 22 Ağustos Cuma günü saat 11:00'de İzmir Valiliği'ne dilekçe verdikten sonra DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Valilik önünde yaptığı basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

22 Ağustos 2008/134 “DİSK, YAPACAĞI MİTİNG BAŞVURUSUNUN ARDINDAN İZMİR BUCA'DA YAPILAN BOMBALI SALDIRI SONUCUNDA YARALANANLARI DA ZİYARET EDİYOR!”

13 Eylül'de İzmir'de Yapılacak “EMEK VE DEMOKRASİ MİTİNGİ” ile ilgili olarak, DİSK Miting Komitesi'nin 22 Ağustos Cuma günü saat 11:00'de İzmir Valiliği'ne dilekçe vermesi ve İzmir Valiliği önünde DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün açıklama yapmasının ardından DİSK'lilerin, İzmir Buca'da yapılan bombalı saldırıda yaralananlara yaptığı ziyarete ilişkin basın duyurusu.

22 Ağustos 2008/135 “EMEK VE DEMOKRASİ MİTINGİ İÇİN START VERİLDİ!..”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, 13 Eylül'de İzmir'de düzenlenecek “Emek ve Demokrasi Mitingi” için yapılan başvuru sonrasındaki açıklaması.

27 Ağustos 2008/136 DİSK tarafından 13 Eylül 2008 Cumartesi günü İzmir Gündoğdu Meydanı'nda yapılan “Emek ve Demokrasi Mitingi” hazırlıkları çerçevesinde 29 Ağustos 2008 Cuma günü saat 10:30'da İzmir Fuarıçı Gençlik Tiyatrosu'nda DİSK Ege Bölgesi'ni (İzmir-Aydın-Muğla-Manisa-Uşak-Denizli) kapsayan, sendikalarımız şube başkan ve yönetim kurulu üyeleri, işyerleri baş temsilci ve temsilcileri 'nin katıldığı ve DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin temsilcilere seslendiği toplantıyla ilgili basın duyurusu.

29 Ağustos 2008/137 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, DİSK Ege Bölgesi 2. Temsilciler Kurulu'nda yaptığı konuşma.

1 Eylül 2008/138 “SAVAŞA HAYIR! YAŞASIN BARIŞ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, 1 Eylül Dünya Barış Günü dolayısıyla yaptığı basın açıklaması.

2 Eylül 2008/139 DİSK - TÜRK-İŞ – KESK – TMMOB'un 13 Eylül 2008 Cumartesi günü İzmir Gündoğdu Meydanında yaptığı “EMEK VE DEMOKRASİ” mitingine ilişkin 3 Eylül Çarşamba günü saat 11.00 da DİSK Ege Bölge Temsilciliği'nde gerçekleştirdiği toplantıyla ilgili basın duyurusu.

5 Eylül 2008/140 “EMEK VE DEMOKRASİ MİTINGİ'NE DOĞRU”

DİSK'in 13 Eylül 2008 Saat 14:30'da İzmir Gündoğdu Meydanı'nda düzenlediği Emek ve Demokrasi Mitingi öncesi İzmir'de gerçekleştirdiği darbe karşıtı etkinliklere ilişkin basın duyurusu.

8 Eylül 2008/141 “AKP İKTİDARININ KUŞATMASINA SON!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Başbakan Tayip Erdoğan ve işadamı Aydın Doğan arasındaki son tartışmalara ilişkin basın açıklaması.

8 Eylül 2008/142 “12 EYLÜL VE 1 MAYIS FOTOĞRAF SERGİSİ”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 10 Eylül 2008 Çarşamba günü saat 11:00'da, İzmir Sanat Merkezi'nde açılan 12 Eylül ve 1 Mayıs Fotoğrafları Sergisi'ne gerçekleştirdiği gezi ile ilgili basın duyurusu.

11 Eylül 2008/143 “AVRUPA SOSYAL FORUMU 17-21 EYLÜL 2008”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin 17-21 Eylül 2008 tarihlerinde İsveç'in Malmö

kentinde düzenlenen Avrupa Sosyal Forumu'nun kapanışında yaptığı konuşmaya ilişkin duyuru.

12 Eylül 2008/144 "DİSK 12 EYLÜL DARBESİ'NİN EL KOYDUĞU BİNASINI GERİ İSTİYOR."

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgü'nün, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a 12 Eylül Darbesi'nin el koyduğu ve Anayasa Mahkemesi olarak kullanılan binayı geri verilmesini talep etmek için yazdıkları mektup.

13 Eylül 2008/145 DİSK Genel başkanı Süleyman Çelebi'nin 13 Eylül 2008 tarihinde İzmir'de düzenlenen "Emek ve Demokrasi Mitingi"nde yaptığı konuşma.

16 Eylül 2008/146 "HÜKÜMETİ AKLA VE MİLLİ İRADEYE SAYGIYA DAVET EDİYORUZ!"

DİSK Genel başkanı Süleyman Çelebi'nin 1124 belediyenin kapatılmak istenmesine ilişkin basın açıklaması.

19 Eylül 2008/147 "DEMOKRAT OLMAYABİLİRSİNİZ, ANCAK BİR BAŞBAKAN OLARAK ADİL, EŞİT VE ÖLÇÜLÜ OLMAK ZORUNDASINIZ!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Başbakan Erdoğan'ın basına sansür niyeti taşıyan sözlerine yönelik basın açıklaması.

23 Eylül 2008/148 "SENDİKALAŞMA HAKKINI DEMOKRASİYİ SAVUNALIM! GENÇ-SEN KAPATILAMAZ!"

Türkiye'nin ilk öğrenci sendikası Genç-Sen'e, öğrencilerin sendika kuramayacağı gerekçesiyle açılan kapatma davasının 24 Eylül 2008'de Sirkeci İş Mahkemesi'nde görülen ikinci duruşmasının ardından Genç-Sen'in aynı gün saat 11.00'de mahkeme önünde yaptığı protesto ve basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

24 Eylül 2008/149 "KENDİ KRİZLERİNDEN KÂRLI ÇIKMAYA ÇALIŞAN SPEKÜLATÖRLER, KRİZİN YÜKÜNÜ EMEKÇİLERİN ÜSTÜNE YIKAMAZ!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, olası ekonomik krize ilişkin açıklaması.

24 Eylül 2008/150 "GENÇ-SEN KAPATILAMAZ!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, GENÇ-SEN kapatma davasının 2. duruşmasında yaptığı konuşma.

6 Ekim 2008/151 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Aktütün Karakolu'na yapılan saldırıya ilişkin basın açıklaması.

10 Ekim 2008/152 “YAŞAM HAKKINA VE ÖZGÜRLÜKLERE SAYGILI BİR DEVLET!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, kamu görevlilerinin hukuksuz ve keyfi biçimde yurttaşların yaşama haklarını ihlal etmeleri sorunu konusunda yaptığı açıklama.

16 Ekim 2008/153 “ÇOCUKLARIMIZA, HAKKINI ARAMAMALARI ‘KORKUYLA’ MI ÖĞRETİLECEKTİR?”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Bursa Emniyeti'nin çocuklara yaptığı gösteride emekçilerin “suçlu” gösterilmesine karşı yaptığı açıklama:

16 Ekim 2008/154 “DAĞ GİBİ ŞAİRİ KAYBETTİK!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Fazıl Hüsnü Dağlarca için yaptığı basın açıklaması.

17 Ekim 2008/155 “ÇALIŞANLARINI SENDİKALI OLDUKLARI İÇİN SÜRGÜN EDENLERİN KENDİLERİ, ARADIKLARI “1 MİLYON İYİ İNSAN” ARASINA GİREMeyecektir!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Kızılay'ın sendikalı oldukları için çalışanlarını sürgün etmesi karşısında yaptığı açıklama.

21 Ekim 2008/156 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün “Ortak Çalışma Kültürü Vastasıyla Avrupa Birliği Ve Türkiye'den Çalışanların Biraraya Getirilmesi Projesi” açılış konferansında yaptığı konuşma.

21 Ekim 2008/157 “16 MART KATLİAMINI YAPAN KONTRGERİLANIN, HUKUK KURALLARI DA ÇİĞNENEREK ZAMAN AŞIMI OLDUĞU GEREKÇESİYLE AKLANMASININ SORUMLULARI TARİH ÖNÜNDE HESAP VERECEKTİR!”

DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun, 16 Mart katliamı davasının zaman aşımıyla düşürülmesine ilişkin basın açıklaması.

23 Ekim 2008/158 “İŞÇİ SINIFININ UNUTULMAZ ÖNDERİ RIZA KUAS'I ANIYORUZ”

Türkiye işçi sınıfı hareketinin unutulmaz önderlerinden, Konfederasyonumuzun kurucusu Lastik-İş sendikamızın Onursal Genel Başkanı Rıza KUAS'un ölümünün 27. yılında 24 Ekim 2008, Cuma günü, Saat: 11:30'da Edirnekapı Hava Şehitliği'ndeki mezarı başında Lastik-İş sendikamız tarafından düzenlenen törenle anılmasına ilişkin basın duyurusu.

23 Ekim 2008/159 “1 MİLYON İYİ İNSAN ARADIĞINI” SÖYLEYEN KIZILAY KENDİ ÇALIŞANLARINI SENDİKALI OLDUKLARI İÇİN İŞTEN ÇIKARIYOR!”

Kızılay Derneği yönetiminin 8 hemşire, 1 veznedar, 1 şoför ve 1 hizmetli personeli sendikaya üye oldukları için önce 15-20 yıldır görev yaptıkları Kızılay Çapa Kan Merkezi'nden,

hiçbir haklı gerekçe gösterilmeden ve hukuk dışı bir biçimde, Kızılay İstasyonları bile olmayan Şırnak ve Ardahan şehirlerine sürgün etmesi ve ardından da işten çıkarmasına ilişkin düzenlenen basın açıklaması duyurusu.

30 Ekim 2008/160 "REEL SEKTÖRDE KRİZ YENİ BAŞLAMADI, SÜRÜYOR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, 28 Ekim 2008 Salı günü "Kriz karşısında sosyal dayanışma ve demokratikleşme programı" kapsamında yapılan basın toplantısında sorulan bir soru karşısında verilen cevabın yanlış anlaşılması üzerine yaptığı açıklama.

1 Kasım 2008/161 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün 5. ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ BÖLGESEL KONFERANSI Açılış Konuşması metni.

3 Kasım 2008/162 "DİSK: AKP İKTİDARI, IMF POLİTİKALARINI DOĞALGAZ ZAMLA-RIYLA SÜRDÜRÜYOR!"

Doğal gaz fiyatlarının %22 zam yapılarak %80 oranında arttırılmasına ilişkin açıklama.

3 Kasım 2008/163 "KÜRESEL KRİZ VE TÜRKİYE"

Yaşanmakta olan krizle ilgili olarak, 3 Kasım 2008, Pazartesi günü Ankara'da Başbakan Yardımcısı Nazım EKREN başkanlığında yapılan, İşçiKonfederasyonları, Kamu Çalışanları Konfederasyonları, İşveren konfederasyonu, Tüketici Dernek Temsilcilerinin katıldığı "Ekonomik Kriz ve alınması gereken önlemlere ilişkin önerilerin" değerlendirildiği toplantıda DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi tarafından sunulan "Küresel Kriz ve Türkiye" konusunda Konfederasyonumuzun görüş ve değerlendirmeleri.

4 Kasım 2008/164 "MİLYONLARCA İNSANA KAPKARA BİR KIŞ HAZIRLAYAN DOĞALGAZ ZAMMI DERHAL GERİ ALINMALIDIR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin doğalgaz zamlarına ilişkin açıklaması.

6 Kasım 2008/165 "İŞÇİ SINIFI SÜREKLİ EKONOMİK KRİZ İÇİNDE!"

DİSK Yönetim Kurulu'nun, ekonomik kriz ve AKP hükümetinin krize ilişkin politikalarına yönelik yaptığı değerlendirme.

10 Kasım 2008/166 "CUMHURİYET'İN KAZANIMLARI ERİTİLİRKEN MUSTAFA KEMAL'İ ANMAK!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Mustafa Kemal Atatürk'ün ölümünün 70. yıldönümüne ilişkin yayınladığı açıklama.

12 Kasım 2008/167 "KRİZİN BEDELİNİ EMEKÇİLER ÖDEMEYECEK!" isimli kampanya

çerçevesinde bölge toplantıları ve mitinglerle örülü olarak yürütülecek kampanyalarla ilgili gelişmeleri açıklamak üzere, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 12 Kasım Çarşamba günü saat 12.30'da düzenlediği basın toplantısına ilişkin basın duyurusu.

12 Kasım 2008/168 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, "KRİZİN BEDELİNİ EMEKÇİLER ÖDEMEYECEK!" isimli kampanya tanıtım toplantısında yaptığı konuşma.

17 Kasım 2008/169 "DİSK GENİŞLETİLMİŞ BAŞKANLAR KURULU KRİZ GÜNDEMİYLE TOPLANIYOR!"

"KRİZİN BEDELİNİ EMEKÇİLER ÖDEMEYECEK!" isimli kampanyanın geniş çerçevesi ve yapılacak çalışmaları planlamak üzere DİSK Genişletilmiş Başkanlar Kurulu'nun 18-19 Kasım 2008 tarihinde Bolu Kuru Motel'de yaptığı toplantı duyurusu.

18 Kasım 2008/170 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 18-19 Kasım'da Bolu Kuru Otel'de DİSK Genişletilmiş Başkanlar Kurulu toplantısında yaptığı açılış konuşması.

19 Kasım 2008/171 "SOKAKTA SÖZÜNÜ SÖYLEYEN TMMOB'UN YANINDAYIZ!"

TMMOB'un, "Emperyalizmin krizine, AKP'ye, gericiğe, neoliberalizme, ırkçılığa karşı" 22 Kasım 2008, Cumartesi günü saat 12.30'da eşzamanlı olarak İKK'larının bulunduğu tüm illerde kent merkezlerinde "TMMOB Sokakta Sözünü Söylüyor" başlığıyla yaptığı kitlesel basın açıklamalarını destekleme açıklaması.

20 Kasım 2008/172 "HER SUSKUNLUK İŞSİZLİK VE ZAM OLARAK SIRTIMIZA BİNİYOR! GÜN EMEK CEPHESİNİN SESİNİN YÜKSELTİLMESİNİN GÜNÜDÜR!"

18-19 Kasım 2008 Tarihlerinde Bolu Kuru Motel'de Toplanan DİSK Genişletilmiş Başkanlar Kurulu Sonuç Bildirgesi.

24 Kasım 2008/173 "SAĞLIKÇILAR ANKARA'YA YÜRÜYOR!"

DİSK/Dev Sağlık-İş, SES ve TTB'nin 26-29 Kasım 2008 tarihleri arasında; hastanelerin özelleştirilmesi ve işten çıkarmalara karşı, güvenceli iş ve güvenli gelecek için, İstanbul, Kocaeli, Bursa ve Eskişehir üzerinden yaptıkları ve Ankara'da 29 Kasım'da düzenlenen "Krizin Bedeleni Ödemeyeceğiz!" mitingine katılımı sona eren yürüyüşün basın duyurusu.

24 Kasım 2008/174 "EĞİTİM EMEKÇİSİ ÖĞRETMENLERİMİZİ BİR GÜN DEĞİL HER GÜN KUTLAMALIYIZ!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 24 Kasım Öğretmenler Günü nedeniyle yayınladığı bildiri.

25 Kasım 2008/175 “TÜRKİYE’DE DEMOKRATİKLEŞME VE ENDÜSTRİ İLİŞKİLERİ SİSTEMİ”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, 17. Kalite Kongresi’nde “Endüstriyel İlişkiler ve Çalışma Hayatı” oturumunda yaptığı konuşma.

26 Kasım 2008/176 “İMF İLE YENİ BİR ANLAŞMAYA HAYIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, hükümetin IMF ile yapacağı yeni anlaşmaya ilişkin yaptığı açıklama.

26 Kasım 2008/177 “KRİZİN BEDELİN ÖDEMEECEĞİZ!”

DİSK/Nakliyat-İş Sendikası’nın, işçilere, emekçilere, çalışanlara ve halkımıza kendi krizlerinin bedelini zamlarla, işten atılmalarla, açlık ve yoksullukla ödetmeye çalışanları protesto etmek için, Topkapı-Nakliyeciler Sitesi’nde bin üyesiyle yaptığı bir saatlik iş bırakma eylemi duyurusu.

29 Kasım 2008/178 “KRİZE KARŞI EMEK CEPHESİ’NİN SESİNİ YÜKSELTELİM!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, Ankara’da yapılan “Krizin Bedelini Ödemeyeceğiz!” mitinginde yaptığı konuşma.

30 Kasım 2008/179 “EMEK CEPHESİ’NİN SESİ ANKARA’DA YÜKSELDİ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, Ankara’da yapılan “Krizin Bedelini Ödemeyeceğiz!” mitingiyle ilgili açıklaması.

1 Aralık 2008/180 “AKP’YE YAPILAN BOMBALI SALDIRIYI KINIYORUZ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, AKP il binasına yönelik saldırıyla ilgili açıklaması.

2 Aralık 2008/181 “KREDİ VE KREDİ KARTI BORÇLARI SOSYAL SORUNA DÖNÜŞEBİLİR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, kredi kartı borçlarına ilişkin yaptığı açıklama.

4 Aralık 2008/182 “KRİZ İNİŞE GEÇMEDİ. FIRTINANIN TAM DA ORTASINDAYIZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün ekonomik gelişmelere ilişkin yaptığı açıklama.

4 Aralık 2008/183 “BAHÇEŞEHİR BELEDİYE ÇALIŞANLARI DİSK’TE!”

Bahçeşehir Belediyesi’nde çalışan 100’e yakın işçinin ekonomik, demokratik ve sosyal haklarını örgütlü bir yapıda korumak amacıyla DİSK/Genel-İş Sendikası’na katılma kararı almalarıyla ilgili yapılan tören duyurusu.

5 Aralık 2008/184 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün ETUC ve DİSK'in birlikte düzenlediği 'İşçiler Birarada' seminerinde yaptığı konuşma.

5 Aralık 2008/185 "KRİZ KENDİ 'KURBANLARINA' BAYRAMI HARAM EDİYOR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Kurban Bayramı dolayısıyla yaptığı açıklama.

15 Aralık 2008/186 "ASGARİ ÜCRETİN BELİRLENMESİNDE EMEKÇİLER KRİZ KARŞISINDA KORUNMALI VE TÜRK-İŞ ASGARİ ÜCRET KOMİSYONUNDAN ÇEKİLEREK BU MEŞRULAŞTIRMAYA ORTAK OLMAMALIDIR"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin asgari ücretle ilgili basın açıklaması.

15 Aralık 2008/187 "KRİZE KARŞI 'TENCEREM BOŞ' EYLEMİ!"

ETUC'un 16 Aralık 2008'de "Öncelik İşçi Haklarına: Daha Çok Hak Daha Az Çalışma" sloganı ile düzenlediği mitinge destek veren Konfederasyonumuzun "Krizle karşı 'Tencerem Boş'" eyleminin basın duyurusu.

16 Aralık 2008/188 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin "Tencerem Boş" protesto eylemi ve basın açıklamasında yaptığı konuşma.

17 Aralık 2008/189 "İMF'NİN İPİ İLE NEREYE KADAR? İKTİDAR EMEKÇİLERİN SESİNİ DİNLEMEK ZORUNDADIR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, son ekonomik gelişmeler ve hükümetin tutumuna ilişkin yaptığı açıklama.

18 Aralık 2008/190 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, GENÇ-SEN'in "Uyarıyoruz!" eyleminde yaptığı destek konuşması.

18 Aralık 2008/191 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, İşveren Dergisi'nin Aralık 2008 sayısında "Küresel Kriz ve İşsizlik" konusundaki sorularına verdiği yanıt.

18 Aralık 2008/192 Ünsa Ambalaj Fabrikası alt işverenlerinden (Doğa Tekstil, Baran Tekstil, Eda Tekstil vb. taşeronlarının) işten atılan işçilerle dayanışmak amacıyla fabrika önünde DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun yaptığı basın açıklaması duyurusu.

19 Aralık 2008/193 "YERLİ-YABANCI PARABABALARI DÜZENİ KRİZİNİN FATURASINI ÖDEMEYECEĞİZ, FATURAYI SERMAYE SINIFI ÖDESİN!"

DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun, Ünsa Ambalaj taşeronlarının işten attığı işçilerle dayanışma eyleminde yaptığı konuşma.

20 Aralık 2008/194 Genel Başkanlarımızdan, unutulmaz işçi önderi, 12 Eylül zindanlarında onurun, mücadele ve direnmenin simgesi olmuş Abdullah Baştürk'ün, ölümünün 17. yılında Zincirlikuyu'daki mezarı başında yapılan anma töreninin duyurusu.

21 Aralık 2008/195 “DİSK ESKİ GENEL BAŞKANI ABDULLAH BAŞTÜRK MEZARI BAŞINDA ANILDI”

Abdullah Baştürk'ün ölümünün 17. yılında mezarı başında yapılan anma töreninin haber bülteni.

23 Aralık 2008/196 “CUMHURBAŞKANI GÜL'E AÇIK MEKTUP!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, Cumhurbaşkanı Gül'e İ.Ü. rektörlük atamasıyla ilgili gönderdiği mektup.

23 Aralık 2008/197 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, direnişte olan DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu, direnişteki Sinter Metal İmalat Sanayi A.Ş işçilerini ziyaret duyurusu.

24 Aralık 2008/198 DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun Ünsa Ambalaj Çuval Fabrikası'ndan atılan işçilerle birlikte Taksim Tramvay durağında yaptığı basın açıklaması duyurusu.

25 Aralık 2008/199 “BELİRLENECEK ASGARİ ÜCRET MEŞRU DEĞİLDİR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Türk-İş'in Asgari Ücret Komisyonu'ndan çekilmesine ilişkin yaptığı açıklama.

25 Aralık 2008/200 “EMEÇİLER BİR KEZ DAHA ASGARİ ÜCRETE VURULDU!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, belirlenen asgari ücrete ilişkin yaptığı açıklama.

26 Aralık 2008/201 “KRİZ PSİKOLOJİK DEĞİL, OLDUKÇA EKONOMİK VE GERÇEK!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Başbakan'ın krizle ilgili olarak “Türkiye'deki olay psikolojiktir” demesine karşı yaptığı açıklama.

26 Aralık 2008/202 “Krizin bedelini ödemeyeceğiz!” eylemlilikleri çerçevesinde DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin katılımıyla 27 Aralık 2008 Cumartesi günü tüm illerde yapılan meşaleli yürüyüş için basın duyurusu.

29 Aralık 2008/203 “İSRAİL FİLİSTİN'DE UYGULADIĞI İNSANLIK TRAJEDİSİNE SON VERMELİDİR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, İsrail'in Filistin'e yönelik saldırılarına ilişkin yaptığı açıklama.

31 Aralık 2008/204 “2009 EMEK CEPHESİNİN MÜCADELE YILI OLACAKTIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin yeni yıl nedeniyle yayınladığı basın açıklaması.

31 Aralık 2008/205 DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun, işgal eylemine katılan işçilerle birlikte olduğu Ünsa Çuval Fabrikası'nda Jandarma kuvvetleri tarafından gözaltına alınmasıyla ilgili basın duyurusu.

2009

7 Ocak 2009/1 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, gözaltına alınan DİSK Örgütlenme Dairesi Başkanı Ali Küçükosmanoğlu ve Doğa Tekstil'de çalışan 55 işçi ile ilgili yaptığı açıklama.

9 Ocak 2009/2 “İSRAİL'İN FİLİSTİN'DE UYGULADIĞI KATLİAM DURDURULMALIDIR! BİZ BU İNSANLIK SUÇUNA ORTAK OLMAK İSTEMİYORUZ!”

DİSK, KESK, TMMOB, TTB, TÜRMOB, TBB, TEB, TDB, TÜDEF ve Çiftçi Sendikaları Konfederasyonu'nun ortak örgütlediği, çeşitli meslek ve kitle örgütü temsilcilerinin katıldığı, Filistin'de yaşanan katliama karşı “Filistin için ses ver!” eylemi için yapılan basın duyurusu.

10 Ocak 2009/3 “DİSK/BİRLEŞİK METAL-İŞ GENEL MALİ SEKRETERİ SÜLEYMAN TÜRKER'İ KAYBETTİK!”

Yaşamını işçi sınıfı mücadelesine adanmış, örnek insan, DİSK/Birleşik Metal-İş Genel Mali Sekreteri Süleyman Türker'in cenaze törenine ilişkin basın duyurusu.

12 Ocak 2009/4 “KADIKÖY BELEDİYESİ'NDE SAĞLIK EMEKÇİLERİNE BASKILAR SÜRÜYOR!”

Kadıköy Belediyesi'ne bağlı sağlık birimlerinde DİSK/Dev Sağlık-İş tarafından yürütülen örgütlenme çalışmalarının, sendikal baskının bütün biçimleri kullanılarak önlenmeye çalışılmasıyla ilgili DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Hüseyin Demirdizen'in de katıldığı basın toplantısı duyurusu.

13 Ocak 2009/5 “ÖRGÜTLENMEK, TÜM ÇALIŞANLAR GİBİ SPORCULARIN DA HAKKIDIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Sivasspor Teknik Direktörü Bülent Uygun'un, futbolcuların sendika kurması yönündeki önerisine ilişkin yaptığı açıklama.

13 Ocak 2009/6 “YETER SÖZ EMEĞİN-KRİZİN BEDELİNİ ÖDEMEYECEĞİZ!”

DİSK, KESK, TMMOB, TTB'nin 22 Şubat 2009 Pazar günü İstanbul'da gerçekleştirmeyi düşündüğü “Yeter Söz Emeğin-Krizin Bedelini Ödemeyeceğiz!” mitingine ilişkin yapılan basın toplantısı duyurusu.

15 Ocak 2009/7 “EMEK VE DEMOKRASİ MİTİNGİ”

DİSK, KESK, TMMOB, TTB, TÜRMÖB, TÜDEF ve Çiftçi-Sen'in 22 Şubat 2009 Pazar günü İstanbul'da yapmayı düşündüğü “İşsizliğe ve Yoksulluğa Hayır” başlıklı “Emek ve Demokrasi Mitingi”yle ilgili yapılan basın toplantısı haberi.

16 Ocak 2009/8 “KAPASİTE KULLANIMINDAKİ DÜŞÜŞ İŞÇİ ÇIKARTMAYA ZEMİN OLAMAZ!”

Türkiye imalat sanayi kapasite kullanım oranlarının, Aralık 2008 ayında düşmüş olmasının, krizin reel sektördeki boyutlarına ilişkin ciddi bir uyarı anlamı taşıdığına ilişkin yapılan açıklama.

21 Ocak 2009/9 15 ŞUBAT'TA DİSK, TÜRK-İŞ ve KESK İSTANBUL'DA ORTAK MİTİNG DÜZENLİYOR!..

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu ve KESK Genel Başkanı Sami Evren Ankara'da bir araya gelerek yaptıkları görüşmede, 22 Şubat 2009 tarihinde İstanbul'da yapılması kararlaştırılan “İŞSİZLİĞE ve YOKSULLUĞA HAYIR” başlıklı EMEK VE DEMOKRASİ MİTİNGİ ile, aynı amaçla Türk-İş'in 15 Şubat'ta yapmak istediği mitingi birleştirme kararı alınmasına ilişkin basın duyurusu.

21 Ocak 2009/10 Topkapı Nakliyeciler Sitesi'nde bulunan Akgün Otomotiv ve Yeşil Kargo'nun işyerlerinde yasadışı lokavt uygulaması ve Nakliyeciler Sitesi'ndeki işyerlerini kapatıp işçileri açıkta bırakarak faaliyet yerlerini Kırac'da sendikasız ve toplu sözleşmesiz devam ettirmek istemesini protesto etmek amacı ile Akgün önünde DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun yaptığı basın açıklaması duyurusu.

22 Ocak 2009/11 “KRİZE KARŞI SOSYAL PROGRAM”

Üçlü Danışma Kurulu'nun 22 Ocak 2009 tarihli “Küresel ekonomik gelişmeler karşısında çalışma hayatının değerlendirilmesi” toplantısında Konfederasyonumuz'un krize somut, uygulanabilir, ekonomik ve sosyal gerçekliğe uygun geniş önerileri kapsayan “SOSYAL PROGRAM” sunmasına ilişkin açıklama.

22 Ocak 2009/12 Haklarını kullandıkları için gözaltına alınan sendika yöneticilerimiz ve Örgütlenme Daire Başkanımız Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun derhal serbest bırakılmasına ilişkin yapılan çağrı!

23 Ocak 2009/13 Ekonomik krize karşı “Krizin Bedelini Ödemeyeceğiz!” eylem ve etkinlikleri çerçevesinde ETUC üyesi TÜRK İŞ - DİSK ve KESK’in bölgesel katılımlarla organize ettiği eylemlerin duyurusu.

24 Ocak 2009/14 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, Ergenekon davası ve yeni gözaltılar için yaptığı açıklama.

24 Ocak 2009/15 DİSK Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven’in “Suyun Ticarileşmesi’ne Hayır Platformu” adına 24 Ocak 2009 Cumartesi günü İstanbul Taksim Tramvay Durağı’nda yaptığı basın açıklaması.

24 Ocak 2009/16 “KRİZİ ANCAK EMEKÇİLER ÇÖZEBİLİR...”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün Adana’da yapılan “Krizin Bedelini Ödemeyeceğiz” mitinginde yaptığı konuşma.

24 Ocak 2009/17 UĞUR MUMCU’YU UNUTMADIK, UNUTMAYACAĞIZ!

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin Uğur Mumcu’nun katledilişinin 16. yıldönümü nedeniyle yaptığı basın açıklaması.

25 Ocak 2009/18 “KRİZİ ANCAK EMEKÇİLER ÇÖZEBİLİR...”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin Lüleburgaz’da yapılan “Krizin Bedelini Ödemeyeceğiz” mitinginde yaptığı konuşma.

28 Ocak 2009/19 “İKİ DÜNYA - İKİ FORUM: KRİZİ ANCAK EMEKÇİLER ÇÖZEBİLİR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün Dünya Sosyal Forumu ile ilgili yaptığı basın açıklaması.

4 Şubat 2009/20 “ÜNSA ÇUVAL FABRİKASI’NIN TAŞERONUNDA ÇALIŞAN İŞÇİLER DİRENDİLER, MÜCADELE ETTİLER VE KAZANDILAR!”

Samandıra’da bulunan Ünsa Ambalaj Çuval Fabrikası’nın alt işvereni-taşeron Doğa Tekstil çalışanı işçilerin 4 Aralık 2008’den beri devam eden direnişlerinin, ücret, fazla mesai ve tazminatlarının ödenmesi ile zaferle sonuçlandığına ilişkin basın açıklaması.

4 Şubat 2009/21 “KAMER AKTAŞ’I KAYBETTİK!”

DİSK Yönetim Kurulu eski üyesi, Eğitim Daire Başkanı ve OLEYİS Genel Başkanı Kamer Aktaş’ı, geçirdiği bir hastalık sonucu 3 Şubat 2009 tarihinde yitirdiğimize ilişkin basın açıklaması.

7 Şubat 2009/22 “DİSK: EKONOMİK SOSYAL KONSEY (ESK) BU YAPISIYLA KRİZE ÇÖZÜM ÜRETEMEZ!”

ESK'nin 5 Şubat 2009 tarihli toplantısının, Konsey'in işlevsizliğini, sosyal tarafların dikkate alınmadığını, kurulun yapısına ilişkin gerek Türkiye'de gerekse ILO toplantılarında verilen taahhütlerin tutulmadığını ve DİSK'in ESK'den çekilmesinin ne kadar isabetli olduğunu açık biçimde ortaya koymasına ilişkin yapılan açıklama.

7 Şubat 2009/23 “SADECE BİLİM DÜNYASININ DEĞİL, ÇAĞDAŞ, ÖZGÜR VE DEMOKRATİK BİR ÜLKE ÖZLEMİYLE MÜCADELE EDENLERİN BÜYÜK KAYIBI!..”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Türkel Minibaş için yayınladığı mesaj.

9 Şubat 2009/24 “15 ŞUBAT'TA HAYDİ EMEK VE DEMOKRASİ MİTİNGİNE!”

TÜRK-İŞ, DİSK ve KESK'in Kadıköy'de düzenlediği “Krizin bedelini ödemeyeceğiz. İŞSİZLİK - YOKSULLUĞA KARŞI BİRLEŞİK MÜCADELEYE - EMEK ve DEMOKRASİ MİTİNGİ” için Taksim Tramvay Durağı'nda yapılan basın açıklaması duyurusu.

10 Şubat 2009/25 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Cumhuriyet Gazetesi'nin ekonomik krize ilişkin sorularına verdiği yanıtlar.

11 Şubat 2009/26 “KISA ÇALIŞMA ÖDENEĞİ”

DİSK'in TBMM'deki grup başkanvekilleri'ne gönderdiği, Meclis'e intikal eden “Kısa Çalışma Ödeneği”yle ilgili tasarının Meclis komisyonlarında ve Genel Kurul'da görüşülürken emek örgütlerinin görüşlerinin dikkate alınması gerektiğini ifade eden mektup.

12 Şubat 2009/27 “SAĞLIK HİZMETİNDE, 'HASTALIK HASTALARININ' TEDAVİLERİNİ SINIRLAMA BAHANESİYLE YAPILAN YENİ DÜZENLEME 'HASTALIK HASTASI' BİR ANLAYIŞIN ÜRÜNÜDÜR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Sosyal Güvenlik Kurumu'nun yayınladığı “Sağlık Uygulama Tebliği”ne ilişkin yaptığı açıklama.

12 Şubat 2009/28 DİSK'in kuruluşunun 42. yılının, 13 Şubat 2009 Cuma günü “grev ve direniş alanlarında” kutlanacağına ilişkin basın duyurusu.

13 Şubat 2009/29 “DİSK 42. YILINI DİRENİŞLERLE KUTLADI!”

DİSK kuruluşunun (13 Şubat 1967) 42. yılını “grev ve direniş alanlarında” kutladığı, DİSK'in merkezi kutlamasının ise İstanbul'da, DİSK/Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu direnişte bulunan SİNER METAL işyerinde yapıldığına ilişkin basın açıklaması.

15 Şubat 2009/30 "CENNET VAAT ETTİLER, CİNNET GEÇİRTİYORLAR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, İstanbul Kadıköy'de 15 Şubat 2009 tarihinde düzenlenen "Emek ve Demokrasi Mitingi"nde yaptığı konuşma.

17 Şubat 2009/31 "İŞSİZLİĞİN GERÇEK BOYUTLARI GİZLENİYOR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, TÜİK'in açıkladığı "Kasım Hane Halkları Anketi"ne ilişkin değerlendirmesi.

18 Şubat 2009/32 Genel Başkanımız Süleyman Çelebi, Yönetim Kurulu üyelerimiz ve sendika yöneticilerimizin, grevde bulunan ATV ve Sabah Gazetesi çalışanlarını ziyaretlerine ilişkin basın duyurusu.

18 Şubat 2009/33 "TÜMKA-İŞ GREVE BAŞLADI!"

Gebze'de kurulu Procter&Gamble Tüketim Malları Sanayi ve DİSK/Tümka-İş arasında devam eden ve 250 işçiyi kapsayan toplu sözleşme görüşmelerinin sonuçsuz kalmasıyla GREV kararı alınmasına ilişkin basın açıklaması.

20 Şubat 2009/34 "İŞ CİNAYETLERİNİN SON BULMASI İÇİN MAKYAJ YAPMAK YERİNE ACİL ÖNLEM ALINMALIDIR!"

DİSK Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven'in, Tuzla'da yaşamını kaybeden Cemil Akgöl ve Yalova Altıntaş Tersanesi'nde iş kazasında yaralanan üç işçi için yaptığı açıklama.

22 Şubat 2009/35 "SAADET PARTİSİ'NDEN DİSK ZİYARETİ"

Saadet Partisi heyetinin DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret duyurusu.

23 Şubat 2009/36 "ŞİDDETE, AYRIMCILIĞA, ADALETSİZLİĞE HAYIR! YAŞASIN 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ"

DİSK Kadın İşçiler Komisyonu'nun DİSK/Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu ve direnişte bulunan SİNER METAL işyerini ziyaretine ilişkin basın duyurusu.

25 Şubat 2009/37 "ÇÖZÜMSÜZLÜĞÜ ÇARE OLARAK ÖNERENLER KRİZ NEDENİDİR! Sosyal boyutu olmayan tedbirler ve öneriler krize çare olamaz!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, krize karşı çözümsüzlüğün dayatılması ve krizin sosyal boyutlarının görmezden gelinmesine ilişkin yaptığı açıklama.

25 Şubat 2009/38 DİSK Yönetim Kurulu ve sendikalarımız yöneticilerinin DİSK/Tümka-İş'in 18 Şubat 2009 tarihinden itibaren grev uygulaması başlattığı PROCTER&GAMBLE işyerini ziyaret duyurusu.

2 Mart 2009/39 DİSK/Nakliyat-İş'in örgütlü olduğu Topkapı Nakliyeciler Sitesi'nde bulunan Akgün Taş. Otomotiv Tic. Ltd. Şti. ve Yeşil Kargo Nak. Ltd. Şti.'nin krizi bahane ederek ka-nunsuz bir şekilde lokavt uygulayıp, Nakliyeciler Sitesi'ndeki işyerlerini kapatarak Kırac'da işyeri açmaları; sendikamız üyelerini açıkta bırakarak, sendikasız ve toplu iş sözleşmesiz bir şekilde işçi çalıştırmak amacı ile işyerlerini apar topar kaçırarak bu işverenleri protesto etmek ve sendikamız üyelerinin oradaki haklı ve meşru direnişlerini desteklemek amacı ile Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin yaptığı basın açıklaması duyurusu.

3 Mart 2009/40 "DİSK ASGARİ ÜCRETİN İPTALİ İÇİN DANIŞTAY'DA DAVA AÇTI!"

Konuya ilişkin olarak DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün yaptığı açıklama.

4 Mart 2009/41 "SÜLEYMAN YETER'İ KATLEDİLİŞİNİN 10. YILINDA ANIYORUZ!"

DİSK/Limter-İş uzmanlarından Süleyman Yeter'in gözaltında katledilişinin 10. yılında mezarı başında yapılan anma duyurusu.

5 Mart 2009/42 "HAYAT PAHALILIĞI ARTIYOR, EMEKÇİNİN ENFLASYONU DÜŞMÜ-YOR! On iki aylık ortalamalara göre %10,41 artış gerçekleşti..."

DİSK-AR'ın konuya ilişkin yaptığı açıklama.

6 Mart 2009/43 "ÇAĞRIMIZ TÜRKİYE'YE, OYLARIMIZ EMEK ve DEMOKRASİYE! OYUNU KULLAN – SANDIĞA SAHİP ÇIK!"

DİSK'in 29 Mart 2009 yerel seçimlerine ilişkin kamuoyuna çağırısı.

11 Mart 2009/44 "12 MART GAZİ KATLİAMI AYDINLATILMALIDIR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, 12 Mart 1971 darbesi ve 12 Mart Gazi Mahallesi katliamının yıldönümleri nedeniyle yaptığı basın açıklaması.

11 Mart 2009/45 "CHP İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ BAŞKAN ADAYI KEMAL KILIÇDAROĞLU DİSK'İ ZİYARET EDİYOR!"

CHP İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkan adayı Kemal Kılıçdaroğlu'nun DİSK Genel Merkezi'ne yaptığı ziyaret duyurusu.

12 Mart 2009/46 "DIŞ SAĞLIĞI PİYASA KOŞULLARINA TERKEDİLEMEZ!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Türk Dışhekimleri Birliği Dergisi'ne verdiği özel demeç.

13 Mart 2009/47 "AVRUPA PARLAMENTOSU'NDAN 1 MAYIS'IN TAKSİM'DE KUTLAN-MASINA DESTEK!"

Yayınlanan Avrupa Parlamentosu Türkiye Raporu'nda, AP'nin, 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanması ve sendikalar yasasının değiştirilmesi çağrısında bulunmasına DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin yaptığı açıklama.

16 Mart 2009/48 "CHP İZMİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKAN ADAYI AZİZ KOCA-OĞLU DİSK/GENEL-İŞ SENDİKASI İZMİR ŞUBELERİNİ ZİYARET EDİYOR!"

CHP İzmir Büyükşehir Belediyesi Başkanı ve yerel seçimlerde tekrar aday olan Aziz Kocaoğlu'nun DİSK/Genel-İş Sendikası İzmir 4 nolu bölge ve 4-5-3-1 nolu şubelerine yaptığı ziyaret duyurusu.

16 Mart 2009/49 "16 MART KATLİAMI AYDINLATILMALIDIR!"

DİSK Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven'in 16 Mart Eczacılık Fakültesi önünde 7 öğrencinin katledilmesinin yıldönümü nedeniyle yaptığı basın açıklaması.

16 Mart 2009/50 "EYLÜL-ARALIK 2008'İ İÇEREN 4 AYLIK TOPLAM GERÇEK İŞSİZ SAYISI ÜÇ MİLYON İKİ YÜZ BİN KİŞİ... Toplumun gerçek sorunlarına çare olacak sosyal bir programın acilen hayata geçirilmesi kaçınılmaz hale gelmiştir!"

DİSK-AR'ın konuya ilişkin yaptığı açıklama.

16 Mart 2009/51 "DÜNYA SU FORUMU'NU PROTESTO EDEN GÖSTERİCİLERE POLİS SALDIRISI: 17 GÖSTERİCİ GÖZALTINDA!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Dünya Su Forumu'nu protesto eden göstericilere yapılan saldırıyı kınamasına ilişkin açıklama.

16 Mart 2009/52 "DİSK MEHA-TEKSTİL İŞÇİLERİNİN HAKLI DİRENİŞİNE SAHİP ÇIKIYOR!"

Gaziosmanpaşa/Elmabahçesi'de kurulu bulunan Meha-Tekstil işverenin krizi bahane ederek işçilere fazla mesai ücretlerini, asgari geçim indirimini, Şubat ayı maaşını, kıdem ve ihbar tazminatlarını ödememesi ve işçilerin işine son vermesi üzerine 85 işçinin iş yeri önünde yaptıkları direnişle dayanışmak için DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun yaptığı basın açıklaması duyurusu.

17 Mart 2009/53 "CHP ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKAN ADAYI MURAT KARAYALÇIN VE ÇANKAYA BELEDİYE BAŞKAN ADAYI BÜLENT TANIK DİSK'İ ZİYARET EDİYOR!"

CHP Ankara Büyükşehir Belediye Başkan adayı Murat Karayalçın ve CHP Çankaya Belediye Başkan adayı Bülent Tanık'ın DİSK Ankara Bölge Temsilciliği'ne yaptıkları ziyaret duyurusu.

19 Mart 2009/54 “DİSK HEYETİ DİYARBAKIR'DA...”

DİSK heyetinin 21 Mart 2009 Cumartesi günü Diyarbakır'da kutlanacak olan newroz şenliklerine katılacaklarına ilişkin basın duyurusu.

19 Mart 2009/55 “BİR DAMLA SU İÇİN BİLE MÜCADELE GEREKLİDİR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu'nun düzenlediği sempozyumda yaptığı konuşma.

19 Mart 2009/56 “MEHA TEKSTİL PATRONU İŞÇİLERE HESAP VERECEK!”

Meha Tekstil işçilerinin haklı direnişlerine yönelik polis saldırısını ve işverenin oyunlarını protesto etmek amacıyla DİSK Genel Merkezi'nde Meha Tekstil işçileriyle yapılan basın açıklaması duyurusu.

19 Mart 2009/57 “MEHA TEKSTİL İŞÇİLERİNİN HAKLI DİRENİŞİNİ NE İŞVERENİN OYUNLARI/BASKILARI, NE DE POLİSİN BİBERGAZLI, COPLU GÖZALTI ve BASKILARI ENGELLEYEMEZ!”

DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun Meha Tekstil işyeriyle ilgili yaptığı basın açıklaması.

25 Mart 2009/58 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Sosyal Güvenlik Kurumu Dergisi için verdiği özel demeç.

25 Mart 2009/59 “KRİZE KARŞI SOSYAL PROGRAM”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün “KRİZE KARŞI SOSYAL PROGRAM” konusunda ODTÜ'lüler Bülteni için yaptığı açıklama.

25 Mart 2009/60 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, ekonomik kriz, işsizlik artışı ve yapılması gereken düzenlemeler konusunda TİSK Dergisi'yle röportajı.

25 Mart 2009/61 “MEHA-TEKSTİL İŞÇİLERİNDEN LC WAIKİKİ PROTESTOSU!”

Beyoğlu LC Waikiki önünde Meha-Tekstil direnişçi işçileri ve DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun yaptığı basın açıklaması.

26 Mart 2009/62 “KRİZİ TAM OLARAK KAVRAMAYAN SOSYAL BOYUTU EKSİK TEDBİRLER...”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin “5. Paket ve Ziraat Bankası Paketi” üzerine yaptığı açıklama.

26 Mart 2009/63 “DEMOKRATİK HAKKINI KULLANDIĞI İÇİN ÖRGÜTLENME DAİRE BAŞKANIMIZ ALİ RIZA KÜÇÜKOSMANOĞLU’NUN GÖZALTINA ALINMASINI PROTESTO EDİYORUZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, Meha-Tekstil işçileriyle basın açıklaması yapan DİSK Örgütlenme Daire Başkanı’nın gözaltına alınması üzerine yaptığı açıklama.

27 Mart 2009/64 “TÜMKA-İŞ GREVCİLERİ KAZANDI!”

Gebze’de kurulu Procter Gamble Tüketim Malları San. Aş. ile toplugörüşmelerde anlaşma sağlanamadığı için 37 gündür grevde olan DİSK/Tümka-İş’in, kazanımla sonuçlanan görüşmeden sonra greve son vermesine ilişkin açıklama.

30 Mart 2009/65 “HALK, HÜKÜMETİN KRİZ POLİTİKALARINA ONAY VERMEDİ! BA-TIDAN VE DOĞUDAN KUŞATILAN AKP CAZİBE NOKTASI OLMAKTAN ÇIKTI!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin 29 Mart yerel seçimlerine ilişkin yaptığı değerlendirme.

31 Mart 2009/66 “MİLLİ GELİRDEKİ GERİLEME 2009’DA DEVAM EDECEK! Vakit geçi-rilmeden sosyal bir program uygulamaya konulmalıdır...”

DİSK-AR’ın konuya ilişkin yaptığı açıklama.

3 Nisan 2009/67 “İŞÇİLER VE EMEKÇİLER, İŞSİZLİK VE YOKSULLUĞA YANITINI 1 MAYIS’TA VERECEKTİR!”

1 Nisan 2009 tarihinde toplanan DİSK Başkanlar Kurulu Sonuç Bildirgesi.

9 Nisan 2009/68 “1 MAYIS ÜZERİNDEKİ YASAKLAR KALDIRILARAK TATİL İLAN EDİLMELİ VE TAKSİM KUTLAMALARA AÇILMALIDIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin 1 Mayıs’ın tatil ilan edilmesine ilişkin yaptığı açıklama.

9 Nisan 2009/69 “HAZİNE’DEN SORUMLU BAKAN ŞİMŞEK’TEN ‘KRİZ DEPREMİ’ KO-NUSUNDA BERLUSCONİ GAFI!..”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, Bakan Şimşek’in kriz konusunda yaptığı açıklamaya ilişkin değerlendirmesi.

9 Nisan 2009/70 Meha Tekstil direnişi ile ilgili olarak Mecidiyeköy LC Waikiki önünde, direnişçi işçiler ve ailelerinin katılımı ile Genel Başkanımız Süleyman Çelebi’nin yaptığı basın açıklaması duyurusu.

9 Nisan 2009/71 “1 MAYIS KUTLAMALARI İÇİN ULUSLARARASI DESTEK BÜYÜ-YOR...”

Türkiye’deki 1 Mayıs yasaklarının kaldırılması amacıyla Almanya Gıda İşçileri Sendikası DGB/NGG tarafından düzenlenen uluslararası imza kampanyasının sürdüğü; aralarında Avrupa Parlamentosu milletvekillerinin, Almanya Federal Parlamentosu milletvekillerinin, ABD, Kanada, Hindistan, Filistin, Suriye, Pakistan, Avustralya gibi çok sayıda ülkeden sendika yöneticilerinin ve Almanya genelinde sendikacı ve demokratik kitle örgütü temsilcilerinin imzaladığı metne desteğin büyüdüğü ve imzacıların İstanbul’da 1 Mayıs’a katılmak için hazırlıklarını tamamladıklarına ilişkin basın açıklaması.

13 Nisan 2009/72 “1 MAYIS 2009 HAZIRLIKLARI...”

1 Mayıs 2009 kutlama çalışmaları hakkında kamuoyuna bilgi vermek için Taksim Gezi Parkı girişinde yapılan basın açıklaması duyurusu.

13 Nisan 2009/73 “NE DARBE, NE ŞERİAT, NE DE KORKU TOPLUMU İSTİYORUZ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, 12. dalga olarak adlandırılan yeni Ergenekon operasyonuna ilişkin yaptığı açıklama.

14 Nisan 2009/74 “TAKSİM TALEBİMİZ BİR İNATLAŞMA DEĞİL, DEMOKRATİKLEŞME ISRARIDIR!”

13 Nisan 2009 pazartesi günü 1 Mayıs gündemiyle toplanan DİSK Başkanlar Kurulu’nun değerlendirmeleri.

14 Nisan 2009/75 “TAKSİM’DE ULUSLARARASI 1 MAYIS KUTLAMASI”

1 Mayıs 2009 tarihinde dünya genelinde çok sayıda sendikacı ve milletvekilinin hazır bulunduğu, İstanbul Taksim Meydanı’nda yapılan 1 Mayıs kutlamaları ile ilgili uluslararası gelişmeler hakkında basına gönderilen bilgi notu.

16 Nisan 2009/76 “RESMİ VERİLER KRİZ GERÇEĞİNİ ÖRTEMİYOR!”

TÜİK verilerine göre, Ocak 2009’da resmi işsizlik oranının %15,5’e çıkmasına ilişkin DİSK-AR’ın yaptığı açıklama.

16 Nisan 2009/77 DİSK Başkanlar Kurulu’nun, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Genel Başkanı Prof. Dr. Türkan Saylan’a yaptığı ziyaretle ilgili duyuru.

22 Nisan 2009/78 “KRİZE KARŞI SOSYAL PROGRAM”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, Güncel Hukuk Dergisi’ne yaptığı özel açıklama.

22 Nisan 2009/79 LC Waikiki-Meha Tekstil işçilerinin seslerini duyurmak ve taleplerini dile getirmek için LC Waikiki mağazalarının önünde yaptıkları basın açıklaması duyurusu.

23 Nisan 2009/80 “EMEKLİLERE 1 MAYIS, ÇOCUKLARA 23 NİSAN KUTLU OLSUN!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 1 Mayıs'ın “Emek ve Dayanışma Bayramı” olarak tatil ilan edilmesine ilişkin açıklaması.

23 Nisan 2009/81 “1 MAYIS KUTLAMASININ MERKEZİ TAKSİM'DİR, YASAKLANAMAZ! DİSK, TAKSİM DIŞINDA HİÇBİR YERDE 1 MAYIS KUTLAMASI YAPMAYACAKTIR!”

23 Nisan 2009'da toplanan DİSK Başkanlar Kurulu'nun açıklaması.

27 Nisan 2009/82 “1977'NİN TANIKLARI 32 YIL SONRA TAKSİM'DE BULUŞUYOR...”

1 Mayıs 1977'de Taksim Meydanı'nda kutlamalara katılan yabancı sendikacıların 32 yıl sonra tekrar 1 Mayıs'ta Taksim'de buluşacaklarına ilişkin basın açıklaması.

27 Nisan 2009/83 “ULUSLARARASI SENDİKALAR KONFEDERASYONU'NDAN BAŞBAKAN'A UYARI”

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) Genel Sekreteri Guy Ryder'in Başbakan Tayyip Erdoğan'a gönderdiği, 1 Mayıs'ın tatil ilan edilmesini memnuniyetle karşıladığını, Taksim yasağının kaldırılması ve emekçilere karşı şiddet uygulanmamasını istediği mektup hakkında basın açıklaması.

27 Nisan 2009/84 “CUMHURBAŞKANI VE MECLİS BAŞKANI'YLA 1 MAYIS GÜNDEMLİ GÖRÜŞME”

1 Mayıs gündemiyle ilgili olarak, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, KESK Genel Başkanı Sami Evren, TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğancı ve TTB Genel Sekreteri Eriş Bilaloğlu'nun Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'le ve TBMM Başkanı Köksal Toptan'la yaptığı görüşmelerle ilgili basın duyurusu.

28 Nisan 2009/85 “BİNAMIZA GAZ BOMBASI ATANLAR ŞİMDİ DE, DİSK'İN KAPISINA KAMERA YERLEŞTİRDİ!”

Emniyet Müdürlüğü'nde görevli olduklarını, Valilik emriyle geldiklerini söyleyen polislerin DİSK'in Merkez Binası önüne üç adet kamera yerleştirmelerine ilişkin basın açıklaması.

28 Nisan 2009/86 “CUMHURBAŞKANI VE MECLİS BAŞKANI'YLA GÖRÜŞEN DİSK, KESK, TMMOB VE TTB KONUYLA İLGİLİ OLARAK BASIN AÇIKLAMASI YAPIYOR...”

1 Mayıs gündemiyle ilgili olarak Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve TBMM Başkanı Köksal Toptan'la görüşme yapan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, KESK Genel Başkanı Sami Evren, TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğancı ve TTB Genel Sekreteri Eriş Bilaloğlu'nun, görüşmelerle ilgili olarak TMMOB Genel Merkezi'nde düzenledikleri basın toplantısı duyurusu.

30 Nisan 2009/87 "İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI DAYANIŞMASI: DÜNYA SENDİKALARI TAKSİM'DE BULUŞUYOR!"

DİSK'in daveti üzerine 1 Mayıs 2009 kutlamaları için İstanbul'a gelen uluslararası heyetin Taksim Hill Otel'de yaptıkları buluşmada DİSK, KESK, TMMOB ve TTB genel başkanlarının 1 Mayıs'a ilişkin son gelişmeler hakkında bilgi vereceklerine ilişkin basın duyurusu.

1 Mayıs 2009/88 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Taksim 1 Mayıs 2009 kutlamasında yaptığı konuşma.

7 Mayıs 2009/89 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Bolu'da Uluslararası İşçi Filmleri Festivali açılışında yaptığı konuşma.

8 Mayıs 2009/90 "TÜRKİYE'DE İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Bursa'da "23. İş Sağlığı ve Güvenliği Haftası" açılış toplantısında yaptığı konuşma.

9 Mayıs 2009/91 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün DİSK/Sine-Sen'in 11. Genel Kurulu'nda yaptığı konuşma.

11 Mayıs 2009/92 "İMZA TÖRENİ"

DİSK/Sosyal-İş Sendikası ile Metro Grosmarket Bakırköy Alışveriş Hiz.Tic. Ltd. Şti. arasında sürdürülen 3. Dönem toplu sözleşme görüşmelerinde önemli kazanımlar elde edilerek anlaşma sağlanması üzerine DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin "onur tanıklığı" yaptığı imza törenine ilişkin basın duyurusu.

13 Mayıs 2009/93 "KRİZİN DİP NOKTASI GÖRÜNDÜ MÜ?"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin TOSYÖV tarafından 13 Mayıs 2009 tarihinde Ankara'da düzenlenen "Krizden Çıkışta Üretimi ve İstihdamı Teşvik Politikaları" konulu panelde yaptığı konuşma.

14 Mayıs 2009/94 "KIZILAY ÇAPA KAN MERKEZİ'NDE SENDİKA KAZANDI!"

DİSK/Dev-Sağlık İş Sendikası'nın Kızılay Kan Merkezleri'nde örgütlenmeye başlamasından sonra sendika üyesi olan işçilerimizin kan merkezi dahi olmayan Şırnak ve Ardahan'a sürgün edilmelerine ilişkin yapılan basın basın açıklaması duyurusu.

14 Mayıs 2009/95 Avrupa Sendikalar Konfederasyonu ETUC'un küresel ekonomik krize karşı 14-16 Mayıs tarihleri arasında düzenlediği eylemler çerçevesinde, DİSK'in İş-Kur İstanbul İl Müdürlüğü önünde yaptığı basın açıklaması duyurusu.

15 Mayıs 2009/96 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, krize karşı uluslararası eylemde yaptığı konuşma.

15 Mayıs 2009/97 "KRİZE KARŞI SOSYAL PROGRAM"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin İstanbul Sanayi Odası Dergisi, Mayıs 2009 sayısı için kriz ve işsizlikle ilgili yazısı.

15 Mayıs 2009/98 "HER DÖRT KİŞİDEN BİRİ İŞSİZ... SOSYAL PROGRAM GECİKMEKSİZİN UYGULAMAYA KONULMALIDIR!"

Konuya ilişkin DİSK-AR'ın yaptığı basın açıklaması.

18 Mayıs 2009/99 "TÜRKAN SAYLAN'I, BİR ÇINARIMIZI, DEVRİMCİ YURTTAŞIMIZI KAYBETTİK..."

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Prof. Dr. Türkan Saylan'ın yaşamını yitirmesi nedeniyle, DİSK Yönetim Kurulu adına yaptığı basın açıklaması.

20 Mayıs 2009/100 4 Mart'dan beri işyerlerinin önünde gece gündüz haklarını almak için direnen LC Waikiki Meha Tekstil işçilerinin direnişlerinin zaferle sonuçlanması üzerine DİSK Genel Merkezi'nde yapılan basın açıklaması duyurusu.

20 Mayıs 2009/101 "ZAFER DİRENEN İŞÇİLERİN OLDU!"

DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun LC Waikiki Meha Tekstil direnişiyle ilgili basın açıklamasında yaptığı konuşma.

22 Mayıs 2009/102 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Aksiyon Dergisi'nin sorularına yanıtları.

27 Mayıs 2009/103 "SAĞLIKTA TAŞERON ÖLÜM DEMEKTİR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Bursa Şevket Yılmaz Hastanesi'nde meydana gelen yangında 8 yurttaşımızın ölmesi üzerine yaptığı açıklama.

29 Mayıs 2009/104 DİSK ANAYASA ÖNERİSİNİ AÇIKLIYOR: "ÖZGÜRLÜKÇÜ, EŞİTLİKÇİ, DEMOKRATİK VE SOSYAL BİR ANAYASA İÇİN TEMEL İLKELER"

DİSK'in çağrısıyla 12 Eylül 2007 tarihinde çalışmalarına başlayan, Prof. Dr. İbrahim Ö. KA-

BOĞLU (Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi), Prof. Dr. Yılmaz ALİEFENDİOĞLU (Anayasa Mahkemesi E. Üyesi, Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi E. Öğretim Üyesi), Prof. Dr. A. Ülkü AZRAK (Maltepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi), Prof. Dr. İoanna KUÇURADI (Felsefe Kurumu Başkanı, Maltepe Üniversitesi), Prof. Dr. Mesut GÜLMEZ, Prof. Dr. Sibel İNCEOĞLU (İstanbul Bilgi Üniversitesi Hukuk Fakültesi), Doç. Dr. Sevtap YOKUŞ (Kocaeli Üniversitesi Hukuk Fakültesi), Doç. Dr. Kadriye BAKIRCI (İTÜ İşletme Fakültesi), Yrd. Doç. Dr. Abdullah SEZER (Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi), Dr. Tuncer ÖZYAVUZ (Avukat), Fikret İLKİZ (Avukat), Necdet OKCAN (Avukat)'dan oluşan Uzmanlar Kurulu tarafından hazırlanan "Özgürlükçü, Eşitlikçi, Demokratik ve Sosyal Bir Anayasa İçin Temel İlkeler Raporu"nu, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve uzmanlar kurulu üyelerinin katılımı ile 1 Haziran 2009 Pazartesi günü Tanık Zafer Tunaya Kültür Merkezi'nde açıklanmasına ilişkin basın duyurusu.

1 Haziran 2009/105 "ÖZGÜR VE DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE YOLUNDA ÖZGÜRLÜKÇÜ, EŞİTLİKÇİ, DEMOKRATİK VE SOSYAL BİR ANAYASA"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, "Özgürlükçü, Eşitlikçi, Demokratik ve Sosyal Bir Anayasa İçin Temel İlkeler Raporu" basın toplantısında yaptığı konuşma.

1 Haziran 2009/106 2-3 Haziran tarihlerinde Bolu Kuru Motel Konferans Salonu'nda toplanan DİSK Genişletilmiş Başkanlar Kurulu'nda geçen 6 ayın değerlendirmesinin yapı- lıp, önümüzdeki mücadele döneminin değerlendirildiği ve Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin 2 Haziran Salı günü saat 13.00'da yaptığı açılış konuşmasıyla başlayan toplantının basına açık ilk bölümüne ilişkin basın duyurusu.

2 Haziran 2009/107 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin. Bolu Kuru Motel'de yapı- lan DİSK Genişletilmiş Başkanlar Kurulu'nda yaptığı konuşma.

4 Haziran 2009/108 "ÇELEBİ: BAKAN DOĞRU SÖYLEMİYOR"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Egemen Bağış'ın sendikalar yasası hakkındaki açıklamalarına ilişkin basın açıklaması.

4 Haziran 2009/109 DİSK/Emekli-Sen İstanbul Şubeleri tarafından "İnsanca Yaşayacak Bir Maaş ve Sendika Yasası" talebiyle İstanbul Taksim Gezi Parkı'nda düzenlenen basın açıklaması sonrasında, Emekli-Sen üyelerine polis ve zabıta ekiplerince gerçekleştirilen saldırıya ilişkin basın duyurusu.

5 Haziran 2009/110 "İŞSİZLİK SİGORTASI FONUNA GÖZ DİKEN İÇTUTARLILIĞI OLMAYAN,İŞSİZLİĞİ VE İSTİHDAMI ÖNCELİKLİSORUN OLARAK GÖRMİYEN, KRİZİ YENİ İSTİHDAM BİÇİMLERİNE GEÇİŞ İÇİN FIRSAT OLARAK GÖREN BİR TEDBİR PAKETİ"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, "Teşvik ve Kriz Paketi"ne ilişkin yaptığı açıklama.

5 Haziran 2009/111 "SİYASAL İKTİDARI VE İŞVEREN ÖRGÜTLERİNİ UYARIYORUZ; İŞTEN ATILMALAR VE İŞSİZLİK İLE BOĞUŞURKEN, KIDEMTANIMININ KALDIRILMASINI AKLINIZDAN BİLE GEÇİRMİYİN"

DİSK Genişletilmiş Başkanlar Kurulu toplantısı sonuç bildirgesi.

5 Haziran 2009/112 "TÜRKİYE, "SENDİKAL İHLALDEN" 25 ÜLKE ARASINDA"

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) sözleşmelerinin ihlali nedeniyle Aplikasyon Komitesi'nde gündeme gelen 25 ülkenin belirlenmesi ve Türkiye'nin ILO'nun 87 sayılı Sendika Kurma ve Örgütlenme Hakkının Korunması Sözleşmesi'ne ilişkin ihlalleri nedeniyle gündeme alınmasıyla ilgili açıklama.

8 Haziran 2009/113 DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı'nın, 7 Haziran 2009 tarihinde yapılan SHP 2. Olağanüstü Kurultayı'nda yaptığı konuşma.

8 Haziran 2009/114 DİSK-AR: "SANAYİ ÜRETİM ENDEKSİ SONUÇLARI: DİPTEN YUKARIYA ÇIKIŞ İSTİHDAM ARTIŞI İLE MÜMKÜNDÜR!"

DİSK-AR'ın "Sanayi Üretim Endeksine" ilişkin yaptığı açıklama.

10 Haziran 2009/115 Konfederasyonumuzun Kurucu Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'i katledenlerin beraatına ilişkin karar Yargıtay'ca, sanığın cezalandırılması görüşüyle bozulduğundan davanın Bakırköy 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapılan duruşmasına ilişkin basın duyurusu.

11 Haziran 2009/116 "TÜRKİYE İŞÇİ HAKLARI ALANINDA EN KÖTÜ ÜLKELER LİSTESİNE GİRDİ"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin 98. ILO Konferansı nedeniyle Cenevre'de yaptığı basın açıklaması.

11 Haziran 2009/117 "29 YIL SONRA GEÇ GELECEK ADALETİN ADALETİ SAĞLAMAYACAĞI AÇIKTIR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Kemal Türkler davası ile ilgili basın açıklaması.

12 Haziran 2009/118 "15 HAZİRAN'DA İŞTEN ATILMALARA KARŞI, 16 HAZİRAN'DA SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER İÇİN ALANLARDA OLACAĞIZ!"

DİSK Genel sekreteri Tayfun Görgün'ün 15-16 Haziran direnişinin 39. yılı dolayısıyla yapılacak etkinlikler konusundaki basın açıklaması.

15 Haziran 2009/119 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 15 Haziran'da İzmir'de yaptığı konuşma metni.

16 Haziran 2009/120 "16 HAZİRAN'DA SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER İÇİN ALANLARDA OLACAĞIZ!"

15-16 Haziran direnişinin 39. Yılında sendikal yasaların ILO normlarında düzenlenmesi talebimizi duyurmak için düzenleyeceğimiz eylem ve etkinliklerle ilgili basın duyurusu.

16 Haziran 2009/121 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 16 Haziran'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde yaptığı konuşma.

16 Haziran 2009/122 "ILO'DA REFORM GEREKLİ"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, "küresel kriz ve ILO" konusunda İşveren Dergisi'ne verdiği yazılı görüş.

26 Haziran 2009/123 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, TTB'nin 58. Kongresi'nde yaptığı konuşma.

26 Haziran 2009/124 "DİSK'TEN, TBMM SİYASİ GRUP BAŞKANLARINA YAZI.."

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, "İş Kanunu", "İşsizlik Sigortası Kanunu", "Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi" ile Plan ve "Bütçe Komisyonu Raporu" hakkında TBMM siyasi grup başkanlarına gönderdiği yazı.

27 Haziran 2009/125 "GERÇEK BİR DEMOKRASİYE ULAŞMAK İÇİN ÖNÜMÜZDEKİ TEK SEÇENEK 12 EYLÜL DARBECİLERİNİN YARGILANMASIDIR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 12 Eylül darbecilerinin yargılanmasına ilişkin yaptığı açıklama.

27 Haziran 2009/126 "GENEL BAŞKANIMIZ ÇELEBİ, DİVRİĞİ KÜLTÜR DERNEĞİ'NİN DÜZENLEDİĞİ GELENEKSEL 25. PİLAV VE KÜLTÜR ŞENLİĞİ'NE KATILDI..."

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin konuşmacı olarak katıldığı 28 Haziran 2009 Pazar günü Kemerburgaz Göktürk Köyü Şişli Vakfı Piknik Alanı'nda 25.'si yapılan, Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği Pilav ve Kültür Şenliğiyle ilgili duyuru.

29 Haziran 2009/127 DİSK'in Cumhurbaşkanı'ndan Özel İstihdam Büroları'nın mesleki faaliyet olarak geçici iş ilişkisi kurabilmesine olanak sağlayan 5920 sayılı kanunu veto etmesini istemek amacıyla randevu talebinde bulunmasına ilişkin açıklaması.

30 Haziran 2009/128 "DİSK-AR: GSMH'DAKİ KÜÇÜLME, KRİZİN SOSYAL YIKIMA YÖNELDİĞİNİ GÖSTERMEKTEDİR!"

DİSK-AR'ın GSMH'daki küçülme ve krizin etkilerine ilişkin açıklaması.

30 Haziran 2009/129 Dünyanın en büyük mobilya mağazalarından olan İKEA'nın işçilerin anayasal hakları olan sendika ve toplu iş sözleşmesi haklarına saygı göstermeyerek nakliye ve montaj hizmetlerini yapan Ursus Mobilya Montaj Ve Loj. Hizm. Tic. Ltd. Şti. işletmesi ihalesini, 01.07.2009 tarihi ile feshedip 2822 sayılı yasaya göre sorumlu olduğu halde 70 işçiye iş başı yaptırmamasından dolayı DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu tarafından yapılan basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

1 Temmuz 2009/130 "İKEA'DA YAPILACAK AÇIKLAMA İPTAL EDİLDİ!"

İşçilerin anayasal hakları olan sendika ve toplu iş sözleşmesi haklarına saygı göstermeyen İKEA'da yaşanan gelişmeler üzerine Ümraniye mağazası önünde yapılacak olan basın açıklaması; İKEA yönetiminin gelişmelerle ilgili olarak görüşme yapmak istemesi üzerine iptal edilmesine ilişkin duyuru.

1 Temmuz 2009/131 "KEMAL TÜRKLER DAVASI 2 TEMMUZ'DA YENİDEN GÖRÜLÜYOR!"

Konfederasyonumuzun kurucu Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'i katledenlerin beratına ilişkin kararın Yargıtay'ca bozulmasıyla tekrar başlayan davanın 2 Temmuz 2009, Perşembe günü Saat:13:30'da Bakırköy 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde (Yeni Adliye Binası) yapılan 2. Duruşmasına ilişkin duyuru.

1 Temmuz 2009/132 "SİVAS KATLİAMI'NI UNUTMADIK, UNUTMAYACAĞIZ! DİSK GENEL BAŞKANI SÜLEYMAN ÇELEBİ 2 TEMMUZ'DA SİVAS'TA!"

Sivas Katliamı'nın 16. yıldönümü dolayısıyla DİSK'in, İstanbul, Ankara ve Sivas'ta, Genel Başkanımız Süleyman Çelebi ve Yönetim Kurulu üyelerimizin katılımıyla gerçekleştirdiği eylemlere ilişkin basın duyurusu.

1 Temmuz 2009/133 "DİSK-AR:YAŞAM KOŞULLARINA UYGUN BİR ASGARİ ÜCRET İSTİYORUZ!"

DİSK-AR'ın, belirlenen asgari ücretin yaşam şartlarına olumsuz etkileri ve satın alma gücüne ilişkin açıklaması.

2 Temmuz 2009/134 "KEMAL TÜRKLER CİNAYETİNİN ARKASINDAKİ KARANLIK GÜÇLER AÇIĞA ÇIKARILMALIDIR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Kemal Türkler davası ile ilgili basın açıklaması.

2 Temmuz 2009/135 "KAMU İŞÇİLERİNİN HAKLI MÜCADELESİNİN YANINDAYIZ!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün kamu işçileriyle dayanışma mesajı.

6 Temmuz 2009/136 “DİSK “ÖZEL İSTİHDAM BÜROLARI”YLA İLGİLİ CUMHURBAŞKANI’YLA GÖRÜŞÜRKEN, KAMU İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMAK İÇİN DE BİR SAAT İŞ BIRAKTI!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün ve DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu’nun, kamu işçileri ücretlerinin gerilemesi ve sosyal kazanımların geriye götürülmesine karşı Türk-İş’in yaptığı “ÇALIŞMAMA HAKKININ BİR SAAT SÜREYLE KULLANILMASI” eylemiyle dayanışmak için, DİSK/Nakliyat-İş’in 7 Temmuz 2009 saat 10.00’da Topkapı Nakliyatçılar Sitesi’nde yaptığı 1 saatlik iş bırakma eylemine katılımına ilişkin basın duyurusu.

7 Temmuz 2009/137 “DİSK’İN “ÖZEL İSTİHDAM BÜROLARI’NIN MESLEKİ FAALİYET OLARAK GEÇİCİ İŞ İLİŞKİSİ KURABİLMESİ” HAKKINDA KANUN DEĞİŞİKLİĞİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ”

DİSK’in “Özel İstihdam Büroları’nın Mesleki Faaliyet Olarak Geçici İş İlişkisi Kurabilmesi” Hakkında Kanun değişikliğine ilişkin DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi tarafından Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül’e sunduğu görüşleri .

7 Temmuz 2009/138 “KAMU İŞÇİLERİNİN HAKLI MÜCADELESİ MUTLAKA BAŞARIYA ULAŞACAKTIR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, DİSK’in Türk-İş’le dayanışmak için yaptığı bir saatlik iş bırakma eyleminde yaptığı konuşma.

9 Temmuz 2009/139 “İZLEDİKLERİ HATALI POLİTİKALARLA TÜRKİYE’Yİ KRİZE SOKANLAR İŞSİZLİĞE ÇÖZÜM BULAMAZLAR...”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, Devlet Bakanı Ali Babacan’ın “Özel İstihdam Büroları”yla ilgili değerlendirmesine yönelik açıklaması.

10 Temmuz 2009/140 “SAYIN CUMHURBAŞKANI’NIN VETOSU, AKP HÜKÜMETİNİN ÇALIŞMA İLİŞKİLERİNİ BOZACAK YENİ DÜZENLEMELERDEN KAÇINMASI GEREKTİĞİNE YÖNELİK BİR İŞARETTİR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, Cumhurbaşkanı’nın “Özel İstihdam Büroları” düzenlemesini veto etmesine ilişkin yaptığı açıklama.

15 Temmuz 2009/141 “DİSK-AR: İŞÇİYİ MALİYET ÖGESİ OLARAK GÖREN POLİTİKALARLA İŞSİZLİK AZALTILAMAZ!”

DİSK-AR’ın kriz sonrası artarak devam eden işsizlik ve AKP hükümetinin bu konuda uyguladığı politikaların işsizlik üzerindeki etkilerine ilişkin açıklaması.

17 Temmuz 2009/142 DİSK Başkanlar Kurulu Üyesi, DİSK/Sosyal-İş Genel Başkanı ÖZCAN KESGEÇ'in, aramızdan ayrılışının 2. yılında Karşıyaka'daki mezarı başında; Konfederasyonumuzun kurucusu ve ilk Genel Başkanı, T.Maden-İş Genel Başkanı, Türkiye işçi sınıfının unutulmaz önderlerinden KEMAL TÜRKLER'in, katledilişinin 29. yılında Topkapı'daki mezarı başında; Konfederasyonumuzun eski Genel Başkan Vekili ve Genel-İş Sendikamızın Genel Başkanı İSMAİL HAKKI ÖNAL'ın, aramızdan ayrılışının 7. yılında Ankara Karşıyaka'daki mezarı başında; Konfederasyonumuz üyesi İlerici Deri-İş sendikası Genel Başkanı KENAN BUDAK'ın, katledilişinin 28. yılında Silivrikapı'daki mezarı başında; DİSK Genel Başkan Yardımcısı ve Genel-İş Sendikası Genel Başkanı MAHMUT SEREN'in, aramızdan ayrılışının 2. yılında Karşıyaka'daki mezarı başında anılmalarına ilişkin basın duyurusu.

17 Temmuz 2009/143 "SÜİKASTİN 29. YILINDA KEMAL TÜRKLER'İ ANIYOR, ADALET ARIYORUZ!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, 30 Temmuz'da yeniden görülecek Kemal Türkler davası ile ilgili basın açıklaması.

21 Temmuz 2009/144 "KATLEDİLİŞİNİN 29. YILINDA KEMAL TÜRKLER'İ ANDIK!"

Konfederasyonumuzun kurucusu ve ilk Genel Başkanı, Türkiye işçi sınıfının unutulmaz önderlerinden Kemal TÜRKLER'in, katledilişinin 29. yılında 22 Temmuz 2009, Çarşamba Saat 11.00'de Topkapı'daki mezarı başında anılmasına ilişkin duyuru.

23 Temmuz 2009/145 DİSK Başkanlar Kurulu toplantısı sonuç bildirgesi.

24 Temmuz 2009/146 "KENAN BUDAK'I ANDIK"

Konfederasyonumuz üyesi İlerici Deri-İş sendikası Genel Başkanı KENAN BUDAK'ın, katledilişinin 28. yılında 25 Temmuz 2009 Cumartesi günü saat 11:00'de Silivrikapı'daki mezarı başında düzenlenecek törenlerle anılmasına ilişkin basın duyurusu.

24 Temmuz 2009/147 "500 FİRMANIN BİR DE ÖTEKİ YÜZÜ VAR..."

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Türkiye'nin en büyük 500 firmasına ilişkin açıklaması.

29 Temmuz 2009/148 "YENİDEN GÖRÜLEN KEMAL TÜRKLER DAVASININ 3. DURUŞMASI YAPILDI!"

Konfederasyonumuzun Kurucu Genel Başkanı Kemal Türkler'i katledenlerin beratına ilişkin kararın Yargıtay'ca ikinci kez bozulmasıyla tekrar başlayan davanın 30 Temmuz 2009, Perşembe günü saat 14:30'da Bakırköy 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen 3.duruşmasında Ülkemizin aydınlık geleceği için, demokrasi ve özgürlükler mücadelesi için adliye önünde toplanılmasına ilişkin basın duyurusu.

30 Temmuz 2009/149 “29 YIL SONRA ADALETİN SAĞLANMASINI VE 12 EYLÜL’E GİDEN KARANLIK YOLUN AYDINLATILMASINI İSTİYORUZ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin Kemal Türkler davası ile ilgili basın açıklaması.

31 Temmuz 2009/150 “İŞSİZLERİN ÇALIŞMA, ÇALIŞANLARIN TATİL HAKKI”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, çalışanların “tatil hakkı”na ilişkin yaptığı açıklama.

3 Ağustos 2009/151 “ANAYASAL HAKLARINA SAHİP ÇIKAN SINTER METAL İŞÇİLERİ İLE ULUSLARARASI DAYANIŞMA!”

DİSK/Birleşik Metal-İş sendikamızın işçiler adına açmış olduğu işe iade davasının Üsküdar 3. İş Mahkemesinde görülen, Sinter Metal işçileri ile dayanışma amacıyla Türkiye’de bulunan Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu (IMF) ve Avrupa Metal İşçileri Federasyonu (EMF)’yi temsilen Tony Murphy’nin (EMF Politika Danışmanı) ve DİSK Yönetim Kurulu Üyelerinin katıldığı davanın 3. duruşmasına ilişkin basın duyurusu.

4 Ağustos 2009/152 “SİNER METAL İŞÇİLERİ TAKSİM’DEN YÜRÜYOR!”

Sinter Metal işçilerinin taleplerini bir kez daha kamuoyu ile paylaşmak amacıyla, dünya sendikalarının Sinter Metal işçileriyle dayanışma amacıyla kurulan ve “Uluslararası Delegasyon”nu temsilen gelen Tony Murph’nin, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin katılımıyla 5 Ağustos 2009 Çarşamba günü Taksim Tramvay Durağı’nda buluşup Galatasaray Lisesi önüne yürüdükten sonra gerçekleştirdikleri basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

5 Ağustos 2009/153 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, direnişteki Sinter Metal işçilerinin Taksim’de yaptıkları basın açıklamasında yaptığı konuşma.

7 Ağustos 2009/154 KEMAL NEBİOĞLU’NU ANDIK!

DİSK kurucularından ve DİSK eski Genel Başkanı, işçi sınıfının ve DİSK’in mücadele neferlerinden Kemal Nebioğlu’nun ölümünün 3. yıldönümünde mezarı başında anılmasına ilişkin duyuru.

7 Ağustos 2009/155 “DİSK GENEL BAŞKANI SÜLEYMAN ÇELEBİ, GÜLER ZERE, EROL ZAVAR VE DİĞER HASTA TUTUKLU VE HÜKÜMLÜLERİN SERBEST BIRAKILMASINI TALEP ETTİ”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin Güler Zere, Erol Zavar ve birçok hasta tutuklu ve hükümlünün hapiste olması, Güler Zere ve Erol Zavar’ın ileri derecede kanser olmalarına ve tedavilerinin tam teşekküllü bir hastanede yapılmasının gerekliliğine rağmen tahliye edilmemelerine ilişkin açıklaması.

11 Ağustos 2009/156 “İŞSİZLİK SİGORTA FONU AMAÇ DIŞI KULLANILAMAZ AKP FON’DAN ELİNİ ÇEK!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman ÇELEBİ’nin İşsizlik Sigortası Fonu’ndan Bütçeye Kaynak Aktarılmasına İlişkin Yasa Değişikliği hakkında yaptığı basın açıklaması.

12 Ağustos 2009/157 “SOSYAL YAPIYI DİKKATE ALMADAN ÜRETİM VE KAPASİTE GİBİ VERİLERLE OYALANANLARIN, TOPLUMU YANILTMALARININ SOSYAL MALİYETİ BU SEFER ÇOK AĞIR OLABİLİR”

DİSK Genel Başkanı Süleyman ÇELEBİ’nin Sanayi üretimi ve kapasite kullanımına ilişkin yaptığı basın açıklaması.

14 Ağustos 2009/158 “DİSK’TEN GREVDEKİ ETİ İŞÇİLERİNE DESTEK VE DAYANIŞMA MESAJI”

Konuya ilişkin DİSK Genel Başkanı Süleyman ÇELEBİ’nin, TEKGIDA-İŞ’e ve grevdeki işçilere gönderdiği mesaj.

17 Ağustos 2009/159 “ULUSLARARASI AF ÖRGÜTÜ TÜRKİYE ŞUBESİ’NDE TOPLU SÖZLEŞME TÖRENİ”

DİSK/Sosyal-İş Sendikası ile Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi arasında imzalanacak toplu sözleşme için, DİSK Genel Başkanı Süleyman ÇELEBİ, Konfederasyonumuz Yönetim Kurulu Üyeleri ve Sendika Yöneticilerimiz katılacağı 18 Ağustos 2009, Salı günü Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi’nde düzenlenen törenle ilgili basın duyurusu.

17 Ağustos 2009/160 “İÇİŞLERİ BAKANI DİSK’İ ZİYARET ETTİ!”

İçişleri Bakanı Sayın Beşir ATALAY’ın 18 Ağustos 29, Salı günü Saat 09.30’da DİSK Genel Merkezi’ne gerçekleştirdiği ziyarete ilişkin basın duyurusu.

18 Ağustos 2009/161 “İŞSİZLİKTEKİ SERT ARTIŞIN YERİNİ DAHA YAVAŞ BİR ARTIŞA BIRAKMASI OLUMLUDUR. AMA GERÇEKÇİ OLMAYAN UMUTLAR YARATMAK VE BEKLENTİLER OLUŞTURMAK MİLYONLARCA EMEKÇİYE VE ÜLKEYE YARARDAN ÇOK ZARAR VERECEKTİR.”

DİSK Genel Başkanı Süleyman ÇELEBİ’nin işsizlik konusunda yaptığı basın açıklaması.

20 Ağustos 2009/162 Hükümet tarafından işsizlik fonunda biriken paranın yatırım amaçlı olarak kullanılmasına ilişkin olarak çıkartılan yasaya ilişkin 20 Ağustos 2009, Perşembe günü başta İstanbul olmak üzere DİSK Bölge Temsilciliklerinin bulunduğu illerdeki Türkiye İş Kurumu İl Müdürlükleri önlerinde yapılan bir saatlik “AKP ELİNİ İŞSİZLİK FONUNDAN ÇEK” isimli kitlesel oturma eylemine ilişkin basın duyurusu.

20 Ağustos 2009/163 "AKP FON'DAN ELİNİ ÇEK! İŞSİZLİK SİGORTA FONU AMAÇ DIŞI KULLANILAMAZ"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, İşsizlik Sigorta Fonu'na yönelik saldırılar hakkında yaptığı açıklama.

20 Ağustos 2009/164 Konfederasyonumuz üyesi Birleşik Metal-İş Sendikamızın örgütlü olduğu Bursa Orhangazi'de Kurulu Asil Çelik işyerinde, işverenin uzlaşmaz tutumu ve sıfır zam teklifi üzerine 31 Ocak tarihinde başlayan grevin ardından işverenin uzlaşmaz tutumunun devamına karşı 20 Ağustos 2009 tarihinden itibaren açlık grevine başlayan işçilerin DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve DİSK Yönetim Kurulu üyeleriyle birlikte 21 Ağustos 2009, Cuma günü, yaptıkları basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

21 Ağustos 2009/165 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Asil Çelik greviyle ilgili yaptığı konuşma.

22 Ağustos 2009/166 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, KESK tarafından düzenlenen TİS ve Grev Hakkı Sempozyumu'nda yaptığı konuşma.

24 Ağustos 2009/167 "İŞÇİLER HAYATLARI PAHASINA DİRENİYOR, SORUMLULARI GÖREVE ÇAĞIRIYORUZ"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Asil Çelik işyerinde devam eden açlık grevi ile ilgili basın açıklaması.

27 Ağustos 2009/168 "İNGİLİZ SERMAYESİ YATIRIM FONU ASHMORE'UN TÜRKİYE'DE İŞÇİLERİN YASAL TAZMİNAT HAKLARINI GASP ETMESİNE İZİN VERMEYECEĞİZ"

Türkiye'de büyük bütçeler ayırarak ortak olduğu firmalara para bulan Ashmore'un işçilerin hak ettikleri paraları gasp etmesinden dolayı, yasal olarak hak ettikleri paraları gasp edilen işçilerin katılımı ile 28.08.2009 cuma günü saat 14:00'da ASHMORE PORTFÖY YÖNETİMİ A.Ş.'de DİSK Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun yaptığı basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

28 Ağustos 2009/169 "İNGİLİZ SERMAYESİ YATIRIM FONU ASHMORE'NİN TÜRKİYE'DE İŞÇİLERE SÖMÜRGE ÜLKESİ İŞÇİLERİ GİBİ DAVRANMASINA İZİN VERMEYECEĞİZ"

DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun Ashmore-Ursus ile ilgili yaptığı basın açıklaması.

31 Ağustos 2009/170 "BARIŞ HÂLÂ İNSANLIĞIN ORTAK ÖZLEMİ. SAVAŞLARA, İŞ-GALLERE VE SİLAHLANMAYA İNAT DÜNYA BARIŞ GÜNÜ KUTLU OLSUN!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin 1 Eylül Dünya Barış Günü mesajı.

7 Eylül 2009/171 “OKMEYDANI SSK’DA 2.5 AYDIR MAAŞLARINI ALAMAYAN İŞÇİLER İŞBAŞI YAPMADILAR!”

Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde çalışmakta olan DİSK/Dev Sağlık-İş üyesi taşeron sağlık işçilerinin 2.5 aydır maaşları ödenmediği için 07.09. 2009 pazartesi günü İş Kanunu’nun 33. maddesinden doğan haklarını kullanarak işbaşı yapmamalarına ilişkin Dev/Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu’nun saat 12.30’da hastane başhekimliği önündü konuya ilişkin olarak yaptığı basın açıklamasıyla ilgili basın duyurusu.

8 Eylül 2009/172 “DİSK, KESK, TMMOB, TTB’DEN HİLTON ÖNÜNDE IMF-DB PRO-TESTOSU!”

6-7 Ekim 2009 tarihleri arasında İstanbul’da yapılan ana konusu kriz ve kriz sonrası gelişmeler olan IMF ve Dünya Bankası’nın bu yılki guvarnörler toplantısına alternatif etkinlikler düzenleyen DİSK -KESK -TMMOB – TTB’un IMF Uluslararası İlişkiler Departmanı’nın Türkiye’deki STK’ların genel sekreterleriyle 9 Eylül’de Hilton Otel’de yapmak istediği “gayri resmi toplantı”ya karşı, 9 Eylül’de Hilton Otel önünde saat 12:00’da düzenledikleri ortak basın toplantısına ilişkin basın duyurusu.

9 Eylül 2009/173 Hilton Otel önünde saat 12:00’da DİSK-KESK-TMMOB-TTB genel sekreterlerinin katılımıyla gerçekleştirilecek ortak basın toplantısının, yaşanan sel felaketi nedeniyle 15 Eylül 2009 tarihine ertelenmesine ilişkin basın duyurusu.

9 Eylül 2009/174 “İSTANBUL’UN ACI GÜNÜ: DOĞAL AFET DEĞİL PLANSIZLIK”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün İstanbul’da yaşanan sel felaketi hakkında basın açıklaması.

10 Eylül 2009/175 “EKONOMİYİ KÜÇÜLTEN, TOPLUMU FAKİRLEŞTİREN POLİTİKALARA SON VERİLMELİDİR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin 2009 yılı ikinci çeyrek Milli Gelir verileri ile ilgili basın açıklaması.

11 Eylül 2009/176 “HESAP SORULMAYAN 12 EYLÜL ANLAYIŞI DEMOKRASİ VE ÖZGÜRLÜKLERİN GELİŞMESİ İÇİN EN BÜYÜK ENGELDİR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin 12 Eylül askeri darbesinin 29. yılına ilişkin yaptığı açıklama.

12 Eylül 2009/177 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, DİSK’in 12 Eylül askeri darbesinin 29. yılında düzenlediği “Tanıklar Anlatıyor, Belgeler Konuşuyor” toplantısında yaptığı açılış konuşması.

11 Eylül 2009/178 “TÜRKİYE 12 EYLÜL’DE ÇOKŞEY KAYBETTİ, NE UNUTURUZ NE AFFEDERİZ.”

12 Eylül’ün 29. yılında NE UNUTURUZ NE AFFEDERİZ sloganıyla düzenlediğimiz 12 Eylül 2009 Cumartesi günü saat 13:00’de Mustafa Kemal Kültür Merkezi’nde yapılan toplantı programına ilişkin duyuru.

14 Eylül 2009/179 “DİSK, KESK, TMMOB, TTB ‘E IMF-DB TOPLANTILARINA KARŞI EYLEMLER DÜZENLİYOR!”

6-7 Ekim 2009 tarihleri arasında İstanbul’da yapılan ana konusu kriz ve kriz sonrası gelişmeler olan IMF ve Dünya Bankası’nın bu yılki guvarnörler toplantısına alternatif etkinlikler düzenleyen DİSK -KESK -TMMOB – TTB’un genel sekreterlerinin, etkinliklerle ilgili kamuoyunu ve basını bilgilendirmek amacıyla 15 Eylül Salı günü saat 12:30’da DİSK Genel Merkezinde düzenlediği ortak basın toplantısına ilişkin basın duyurusu.

15 Eylül 2009/180 “ACİL DAYANIŞMA SEFERBERLİĞİ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, sel felaketine uğrayan yerlerde yaşayan yurttaşların mağduriyetlerinin giderilmesine ilişkin açıklaması.

16 Eylül 2009/181 “HÜKÜMET BİRKEZ DAHA İŞÇİLERİ VE İŞSİZLERİ TEĞET GEÇİYOR”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, Orta Vadeli Program’a ilişkin yaptığı açıklama.

17 Eylül 2009/182 “YÜRÜYÜŞÇÜ KENT-AŞ İŞÇİLERİ ABLUKA ALTINDA!”

İzmir Karşıyaka Belediyesi’ne bağlı KENT AŞ’de işten atılan DİSK/Genel-İş üyelerinin haklı talepleri için başlattıkları İzmir-Ankara yürüyüşünde işçilerin yürüyüşünün Kemalpaşa/Belkale’de jandarma tarafından kesilmesi, yürüme haklarının engellenmesini protesto etmek için karayolundan çıkıp kırsal alana doğru 5 km yürüyen işçilerin tekrar karayoluna çıktıklarında jandarma tarafından bu defa da abluka altına alınmasına ve devam eden ablukaya ilişkin açıklama.

17 Eylül 2009/183 “GÖREVİ ÇARE BULMAK OLANLAR ÇARESİZLİK DAYATIYORLARI!”

disk genel başkanı süleyman çelebi’nin, hükümetin 2010-2012 yıllarında uygulayacağı “orta vadeli program” üzerine yaptığı açıklama.

18 Eylül 2009/184 “ADIM ADIM ANKARA’YA YAKLAŞAN KENT A.Ş. İŞÇİLERİ, 120. KİLOMETREDE BAYRAMI KARŞILADILARI!”

Yaşadıkları yoksulluk ve açlığa karşın, İŞTEN ATILAN KENT AŞ İŞÇİLERİ’nin SADECE İŞLERİNE DÖNMEK İÇİN DEĞİL, AKP Hükümetinin yarattığı ekonomik kriz ve işçilerin çalışma ve yaşam koşullarını olumsuz etkileyen yasal düzenleme ve uygulamalara karşı Türkiye işçi

sınıfının, belediye işçilerinin ve belediye hizmetlerinde taşeron şirketlerde çalışan tüm işçilerin sesi olarak İzmir'den Ankara'ya adım adım gerçekleştirdikleri 650 km.'lik uzun yürüyüşün Salihli girişinde bayramın 1. günü 20 Eylül Pazar saat 11:00'da DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi tarafından karşılanmalarına ve bayramlaşılmasına ilişkin basın duyurusu.

19 Eylül 2009/185 "HER GÜNÜMÜZ BAYRAM SEVİNCİ İÇİNDE GEÇSİN!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Şeker Bayramı mesajı.

20 Eylül 2009/186 "İŞÇİSİN SEN, İŞSİZ KAL!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Karşıyaka Belediyesi'nin işten attığı 276 işçinin seslerini duyurabilmek için İzmir'den başlayarak Ankara'ya uzanan 650 kilometrelik yolu yaya olarak yürümeye karar verdiklerinde, Kent AŞ işçilerinin yaşadıklarını anlattığı ve gazete köşeyazarlarına gönderdiği mektup.

23 Eylül 2009/187 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Cumhuriyet Gazetesi'nin yayınladığı "Parlamento Dışı Sol ve Kürt Açılımı" yazı dizisi için yaptığı değerlendirmeler.

1 Ekim 2009/188 "DÜZENSİZ VE GÜVENCESİZ İSTİHDAM TÜRKİYE BASIN KONFERANSI'NA ÇAĞRI"

Tüm dünyada toplam 200 milyonu aşkın çalışanı temsil eden uluslararası sendikal örgütlerin oluşturduğu Küresel Sendikalar Konseyi'nin, 7 Ekim "Dünya İnsana Yaraşır İş" Eylem Günü çerçevesinde ve Uluslararası Para Fonu (IMF) ile Dünya Bankası'nın İstanbul'daki yıllık toplantıları öncesinde, "Düzensiz ve Güvencesiz İstihdam" konusunu gündemine alan, uluslararası sendikal hareket adına, ITUC Genel Sekreteri Guy Ryder, ICEM Genel Sekreteri Manfred Warda, IMF Genel Sekreteri Jyrike Raina ve ITGLWF Genel Sekreteri Neil Kearney'in; Türkiye'den DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, Türk-İş Konfederasyonu Genel Başkanı Mustafa Kumlu, Hak-İş Konfederasyonu Genel Başkanı Salim Uslu ve KESK Genel Başkanı Sami Evren'in konuşmacı olarak yer aldığı 02 Ekim 2009 saat 11.00-13.00 Larespark Hotel, Taksim, İSTANBUL'da düzenlenen Türkiye Basın Konferansı'na ilişkin basın duyurusu.

2 Ekim 2009/189 "TÜRKİYE'DE VE DÜZENSİZ VE GÜVENCESİZ İSTİHDAM"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Küresel Sendikalar Konseyi Türkiye Basın Konferansı'nda yaptığı konuşma.

5 Ekim 2009/190 DİSK Genel Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün DİSK Genel Başkanı Süleyman ÇELEBİ'ye yapılan silahlı saldırıya ilişkin açıklaması.

5 Ekim 2009/191 "BU SALDIRININ GERÇEK NEDENLERİNİN EN KISA SÜREDE AÇIĞA ÇIKARILMASINI BİZ DE BEKLİYORUZ"

DİSK Yönetim Kurulu'nun ve Başkanlar Kurulu'nun, Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin uğradığı silahlı saldırı hakkındaki basın açıklaması.

6 Ekim 2009/192 DİSK, KESK, TMMOB, TTB'nin düzenlediği, demokratik kitle örgütleri'nin ve siyasi partilerin desteklediği, Taksim'de yapılan IMF-DB toplantılarının protesto gösterisi bir kez daha şiddet ve zor kullanılarak dağıtılmasına ilişkin 7 Ekim 2009 saat 12.00'da DİSK Genel Merkez binasında KESK, TMMOB, TTB genel başkanlarının ve DİSK Genel Sekreteri'nin katılımıyla düzenlenen basın toplantısının basın duyurusu.

7 Ekim 2009/193 "SALDIRGANLA HİÇBİR TİCARİ İLİŞKİM VEYA ALACAK VERECEK MESELEM YOKTUR.."

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, uğradığı silahlı saldırı ile ilgili basın açıklaması.

8 Ekim 2009/194 "OKMEYDANI HASTANESİ'NDE 2.5 AY MAAŞ ALAMAYAN SAĞLIK ÇALIŞANLARI ŞİMDİ DE SENDİKA ÜYESİ OLDUKLARI İÇİN İŞTEN ÇIKARTILIYOR!"

Okmeydanı Eğitim Araştırma Hastanesi'nde bir ay kadar önce ücretlerini alamadıkları için hakkını arayan ve Konfederasyonumuz DİSK üyesi Dev Sağlık-İş sendikamıza üye olan taşeron sağlık çalışanlarının, hastane yönetiminin ve taşeron şirketin sendikal bas-kıları karşısında yılmayınca, 02 Ekim Cuma günü saat 16.00'dan itibaren şirket değişikliği gerekçe gösterilerek, cep telefonlarına mesaj gönderilmek suretiyle işten çıkarılmasına ilişkin 09 Ekim 2009 Cuma 12.30'da Okmeydanı Eğitim Araştırma Hastanesinde DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, DİSK yöneticileri ve sendikamızın Genel Başkanının da katılımıyla gerçekleşen basın açıklaması duyurusu.

9 Ekim 2009/195 "ETUC PROJESİ KAPSAMINDA TÜRKİYE'YE GELEN İNGİLTERE'DEN TUC, İTALYA'DAN CGIL, CSIL VE UİL KONFEDERASYONLARI DİSK'İ ZİYARET ETTİ."

ETUC tarafından AB'ye üye sendikalar ile Türkiye'deki sendikalar arasındaki ilişkiyi güçlendirmek için yapılan "İşçiler Bir Arada Projesi" kapsamında İngiltere'den TUC ve İtalya'dan CGIL, CSIL ve UİL konfederasyonları'nın 8 Ekim'de DİSK'i ziyaret etmelerine ilişkin açıklama.

9 Ekim 2009/196 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde işçilerin işten çıkartılmasını protesto eyleminde yaptığı konuşma.

9 Ekim 2009/197 "YÜRÜYÜŞÇÜ KENT-AŞ İŞÇİLERİ POLATLI'DA".

DİSK/Genel-İş Sendikası yönetici ve üyeleri'nin İzmir Karşıyaka Belediyesi'nde çalışan KENT A.Ş. işçilerinin 16 Eylül 2009 tarihinde işten çıkarılmaları üzerine başlattıkları yürü-

yüşün 23. gününde 10 Ekim, 2009'da Polatlı'da;17 Ekim, Cumartesi günü Saat 11.00'da Ankara'da hipodrom önünde yapacakları karşılamaya ilişkin basın duyurusu.

9 Ekim 2009/198 "İMF VE DÜNYA BANKASI'NIN İSTANBUL TOPLANTILARININ ARDINDAN"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün IMF ve Dünya Bankası'nın İstanbul toplantılarının ardından Anadolu Ajansı'na verdiği değerlendirme.

10 Ekim 2009/199 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün işten atılan Kent A.Ş. işçilerinin İzmir Ankara yürüyüşünde, Polatlı karşılamasında yaptığı konuşma.

12 Ekim 2009/200 "DİSK GENEL BAŞKANI SÜLEYMAN ÇELEBİ TABURCU OLDU"

5 Ekim 2009 tarihinde uğradığı silahlı saldırı sonucunda Florence Nightingale /Çağlayan hastanesine kaldırılarak tedavi altına alınan Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin, taburcu olmasının ardından 13 Ekim, Salı günü ,Saat 10.00'da Florence Nightingale Hastanesi Konferans Salonu'nda konuya ilişkin yaptığı basın açıklaması duyurusu.

13 Ekim 2009/201 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Florence Nightingale Hastanesi'nden taburcu olurken yaptığı basın açıklaması.

14 Ekim 2009/202 TMSF yönetiminde olan The Plaza Otel de Konfederasyonumuza bağlı OLEYİS'te örgütlendikleri için 5 İşçinin çıkarılması, kalan üyelere ise sendikadan istifa etmeleri yönünde baskıların yoğun bir şekilde devam etmesine ilişkin DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun 14 Ekim 2009 Çarşamba günü saat 15.30'da The Plaza Oteli önünde yaptığı basın açıklamasıyla ilgili basın duyurusu.

15 Ekim 2009/203 "İŞSİZLİK RAKAMLARI ALARM VERİYOR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun GÖRGÜN'ün Temmuz ayı işsizlik rakamlarına ilişkin yaptığı açıklama.

16 Ekim 2009/204 İLERME RAPORUNA GÖRE SENDİKAL HAKLARDA İLERLEME YOK!

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Avrupa Komisyonu İlerleme Raporu'na ilişkin yaptığı açıklama.

17 Ekim 2009/205 "KRİZİ FIRSAT OLARAK KULLANANLARA KARŞI HER İŞYERİ BİR DİRENİŞ ALANIDIR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Karşıyaka Belediyesi'nde işten atılan Kent A.Ş. işçilerinin Ankara karşılamasında yaptığı konuşma.

21 Ekim 2009/206 Migros-Tansaş- Şok-Makro Center mağazalarının Şeker Pınar Gebze depolarında devam eden işçi kıyımını protesto etmek amacıyla işten çıkartılan işçilerle birlikte 21 Ekim Çarşamba günü saat 12.30'da Migros Genel Müdürlüğü önünde DİSK Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun yaptığı basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

26 Ekim 2009/207 "EMEĞİNİN HAKKINI ARAYAN İŞÇİLERE YAPILAN SALDIRIYI KINIYORUZ!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Karşıyaka Belediyesi'nde işten atılan Kent A.Ş. işçilerine Ankara'da yapılan saldırılarla ilgili açıklaması.

27 Ekim 2009/208 "SANAYİ SEKTÖRÜNDE ÜRETİM KAPASİTESİ TAHRİP OLUYOR. 214 SANAYİ SEKTÖRÜNDEN 180'İNDE ÜRETİM GERİLEMeye DEVAM EDİYOR. İSTİHDAMI KORUYAN VE GELİŞTİREN, YATIRIMLARI ARTIRAN, SOSYAL VE EKONOMİK TEDBİRLERİN BİRAN ÖNCE HAYATA GEÇİRİLMELİDİR."

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün sanayi üretimi ile ilgili basın açıklaması.

28 Ekim 2009/209 "İŞÇİ SINIFININ UNUTULMAZ ÖNDERİ RIZA KUAS'I ANDIK"

Türkiye işçi sınıfı hareketinin unutulmaz önderlerinden, Konfederasyonumuzun kurucusu ve Lastik-İş sendikamızın Onursal Genel Başkanı Rıza KUAS'ın ölümünün 28. yılında 30 Ekim 2009, Cuma günü, Saat: 11:30'da Edirnekapı Hava Şehitliği'ndeki mezarı başında Lastik-İş sendikamız tarafından yapılan törenle anılmasına ilişkin basın duyurusu.

3 Kasım 2009/210 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde süren işçi direnişinde yaptığı konuşma.

6 Kasım 2009/211 "8 KASIM'DA DÜZENLENEN "AYRIMCILIĞA KARŞI EŞİT YURTTAŞLIK HAKKI" MİTİNGİNİ DESTEKLİYORUZ!"

DİSK Yönetim Kurulu'nun, demokrasi, insan hakları, eşit yurttaşlık hakkı, sivil-demokratik-özgürlükçü bir anayasa için ve özelleştirmeye, sendikasılaştırmaya, örgütsüzleştirmeye karşı, Alevi Bektaşî Federasyonu öncülüğünde 8 Kasım 2009 tarihinde Kadıköy Meydanı'nda gerçekleştirilen "Ayrımcılığa Karşı Eşit Yurttaşlık Hakkı" Mitingi'ni destekleme kararına ilişkin açıklaması.

9 Kasım 2009/212 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Eylül 2009 sanayi üretimindeki azalmaya ilişkin yaptığı açıklama.

10 Kasım 2009/213 "CUMHURİYET'İN KAZANIMLARI ERİTİLİRKEN MUSTAFA KEMAL'İ ANMAK!.."

DİSK Genel Sekreteri Tayfun GÖRGÜN'ün Mustafa Kemal Atatürk'ün ölümünün 71. yıldönümüne ilişkin yayınladığı açıklama.

12 Kasım 2009/214 “SİNER METAL İŞÇİLERİ; İŞLERİNE SENDİKALI OLARAK GERİ DÖNMEK İÇİN ADALET İSTİYOR!”

Dudullu Organize Sanayi Bölgesi'ndeki Sinter Metal işyerinde çalışan 380 metal işçisi'nin Anayasal haklarını kullanarak Konfederasyonumuz üyesi Birleşik Metal-İş Sendikamızda örgütlenmelerinden dolayı 18 Aralık 2008 tarihinde işten atılmasına ilişkin Sendikamızın işçiler adına açmış olduğu “İşe İade Davası”nın 13 Kasım 2009, cuma günü Üsküdar 3. İş Mahkemesi'nde saat: 09.00'da görülen duruşmasının basın duyurusu.

13 Kasım 2009/215 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Cumhuriyet Gazetesi'ne verdiği özel röportaj.

16 Kasım 2009/216 “AKP İKTİDARININ BEDELİ İŞSİZLİK VE YOKSULLUKTUR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, TÜİK'in Ağustos 2009 işsizlik rakamlarına ilişkin açıklaması.

16 Kasım 2009/217 DİSK/Dev Sağlık-İş'in, Kızılay Kan Merkezleri'nde örgütlenmeye başlamasının ardından sendika üyesi olan işçiler'in 22 Ekim 2008 tarihinde işten çıkartılmasına ilişkin 13 Mayıs 2009 tarihinde Sirkeci 9. İş Mahkemesi'nde görülen davalarında, üyelerimizin sendikal nedenlerle işten çıkartıldığı ve işe iade edilmesi kararı verilmesiyle ilgili olarak, DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün de katıldığı 17 Kasım 2009 Salı günü saat 12:30'da Çapa Kızılay Kan Merkezi önünde yapılan basın açıklamasının basın duyurusu.

17 Kasım 2009/218 “DİSK BAŞKANLAR KURULU TOPLANDI!”

DİSK Başkanlar Kurulu'nun 19 - 20 Kasım 2009 tarihlerinde, çalışma yaşamı, demokrasi ve hukuksal sorunlar, İşten çıkarılmalara karşı süren direnişlerle dayanışma ve AKP'nin gündemindeki yeni zamlara karşı “AKP elini cebimden çek! Zamlara Hayır!” kampanyasının örgütlenmesi gündemleriyle toplanmasına ve alınan kararların DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin başkanlığında 20 Kasım 2009 tarihinde saat 12:00'da DİSK Genel Merkezi'nde yapılan basın toplantısıyla kamuoyuna açıklanmasına ilişkin basın duyurusu.

17 Kasım 2009/219 “MÜCADELE EDENLER KAZANACAKTIR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Kızılay Kan Merkezi'nde işe iade davasını kazanan Dev Sağlık-İş üyelerinin basın açıklamasında yaptığı konuşma.

17 Kasım 2009/220 “OKMEYDANI HASTANESİ İŞÇİLERİ KAZANDI!”

Okmeydanı Hastanesi'nde sendikalaştıkları için işten çıkartılan 18 sağlık çalışanının, 45

gündür devam eden mücadelesinin başarıyla sonuçlanmasına ilişkin DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün ve DİSK yöneticilerinin de katılacağı 18 Kasım 2009, Çarşamba günü 12.30'da Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi Başhekimliği önünde gerçekleşen basın açıklamasının basın duyurusu.

20 Kasım 2009/221 "DİSK BAŞKANLAR KURULU TOPLANTISINDA ALINAN KARARLAR BUGÜN BASIN TOPLANTISIYLA AÇIKLANIYOR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi başkanlığında 19 Kasım 2009 tarihinde toplanan DİSK Başkanlar Kurulu'nda alınan kararların, Genel Başkan Çelebi tarafından 20 Kasım 2009, Cuma saat 12:00'da DİSK Genel Merkezi'nde yapılan basın toplantısı ile kamuoyuna açıklanmasına ilişkin basın duyurusu.

20 Kasım 2009/222 "SESSİZ VE SEYİRCİ KALMAYACAĞIZ!"

DİSK Başkanlar Kurulu sonuç bildirgesi.

23 Kasım 2009/223 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Türkiye İş Kurumu'nun 5. Genel Kurulu'nda yaptığı konuşma.

24 Kasım 2009/224 "DİSK, KAMU EMEKÇİLERİNİN UYARI GREVİNİ DESTEKLİYOR!"

DİSK Yönetim Kurulu, kamu emekçilerinin 25 Kasım'da yapacağı uyarı grevini destekleme kararı uyarınca Türkiye'deki bütün işyerlerinde 25 Kasım Çarşamba günü saat 11:00'de "AKP Halka Hesap Ver!" isimli bildirilerin okunmasına ve Saat 09:00 ile 11:00 saatleri arasında yapılacak iş bırakma eyleminini ortak basın metninin DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu tarafından okunmasına ilişkin basın duyurusu.

24 Kasım 2009/225 "DİSK, 25 KASIM'DA YAPILACAK 3'LÜ DANIŞMA KURULU'NA KATILMIYOR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, DİSK'in 3'lü Danışma Kurulu'na katılmayacağına ilişkin açıklaması.

25 Kasım 2009/226 AKP HALKA HESAP VER!

Başkanlar Kurulu'nun aldığı karar önerisiyle DİSK, başta KESK olmak üzere kamu emekçilerinin 25 Kasım'da yaptığı UYARI GREVİ'ne örgütlü olduğu bütün işyerlerinde iki saat iş bırakarak destek veriyor. DİSK'in destek eylemlerinde okunmak üzere "AKP Halka Hesap Ver" başlıklı yayınladığı bildiri.

26 Kasım 2009/227 "HALK BAYRAMI YİNE AÇLIK SINIRININ ALTINDA KUTLAYACAK!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Kurban Bayramı dolayısıyla yaptığı açıklama.

3 Aralık 2009/228 “DİSK, OLDU BİTTİYE GETİRİLEREK YAPILMAK İSTENEN SGK GENEL KURULUNA KATILMIYOR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, SGK genel kuruluna ilişkin açıklaması.

4 Aralık 2009/228 “SAĞLIKTA TASARRUF TEDBİRLERİ”NİN YARATTIĞI YIKIM VE TALANA KARŞI ECZACILARIN YANINDAYIZ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Türk Eczacılar Birliği'nin bir günlük uyarı eylemine ilişkin açıklaması.

5 Aralık 2009/230 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Aylin Kotil'e verdiği özel röportaj.**7 Aralık 2009/231 “İŞVEREN DESTEKLİ POLİS BASKILARI BİZİ YILDIRAMAZ!..”**

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Nakliyat-İş Sendikası'na yapılan baskılara ilişkin açıklaması.

8 Aralık 2009/232 “SENDİKAL MÜCADELE ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ ENGELLENEMEZ!”

İşverenlerin örgütlü sendikal mücadeleyi bastırmak için tezgâhladığı senaryolarla DİSK/ Nakliyat-İş Sendikası ve yöneticilerinin yasal/Anayasal hak ve özgürlüklerinin engellenmesi ve baskıları protesto etmek için Topkapı Ambarlar Sitesi'nde yapılan basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

8 Aralık 2009/233 “KAN VE GÖZYAŞI DEĞİL, BARIŞ VE KARDEŞLİK!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, yeniden artan şiddet ve çatışmalarla ilgili açıklaması.

9 ARALIK 2009/234 “ASGARİ ÜCRET YOKSULLUK ÜCRETİ DEĞİL, GEÇİNMEYE YETERLİ ÜCRET OLARAK BELİRLENMELİ VE EMEKÇİLER KRİZ KARŞISINDA KORUNMALIDIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin asgari ücretle ilgili basın açıklaması.

11 Aralık 2009/235 “TÜRKİYE İŞÇİ CEHENNEMİ OLDU!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Bursa'da kömür ocağında meydana gelen patlamada 19 işçinin hayatını kaybetmesine ilişkin açıklaması.

11 Aralık 2009/236 “HAK GASPINDA YENİ BİR ADIM: KEY KESİNTİLERİ BİR KEZ DAHA ÖTELENDİ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün KEY kesintilerine ilişkin açıklaması.

12 Aralık 2009/237 “SİYASİ PARTİLER DEĞİL, ‘BENİM İÇİN DEMOKRASİ, BENİM İÇİN HUKUK’ DÖNEMİ KAPATILMALIDIR!..”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, DTP'nin kapatılması üzerine yaptığı açıklama.

13 Aralık 2009/238 “SENDİKAL MÜCADELE HAKKIMIZ VE ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ ENGELLENEMEZ!”

İşverenlerin ihbarı üzerine, “Ekonomik çıkar amaçlı suç örgütü kurdukları ve iş hürriyetini engelledikleri” gerekçesiyle üç gün gözaltında tutulan DİSK Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ve Nakliyat-İş Sendikası yöneticilerinin de bulunduğu 14 kişiden 10'unun çıkarıldıkları savcılıkça tutuklanması, diğerlerinin serbest bırakılmasına, Sendikal mücadele hakkı ve örgütlenme özgürlüğünü engellemekte sınır tanımayan hükümetin ve işveren çevrelerinin bu tutumlarını deşifre etmek, tutuklamalar ve gelişmeleri paylaşmak üzere DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin katılımıyla 14 Aralık 2009, Pazartesi, 11:00 da DİSK Genel Merkezi'nde yapılan basın toplantısı'na ilişkin basın duyurusu.

14 Aralık 2009/239 “SENDİKAL MÜCADELE HAKKI VE ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜ ENGELLENEMEZ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Örgütlenme Daire Başkanımız ve Nakliyat-İş Sendikası yöneticilerinin tutuklanmasına ilişkin açıklaması.

14 Aralık 2009/240 “HAKLARINI ALINCAYA KADAR, TEKEL İŞÇİLERİNİN YANINDAYIZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, 12 bin TEKEL işçisinin yapacakları eyleme ilişkin açıklaması.

15 Aralık 2009/241 “2010 BÜTÇESİNİN AMACI KRİZ FIRSATÇILIĞI YOLU İLE AŞ BEKLEYENİ AŞSIZ, İŞ BEKLEYENİ İŞSİZ BIRAKMAKTIR!”

2010 bütçesine ve Eylül işsizlik verilerine ilişkin DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin basın açıklaması.

16 Aralık 2009/242 “KIZILAY, BAĞIŞÇILARIN PARASINI SENDİKALI İŞÇİLERİ İŞE ALMAMAK İÇİN KULLANIYOR!”

Sendikalı oldukları için önce sürgün edilen, sonra işten çıkartılan 10 sağlık çalışanının, işe iade davasını kazanması ve kararın Yargıtay tarafından da onaylanmasına rağmen Kızılay yönetiminin bu kararın gereğini yerine getirmek yerine, yetmiş milyonun yaptığı kan bağı, aynı ve nakdi yardımlardan elde edilen paralarla işçilerin sendikal tazminatlarını ödeyerek işe almamayı tercih etmesine ilişkin DİSK Başkanı Süleyman Çelebi'nin de katılımıyla 17 Aralık 2009, Perşembe günü saat 11:00'de DİSK Genel Merkezi'nde gerçekleşen basın açıklaması basın duyurusu.

**17 Aralık 2009/243 “KIZILAY BAĞIŞÇILARIN PARASINI SENDİKALI İŞÇİLERİ İŞE ALMA-
MAK İÇİN KULLANIYOR!”**

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Kızılay'dan işten çıkartılan ve Yargıtay kararıyla iş hakları iade edilen Devrimci Sağlık-İş üyesi sağlık çalışanlarına ilişkin açıklaması.

**17 Aralık 2009/244 “AKP GERÇEK YÜZÜNÜ BİR KEZ DAHA GÖSTERDİ! İŞÇİ SINIFI BU
HAKARETİ KABUL ETMEYECEKTİR!”**

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Tek Gıda-İş üyesi TEKEL işçilerine yapılan saldırıya ilişkin açıklaması.

20 Aralık 2009/245 “ABDULLAH BAŞTÜRK'Ü SAYGIYLA ANIYORUZ!”

Genel Başkanlarımızdan unutulmaz işçi önderi, 12 Eylül zindanlarında onurun, mücadele ve direnmenin simgesi olmuş Abdullah BAŞTÜRK'ün, ölümünün 18. yılında 21 Aralık 2009, Pazartesi, saat 11:00'de Zincirlikuyu'daki mezarı başında yapılan törenle anılmasına ilişkin basın duyurusu.

**23 Aralık 2009/246 “İŞÇİLERİN HAK ALMA EYLEMLERİ ZOR KULLANILARAK ENGEL-
LENEMEZ!”**

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Türkiye Belediyeciler ve Genel Hizmetler İşçileri Sendikası (Belediye-İş) üyelerinin gözaltına alınmasına ilişkin açıklaması.

24 Aralık 2009/247 “YARIN HEPİMİZ TEKEL İŞÇİSİYİZ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, TEKEL işçileriyle dayanışmak için alınan iş bırakma kararına ilişkin açıklaması.

**24 Aralık 2009/248 “DİSK, TEKEL İŞÇİLERİNİN YANINDA! YARIN HEPİMİZ TEKEL İŞÇİ-
SİYİZ!”**

Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun, yaptığı toplantının ardından aldığı karar uyarınca, Türk-İş'e bağlı sendikalara üye işçilerin TEKEL işçileri ile dayanışmak için 25 Aralık 2009 Cuma gününden itibaren bir saat geç işbaşı yaparak çalışmama haklarını kullanmasını destekleyen DİSK'in Tekel işçileriyle dayanışması amacıyla 25 Aralık'ta bütün işyerlerinde işe bir saat geç gitme kararı alması ve bu karar çerçevesinde İstanbul'da 08.00-09.00 saatleri arasında Şişli Cevahir Otel karşısında bulunan Şişli Temizlik Garajında gerçekleştirilen DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin saat 08:30'da Temizlik Garajı önündeki iş bırakma eylemiyle ilgili olarak yaptığı basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

**25 Aralık 2009/249 “BUGÜN HEPİMİZ TEKEL İŞÇİLERİNİN YANINDA TEK-EL'İZ, TEK
YUMRUĞUZ, TEK YÜREĞİZ!”**

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, TEKEL işçileriyle dayanışmak için yapılan iş bırakma eyleminde yaptığı konuşma.

25 Aralık 2009/ 250 "İŞ, EKMEK VE İNSANCA YAŞAYABİLECEĞİMİZ BİR DÜNYA İSTİYORUZ"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi Kopenhag İklim Konferansı'nı ve AB Müzakere Süreci'nde Çevre başlığının açılmasını değerlendirdi.

26 Aralık 2009/251 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Çankaya Belediyesi'nin düzenlediği toplantıda yaptığı konuşma.

30 Aralık 2009/ 252 "DİSK YÖNETİM KURULU VE DİSK BAŞKANLAR KURULU 'SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER NÖBETİNDE'"

29 Aralık 2009 tarihinde toplanan DİSK Yönetim Kurulu'nun aldığı karar uyarınca artan sendikal hak ve özgürlükler ihlallerini, sendikacıların tutuklanmasını, işçi ve emekçilere yoğunlaşan saldırıların, 30 Aralık 2009 Çarşamba gününden başlamak üzere DİSK'in kuruluş tarihi olan 13 Şubat 2010'a kadar her Çarşamba saat: 12:00-13:00 arasında Taksim Gezi Parkı'nda oturma eylemi ve basın açıklaması ile protesto edilmesi ve DİSK Genel Başkanı, Yönetim Kurulu Üyeleri, DİSK Başkanlar Kurulu ve Sendikaların Yönetim Kurulu Üyeleri ve İşyeri Temsilcileri'nin katıldığı ilk eylemin 30 Aralık 2009, Çarşamba günü Saat: 12:00'de Taksim Gezi Parkı'nda Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin yaptığı basın toplantısıyla başlamasına ilişkin basın duyurusu.

30 Aralık 2009/ 253 "SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİMİZİN TAKİPCİSİYİZ!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, "SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER NÖBETİ"nde yaptığı konuşma.

30 Aralık 2009/254 "DİSK YÖNETİCİLERİ YENİ YILA, DİRENİŞTEKİ İTFAİYE İŞÇİLERİYLE GİRİYOR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve DİSK MYK üyeleri'nin yeni yılı, saat 23.30-00.30 arasında Saraçhane Şehzade Parkında direnişte bulunan, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı BİMTAŞ A.Ş.'de çalışan Belediye-İş üyesi itfaiye emekçileriyle birlikte geçirmesine ilişkin basın duyurusu.

31 Aralık 2009/ 255 "ASGARİ ÜCRET ARTIŞI YENİ YILDA, ÇALIŞAN YENİ YOKSULLAR YARATACAKTIR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin asgari ücret artışlarına ilişkin değerlendirmesi ve yeni yıl mesajı.

2010

5 Ocak 2010/1 "DİSK YÖNETİM KURULU VE DİSK BAŞKANLAR KURULU SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER İÇİN ÇARŞAMBA GÜNLERİ OTURMA EYLEMİNE DEVAM EDİYOR!"

Yönetim Kurulumuz'un, artan sendikal hak ve özgürlükler ihlalleri, sendikacıların tutuklanması, işçi ve emekçilere karşı yoğunlaşan saldırılarla ilgili yaptığı değerlendirme uyarınca , Çarşamba günleri saat: 12:00-13:00 arasında Taksim Gezi Parkı'nda başlayan ve 13 Şubat 2010 tarihine kadar devam eden DİSK'in temsilciliklerinin bulunduğu bölgelerde de temsilciliklerin belirlediği alanlarda aynı saatte yapılan oturma eylemi ve basın açıklamaları çerçevesinde Genel Başkanımız Süleyman ÇELEBİ'nin DİSK'in 2009 yılı değerlendirmesini de sunduğu basın toplantısının 6 Ocak 2010 Çarşamba günü Saat: 12:00'de Taksim Gezi Parkı'nda yapılmasına ilişkin basın duyurusu.

5 Ocak 2010/2 "HÜKÜMET KAŞIKLA VERDİĞİNİ KEPÇEYLE ALIYOR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin emekli maaşlarına ilişkin açıklaması.

6 Ocak 2010/3 "2010 YILI İŞÇİ MÜCADELELERİYLE KIŞIN BAHARA ÇEVİRİLDİĞİ BİR YIL OLACAKTIR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, "SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER NÖBETİ"nin ikinci haftasında yaptığı konuşma.

6 Ocak 2010/4 "TUTUKLU SENDİKACILARA TAHLİYE KARARI"

DİSK Örgütlenme Dairesi Başkanı ve Nakliyat-İş Sendikası Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ile Nakliyat-İş yöneticileri'nin serbest bırakılmasına ilişkin basın açıklaması.

7 Ocak 2010/5 "TUTUKLU SENDİKACILARA TAHLİYE KARARI"

İşverenlerin eski ihbarı üzerine, "Ekonomik çıkar amaçlı suç örgütü kurdukları ve iş hürriyetini engelledikleri" gerekçesiyle İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi Nöbetçi Hakimi tarafından tutuklanmalarına karar verilen DİSK Örgütlenme Dairesi Başkanı ve Nakliyat İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Nakliyat-İş Genel Merkez Sekreteri Aziz Cengiz, Nakliyat-İş Örgütlenme Daire Başkanı Abuzer Aslan, Nakliyat-İş Eğitim Daire Başkanı Abdullah Menek, İstanbul Şube Başkanı Nurettin Gümüş, Şube Sekreteri Hacı Altaş, Gebze Şube Başkanı Erdal Kopal ve sendika üyelerinden Erkan Erçel, Cihangir Ceylan, Doğan Ulutaş hakkındaki dosyanın görevsizlik kararı ile Bakırköy Adliyesi'ne gönderilmesi üzerine, yaptığımız tahliye talebi başvurusunu değerlendiren Bakırköy 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nin, DİSK Örgütlenme Dairesi Başkanı ve Nakliyat İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ve tutuklu Nakliyat-İş yöneticilerinin serbest bırakılmasına ilişkin gelişmeleri kamuoyuyla paylaşmak için DİSK Örgütlenme Dairesi Başkanı ve Nak-

İlyat İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun 7 Ocak 2010 Perşembe saat 13.00 da Topkapı Nakliyeciler Sitesi'nde yaptığı basın açıklaması duyurusu.

8 Ocak 2010/6 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve DİSK Yönetim Kurulu'nun bir basın toplantısıyla 2009 yılını değerlendirip ve 2010 yılına dair hedefleri ortaya koyduğu 11 Ocak 2010, Pazartesi günü Saat 12:00'da DİSK Genel Merkezi'nde gerçekleştirdikleri basın toplantısına ilişkin basın duyurusu.

9 Ocak 2010/7 "EKONOMİ DERECELENDİRME" KURULUŞLARINDAN MOODY'S TÜRKİYE NOTUNU BİR DERECE YÜKSELTİ... BU NOTU ALMANIN BEDELİNİ EMEKÇİLER ÖDEMIŞTİR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Milliyet gazetesinden Ebru Sungur'a verdiği özel demeç.

10 Ocak 2010/8 "DİSK'İN 2009 DEĞERLENDİRMESİ VE 2010 YILI MÜCADELE HEDEFLERİ"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve DİSK Yönetim Kurulu'nun 2009 yılı değerlendirmesini, 2010 yılı DİSK'in hedeflerini, sendikal hak ve özgürlükler ve demokrasi mücadelesi eksenini 11 Ocak 2010, Pazartesi günü Saat 12:00'da DİSK Genel Merkezi'nde gerçekleştirecek basın toplantısına ile kamuoyuna açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

11 Ocak 2010/9 "SAĞLIKTA GERÇEK BİR REFORM KAÇINILMAZDIR: GENEL SAĞLIK SİGORTASI BİR SOSYAL SİGORTA OLARAK YENİDEN DÜZENLENMELİDİR"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Mercek Dergisi'ne verdiği değerlendirme.

11 Ocak 2010/10 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin 2009 değerlendirmesi ve 2010 yılına ilişkin DİSK'in hedefleri üzerine yaptığı açıklama.

13 Ocak 2010/11 "SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER İÇİN DEMOKRASİNİN TAKİPÇİSİYİZ!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, sendikal hak ve özgürlükler için yapılan oturma eyleminde Taksim Gezi Parkı'nda DİSK, KESK, TMMOB ve TTB adına yaptığı ortak açıklama.

14 Ocak 2010/12 "KRİZİ BAHANE EDEREK ÜCRETLERİ AŞAĞIYA ÇEKEN, SENDİKAL ÖRGÜTLÜLÜĞÜ TANIMAYAN VE GREV KIRICILIĞI YAPAN ÇEMEN TEKSTİL'DE NELER OLUYOR?"

DİSK Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven'in, Gaziantep'te kurulu Çemen Tekstil işverenin yasadışı uygulamalarına ilişkin açıklaması.

15 Ocak 2010/13 "SİYASAL CİNAYETLERLE TÜRKİYE'YE CİNNET GEÇİRTENLER KAH-RAMANLAŞTIRILAMAZ!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Abdi İpekçi'nin katilinin "kahramanlaştırılması-na" ilişkin, ulusal ve uluslararası basın-yayın organları genel yayın yönetmenlerine, ETUC ve ITUC'a ve basın yayın örgütlerine gönderdiği açık mektup.

19 Ocak 2010/14 "SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİMİZİ İSTİYORUZ!"

Yönetim Kurulumuz'un, artan sendikal hak ve özgürlükler ihlalleri, sendikacıların tutuklanmasi, işçi ve emekçilere karşı yoğunlaşan saldırıları değerlendirerek aldıkları karar uyarınca Çarşamba günleri saat: 12:00-13:00 arasında Taksim Gezi Parkı'nda başlattığı 13 Şubat 2010 tarihine kadar devam eden oturma eylemi ve basın açıklamalarına ilişkin olarak DİSK Yönetim Kurulu ve Başkanlar Kurulu Üyelerinin katılımıyla 20 Ocak 2010 Çarşamba günü Saat: 12:00'de Taksim Gezi Parkı'nda gerçekleşen oturma eylemi basın duyurusu.

20 Ocak 2010/15 "SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİMİZ İLO SÖZLEŞMELERİ VE AV-RUPA SOSYAL ŞARTINA UYUMLU HALE GETİRİLMELİDİR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, dördüncü haftaya giren "SENDİKAL HAK VE ÖZ-GÜRLÜKLERİMİZİ İSTİYORUZ" oturma eyleminde yaptığı konuşma.

21 Ocak 2010/16 "SAĞLIKTA TAŞERON ÇALIŞTIRMAYI DURDURDUK!.."

Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde yıllardır taşeron şirketler aracılığıyla çalıştırılan 1200 sağlık çalışanı 13 Ocak 2010 tarihi itibarıyla Çalışma Bakanlığı kararıyla asıl işveren olan üniversite hastanesinin işçisi olarak tescil edilmesiyle yıllardır "İnsan İhaleyle Çalıştırılmaz, Sağlıkta Taşeron Olmaz" talebiyle yürüttüğümüz güvenceli iş, gü-venceli gelecek mücadelemizde elde ettiğimiz önemli kazanımları kamuoyu ile paylaş-mak üzere Genel Başkanımız Süleyman Çelebi ve Dev Sağlık-İş Sendikamız Genel Başka-nı Arzu Çerkezoğlu tarafından 22 Ocak 2010 Cuma günü 12.30'da Disk Genel Merkezi'nde yapılan basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

22 Ocak 2010/17 "SAĞLIKTA TAŞERON ÇALIŞTIRMAYI DURDURDUK!..."

Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde yıllardır taşeron şirketler aracılığıyla çalıştırılan 1200 sağlık çalışanın 13 Ocak 2010 tarihi itibarıyla Çalışma Bakanlığı kararıyla asıl işveren olan hastanenin işçisi olarak tescil edilmesine ilişkin DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, DİSK/Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu'nun yaptığı basın açıklaması.

23 Ocak 2010/18 "24 OCAK KARABASANI İŞSİZLİK VE YOKSULLUKLA SÜRÜYOR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, 24 Ocak Kararları'nın 30. yıldönümünde yaptığı açıklama.

26 Ocak 2010/19 “ÇEMEN TEKSTİL İŞÇİLERİ KAZANACAK!”

Yönetim Kurulumuzun, artan sendikal hak ve özgürlükler ihlallerini, sendikacıların tutuklanmasını, işçi ve emekçilere karşı yoğunlaşan saldırıları değerlendirerek Çarşamba günleri saat: 12:00-13:00 arasında Taksim Gezi Parkı'nda başlattığı 13 Şubat 2010 tarihine kadar devam eden oturma eylemi ve basın açıklamaları doğrultusunda 27 Ocak 2010 Çarşamba günü başta İstanbul Gezi Parkı olmak üzere bütün bölgelerde yapılacak olan oturma eyleminin konusunun, Tekstil İşçileri Sendikamızın Gaziantep'te Çemen Tekstil işyerinde sürdürdüğü grev ile dayanışmak için “ÇEMEN TEKSTİL İŞÇİLERİ KAZANACAK!” olarak belirlenmesine ve 27 Ocak 2010 Çarşamba günü Saat: 12:00'de Taksim Gezi Parkı'nda yapılan oturma eylemine ilişkin basın duyurusu.

27 Ocak 2010/20 “SENDİKALAR GÖREVİNİ YAPIYOR BAŞBAKAN NE YAPIYOR?”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Çemen Tekstil işçileriyle dayanışmak için yapılan oturma eyleminin 5. haftasında yaptığı konuşma.

29 Ocak 2010/21 “DİSK TEKEL İŞÇİLERİNE “DAYANIŞMA SOFRASI” KURUYOR!”

DİSK'in direnişteki TEKEL işçileriyle dayanışmak için, 30 Ocak 2010 Cumartesi saat 13:00'da Türk-İş Genel Merkezi önünde bulunan 3 bin işçiyle öğle yemeğinde bir araya gelip kurduğu dayanışma sofrasına ilişkin basın duyurusu.

30 Ocak 2010/22 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, TEKEL işçileriyle dayanışmak için kurulan dayanışma sofrası'nda yaptığı konuşma.

1 Şubat 2010/23 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Barış ve Demokrasi Partisi 1. Olağanüstü Kongresi'nde yaptığı konuşma.

1 Şubat 2010/24 “GENEL BAŞKANIMIZ SÜLEYMAN ÇELEBİ ÇEMEN TEKSTİL İŞÇİLERİYLE”

Genel Başkanımız Süleyman Çelebi ve DİSK/Tekstil Sendikası Genel Başkanı Rıdvan Budak, Gaziantep 3. Organize Sanayi Bölgesi'ndeki Çemen Tekstil Fabrikası'nda 21 gündür devam eden grevde, işçilerle 2 Şubat 2010, Salı günü, saat 11:00'da birlikte olması ve Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin fabrika önünde yapacağı açıklamaya ilişkin basın duyurusu.

2 Şubat 2010/25 “BİRLEŞE BİRLEŞE KAZANACAĞIZ!”

Yönetim Kurulumuz, artan sendikal hak ve özgürlükler ihlallerini, sendikacıların tutuklanmasını, işçi ve emekçilere karşı yoğunlaşan saldırıları değerlendirerek Çarşamba günleri saat: 12:00-13:00 arasında Taksim Gezi Parkı'nda başlattığı, 13 Şubat 2010 tarihine kadar devam eden basın açıklamaları ve oturma eylemleri doğrultusunda başta İstanbul Gezi Parkı olmak üzere DİSK'in temsilciliklerinin bulunduğu bölgelerde temsilciliklerin belirlediği alanlarda yapılan DİSK, KESK, emek ve meslek örgütlerinin katılacağı, 3 Şubat

2010 Çarşamba günü Saat: 12:00'de Taksim Gezi Parkı'nda yapılan oturma eylemi duyurusu.

3 Şubat 2010/26 VİCDANI OLAN HERKESİ TEKEL İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMAYA ÇAĞIRIYORUZ!

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, "Sendikal Hak ve Özgürlükler" için yapılan oturma eylemlerinin 6. haftasında yaptığı konuşma.

3 Şubat 2010/27 TEKEL İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMAK İÇİN ÜRETİMDEN GELEN GÜCÜMÜZÜ KULLANIYORUZ!

DİSK Yönetim kurulu çağrısıyla, 3 ŞUBAT 2010 Çarşamba günü DÖKK (DİSK Örgütlenme Koordinasyon Kurulu) ve İstanbul'da bulunan DİSK üyesi sendikalar şube başkanları toplantısının DİSK Genel Merkezi'nde gerçekleştirilmesi sonucunda İstanbul'da yapılacak olan 4 Şubat 2010 Perşembe günü "TEKEL işçileriyle dayanışma için üretimden gelen gücün kullanılması" konusunda alınan kararlarla ilgili açıklama.

4 Şubat 2010/28 TEKEL İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMAK İÇİN ÜRETİMDEN GELEN GÜCÜNÜ KULLANAN DİSK ÖRGÜTLÜ OLDUĞU KAMU İŞYERLERİNDE TAM KATILIM SAĞLADI!..

4 Şubat 2010 Perşembe günü "TEKEL işçileriyle dayanışma için üretimden gelen gücün kullanılması" kararının DİSK'in örgütlü olduğu işyerlerinde etkin bir şekilde hayata geçirilip, kamu işyerlerinde de (özellikle belediye hizmetleri iş kolunda) iş bırakmaya tam katılım sağlanmasına ilişkin basın duyurusu.

5 Şubat 2010/29 "KAZANANLAR HEP MÜCADELE EDENLERDİR!.."

DİSK Yönetim Kurulu adına DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, TEKEL işçileriyle dayanışmak için yapılan 4 Şubat iş bırakma eylemlerine ilişkin değerlendirmesi.

9 Şubat 2010/30 YAŞASIN TEKEL İŞÇİLERİNİN ONURLU DİRENİŞİ!

Siyasi iktidarın sendikal hak ve özgürlük ihlallerine karşı 2 aydır devam eden ve 8. haftaya giren eylemler kapsamında 10 Şubat 2010 Çarşamba günü başta İstanbul Gezi Parkı olmak üzere DİSK'in temsilciliklerinin bulunduğu bölgelerde temsilciliklerin belirlediği alanlarda yapılan oturma eylemlerinde sınıf kardeşlerimiz TEKEL işçilerinin direnişleriyle dayanışma için DİSK, KESK, emek ve meslek örgütlerinin katılacağı, 10 Şubat 2010 Çarşamba günü Saat: 12:00'de Taksim Gezi Parkı'nda yapılan oturma eylemi ve DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, yaptığı "TEKEL İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ, DAYANIŞMA VE DİSK'İN TAVRI" konulu basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

10 Şubat 2010/31 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, "Sendikal Hak ve Özgürlükler İçin Oturma Eylemi"nin 7. haftasında yaptığı konuşma.

10 Şubat 2010/32 "TEKEL İŞÇİLERİYLE MEŞALELİ DAYANIŞMA YÜRÜYÜŞÜ"

DİSK ve KESK'in aldığı kararla 11 Şubat 2010 Perşembe günü saat 18:00'da tüm illerde "TEKEL İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMAK İÇİN MEŞALELİ YÜRÜYÜŞ" yapılmasına ve bu çerçevede, İstanbul'da 11 Şubat Perşembe günü saat 18:00'da Taksim Tramvay Durağı'nda toplanılıp, Galatasaray Lisesi'ne yürüyüşün ardından yapılan basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

11 Şubat 2010/33 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Avrupa Parlamentosu Türkiye Raporu hakkında değerlendirmesi.

12 Şubat 2010/34 "DİSK, İŞÇİ DİRENİŞLERİ VE DAYANIŞMA GÜNDEMİYLE BÖLGE TEMSİLCİLER KURULU'NU TOPLUYOR..."

DİSK Yönetim Kurulu'nun, aldığı Türkiye çapında DİSK Bölge Temsilciler Kurulu'nun toplanması kararı doğrultusunda, DİSK'in kuruluşunun 43. yılı dolayısıyla 13 Şubat 2010 Cumartesi günü saat 13:00'da Mecidiyeköy Kültür Merkezi'nde İstanbul ve Kocaeli Bölge Temsilcilik Kurullarının ortak gerçekleştirdikleri, gündemi "işçi direnişleri, dayanışma, sendikal yasalar ve mücadele" olarak belirlenen toplantıya ilişkin duyuru.

14 Şubat 2010/35 "DİSK BÖLGE TEMSİLCİLER KURULU TOPLANDI..."

13 Şubat 2010 Cumartesi günü İstanbul'da toplanan, İstanbul ve Kocaeli DİSK Temsilciler Kurulu ortak toplantısında alınan kararlarla ilgili açıklama.

14 Şubat 2010/36 "BAŞBAKAN, 4-C'Yİ HANGİ SENDİKALARIN ÖNERDİĞİNİ AÇIKLAMALIDIR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Başbakan'a yaptığı çağrı.

17 Şubat 2010/37 "DİSK/NAKLİYAT-İŞ ÜYESİ ARÇELİK DİRENİŞÇİLERİ DİRENEREK KAZANDI!"

Aylarca süren Arçelik direnişinin zaferle sonuçlanmasına. 12 Eylül'den sonra DİSK Nakliyat-İş Sendikasının Koç Holding'e bağlı Arçelik Fabrikası'nda direniş sunucu örgütlenmiş olması ve direnişçi işçilerin bir kısmının DİSK'li ve toplu sözleşmeli olarak Arçelik Fabrikası'nda 19 Şubat 2010 Cuma günü işbaşı yapmasına ilişkin DİSK Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun konuyla ilgili olarak 18 Şubat Perşembe günü saat 11.00'da Arçelik Çayırova Fabrikasında yaptığı basın açıklamasıyla ilgili basın duyurusu.

18 Şubat 2010/38 TEKEL işçileriyle dayanışma eylemleri çerçevesinde 15 Şubat 2010 tarihinde bir araya gelen DİSK, TÜRK-İŞ, KAMU-SEN ve KESK genel sekreterlerinin toplantısında alınan karar doğrultusunda, 19 Şubat 2010 Cuma günü saat 14.30'da, Kadıköy

ve Beşiktaş'ta DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin katılımıyla yapılan kitlesel basın açıklamalarının basın duyurusu.

19 Şubat 2010/39“AKP, 12 EYLÜL ANLAYIŞIYLA DİZAYN EDİLEN ANTİDEMOKRATİK YAPILANMALARINI TASFİYE ETMEYİ DEĞİL, BU KURUMLARI KENDİ ANLAYIŞI VE İNİSİYATİFİ DOĞRULTUSUNDA YENİDEN ŞEKİLLENDİRMEK İSTİYOR!..”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Erzincan Cumhuriyet Başsavcısının, Erzurum Özel Yetkili Cumhuriyet Savcılarının talebi ile sorgulanıp tutuklanması ve HSYK'nın Erzurum Özel Yetkili Cumhuriyet Savcılarının “özel yetkisini” alması üzerine patlak veren iktidar ve yüksek yargı arasındaki çatışma, hukuk devleti ve bağımsız yargı tartışmalarına ilişkin açıklaması.

24 Şubat 2010/40 “İŞÇİ ÖLÜMLERİNDEN HÜKÜMET SORUMLUDUR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Dursunbey'de meydana gelen grizu patlamasında 13 işçinin hayatını kaybetmesine ilişkin açıklaması.

26 Şubat 2010/41 “DEMOKRATİK HAKLARINI KULLANDIKLARI İÇİN GÖZALTINA ALINAN TEKEL İŞÇİLERİ DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, gözaltına alınan TEKEL işçilerine ilişkin basın açıklaması.

1 Mart 2010/42 Birleşik Metal-İş Sendikamız Trakya Şubesi'nin örgütlü bulunduğu ASB (Avrupa Serbest Bölge)'sindeki Daiyang işyerinde çalışan işçilerden 10 kişinin sendika üyesi oldukları gerekçesiyle işten atılmasına ilişkin 2 Mart 2010 Salı günü saat 10:30'da Birleşik Metal-İş Sendikası Trakya Şubesi önünde toplanılarak Çorlu Adliyesi önüne yürünüp işveren hakkında suç duyurusunda bulunduktan sonra Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin katılımıyla yapılan basın açıklaması basın duyurusu.

1 Mart 2010/43 “TEKEL İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ BİR HUKUKSUZLUĞU DURDURDU. ŞİMDİ SIRA MÜCADELEYİ GENİŞLETİP BÜYÜTMEKTE!..”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 4-C konusunda Danıştay'ın verdiği karara ilişkin basın açıklaması.

2 Mart 2010/44 DİSK Kadın İşçi Komisyonu'nun (DKİK) 8 Mart'ın 100. yılı nedeniyle kapitalist egemen sistemin çalışma yaşamında kadının emeği, bedeni ve kimliği üzerinde yarattığı tahribata karşı örgütlü bir mücadele ağının oluşturulması amacı ile yaptığı etkinlikler kapsamında düzenlenen, kadına karşı yaşanan her türlü sömürü ve şiddetin tartışıldığı ve moderatörlüğünü Av. İnciser Alptekin üstlendiği, Panelistlerin ise Doç. Dr. Kadriye Bakırcı, Dr. Gaye Yılmaz, Av. Filiz Kerestecioğlu'nun olduğu panele ve panel ön-

cesi DİSK Kadın İşçi Komisyonu'nun 8 Mart kutlamalarına ilişkin programını açıklayacağı basın toplantısına ilişkin duyuru.

3 Mart 2010/45 “ÇALIŞMAK BİR DERT, ÇALIŞAMAMAK BİN DERT: İŞSİZLİK KARABA-SANA DÖNÜŞTÜ!..”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün işsizlik rakamlarına ilişkin yaptığı açıklama.

8 Mart 2010/46 “YİNE DEPREM, YİNE ÖNLEMSİZLİK VE YİNE ÖLÜMLER...”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Elazığ'da meydana gelen depreme ilişkin açıklaması.

8 Mart 2010/47 “8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ'NÜN 100. YILI KUTLU OLSUN!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla yaptığı açıklama.

9 Mart 2010/48 “KADIN ÇALIŞANLARIN ‘AY HALI’ İZİNLERİ KALDIRILARAK HAKLARI GASPEDİLEMEZ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Çalışma Bakanlığı'nın 42 işkolunda kadınların “ay hali” izinlerini kaldırmasına ilişkin açıklaması.

10 Mart 2010/49 “MAHLE-MOPİSAN İŞÇİLERİ SENDİKAL HAKLARINA SAHİP ÇIKIYOR, MÜCADELEYİ YÜKSELTİYOR!”

Mahle Mopisan işyerinde işverenin her türlü hukuk dışı davranışlarla işçilerin sendikalaşma ve özgür iradeleriyle sendika seçme haklarını engellemeye çalışmasına ve yaşanan sendikal hak ihlallerine karşı “dur” demek ve yaşananları kamuoyuna duyurmak amacıyla DİSK Genel Başkanı Süleyman ÇELEBİ, DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan SERDAROĞLU'nun ve işçilerin kitlesel katılımıyla 11 Mart Perşembe günü saat 16.30'da Ege Serbest Bölge önünde yapılan basın açıklaması duyurusu.

11 Mart 2010/50 “DARBELERLE HESAPLAŞILMADIKÇA KATLİAMLAR “ÖRTÜLÜ” KALACAKTIR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, 12 Mart Askeri Darbesi ve 12 Mart Gazi Katliamı'na ilişkin açıklaması.

11 Mart 2010/51 “DİSK ASGARİ ÜCRETİN İPTALİ İÇİN DANIŞTAY'DA DAVA AÇTI!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün asgari ücretin iptali için Danıştaya açılan dava ile ilgili yaptığı açıklama.

12 Mart 2010/52 Örgütlenmenin başından beri Balnak Lojistik A.Ş. işverenin örgütlülüğü engellemek için üyelerimize yoğun baskılar uygulaması ve bugüne kadar sendikamıza üye olan işçilerden 25 üyemiz çeşitli bahaneler ileri sürülerek işten çıkartılması, üyelerimize “ya istifa edin çalışın ya da çıkartırız” tehdidi yapılması ve işçilerin örgütlenme hakkının engellenmesine yönelik baskıları protesto etmek için DİSK Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun 14 Mart Pazar günü saat 13.00'de yaptığı basın açıklaması ve yürüyüşe ilişkin açıklama.

17 Mart 2010/53 “HÜKÜMET İŞSİZLERİ GERÇEKTEN DÜŞÜNÜYORSA, ONLARA İŞ BULMALIDIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, işsizlikle ilgili yaptığı açıklama.

19 Mart 2010/54 “EĞİTİM SİSTEMİNDEKİ SORUNLAR İVEDİLİKLE ÇÖZÜLMELİ, GERİCİ/FAŞİZAN KADROLAŞMALAR DAĞITILMALIDIR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, TEKEL işçilerinin direnişine destek veren liseli öğrencilerin cezalandırılmasına yönelik yaptığı basın açıklaması.

22 Mart 2010/55 “DİSK BAŞKANLAR KURULU GAZİANTEP'TE TOPLANİYOR!”

DİSK Başkanlar Kurulu, DİSK/Tekstil Sendikamızın Çemen Tekstil'de sürdürdüğü grevle dayanışmak amacıyla, işçi direnişleri, dayanışma ve 1 Mayıs 2010 hazırlıkları gündemiyle 23 Mart Salı günü Gaziantep'te toplanıp saat 11.00'da Organize Sanayi Bölgesi Çemen Tekstil grev yeri ziyareti, saat 13.00'da Başkanlar Kurulu Toplantısı, saat 15.00 Gaziantep Temsilciler Kurulu Toplantısı'nın yapılmasına ilişkin programla ilgili duyuru.

23 Mart 2010/56 “DİRENEN İŞÇİLER EMEĞİN VE DEMOKRASİNİN SEMBOLÜDÜR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, DİSK Gaziantep Bölge Temsilciler Kurulu Toplantısı'nda yaptığı konuşma.

24 Mart 2010/57 “DİSK BAŞKANLAR KURULU GAZİANTEP'TE TOPLANDI, POLİS ÇEMEN TEKSTİL'DE BİR KEZ DAHA GREVCİ İŞÇİLERE SALDIRDI!..”

Çemen Tekstil Fabrikası işverenin krizi bahane ederek ücretleri aşağıya çekmesi ve DİSK/Tekstil İşçileri Sendikası'nda örgütlenen işçilere “Ben Sendikaya karşıyım sendikayı fabrikama sokmam” demesi üzerine, yasal prosedür tamamlanarak alınan grev kararının ardından DİSK/Tekstil üyesi grevci işçilerin, grev kırıclarını fabrikaya sokmaması üzerine polis ailelerin ve işçilerin üzerine su sıkarak coplarla saldırmasına ilişkin DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin ve DİSK/Tekstil Genel Başkanı Rıdvan Budak'ın 26 Mart 2010 Cuma günü saat 10:30'da Gaziantep Valisi, Bölge Çalışma Müdürü, İl Emniyet Müdürü, Sanayi Odası Meclis Başkanı, Organize Sanayi Bölgesi Başkanı ve Çemen Tekstil işvereniyle Valilikte yaptığı görüşmenin basın duyurusu.

24 Mart 2010/58 “BAKANLARDAN DİSK ZİYARETİ”

Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek, Adalet Bakanı Sadullah Ergin ve AKP Grup Başkanvekili Bekir Bozdağ'ın 25 Mart 2010 Perşembe günü saat 11:15'te DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret ederek Genel Başkanımız Süleyman Çelebi ve DİSK Yönetim Kurulu'yla yaptığı görüşme ve görüşme sonrası yapılan basın açıklaması duyurusu.

25 Mart 2010/59 DİSK'in Hükümetin Anayasa Değişiklik Paketi hakkında hazırladığı “DİSK'in değerlendirmeleri” başlıklı yazı.

29 Mart 2010/60 DİSK-AR:“TÜRKİYE'DE DERİN KRİZ YUNANİSTAN'IN NÜFUSUNA DENK!”

DİSK Araştırma Enstitüsü DİSK-AR tarafından Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) Hane Halkı İşgücü Anketi sonuçlarına dayanılarak yapılan araştırmaya ilişkin açıklama.

30 Mart 2010/61 “ÇELEBİ'YE SUİKAST DAVASI BAŞLIYOR!”

Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin, 5 Ekim 2009 Pazartesi günü saat 14:30 civarında makam odasında suikaste uğramasının üzerinden geçen 6 aya yakın bir zamanın ardından açılan davanın ilk duruşmasının 31 Mart 2010, Çarşamba saat 09:30'da Sultanahmet Adliyesi 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde başlamasına ilişkin basın duyurusu.

11 Nisan 2010/62 “DENETİMSİZLİK VE İHMAL HER YERDE CAN ALIYOR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Yalova'nın Çitlikköy ilçesinde, gece vardiyasında çalışan 5 kadın işçinin ölümü ile ilgili açıklaması.

12 Nisan 2010/63 DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlenerek anayasal haklarını kullanan ve işten atılan Elkim Metal işçileri ile dayanışma ve bölgede yaşanan sendikal hak ihlallerini protesto etmek amacıyla Genel Başkanımız Süleyman ÇELEBİ'nin Elkim Metal İşletmeler San. İç ve Dış Tic. A.Ş önünde 12 Nisan Pazartesi saat 17.00'de yaptığı basın açıklaması basın duyurusu.

13 Nisan 2010/64 “AHMET TÜRK'E YAPILAN IRKÇI SALDIRIYI KINIYORUZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Eski DTP Genel Başkanı Ahmet Türk'e yapılan saldırıya ilişkin yaptığı açıklama.

14 Nisan 2010/65 “DİSK BAŞKANLAR KURULU 1 MAYIS GÜNDEMİYLE TOPLANIYOR!”

DİSK Başkanlar Kurulu'nun, 1 Mayıs 2010 kutlamaları gündemiyle DİSK Genel Merkez binasında toplanması ve DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin toplantı öncesinde 1 Mayıs kutlamalarına ilişkin açıklama yapmasına ilişkin basın duyurusu.

14 Nisan 2010/66 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, DİSK Başkanlar Kurulu'nda 1 Mayıs 2010 kutlamalarına ilişkin yaptığı basın açıklaması.

19 Nisan 2010/67 “ÖZGÜR SİYASET YAPMA HAKKI KORKU SALARAK ENGELLENE-MEZ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız'ın Kayseri'de saldırıya uğramasına ilişkin açıklaması.

21 Nisan 2010/68 “1 MAYIS 77'DE TAKSİM'DEYDİM” DİYENLERE DAVETİMİZDİR!

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'den 1 Mayıs 1977'de Taksim'de olanlara çağrı.

21 Nisan 2010/69 “BAŞBAKANIN SÖZLERİ İTİRAFTIR”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Sayın Başbakanın “Emek Sömürüsü” sözü ile ilgili değerlendirmelerini içeren basın açıklaması.

21 Nisan 2010/70 1 MAYIS 77 TAKSİM KATLİAMI AYDINLATILMADAN DEMOKRA-TİKLEŞMEDEN SÖZ EDİLEMEZ!

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 1 Mayıs 77 katliamının aydınlatılması için Meclis'te görüşülen önerenin AKP tarafından reddedilmesine ilişkin açıklaması.

22 Nisan 2010/71 BAKAN MEHMET ŞİMŞEK ÜLKE GERÇEKLERİNDEN HABERSİZ!

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in kıdem tazmi-natıyla ilgili yaptığı konuşmaya yanıtı.

26 Nisan 2010/72 “YARSAV'DAN DİSK'E ZİYARET!”

Yargıçlar ve Savcılar Birliği (YARSAV) Başkanı Emine Ülker Tarhan ve yönetim kurulu üyeleri'nin 26 Nisan 2010 saat 18:30'da DİSK Genel Merkezi'nde DİSK Genel Başkanı Sü-leyman Çelebi'ye gerçekleştirdikleri ziyarete ilişkin basın duyurusu.

27 Nisan 2010/73 “DİSK GENEL BAŞKANI 1 MAYIS HAZIRLIKLARINI VE SON GELİŞME-LERİ AÇIKLIYOR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 28 Nisan 2010 Çarşamba saat 11:00'da DİSK/ Genel-İş Sendikamızın Sarıyer Belediyesi'yle yapacağı toplu iş sözleşmesi imza törenine katıldıktan sonra, saat 13:00'da DİSK Genel Merkezi'nde 1 MAYIS HAZIRLIKLARI ve son gelişmelere üzerine düzenlediği basın toplantısı duyurusu.

28 Nisan 2010/74 1 MAYIS'A GİRERKEN “İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 28 Nisan Dünya İş Sağlığı ve Güvenliği Günü dolayısıyla yayınladığı açıklama.

28 Nisan 2010/75 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 1 Mayıs hazırlıkları ve gelişmeler üzerine yaptığı basın açıklaması.

1 Mayıs 2010/76 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 1 Mayıs 2010 kutlamalarında Taksim Alanı'nda yaptığı konuşma.

2 Mayıs 2010/77 "TAKSİM 1 MAYIS ALANI'NDA YAPILAN KUTLAMALARDA EMEĞİ GEÇEN HERKESE TEŞEKKÜR EDİYORUZ!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 1 Mayıs 2010 kutlamalarına ilişkin açıklaması.

8 Mayıs 2010/78 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, DİSK ve KESK'in ortaklaşa düzenlediği "Güvencesiz Çalışma Güvencesiz Gelecektir" sempozyumunda yaptığı konuşma.

11 Mayıs 2010/79 "ÖZEL HAYATIN MAHREMİYETİ SİYASETE ALET EDİLMEMELİDİR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın istifa etmesine neden olan özel hayatının deşifre edilmesine yönelik açıklaması.

13 Mayıs 2010/80 "TAKSİM 1 MAYIS MEYDANI"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Taksim Meydanı'nın adının "Taksim 1 Mayıs Meydanı" olarak değiştirilmesine ilişkin açıklaması.

18 Mayıs 2010/81 "MADENCİLİKTE KAMUNUN DENETİM VE YAPTIRIM KOŞULLARI YENİDEN DÜZENLENMELİ, İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİNE DÖNÜK ÖNLEMLERİN EKSİKSİZ ALINMASINDA TAVİZSİZ BİR YOL İZLENMELİDİR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, TTK Karadon Müessese Müdürlüğü'ne bağlı yeraltı kömür ocağında meydana gelen patlamanın ardından yaptığı açıklama.

18 Mayıs 2010/82 BALNAK İŞVERENİNİ İŞÇİLERİN ANAYASAL SENDİKA HAKKINA SAYGI GÖSTERMEYE ÇAĞIRIYORUZ!

BALNAK işverenin sendikal mücadeleye yönelik engelleme ve üyelerimize yapılan baskılarını protesto ve teşhir etmek için DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin 20 Mayıs Perşembe günü saat 16:00'da BALNAK önünde yaptığı basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

20 Mayıs 2010/83 “DÜNYA İNSANA YATIRIM YAPARKEN TÜRKİYE “ÖLÜME” YATIRIM YAPIYOR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Zonguldak'ta TTK'ya bağlı yeraltı kömür ocağında meydana gelen patlama sonucunda 28 işçinin yaşamını yitirmesi ve 2 işçiye ulaşamamasıyla ilgili açıklaması

21 Mayıs 2010/84 “ŞERZAN KURT'UN KATİLİ DEVLET GÜDÜMLÜ İRKÇİ FAŞİSTLERDEN HESAP SORULMALIDIR!”

DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun, üniversite öğrencisi Şerzan Kurt'un Muğla'da öldürülmesiyle ilgili açıklaması.

21 Mayıs 2010/85 “BELEDİYE BAŞKANLARINA CEZAEVİNDE ZİYARET!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, KESK Genel Başkanı Sami Evren, TTB Başkanı Gençay Gürsoy ve DİSK/Genel-İş Sendikası Genel Başkanı Erol Ekici'nin 24 Mayıs 2010 tarihinde Diyarbakır D Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevi'nde tutuklu bulunan belediye başkanları Zülküf Karatekin, Nejdettin Atalay, Ferhan Türk, Aydın Budak, Etem Şahin ve Diyarbakır E Tipi Cezaevi'nde tutuklu bulunan Leyla Güven'i ziyaretinin ardından Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanlığı ve DİSK/Genel-İş Sendikası'nın imzaladığı TİS törenine katımlıyla ilgili basın duyurusu.

24 Mayıs 2010/86 “26 MAYIS EYLEMLERİ”

26 Mayıs 2010 tarihinde örgütlü olduğumuz işyerlerinde ülke çapında iş bırakılarak kitlesel gösteriler yapılmasına ve eylem saati ve yeri belli olan illere ilişkin basın duyurusu.

25 Mayıs 2010/87 “DİSK 26 MAYIS EYLEMLERİ”

26 Mayıs 2010 tarihinde, örgütlü olduğumuz işyerlerinde ülke çapında iş bırakılmasına ilişkin açıklama.

26 Mayıs 2010/88 “ÇELEBİ'YE SUİKAST DAVASI DEVAM EDİYOR!”

Konfederasyonumuz DİSK'in Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin 5 Ekim 2009 tarihinde DİSK Genel Merkezinde uğradığı silahlı saldırıyla ilgili İstanbul 3. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen davanın 2. Duruşmasının 26 Mayıs 2010, Çarşamba saat 10.00'da Sultanahmet Adliyesinde yapılmasına ilişkin basın duyurusu.

26 Mayıs 2010/89 DİSK Genel Başkan Süleyman ÇELEBİ'nin, 26 Mayıs 2010 tarihinde Şişli Belediyesi Temizlik İşleri Müdürlüğü önünde yaptığı Basın Açıklaması.

27 Mayıs 2010/90 DİSK Genel Başkan Süleyman ÇELEBİ'nin, TMMOB Genel Kurulunda yaptığı konuşma.

28 Mayıs 2010/91 “26 MAYIS EYLEMİNİNDEN SONRA HEDEF YİNE TAŞERON İŞÇİLER OLDU! TEKEL İŞÇİLERİNE DESTEK İÇİN EYLEM YAPTILAR, İŞLERİNDEN OLDULAR!”

DİSK, KESK, TÜRK-İŞ ve Kamu-Sen'in ortaklaşa 22 Şubat 2010 tarihinde almış olduğu eylem kararı doğrultusunda 26 Mayıs 2010 tarihinde ülke genelinde iş bırakma eylemlerinin gerçekleştirmesinden dolayı taşeronda çalışan ve DİSK'e bağlı Dev Sağlık-İş'te örgütlü 4 işçinin iş akdinin feshedilmesini protesto etmek üzere 28 Mayıs 2010, Cuma Saat 12:30'da Kartal Koşuyolu Kalp Hastanesi önünde DİSK Genel Başkanı Süleyman ÇELEBİ'nin katılımıyla yapılan basın açıklaması duyurusu.

31 Mayıs 2010/92 “İSRAİL, ULUSLARARASI ALANDA YARGILANMALIDIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, İsrail'in Gazze'ye insani yardım taşıyan gemilere saldırmasına ilişkin açıklaması.

31 Mayıs 2010/93 “BARIŞ İSTEYEN, BARIŞ İÇİN ÇABA GÖSTERMELİDİR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, İskenderun'da Deniz İkmal Komutanlığı'na yapılan saldırıya ilişkin açıklaması.

31 Mayıs 2010/94 “DİSK 1 HAZİRAN'I 'İSRAİL VAHŞETİNE DUR DE' GÜNÜ İLAN ETTİ.”

Gazze'ye götürülen yardımı taşıyan gemilere İsrail tarafından yapılan saldırı sonucu resmi olmayan rakamlara göre 19 ölü ve onlarca yaralının olmasından dolayı DİSK Yönetim Kurulu'nun, bu saldırıyı kınamak amacıyla 1 Haziran günü “İsrail vahşetine DUR DE” adı altında ülke çapında protesto gösterileri yapılmasını kararlaştırması ve İstanbul'da 1 Haziran Salı saat 10.30 da İsrail Konsolosluğuna yürümek üzere 4. Levent Metro durağında toplanılmasına ilişkin basın duyurusu.

1 Haziran 2010/95 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, İsrail'in saldırılarını kınamak amacıyla DİSK'in düzenlediği “İsrail Vahşetine DUR DE!” protesto eyleminde yaptığı konuşma.

2 Haziran 2010/96 “SENDİKA UZMANI MURAT AKINCILAR SERBEST BIRAKILMALIDIR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, İsviçre UNİA Sendikası Uzmanı Murat Akıncılar'ın uzun süredir tutuklu kalması hakkında basın açıklaması.

2 Haziran 2010/97 “ESKİ ADALET BAKANI SEYFİ OKTAY'IN GÖZALTINA ALINIŞ BIÇIMI, HÜKÜMETİN YARGI ÜZERİNDEKİ BASKISININ DEVAMIDIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, eski Adalet Bakanı Seyfi Oktay'ın polis tarafından gözaltına alınmasına ilişkin açıklaması.

3 Haziran 2010/98 “SAMKA METAL İŞÇİLERİNE DAYANIŞMA ZİYARETİ”

Anayasal haklarını kullandıkları için işten atılan Samka Metal Ambalaj Sanayi işçilerinin, yaklaşık 1 aydır fabrika önünde yaptıkları eylemlerden dolayı DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve DİSK/Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu tarafından 4 Haziran 2010 tarihinde saat 12:00’de ziyaret edilmesine ilişkin basın duyurusu.

5 Haziran 2010/99 “ILO 99. GENEL KONFERANSI TOPLANTISI BAŞLADI. TÜRKİYE BİR KEZ DAHA SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER KONUSUNDA ILO MASASINDA.DİSK SENDİKAL HAK İHLALLERİ NEDENİYLE TÜRKİYE’Yİ ILO GÜNDEMİNE TAŞIDI”

02 Haziran-18 Haziran 2010 tarihlerinde İsviçre’nin Cenevre şehrindeki ILO Genel Konferansına bir heyetle katılan DİSK’in Türkiye’deki sendikal hakları konferans gündemine taşınmasına ilişkin 5 Haziran 2010, Cumartesi Saat 11.00’de Konfederasyonumuz Genel Merkezi’nde Genel Başkanımız Süleyman Çelebi’nin Türkiye’deki yapılmayan sendikal reformlar ve 2010 ILO toplantısına ilişkin Konfederasyonumuzun görüş ve değerlendirmelerini açıkladığı basın toplantısı basın duyurusu.

5 Haziran 2010/100 “OYALAMA DEĞİL ULUSLARARASI STANDARTLARA UYUM İSTİYORUZ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, ILO Konferansı’yla ilgili DİSK Genel Merkezi’nde yaptığı basın açıklaması.

10 Haziran 2010/101 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, 9 Haziran’da ILO Konferansı vesilesiyle Cenevre’de, ILO toplantısına katılan sendikal örgütlerin de katıldığı bir basın açıklaması yaptı. Çelebi’nin, Türkiye’de iş yaşamının zorlukları ve sendikal hak ihlalleriyle ilgili dünya kamuoyuyla paylaştığı açıklama.

13 Haziran 2010/102 “ILO 99. KONFERANSINDA TÜRKİYE’Yİ YAKIN TAKİBE ALMA KARARI ÇIKTI. ILO 2010 KONFERANSINDA TÜRKİYE 25’LİK LİSTEYE ALINDI”

ILO Konferansından Türkiye’ye dönen DİSK heyetinin çalışmaları ve ILO sonuçlarının heyet başkanı DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi tarafından 14 Haziran 2010, Pazartesi Saat 12.00’de Konfederasyonumuz Genel Merkezi’nde yapılacak olan basın toplantısı ile açıklanmasına ilişkin basın duyurusu.

14 Haziran 2010/103 “TÜRKİYE APLİKASYON KOMİTESİ’NDE!”

Türkiye’nin Aplikasyon Komitesi’nde 25’lik listeye alınmasıyla ilgili olarak DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, 14 Haziran 2010 saat 12:00’da DİSK Genel Merkezi’nde yaptığı basın toplantısı duyurusu.

14 Haziran 2010/104 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, ILO Konferansı’nda Türkiye’nin Aplikasyon Komitesi’nde “Kara Liste”ye alınmasına ilişkin açıklaması.

14 Haziran 2010/105 "15-16 HAZİRAN'IN 40. YIL ETKİNLİKLERİ"

15-16 Haziran direnişinin 40. yılında ülke çapında yapılan etkinliklere ilişkin basın duyurusu.

15 Haziran 2010/106 "DİSK YÖNETİM KURULU CHP GENEL BAŞKANI KILIÇDAROĞLU İLE GÖRÜŞÜYOR"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve DİSK Yönetim Kurulu Üyeleri'nin saat 14:30'da CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ile TBMM'deki çalışma ofisinde biraraya gelerek gerçekleştirdikleri görüşmeye ilişkin basın duyurusu.

16 Haziran 2010/107 "ANTİDEMOKRATİK YASALARLA VARLIKLARINI SÜRDÜRENLER, DİSK'İ RECM KUYULARINDA TAŞLAYARAK SINIF MÜCADELESİNİ ENGELLEYEMEZLER!.."

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Belediye-İş Sendikası Genel Başkanı Nihat Yurdakul'un "DİSK ve Genel-İş'i PKK yönetiyor" iftiralarına karşı yaptığı açıklama.

17 Haziran 2010/108 DEMOKRATİK MUHALEFET BASKIYLA SINDIRILEMEZ!

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, KESK ve üye sendikaları yöneticilerinin gözaltına alınmalarına ilişkin açıklaması.

18 Haziran 2010/109 "HEDEF ÖZGÜRLÜKÇÜ, EŞİTLİKÇİ, DEMOKRATİK VE SOSYAL BİR ANAYASA OLMALIDIR"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Mercek Dergisinin Temmuz 2010 sayısında yayınlanması için Anayasa Değişiklikleri hakkındaki özel demeci.

21 Haziran 2010/110 "PENCEREMİZ KARARDI! İLHAN SELÇUK'U UNUTMAYACAĞIZ!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, bugün aramızdan ayrılan İlhan Selçuk'la ilgili yaptığı açıklama.

21 Haziran 2010/111 "İSTİHDAM DEĞİL, GÜVENCESİZLİK ARTTI"

DİSK Araştırma Enstitüsü'nün (DİSK-AR) 2010 mart ayı dönemi istihdam raporu.

22 Haziran 2010/112 "BARIŞI GERÇEKTEN İSTEYENLER SİLAHA DEĞİL BARIŞA SARILMALI, KÜRT SORUNU TÜRKİYE'NİN DEMOKRATİKLEŞMESİ İLE BİRLİKTE CESARETLE ELE ALINMALIDIR!.."

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin yaşanan son gelişmeler doğrultusunda Kürt sorununun demokratik yollarla çözülmesine ilişkin yaptığı açıklama.

22 Haziran 2010/113 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Tıp Dünyası Gazetesinde yer almak üzere Maden kazalarıyla ilgili olarak verdiği demeç.

23 Haziran 2010/114 "O'NU HİÇBİR ZAMAN UNUTMAYACAĞIZ!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin İlhan Şelçuk anısına yaptığı konuşma

23 Haziran 2010/115 Çetinkaya mağazasının alt işvereni Özmoda Giyim Sanayi'nde ücretleri ödenmeyen işçilerin çalışmama haklarını kullanmasının ardından, Özmoda iş-vereni fabrikayı kapatacağını açıklaması ile fabrika önünde bekleyen işçilerle dayanışmak ve emekçilerin alınterinin karşılığını vermeyen işverenin haksız tutumunu protesto etmek için DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun 24 Haziran Çarşamba günü saat 12:00'da Özmoda Giyim Sanayi önünde yaptığı basın açıklaması duyurusu.

25 Haziran 2010/116 Konfederasyonumuzun kurucu Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in öldürülmesiyle ilgili görülen davanın, yerel mahkeme kararının Yargıtay Daireler Kurulu'nda bozulmasıyla yeni bir aşamaya gelmesine ilişkin Genel Başkanımız Süleyman ÇELEBİ'nin 28 Haziran 2010 Pazartesi günü saat 11:00'de DİSK Genel Merkezinde Türkler Ailesiyle birlikte yaptığı basın toplantısı duyurusu.

25 Haziran 2010/117 DİSK, KÜRT SORUNU VE DEMOKRATİK ÇÖZÜMÜ KONUSUNDA GÖRÜŞLERİNİ CUMHURBAŞKANI GÜL'E İLETTİ...

Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül ile görüşmeye katılan Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin, DİSK'in "Kürt Sorunu ve Demokratik Çözüm" konusunda bir dosya halinde ilettiği görüş ve değerlendirmeleri.

28 Haziran 2010 /118 "GEÇ GELEN ADALET, ADALET DEĞİLDİR... 30 YIL SONRA ADALET İSTİYORUZ!.."

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Kemal Türkler davası ile ilgili basın açıklaması.

30 Haziran 2010 /119 "AVRUPA SOSYAL FORUMU (İSTANBUL 2010) BAŞLIYOR!"

Türkiye'den ve Avrupa ülkelerinden pek çok örgüt temsilcilerinin katılacağı "Başka Bir Dünya Mümkün" üst başlığıyla yapılan DİSK'in katıldığı programa ve Avrupa Sosyal Forumu'nun sonunda, 3 Temmuz günü saat 18:00'da Osmanbey'den Taksim Gezi Parkı'na bir yapılan yürüyüşe ilişkin basın duyurusu.

1 Temmuz 2010 /120 "GERİCİLİĞE VE İRKÇILIĞA KARŞI MADIMAK MÜZE YAPILSIN!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Sivas Katliamı'nın 17. yılı nedeniyle yaptığı basın açıklaması.

2 Temmuz 2010 /121 “İNSANLARIN, ACINMAYA DEĞİL, İŞE İHTİYACI VAR, SADAKA-YA DEĞİL, AŞA İHTİYACI VAR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Avrupa Sosyal Forumu'nda, “Krizin Türkiye'ye etkileri ve İşçi Katılımı” forumunda yaptığı konuşma.

3 Temmuz 2010 /122 “İTİRAZ ETTİĞİMİZ DÜNYAYI DEĞİŞTİRME UMUDUMUZ VAR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Avrupa Sosyal Forumu kapanış yürüyüşünde yaptığı konuşma.

6 Temmuz 2010 /123 “ASGARİ ÜCRETİ BİR TAS YEMEĞE 4 KARIN DOYURMAYA ÇALIŞIYOR...”

DİSK Araştırma Enstitüsü'nün asgari ücret ile ilgili yaptığı açıklama.

7 Temmuz 2010 /124 “ADALET İÇİN NÖBETTEYİZ! KEMAL TÜRKLER İÇİN 30 YILDIR ADALET ARIYORUZ!”

Konfederasyonumuzun kurucu Genel Başkanı Kemal Türkler'in öldürülmesiyle ilgili görülen davada yerel mahkeme kararının Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nda bozulmasının ardından, dosyanın Ankara'dan mahkemeye gelmesi ve yeniden yargılamanın geciktirilmemesi için DİSK'in Bakırköy Adliyesi önünde tuttuğu adalet için nöbete ve Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin tutulacak adalet nöbetine ilişkin 8 Temmuz 2010 Perşembe saat 11:00'da Bakırköy Adliyesi önünde yaptığı basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

8 Temmuz 2010 /125 “YOKSULLUK VE AYRIMCILIK MEVSİMLİK TARIM İŞÇİLERİNİN KADERİ DEĞİLDİR!”

DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı'nın, mevsimlik tarım işçilerinin yaşadığı sorunlara ilişkin açıklaması.

11 Temmuz 2010/126 DİSK Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven'in, Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği 26. Pilav ve Kültür Şenliği'nde yaptığı konuşma.

16 Temmuz 2010/127 DİSK Başkanlar Kurulu Üyesi, DİSK/Sosyal-İş Genel Başkanı ÖZCAN KESGEÇ'in, aramızdan ayrılışının 3. yılında 19 Temmuz 2010, Pazartesi günü saat 11:00'de Karşıyaka'daki mezarı başında;Konfederasyonumuzun kurucusu ve ilk Genel Başkanı, T.Maden-İş Genel Başkanı, Türkiye işçi sınıfının unutulmaz önderlerinden KEMAL TÜRKLER'in, katledilişinin 30. yılında 22 Temmuz 2010, Perşembe günü saat 11:00'da Topkapı'daki mezarı başında; Konfederasyonumuzun eski Genel Başkan Vekili ve Genel-İş Sendikamızın Genel Başkanı İSMAIL HAKKI ÖNAL'ın, aramızdan ayrılışının 8. yılında 24 Temmuz 2010 Cumartesi günü saat 11:00'de Ankara Karşıyaka'daki mezarı başında;

Konfederasyonumuz üyesi İlerici Deri-İş sendikası Genel Başkanı KENAN BUDAK'ın, katledilişinin 29. yılında 25 Temmuz 2010, Pazar günü saat 11:00'da Silivrikapı'daki mezarı başında; DİSK Genel Başkan Yardımcısı ve Genel-İş Sendikası Genel Başkanı MAHMUT SEREN'in, aramızdan ayrılışının 3. yılında 28 Temmuz 2010, Çarşamba günü saat 11:00'de Cebeci Mezarlığı'ndaki mezarı başında anılmasına ilişkin basın duyurusu.

16 Temmuz 2010/128 “12 EYLÜL ÜRÜNÜ ANAYASAK'A DA 12 EYLÜL UZANTISI BANAYASA'YA DA HAYIR!..”

DİSK Yönetim Kurulu'nun, 12 Eylül'de halkın oyuna sunulacak Anayasa değişikliğine ilişkin görüş ve değerlendirmelerini 19 Temmuz 2010 Pazartesi günü saat 11:00'da DİSK Genel Merkezi'nde DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'tarafından bir basın açıklamasıyla kamuoyuna duyurmasına ilişkin basın duyurusu.

20 Temmuz 2010/129 Konfederasyonumuz kurucu Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in öldürülmesi davasında verilen beraat kararının, Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından tekrar bozulmasından sonraki ilk duruşmanın 20 Temmuz 2010, Salı, 14:30'da Bakırköy 2. Ağır Ceza Mahkemesinde görülmesine ilişkin basın duyurusu.

19 Temmuz 2010/130 “12 EYLÜL ÜRÜNÜ ANAYASAK'a DA 12 EYLÜL UZANTISI BANAYASA'ya DA HAYIR!..”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin 12 Eylül'de halkın oyuna sunulacak Anayasa değişikliğine ilişkin açıklaması.

20 Temmuz 2010/131 “ÇELEBİ'YE SUİKAST DAVASI DEVAM EDİYOR!”

Konfederasyonumuz DİSK'in Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin 5 Ekim 2009 tarihinde DİSK Genel Merkezi'nde uğradığı silahlı saldırıyla ilgili İstanbul 3. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen davanın 3. Duruşmasının 21 Temmuz 2010, Çarşamba saat 10.00'da Sultanaahmet Adliyesinde 3. Ağır Ceza Mahkemesinde görülmesine ilişkin duyuru.

21 Temmuz 2010/132 Konfederasyonumuz kurucu Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in öldürülmesi davasında verilen beraat kararının, Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından tekrar bozulmasından sonraki ikinci duruşmanın 21 Temmuz 2010, Çarşamba, 14:00'de Bakırköy 2. Ağır Ceza Mahkemesinde görülmesine ilişkin basın duyurusu.

21 Temmuz 2010/133 “KATLEDİLİŞİNİN 30. YILINDA KEMAL TÜRKLER'İ ANIYORUZ!”

Konfederasyonumuzun kurucusu ve ilk Genel Başkanı, T.Maden-İş Genel Başkanı, Türkiye işçi sınıfının unutulmaz önderlerinden Kemal TÜRKLER'in, katledilişinin 30. yılında 22 Temmuz 2010, Perşembe, Saat 11.00'de Topkapı'daki mezarı başında anılmasına ilişkin basın duyurusu.

23 Temmuz 2010/134 “DİSK BASKILARA BOYUN EĞMEYECEK!”

Geçtiğimiz günlerde Konfederasyonumuzun üyesi Tekstil İşçileri Sendikasının Gaziantep Şubesi'nin saldırıya uğramasına, şube binasının tahrip edilmesine, DİSK bayraklarının yakılıp, işçi sınıfının onuru Kemal TÜRKLER ve Abdullah BAŞTÜRK'ün resimlerinin yere atılmasına ilişkin açıklama.

23 Temmuz 2010/135 Konfederasyonumuzun eski Genel Başkan Vekili ve Genel-İş Sendikamızın Genel Başkanı İSMAİL HAKKI ÖNAL'ın, aramızdan ayrılışının 8. yılında 24 Temmuz 2010 Cumartesi günü saat 11:00'da Ankara Karşıyaka'daki mezarı başında; Konfederasyonumuz üyesi İlerici Deri-İş sendikası Genel Başkanı KENAN BUDAK'ın, katledilişinin 29. yılında 25 Temmuz 2010 Pazar günü saat 11:00'da Silivrikapı'daki mezarı başında anılmasına ilişkin duyuru.

30 Temmuz 2010/136 “DİSK OLEYİS'E VE ÜYELERİNE SONUNA KADAR SAHİP ÇIKACAKTIR!..”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi tarafından, kamuoyu ve işçilerden gizlenerek yapılmak istenen OLEYİS Genel Kurulu ile ilgili olarak DİSK Yönetim Kurulu adına yapılan basın açıklaması.

31 Temmuz 2010/137 “KAYGI DUYUYORUZ: DAHA FAZLA ÇATIŞMA, DAHA FAZLA ÖLÜM VE IRKÇI SALDIRGANLIK İSTEMİYORUZ”

Dönem dönem, Anadolu'nun çeşitli bölgelerinde kıvılcımlanan ve adi asayiş olayları olarak topluma sunulan, özellikle doğu kökenli yurttaşlarımızı hedef alan ırkçı saldırılar, çatışmalı süreçte yeniden yükselişe geçmesine ilişkin basın açıklaması.

3 Ağustos 2010/137 “HAK, HUKUK VE ADALET İSTİYORUZ!”

Ümraniye'de kurulu bulunan Sinter Metal işyerinde çalışan ve Anayasal haklarını kullanarak DİSK/Birleşik Metal-İş'te örgütlendikleri için 22 Aralık 2008 tarihinde işten atılan 380 işçinin; “İş, ekmek ve sendikal hakları” için yaklaşık 1 yıl 8 ay aşan süredir yürüttükleri mücadeleye ilişkin davayı takip etmek amacıyla; DİSK Genel Başkanı SÜLEYMAN ÇELEBİ, Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu (IMF)'den Sendikal Hak İhlalleri Bölüm Sorumlusu HYEWON CHONG ve Uluslararası Sendikal Haklar Merkezi (ICTUR)'dan Avukat SARAH HEMİNGWAY'ın 4 AĞUSTOS 2010 Çarşamba günü görülen davayı gözlemci avukat statüsünde izlemek üzere Üsküdar Adliyesi'nde hazır bulunmasına ilişkin basın duyurusu.

9 Ağustos 2010/139 “KEMAL NEBİOĞLU'NU ANIYORUZ!”

DİSK kurucularından ve DİSK eski Genel Başkanı, işçi sınıfının ve DİSK'in mücadele neferlerinden Kemal Nebioğlu'nun ölümünün 4. yıldönümünde mezarı başında anılmasına ilişkin duyuru.

10 Ağustos 2010/140 ÇELEBİ'YE SUİKAST DAVASI DEVAM EDİYOR!

Konfederasyonumuz DİSK'in Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin 5 Ekim 2009 tarihinde DİSK Genel Merkezinde uğradığı silahlı saldırıyla ilgili İstanbul 3. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen davanın 4. Duruşmasının 11 Ağustos 2010, Çarşamba günü saat 10.00'da Sul-tanahmet Adliyesinde 3. Ağır Ceza Mahkemesinde görülmesine ilişkin basın duyurusu.

10 Ağustos 2010/141 "SÖYLEDİKLERİNİZİN NERESİNİ DÜZELTELİM?"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'den Başbakan'a açık mektup.

12 Ağustos 2010/142 "DİSK VESAYETE, DİSK DARBELERE, DİSK STATÜKOYA, DİSK IRKÇI GERİCİLİĞE, DİSK ŞERİATA KARŞIDIR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Oral Çalışlar'ın "Askeri Hegemonya Geleneği İle Hesaplaşma" başlıklı yazısındaki iddiaya yanıtı.

20 Ağustos 2010/143 "CELLADINA AŞIK OLMAK KÖRLÜKTÜR"

17 Ağustos 2010 Salı günü DİSK Genel Merkezi'nde toplanan DİSK Başkanlar Kurulu'nun, Türkiye'de yaşanan son gelişmelerle ilgili değerlendirmesi.

25 Ağustos 2010/144 "ORTAK ÇALIŞANLAR YASASI' OY AVCILIĞINA MALZEME YAPILAMAZ!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Başbakan Erdoğan'ın "Ortak Çalışanlar Yasası" önerisi üzerine açıklaması.

26 Ağustos 2010/145 "CHP İSTANBUL İL BAŞKANLIĞI'NDAN DİSK'E ZİYARET"

CHP İstanbul İl Başkanı Berhan Şimşek ve beraberindeki heyet'in 27 Ağustos 2010 Cuma günü saat 12:30'da DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret ederek Genel Başkanımız Süleyman Çelebi ve DİSK Yönetim Kurulu'yla yaptığı görüşmeye ilişkin basın duyurusu.

27 Ağustos 2010/146 DİSK'in, 29 Ağustos 2010 Pazar günü saat 17.00'de İstanbul Kadıköy İskele Meydanı'nda, EMEP, ÖDP, TKP ve Halkevleri'nin çağrısıyla yapılan "Eşit, Özgür Bir Ülke İçin 12 Eylül Anayasası'na da AKP Anayasası'na da HAYIR Mitingi"ni destekleme kararı çerçevesinde 29 Ağustos 2010 Pazar günü Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Bölge Şubesi önünde toplanıp, DİSK PANKARTI altında yürüyüşe katılmasına ve bütün Türkiye'de aynı anda yapılan "12 EYLÜL'DE GÜLEN'LERE 12 EYLÜL'DE HAYIR!" ortak eyleminin İstanbul'da Taksim Tramvay Durağı'nda yapılmasına ilişkin basın duyurusu.

30 Ağustos 2010/147 "ŞÇİ SINIFI UNUTMADI!.. 12 EYLÜL'DE GÜLEN'LERE 12 EYLÜL'DE HAYIR!"

Bütün Türkiyede aynı anda yapılan “İŞÇİ SINIFI UNUTMADI!.. 12 EYLÜL'DE GÜLEN'LERE 12 EYLÜL'DE HAYIR!” ortak eyleminin 31 Ağustos 2010, Salı günü saat 12.30'da Taksim Tramvay Durağında yapılmasına ilişkin basın duyurusu.

31 Ağustos 2010/148 “NE UNUTURUZ NE AFFEDERİZ! 12 EYLÜL'DE GÜLEN'LERE KARŞI 12 EYLÜL'DE “HAYIR” DİYORUZ!”

31 Ağustos Salı günü Taksim Tramvay Durağı'nda DİSK, TMMOB, Belediye-İş, Deri-İş, Harb-İş, Hava-İş, Kristal-İş, Petrol-İş, Tek Gıda, Tezkoop-İş, TGS, Tüm Bel-Sen, KESK İstanbul'dan 16 Şube, DİSK üyesi sendikalar, sol siyasi parti temsilcileri ve sanatçılardan Tanık Akan, Genco Erkal, Tuncel Kurtiz, Rutkay Aziz, Altan Erkekli, Necmettin Çobanoğlu, Berhan Şimşek ve Bedri Baykam'ın katılımıyla yapılan basın açıklaması.

1 Eylül 2010/149 “BARIŞ HÂLÂ İNSANLIĞIN ORTAK ÖZLEMİ...”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin 1 Eylül Dünya Barış Günü mesajı.

4 Eylül 2010/150 “NE UNUTURUZ NE AFFEDERİZ! 12 EYLÜL'DE GÜLEN'LERE KARŞI 12 EYLÜL'DE “HAYIR” DİYORUZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün 4 Eylül'de Trakya'da AKP dayatması anayasa değişikliğine hayır etkinliği'nde yaptığı konuşmanın metni.

6 Eylül 2010/151 Paşabahçe Devlet Hastanesi'nde Anayasal hakkını kullandığı için işten atılan ve iki aydır işe geri dönme mücadelesi veren sağlık işçisi Türkan Albayrak'la dayanışmak için, DİSK Yönetim Kurulu'nun 7 Eylül 2010 Salı günü saat 12:00'de Paşabahçe Devlet Hastanesi önünde olmasına ilişkin basın duyurusu.

6 Eylül 2010/152 “TEHDİTLERE VE HAKARETLERE PABUÇ BIRAKMAYIZ!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin HAK-İş Genel Başkanı Salim USLU'nun karalamalarına ilişkin basın açıklaması.

7 Eylül 2010/153 “SEVGİ, BARIŞ VE KARDEŞLİĞİN TATLANDIRDIĞI NİCE BAYRAMLARI!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Şeker Bayramı mesajı.

13 Eylül 2010/154 “KAMİL KINKIR'I KAYBETTİK!”

İşçi sınıfının yiğit öncülerinden, Konfederasyonumuz üyesi Birleşik Metal-İş Sendikamız Eski Genel Başkanı Kamil Kinkır'ı kaybetmemize ve 13 Eylül 2010, Pazartesi Saat 13.00'de Karacaahmet Yeni Camii'de öğle namazından sonra, Ümraniye Kocatepe Mezarlığı'na defnedilmesine ilişkin duyuru.

14 Eylül 2010/155 “TÜRKİYE, NASIL YAPILMAMASI GEREKTİĞİNE ÖRNEK OLAN BİR REFERANDUM YAŞADI!..”

DİSK Yönetim Kurulu adına DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Anayasa değişiklik referandumuna ilişkin olarak yaptığı değerlendirme.

15 Eylül 2010/156 “AKP GEM’İ AZIYA ALDI:İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ YASA TASARISI İLETAŞERONLAŞMANIN ÖNÜ AÇILIYOR...İŞÇİNİN GÜVENLİĞİ, CELLADINA EMANET!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısı'na ilişkin yaptığı açıklama.

15 Eylül 2010/157 Paşabahçe Devlet Hastanesi'nde Anayasal hakkını kullandığı için işten atılan ve iki aydır işe geri dönme mücadelesi veren sağlık işçisi Türkan Albayrak'la dayanışmak için, Genel Başkanımız Süleyman Çelebi ve DİSK Yönetim Kurulu'nun 16 Eylül 2010 Perşembe günü saat 12:00'de Paşabahçe Devlet Hastanesi önünde olmasına ilişkin basın duyurusu.

20 Eylül 2010/158 “MESLEKİ YETERLİLİK VE İŞSİZLİK”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin İŞVEREN Dergisi'ne verdiği “Mesleki Yeterlilikler ve Mesleki Eğitim” konusundaki değerlendirme.

22 Eylül 2010/159 Konfederasyonumuz kurucu Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in öldürülmesi davasında verilen beraat kararının, Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından tekrar bozulmasından sonraki üçüncü duruşmanın 23 Eylül 2010, Perşembe, 14:00'de Bakırköy 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmesine ilişkin basın duyurusu.

27 Eylül 2010/160 “DİSK, İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ ALANINDA YÜRÜTTÜĞÜ EĞİTİMLERİ BAŞARIYLA TAMAMLADI...”

2010 yılı Mayıs-Eylül ayları arasında Bursa, Ankara ve Adana illerinde 300'ün üzerinde yönetici, temsilci ve işçinin katıldığı eğitimlere ilişkin açıklama.

27 Eylül 2010/161 “DİSK GENEL BAŞKANI SÜLEYMAN ÇELEBİ'YE DÜZENLENEN SUİKAST GİRİŞİMİ DAVASI DEVAM EDİYOR!”

5 Ekim 2009 tarihinde Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'ye düzenlenen suikast girişimi davasının 5. duruşmasının 29 Eylül 2010 Çarşamba günü saat 10:00'da Sultanahmet Adliyesi'nde 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapılmasına ilişkin duyuru.

30 Eylül 2010/162 “SUİKAST GİRİŞİMİ DAVASINDA HUKUKA AYKIRI VE SALDIRGANLARI CESARETLENDİREN KARAR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'ye düzenlenen suikast girişimi davasının sonuçlanmasına ilişkin DİSK Yönetim Kurulu'nun açıklaması.

30 Eylül 2010/163 "GELECEKTE BİZİ NASIL BİR TÜRKİYE BEKLİYOR?"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin "10. Türkiye Eczacılık Kongresi"nde yaptığı konuşma.

1 Ekim 2010/164 "FARKLI' VE MUHALIF OLANLARA POLİTİKA YAPMA HAKKI YOK!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, demokratik haklarını kullanan TAYAD'lılara yapılan saldırıyla ilgili açıklaması.

4 Ekim 2010/165 "AVUSTURYA SENDİKAL HEYETİNDEN İSTANBUL ZİYARETİ"

Avusturya İşçi Sendikaları Konfederasyonu, (ÖGB) Avusturya İşçi Odaları (AKNO) ve Macaristan İşçi Sendikaları Konfederasyonu temsilcilerinden Hermann Haneder (Aşağı Avusturya İşçi Odası Başkanı), Markus Wieser (Aşağı Avusturya İşçi Odası Bşk. Yrd.), Bela Balok (Macaristan Metal Sendikası Genel Başkanı), Alfred Kermer, Hasan Kılıç, Josef Wallner, Christian Farthofer, Rainer Wimmer, Miklos Wertenbach, Martina Schneller, Ursula Sorschag, Pap Janos ve Karin Hinteregger'dan oluşan heyetin DİSK'i ziyaret etmek üzere İstanbul'a gelmesine, DİSK üyesi sendikaları ve işyerlerini ziyaret etmesine ve Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) tarafından düzenlenen 'İnsanca İş Günü' kapsamında 7 Ekim'de UPS işçilerine dayanışma ziyareti gerçekleştirmesine ve 4-7 Ekim 2010 tarihlerinde yaptıkları İstanbul ziyareti programına ilişkin basın duyurusu.

5 Ekim 2010/166 "ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ HASTANESİ'NDE, SAĞLIKTA TAŞERON ÇALIŞTIRMAYI DURDURAN KARARLARIN GEREĞİ YAPILMALI VE HUKUKSUZLUĞA SON VERİLMELİDİR!"

Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde DİSK/Dev Sağlık-İş sendikamızın yürütmüş olduğu fiili ve hukuksal girişimlerle yıllardır taşeron şirketler aracılığıyla çalıştırılan 1200 sağlık çalışanının 13 Ocak 2010 tarihi itibarıyla Çalışma Bakanlığı kararıyla asıl işveren olan üniversite hastanesinin işçisi olarak tescil edilmesinin ardından geçen 10 ay boyunca konfederasyonumuzun ve sendikamızın tüm çabalarına rağmen Çukurova Üniversitesi yönetimi idari ve hukuksal olarak kesinleşmiş olan bu kararın gereğini yapmadığı gibi, 7 Ekim günü yapacağını açıkladığı (hukuken yapılması mümkün olmayan) bir ihale ile açıkça hukuku yok saymasına ilişkin DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün ile Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu'nun katılımıyla 6 Ekim 2010 Çarşamba günü 11:30'da DİSK Genel Merkezi'nde yapılan basın açıklaması duyurusu.

6 Ekim 2010/167 "AVUSTURYA SENDİKAL HEYETİ UPS İŞÇİLERİNİ ZİYARET EDİYOR"

Hermann Haneder (Aşağı Avusturya İşçi Odası Başkanı), Markus Wieser (Aşağı Avusturya

İşçi Odası Bşk. Yrd.), Bela Balok (Macaristan Metal Sendikası Genel Başkanı), Alfred Kermmer, Hasan Kılıç, Josef Wallner, Christian Farthofer, Rainer Wimmer, Miklos Wertenbach, Martina Schneller, Ursula Sorschag, Pap Janos ve Karin Hinteregger'dan oluşan Avusturya heyetinin, DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün ve DİSK üyesi sendikaların yöneticilerinin katıldığı Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) tarafından düzenlenen 'İnsanca İş Günü' kapsamında 7 Ekim 2010, Perşembe günü 155 gündür, anayasal hakları için mücadele eden TÜMTİS sendikası üyesi UPS işçilerine gerçekleştirilen dayanışma ziyaretine ilişkin basın duyurusu.

7 Ekim 2010/168 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün UPS işçilerine yapılan dayanışma ziyaretinde yaptığı konuşma.

10 Ekim 2010/169 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Alevi Vakıfları Federasyonu ve Alevi Dernekleri Federasyonu'nun düzenlediği kurultayda yaptığı konuşma.

12 Ekim 2010/170 "DİSK, EMEKÇİ GÜÇLERİ, 12 EYLÜL DÜZENİNİN, İŞSİZLİĞİN, YOKSULLUĞUN ORTADAN KALDIRILMASI VE ÖZGÜR BİR GELECEĞİN OLUŞTURULMASI İÇİN MÜCADELEYİ YÜKSELTMEYE ÇAĞIRIYOR!"

DİSK Başkanlar Kurulu toplantısı sonuç bildirisi.

13 Ekim 2010/171 DİSK Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven'in, Yürüyüş Dergisi'nin "linç politikaları"na ilişkin sorularına verdiği yanıtlar.

15 Ekim 2010/172 "EMEKÇİLERİN DÜNYASINDAN GELEN SESLERE SADECE KULAĞINI DEĞİL YÜREĞİNİ DE KAPATANLARIN İFLAH OLMAZ SAĞIRLIKLARI ÜZERİNE..."

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, sendikaları suçlamayı alışkanlık haline getiren Yeni Şafak gazetesi yazarı İbrahim Kahveci'ye AÇIK MEKTUBU.

15 Ekim 2010/173 "400 MADEN OCAĞINDA YALNIZCA 4 SİĞİNMA ODASI BULUNAN BİR ÜLKENİN ÇALIŞMA BAKANI, SORUMLULUK VE CİDDİYETLE GÖREVİNİ YAPMALIDIR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Şili'deki maden kazasıyla ilgili Çalışma Bakanı'nın açıklamalarına karşı verdiği yanıt.

19 Ekim 2010/174 Kocaeli Derince Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin DİSK/Dev Sağlık-İş İşyeri Temsilcisi Nurten Toplu'yu işten çıkartmasıyla ilgili DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün ve DİSK/Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu'nun 20 Ekim Çarşamba günü, yapacakları basın açıklaması basın duyurusu.

20 Ekim 2010/175 Konfederasyonumuz kurucu Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in öldürülmesi davasında verilen beraat kararının, Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından tekrar bozulmasından sonraki dördüncü duruşmanın 21 Ekim 2010, Perşembe, 14:00'de Bakırköy 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmesine ilişkin duyuru.

20 Ekim 2010/176 Anayasal haklarını kullandıkları için işten atılan DÜZCE MAS-DAF MAKİNA işçilerinin, 2 Ağustos tarihinden itibaren fabrika önünde sürdürdükleri eylemlere ilişkin olarak DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve DİSK/Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu'nun eylemdeki MAS-DAF işçilerine 20 EKİM 2010, saat 18.00'da bulundukları dayanışma ziyareti duyurusu.

20 Ekim 2010/177 "KRİZ CAN YAKMAYA DEVAM EDİYOR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin kriz, işsizlik ve iş güvencesi üzerine Ulus dergisine yaptığı açıklama.

21 Ekim 2010/178 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Ulus dergisine verdiği röportaj.

22 Ekim 2010/179 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, "Kriz tedbirlerinin etki değerlendirmesi ve gelecek için çıkarılacak dersler" başlıklı ILO toplantısında yaptığı konuşma.

23 Ekim 2010/180 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, TÜRMÖB genel kurulunda yaptığı konuşma.

26 Ekim 2010/181 "ÖZGÜRLÜK İSTEYENLERİN EĞİTİM HAKKI GASP EDİLİYOR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Yıldız Teknik Üniversitesi'nde yaşanan hukuksuz uygulamalar hakkında yaptığı açıklama.

26 Ekim 2010/182 DİSK Kadın İşçiler Komisyonu'nun, Paşabahçe Devlet Hastanesi'nde anayasal hakkını kullandığı için işten atılan ve 108 gündür tek başına işine geri dönme mücadelesini sürdüren temizlik işçisi Türkan Albayrak'ı 27 Ekim 2010, Çarşamba günü Saat 12.00'de direnişini sürdürdüğü Paşabahçe Devlet Hastanesi bahçesinde ziyaret etmesine ilişkin basın duyurusu.

27 Ekim 2010/183 "DİSK/BİRLEŞİK METAL-İŞ ÜYESİ İŞÇİLER FABRİKAYA KAPANDI!"

DİSK/Birleşik Metal-İş üyesi, Gebze'de kurulu Mutaş Demir Çelik işçilerinin 25 Temmuz 2010 tarihinden beri fabrika önünde sürdürdükleri direnişlerini 27 Ekim 2010 itibaren fabrikaya kendilerini kapatarak sürdürmelerine ilişkin basın duyurusu.

27 Ekim 2010/184 “İŞSİZLİK SİGORTASI MI, HÜKÜMETE KAYNAK MI?”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün İşsizlik Fonu ile ilgili basın açıklaması.

27 Ekim 2010/185 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, BDP'nin yeni anayasa tartışmalarına ilişkin ziyaretinden sonra yaptığı açıklama.

28 Ekim 2010/186 “EMNİYET, SAVAŞTA BİLE YAPILMAYANI YAPIYOR!”

Haklarına sahip çıktıkları için işten atılarak cezalandırılmak istenen Mutaş Demir Çelik işçilerinin, 25 Ağustos tarihinden itibaren bu haksızlığa boyun eğmeyerek fabrikanın önünde mücadeleyi sürdürmeye başlamalarının ardından işyerlerini terk etmeme eylemine başlamaları ve 48 saate aşkın bir süredir işyerinde bekleyen işçilerin, yemek ve su ihtiyaçları emniyet güçleri tarafından engellenmesine ilişkin DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün ve İstanbul Tabip Odası'ndan bir heyetin, direnişçi işçilerle dayanışmak ve inceleme yapmak için Gebze'de bulunan fabrikaya gitmesi ve Tayfun Görgün ve beraberindeki heyet in 28 Ekim 2010 Perşembe günü saat 12:00'da Mutaş Demir Çelik San. ve Tic. A.Ş. önünde konuyla ilgili yaptıkları basın açıklaması duyurusu.

1 Kasım 2010/187 “TÜRKİYE'YE CEHENNEMİ REVA GÖRENLER, BARIŞ ÇABALARINI BOŞA ÇIKARAMAYACAKTIR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Taksim'de yapılan intihar saldırısına ilişkin açıklaması.

1 Kasım 2010/187 “SÜLEYMAN ÇELEBİ TÜYAP KİTAP FUARI'NDA 12 EYLÜL'LÜ GÜNLERİ ANLATACAK”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 29. İstanbul Kitap Fuarı'nda, Çiğdem Sezer ve İbrahim Dizman'ın kaleme aldıkları “30 YIL 30 HAYAT” isimli kitabı ekseninde 12 Eylül'lü günleri konuşmak üzere 5 Kasım Cuma saat 16:30'da TÜYAP Heybeliada Salonu, Doğan Hızlan Kitaplığı'nda yaptığı ve Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin dışında, Öner Yağcı, Ali Sirmen, Eşber Yağmurdereli, Celalettin Can, Şenal Sarıhan, Ahmet Telli, Aydın Ilgaz, Kemal Anadol, Turgut Kazan ve Ahmet İsvan'ın da katıldıkları söyleşinin basın duyurusu.

5 Kasım 2010/189 “E-DEVLET UYGULAMASI EZİYETE DÖNÜŞÜYOR, HALK MAĞDUR EDİLİYOR.SOSYAL GÜVENLİK'TE ŞİFRELİ ERİŞİM, KİŞİLERİN TALEBİNE BIRAKILMALIDIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, “E-Devlet” uygulamasına ilişkin yaptığı açıklama.

5 Kasım 2010/190 “HERKESE PARASIZ, BİLİMSEL VE NİTELİKLİ EĞİTİM HAKKI İSTİYORUZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün YÖK'ün kuruluş yıldönümü olan 6 Kasım'a ilişkin açıklaması.

23 Kasım 2010/191 "HALKIN 'ACİL DEMOKRASİ' TALEPLERİ VE CHP..."

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin halkın "acil demokrasi" talepleri ve CHP üzerine Ulus dergisine yaptığı açıklama.

24 Kasım 2010/192 "32 İNSANI KATLEDEN VE İNSANLIK SUÇU İŞLEYEN GERÇEK SORUMLULAR YARGILANMALIDIR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, "Hayata Dönüş" Operasyonu adıyla cezaevlerinde 30 tutuklu ve hükümlünün katledilmesine ilişkin açılan dava hakkında yaptığı açıklama.

27 Kasım 2010/193 Genel Başkanımız Süleyman ÇELEBİ'nin de katıldığı KURALSIZ ,GÜVENCESİZ ÇALIŞMAYA HAYIR mitinginin, 28 Kasım 2010 Pazar günü saat 13:00 de Gebze Cumhuriyet meydanında yapılmasına ilişkin basın duyurusu.

28 Kasım 2010/194 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Birleşik Metal-İş'in Gebze'de yaptığı "Kuralsız Ve Güvencesiz Çalışmaya Hayır" mitinginde yaptığı konuşma.

30 Kasım 2010/195 Konfederasyonumuz kurucu Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in öldürülmesi davasında verilen beraat kararının, Yargıtay Ceza Genel Kurulu tarafından tekrar bozulmasından sonraki beşinci duruşmanın 1 Aralık 2010, Çarşamba günü, 15:00'de Bakırköy 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülmesine ilişkin basın duyurusu.

30 Kasım 2010/196 "DİSK 'ASGARİ ÜCRET KAÇ SİMİT?' KAMPANYASINA BAŞLIYOR!"

DİSK Yönetim Kurulu'nun, 2 Aralık 2010 Perşembe günü başlayacak asgari ücret belirleme toplantılarıyla ilgili "ASGARİ ÜCRET KAÇ SİMİT?" adı altında yürüttüğü Kampanya kapsamında; 2 Aralık 2010 günü saat 11:00'da, Ankara'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde, Bölge Temsilciliklerimizin ve İl Temsilciliklerimizin bulunduğu illerde ise Bölge Çalışma Müdürlükleri önünde yapılan kitlesel basın açıklamalarına ilişkin basın duyurusu.

1 Aralık 2010/199 "ÇUVAL YASA İLE ÇALIŞANLARI ÇUVALLATMAK İSTİYORLAR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Torba Yasa ile ilgili yaptığı açıklama.

1 Aralık 2010/198 "DİSK "ASGARİ ÜCRET KAÇ SİMİT?" KAMPANYASINA BAŞLIYOR!"

DİSK Yönetim Kurulu'nun, 2 Aralık 2010 Perşembe günü başlayan asgari ücret belirleme toplantılarıyla ilgili "ASGARİ ÜCRET KAÇ SİMİT?" adı altında yürüttüğü kampanya

kapsamında; 2 Aralık 2010 günü, Ankara'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde, İstanbul'da, Bölge Temsilciliklerimizin ve İl Temsilciliklerimizin bulunduğu illerde ise Bölge Çalışma Müdürlükleri önünde yaptığı kitlesel basın açıklamalarına ilişkin basın duyurusu.

2 Aralık 2010/199 "ASGARİ ÜCRETLE 1 ÖĞÜNE 1 SİMİT BİLE YOK!"

DİSK'in düzenlediği "Asgari Ücret Kaç Simit?" etkinlikleri kapsamında 2 Aralık 2010, Perşembe günü, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Ankara'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde, DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün İstanbul'da yaptığı, Bölge Temsilciliklerimizin ve İl Temsilciliklerimizin bulunduğu illerde ise Bölge Çalışma Müdürlükleri önünde yapılan basın açıklamalarında okunan metin.

2 Aralık 2010/200 "DAVASI ZAMANAŞIMINA UĞRATILAN KEMAL TÜRKLER'İN KATİ-Lİ, BİZİM VİCDANIMIZDA MAHKUM EDİLMİŞTİR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Kemal Türkler'in katledilmesiyle ilgili davanın zamanaşımına uğratılmasıyla ilgili basın açıklaması.

3 Aralık 2010/201 "ACİL DEMOKRASİ!"

Aralık-Ocak aylarında İstanbul, Edirne, Eskişehir, Kocaeli, Adana, Gaziantep, Diyarbakır, Bursa, İzmir, Konya bölgelerinde temsilcilik kurullarının toplanması 13 şubat 2011 tarihinde bütün ülkedeki sendikal kadrolar ve örgütlü olduğumuz tüm işyeri baştemsilcileri'nin Ankara'da buluşması ve 15 şubat 2011'de alınacak kararlar'ın disk genişletilmiş başkanlar kurulu toplantısında değerlendirilmesine ilişkin olarak DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün yaptığı açıklama.

3 Aralık 2010/202 Özel Bursa Vatan Hastanesi'nde çalışan işçilere 2 aylık ücretlerinin ödenmemesi, yasal haklarını istedikleri için de 10 işçinin yasal hiçbir hakları ödenmeden işten çıkartılmasından dolayı atılan işçilerin 23 Kasım 2010 tarihinden itibaren Özel Vatan Hastanesi önünde yasal haklarını almak için başlattıkları direnişin ardından İşçilerin ve ailelerinin 4 Aralık 2010 Cumartesi günü saat 14.00'de Özel Bursa Vatan Hastanesi'nin sahibi de olan Taksim'de ki Alman Hastanesi'nin önünde yasal ücret ve tazminat haklarını istemek için yaptıkları basın açıklaması ve oturma eylemi ve Konfederasyonumuz Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza KÜÇÜKOSMANOĞLU'da katılarak yaptığı basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

04 Aralık 2010/203 "AKP DEMOKRASİSİ"NDEN ÖĞRENCİLERİN PAYINA BİBER GAZI DÜŞTÜ!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Dolmabahçe'de saldırıya uğrayan öğrencilere ilişkin Basın açıklaması.

07 Aralık 2010/204 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, öğrencilere yapılan saldırıya ilişkin açıklaması.

10 Aralık 2010/205 “DAHA FAZLA İNSAN HAKKI!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 10 Aralık Dünya İnsan Hakları Günü nedeniyle yaptığı açıklama.

10 Aralık 2010/206 EKONOMİK GELİŞME, SOSYAL GELİŞMENİN ÜZERİNE BASA BASA YÜKSELİYOR!..

DİSK Genel sekreteri Tayfun Görgün'ün, son ekonomik durum üzerine yaptığı basın açıklaması.

13 Aralık 2010/207 “ILO BY-PASS OLUNCA İŞÇİLER PASPAS OLUR”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin ILO Ankara Temsilcisi Gülay Aslantepe'nin gazetelere yansıyan açıklamaları hakkında basın açıklaması.

15 Aralık 2010/208 “DİSK/NAKLİYAT-İŞ ÜYESİ İŞÇİLER MÜCADELEYİ SÜRDÜRÜYOR!”

Konfederasyonumuz üyesi Nakliyat-İş Sendikamız'ın, Türkiye'nin en önemli Lojistik İşletmelerinden biri olan 1200 işçinin çalıştığı BALNAK Nakliyat-Lojistik'te bir yılı aşkın süredir örgütlenme mücadelesini sürdürmesine ve şuana kadar 70 işçinin işten çıkarılmasına rağmen devam eden mücadelemizle 17 sendika üyesinin işe iade davaları kazanılmasına karşın işverenin sendika-işçi düşmanlığı baskı ve tehditleri devam etmesine ilişkin tüm bunları protesto etmek amacıyla 15 Aralık 2010, Çarşamba günü Saat: 16.00'da işyeri önünde, işyerinde ki sendika üyeleri, işten çıkarılan işçilerle birlikte Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin katılımıyla yapılan basın açıklaması duyurusu.

15 Aralık 2010/209 Konfederasyonumuz üyesi Birleşik Metal-İş Sendikamıza üye olan ve sendikalaştıkları için işten atılan 280 Sinter işçisinin 16 ay boyunca fabrikanın önünde verdikleri mücadele ile birlikte devam eden mahkemelerinin işten atılan işçilerin sendikal nedenle çıkarıldıklarına ve işe iadelerine karar vermesine ilişkin Sinter İşçileri ve Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin de katılımıyla 15 Aralık 2010 Çarşamba günü yapılan yürüyüş ve fabrika önünde ki basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

15 Aralık 2010/210 “AKP HÜKÜMETİ SÜREKLİ HAMLE YAPMAKTA VE HER HAMLESİNDE DE İŞÇİ SINIFI HAKLARINI KAYBETMEKTEDİR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Cumhuriyet Gazetesi'ne verdiği, 2010 yılına ilişkin kısa değerlendirme.

16 Aralık 2010/211 “2011 YILI ÖZGÜRLÜK YİTİMLERİMİZİ KAZANACAĞIMIZ BİR YIL OLMALIDIR!..”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 2010 değerlendirmesiyle ilgili Ulus dergisi verdiği açıklama.

17 Aralık 2010/212 ASGARİ ÜCRET İNSANCA YAŞAYACAK BİR ÜCRET OLMALIDIR! EĞİTİM, SAĞLIK, ULAŞIM GİBİ TEMEL HİZMETLER PARASIZ OLMALIDIR!

Hükümet ve işveren temsilcilerinin asgari ücret konusunda yine emekçileri yok sayarak kendi açıkladıkları açlık sınırı rakamlarının dahi altında bir asgari ücreti belirlemeye hazırlanmasıyla ilgili DİSK/Devrimci Sağlık-İş Sendikamızın 18 Aralık cumartesi günü saat 13.00'da Beşiktaş Demokrasi Anıtı Önünde yaptığı ve DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün de katıldığı basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

20 Aralık 2010/213 “ABDULLAH BAŞTÜRK ANILIYOR!”

DİSK eski Genel Başkanı Abdullah Baştürk'ün, ölümünün 19. yılında 21 Aralık 2010, Salı günü saat 11:00'de Zincirlikuyu'daki mezarı başında anılmasına ve Ankara'da gerçekleştirilen etkinliklerle anılmasına ilişkin basın duyurusu.

20 Aralık 2010/214 “İŞÇİLERE AÇLIĞI VE UYKUSUZLUĞU REVA GÖREN ENERJİ BAKANINI ÖZÜR DİLEMELİDİR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız'ın mesai saatlerine ilişkin sözleri hakkında basın açıklaması.

21 Aralık 2010/215 AKP Hükümetinin gençlere daha fazla sömürü, işçiye ise esnek ve güvencesiz çalışma dayatan “TORBA YASA”sına karşı, 22 Aralık 2010 Çarşamba günü saat 15:30'da İzmir Konak Meydanı'nda “VURGUN DÜZENİNE KAPKAÇ YASASI.. TORBA YASAYLA HAKLARIMIZ ÇALINIYOR!” adında yapılan kitlesel basın açıklaması ve Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin gündeme ilişkin açıklamalarda bulunacağı etkinliğin basın duyurusu.

22 Aralık 2010/216 “VURGUN DÜZENİNE KAPKAÇ YASASI”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, İzmir'de yapılan “TORBA YASAYLA HAKLARIMIZ ÇALINIYOR!” basın açıklamasında yaptığı konuşma.

23 Aralık 2010/217 “DEMOKRATİK VE LAİK BİR TÜRKİYE İÇİN MARAŞ KATLİAMI İLE YÜZLEŞİLMELİ, DOSYA YENİDEN AÇILMALIDIR!..”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Maraş Katliamı'nın yıldönümü nedeniyle yaptığı basın açıklaması.

24 Aralık 2010/218 “DİSK BÖLGE TEMSİLCİLER KURUL TOPLANTILARI SÜRÜYOR!.. KOCAELİ TEMSİLCİLER KURULU 25 ARALIK'TA TOPLANIYOR...”

“ACİL DEMOKRASİ.. Kaybedecek Vakit Yok!” kampanyası çerçevesinde daha önce Ege, Trakya, Eskişehir ve Konya’da yapılan, 25 Aralık 2010 Cumartesi günü saat 12.00’da Kocaeli’nde yapılan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, DİSK Yönetim Kurulu Üyeleri, Kocaeli Bölge sınırları içindeki Şube Başkan ve Şube Yöneticileri, İşyeri Baştemcileri ve temsilcileri katılımıyla gerçekleşen Kocaeli Temsilciler Kurulu Toplantısı’na ilişkin basın duyurusu.

24 Aralık 2010/219 “NE UNUTURUZ, NE AFFEDERİZ! 12 EYLÜL İŞKENCEHANESİ İNSAN HAKLARI MÜZESİNE DÖNÜŞTÜRÜLMELİDİR!”

Başta DİSK Genel Başkanı Süleyman ÇELEBİ olmak üzere, o dönem OTAĞ-I HÜMAYUN’da işkenceden geçirilen DİSK yönetici ve temsilcileri tarafından 27 Aralık 2010 Pazartesi günü saat: 12:00’de OTAĞ-I HÜMAYUN’un önünde (12 Eylül işkencehanesi OTAĞ-I HÜMAYUN’un bir insan hakları müzesine dönüştürülmesi için) yapılan basın toplantısına ilişkin basın duyurusu.

25 Aralık 2010/220 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, DİSK Kocaeli Temsilciler Kurulu Toplantısı’nda yaptığı konuşma.

27 Aralık 2010/221 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi’nin, Otağ-ı Hümayun önünde yaptığı konuşma.

28 Aralık 2010/222 Konfederasyonumuz tarafından sürdürülen “Asgari Ücret Kaç Simit?” ve “Torba Yasayla Haklarımız Çalınıyor, İzin Vermeyeceğiz!” kampanyalarının devam etmesi ve asgari Ücret Komisyonu’nun son toplantısının 28 Aralık 2010 tarihinde gerçekleştirilmesi uyarınca Bölge Temsilciliklerimizin ve sendikalarımızın Çalışma Bölge Müdürlükleri ve şehir merkezleri gibi bölgenin koşullarına uygun yerlerde ve bölge koşullarına uygun saatlerde yaptıkları, İstanbul’da ise Göztepe SSK Bölge Müdürlüğü önünde saat 12:00’de yapılan basın açıklaması basın duyurusu.

28 Aralık 2010/223 “SİZLERE ZERRE KADAR İNANMIYORUZ; BU YÜZDEN BİR KEZ DAHA ALANLARDAYIZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün asgari ücret ile ilgili yapmış olduğu açıklama.

29 Aralık 2010/224 “AKP’NİN MUHALİF SESLERE TAHAMMÜLÜ YOK”!

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, Yürüyüş Dergisi’nin basılmasına ilişkin yaptığı açıklama.

29 Aralık 2010/225 “YİNE SEFALET ZAMMI”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin Asgari Ücret Zammı Hakkında Basın Açıklaması.

30 Aralık 2010/226 “DİSK, MECLİS ÖNÜNDE!”

DİSK Yönetim Kurulu'nun, TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda görüşülmesine başlanan “Torba Yasası”nı protesto eylemlerini genişleterek sürdürme kararı alması ve bu karar çerçevesinde; 30 Aralık 2010 Perşembe günü saat 10.00'da DİSK Yönetim Kurulu, DİSK Başkanlar Kurulu, bölge ve il temsilciliklerinden gelen yönetici ve temsilcileriyle TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'na DİSK'in görüşlerini içeren bir dosya sunulmasına ve DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin TBMM önünde yaptığı basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

29 Aralık 2010/227 “HERKES ANORMAL BİR AKP NORMAL!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu'nun DİSK'e yönelik saldırıları değerlendirmeleri üzerine basın açıklaması.

30 Aralık 2010/228 “ ‘KADINA YÖNELİK ŞİDDET’ LE MÜCADELEYE SIFIR TOLERANS!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Ayşe Paşalı'nın kocası tarafından öldürülmesi ve kadına yönelik şiddete ilişkin yaptığı açıklama.

30 Aralık 2010/229 “VURGUN DÜZENİNE KAPKAÇ YASASI”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Ankara'da Meclis'in önünde yapılan “TORBA YASAYLA HAKLARIMIZ ÇALINIYOR!” basın açıklamasında yaptığı konuşma.

30 Aralık 2010/230 “İŞ BANKASI-NEMTRANS'TA ÇALIŞAN İŞÇİLER ANAYASAL HAKLARINI KULLANARAK DİSK/NAKLİYAT-İŞ SENDİKAMIZA ÜYE OLDULAR VE İŞTEN ATILDILAR.”

Bursa/Gemlik'te bulunan ve tamamı İş Bankası'nın iştiraki olan Nemtrans Loj. Hiz. Ve Petrol Ürünleri Tic. A.Ş.'de çalışan işçilerin tamamının DİSK/Nakliyat-İş Sendikamıza üye olması ve sendikamızın gerekli çoğunluğu sağlayarak yetki tespiti için Bakanlığa başvurusunu yapması aşamasında işverenin işçi-sendika düşmanlığı yaparak bütün üyeleri işten çıkartmasına ilişkin DİSK/Nakliyat-İş Sendikamız'ın, NEMTRANS işçileri ile birlikte işverenin bu tutumunu protesto etmek için İş Bankası Genel Müdürlük binası önünde DİSK Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu tarafından 31 Aralık Cuma günü yapılan oturma eylemi basın duyurusu.

31 Aralık 2010/231 “2011 İNSANCA YAŞAM İÇİN MÜCADELE YILI OLACAKTIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin yayınladığı yenyıl mesajı.

2011

5 Ocak 2011/1 "İHALEYİ BIRAK, YÜZÜNÜ İŞÇİYE, HALKA ÇEVİR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin İDO'yu ihaleye çıkarmasına ilişkin yaptığı açıklama.

7 Ocak 2011/2 "DİSK'İN 2010 DEĞERLENDİRMESİ VE 2011 YILI MÜCADELE HEDEFLERİ"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve DİSK Yönetim Kurulu'nun 7 Ocak 2011, Cuma günü saat 10:30'da DİSK Genel Merkezi'nde bir basın toplantısıyla 2010 yılını değerlendirmesini, DİSK'in 2011 yılı hedeflerini, sendikal hak ve özgürlükler ve demokrasi mücadelesi eksenindeki görüşlerini kamuoyuna açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

7 Ocak 2011/3 "2011 YILI ÖZGÜRLÜK YİTİMLERİMİZİ KAZANACAĞIMIZ, İNSANCA YAŞAM İÇİN MÜCADELENİN YÜKSELECEĞİ BİR YIL OLMALIDIR!.."

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 2010 yılı DİSK'in değerlendirme ve görüşlerine ilişkin açıklaması.

7 Ocak 2011/4 "DİSK BÖLGE TEMSİLCİLER KURUL TOPLANTILARI SÜRÜYOR!.. ADANA VE GAZİANTEP TEMSİLCİLER KURULU TOPLANİYOR..."

"ACİL DEMOKRASİ.. Kaybedecek Vakit Yok!" kampanyası çerçevesinde daha önce Trakya (Edirne), Eskişehir ve Konya, Kocaeli'nde yapılan temsilciler kurulu toplantılarının ardından 8 Ocak 2011, Cumartesi günü Adana'da ve 9 Ocak 2011 Pazar günü Gaziantep'te yapılan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, DİSK Yönetim Kurulu Üyeleri, Bölge sınırları içindeki Şube Yöneticileri, İşyeri Baştemcileri ve temsilcilerinin katıldığı toplantılara ilişkin basın duyurusu.

7 Ocak 2011/5 "DİSK BÖLGE TEMSİLCİLER KURUL TOPLANTILARI SÜRÜYOR!.. ADANA TEMSİLCİLER KURULU TOPLANİYOR..."

"ACİL DEMOKRASİ.. Kaybedecek Vakit Yok!" kampanyası çerçevesinde daha önce Trakya (Edirne), Eskişehir ve Konya, Kocaeli'nde yapılan temsilciler kurulu toplantılarının ardından, 8 Ocak 2011, Cumartesi günü Adana'da yapılan, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, DİSK Yönetim Kurulu Üyeleri, Bölge sınırları içindeki Şube Yöneticileri, İşyeri Baştemcileri ve temsilcileri katıldığı Adana Bölge Temsilciler Kurulu toplantılarına ilişkin basın duyurusu.

7 Ocak 2011/6 DİSK BÖLGE TEMSİLCİLER KURUL TOPLANTILARI SÜRÜYOR!.. GAZİANTEP TEMSİLCİLER KURULU TOPLANİYOR...

"ACİL DEMOKRASİ.. Kaybedecek Vakit Yok!" kampanyası çerçevesinde daha önce Trakya (Edirne), Eskişehir ve Konya, Kocaeli'nde yapılan temsilciler kurulu toplantılarının ardından

dan, 8 Ocak 2011, Cumartesi günü Gaziantep'te yapılan, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, DİSK Yönetim Kurulu Üyeleri, Bölge sınırları içindeki Şube Yöneticileri, İşyeri Baştemcileri ve temsilcileri katıldığı Gaziantep Bölge Temsilciler Kurulu toplantılarına ilişkin basın duyurusu.

11 Ocak 2011/7 "NAKLİYAT İŞÇİLERİ SENDİKAL HAKLARI İÇİN BURSA/GEMLİK'TEN İSTANBUL İŞ BANKASI İŞ KULELERİ'NE YÜRÜYOR!..İŞ BANKASI / NEMTRANS İŞVERENİNİN İŞÇİ VE SENDİKA DÜŞMANLIĞINI PROTESTO EDİYORUZ!"

İş Bankası/Nemtrans İşverenin olumsuz tutum ve davranışlarını sürdürmesiyle birlikte DİSK/Nakliyat-İş ve işten atılan işçilerin anayasal sendikal haklarına saygı gösterilmesi, atılan işçilerin geri alınması için, Bursa/Gemlik'ten İstanbul'a, İş Bankası Genel Müdürlüğü'ne gerçekleştirdikleri yürüyüş ve eylem programı basın duyurusu.

13 Ocak 2011/8 "NAKLİYAT İŞÇİLERİ İŞİ, EKMEĞİ, ANAYASAL SENDİKAL HAKLARI İÇİN BURSA/GEMLİK'TEN İSTANBUL İŞ KULELERİ'NE YÜRÜYOR! NAKLİYAT İŞÇİLERİ İŞ BANKASI/NEMTRANS İŞVERENİNİN İŞÇİ VE SENDİKA DÜŞMANLIĞINI PROTESTO EDİYOR!"

Konfederasyonumuz üyesi Nakliyat-İş Sendikamıza üye oldukları için işten çıkartılan işçilerin, Nemtrans'ta işten atılmaları, işverenin işçi-sendika düşmanlığını protesto etmek amacı ile 12 Ocak 2011, Çarşamba günü Bursa/Gemlik'ten İstanbul'a, İş Bankası Genel Müdürlüğü'ne yürüyüşe başlaması yürüyüşün ikinci gününde 13 Ocak 2011'de İstanbul'da olmalarına, yürüyüşün son günü olan 14.01.2011 Cuma günü Nakliyat-İş Sendikamızdan Saat 09:00'da hareket edip Saat 10:30'da Odakule'de bulunan İş Bankası Şubesi önünde sendikamız temsilcilerinin, üyelerinin ve emek dostlarının katılımı ile kitlesel bir basın açıklaması ve oturma eylemi yapılmasına ve Oturma eyleminden sonra İstiklal Caddesi'nden Taksim Tramvay Durağı'na yürünerek burada saat 12:00'de Konfederasyonumuz Genel Başkanı Süleyman Çelebi yaptığı basın açıklaması duyurusu.

17 Ocak 2011/9 "TÜRKİYE'NİN KARANLIKLA İMTİHANI DEVAM EDİYOR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Hrant Dink'in katledilişinin 4. yılı nedeniyle yaptığı basın açıklaması.

17 Ocak 2011/10 "TÜRK-İŞ VE TİSK 12 EYLÜL YASALARINDA DİRENİYOR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Çalışma Bakanlığı'nın, işveren ve işçi konfederasyonlarıyla haftasonu yaptığı Bolu toplantısına ilişkin açıklaması.

19 Ocak 2011/11 TORBA YASA'YA KARŞI

Torba Yasa'ya karşı mücadelenin diğer emek ve meslek örgütleri ve toplumsal muhalefet örgütlerinin de destek ve katkılarıyla büyüyerek sürmesi doğrultusunda DİSK Yönetim

Kurulu'nun; 20 Ocak 2011 Perşembe günü saat 12:00 -13:30 arasında Türkiye çapında "TORBA YASASI'NA KARŞI GENEL DİRENİŞİ" gerçekleştirilmesine ilişkin basın duyurusu.

20 Ocak 2011/12 "TORBA YASA'YA TESLİM OLMAYACAĞIZ! ALANLARDAYIZ!"

"TORBA YASASI'NA KARŞI GENEL DİRENİŞ" kapsamında; başta İstanbul Taksim/Gezi Parkı'nda olmak üzere, Türkiye genelinde, sendikalarımızın örgütlü bulunduğu il merkezlerinde 12:00 - 13:30 saatleri arasında, işyeri vardiya çıkış saatlerinde yürüyüş, kitlesel basın açıklamaları, oturma eylemleri yapılarak, işyerlerinde temsilciler tarafından "direniş çağrısı" bildirilerinin okunması, GENEL BAŞKANIMIZ SÜLEYMAN ÇELEBİ VE DİSK YÖNETİM KURULU'nun, 20 OCAK PERŞEMBE, SAAT 17:00'DA KOCAELİ'NDE YAPILAN EYLEME KATILIP Merkez Bankası önünde toplanarak Demokrasi Parkı'na (Sabri Yalın Parkı) yürüyüp "Direniş Çağrısı" bildirisinin burada Genel Başkanımız Süleyman Çelebi tarafından okunmasına ilişkin basın duyurusu.

20 Ocak 2011/13 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, "TORBA YASA'YA KARŞI GENEL DİRENİŞ" eyleminde okuduğu bildiri.

21 Ocak 2011/14 "DİSK BÖLGE TEMSİLCİLER KURUL TOPLANTILARISÜRÜYOR!.. İZMİR VE BURSA TEMSİLCİLER KURULU TOPLANİYOR..."

"ACİL DEMOKRASİ. Kaybedecek Vakit Yok!" kampanyası çerçevesinde daha önce Trakya (Edirne), Eskişehir ve Konya, Kocaeli, Adana ve Gaziantep'de yapılan temsilciler kurulu toplantılarının ardından DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, DİSK Yönetim Kurulu Üyeleri, bölge sınırları içindeki şube yöneticileri, işyeri baştemcileri ve temsilcileri katılımıyla 22 Ocak 2011 Cumartesi günü İzmir'de ve 23 Ocak 2011 Pazar günü Bursa'da yapılan toplantılara ilişkin basın duyurusu.

23 Ocak 2011/15 "UĞUR MUMCU'YU UNUTMADIK, UNUTMAYACAĞIZ!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Uğur Mumcu'nun katledilişinin 18. yıldönümü nedeniyle yaptığı basın açıklaması.

25 Ocak 2011/16 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, "Herkes İnsana Yakışır İş: Ulusal Gençlik İstihdam Programı ve Antalya Pilot Bölge Uygulaması"nda yaptığı konuşma.

25 Ocak 2011/17 NAKLİYAT İŞÇİLERİ İŞİ, EKMEĞİ ve ANAYASAL SENDİKAL HAKLARI İÇİN DİRENİŞİNİ SÜRDÜRÜYOR!

NEMTRANS işçilerinin ekmeği, anayasal sendikal hakları için 27 Aralık'ta işyeri önünde mücadeleye başlaması, işverenin olumsuz tutum ve davranışlarını sürdürmesiyle birlikte sendikal haklarına saygı gösterilmesi, atılan işçilerin geri alınması için 12 Ocak

2011 tarihinde Bursa/Gemlik'ten İstanbul İş Kuleleri'ne yürümesi ve direnişin Levent'te İş Bankası Kuleleri önünde devam etmesi doğrultusunda Genel Başkanımız Süleyman Çelebi ve DİSK Yönetim Kurulu'nun, 26 Ocak 2011 tarihinde NEMTRANS işçilerini ziyaret etmesine ilişkin basın duyurusu.

27 Ocak 2011/18 "DEMOKRASİ DEĞİL KOMEDİ!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, polisin Genç-Sen üyelerine yönelik antidemokratik uygulamalarına karşı açıklaması.

28 Ocak 2011/19 "DİSK BÖLGE TEMSİLCİLER KURUL TOPLANTILARI SÜRÜYOR!.. İSTANBUL TEMSİLCİLER KURULU TOPLANIYOR..."

"ACİL DEMOKRASİ. Kaybedecek Vakit Yok!" kampanyası çerçevesinde daha önce Trakya (Edirne), Eskişehir, Konya, Kocaeli, Adana, Gaziantep, İzmir ve Bursa'da yapılan Bölge Temsilciler Kurulu toplantılarının ardından 29 Ocak 2011, Cumartesi İstanbul'da, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, DİSK Yönetim Kurulu Üyeleri, sendika şube yöneticileri, işyeri baştemsilcileri ve temsilcileri katılımıyla yapılan İstanbul Temsilciler Kurulu toplantısına ilişkin basın duyurusu.

31 Ocak 2011/20 "TORBA YASA'YA KARŞI YÜRÜYÜŞ BAŞLIYOR!"

AKP iktidarının işçi ve emekçi halk düşmanı politikalarının son uzantısı "Torba Yasa"ya karşı toplumsal muhalefetin her geçen gün yükselmesi sonucu 31 Ocak 2011 Pazartesi günü saat 13:00'da bütün illerde basın açıklamalarının yapılması, 1 Şubat 2011 Salı günü İstanbul ve İzmir'den saat 12:30'da, Diyarbakır ve Trabzon'dan saat 10:30'da yürüyüş kollarının harekete geçmesine ve yürüyüş ekiplerinin 3 Şubat 2011 Perşembe günü Kurtuluş Parkı'nda Ankara'da buluşarak TBMM kapısına yürüyerek "Torba Yasası'na Hayır Zinciri" oluşturmaya ilişkin olarak yapılan yürüyüş ve eylem programı basın duyurusu.

2 Şubat 2011/21 "AKP İKTİDARI 12 EYLÜL YASAKLARINA SİĞİNARAK EMEKÇİLERİN HAKLI VE MEŞRU EYLEMLERİNİ ENGELLEYEMEZ!"

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin Ankara'da yapacağı Torba Yasağı protesto eylemini yasaklayan Ankara Valiliği'ne DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin gönderdiği yanıt niteliğindeki yazı.

3 Şubat 2011/22 "DİSK'E KEYFİ ENGELLEME!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Ankara'ya demokratik taleplerini iletmek için giden emekçilerin kolluk kuvvetlerince engellenmesine ilişkin açıklaması.

3 Şubat 2011/23 "DİSK'TEN TORBA YASA PROTESTOLARINI ANLAMA KILAVUZU..."

Torba Yasa taslağının gündeme gelmesiyle birlikte harekete geçen emek ve meslek örgütlerinin itirazlarının ya tam olarak anlaşılmaması veya iktidar yanlısı çevrelerin çarpıtmalarıyla kamuoyunun yanlış yönlendirilmek istenmesi nedeniyle itiraz noktalarımızı kamuoyu ile bir kez daha paylaştığımız açıklama.

3 Şubat 2011/24 “AKP ‘DEMOKRASİSİ’NDEN EMEKÇİLERE SOĞUK SU DUŞU!..”

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin “Torba Yasa” tasarısına karşı başlattığı “Ankara yürüyüşü’nün”, polisin şiddetli saldırısıyla karşılaşmasını ve demokratik anayasal haklarını kullanan emekçilere yapılan saldırıyı protesto etmek için DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar, TTB Genel Başkanı Eriş Bilaloğlu ve TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğancı'nın Ankara Sakarya Meydanı'nda yaptığı basın açıklaması duyurusu.

4 Şubat 2011/25 “KURALSIZ, GÜVENCESİZ VE SENDİKAL HAKLARDAN YOKSUNLUK İŞ CİNAYETLERİNİ ARTIRMAKTADIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, dün Ankara'da yaşanan iş cinayetlerine ilişkin açıklaması.

5 Şubat 2011/26 “YASA HÜKÜMET TEMSİLCİLERİNCE ÇARPITILMADAN KAMUOYU İLE PAYLAŞILMALIDIR”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın sendikaları hedef alan açıklamalarına ilişkin açıklaması.

9 Şubat 2011/27 “AKP’NİN 10 YILLIK EMEK KARŞITI İKTİDARI VE TORBA YASA”

Emekçiler ve toplum tarafından tepkiyle karşılanan “Torba Yasa” ve bu yasaya karşı verilen mücadelelerin AKP iktidarının 10 yıllık iktidar dönemini de kapsayan bir çerçevede sunulduğu –DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin sunumuyla 10 Şubat 2011 Perşembe günü saat 11:00'da DİSK Genel Merkezi'nde yapılan basın toplantısı basın duyurusu.

9 Şubat 2011/28 “SENDİKALAR YASASI’NIN DEĞİŞTİRİLMESİ İÇİN DÜNYADAN MESAJ YAĞIYOR!”

DİSK'in “Sendikalar Yasası'nın değiştirilmesi” talebiyle başlattığı uluslararası kampanyaya LabourStart.org sitesinden destek gelmesi, LabourStart'ın düzenlediği mektup kampanyasına 80 ülkeden 2 bin 500 sendikacının katılmasına ilişkin DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün yaptığı değerlendirme ve Labour Start üyelerinin gönderdiği mesaj.

10 Şubat 2011/29 “TOPLUMA DÜŞEN GÖREV HAYALKIRIKLIĞI DEĞİL MÜCADELE OLMALIDIR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Torba Yasa'ya ilişkin değerlendirmesi.

10 Şubat 2011/30 Meclis'te "Yargı reformu" adıyla kabul edilen 6110 sayılı Kanun'u veto etmesi talebiyle DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül'e gönderdiği mektup.

11 Şubat 2011/31 "TORBA YASA' BİR KEZ DAHA PATLADI!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Afşin-Elbistan Termik Santrali kömür madeni sahasında meydana gelen iş kazasına ilişkin açıklaması.

11 Şubat 2011/32 "DİSK'İN KURULUŞUNUN 44. YILINDA GENEL TEMSİLCİLER KURULU TOPLANİYOR!"

Aralık ve Ocak aylarında tüm Türkiye'de gerçekleştirilen Bölge Temsilciler Kurulları'nın ardından, 13 Şubat 2011 Pazar günü DİSK'in 44. kuruluş yıldönümü nedeniyle, Ankara'da sendika yönetici ve baştemsilcilerinin de katılımıyla "GENEL TEMSİLCİLER KURULU"nun toplanması ve genel Türkiye değerlendirmesinin yanısıra önümüzdeki mücadele sürecinde yol haritasının da çıkarıldığı toplantının basına açık bölümüne ilişkin basın duyurusu.

12 Şubat 2011/33 ITUC Genel Sekreteri Sharan Burrow'dan Başbakan'a Torba Yasa Mektubu.

13 Şubat 2011/34 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, DİSK'in 44. Yıldönümü ve DİSK Genel Temsilciler Meclisi toplantısında yaptığı konuşma.

14 Şubat 2011/35 "TEPKİLERE RAĞMEN MECLİS'TEN GEÇİRİLEN TORBA YASA YENİ SALDIRILARA ZEMİN HAZIRLIYOR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Torba Yasa'nın Meclis'ten geçirilmesine ilişkin yaptığı açıklama.

14 Şubat 2011/36 "AKP İKTİDARININ SERMAYE YANLISI YÜZÜNÜ TEŞHİR ETMEK İÇİN GÖREV BAŞINA!"

DİSK'in kuruluşunun 44. yılı dolayısıyla 13 Şubat 2011 tarihinde Ankara'da toplanan; DİSK Yönetim Kurulu, Başkanlar Kurulu, Denetim Kurulu, Disiplin Kurulu Üyeleri ve DİSK Bölge Temsilcileri, Üye sendikalarımızın Yönetim Kurulu, Denetim Kurulu, Disiplin Kurulu Üyeleri, Şube Başkanları ve Yönetim Kurulu Üyeleri, Bölge Temsilcileri, İşyerleri Baş Temsilcilerinin oluşturduğu "DİSK GENEL TEMSİLCİLER KURULU"nun çalışmalarının tamamlanmasıyla kamuoyuna açıklanan kararlar.

15 Şubat 2011/37 "DİSK/BİRLEŞİK METAL-İŞ GREVE GİDİYOR!"

Birleşik Metal-İş Sendikamızın grup kapsamında örgütlü olduğu 33 işyerinde yaklaşık

15 bin metal çalışanını kapsayan GREV KARARI'nın 10-15 Şubat 2011 tarihleri arasında fabrikalara asılması, MESS Grup Toplu İş Sözleşmesi'nde gelinen aşama ve metal işçilerinin taleplerinin ayrıntılı olarak kamuoyu ile paylaşılması için, 16 Şubat 2011 Çarşamba günü saat 10 ile 12 arasında; DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, DİSK/Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroglu ve Birleşik Metal-İş Genel Yönetim Kurulu üyelerinin katılımıyla düzenlenen KAHVALTILI BASIN TOPLANTISI basın duyurusu.

18 Şubat 2011/38 "TORBA YASA GÖZLE GÖRÜNÜR HALE GELDİ: TAŞERON İŞÇİSİNİN PAYINA HEP ÖLÜM DÜŞÜYOR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Batman'da meydana gelen iş kazasına ilişkin açıklaması.

23 Şubat 2011/39 "KADINLAR YENİ BİR PLATFORMDA BİR ARAYA GELİYOR!"

DİSK, KESK, TMMOB, TTB üyesi kadınlar ve Ev İşçileri Sendikası Girişimi'nin ortak bir platformda biraraya gelmesiyle oluşturulan yeni platformun kuruluşunu duyurmak ve 8 Mart'la ilgili açıklamalarda bulunmak için 24 Şubat 2011 Perşembe günü saat 14.00'de TMMOB Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nde düzenlenen basın toplantısına ilişkin basın duyurusu.

23 Şubat 2011/40 "ŞİDDET VE ÖFKE YAYILDIKÇA, TOPLUMSAL TAHRİBAT DEVAM EDECEKTİR!"

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Harb-İş Adana Şube Başkanı Hüseyin Ulukan'ın öldürülmesine ilişkin açıklaması.

24 Şubat 2011/41 "İŞVERENİN HUKUK TANIMAZLIĞINA SES ÇIKARMAYANLAR İŞÇİLERİ HASTANELİK EDİYOR!"

Anayasal haklarını kullandıkları için işten atılan DİSK/Birleşik Metal-İş üyesi olan Kocaeli D.S.C Otomotiv Koltuk Sistemleri işçilerinin, işyeri önünde iş ve ekmekleri için mücadele etmelerinin ardından 24 Şubat Perşembe günü, D.S.C Otomotiv Koltuk Sistemler işverenin, işten haksız ve yasadışı biçimde çıkardığı işçilerin yerine dışarıdan bir grup işçiye işbaşı yaptırmak istemesi sonucu hakkını arayan ve işverenin bu hukuk tanımazlığına karşı çıkan işçilere polisin saldırması sonucunda çok sayıda üyemizin yaralanarak hastaneye kaldırılmasına ilişkin DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroglu'nun 25 Şubat Cuma günü saat 11:00'da D.S.C Otomotiv Koltuk Sistemleri San. ve Tic. A.Ş. önünde işçilere yaptığı ziyarete ilişkin basın duyurusu.

3 Mart 2011/42 "AKP KOMPLOCU ANLAYIŞLA MUHALEFETİ SİNDİREMEZ!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, DİSK/Sosyal-İş üyesi gazeteci Ahmet Şık'a yönelik komplolara, baskı ve tehditlere ilişkin açıklaması.

5 Mart 2011/43 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, Düsseldorf'ta düzenlenen Emek Şenliği'nde yaptığı konuşma.

8 Mart 2011/44 “EMEĞİMİZİN, BEDENİMİZİN, KİMLİĞİMİZİN ÖZGÜRLEŞMESİ İÇİN ÖRGÜTLENİYORUZ!”

DİSK Kadın Komisyonu'nun, 8 Mart mesajı.

9 Mart 2011/45 “ÇELEBİ ADAY ADAYLIĞINI AÇIKLIYOR!”

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 12 Haziran 2011 tarihinde yapılan genel seçimde milletvekili aday adayı olduğunu 10 Mart 2011 Perşembe günü saat 11:00'de DİSK Genel Merkezi'nde duyurmak için yaptığı basın toplantısına ilişkin basın duyurusu.

10 Mart 2011/46 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin, 12 Haziran 2011 tarihinde yapılacak genel seçimlerde milletvekili adaylığı için DİSK Genel Başkanlığı'ndan ayrılmasına ilişkin yaptığı basın toplantısı konuşması.

11 Mart 2011/47 “GÜVENCELİ ÇALIŞMA, PARASIZ SAĞLIK ve ÖZGÜR, DEMOKRATİK ve BAĞIMSIZ BİR ÜLKE İÇİN 13 MART'TA ANKARA'DAYIZ!”

DİSK Yönetim Kurulu'nun, 13 Mart 2011 tarihinde sağlık örgütlerinin Ankara'da yapacakları “Sağlıkta Özelleştirmeye Karşı: Çok Ses Tek Yürek” mitingine ilişkin açıklaması.

14 Mart 2011/48 “DİSK YÖNETİM KURULU GAZETECİ AHMET ŞIK'IN AİLESİNİ EVİNDE ZİYARET EDİYOR!”

DİSK Yönetim Kurulu'nun, iktidarın baskı, tehdit ve sindirme çabalarına aldırmadan gerçekleri yazmayı sürdüren, gazetecilik etiğinden ödün vermediği için de Silivri Cezaevi'ne konulan DİSK/Sosyal-İş üyesi gazeteci Ahmet Şık'ın ailesini 15 Mart 2011 Salı günü saat 12:00'da evinde ziyaret etmesine ilişkin basın duyurusu.

15 Mart 2011/49 DİSK Yönetim Kurulu'nun, DİSK/Sosyal-İş üyesi gazeteci-yazar Ahmet Şık'a gönderdiği mektup.

15 Mart 2011/50 “12 EYLÜL İLE HESAPLAŞMAK İÇİN 16 MART KATLİAMI AYDINLATILMALIDIR!”

DİSK Yönetim Kurulu'nun 16 Mart katliamının 33. yıldönümü dolayısıyla yayınladığı bildirisi.

16 Mart 2011/51 “16 MART KATLİAMI AYDINLATILMADAN 12 EYLÜL'LE HESAPLAŞILAMAZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, 16 Mart katliamının 33. yıldönümü dolayısıyla yaptığı konuşma.

16 Mart 2011/52 “DİSK YÖNETİM KURULU GAZETECİ-YAZAR NEDİM ŞENER’İN AİLESİNİ EVİNDE ZİYARET EDİYOR!”

DİSK Yönetim Kurulu'nun, iktidarın baskı, tehdit ve sindirme çabalarına aldırmadan gerçekleri yazmayı sürdüren, gazetecilik etiğinden ödün vermediği için de Silivri Cezaevi'ne konulan gazeteci-yazar Nedim Şener'in ailesini 17 Mart 2011 Perşembe günü saat 12:00'da evinde ziyaret etmesine ilişkin basın duyurusu.

17 Mart 2011/53 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün ve DİSK Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven'in, kimi yayın organlarında DİSK Genel Başkanlığı konusunda çıkan yanlış bilgilendirmelere ilişkin açıklaması.

17 Mart 2011/54 DİSK Yönetim Kurulu'nun, gazeteci-yazar Nedim Şener'e gönderdiği mektup.

18 Mart 2011/55 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin “SUSMAYACAĞIZ” eyleminde yaptığı konuşma.

21 Mart 2011/56 “METAL SEKTÖRÜNDE 21 YIL SONRA TARİH YENİDEN YAZILIYOR!”

DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası ile Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası (MESS) arasında yürütülen 2010-2012 metal işkolu grup toplu iş sözleşmeleri kapsamında olan işyerlerindeki grevlerin ilkinin Eskişehir'de faaliyetini sürdüren, İtalyan sermayeli Candy grubunun kontrolünde bulunan Doruk işyerinde 22 Mart'ta başlamasına ilişkin 22 Mart 2011 Salı günü saat 10.00'da DİSK Yönetim Kurulu'nun da katılımıyla gerçekleşen basın açıklaması duyurusu.

22 Mart 2011/57 “DİRENE DİRENE MÜCADELE EDERKEN BİRLEŞE BİRLEŞE DE KAZANACAĞIZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Birleşik Metal-İş'in Eskişehir Doruk işyerinde 22 Mart'ta başlattığı grevde yaptığı konuşma.

24 Mart 2011/58 “BASILMAMIŞ BİR KİTABI TOPLATMAK VE YOKETMEK ANCAK TOTALİTER VE FAŞİST REJİMLERDE RASTLANABİLECEK BİR UYGULAMADIR!.. DÜŞÜNCE VE BASIN ÖZGÜRLÜĞÜNÜN AĞIR İHLALİDİR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, tutuklu bulunan gazeteci Ahmet Şık'ın yazdığı, yayınlanmamış “İmanın Orduları” isimli kitabın basılmamış nüshalarının toplatılmasına ilişkin açıklaması.

28 Mart 2011/59 “GREVCI METAL İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMAYA! GREV TRENİ HAREKET EDİYOR...”

DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası'nın MESS'e karşı yürüttüğü TİS görüşmelerinin uzlaşmazlıkla sonuçlanması sonucu alınan grev kararlarının uygulanmaya başlanması uyarınca DİSK'in, 29 Mart 2011,Salı günü Gebze'de kurulu AREVA Fabrikası'nda saat 10.00'da başlayan grevi “HAYDİ GREVCI METAL İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMAYA” çağrısıyla bir dayanışma şölenine dönüştürme kararı almasına ilişkin duyuru.

25 Mart 2011/60 DİSK üyesi Limter-İş Sendikası'nın, Gebze'de bulunan Numarine işyerinde toplu iş sözleşmesi imzalamak için yeterli üye çoğunluğunu sağlamasına rağmen Numarine yönetiminin, işçilerin iradesini hiçe sayarak sendikanın görüşme taleplerine yanıt vermemesine ilişkin DİSK Yönetim Kurulu Üyelerinin katılımıyla, Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Kamber Saygılı'nın 28 Mart 2011 Pazartesi günü saat 12:30'da fabrika önünde konuyla ilgili yaptığı basın açıklaması duyurusu.

1 Nisan 2011/61 “AKP İKTİDARININ KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME ELİYLE GERÇEKLEŞTİRECEĞİ EMEK KARŞITI DÜZENLEMELERE HAYIR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, AKP iktidarının çıkartmak istediği kanun hükmünde kararnameye ilişkin basın açıklaması.

6 Nisan 2011/62 “İŞÇİNİN ANAYASAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİNİ ENGELLEYENLERDEN HESAP SORACAĞIZ!”

DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun, Mas-Daf'ta yaşanan hak ihlallerine ilişkin basın açıklaması.

9 Nisan 2011/63 “İDO DEĞİL, İSTANBUL HALKININ GELECEĞİ SATILDI!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, İDO'nun özelleştirilmesine ilişkin yaptığı açıklama.

11 Nisan 2011/64 “DÜZCE MAS-DAF İŞÇİLERİ HAKLARI İÇİN BUGÜN İSTANBUL'DA!”

Düzce'de faaliyet gösteren MAS-DAF Makine işyerinde çalışan işçiler'in, Anayasal hakları olan sendikalı olarak çalışma haklarını kazanmak için 1 yılı aşkın bir süredir mücadele etmelerine rağmen 4 Nisan 2011 tarihinde DİSK/Birleşik Metal-İş üyesi toplam 112 işçi'nin, kazanılmış hakları (kıdem, ihbar vb.) verilmeksizin haksız yere topluca işten atılmasından dolayı Mas-Daf işçileri hakları için 11 Nisan 2011 Pazartesi günü İstanbul'da. Ataşehir Bulvarı, Döner Kavşak, Migros önünde saat 16.30'da buluşarak yürüyüşe geçip Şirket Merkez Ofisi'nin önünde basın açıklaması yapmasına ilişkin basın duyurusu.

11 Nisan 2011/65 İstanbul emek ve meslek örgütlerinden (DİSK, KESK, TMMOB ve İstanbul Tabip Odası) kadınlar'ın, Türk-İş'e bağlı Petrol-İş Sendikası'na üye oldukları için

Almanya merkezli Gebze Osmangazi'de kurulu uluslararası Bericap firmasından işten çıkartılan ve 109 gündür direnişte olan işçileri 12 Nisan Salı günü saat 14.00'da ziyaret etmesine ilişkin basın duyurusu.

12 Nisan 2011/66 "FENERİNİ AL GEL, GERÇEKLER AYDINLANSIN!"

DİSK yöneticileri ve üyeleri'nin Ahmet Şık ve Ertuğrul Mavioglu'na destek vermek için 14 Nisan Perşembe Saat 12:30'da, Kadıköy Adliyesi'nde toplanmasına ilişkin basın duyurusu.

18 Nisan 2011/67 "İŞ CİNAYETLERİNDE ÖLÜM BU KEZ DE İZMİR'DE VURDU!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, İzmir'de yaşanan "iş kazası"yla ilgili basın açıklaması.

19 Nisan 2011/68 "HALKIN ÖZGÜR İRADESİNİN MECLİS'E YANSITILMAMAYA ÇALIŞILMASINDAN KAYGI DUYUYORUZ!"

DİSK Yönetim Kurulu'nun, bağımsız adayların veto edilmesi ve yaşanan gelişmelere ilişkin açıklaması.

20 Nisan 2011/69 "DİSK 1 MAYIS KUTLAMALARINI GÖRKEMLİ KILACAK YÜRÜYÜŞLERİNDEN İLKİNİ BAŞLATIYOR!.."

1 Mayıs kutlamalarının daha görkemli gerçekleştirilmesi; eşitlik ve özgürlük taleplerinin daha güçlü ifade edilmesi için ve 1977 yılı 1 Mayıs'ında katledilen insanlarımız olmak üzere tüm faili meçhullere dikkat çekmek ve sorumluların bulunup yargı önüne çıkarılması taleplerini dile getirmek için 20 Nisan 2011, Çarşamba saat 10.30'da Şişli'den Taksim Gezi Parkı'na kadar gerçekleştirdiğimiz yürüyüşe ilişkin basın duyurusu.

20 Nisan 2011/70 DİSK Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven'in, "1977 1 Mayıs katliamının, faili meçul ve siyasi cinayetlerin aydınlatılması için 1 Mayıs'ta Taksim'deyiz" temasıyla gerçekleştirdiği Şişli-Taksim yürüyüşü sonrasında yaptığı basın açıklaması.

21 Nisan 2011/71 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, BDP'nin "Sivil İtaatsizlik Çadırı" ziyaretinde yaptığı konuşma.

25 Nisan 2011/72 "BASINA YÖNELİK BASKILARA SON! DÜŞÜNCE VE İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN 1 MAYIS'TA TAKSİM'E!"

İşçilerin, basın emekçilerinin sorunlarını ve taleplerini paylaşmak için, 26 Nisan 2011 Salı 11.00'da günü gazetecilere ve medyaya yönelik baskılara, düşünce ve ifade özgürlüğüne vurgu yapan Sultanahmet Meydanı'nda başlayıp İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü önünde son bulan yürüyüş ve basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

26 Nisan 2011/73 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, basın özgürlüğüne ilişkin Sultanahmet'te yapılan yürüyüşte yaptığı konuşma.

26 Nisan 2011/74 “ŞEHİR HATLARI UMUDU BİR KİTADAN BİR KİTAYA TAŞIYOR; GÜVENCESİZ, KURALSIZ ÇALIŞTIRILMAYA, SENDİKASIZLAŞTIRMAYA, TAŞERONLAŞTIRMAYA KARŞI YÜRÜYÖRÜZ”

Anayasal hakları olan sendikalaşma hakkını kullandıkları için işten atılan Casper ve Mas Daf işçileri, taşerona karşı mücadele veren sağlık emekçileri, tersanelerde hayatları pahasına eve ekmek götürmek için çalışan tersane işçileri, Belediyelerde haksızlıklara karşı direnen taşeron işçilerinin “herkese güvenceli, insan onuruna yaraşır iş” teması ile 27 Nisan Çarşamba Saat 11.00'de Kadıköy Belediyesi önünden Beşiktaş İskelesi'ne yaptığı yürüyüşe ilişkin basın duyurusu.

27 Nisan 2011/75 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Kadıköy İskelesi'nden Beşiktaş İskelesi'ne yapılan yürüyüşte yaptığı konuşma.

28 Nisan 2011/76 “28 NİSAN DÜNYA İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ GÜNÜ'NÜ KATLIAM GİBİ İŞ KAZALARI GÖLGESİNDE KUTLUYORUZ.”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün 28 Nisan Dünya İş Sağlığı ve Güvenliği günü nedeniyle yaptığı açıklama.

3 Mayıs 2011/77 “HALK ÇAĞRIMIZA KARŞILIK VERDİ: EMEK, BARIŞ, ÖZGÜRLÜK VE DEMOKRASİ İÇİN 1 MAYIS ALANLARINA MİLYONLAR ÇIKTI!”

DİSK Yönetim Kurulu'nun, 1 Mayıs 2011 kutlamalarına ilişkin açıklaması.

5 Mayıs 2011/78 “KARANLIĞA KARŞI ÖZGÜR VE DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE İÇİN TMMOB'LA 15 MAYIS ANKARA MİTİNGİNDE OMUZ OMUZAYIZ!”

DİSK Yönetim Kurulu'nun, TMMOB'un 15 Mayıs'ta Ankara'da yapmayı planladığı mitinge katılım çağrısı.

6 Mayıs 2011/79 “6 MAYIS'A 5 MAYIS ACISI EKLENDİ!.. HALİT ÇELENK'İ DENİZ'LERİN YANINA UĞURLUYORUZ... “

DİSK Yönetim Kurulu'nun Halit Çelenk'in ölümünü ardından yaptığı açıklama.

9 Mayıs 2011/80 DİSK Yönetim Kurulu'nun, TÜSİAD, İKV ve TAV'la ilgili açıklaması.

9 Mayıs 2011/81 “DİSK YÖNETİM KURULU, İZMİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI AZİZ KOCAOĞLU'NU ZİYARET EDİYOR!..”

DİSK Yönetim Kurulu'nun, 10 Mayıs Salı günü saat 18:30'da İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu'nu ziyaret etmesi ve ziyaretten sonra DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'nün basın açıklaması yapmasına ilişkin basın duyurusu.

9 Mayıs 2011/82 "DİSK YÖNETİM KURULU, BEKART İŞÇİLERİNİ ZİYARET EDİYOR!"

DİSK Yönetim Kurulu'nun, Birleşik Metal-İş Sendikamız Kocaeli Şubesi'nde örgütlü BEKAERT İZMİT ÇELİK KORD SAN. VE TİC. AŞ. işyerinde işten atılan işçileri 10 Mayıs 2011 Salı günü saat 16:00'da ziyaret etmesine ilişkin basın duyurusu.

10 Mayıs 2011/83 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu ile görüşmeden sonra yaptığı açıklama.

11 Mayıs 2011/84 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Maden Mühendisleri Odası'nın düzenlediği 22. Uluslararası Madencilik Kongresi'nde yaptığı konuşma.

13 Mayıs 2011/85 400 "BEKAERT İŞÇİSİ, 4 MAYIS'TAN BERİ HAKSIZLIKLARA KARŞI GECE GÜNDÜZ DİRENİYOR! DİSK YÖNETİM KURULU BEKAERT İŞÇİSİYLE DAYANIŞMAYA GİDİYOR!"

DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası'nın 9 üyesinin keyfi gerekçelerle işten çıkarılması üzerine, sendika yöneticileri ve 400 Bekeart işçisinin, işten atılan arkadaşlarına sahip çıkmak ve sorunun çözüme kavuşturulması için fabrikayı terk etmedikleri eylemin 11. gününde 14 Mayıs 2011 Cumartesi günü saat 17:00'da DİSK Yönetim Kurulu'nun, işçilerin eş ve çocukların yanı sıra Birleşik Metal-İş'in bölgede örgütlü olduğu fabrikalardaki metal işçilerinin de katılımıyla düzenlenen buluşmaya ilişkin basın duyurusu.

14 Mayıs 2011/86 "HİÇ KİMSENİN ŞÜPHEŞİ OLMASIN Kİ BEKAERT İŞÇİSİ KAZANACAK!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Bekaert buluşmasında yaptığı konuşma.

17 Mayıs 2011/87 "İŞTEN ATILDIKLARI İÇİN DÜZCE'DEN YÜRÜYEN 120 MAS-DAF İŞÇİSİ 18 MAYIS'TA İSTANBUL'DA!"

DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten çıkarılan 20 MAS-DAF işçisi'nin, kendileri gibi işten çıkartılan 120 işçi adına, 10 Mayıs 2011 Salı günü Düzce'den İstanbul'a, Ataşehir'deki şirket merkezine yürüyüşe geçmelerinin ardından 17 Mayıs Salı günü saat: 19.00'da İstanbul'a ulaşip 18 Mayıs Çarşamba günü saat 12.00'de Birleşik Metal-İş Genel Merkezi'nde, DİSK yöneticileri, metal işçileri ve emek dostlarıyla buluşmasına ilişkin basın duyurusu.

18 Mayıs 2011/88 DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı'nın, direnişteki MAS-DAF işçileriyle buluşmada yaptığı konuşma.

24 Mayıs 2011/89 “PROF. DR. ONUR HAMZAOĞLU’NUN YANINDAYIZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, Prof. Dr. Onur Hamzaoglu’na soruşturma açılmasına ilişkin açıklaması.

25 Mayıs 2011/90 “SİSTEMİ ADİL OLMAYAN SEÇİMİN SÜRECİ DE EŞİT OLMAYACAKTIR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, 12 Haziran 2011 tarihinde yapılacak genel seçimlere ilişkin Cumhuriyet gazetesine yaptığı kısa değerlendirme.

27 Mayıs 2011/91 “SENDİKA DÜŞMANLIĞI’ İMAMLARA MI YAPTIRILACAK?”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, Düzce Müftülüğü’nün camilerde okuttuğu “işçi ve işveren sorumlulukları” başlıklı hutbeye ilişkin açıklaması.

27 Mayıs 2011/92 “SİVİL HALKI HEDEF ALAN SALDIRILARI VE KÖR ŞİDDETİ KINIYORUZ!”

DİSK Yönetim Kurulu’nun Etiler’deki patlamaya ilişkin açıklaması.

27 Mayıs 2011/93 “ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİSİNE DÜŞEN YİNE BİBER GAZI VE DAYAK OLDU!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, demokratik haklarını kullanan öğrencilere uygulanan şiddete ilişkin açıklaması.

28 Mayıs 2011/94 “TÜRKİYE YİNE ILO LİSTESİNDE!”

DİSK YÖNETİM KURULU’nun Türkiye’nin “Uluslararası Standartların Uygulanması Komitesi”nde tartışılması muhtemel 44 ülkeli listeye girmesine ilişkin yaptığı açıklama.

1 Haziran 2011/95 “TAHAMMÜLSÜZLÜĞÜN ACI SINIRI: HOPA’DA EMEKLİ ÖĞRETMEN METİN LOKUMCU ÖLDÜRÜLDÜ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, Hopa’da yaşanan polis şiddeti sonucunda emekli öğretmen Metin Lokumcu’nun hayatını kaybetmesi üzerine yaptığı açıklama.

2 Haziran 2011/96 “ILO KONFERANSI “İNSANCA İŞ” TALEBİYLE CENEVRE’DE TOPLANDI”

DİSK YÖNETİM KURULU’nun 100. Uluslararası Çalışma Konferansı’nın “İnsanca Bir İş İçin Geleceği İnşa Etmek” başlığıyla İsviçre’nin Cenevre kentinde başlamasına ilişkin yaptığı açıklama.

2 Haziran 2011/97 “TOPRAĞINA, SUYUNA VE GELECEĞİNE SAHİP ÇIKAN ANADOLU İNSANI BU ÜLKENİN ONURUDUR...”

DİSK Yönetim Kurulu'nun Son yıllarda sularımızı enerji şirketlerine peşkeş çekerek yüzlerce HES ve baraj kurulmasının önünü açan; yeraltı ve yerüstü zenginliklerimizi küresel maden şirketlerinin kullanımına sunarak doğanın tahribatını hızlandıran; dünyada nükleer santraller kapatılırken yaşamlarımızı nükleer santraller kurmaya çalışarak yok etmeye kararlı hükümet'in, Anadolu'nun onurlu sesi olan insanların feryadlarını, ÇED raporları ve mahkeme kararlarını da yok sayarak susturmaya çalışılmasına ilişkin yaptığı basın açıklaması.

3 Haziran 2011/98 "ADALETLİ BİR DÜNYA İSTEDİĞİMİZ İÇİN YARGILANMAMIZ ONURDUR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, TEKEL direnişine ilişkin açılan davayla ilgili açıklaması.

7 Haziran 2011/99 "TÜRKİYE ILO APLİKASYON KOMİTESİ GÜNDEMİ'NDE"

Cenevre'de devam eden ILO Konferansı'nda, 'Uluslararası Standartların Uygulanması Komitesi'nin Türkiye'nin sendikal hak ihlalleri ve uluslararası sözleşmelere uyumsuzluk konusunda en kötü 25 ülke arasında olduğuna karar vermesine ilişkin yapılan açıklama.

9 Haziran 2011/100 "DİSK, KESK, TMMOB ve TTB HEYETİ HOPA'YA GİDİYOR!"

Hopa'da gerçekleştirilen protesto gösterisine yapılan müdahale sonrasında emekli öğretmen Metin Lokumcu'nun hayatını kaybetmesi, Hopa'da adeta sıkıyönetim ilan edilerek giriş çıkışlar yasaklanması, ve 12 kişinin tutuklanmasına ilişkin Hopa halkıyla dayanışmak için 10 Haziran, Cuma günü DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'den oluşan ve aralarında DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı, TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğancı, TTB Merkez Konsey Başkanı Eriş Bilaloğlu, KESK Temsilcisi SES Genel Başkanı Çetin Erdolu, Prof. Dr. Hayri Kozanoğlu ve KESK Eski Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul'un bulunduğu heyetin, saat 13:30'da bir basın açıklaması yaptıktan sonra, hayatını kaybeden emekli öğretmen Metin Lokumcu'nun ailesine taziye ziyaretinde bulunmasına ilişkin basın duyurusu.

10 Haziran 2011/101 "15-16 HAZİRAN'IN 41. YILDÖNÜMÜNDE SENDİKAL HAKLARIMIZ HEMEN ŞİMDİ!"

DİSK'in, 15-16 Haziran'ın 41. yıldönümünde "SENDİKAL HAKLARIMIZ HEMEN ŞİMDİ!" kampanyası çerçevesinde 2821-2822 sayılı yasaların demokratikleştirilmesi talebiyle 15 Haziran 2011 Çarşamba günü ülke çapında Bölge Çalışma Müdürlükleri önünde saat 12:00-13:00 arasında yaptığı bölgesel etkinliklere ilişkin basın duyurusu.

15 Haziran 2011/102 "15-16 HAZİRAN'IN 41. YILDÖNÜMÜNDE SENDİKAL HAKLARIMIZ HEMEN ŞİMDİ!"

15-16 Haziran'ın 41. yıldönümünde DİSK'in, "SENDİKAL HAKLARIMIZ HEMEN ŞİMDİ!" kampanyası çerçevesinde 2821-2822 sayılı yasaların demokratikleştirilmesi talebiyle 15 Haziran 2011 Çarşamba günü ülke çapında Bölge Çalışma Müdürlükleri önünde saat 12:00-13:00 arasında yaptığı bölgesel etkinliklere ilişkin programın basın duyurusu.

15 Haziran 2011/103 "SENDİKAL HAKLARIMIZ HEMEN ŞİMDİ!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 41. yıldönümünde yaptığı konuşma.

16 Haziran 2011/104 "SURIYE HALKIYLA DAYANIŞMAYA"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Suriye'deki gelişmelere ilişkin açıklaması.

18 Haziran 2011/105 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, DİSK/Lastik-İş Sendikası'nın 26. Genel Kurulunda yaptığı konuşma.

24 Haziran 2011/106 "12 EYLÜL ANAYASASI'NIN ORTAYA ÇIKARDIĞI VE AKP İKTİDARININ SİYASALLAŞTIRDIĞI "GARABET"İN TÜRKİYE'Yİ KAOSA SÜRÜKLEMESİNE İZİN VERİLEMEZ!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, yüksek oylarla seçilen muhalif milletvekillerinin engellenmesine ilişkin açıklaması.

27 Haziran 2011/107 "SAĞLIK EMEKÇİLERİ SALDIRILARA BOYUN EĞMİYOR, MÜCADELELERİNE DEVAM EDİYOR..."

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Çukurova Üniversitesi Balcalı Tıp Fakültesi'nde devam eden direnişle ilgili açıklaması.

1 Temmuz 2011/108 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, KESK'in 4. Olağan Genel Kurulu'nda yaptığı konuşma.

1 Temmuz 2011/109 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, TTB'nin 60. Büyük Kongresi'nde yaptığı konuşma.

1 Temmuz 2011 /110 "MADIMAK YANGINI UNUTULMAYACAK!"

DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı'nın, Sivas Katliamı'nın 18. yılı nedeniyle yaptığı basın açıklaması.

13 Temmuz 2011 /111 "GÜVENCESİZLİĞE KARŞI TEK SEÇENEĞİMİZ DİRENMEKTİR!"

DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı'nın, Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi çalışanlarından Devrimci Sağlık-İş üyesi Güllü Hanoğlu'nun işten çıkartılmasına ilişkin yaptığı açıklama.

13 Temmuz 2011 /112 "ALMAN GEA KLİMA PATRONU, ÇETESİNİ ANAYASAL HAKKINI KULLANAN İŞÇİLERE SALDIRTIYOR, HÜKÜMET SEYREDİYOR..."

DİSK Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven'in, GEA Klima'da işten atıldıkları için fabrika önünde bekleyen Birleşik Metal-İş üyesi işçilere yapılan saldırıya ilişkin açıklaması.

15 Temmuz 2011 /113 "DİSK, 61. HÜKÜMET PROGRAMINI DEĞERLENDİRİYOR!"

DİSK Yönetim Kurulu'nun, 61. Hükümet Programı'nı değerlendirmesine ilişkin 15 Temmuz 2011, Cuma günü saat 11:00'da DİSK Genel Merkezi'nde düzenlediği basın toplantısı basın duyurusu.

15 Temmuz 2011 /114 "AKP 'YENİ YOLCULUĞUNA' KIDEM TAZMİNATI HAKKIMIZA SALDIRARAK BAŞLADI!"

DİSK Yönetim Kurulu'nun, 61. Hükümet Programı'nda yer alan işçi haklarına ilişkin değerlendirmesi.

18 Temmuz 2011/115 Konfederasyonumuzun Genel Başkan Vekili, Sosyal-İş Sendikası Genel Başkanı ÖZCAN KESGEÇ'in ölümünün 4. yılında 19 Temmuz 2011 günü Karşıyaka'daki mezarı başında;Konfederasyonumuzun kurucusu ve ilk Genel Başkanı, T. Maden-İş Genel Başkanı, Türkiye işçi sınıfının unutulmaz önderlerinden KEMALTÜRKLER'in, katledilişinin 31. yılında 22 Temmuz 2011, Cuma günü saat 11:00'da Topkapı'daki mezarı başında; Konfederasyonumuzun Genel Başkan Vekili ve Genel-İş Sendikamızın Genel Başkanı İSMAIL HAKKI ÖNAL'ın, aramızdan ayrılışının 9. yılında 24 Temmuz 2011 Pazar günü saat 11:00'de Ankara Karşıyaka'daki mezarı başında;Konfederasyonumuz üyesi İlerici Deri-İş sendikası Genel Başkanı KENAN BUDAK'ın, katledilişinin 30. yılında 25 Temmuz 2011, Pazartesi günü saat 11:00'da Silivrikapı'daki mezarı başında; Konfederasyonumuzun Genel Başkan Yardımcısı ve Genel-İş Sendikası Genel Başkanı MAHMUT SEREN'in, aramızdan ayrılışının 4. yılında 28 Temmuz 2011, Perşembe günü saat 11:00'de Cebeci Mezarlığı'ndaki mezarı başında düzenlenecek törenlerle anılmasına ilişkin basın duyurusu.

18 Temmuz 2011 /116 "TAŞERONLAŞMAYA İNAT EMEĞİNE SAHİP ÇIKAN GÜLLÜ HANOĞLU KIZKARDEŞİMİZİN DİRENİŞİNİ DESTEKLİYORUZ !"

DİSK İstanbul Kadın Komisyonu'nun, Taksim Eğitim Araştırma Hastanesi'nde 12 Temmuz 2011 tarihinde işten atılan DİSK/ Dev Sağlık-İş Sendika üyesi ve hastane temsilcisi Güllü Hanoğlu'nun 5 gündür sürdürdüğü direnişe destek olmak için 19 Temmuz 2011 tarihinde temsili düzeyde gerçekleştirdiği ziyarete ilişkin basın duyurusu.

19 Temmuz 2011 /117 “DÜZCE’DE GÖZALTINA ALINAN DİSK YÖNETİM KURULU ÜYESİ CELALETİN AYKANAT İLE BİRLEŞİK METAL-İŞ SENDİKASI KOCAELİ ŞUBE YÖNETİCİLERİ VE MAS-DAF İŞÇİLERİ DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR!”

DİSK Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven’in Düzce’de gözaltına alınan DİSK Yönetim Kurulu üyesi ve MAS-DAF işçileri ile ilgili basın açıklaması.

21 Temmuz 2011/118 “KATLEDİLİŞİNİN 31. YILINDA KEMAL TÜRKLER’İ ANIYORUZ!”

Konfederasyonumuzun kurucusu ve ilk Genel Başkanı, T.Maden-İş Genel Başkanı, Türkiye işçi sınıfının unutulmaz önderlerinden Kemal TÜRKLER’in, katledilişinin 31. Yılında 22 Temmuz 2011, Cuma günü Saat 11.00’de Topkapı’daki mezarı başında anılmasına ilişkin basın duyurusu.

22Temmuz 2011/119 Konfederasyonumuzun eski Genel Başkan Vekili ve Genel-İş Sendikamızın Genel Başkanı İSMAİL HAKKI ÖNAL’ın, aramızdan ayrılışının 9. yılında 24 Temmuz 2011 Pazar günü saat 11:00’da Ankara Karşıyaka’daki mezarı başında; Konfederasyonumuz üyesi İlerici Deri-İş sendikası Genel Başkanı KENAN BUDAK’ın, katledilişinin 30. yılında 25 Temmuz 2010 Pazartesi günü saat 11:00’da Silivrikapı’daki mezarı başında düzenlenecek törenlerle anılmasına ilişkin basın duyurusu.

22 Temmuz 2011/120 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün Kemal Türkler’in 31. Ölüm Yıldönümü’nde düzenlenen anmada yaptığı konuşma.

25 Temmuz 2011/121 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün İlerici Deri-İş sendikası Genel Başkanı KENAN BUDAK’ın, katledilişinin 30. yılında yaptığı konuşma.

26 Temmuz 2011/122 “TÜRKİYE’DEN AVRUPA’YA FAŞİZM HER YERDE İNSANLIĞA DÜŞMAN”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün Norveç’te Yaşanan Saldınlara İlişkin Basın Açıklaması.

27 Temmuz 2011/123 “MAS-DAF İŞÇİLERİNE ULUSLARARASI DESTEK BÜYÜYOR”

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu Genel Sekreteri Sharan Burrow’un, Başbakan’a gönderdiği mektup.

27 Temmuz 2011/124 Konfederasyonumuzun Genel Başkan Yardımcısı ve Genel-İş Sendikası Genel Başkanı MAHMUT SEREN’in, aramızdan ayrılışının 4. yılında 28 Temmuz 2011, Perşembe günü saat 11:00’de Cebeci Mezarlığı’ndaki mezarı başında düzenlenecek törenle anılmasına ilişkin basın duyurusu.

29 Temmuz 2011/125 "İŞÇİNİN ALİNERİNE GÖZ KOYANLAR TARİHE KARIŞACAKTIR"

DİSK Yönetim Kurulunun Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sayın Faruk Çelik'in açıklamasına ilişkin yaptığı açıklama.

1 Ağustos 2011/126 "YARGI-SEN KAPATILAMAZ! ÖRGÜTLÜ TOPLUM ENGELLENEMEZ!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, YARGI-SEN'in kapatılmasına ilişkin açıklaması.

5 Ağustos 2011/127 "CİNAYETLER ARTIYOR. ÖLDÜRÜLMEK İÇİN KADIN OLMAK YETERLİ"

DİSK Kadın Komisyonunun kadın cinayetlerine ilişkin olarak yaptığı açıklama.

9 Ağustos 2011/128 "KEMAL NEBİOĞLU'NU ANIYORUZ!"

DİSK kurucularından, Gıda-İş Sendikası ve DİSK eski Genel Başkanı, işçi sınıfının ve DİSK'in mücadele neferlerinden Kemal Nebioğlu'nun ölümünün 5. yıldönümünde 10 Ağustos 2011, Çarşamba günü saat 11:00'de mezarı başında anılmasına ilişkin basın duyurusu.

10 Ağustos 2011/129 "NEBİOĞLU'NU UNUTMADIK, UNUTMAYACAĞIZ!.."

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Kemal Nebioğlu'nu kaybetmemizin 5. yılında yaptığı konuşma.

10 Ağustos 2011/130 Araç Muayene İstasyonları'nda çalışan Nakliyat-İş Sendikası üyelerine yönelik dışarıdan hiçbir yasal statüsü olmayan "muameleciler" "iş takipçisi" tarafından zaman zaman şiddete varan tacizler yapılması ve kendi aralarındaki istasyon dışından üyelerimize yönelik, tacizleri, baskıları protesto etmek amacıyla Konfederasyonumuz adına DİSK Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu tarafından 11 Ağustos 2011, Perşembe günü Saat: 11.00'de yapılan basın açıklaması duyurusu.

11 Ağustos 2011/131 "ARAÇ MUAYENE İSTASYONLARINDA SENDİKAMIZ NAKLİYAT-İŞ ÜYELERİNE YAPILAN TACİZLERİ ve BASKILARI PROTESTO EDİYORUZ!"

DİSK Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun Tüvtürk Araç Muayene İstasyonları ile ilgili basın açıklaması.

17 Ağustos 2011/132 "TÜRKİYE NEREYE SÜRÜKLENMEK İSTENİYOR?"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, son günlerde artan çatışmalara ilişkin açıklaması.

17 Ağustos 2011/133 "SAMSUN'DA DA HUKUKSUZLUĞA VE ADALETSİZLİĞE KARŞI DİRENECEĞİZ!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, DİSK/Devrimci Sağlık-İş üyelerinin Samsun Gazi Devlet Hastanesi'nde saldırıya uğramasına ilişkin açıklaması.

17 Ağustos 2011/134 “HAK VE ÖZGÜRLÜKLER MÜCADELESİNDE BİR ÇINARI DAHA UĞURLUYORUZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Mihri Belli'nin ölümü üzerine yayınladığı mesaj.

24 Ağustos 2011/135 “ANADOLU AJANSI'NDAN ‘SAHİBİNİN SESİ’ UYGULAMALAR”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Anadolu Ajansı'nda çalışanlara yapılan uygulamalara ilişkin açıklaması.

26 Ağustos 2011/136 GREV YASAK! İLO SÖZLEŞMELERİNE AYKIRI 12 EYLÜL ÜRÜNÜ SENDİKAL MEVZUAT; ANAYASA MADDELERİ, 2821 VE 2822 SAYILI YASALAR, MAHKEME KARARLARI, KALDIRILMALIDIR!

Konfederasyonumuz üyesi Sosyal-İş Sendikası'nın, İzmir Fuarcılık Hizmetleri Kültür ve Sanat İşleri A.Ş. İZFAŞ'da aldığı grev kararının İzmir 1. İş Mahkemesi'nin kararıyla 20 gün ertelenmesine ilişkin açıklama.

30 Ağustos 2011/137 “YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ KARDEŞLİĞİ”

DİSK Yönetim Kurulu'nun 1 Eylül Dünya Barış Günü mesajı.

12 Eylül 2011/138 “12 EYLÜL'DE GÜLEN'LER 12 EYLÜL'Ü SÜRDÜRÜYOR!”

12 Eylül'ün bütün sonuçlarıyla ortadan kaldırılması ve başta Kenan Evren olmak üzere bütün 12 Eylülcülerin yargılanması için DİSK'in 12 Eylül 2011 Pazartesi günü saat 12:00'da, Taksim Gezi Parkı'nda yaptığı basın açıklaması duyurusu.

9 Eylül 2011/139 “TERMİK SANTRALE KARŞI YAŞAMI SAVUNAN GERZE HALKININ YANINDAYIZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Sinop'un Gerze ilçesi Yaykıl Köyü'nde kurulması planlanan termik santrale karşı Gerze halkının haklı ve meşru mücadelesiyle dayanışmak için yayınladığı mesaj.

12 Eylül 2011/140 “12 EYLÜL'DE GÜLEN'LER 12 EYLÜL'Ü SÜRDÜRÜYOR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, 12 Eylül'ün 31. yılında Taksim'de yapılan protesto eyleminde yaptığı konuşma.

12 Eylül 2011/141 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Dünya İş Sağlığı ve Güvenliği Kongresi'nde yaptığı konuşma.

16 Eylül 2011/142 “KIDEM TAZMİNATINDAN ÖNCE, SENDİKAL ÖRGÜTLENME VE İŞ GÜVENCESİNDE AVUSTURYA MODELİNİ ÖRNEK ALIN!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Kalkınma Bakanı Cevdet Yılmaz'ın kıdem tazminatının kaldırılacağına ilişkin açıklamasına yanıtı.

19 Eylül 2011/143 “TAŞERONA KARŞI DİRENİŞ SENDİKAL BİR HAKTIR CEZALANDIRILAMAZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, taşerona karşı mücadelelerinden dolayı haklarında dava açılan Devrimci Sağlık-İş yönetici ve üyeleri hakkında yaptığı açıklama.

20 Eylül 2011/144 “DEMOKRATİK ARAP SENDİKA FORUMU KURULDU”

DİSK Yönetim Kurulu'nun Kuzey Afrika ve Orta Doğu'da devam eden ve işçilerin ön safalarında yer aldığı toplumsal hareketlerin içinden bağımsız ve demokratik sendikacılığı savunan, işsizliğe ve güvencesiz istihdama karşı mücadeleyi gündemine alan Demokratik Arap Sendika Forumu'nun bölgenin yeniden inşasında işçilerin sözcüsü olmasına ilişkin açıklaması.

21 Eylül 2011/145 “ANKARA'DA ‘PATLAYAN’ NEYDİ?”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Ankara'da meydana gelen patlamaya ilişkin yaptığı açıklama.

23 Eylül 2011/146 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, MSF, İş Yaşamında Dönüşüm Ve Yeni Sendikal Olanaklar Oturumu” konuşması.

27 Eylül 2011/147 “ABD'NİN TAŞERONU OLMAYALIM FÜZE KALKANI PROJESİ İPTAL EDİLSİN!”

DİSK Yönetim Kurulu'nun, füze kalkanı projesine ilişkin açıklaması.

29 Eylül 2011/148 “‘AKP DEMOKRASİSİNDE SON NOKTA SENDİKA KAPATMALAR DEVAM EDİYOR!’

Öğrenci Gençlik Sendikası GENÇ-SEN hakkında kapatma kararı verilmesine ilişkin açıklama.

29 Eylül 2011/149 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Ankara'da yapılacak 8 Ekim mitingine ilişkin BirGün gazetesine verdiği röportajı.

30 Eylül 2011/150 “DİSK BAŞKANLAR KURULU KARARLARI”

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) Başkanlar Kurulu'nun, 29 Eylül

2011 Perşembe günü DİSK Genel Merkezi'nde yaptığı toplantı sonucunda aldığı ve kamuoyuyla paylaştığı kararlar.

1 Ekim 2011/151 “DİSK MECLİS'E YÜRÜYOR!..”

Yönetim Kurulumuz'un, siyasi iktidarın Kıdem Tazminatı'nı “sorun” haline getirerek ortadan kaldırmayı hedeflemesi; Torba Yasa'nın sürgünlerle, örgütsüzleştirme ve güvensizleştirmeyle işçiler üzerindeki olumsuz etkileri ve kölelik sözleşmesi niteliği taşıyan Özel İstihdam Büroları'yla ilgili, DİSK'in görüşlerini ve taleplerini içeren bir dosyayı, 3 Ekim 2011 Pazartesi günü saat 12:30'da TBMM karşısı Akay Kavşağı'nda yapılacak basın açıklamasının ardından TBMM'de grubu bulunan siyasi partilere sunmasına ilişkin basın duyurusu.

3 Ekim 2011/152 “İŞÇİ SINIFI ‘SABIRLA’ UYARI GÖREVİNİ YERİNE GETİRMEKTEDİR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Kıdem Tazminatı, Torba Yasa ve Özel İstihdam Büroları'na ilişkin DİSK'in görüşlerini TBMM Başkanlığı'na, TBMM'de grubu bulunan partilere iletmek üzere Meclis önünde yaptığı basın açıklaması.

4 Ekim 2011/153 “SELAHATTİN SELÇUK SAYIN'I UNUTMAYACAĞIZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, hayatını kaybeden eski TEKGES-İş Sendikası Genel Başkanı Selahattin Selçuk Sayın'la ilgili açıklaması.

5 Ekim 2011/154 “İŞÇİYİ DEĞİL, HAK GASPINI ENGELLEYİN!”

DİSK Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven'in, demokratik haklarını kullanan DİSK/Genel-İş üyelerine yapılan polis saldırısına ilişkin açıklaması.

8 Ekim 2011/155 “EŞİT, ÖZGÜR VE DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE'Yİ BİRLEŞE BİRLEŞE KAZANACAĞIZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, “İNSANCA YAŞAM İÇİN EŞİT, ÖZGÜR, DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE” Mitingi'nde yaptığı konuşma.

14 Ekim 2011/156 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Dünya Gazetesi'ne verdiği röportaj.

15 Ekim 2011/157 “KÖTÜ İDARENİN FATURASI ZAMLARLA HALKA ÖDETTİRİLİYOR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, 61. Hükümetin yaptığı zam ve vergi artışlarına ilişkin açıklaması.

17 Ekim 2011/158 "DİSK 3'LÜ DANIŞMA KURULU'NDAN ÇEKİLME KARARI ALDI!"

DİSK'in, Üçlü Danışma Kurulu toplantısına ilişkin tutumunu 17 Ekim 2011 günü DİSK Genel Merkezi'nde yapacağı basın toplantısıyla açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

17 Ekim 2011/159 "DİSK, İŞÇİ SINIFININ SIKIŞTIRILMAK İSTENDİĞİ YENİ CENDEREYE KARŞI SESSİZ KALMAYACAKTIR!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, DİSK'in Üçlü Danışma Kurulu toplantılarına katılmama kararına ilişkin açıklaması.

19 Ekim 2011/160 "TARİFSİZ BİR ÜZÜNTÜYLE ACI İÇİNDEYİZ!"

DİSK Yönetim Kurulu'nun çatışmalarda 26 askerin yaşamını kaybetmesine ve ölümlerin artabileceği haberlerine ilişkin yaptığı açıklama.

24 Ekim 2011/161 "ACIMIZ SONSUZ, İÇİMİZ BURUK!"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Van depremiyle ilgili açıklaması.

26 Ekim 2011/162 "İŞÇİ SINIFININ UNUTULMAZ ÖNDERİ RIZA KUAS'I ANIYORUZ"

Türkiye işçi sınıfı hareketinin unutulmaz önderlerinden, DİSK kurucusu ve Lastik-İş Sendikası Onursal Genel Başkanı Rıza Kuas'ın ölümünün 30. yılında 27 Ekim 2011, Perşembe günü 11:30'da Edirnekapı Hava Şehitliği'ndeki mezarı başında Lastik-İş Sendikamız tarafından düzenlenen törenle anılmasına ilişkin basın duyurusu.

4 Kasım 2011/163 "TÜRKİYE AKP ELİYLE NEREYE SÜRÜKLENİYOR?"

DİSK Yönetim Kurulu'nun, Türkiye'deki son gündem konularını değerlendirmek üzere 3 Kasım'da DİSK Genel Merkezi'nde toplanıp ekonomik yapılanış, demokratik hak ve özgürlükler konusunda yaptığı değerlendirme.

10 Kasım 2011/164 "PERVASIZLIĞIN VE 'İŞÇİ DÜŞMANLIĞI'NIN BU KADARINA DA 'PES' DOĞRUSU!.."

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, İŞKUR'un 2011-2015 Stratejik Planı'na ilişkin açıklaması.

11 Kasım 2011/165 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, göçün 50. yıldönümünde Köln'de yaptığı konuşma.

11 Kasım 2011/166 "HALKI DÜŞÜNMEDİĞİNİZ ORTADA. SİZ KİMLERİ DÜŞÜNÜYORSUNUZ?"

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, yeni Van depremine ilişkin yaptığı açıklama.

14 Kasım 2011/167 “KIDEM TAZMİNATI, İSTİHDAM BÜROLARI, TORBA YASA, ZAMLAR ve DAYATMALARA BOYUN EĞMEYECEĞİZ!”

DİSK Yönetim Kurulu’nun KIDEM TAZMİNATI konusunda yapılmak istenen değişikliklere karşı, “İŞSİZLİK ÖDENEĞİNİN DÜŞÜRÜLMESİNE KARŞI, ZAMLARA karşı YILMAYACAĞIZ–TESLİM OLMAYACAĞIZ–DİRENECEĞİZ” adı altında bir kampanya başlatmasının ardından DİSK Yönetim Kurulu tarafından ilk kitlesel toplantının 17 Kasım 2011 Perşembe günü saat 16:30’da Kocaeli’nde yapılmasına ilişkin basın duyurusu..

16 Kasım 2011/168 DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı’nın, “İnsanca Yaşayacak Asgari Ücret İstiyoruz!” eyleminde yaptığı konuşmanın metni.

17 Kasım 2011/169 “GENÇLİK İSTİHDAMINDA YAŞANAN TEMEL SORUN, GENÇLERİN ÇALIŞMA YAŞAMINA KATILIRKEN KARŞILAŞTIKLARI OLUMSUZ KOŞULLARDIR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, 16 Kasım 2011 tarihinde Ankara Hilton Hotel’de “Gençler için İnsana Yakışır İş: Türkiye’nin Ulusal Gençlik İstihdam Eylem Planı” adlı toplantıda yaptığı konuşmanın metni.

17 Kasım 2011/170 “BİZİ NASIL BİR TÜRKİYE BEKLİYOR?”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, Türk Eczacılar Birliği’nin 38. Olağan Büyük Kongresi’nde yaptığı konuşma.

17 Kasım 2011/171 “İŞÇİ SINIFINA YÖNELEN SALDIRILARA KARŞI, YILMAYACAĞIZ, TESLİM OLMAYACAĞIZ, DİRENECEĞİZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, Kocaeli’de “YILMAYACAĞIZ–TESLİM OLMAYACAĞIZ–DİRENECEĞİZ” eyleminde yaptığı konuşma.

21 Kasım 2011/172 “İŞÇİ SINIFINA YÖNELEN SALDIRILARA KARŞI, YILMAYACAĞIZ, TESLİM OLMAYACAĞIZ, DİRENECEĞİZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, Gaziantep’de “YILMAYACAĞIZ–TESLİM OLMAYACAĞIZ–DİRENECEĞİZ” eyleminde yaptığı konuşma.

22 Kasım 2011/173 “İŞÇİ SINIFINA YÖNELEN SALDIRILARA KARŞI, YILMAYACAĞIZ, TESLİM OLMAYACAĞIZ, DİRENECEĞİZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, Konya’da “YILMAYACAĞIZ–TESLİM OLMAYACAĞIZ–DİRENECEĞİZ” eyleminde yaptığı konuşma.

23 Kasım 2011/174 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, “Bilim İnsanlarının Sorumluluğu” konulu konferansta yaptığı konuşma.

25 Kasım 2011/175 “TAŞERONA KARŞI MÜCADELEMİZ SÜRECEK!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün İzmir'deki tutuklamalar hakkında basın açıklaması.

26 Kasım 2011/176 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Genel-İş Sendikası'nın 15. Olağan Genel Kurulu'nda yaptığı konuşma.

29 Kasım 2011/177 “YILMAYACAĞIZ! TESLİM OLMAYACAĞIZ! DİRENECEĞİZ! KIDEM TAZMİNATI, İSTİHDAM BÜROLARI, TORBA YASA, ZAMLAR ve

DAYATMALARA BOYUN EĞMEYECEĞİZ!” KIDEM TAZMİNATI, İSTİHDAM BÜROLARI, TORBA YASA ve BASKILARA KARŞI 30 Kasım 2011 Çarşamba günü saat 15.30'da Genel-İş Sendikası İzmir Şubesi önünde buluşulup saat 16.30'da kitlesel basın açıklaması yapılmasına ilişkin basın duyurusu.

30 Kasım 2011/178 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, İzmir'de “YILMAYACAĞIZ–TESLİM OLMAYACAĞIZ–DİRENECEĞİZ!” eyleminde yaptığı konuşma.

30 Kasım 2011/179 “SERVER TANILLI UNUTULMAYACAK!”

DİSK Yönetim Kurulu'nun Onurlu duruşu, mücadeleci ve üretken kişiliğiyle Türkiye'nin önemli aydınlarından Server Tanilli Hocamızı kaybetmemizin ardından yayınladı bassağlığı mesajı.

30 Kasım 2011/180 “DİSK/NAKLİYAT-İŞ YÖNETİCİLERİ DEPREMZEDELERLE DAYANIŞMAK İÇİN VAN-ERCİŞ'E GİDİYOR!..”

DİSK Örgütlenme Daire Başkanı ve Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Nakliyat-İş Örgütlenme Daire Başkanı Abuzer Arslan, Nakliyat-İş İstanbul Şube Başkanı Rıza Ballı ile Nakliyat-İş İstanbul Şube Sekreteri Zekeriya Gencer'den oluşan heyet'in 1-2 Aralık tarihlerinde Van ve Erciş'e gitmesine ilişkin basın duyurusu.

1 Aralık 2011/181 “İSG KONGRESİ 2 ARALIK'TA ANKARA'DA BAŞLIYOR!..”

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB olarak 2-3-4 Aralık 2011'de İnşaat Mühendisleri Odası Konferans Salonunda düzenlenen “İŞÇİ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ”ne ilişkin basın duyurusu.

2 Aralık 2011/182 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, 2 Aralık'ta Ankara'da düzenlenen “İşçi Sağlığı Ve Güvenliği Kongresi”nde yaptığı konuşma.

2 Aralık 2011/183 “YOKSULLUĞUN VE SEFALETİN RESMİ ADI: ASGARİ ÜCRET TESPİT KOMİSYONU!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Asgari Ücret Tespit Komisyonu faaliyetleri ile ilgili basın açıklaması.

5 Aralık 2011/184 “HAYALET ŞEHİR'DE YAŞAMAK ZORUNDA KALAN VAN HALKI DAYANIŞMA BEKLİYOR!”

DİSK Örgütlenme Daire Başkanımız Ali Rıza Küçükosmanoğlu ve Nakliyat-İş Sendikası yöneticilerinden oluşan heyetin dayanışmak ve toplanılan yardımları ulaştırmak için gittikleri Van'dan dönmelerinin ardından Van'a ilişkin hazırladıkları rapor.

6 Aralık 2011/185 “İŞİN ÇİVİSİNİ ÇIKARTTILAR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Başbakan Yardımcısı ve Hükümet Sözcüsü Bülent Arınç'ın Memur-Sen Bursa İl Temsilciliği açılışında yaptığı konuşmayla ilgili açıklaması.

8 Aralık 2011/186 “ÖZGÜRLÜK ve DEMOKRASİ İÇİN BU ÜLKENİN ONURLU İNSANLARA İHTİYACI VAR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Hopa Davası'na ilişkin açıklaması.

12 Aralık 2011/187 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Taraf gazetesine verdiği röportaj.

13 Aralık 2011/188 “YILMAYACAĞIZ! TESLİM OLMAYACAĞIZ! DİRENECEĞİZ! KIDEM TAZMİNATI, İSTİHDAM BÜROLARI, TORBA YASA, ZAMLAR ve DAYATMALARA BOYUN EĞMEYECEĞİZ!”

KIDEM TAZMİNATI, İSTİHDAM BÜROLARI, TORBA YASA ve BASKILARA KARŞI 14 Aralık 2011 Çarşamba günü saat 11.30'da İstanbul-Aksaray'da Genel-İş Sendikası İstanbul Bölge Şube önünde toplanılıp saat 12.30'da Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde yapılan basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

14 Aralık 2011/189 “KIDEM TAZMİNATI, İSTİHDAM BÜROLARI, TORBA YASA, ZAMLAR ve DAYATMALARA BOYUN EĞMEYECEĞİZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, “YILMAYACAĞIZ! TESLİM OLMAYACAĞIZ! DİRENECEĞİZ!” eyleminde yaptığı konuşma.

15 Aralık 2011/190 “TAŞERONA KARŞI MÜCADELE YARGILANAMAZ!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün Balcalı Hastanesi işçilerinin yargılandığı davaya ilişkin basın açıklaması.

19 Aralık 2011/191 “KESK'İN ve TTB-SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN 21 ARALIK EYLEMLERİNİ DESTEKLİYORUZ!”

DİSK Yönetim Kurulu'nun KESK'in ve TTB-Sağlık Emekçilerinin 21Aralıkta düzenledikleri eylemlere ilişkin yaptığı açıklama.

20 Aralık 2011/192 “ABDULLAH BAŞTÜRK ANILIYOR!”

DİSK eski Genel Başkanı Abdullah Baştürk'ün, ölümünün 20. yılında 21 Aralık 2011, Çarşamba günü saat 11:00'de Zincirlikuyu'daki mezarı başında anılmasına ilişkin basın duyurusu.

22 Aralık 2011/193 “KARDEŞLERİMİZİN SENDİKA ÖZGÜRLÜKLERİ, İNSAN HAKLARI VE DEMOKRASİ İÇİN VERDİKLERİ MÜCADELELERİ SONUNA KADAR DESTEKLİYORUZ!”

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC), uluslararası metal, kimya, gıda, hizmet, tekstil, inşaat ve gazetecilik sendikalarının bulunduğu 13 sendikanın genel sekreterinin başbakana yazdığı mektup.

23 Aralık 2011/194 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Genel-İş Sendikası'nın düzenlediği ABDULLAH BAŞTÜRK İŞÇİ EDEBİYATI ÖDÜLLERİ töreninde yaptığı konuşma.

23 Aralık 2011/195 “ÖLÜM MADENLERDE ÇALIŞANI YAKALIYOR!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, madenlerde meydana gelen iş kazalarına ilişkin açıklaması.

26 Aralık 2011/196 “TOPLU İŞ HUKUKUNDA YENİ YASAL DÜZENLEMELER VE DİSK'İN DEĞERLENDİRMELERİ”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nin düzenlediği 61. Sosyal Siyaset Konferansında yaptığı konuşma.

26 Aralık 2011/197 “VEKİL YETKİLERİNİZİ KENDİ GELECEĞİNİZİ GARANTİYE ALMAK İÇİN KULLANMAYIN!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, milletvekillerinin özlük hakları ile ilgili yapılan düzenleme konusundaki açıklaması.

27 Aralık 2011/198 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün'ün, Cumhuriyet gazetesine verdiği 2011 yılı değerlendirme demeci.

28 Aralık 2011/199 “SURİYE'DEN DÖNEN DİSK HEYETİ BASIN TOPLANTISI DÜZENLİYOR!”

Suriye Sendikalar Konfederasyonu'nun (GFTU) davetlisi olarak Suriye'ye giden, DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ve DİSK Eğitim Daire Başkanı Celalettin Aykanat'tan oluşan DİSK heyetinin 29 Aralık Perşembe günü saat 11:00'da DİSK Genel Merkezi'nde gözlem ve değerlendirmelerini aktarmak üzere yaptıkları basın açıklamasına ilişkin basın duyurusu.

28 Aralık 2011/200 “ANAYASA UZLAŞMA KOMİSYONU DİSK’İ ZİYARET EDİYOR!”

TBMM Başkanı Cemil Çiçek başkanlığındaki Anayasa Uzlaşma Komisyonu’nun 29 Aralık 2011 Perşembe günü saat 11:00’da Ankara’da DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün ve DİSK Yönetim Kurulu’nu ziyaret etmesine ilişkin basın duyurusu.

29 Aralık 2011/201 29 Aralık 2011 tarihinde TBMM Başkanı Cemil Çiçek başkanlığındaki Anayasa Uzlaşma Komisyonu’nun DİSK’i ziyaretinde, komisyona sunulan görüşler.

29 Aralık 2011/202 “SÜRİYE HALKINA, İŞÇİLERİNE YÖNELİK EMPERYALİST KOMPLO-YU ve SALDIRGANLIĞI PROTESTO EDİYORUZ!”

Suriye Sendikalar Konfederasyonu’nun (GFTU) davetlisi olarak Suriye’ye giden, DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ve DİSK Eğitim Daire Başkanı Celalettin Aykanat’ın izlenimleri.

29 Aralık 2011/203 “SAVAŞ CİNAYETTİR!.. SİVİL HALKA YÖNELİK SALDIRILARI KINIYORUZ!..”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, Şırnak’ın Uludere ilçesi Ortasu Köyü’ne bomba atılması sonucu en az 36 köylünün yaşamını kaybetmesine ilişkin açıklaması.

30 Aralık 2011/204 “DİSK, CEZAEVİNDEKİ SENDİKACI VE GAZETECİLERLE DAYANIŞMAK İÇİN YENİ YIL KUTLAMASI GÖNDERİYOR!”

Hukuksuzluğun ve adaletsizliğin ayaklar altına alındığı bir dönemde, aramızdan koparılıp alınan dostlarımızla dayanışmak için, 30 Aralık 2011, Cuma günü başta İstanbul olmak üzere tüm bölgelerde basın açıklamaları yapılması, PTT’lerden yeni yıl vesilesiyle kartpostal gönderilmesi ve diğer bölgelerde yapılan etkinlik programına ilişkin basın duyurusu.

29 Aralık 2011/205 “‘İLERİ DEMOKRASİ’ HAK ARAYAN EMEKÇİLER İÇİN %100 GAZ, JOP VE ŞİDDETTİR!”

DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı’nın, demokratik haklarını kullanan Dev Sağlık-İş üyelerine yönelik polis şiddetine karşı açıklaması.

30 Aralık 2011/206 “TÜRKİYE “ACININ VE ÖFKENİN” ÜLKESİ OLDU!”

DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün’ün, cezaevlerinde tutuklu bulunan sendikacılarla dayanışma eyleminde yaptığı konuşma.

HUKUK DAİRESİ ÇALIŞMA RAPORU

Hukuk Dairesinin amacı, Hukuk Dairesi Yönetmeliği'nin Amaç başlığını taşıyan 1. Maddesinde; "...1. Çalışma yaşamı ve sosyal güvenliği düzenleyen yasaların işçiler yararına olmayan hükümlerini değiştirmek ve bunları daha da iyileştirmek için çaba harcamak, işçi sınıfının yasal kazanımlarını genişletme ve kalıcı kılma mücadelesinde yardımcı olmak, 2. Yürürlükteki yasaların sınıfsal niteliğini gözardı etmeden, yasa hükümlerinin uygulanış biçimi konusunda üye sendikaları ve işçileri bilgilendirmek, 3. Hukuksal konularda işçi sınıfı yararına uygulama birliğini sağlamak ve bu konulardaki çalışmaları yönlendirmek..." olarak tarif etmektedir.

Yine, yönetmeliğin, Dairenin görevleri başlığını taşıyan 3. Maddesi de, Hukuk Dairesinin, amaç bölümüne uygun görevlerini; "... 2. Üye sendikaların önemli ve sonunda hukuksal yeni kazanım getirebilecek nitelikteki davalarını açmak ve yürütmek, önemli hukuksal sorunlarına yardımcı olmak, ...9. Çalışma Yaşamını ve örgütü ilgilendiren hukuksal konularda, yayın, konferans, seminer vb. izlemek, bu türden toplantılara Yönetim Kurulunun onayı ile DİSK adına katılmak ve konuya ilişkin görüşler sunmak, 10. Yönetim Kurulu kararı ile belirlenen amaçlar doğrultusunda seminer, konferans, panel, açık oturum vb. toplantılar düzenlemek, broşür hazırlamak, Hukuk Bülteni çıkarmak, 11. Genel Hukuk konularında Eğitim Dairesinin gereksindiği yardımları karşılamak, gerektiğinde eğitsel göreve katılmak ..." olarak tanımlanmaktadır.

DİSK Hukuksal alandaki çalışmalarda çalışma yaşamını, sosyal güvenliği, sendikal hakları düzenleyen yasaların işçiler yararına olmayan hükümlerinin değiştirilmesi, başta anayasa olmak üzere, siyasal, sosyal, kültürel ve ekonomik hakları düzenleyen yasalardaki anti demokratik düzenlemelerin ve uygulamaların ortadan kaldırılması için çalışmalar başlatarak, bu konularda, DİSK'in görüşlerinin oluşmasına, alternatif yasa tekliflerinin hazırlanmasına katkıda bulunuldu.

DİSK'in 13. Genel Kurulundan itibaren geçen yaklaşık dört yıllık süre ülkemiz çalışma yaşamında önemli hukuksal değişikliklerin olduğu bir dönem olma özelliğini taşıdı.

Bu bağlamda, özellikle Anayasa değişikliklerinde, Sosyal Güvenlik Kanunlarında, yerel yönetimlerde çalışanları yakından ilgilendiren kanun değişikliklerinde (Torba Kanun vb.) Sendikalar Kanunu ve Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanunları tasarıları üzerine DİSK'in görüşlerinin oluşturulması için çalışmalar yapıldı. Bu konuyla ilgili olarak DİSK organlarında alınan kararlar doğrultusunda oluşturulan DİSK görüşleri, tasarıların Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile TBMM'deki müzakerelerinde kararlı bir şekilde savunuldu.

Bu faaliyetlerden Anayasa değişikliklerinde etkin bir rapor hazırlanması süreci, 13. Genel Kurul öncesi dönemde, Ekim 2007 tarihinde başlamış, 09 Mayıs 2009 tarihinde sona ermiştir. Bu süreç içerisinde Prof. Dr. İbrahim Ö. KABOĞLU (Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi), Prof. Dr. Yılmaz ALİEFENDİOĞLU (Anayasa Mahkemesi E. Üyesi, Çankaya Üni-

versitesi Hukuk Fakültesi E. Öğretim Üyesi), Prof. Dr. A. Ülkü AZRAK (Maltepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi), Prof. Dr. İoanna KUÇURADİ (Felsefe Kurumu Başkanı, Maltepe Üniversitesi), Prof. Dr. Mesut GÜLMEZ, Prof. Dr. Sibel İNCEOĞLU (İstanbul Bilgi Üniversitesi Hukuk Fakültesi), Doç. Dr. Sevtap YOKUŞ (Kocaeli Üniversitesi Hukuk Fakültesi), Doç. Dr. Kadriye BAKIRCI (İTÜ İşletme Fakültesi), Yrd. Doç. Dr. Abdullah SEZER (Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi), Dr. Tuncer ÖZYAVUZ (Avukat), Fikret İLKİZ (Avukat), Necdet OKCAN(Avukat)'dan oluşan Uzmanlar Kurulu, bir çok toplantı yaparak hazırladığı Anayasa Raporu'nu (Özgürlükçü, Eşitlikçi, Demokratik ve Sosyal Bir Anayasa İçin Temel İlkeler) DİSK Yönetim Kurulu'na sunmuştur. Anayasa Raporu, 01 Haziran 2009 tarihinde, Tarık Zafer Tunaya Toplantı Salonunda (Beyoğlu/İstanbul), DİSK Yönetim Kurulu ve Uzmanlar Kurulu'nun katıldığı bir basın toplantısı ile kamuoyuna sunulmuştur.

AKP İktidarı tarafından 12 Eylül 2010 tarihinde referanduma sunulan Anayasa değişikliklerine karşı DİSK'in düzenlediği "Hayır Kampanyası"nın broşürlerinin hazırlanmasında Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Dairesi ile ortak çalışma yürütülmüştür.

2821 Sayılı Sendikalar Kanunu ile 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanunlarında yapılmak istenen değişiklikler ile ilgili olarak tasarıları üzerine;

● 26 Mayıs 2008 tarihinde Bursa'da yapılan Üçlü Danışma Kurulu toplantısına Genel Başkan Süleyman Çelebi ve Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı ile birlikte,

● 6-7 Kasım 2010 tarihlerinde Bolu'da yapılan Üçlü Danışma Kurulu toplantısına Genel Başkan Süleyman Çelebi ve Genel Sekreter Tayfun Görgün ile birlikte

● 15-16 Ocak 2011 tarihlerinde Bolu / Abant'ta yapılan Üçlü Danışma Kurulu toplantısına Genel Başkan Süleyman Çelebi ve Genel Sekreter Tayfun Görgün ile birlikte

● 12 Temmuz 2011 ile 12 Ekim 2011 tarihleri arasında ard arda yapılan dokuz adet Üçlü Danışma Kurulu toplantısına Genel Sekreter Tayfun Görgün ve Lastik-İş Toplu Sözleşme - Eğitim Dairesi Müdürü Üzeyir Ataman ile birlikte,

Katılındı.

Ülkemiz taraf olduğu uluslar arası sözleşmelere, özellikle de ILO sözleşmelerine aykırı mevzuat ve uygulamaların ILO dahil uluslar arası kuruluşlara rapor edilmesi sürecinde Dış İlişkiler Dairesi ile ortak bir faaliyet yürütülerek etkin rapor hazırlanmasına çaba sarf edilmiştir.

Hükümetin, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın çeşitli konularda hazırladığı ve DİSK'e gönderdiği yasa, tüzük, yönetmelik vb. mevzuata ilişkin teklif tasarılarına ilişkin çalışmalar yaparak DİSK'in değerlendirme ve eleştirileri ilgili makamlara sunuldu, bu konularda Bakanlıkta yapılan toplantılara katılındı.

Hukuk Dairesinin yaptığı bu çalışmalarda, eşgüdümün sağlanması, görüşlerin ortaklaştırılması ve zenginleştirilmesi amacıyla üye sendikalarımız Hukuk Daireleri ile toplantılar düzenlendi. Zaman darlığı vb. nedenlerin ortaya çıktığı durumlarda, üye sendikalarımı-

zın konuya ilişkin yazılı görüşleri istenmek suretiyle, görüşlerin ortaklaştırılmasına özen gösterildi.

Hukuk dairesinin görev alanına giren konulara ilişkin toplantı, panel, konferans vb. etkinliklerde, toplantının izlenmesi, sunum yapılması suretiyle Konfederasyonumuzun temsili sağlanmıştır.

Bunun yanında, bu süreçte, Konfederasyonumuz tüzel kişiliğinin taraf olduğu özel hukuk ve idari davaların yanı sıra, Konfederasyonumuz yöneticilerinin ve üyelerinin sanık olarak yargılandıkları ceza davaları dairemiz tarafından takip edilmiş, Genel Başkanımız Süleyman Çelebi'nin DİSK Genel Merkezinde uğradığı silahlı saldırı nedeniyle, sanık Rıza Tunçbilek hakkında açılan ceza davasına DİSK ve Genel Başkan Süleyman Çelebi adına müdahil olarak katılmış, dava takip edilmiştir.

2007 ve 2008 1 Mayıs olayları nedeniyle yaşanan hak ihlalleri ile ilgili idari ve yargısal başvurular yapılarak, iç hukuk yolları tüketildikten sonra DİSK Tüzel Kişiliği ve DİSK Yönetim Kurulu üyeleri ile yaralanan ve gözaltına alınan kimi işçiler adına Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine bireysel başvuruda bulunulmuştur.

Önümüzdeki dönemde, DİSK'in yapılanmasına ışık tutması bakımından, DİSK'in yeniden faaliyete geçtiği 1992 yılından bu yana geriye dönük olarak, yapacağımız bir genel değerlendirme ile Daire Yönetmeliğin koyduğu hedefler, çizdiği görev tanımı bakımından, Hukuk Dairesi faaliyetlerini, olması gereken ile olanı, bu süreçte yaşanan eksiklikleri, aksaklıkları aktarmaya çalışacağız.

Hukuk Dairesi, DİSK'in yeniden faaliyete geçtiği dönemde, 1 Daire Müdürü ve 1 Uzman olmak üzere iki hukukçu ile sürdürdüğü çalışmalarında, Daire Yönetmeliği ile kendisine tevdi edilen görevleri yerine getirmede zaman zaman yetersiz kalabilmekte, yardımcı kadrolara ihtiyaç duymaktaydı. Ancak, 9. Olağan Genel Kurulu izleyen süreçte, DİSK'te, bütün dairelerde yaşanan kadro daraltılmasından Hukuk Dairesi de etkilendi ve bundan sonra çalışmalarını bir hukukçu ile sürdürdü.

Yaşanan bu kadro daralması sonrasında, gelişen süreçte, hukuksal sorunla karşılaşan işçilerin, emekçilerin, aydınlanmak için yoğun bir şekilde bizzat veya telefonla DİSK'e müracaat etmeleri, bilgi istemeleri, hukuk dairesi oluşmamış ve yetersiz kalan üye sendikalarımızın ve üyesi işçilerin kimi hukuksal sorunlarının çözümü, miting, kapalı salon toplantısı, afiş vb. etkinliklerin prosedürlerinin takibi, DİSK'i temsilen katıldığımız panel konferans vb. toplantılar, vb. günlük rutin işlerin de artması karşısında, Hukuk Dairesinin, Daire Yönetmeliğinde belirlenen asli işlevlerini tamamıyla yerine getirememesi, eksik yapması sorunu ile karşılaşmıştır.

Bu değerlendirmelerin ışığında, ülkemizin içinden geçtiği süreç de dikkate alındığında, bu dönemde, işçi ve emekçilerin haklarının ve kazanımlarının ortadan kaldırılması tehlikesinin ortaya çıktığı, DİSK'in bütün alanlarda olduğu gibi hukuksal alanda da mücadelesinin gerek iç hukukumuz, gerekse uluslararası hukuksal başvuru yolları bakımından ivme kazanacağı açıktır.

Bu nedenle, DİSK Hukuk Dairesi'nin, önümüzdeki dönemde, asli fonksiyonlarını yerine getirebilmesi, daha işlevli bir daire haline gelebilmesi için yeni düzenlemelere gidilmelidir. Bunun için, kurumsal bir işleyiş içerisinde, kadro takviyesinin yanı sıra, DİSK Hukuk Dairesi'nin eşgüdümünde, üye sendikalarımızın hukukçularından oluşan, belirli periyotlarla toplanan, kendi özgün alanına ilişkin prensip kararları oluşturan, sempozyum, konferans, panel düzenleyen DİSK Hukukçular Çalışma Gurubu, Konseyi, Komitesi vb. bir organizasyonun temeli atılmalı; Çalışma yaşamına ilişkin çeşitli sorunların irdelendiği makalelerin, Yargı kararlarının ve karar incelemelerinin yer aldığı bir bağımsız hukuk bülteni veya DİSK'in genel yayın faaliyeti içinde yer alan bir çalışma organize edilmelidir.

HUKUK DAİRESİ TARAFINDAN TAKİP EDİLEN DAVALAR:

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

1- 22729/08, 1 Mayıs 2007 olayları nedeniyle yaşanan hak ihlallerine ilişkin Genel Başkan Süleyman Çelebi ve Musa Çam, Adnan Serdaroğlu, Kamer Aktaş, Celal Ovat, Ali Rıza Küçükosmanoğlu adına yapılan bireysel başvuru

2- 38676/08, 1 Mayıs 2008 olayları hakkında DİSK ve KESK'in birlikte yaptıkları bireysel başvuru

3- 37273/10, 39052/10, 39032/10, 39034/10, 39037/10, 39038/10, 39042/10, 39049/10, 39030/10, 39004/10, 38997/10, 38991/10, 38980/10, 38973/10, 38968/10, 1 Mayıs 2008 olayları nedeniyle yaşanan hak ihlallerine ilişkin Genel Başkan Süleyman Çelebi, Genel Sekreter Tayfun Görgün, DİSK Yönetim Kurulu Üyeleri İsmail Yurtseven, Ali Cancı, Celallettin Aykanat, Celal Ovat, Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Muzaffer Subaşı, Nuri Serim, önceki dönem DİSK Yöneticileri Musa Çam, Adnan Serdaroğlu, üye sendikalarımızın yönetici ve üyeleri Hüseyin Yaman, Yaşar Yaradılmış, Ali Murtaza Keleş, Mehmet İçin, adlarına yapılan bireysel başvuru

İDARİ DAVALAR

1- Danıştay 10. Dairesi 2009/9435 E. 2009 Asgari Ücret İptal Davası devam etmektedir.

2- Danıştay 10. Dairesi 2010/2523 E. 2010 Asgari Ücret İptal Davası devam etmektedir.

3- Danıştay 10. Dairesi 2011/2941 E. 2011 Asgari Ücret İptal Davası devam etmektedir.

4- İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 2009/47 E. 1 Mayıs 2007 olayları nedeniyle yaptığımız suç duyurusunda haklarında yargılama izni verilmeyen Emniyet Müdürleri ile ilgili yaptığımız itiraza red kararı verilmiştir.

5- Ankara 2. İdare Mahkemesi 2007/1006 E. Mesleki Yeterlilik Kurumu Aidat ala-

çağı iptal davası, dava DİSK Aleyhine sonuçlanmış olup, dosya temyizimiz nedeniyle Danıştay'dadır.

6- İstanbul 2.İdare Mahkemesi 2008/923 E. Genç-Sen hakkında açtığımız iptal davası reddedilmiş olup, kararın temyizi nedeniyle dosya Danıştay'dadır.

7- İstanbul 8.İdare Mahkemesi 2011/609 E. İstanbul Valiliği'nin miting alanları tespitine ilişkin kararının iptali davası devam etmektedir.

CEZA DAVALARI

1- Bakırköy 2.Ağır Ceza Mahkemesi 2010/251 E. Kemal Türkler'in katil zanlısı Ünal Osmanağaoğlu hakkındaki dava, Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun "sanığın cezalandırılması" doğrultusundaki bozma kararından sonra, zamanaşımı nedeniyle davanın ortadan kaldırılmasına karar verildi. Bu kararın temyizi üzerine Yargıtay'ın verdiği onama kararı üzerine Kemal Türkler ailesi Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne bireysel başvuruda bulunmuştur.

2- İstanbul 3.Ağır Ceza Mahkemesi 2010/77 E. Genel Başkan Süleyman Çelebi'nin DİSK Genel Merkezinde, başkanlık makamında uğradığı karanlık silahlı saldırı ve suikast girişimi ile ilgili olarak sanık Rıza Tunçbilek hakkında açılan ceza davası, sanığın mahkumiyeti ile sonuçlandı. Davada, DİSK'in müdahale talebi ile sanığın karanlık ilişkilerinin açığa çıkarılması için soruşturmanın genişletilmesi taleplerinin reddi ile sanığın, genel başkanı görevi nedeniyle öldürmeye teşebbüs değil, sadece yaralamadan dolayı cezalandırılması nedeniyle, karar tarafımızdan temyiz edilmiş olup, dosya Yargıtay'dadır.

3- Şişli 1.Sulh Ceza Mahkemesi 2003/1790 E. Süleyman Çelebi'nin telefonla tehdit edilmesi hakkındaki davada sanığa beraat kararı verilmiştir.

4- Şişli 2. Asliye Ceza Mahkemesi 2007/466 E. 1 Mayıs 2007 olayları nedeniyle Genel Başkan Süleyman Çelebi hakkındaki 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa muhalefet davası, beraat ile sonuçlandı.

5- Beyoğlu 2. Sulh Ceza Mahkemesi 2007/729 E. 1 Mayıs 2007 olayları nedeniyle 13.Dönem DİSK Genel Sekreteri Musa Çam hakkında açılan 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa muhalefet davası, beraat ile sonuçlandı.

6- Şişli 9. Asliye Ceza Mahkemesi 2003/1016 E. 1 Mayıs 2003 Tertip Komitesi hakkındaki 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa muhalefet davası, sanıkların beraatı ile sonuçlandı.

7- İstanbul 30. (Şişli 7.) Asliye Ceza Mahkemesi 2009/1666 1 Mayıs 2008 olayları nedeniyle yargılanan DİSK'e bağlı sendikalarımızın yöneticileri ve üyeleri hakkındaki 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa muhalefet davası, sanıkların beraatı ile sonuçlandı.

8- Beyoğlu 2. Ağır Ceza Mahkemesi 2006/44 E. Basın-İş Sendikası Genel Başkanı Derviş Boyoğlu ve yönetim kurulu üyeleri hakkında RESLAN işverenin şikayeti ile açılmış ceza davası sanıkların beraatı ile sonuçlandı.

9- Keşan Sulh Ceza Mahkemesi 2010/85 E. Genel Başkan Süleyman Çelebi ve Genel-İş Trakya Şube Başkanı Alaattin Öztürk aleyhine, TİS töreninde Keşan Kaymakamı'na hakaret ettikleri iddiası ile açılan ceza davası beraat ile sonuçlandı.

10- Bakırköy 31. Asliye Ceza Mahkemesi 2009/44 E. DİSK Yönetim Kurulu Üyesi Alınza Küçükosmanoğlu, Denetim Kurulu Üyesi Mehmet Karagöz ile üye sendikalarımızın yöneticileri Yusuf Çetin, Mevsim Gürlevük, Hakkı Karabulut aleyhine 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa muhalefet davası, sanıkların beraatı ile sonuçlandı.

11- Kadıköy 5.Sulh Ceza Mahkemesi 2010/1409 E. 8 Mart Dünya Kadınlar Günü mitingi nedeniyle tertip komitesi üyeleri aleyhine açılan ceza davası devam etmektedir.

12- İstanbul 19. (Şişli 6.) Sulh Ceza 2011/2567 E. Genel Başkan Süleyman Çelebi'nin telefonla tehdit ve rahatsız edilmesi ile ilgili Cahit Tunçbilek aleyhine açılan ceza davası devam etmektedir.

13- Ankara 19.Asliye Ceza Mahkemesi 2011/509 E. TEKEL işçilerinin Kızılay direnişi nedeniyle içinde Genel Başkan Süleyman Çelebi ve DİSK Yönetim Kurulu üyelerinin de bulunduğu sanıklar hakkındaki 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa muhalefet davası devam etmektedir.

14- Ankara 10.Sulh Ceza Mahkemesi 2008/1147 Müt. TVNET Televizyonu hakkındaki tekezip talebimiz reddedilmiştir.

15- İzmir 9. Sulh Ceza Mahkemesi 2011/1039 E. OLEYİS Genel Başkanı tarafından yapılan şikayet üzerine, Genel Başkan Süleyman Çelebi aleyhine "sendikal hakların kullanılmasının engellenmesi" iddiasıyla açılan davada, Süleyman Çelebi'nin milletvekili seçilmesi nedeniyle yargılamanın durdurulmasına karar verilmiştir.

16- İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı 2007/21214 Sor.No. 1 Mayıs 2007 tarihinde Taksim civarında Gözaltına alınan DİSK ve KESK yöneticileri hakkında TAKİPSİZLİK kararı verilmiştir.

17- Beyoğlu 1.Ağır Ceza Mahkemesi 2008/159 D.İş. 1 Mayıs 2007 Olayları nedeniyle DİSK'in İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na yaptığı 2007/22065 Hız. No.lu şikayetine verilen Kovuşturmaya yer olmadığına dair karara itirazımıza ilişkin red kararı verilmiştir.

18- İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 2008/20905 Hız. 1 Mayıs 2008 olayları öncesinde, İstanbul Valiliği'nin engelleme açıklamaları nedeniyle DİSK ve KESK'in yaptığı suç duyurusu hakkında Kovuşturmaya yer olmadığına karar verildi.

19- İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı 2008/59361 Hız. 1 Mayıs 2008 olayları sonrasında yaşanan hak ihlalleri ile ilgili olarak DİSK ve KESK'in yaptığı suç duyurusu hakkında dosya hakkında suç duyurusu bulunan kişilerin niteliği bakımından ilgili soruşturma birimlerine gönderildi.

a) Başbakan ve ilgili Bakanlar hakkında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının verdiği 2009/341 Soruşturma No., 2009/244 Karar No.lu Kovuşturmaya yer olmadığına karar

verildi. Bu karara Sincan 2. Ağır Ceza Mahkemesinde yapılan itiraz 2009/810 D.İş No.lu karar ile reddedildi.

b) Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 2008/149 Hz. 2008/69 K. No. ile verdiği işlem yapılmaması kararına karşı yaptığımız itirazın, Danıştay 1. Dairesi'nin 2009/684 E., 2009/923 K. No.lu kararı ile reddine karar verilmiştir.

20- İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 2008/94480 Soruşturma No. (Beyoğlu Cumhuriyet Başsavcılığı 2008/9241, 2008/10159 Hzr.) 1 Mayıs 2008 nedeniyle İstanbul Valiliği'nin DİSK ve KESK yöneticileri hakkında yaptığı suç duyurusu üzerine açılan soruşturma dosyasında soruşturma devam etmekte olup, tarafımıza bildirilmiş herhangi bir hukuki sonuç (dava veya takipsizlik kararı) bulunmamaktadır.

21- Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı 2011/646 Hzr. No. 12 Eylül 1980 Askeri Darbesi'nin sorumluları hakkında suç duyurusu. Diğer suç duyuruları ile birleştirilen dosyada, Ankara 12.Ağır Ceza Mahkemesi'nde Kenan Evren, Tahsin Şahinkaya hakkında dava açılmıştır.

22- Beyoğlu Cumhuriyet Başsavcılığı 2009/10755 Soruşturma No. Genel Başkan Süleyman Çelebi 1 Mayıs 2009'a çağrı nedeniyle 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa muhalefet iddiasıyla yapılan soruşturmada Kovuşturmaya yer olmadığına karar verildi.

HUKUK DAVALARI

1- İstanbul 3. Fikri ve Sınai Haklar Mahkemesi 2008/41 E. Anadolu Ajansı'nın Erdal İnönü'nün ölüm ilanında kullanılan fotoğrafın kendilerine ait olduğu ve telif ödenmesi talebiyle DİSK Aleyhine açtığı dava, davanın reddi ile sonuçlandı.

2- Bakırköy 2. İş Mahkemesi 2006/81 E. Gıda-İş Sendikası aleyhine İstanbul Valiliği tarafından açılan kapatma davası, davanın reddi ile sonuçlandı.

3- İstanbul 2.İş Mahkemesi 2007/736 E. Sosyal-İş Sendikası aleyhine Galenos Ecza Deposu tarafından açılan yetki tespitinin iptali davası, davanın reddi ile sonuçlandı.

4- Sincan 1. Asliye (İş) Mahkemesi 2009/714 E. OLEYİS aleyhine Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından açılan kayyum atanması talepli davaya DİSK, müdahil sıfatıyla katılmış olup, dava reddedilmiştir.

5- Sincan 1. Asliye (İş) Mahkemesi 2010/717 OLEYİS aleyhine açtığımız genel kurul iptal davası devam etmektedir.

6- Ankara 17. İş Mahkemesi 2010/1095 E. OLEYİS aleyhine açtığımız aidat alacağı davası devam etmektedir.

7- Ankara 3. Asliye Hukuk Mahkemesi 2010/395 E. OLEYİS'in DİSK aleyhine açtığı manevi tazminat davası devam etmektedir.

8- İstanbul 3.Asliye Hukuk Mahkemesi 2009/543 E. Genç-Sen aleyhine İstanbul Valiliği

tarafından açılan kapatma davasında, Genç-Sen'in faaliyetinin durdurularak kapatılmasına karar verilmiş olup, dosya, kararın temyizi nedeniyle Yargıtay'dadır.

9- Şişli 3. İcra Müdürlüğü 20096/25634 E. OLEYİS aleyhine açtığımız aidat alacağı takibi. Dosya infaz olmuştur.

10- İstanbul 8. İş Mahkemesi 2011/204 E. OLEYİS'in Şişli 3. İcra Müdürlüğü'nün 20096/25634 E. aidat alacağı takibi nedeniyle açtığı menfi tespit davası devam etmektedir.

11- Antalya 2. İş Mahkemesi 2011/423 E. Recep Koç varislerinin DİSK aleyhine açtığı alacak davası devam etmektedir.

12- İstanbul 2. İş Mahkemesi 2011/754 E. Erhan Bilgin'in DİSK aleyhine açtığı alacak davası devam etmektedir.

ULUSLARARASI İLİŞKİLER DAİRESİ ÇALIŞMA RAPORU

2008

21 Şubat 2008 Tuzla tersanelerinde yaşanan iş kazaları ve bölgedeki sendikal faaliyetler hakkında bilgi içeren İngilizce bülten Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu'na (ITUC) gönderildi.

27 Şubat 2008 Almanya Sendikalar Birliği (DGB) temsilcilerinin ve Alman akademisyenlerin oluşturduğu heyet İstanbul Tuzla'da oturma eylemine katılarak temaslarda bulundu.

29 Şubat 2008 Alman Sendikalar Birliği (DGB) Bilim Enstitüsü'nün (KOWA) Türkiye'deki ETUC üyesi konfederasyonlarla birlikte düzenlediği eğitim semineri Ankara'da gerçekleşti.

22-23 Mart 2008 "Kapitalizm Kısacında Su" başlıklı Uluslararası Konferans, Kamu Hizmetleri Enternasyonal (PSI) temsilcisi David Boys'un katılımıyla Yıldız Teknik Üniversitesi'nde düzenlendi.

3 Nisan 2008 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, Almanya DGB Genel Başkanı Micheal Sommer, Türk-İş, Hak-İş ve KESK genel başkanları Ankara'da Almanya ve Türkiye sendikaları arasındaki işbirliği hakkında bir basın açıklaması düzeledi.

3 Nisan 2008 Hollanda FNV Gençlik Kolları, konfederasyonumuzu ziyaret ederek Genel Sekreter Tayfun Görgün ile görüştü.

4 Nisan 2008 Almanya DGB Genel Başkanı Micheal Sommer, Nakliyat-İş'in Arçelik Direnişi'ni ziyaret etti.

7-10 Nisan 2008 İsveç TCO ve LO Konfederasyonları'nın Türkiye'deki ETUC üyesi konfederasyonlarla birlikte yürüttüğü faaliyet kapsamında, Ankara'da "İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği" ve "Cinsiyet Ayrımcılığı" semineri düzenlendi.

8 Nisan 2008 Brüksel'de gerçekleşen ETUC Gençlik Komitesi toplantısına Uluslararası İlişkiler Daire Müdürü ve Komite üyesi Kıvanç Eliaçık katıldı.

8 Nisan 2008 Hollanda FNV ve Norveç LO temsilcilerinden oluşan heyet DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret etti.

11 Nisan 2008 ITUC Sendika Hakları Direktörü Janek Kuczkiewicz'in vefatı nedeniyle taziye mesajı yayımlandı.

17 Nisan 2008 Avusturya Sendikalar Birliği ve İşçi Odası heyetleri DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret etti.

27 Nisan 2008 ETUC İşçiler Bir Arada Pilotaj Komitesi toplantısı ETUC Genel Sekreter Yardımcısı Joel Decallion'un katılımıyla İstanbul'da gerçekleşti

29 Nisan 2008 ILO Çalışma Standartları Direktörü Cleopatra Dombia-Henry başkanlığındaki heyet Ankara'da Sosyal-İş Genel Merkezi'nde DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ile görüştü.

1 Mayıs 2008 Avrupa Parlamentosu Milletvekili Georgios Toussas DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret etti.

1 Mayıs 2008 DİSK Genel Merkezi'ne yönelik saldırılar ITUC ve ETUC'a iletili.

7-8-9 Mayıs 2008 İtalyan CISL Konfederasyonu İSCOS Enstitüsü, DİSK, TÜRK-İŞ, HAK-İŞ ve KESK tarafından düzenlenen "Fırsat Eşitliği" toplantısı Bulgaristan'ın Sofya kentinde yapıldı.

29 Mayıs 2008 Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık, Ankara'da gerçekleşen ETUC İşçiler Bir Arada Yürütme Komitesi toplantısına katıldı.

31 Mayıs 2008 DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi İsveç LO Kongresi'ne katıldı.

04 Haziran 2008 Küba Büyükelçisi Ernesto Gomez Abascal Genel Merkezimizi ziyaret ederek Genel Sekreter Tayfun Görgün ile görüştü.

06 Haziran 2008 Sendika yasalarının değiştirilmesine ilişkin sözler tutulmadığı için DİSK, ILO Konferansı'na katılan resmi heyetten çekildi.

21 Haziran 2008 Genel Başkan Süleyman Çelebi, Hollanda Türkiyeli İşçiler Birliği'ni ve FNV Genel Merkezi'ni ziyaret etti.

26 Haziran 2008 Kuzey Kıbrıs Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Talat, DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret etti.

11 Temmuz 2008 Ankara'da gerçekleşen ETUC İşçiler Bir Arada Eğitimciler Toplantısı'na konfederasyonumuz adına Lastik-İş Sendikası'ndan Üzeyir Ataman katıldı.

17 Temmuz 2008 İngiltere Sendikalar Konfederasyonu'na (TUC) 2 günlük genel grev dolayısıyla dayanışma mesajı gönderildi.

24 Temmuz 2008 Güney Kore'de KCTU yöneticilerinin tutuklanması Taksim Meydanı'nda düzenlenen bir basın açıklamasıyla protesto edildi. Konu hakkında hazırlanan bülten KCTU ve ITUC'a gönderildi.

8-9 Ağustos 2008 Barışarock Festivali kapsamında ABD Ses Teknisyenleri Sendikası temsilcisi Alan Berny ve İngiltere Öğrenci Sendikası temsilcisi Robert Owen'in katılımıyla bir panel düzenlendi.

12 Ağustos 2008 Genel Başkan Süleyman Çelebi, Rusya İşçi Sendikaları Federasyonu (FNPR) ve Gürcistan İşçi Sendikaları Konfederasyonu'na (GTUC) gönderdiği mesajla iki ülke sendikalarına barış çağrısı yaptı.

14 Ağustos 2008 Dr. Irene Schlör'ün katılımıyla, DİSK Genel Merkezi'nde "Türkiye ve Almanya'daki İşçilerin Yaşamları ve Sendikalarla İlişkileri" başlıklı bir panel düzenlendi

15 Ağustos 2008 Alman Yeşiller Partisi Gençlik Kolu DİSK Genel Merkezini ziyaret ederek Genel Sekreter Tayfun Görgün ile görüştü.

25 Ağustos -1 Eylül 2008 “İş Sağlığı ve Güvenliği ve Cinsiyet Ayrımcılığı” konulu seminer İsveç’te TCO, LO, DİSK, Türk-İş, Hak-İş ve KESK tarafından düzenlendi.

4 Eylül 2008 Uluslararası İlişkiler Daire Müdürü Kıvanç Eliaçık Ankara’da düzenlenen ETUC İşçiler Bir Arada Yürütme Komitesi toplantısına katıldı.

5 Eylül 2008 Almanya Sosyal Demokrat Partisi Milletvekili ve Türk- Alman Parlamento Grubu Üyesi Dr. Gert Andres DİSK’i ziyaret ederek Genel Sekreter Tayfun Görgün ile görüştü.

17-21 Eylül 2008 5. Avrupa Sosyal Forumu, İsveç’in Malmö kentinde gerçekleşti. Kapanış konuşmasını Süleyman Çelebi’nin yaptığı Forum’a, Genel Başkan Yardımcımız İsmail Yurtseven, Genel-İş Genel Başkanı Erol Ekici ve Uluslararası İlişkiler Daire Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

24 Eylül 2008 İstanbul İş Mahkemesi’nde görülen Genç-Sen kapatma davasına Hollanda FNV Gençlik Kolları katıldı.

24 Eylül 2008 İsveç LO Kadın Komisyonu DİSK Genel Merkezi’ni ziyaret etti.

8 Ekim 2008 Uluslararası İlişkiler Daire Müdürü Kıvanç Eliaçık Ankara’da düzenlenen ETUC İşçiler Bir Arada Yürütme Komitesi toplantısına katıldı.

13 Ekim 2008 FES Derneği tarafından İstanbul’da düzenlenen “Türkiye’nin AB Üyeliği; Sendikal Alanda Çalışma ve Uluslararası Dayanışma Fırsatı” konulu toplantıya Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

21-22 Ekim 2008 ETUC ve Türkiye’deki 4 üye Konfederasyonun birlikte başlattıkları “İşçiler Bir Arada” projesi açılış konferansı Ankara’da gerçekleşti.

27 Ekim 2008 Genel Başkan Süleyman Çelebi İstanbul’da Avrupa Parlamentosu Sosyal-ist Grup ile görüştü.

28 Ekim 2008 ABD AFL-CIO Konfederasyonu heyeti DİSK Genel Merkezi’ni ziyaret etti.

30 Ekim 2008 ILO tarafından Brüksel’de düzenlenen “Asgari Ücret” seminerine Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

19 Kasım 2008 Uluslararası İlişkiler Daire Müdürü Kıvanç Eliaçık Ankara’da düzenlenen ETUC İşçiler Bir Arada Yürütme Komitesi toplantısına katıldı.

26 Kasım 2008 DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, Avrupa Parlamentosu Türkiye Rapor-törü Ria Oomen-Ruijten ile görüşerek sendikal hak ihlalleri hakkında bilgi verdi.

2 Aralık 2008 Genel Başkan Süleyman Çelebi, ETUC Genel Sekreteri John Monks ile Ankara’da görüştü

3 Aralık 2008 Sendikalara yönelik mali denetim hakkında bilgi notu ILO, ITUC ve ETUC’a iletili.

4-6 Aralık 2008 ETUC İşçiler Bir Arada eğitim semineri DISK üyelerinin katılımıyla İzmir'de düzenlendi.

8 Aralık 2008 Uluslararası İlişkiler Daire Müdürü Kıvanç Eliaçık Ankara'da düzenlenen ETUC İşçiler Bir Arada Yürütme Komitesi toplantısına katıldı.

15 Aralık 2008 Türk Kızılay Derneği'ndeki sendikal hak ihlalleri Uluslararası Kızıl Haç'a ve Kamu Hizmetleri Enternasyonalı PSI'a iletili.

16 Aralık 2008 ETUC Avrupa Eylem Günü kapsamında Kadıköy'de bir basın açıklaması düzenlendi.

18-20 Aralık 2008 İşçiler Bir Arada eğitim semineri DISK, Hak-İş, İngiltere TUC ve İsveç LO heyetlerinin katılımıyla DISK'in koordinatörlüğünde İstanbul'da gerçekleşti.

20 Aralık 2008 İsveç LO Eğitim Dairesi Müdürü Bjorn Arnoldsson'un katılımıyla Türk Kızılay Derneği'ndeki sendikal baskılara ilişkin basın açıklaması yapıldı.

2009

14 Ocak 2009 Uluslararası İlişkiler Daire Müdürü Kıvanç Eliaçık Ankara'da düzenlenen ETUC İşçiler Birarada Yürütme Komitesi toplantısına katıldı.

14 Ocak 2009 Genel Başkan Süleyman Çelebi, Avrupa Sendikaları'nı Filistin için acil eyleme çağıran bir açıklama yayımlandı.

15 Ocak 2009 Taksim Meydanı'nın 1 Mayıs gösterilerini açılması için uluslararası kampanya başlatıldı.

23 Ocak 2009 ITUC'un ITF ve Ürdün Sendikalar Konfederasyonu ile birlikte düzenlediği Filistin Yardım Kampanyası hakkında kamuoyuna bilgi verildi.

29 Ocak 2009 İtalyan CGIL, CSIL ve UIL Sendikaları'na Genel Grev dayanışma mesajı gönderildi.

3 Şubat 2009 ETUC ve Business Europe tarafından düzenlenen "Sosyal Tarafların Avrupa Sosyal Diyaloguna Katılımı" başlıklı toplantı Ankara'da gerçekleşti.

5 Şubat 2009 DISK web sitesi, DISK tarihi, basın açıklamaları ve Türkiye'den sendika haberlerini içeren İngilizce yayınlarına başladı.

9-13 Şubat 2009 Portekiz'in Lizbon şehrinde yapılan ILO 8. Avrupa Bölgesel toplantısına Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

13 Şubat 2009 Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu'nun kuruluşu ve Dünya Su Forumu'na karşı etkinliklerin duyurusunu içeren bülten ITUC, ETUC ve ETUC üyesi sendikalara iletili.

18 Şubat 2009 Uluslararası İlişkiler Daire Müdürü Kıvanç Eliaçık Ankara'da düzenlenen ETUC İşçiler Birarada Yürütme Komitesi toplantısına katıldı.

5 Mart 2009 İngiliz Sendikalar Konfederasyonu TUC tarafından düzenlenen “ILO Sözleşmeleri ve Türkiye” konulu toplantıya Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

9 Mart 2009 ITUC Kadın Komitesi'nin 8 Mart mesajı kamuoyu ile paylaşıldı.

16 Mart 2009 5. Dünya Su Forumu, Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu tarafından İstanbul'da düzenlenen bir açıklamayla protesto edildi.

25 Mart 2009 Uluslararası İlişkiler Daire Müdürü Kıvanç Eliaçık Ankara'da düzenlenen ETUC İşçiler Bir Arada Yürütme Komitesi toplantısına katıldı.

22 Nisan 2009 İstanbul'da ETUC tarafından düzenlenen Avrupa Akdeniz Sendika Forumu toplantısına Genel Sekreter Tayfun Görgün ve Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

27 Nisan 2009 ITUC Genel Sekreteri Sharan Burrow Başbakan'a gönderdiği mektupta 1 Mayıs'ta Taksim yasağının kaldırılmasını ve göstericileri şiddet uygulanmamasını istedi.

1 Nisan 2009 Avrupa Parlamentosu Sosyalist, Sol ve Yeşiller grubundan milletvekilleri Taksim'in 1 Mayıs kutlamalarına açılması talebiyle bir açıklama yayınladılar.

26 Nisan 2009 Labour Start websitesi Taksim Meydanı'nın 1 Mayıs gösterilerine açılması talebiyle 5 dilde imza kampanyası başlattı.

27 Nisan 2009 AB Türkiye Karma İstişare Komitesi Eş-Başkanı Sandy Boyle DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret etti.

29 Nisan 2009 ITUC ve Protection International'in ile birlikte hazırladığı Türkiye'de sendikal hak ihlallerini anlatan “Yaşamak Bir Ağaç Gibi” filminin galası Brüksel'de gerçekleşti.

30 Nisan 2009 Uluslararası delegasyonun katılımıyla 1 Mayıs basın toplantısı düzenlendi.

1 Mayıs 2009 Yaklaşık 150 kişilik bir uluslararası heyet DİSK korteji içinde Taksim Meydanı'na yürüdü.

2 Mayıs 2009 Almanya IG Metall ve NGG heyetleri DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret etti.

3 Mayıs 2009 Uluslararası delegasyonun katılımıyla düzenlenen 1 Mayıs değerlendirme toplantısına DİSK Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı katıldı.

7 Mayıs 2009 Uluslararası İlişkiler Daire Müdürü Kıvanç Eliaçık Ankara'da düzenlenen ETUC İşçiler Bir Arada Yürütme Komitesi toplantısına katıldı.

12-13 Mayıs 2009 Genel Başkan Süleyman Çelebi Hollanda FNV Kongresi'ne katıldı.

15 Mayıs 2009 ETUC'un ekonomik krize karşı “Avrupa Eylem Günü” çerçevesinde, Konfederasyonumuz, İstanbul'da bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

3 Haziran-19 Haziran 2009 98. ILO Konferansı Cenevre'de toplandı. Konferansa DİSK

Genel Başkanı Süleyman Çelebi, Tekstil İşçileri Sendikası Genel Başkanı Rıdvan Budak, Yönetim Kurulu Üyemiz ve Tekstil İşçileri Sendikası Genel Başkan Yardımcısı Muzaffer Subaşı, Tümka-İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Yılmaz ve Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı. Türkiye Aplikasyon Komitesi gündemine alındı.

6 Haziran 2009 Avrupa Sosyal Forumu Hazırlık Toplantısı İstanbul'da gerçekleşti.

11 Haziran 2009 Genel Başkan Süleyman Çelebi Türkiye'nin 98. ILO Konferansı nedeniyle bir basın açıklaması yayınladı.

14 Haziran 2009 Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık, FES Derneği tarafından düzenlenen çalışma ziyareti kapsamında Almanya'da DGB Genel Merkezi ve Belçika'da ITUC ve EFFAT Genel Merkezleri'ni ziyaret etti.

19 Haziran 2009 Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık Viyana'da düzenlenen Avrupa Sosyal Forumu Hazırlık Toplantısı'na katıldı.

20-21 Haziran 2009 Genel Sekreter Tayfun Görgün Heinrich Böll Derneği tarafından düzenlenen "Yeşil Ekonomi Konferansı"na katılarak bir sunum yaptı.

1 Temmuz 2009 Genel Sekreter Tayfun Görgün ILO Avrupa ve Merkez Asya Bölge Direktörü Petra Ulshoefer ile Ankara'da görüştü.

25 Eylül 2009 Avrupa Sosyal Forumu hazırlık toplantısı Diyarbakır'da gerçekleşti.

26-30 Eylül 2009 Genel Sekreter Tayfun Görgün Diyarbakır'da düzenlenen Mezopotamya Sosyal Forumu'na katıldı.

2 Ekim 2009 ITUC Genel Sekreteri Guy Ryder'ın katılımı ile İstanbul'da Özel İstihdam Bürolarına Karşı Küresel Sendikalar Buluşması gerçekleşti.

2 Ekim 2009 Genel Başkan Süleyman Çelebi IMF, ILO ve ICESK Genel Sekreteri ile buluştu.

3 Ekim 2009 Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu Genel Sekreteri Jyrky Raina'nın katılımıyla "Memleketimden IMF Manzaraları" İstanbul'da semineri düzenlendi.

7 Ekim 2009 DİSK Korteji Taksim Meydanı'nda IMF Zirvesi'ne karşı gerçekleşen basın açıklamasına "Shut Down IMF & WB, Another World is Possible" pankartıyla katıldı.

8 Ekim 2009 Uluslararası İlişkiler Daire Müdürü Kıvanç Eliaçık Ankara'da gerçekleşen ETUC İşçiler Bir Arada Yürütme Komitesi toplantısına katıldı.

8 Ekim 2009 İngiltere TUC, İtalya CGIL, CISL ve UIL sendikaları DİSK Ankara Bölge Temsilciliği'ni ziyaret ettiler.

10 Ekim 2009 Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık Ankara'da düzenlenen İşçiler Bir Arada Eğitim Semineri'ne katıldı.

19-24 Ekim 2009 DİSK Genel Başkan Yardımcısı İsmail Yurtseven ve DİSK Yönetim Kurulu Üyesi Celal Ovat, Antalya'da düzenlenen İşçiler Bir Arada eğitim seminerine katıldı.

19 Kasım 2009 Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık Brüksel'de gerçekleşen ETUC Genişletilmiş Yürütme Kurulu toplantısına katıldı.

2-6 Aralık 2009 İşçiler Bir Arada eğitim semineri İsveç'in Stockholm kentinde DİSK'in koordinatörlüğünde düzenlendi.

4 Aralık 2009 DİSK Gaziantep Bölge Temsilcisi Nihat Bencan İsveç LO Genel Başkanı Wanja Lundy Wedin ile Stokholm'de bir görüşme gerçekleştirdi.

7-11 Aralık 2009 ETUC İşçiler Bir Arada eğitim semineri Belçika'nın Brüksel kentinde DİSK'in katılımıyla gerçekleşti.

10 Aralık 2009 Belçika Antwerp Limanı'nda örgütlü FGTB, CSC ve ACLSV taşımacılık sendikaları bir basın açıklaması yaparak Nakliyat -İş yöneticilerinin tutuklanmasını protesto ettiler.

2010

11-15 Ocak 2010 ETUC İşçiler Bir Arada eğitim semineri Roma'da gerçekleşti.

11-15 Ocak 2010 ETUC İşçiler Bir Arada eğitim semineri Londra'da gerçekleşti.

15 Ocak 2010 Genel Başkan Süleyman Çelebi, FES Derneği tarafından Boğaziçi Üniversitesi'nde düzenlenen panele katıldı.

17 Ocak 2010 Avrupa Tekstil İşçileri Federasyonu Genel Sekreteri Patrick Itshert ve Avrupa Taşımacılık Federasyonu Genel Sekreteri Eduardo Chagas İstanbul'da düzenlenen sendikal haklar nöbetine katılarak birer konuşma yaptı.

25-29 Ocak 2010 ETUC İşçiler Bir Arada eğitim semineri DİSK'in koordinatörlüğünde İzmir'de gerçekleşti.

27 Ocak 2010 Belçika ve İsveç sendika temsilcilerinden oluşan heyet KENT AŞ Direnişi'ni ziyaret etti.

31 Ocak 2010 Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık Berlin'de gerçekleşen Avrupa Sosyal Forumu Hazırlık Toplantısı'na katıldı.

9 Şubat 2010 Ankara'da yapılan ETUC İşçiler Bir Arada toplantısına Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

3 Mart 2010 Genel Sekreter Tayfun Görgün, ASF hazırlık toplantısına katıldı.

4 Mart 2010 ITUC Genel Başkan Vekili Luc Cortebeck, IOE Temsilcisi Ed Potter ve ILO Çalışma Standartları Direktörü Cleopatra Dombia-Henry'den oluşan "ILO Üst Düzey Heyeti" Konfederasyonumuzu Genel-İş Genel Merkezi'nde ziyaret etti. Ziyarete Genel Başkanımız Süleyman Çelebi, Başkan Yardımcıları İsmail Yurtseven, Ali Cancı ve Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

8 Mart 2010 Genel Sekreter Tayfun Görgün, Ankara'da Küba Büyükelçiliği'ni ziyaret ederek büyükelçi Ernesto Gomez Abascal'ı 1 Mayıs'a davet etti.

9-10 Mart 2010 Brüksel'de düzenlenen ETUC Gençlik Komitesi toplantısına Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

13 Mart 2010 Avrupa Sosyal Forumu hazırlıklarını duyurmak için İstanbul'da bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

17-21 Mart 2010 Selanik'te düzenlenen Yunanistan GSEE Kongresi'ne DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

21 Mart 2010 Genel Başkan Süleyman Çelebi, DİSK Avrupa Bölge Temsilcisi Yücel Top ve Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık, ETUC Genel Sekreteri John Monks ile İstanbul'da görüştü.

22-23 Mart 2010 ETUC İşçiler Bir Arada projesi kapanış konferansı İstanbul düzenlendi.

23 Mart 2010 Genel Başkan Süleyman Çelebi, UNI Europe Genel Sekreteri Bernadette Segol ile İstanbul'da bir araya geldi.

1 Nisan 2010 İşçiler Bir Arada kapsamında 6 eğitim broşürü 8 dilde yayımlandı.

14 Nisan 2010 Ankara'da yapılan ETUC İşçiler Bir Arada toplantısına Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

4 Mayıs 2010 Alman gazeteci ve televizyonculardan oluşan 20 kişilik bir heyet Konfederasyonumuzu ziyaret ederek, Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı ile görüştü.

5-8 Mayıs 2010 Genel Başkanı Süleyman Çelebi, İtalya'da gerçekleşen CGIL 16. Genel Kurulu'na katıldı.

12 Mayıs 2010 Almanya Federal Parlamento Milletvekili Ottmar Schreiner Konfederasyonumuzu ziyaret etti.

19-21 Mayıs 2010 TCO tarafından İsveç'te düzenlenen sendikal haklar konulu toplantıya Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı katıldı.

1 Haziran 2010 Türkiye ILO ilişkilerini ve Türkiye'deki sendikal hak ihlallerini içeren İngilizce bir kitapçık yayınlandı.

2-18 Haziran 2010 ILO Konferansı'na Genel Başkan Süleyman Çelebi, Yönetim Kurulu Üyesi Muzaffer Subaşı, Tekstil İşçileri Sendikası Genel Başkanı Rıdvan Budak, Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve Tümka-İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Yılmaz katıldı. Gaye Yılmaz ve Eyüp Özer heyete danışman olarak heyete eşlik etti.

5 Haziran 2010 Cenevre'de 2010 ILO Konferansı'na ilişkin bir basın toplantısı düzenlendi.

6-8 Haziran 2010 FES Derneği tarafından düzenlenen "Avrupa'da Demokrasi ve Toplum" başlıklı uluslararası konferansa Genel Sekreter Tayfun Görgün katıldı.

8 Haziran 2010 Avrupa ve Bağımsız Devletler Topluluğu Bölgesel Gözden Geçirme Toplantısı'na Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı katıldı.

24 Haziran 2010 Avrupa Sosyal Forumu bileşenleri DİSK Genel Merkezi'nde toplandı.

1 Temmuz 2010 6. Avrupa Sosyal Forumu İstanbul'da başladı. Sendikal Haklar, Krize Meydan Okumak, Avrupa'da İşçi Mücadeleleri, Krizden Çıkış Yolları, Kriz Sonrası Sosyal Politikalar, Ekonomik Krizin Kadınlar Üzerindeki Etkileri, Ekolojik Ve Sosyal Kriz, Emekli Ayılıklarına Yönelik Saldırıyı Durdurun, Sosyal Politikalar, İşçi Sınıfı ve Sendikalar, Avrupa, Kriz ve İşçi Katılımı konulu seminerler düzenlendi.

2 Temmuz 2010 ASF kapsamında İTÜ Maçka Kampüsü'nde ETUC Genel Sekreter Yardımcısı Joel Decallion ve Genel Başkan Süleyman Çelebi'nin de katılımıyla "Avrupa, Kriz ve İşçi Katılımı" başlıklı toplantı düzenlendi.

3 Temmuz 2010 "Avrupa Çapında Krize Karşı Yürüyüş" İstanbul'da gerçekleşti.

5 Temmuz 2010 ETUC İşçiler Bir Arada nihai raporu yayımlandı.

18 Ağustos 2010 ILO Türkiye Direktörü Gülay Aslantepe DİSK'i ziyaret etti.

15 Eylül 2010 Bulgaristan CİTUB'a Genel Başkan Dr. Zhelyazko Hristov'un vefatı üzerine taziye mesajı gönderildi.

4-7 Ekim 2010 Avusturya ve Macaristan sendikaları heyeti İstanbul ve Kocaeli bölgelerinde sendikalarımızı ve işyeri temsilciliklerini ziyaret etti. Heyet ayrıca MUTAŞ ve UPS direnişlerine dayanışma eylemlerine katıldı.

12 Ekim 2010 Avrupa Asker Sendikaları Birliği'nin ETUC'a üyelik başvurusu hakkında basın açıklaması yapıldı.

18 Ekim 2010 Temizlik işçisi Türkan Albayrak'ın İstanbul Paşabahçe Hastanesi'nde sürdürdüğü direniş hakkındaki bülten ETUC ve PSI'a ulaştırıldı.

1-2 Kasım 2010 Avrupa Parlamentosu Yeşiller Grubu tarafından İstanbul'da düzenlenen "Avrupa'daki Türkiye" sempozyumuna Genel Başkan Süleyman Çelebi ve Genel Sekreter Tayfun Görgün katıldı.

5 Kasım 2010 Berlin'de düzenlenen ETUC Netlex Konferansı'na Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

11 Kasım 2010 "Fransa'da Emeklilik Yasası" konulu bilgilendirme toplantısı DİSK Genel Merkezi'nde, yapıldı. Toplantıda Galatasaray Üniversitesi'nden Mutlucan Şahan ve ASF Koordinatörü Eyup Özer birer sunum yaptı.

12 Kasım 2010 İstanbul Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler bölümü tarafından düzenlenen "Sendikacılık ve Türkiye" konulu söyleşiye Genel Başkan Süleyman Çelebi katıldı.

22-25 Kasım 2010 "Clean Clothes Campaign" tarafından Gönen Kemal Türkler Tesisleri'nde düzenlenen Uluslararası Sempozyuma Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık ve Araştırma Dairesi Müdürü Serkan Öngel katıldı.

26 Kasım 2010 Filipinler KMU (1 Mayıs Hareketi) Sendikası DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret ederek Genel Sekreter Tayfun Görgün ile görüştü.

27 Kasım 2010 Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık ve Uluslararası İlişkiler Uzmanı Zeynep Ekin Aklar, Avrupa Komisyonu İnsan Hakları Komisyoneri Thomas Hammarberg ile görüştü.

2 Aralık 2010 Kemal Türkler Cinayeti davası hakkında hazırlanan bülten ITUC ve ETUC'a iletili.

7 Aralık 2010 UNI Europe ve Eurociett tarafından İstanbul'da "Özel İstihdam Büroları" konulu bir konferans düzenlendi. Konferansa Sosyal-İş Genel Sekreteri Celal Uyar ve Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

11 Aralık 2010 Avrupa Birliği Genel Sekreterliği tarafından İstanbul'da düzenlenen "Sivil Toplum, Gençlik, Yerel Yönetimler ve AB Üyeliği" konulu toplantıya Uluslararası İlişkiler Daire Müdürü Kıvanç Eliaçık ve Uluslararası İlişkiler Uzmanı Zeynep Ekin Aklar katıldı.

13 Aralık 2010 Türkiye'de ILO Sözleşmeleri'nin ihlaline ilişkin basın açıklaması yapıldı.

15 Aralık 2010 Brüksel'de düzenlenen ETUC Gençlik Komitesi toplantısına Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı. Genç-Sen üyelerine yönelik polis şiddeti toplantıda gündeme alındı.

16 Aralık 2010 Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık Avrupa Parlamentosu'nu ziyaret ederek, milletvekilleri Nikolaos Chountis ve Marie-Christine Vergiat Türkiye'deki sendikal hak ihlalleri hakkında bilgi verdi.

18 Aralık 2010 Marmara Üniversitesi ve Alman DGB tarafından düzenlenen "Sürdürülebilir İş Yaşam Kalitesi" konferansına Genel Sekreter Tayfun Görgün ve Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

27 Aralık 2010 DİSK üyelerinin Otağ-ı Hümayun önünde uğradıkları saldırıya ilişkin bülten ITUC, ETUC ve ETUC üyesi sendikalara iletili.

2011

30 Ocak 2011 Genel Başkan Süleyman Çelebi EDP tarafından İstanbul'da düzenlenen Kıbrıs Sempozyumu'na konuşmacı olarak katıldı. Güney Kıbrıs PEO Yönetim Kurulu Üyesi Stavros Tombazos ile bir görüşme gerçekleştirildi.

11 Ocak 2011 Fair Labour (Adil Çalışma Örgütü) tarafından düzenlenen toplantıya Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

14 Ocak 2011 Tunus Büyükelçiliği'ne protesto Tunus UGTT'ye dayanışma mesajı gönderildi.

20-21 Ocak 2011 ILO tarafından Brüksel'de düzenlenen "İş Dünyasında Eşitsizlikler: Krizin Etkileri" konulu seminere Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

26 Ocak 2011 Brezilya CUT, İsviçre SGB, Macaristan LİGA, İtalya CGIL Genel Sekreterleri Başbakan'a gönderdikleri mektuplarda Türkiye'deki sendikal hak ihlallerini kınadılar.

29 Ocak 2011 Sosyalist Enternasyonal heyetiyle Türkiye'deki sendikal hak ihlalleri konulu bir görüşme gerçekleştirildi.

1 Şubat 2011 ITUC Genel Sekreteri Sharan Burrow'un Mısır'daki gelişmelere ilişkin açıklaması kamuoyuyla paylaşıldı.

2 Şubat 2011 Sendika yasalarının ILO sözleşmelerine uygun olarak değiştirilmesi için uluslararası bir kampanya başlatıldı. Kampanya kapsamında 80 ülkeden 5000'e yakın imza toplandı.

2 Şubat 2011 Venezüella Büyükelçiliği tarafından düzenlenen Dostluk ve Dayanışma Buluşmasına DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi katıldı.

2 Şubat 2011 Labour Start web sitesi Türkiye'de sendikal hakların ILO sözleşmelerine uygun hale getirilmesi için 8 farklı dilde imza kampanyası başlattı.

9 Şubat 2011 ITUC Genel Sekreteri Sharan Burrow, Torba Yasa'daki düzenlemeler hakkında Başbakan'a bir protesto mektubu gönderdi

16 Şubat 2011 'Ortadoğu'da Toplumsal Olaylar ve Sendikalar' başlıklı toplantı Doç. Dr. Yüksel Taşkın ve Yrd. Doç. Dr. Erhan Keleşoğlu'nun katılımıyla DİSK Genel Merkezi'nde gerçekleşti.

16 Şubat 2011 Küresel Eylemi Günü kapsamında Meksika Devlet Başkanı'na ve Büyükelçiliği'ne Meksika'daki sendikal hak ihlallerini kınayan bir mektup gönderildi.

20 Şubat 2011 Türkiye İşçi Sınıfı üzerine yaptığı araştırmalarla tanınan Donald Quartet için ailesine ve Binghamton Üniversitesi'ne taziye mesajı gönderildi.

25 Şubat 2011 Ankara'da gerçekleşen ITUC/PERC Gençlik Komitesi toplantısına Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü ve ETUC Gençlik Komitesi Üyesi Kıvanç Eliaçık katıldı.

1 Mart 2011 Alman milletvekillerinden oluşan bir heyet DİSK Yönetim Kurulu'nu ziyaret etti.

1 Mart 2011 Kıbrıs Dev-İş'e grev dayanışma mesajı gönderildi.

8-9 Mart 2011 Gıda İşçileri Enternasyonalı tarafından İstanbul'da düzenlenen "Gıda Sektöründeki Çokuluslu Şirketler ve İşçilere Etkileri" konulu toplantıya Yönetim Kurulu üyemiz ve Gıda-İş Genel Başkanı Celal Ovat katıldı.

10 Mart 2011 Bask LAB Sendikası Uluslararası İlişkiler Sekreteri ve Uluslararası Metal İşçileri Enternasyonalı Genel Sekreteri Igor Urrutikoetxea DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret etti.

24 Mart 2011 Avrupa Komisyonu Türkiye Delegasyonu "Yıllık İlerleme Raporu" ile ilgili olarak Konfederasyonumuzu ziyaret etti.

29 Mart 2011 Uluslararası Af Örgütü heyeti DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret etti. Uluslararası Sendika İlişkileri Koordinatörü Sean Enright örgütün sendikal haklar ilişkin kampanyaları hakkında bilgi verdi.

6-9 Nisan 2011 Atina'da düzenlenen WFTU (Dünya Sendikalar Federasyonu) kongresine Yönetim Kurulu Üyesi Ali Rıza Küçükosmanoğlu ve Kıvanç Eliaçık katıldı.

8 Nisan 2011 Yunanistan GSEE Genel Merkezi ziyaret edildi.

9 Nisan 2011 Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık WFTU Gençlik Toplantısı'na katıldı.

27 Nisan 2011 Belçika Leuven Üniversitesi'nde "Türkiye'de Sendikal Hak İhlalleri Konulu" panel ve film gösterimi düzenlendi

28 Nisan 2011 DİSK Ankara Bölge Temsilcisi Kani Beko Şili Büyükelçiliği'ni ziyaret etti.

29-30 Nisan 2011 Konfederasyonumuz, İstanbul'da gerçekleşen Filistin Gençlik Ağı Buluşması'na destek oldu.

31 Nisan 2011 Uluslararası Af Örgütü "Türkiye'de İşçi ve Kamu Emekçilerinin Hakları Tanınmıyor" kampanyası DİSK, Genel-İş ve Sosyal-İş'in katılımıyla başladı.

1 Mayıs 2011 Avrupa ve Orta Doğu'dan çok sayıda sendikacı Taksim'deki 1 Mayıs kutlamalarına katıldı.

3 Mayıs 2011 Fransız Çalışma Koşullarını Ajansı (ANACT) , DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret ederek Genel Başkan Yardımcısı Ali Canci ile görüştü.

9-13 Mayıs 2011 İstanbul'da düzenlenen BM 4. En Az Gelişmiş Ülkeler Konferansı'na ITUC heyetinin katılımı DİSK tarafından koordine edildi.

10 Mayıs 2011 Togo, Gana, Sierra Leone, Malavi ve Nepal sendikalarının temsilcilerinden oluşan bir heyet DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret etti.

11 Mayıs 2011 ITUC Kalkınma ve Eğitim Direktörü Mamadou Diallo DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret etti.

12 Mayıs 2011 LabourStart Dayanışma Konferansı hazırlık toplantısı İstanbul'da gerçekleşti.

16-19 Mayıs 2011 ETUC 12. Olağan Kurulu Atina'da düzenlendi. DİSK, Genel Kurul'a, Genel Sekreteri Tayfun Görgün, Avrupa Temsilcisi Yücel Top, Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık'tan oluşan bir delegasyon ile katıldı. TÜMKA-İŞ Sendikamızdan Ergün Tavşanoğlu ve İhsan Yurtman Kongre'ye gözlemci olarak katıldılar.

17 Mayıs 2011 ITUC tarafından Azerbaycan'da düzenlenen "İnsan Kaçakçılığı ve Yasadışı Göç" seminare Avrupa Temsilcisi Yücel Top katıldı.

28 Mayıs 2011 100. ILO Konferans programı ve DİSK etkinlikleri hakkında basın açıklaması yapıldı.

1-17 Haziran 2011 Cenevre’de düzenlenen 100. ILO Konferansı’na Genel Sekreter Tayfun Görgün, Tümka-İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Yılmaz, Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık ve Uluslararası İlişkiler Uzmanı Zeynep Ekin Aklar katıldı. Türkiye, Konferans’ta Aplikasyon Komitesi gündemine alındı.

7 Haziran 2011 Türkiye’nin ILO Konferansı’nda Aplikasyon Komitesi’ne alınmasına ilişkin basın açıklaması yapıldı.

10 Haziran 2011 DİSK heyeti, Cenevre’de düzenlenen ITUC Yıllık Sendikal Hak İhlalleri Raporu tanıtım etkinliğine katıldı.

14 Haziran 2011 Brüksel’de gerçekleşen ETUC Gençlik Komitesi toplantısına Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü ve Komite üyesi Kıvanç Eliaçık katıldı.

16 Haziran 2011 ILO’nun kabul ettiği “Ev İşçileri Sözleşmesi” hakkında basın açıklaması yayınlandı.

19 Haziran 2011 Genel Sekreter Tayfun Görgün WFTU Genel Sekreteri Yorgos Mavrikos ile İstanbul’da görüştü. Görüşmede WFTU faaliyetleri ve Orta Doğu’daki gelişmeler değerlendirildi.

20-21 Haziran 2011 Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık Hollanda Çalışma Bakanlığı ve Hollanda Sendikaları tarafından düzenlenen ILO Sözleşmeleri konulu seminare katıldı. FNV üyesi sendikalar ve Uluslararası Sosyal Tarih Enstitüsü ile temaslarda bulunuldu.

29 Haziran 2011 Arap Sendikalar Konfederasyonu (ICATU) Genel Sekreteri Rajab Maatouk’un Suriye’deki gelişmelere dair açıklaması kamuoyuna iletili.

2 Temmuz 2011 Genel Sekreter Tayfun Görgün ETUC Genel Sekreter Yardımcısı Patrick Itschert ile Ankara’da görüştü. Görüşmeye Sosyal-İş Sendikası Genel Başkanı Metin Ebetürk, Avrupa Temsilcisi Yücel Top ve Ulslr. İİşkl. D. Müdürü Kıvanç Eliaçık da katıldı.

19 Temmuz 2011 ITUC ve ETUC’a DİSK Yönetim Kurulu üyesi Celalettin Aykanat’ın gözaltına alınması hakkında bilgilendirme mektubu gönderildi.

20 Temmuz 2011 ITUC ve ETUC’a Schneider Elektrik’teki sendikal hak ihlalleri hakkında bilgi içeren bir mektup gönderildi.

26 Temmuz 2011 Norveç Utoya Adası’nda İşçi Partisi Gençlik Kampı’na yönelik Faşist saldırının ardından Norveç LO’ya bir taziye mesajı gönderildi.

8-9 Eylül 2011 ITUC, IMF, PSI, ICEM, ITGLWF, ITF, IUF, BWI temsilcilerini ve Türkiye’deki üye sendikaları bir araya getiren Küresel Sendikalar Toplantısı İstanbul’da gerçekleşti. Toplantıya Lastik-İş, Birleşik Metal-İş, DİSK/Tekstil ve Limter-İş sendikalarımız katıldı.

14 Eylül 2011 Av. Necdet Okcan 2821-2822 hakkında gelişmelere ilişkin olarak, AB Türkiye Karma İstişare Komitesi İşçi Grubu Sözcüsü Hollanda FNV Sendikası’ndan Annie Van Wezel ile görüştü.

17 Eylül 2011 Fransız Le Monde gazetesi muhabiri Remi Barroux, Türkiye'deki İşçi Sağlığı İş Güvenliği koşullarına ilişkin olarak tersane ve kot kumlama işçileriyle görüştü.

20-25 Eylül 2011 Genel Sekreter Tayfun Görgün Diyarbakır'da düzenlenen Mezopotamya Sosyal Forum'una katıldı.

5 Ekim 2011 WDDW (İnsanca İş Günü) kapsamında 8 Ekim 'İnsanca Yaşamı Savunuyoruz' Mitingi hakkında ITUC'a bilgilendirme mektubu gönderildi.

19 Ekim 2011 Genel Sekreter Tayfun Görgün, ILO Yönetim Kurulu üyesi Gilles de Robien ile G 20 Zirvesi hakkında görüştü.

20 Ekim 2011 Uluslararası Demokratik Arap Sendikaları Forumu'nun kurulmasına ilişkin basın açıklaması yayımlandı.

22 Ekim 2011 BASK LAB Konfederasyonu'na, tutuklanan Genel Sekreteri Rafael Díez Usabiaga ilişkin dayanışma mektubu gönderildi

4-5 Ekim 2011 ITUC tarafından Polonya'nın Varşova kentinde düzenlenen Uluslararası Finans Kuruluşları konulu eğitim seminerine Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

7-9 Ekim 2011 İtalya CGIL Konfederasyonu tarafından düzenlenen "Akdeniz ve Orta Doğu'da İsyanlar ve Sendikalar" konulu seminere Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

18-19 Ekim 2011 Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık ILO tarafından Cenevre'de düzenlenen Özel İstihdam Büroları konulu Küresel Diyalog Forumu'na katıldı.

19 Ekim 2011 Yunanistan sendikalarına Genel Grev Dayanışma Mesajı gönderildi.

21 Ekim 2011 Genel Sekreter Tayfun Görgün, ETUC Genel Sekreter vekili Patrick Itschert ile Ankara'da görüştü.

25 Ekim 2011 ETUC Genel Sekreteri'ne DİSK'in 2821-2822 hakkında görüşlerini aktaran bilgilendirme mektubu gönderildi.

26 Ekim 2011 Van Depremi hakkında ITUC ve ETUC'a bilgilendirme mektubu gönderildi.

27 Ekim 2011 AB Türkiye Karma İstişare Komitesi İşçi Grubuna 2821-2822 hakkında bilgilendirme mektubu gönderildi.

1 Kasım 2011 Türkiye'de artan tutuklama olayları hakkında ETUC'a bir mektup gönderildi.

10-11 Kasım 2011 Polonya'nın Krakov kentinde düzenlenen 'Nitelikli İstihdam İçin Nitelikli Eğitim' başlıklı ETUC Gençlik Konferansı'na Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

11 Kasım 2011 ITUC/PERC Gençlik Komitesi toplantısına Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

13 Kasım 2011 Genel Sekreteri Tayfun Görgün IG Metall Sendikası tarafından İşçi Göçünün 50. Yıldönümü nedeniyle Köln'de düzenlenen etkinliğe katıldı.

17 Kasım 2011 Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı İsrail Sendikalar Konfederasyonu Yönetim Kurulu üyesi Avraham Yehezkel ile görüştü.

17 Kasım 2011 Mısır RETA Sendikası Genel Başkanı Kemal Abouaita DİSK Genel Merkezi'ni ziyaret etti.

18-20 Kasım 2011 LabourStart Küresel Dayanışma Konferansı İstanbul'da gerçekleşti.

7 Aralık 2011 Kocaeli Üniversitesi ÇEEİ Bölümü tarafından düzenlenen Uluslararası Sendikal Araçlar ve İmkânlar toplantısına Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

14 Aralık 2011 Dev Sağlık İş üyesi Balcalı Hastanesi işçilerinin yargılandığı dava hakkında ITUC, ETUC, PSI ve EPSU'ya birer mektup gönderildi.

15 Aralık 2011 İzmir'de Genel-İş üyelerinin tutuklanması hakkında bilgi içeren bülten ITUC ve ETUC'a iletili.

15 Aralık 2011 Küresel Sendikalar Federasyonu (GUF) Başbakan'a mektup göndererek, sendikalar yasasının ILO sözleşmelerine uygun bir biçimde değiştirilmesi gerektiğini hatırlattı.

21 Aralık 2011 Brüksel'de düzenlenen ETUC Gençlik Komitesi toplantısına Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Kıvanç Eliaçık katıldı.

24 Aralık 2011 Örgütlenme Dairesi Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ve Eğitim Dairesi Başkanı Celalettin Aykanat, Suriye Sendikalar Federasyonu'nun davetlisi olarak Şam'da temaslarda bulundu.

İŞÇİ SAĞLIĞI, İŞ GÜVENLİĞİ VE ÇEVRE SORUNLARI DAİRESİ

ÇALIŞMA RAPORU

2008

17 Ocak 2008 tarihinde İş Sağlığı ve Güvenliği Kanun Taslağı'na ilişkin madde bazında görüşlerin oluşturulması amacıyla ortak bir çalışma yapmak için TTB Merkez Konseyinde yapılan toplantıya Genel Sekreter Yardımcımız Perihan Sarı ve Birleşik Metal-İş Sendikası Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

28 Ocak 2008 tarihinde TTB'de İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısı Taslağına ilişkin bir toplantı düzenlendi. Toplantıya DISK Genel Sekreter Yardımcısı Perihan Sarı katıldı.

27 Şubat 2008 tarihinde Tuzla Tersanelerindeki iş cinayetlerini ilişkin oturma grevi gerçekleştirildi.

29 Şubat 2008 tarihinde TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu, Tuzla Tersanelerinde son zamanlarda meydana kazaları yerinde incelemek üzere kurulan alt komisyon Tuzla Belediye Başkanlığı'nda bir toplantı yaptı. Toplantıya Konfederasyonumuz Genel Sekreteri Tayfun Görgün katıldı.

26 Mart 2008 tarihinde Türk-İş'te İş Sağlığı ve Güvenliği TCO-LO ortak projesi için bir toplantı yapıldı. Toplantıya Genel Sekreter Yardımcısı Perihan Sarı katıldı.

7-10 Nisan 2008 tarihlerinde İsveç Sendika Konfederasyonları (TCO ve LO) ile Türkiye'deki ETUC üyesi 4 Konfederasyonun birlikte yürüttükleri proje kapsamında Ankara'da "İş Sağlığı ve İş Güvenliği" ve "Cinsiyet Ayrımcılığı" semineri düzenlendi.

27 Mart 2008 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi toplantısı yapıldı. Toplantıya Genel Sekreter Yardımcımız Perihan Sarı katıldı.

21 Nisan 2008 tarihinde İş Sağlığı ve Güvenliği Kanun Tasarısı Nihai Komisyonu toplantısı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğünde yapıldı. Toplantıya DISK Genel Sekreter Yardımcısı Perihan Sarı katıldı.

7-8 Mayıs 2008 tarihlerinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Ankara'da "22. İş Sağlığı ve Güvenliği Haftası" etkinlikleri düzenlendi. Etkinliklerin 7 Mayıs 2008 tarihinde yapılan açılış törenine Konfederasyonumuzu temsilen Genel-İş Sendikamız Genel Sekreteri Kani Beko katıldı.

12 Mayıs 2008 tarihinde, Çalışma Bakanlığında, İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu Tasarısı Taslağı üzerinde son bir çalışma yapmak üzere kurulan komisyon toplandı. Toplantıya DISK Genel Sekreter Yardımcısı Perihan Sarı katıldı.

27 Mayıs 2008 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Çalışma Genel Müdürlüğü

tarafından “12 Haziran Dünya Çocuk İşçiliğiyle Mücadele Günü” kapsamında yapılacak etkinliklerin planlanması amacıyla bir toplantı yapıldı. Toplantıya Sosyal-İş Sendikamız Avukatı Saliye Ayşegül Doğan Sırmagül katıldı.

2-3 Haziran 2008 tarihlerinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Avrupa Komisyonu Teknik Yardım ve Bilgi Değişim Ofisi (TAIEX) işbirliği ile Ankara’da “Özel Risk Grubunda Yer alan Kadın Çalışanların İşyerinde Korunması” konulu bir seminer düzenlendi. Seminere Genel Sekreter Yardımcımız Perihan Sarı katıldı.

6 Haziran 2008 tarihinde Milli Eğitim Bakanlığı tarafından, 2008 yılında Taşraya yetki devri, çıraklık sistemi ve ulusal mesleki yeterlilik konularında bir seminer düzenlendi. Seminere Oleyis Uzmanı Mahsun Turan katıldı.

3-4 Temmuz 2008 tarihlerinde MEB, Eğitimi Araştırma ve Geliştirme Dairesi Başkanlığı tarafından Kırşehir’de “Türkiye’de Çıraklık Eğitim Sistemi Konusunda Mesleki Eğitim, Öğretim Politikası” çalıştay düzenlendi. Çalıştaya Konfederasyonumuzu temsilen Oleyis Uzmanı Mahsun Turan katıldı.

2-3 Haziran 2008 tarihlerinde ÇSGB, Avrupa Komisyonu Teknik Yardım ve Bilgi Değişim Ofisi (TAIEX) işbirliği ile Ankara’da “Özel Risk Grubunda Yer alan kadın çalışanların işyerinde korunması” konulu bir seminer düzenlendi. Seminere DİSK Genel Sekreter Yardımcısı Perihan Sarı katıldı.

25 Ağustos-1 Eylül 2008 tarihlerinde İsveç’de TCO-LO-DİSK-Türk-İş-Hak-İş ve KESK) katılımıyla “İş Sağlığı ve Güvenliği ve Cinsiyet Ayrımcılığı” konulu seminer düzenlendi. Seminere Yılmaz Kızılırmak, Tevfik Güneş, Özgün Millioğulları, Perihan Sarı, Oya Güzel katıldı.

9 Eylül 2008 tarihinde Çalışma Bakanlığı’nda İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu Tasarısı Taslağına ilişkin toplantı yapıldı. Toplantıya Genel Sekreter Yardımcımız Perihan Sarı katıldı.

6-7 Kasım 2008 tarihlerinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve Avrupa Komisyonu Teknik Yardım ve Bilgi Değişim Ofisi (TAIEX) işbirliği ile İstanbul’da Tersanelerde Çalışanların Çalışma Ortamındaki Tehlikelere Karşı Korunması” konulu Seminer düzenlendi. Seminere Konfederasyonumuzu temsilen Limter-İş Sendikamız Genel Başkanı Cem Dinç katıldı.

30 Ekim 2008 tarihinde Meslek Yeterlilik Kurumu (MYK) III. Olağan Genel Kurul Toplantısı yapıldı. Genel Kurula Konfederasyonumuzu temsilen Mahsun Turan katıldı.

30 Aralık 2008 tarihinde İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü tarafından oluşturulan, Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyinin yapılan toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen Birleşik Metal-İş Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

2009

12 Ocak 2009 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, İş Teftiş Kurulu Başkanlığı’nın yürüttüğü “İş Teftiş Sisteminin Geliştirilmesi Eşleştirme Projesi” kapsamın-

da planlanan faaliyetleri arasında sosyal taraflara yönelik İş Kanununun uygulamaları konusunda maden işyerlerinde iş sağlığı ve güvenliği konusunda uygulamalara ilişkin, İzmir’de yapılacak eğitime Konfederasyonumuzu temsilen Dev Maden-Sen Uzmanı Yılmaz Kızılırmak katıldı.

17 Mart 2009 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nda yapılan İş Sağlığı ve Güvenliği Konsey Toplantısına Tefvik Güneş katıldı.

08-11 Mayıs 2009 tarihlerinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Bursa’da düzenlenen 23. İş Sağlığı ve Güvenliği Haftası etkinliklerinin 8 Mayıs 2009 günü yapılan açılış törenine Konfederasyonumuz Genel Sekreteri Tayfun Görgün katıldı.

28 Nisan 2009 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, İş Teftiş Kurulu Başkanlığı’nca 2009 yılında gerçekleştirilmesi planlanan “Yer altı Kömür Madeni İşyerlerinde İş Sağlığı ve Güvenliği yönünden Teftiş projesi” bilgilendirme toplantısı Çalışma Bakanlığı’nda yapıldı. Toplantıya Dev Maden-Sen Uzmanı Yılmaz Kızılırmak katıldı.

2010

21 Ocak 2010 tarihinde Çalışma Bakanlığı Müsteşarlığında İşçi Ücretlerinden Kesilen Cezaların Kullanılmasına ilişkin bir toplantı düzenlendi. Toplantıya Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanımız Tefvik Güneş katıldı.

28-29 Ocak 2010 tarihlerinde düzenlenen, ILO-İŞKUR ve BM Ortak Programı “Herkes İçin İnsana Yakışır İş, Ulusal Gençlik İstihdam Programı ve Antalya Pilot Bölge Uygulaması” Ulusal Teknik Ekip Toplantısına Konfederasyonumuz İSG Uzmanı Tefvik Güneş ve Araştırma Dairesi Uzmanı Erhan Bilgin katıldı.

28-29 Ocak 2010 tarihlerinde Birleşmiş Milletler Ortak Programı “Herkes İçin İnsana Yakışır İş: Ulusal Gençlik İstihdam Programı ve Antalya Pilot Bölge Uygulaması” çerçevesinde Antalya’da düzenlenen “Başlangıç Konferansına” Genel Başkanımız Süleyman Çelebi ve Tefvik Güneş katıldı.

19-21 Şubat 2010 tarihlerinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Antalya’da düzenlenen “Ulusal İstihdam Stratejisi Çalıştayı”na Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tefvik Güneş katıldı.

26 Şubat 2010 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından düzenlenen 19. Dünya İSG Kongresi Uluslar arası Organizasyon Komitesi toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanımız Tefvik Güneş katıldı.

25 Mart 2010 tarihinde düzenlenen 14. Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Konseyi toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanımız Tefvik Güneş katıldı.

5-16 Nisan 2010 tarihlerinde Ankara’da düzenlenen BM Ortak Programı Herkes İçin İnsana Yakışır İş: Ulusal Gençlik İstihdam Programı 2. Ulusal Teknik Ekip Toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen Dev Maden-Sen Uzmanı Yılmaz Kızılırmak katıldı.

6 Nisan 2010 tarihinde “12 Haziran Dünya Çocuk İşçiliğiyle Mücadele Günü” etkinliklerini planlamak için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Çalışma Genel Müdürlüğü tarafından bir toplantı yapıldı. Toplantıya Konfederasyonumuzu temsilen Özgün Millioğulları Kaya katıldı.

11-13 Mayıs 2010 tarihlerinde ILO tarafından İtalya-Torino’da yapılan Ulusal Teknik Ekip Eğitim Seminerine Konfederasyonumuz İSG Uzmanı Tevfik Güneş ve Araştırma Dairesi Uzmanı Serkan Öngel katıldı.

18 Mayıs 2010 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Çalışma Genel Müdürlüğü tarafından düzenlenen “İstihdam ve Mesleki Eğitim İlişkisinin Güçlendirilmesi Eylem Planı”na ilişkin toplantıya Konfederasyonumuzu temsilen Genel Sekreter Tayfun Görgün ve İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

18 Mayıs 2010 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Çalışma Genel Müdürlüğü tarafından düzenlenen “Dünya Çocuk İşçiliğiyle Mücadele Günü” etkinliklerine ilişkin toplantıya Konfederasyonumuzu temsilen Özgün Millioğulları Kaya katıldı.

27 Mayıs 2010 tarihinde Ankara’da düzenlenen ILO Ulusal Teknik Komite toplantısına Konfederasyonumuz İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

8 Haziran 2010 tarihinde Hazine Müsteşarlığı Ekonomi Koordinasyon Kurulu tarafından düzenlenen “Ulusal İstihdam Strateji Belgesi” son taslağına ilişkin toplantıya Konfederasyonumuzu temsilen Genel Sekreter Tayfun Görgün, İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

23-25 Haziran 2010 tarihlerinde Birleşmiş Milletler tarafından Antalya’da düzenlenen Göç Politikaları ile ilgili toplantıya Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş ve Araştırma Dairesi Müdürü Serkan Öngel katıldı.

24- 25 Haziran 2010 tarihlerinde Antalya’da düzenlenen Birleşmiş Milletler ortak programı “Herkes için insana yakışır iş- ulusal gençlik istihdam programı ve Antalya Pilot Bölge Uygulaması” toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş ve Araştırma Dairesi Müdürü Serkan Öngel katıldı.

30 Haziran 2010 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Ankara’da düzenlenen Türkiye’de Saydamlığın Arttırılması ve Yolsuzlukla Mücadelenin Güçlendirilmesi Strateji grup toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

30 Haziran 2010 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü tarafından Ankara’da düzenlenen “Türkiye’de işyerlerinde iş sağlığı ve güvenliği Geliştirme Projesi Yön. Kur. Toplantısına Konfederasyonumuz adına İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

6 Temmuz 2010 tarihinde Ankara’da düzenlenen Sosyal Güvenlik Kurumu Esnek Güvence Çalıştayına Konfederasyonumuzu temsilen Genel-İş Sendikamız Uzmanı Özgün Millioğulları Kaya katıldı.

9 Temmuz 2010 tarihinde İş Sağlığı ve Güvenliği alanında bilinç artırma çalışmaları kapsamında Ankara'da gerçekleştirilecek eğitimlerle ilgili Ankara Bölge Temsilciliği ve üye sendikalarımızın Şube Başkanlarının katılımıyla ön toplantı Genel-İş Genel Merkezinde yapıldı.

14 Temmuz 2010 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında yapılan Üçlü Danışma Kurulu toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen Genel Başkan Süleyman Çelebi ve İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

15 Temmuz-18 Eylül 2010 tarihleri arasında İş Sağlığı ve Güvenliği alanında bilinç artırma çalışmaları çerçevesinde Bursa ve Adana'da İSG eğitimleri düzenlendi.

15 Temmuz 2010 tarihinde İş Sağlığı ve Güvenliği Marmara Eğitimi Genel Başkan Yardımcımız Ali Cancı, İSG Uzmanımız Tevfik Güneş, Lastik-İş Toplu İş Sözleşmesi Dairesi Müdürü Üzeyir Atamanın katılımıyla, Marmara Bölge Temsilciliğinde yapıldı.

4 Ağustos 2010 tarihinde İş Sağlığı ve Güvenli Ankara Eğitimi Ankara Bölge Temsilciliğinde yapıldı. Konfederasyonumuz Genel Başkanı Ali Cancı ve İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

4 Ağustos 2010 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Ankara'da düzenlenen "Türkiye'de İşyerlerinde İş Sağlığı ve Güvenliği Geliştirme Projesi" Maden Sektörü Çalışma Grubu toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen Dev Maden Sen Uzmanı Yılmaz Kızılırmak katıldı.

27 Ağustos 2010 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Mesleki Yeterlilik Kurumu tarafından Ankara'da düzenlenen, İstihdam ve Mesleki Eğitim ilişkisinin Güçlendirilmesi Eylem Planı İzleme ve Değerlendirme Kurulu Toplantısına Konfederasyonumuz İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

15 Eylül 2010 tarihinde düzenlenen İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Ulusal Konseyi toplantısına Konfederasyonumuz İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

16 Eylül 2010 tarihinde Ankara'da düzenlenen "Türkiye'de meslek hastalıkları konusunda tespit tanı isg" projesi yürütme kurulu toplantısına Konfederasyonumuz İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

18 Eylül 2010 tarihinde Konfederasyonumuz tarafından düzenlenen İş Sağlığı ve Güvenliği alanında bilinç artırma çalışmaları Adana eğitimi Seyhan Belediyesi Seyhan Kültür Merkezi'nde yapıldı. Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı, İSG Uzmanı Tevfik Güneş, Araştırma Dairesi Müdürü Serkan Öngel ve Lastik-İş Sendikası Toplu Sözleşme Dairesi Müdürü Üzeyir Ataman katıldı.

22 Eylül 2010 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Ankara'da düzenlenen 19. Dünya İSG Kongresi için Uluslararası Organizasyon Kamitesinin II. Toplantısına İSG Uzmanımız Tevfik Güneş katıldı.

27-28 Eylül 2010 tarihlerinde ILO tarafından Ankara'da düzenlenen Ulusal İstihdam Gençlik toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İGS Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

30 Eylül 2010 tarihinde Ankara'da düzenlenen İSGÜM Bölge Laboratuvarlarının Güçlendirilmesi projesi yürütme kurulu toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

8 Ekim 2010 tarihinde Çalışma Genel Müdürlüğü tarafından Ankara'da düzenlenen "İş Sağlığı ve Güvenliği Hizmetleri Yönetmeliği" taslağı nihai görüşmelerine ilişkin toplantıya Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

9 Ekim 2010 tarihinde ILO'nun "Ulusal Gençlik İstihdam Eylem Planı Öncelikli Politikalarının belirlenmesi ile ilgili toplantı ILO Ankara Ofisinde yapıldı. Toplantıya Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

14 Ekim 2010 tarihinde Mesleki Yeterlilik Kurumunun düzenlediği V. Olağan Genel Kuruluna Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş ve Genel-İş Uzmanı Özgün Millioğulları Kaya katıldı.

2 Kasım 2010 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Çalışma Genel Müdürlüğü tarafından Ankara'da düzenlenen "Saydamlığın Arttırılması ve Yolsuzlukla Mücadelenin Güçlendirilmesi Statejisi" toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

6 Kasım 2010 tarihinde TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu tarafından düzenlenen "İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısına" ilişkin panele Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

8 Kasım 2010 tarihinde, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından düzenlenen Mesleki Yeterlilik Kurumu İzleme ve Değerlendirme Kurulu 3. Toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen Genel-İş Sendikası Uzmanı Özgün Millioğulları Kaya katıldı.

25 Kasım 2010 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Ankara'da düzenlenen "Meslek Hastalıkları Projesi" toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

27-28 Kasım 2010 tarihlerinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Antalya'da düzenlenen "İş Sağlığı ve Güvenliği Strateji Çalıştayına" Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş, Genel-İş Sendikası Uzmanı Özgün Millioğulları Kaya katıldı.

03-10 Aralık 2010 tarihlerinde Türkiye'de İSG bilincinin arttırılması ve ÇASGEM'in sosyal taraflara tanıtılması projesi kapsamında; Kocaeli ve Diyarbakır'da Eğitim Seminerleri düzenlendi. Toplantılara Konfederasyonumuz Genel Başkan Yardımcısı Ali Cancı ve İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Ankara'da düzenlenen "İş Sağlığı ve Güvenliği Koşullarının iyileştirilmesi projesi" maden sektörü çalışma grubu ikinci toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen Konfederasyonumuz Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

21 Aralık 2010 tarihinde ILO tarafından düzenlenen Ulusal Gençlik Eylem Planı 2. Top-

İlantiya Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş ve Araştırma Dairesi Müdürü Serkan Öngel katıldı.

23 Aralık 2010 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Ankara’da düzenlenen “Türkiye’de Meslek Hastalıkları Konusunda Tespit, Tanı, ve İSG Profesyonellerinin Duyarlılığının Arttırılması Projesi’nin açılış toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

29 Aralık 2010 tarihinde Mesleki Yeterlilik Kurumu tarafından Ankara’da düzenlenen “İstihdam ve Mesleki Eğitim İlişkisinin Güçlendirilmesi Eylem Planı İzleme ve Değerlendirme Kurulu toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen Genel-İş Sendikamız Uzmanı Özgün Millioğulları Kaya katıldı.

2011

5-6 Ocak 2011 tarihlerinde Bolu’da yapılan Gençlik İstihdamı Ulusal Teknik Ekip Komite Toplantısına Konfederasyonumuz İSG Uzmanı Tevfik Güneş ile Araştırma Dairesi Müdürü Serkan Öngel katıldı.

6 Ocak 2011 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü tarafından Ankara’da düzenlenen “İşyerlerinde İş Sağlığı ve Güvenliği Koşullarının İyileştirilmesi” projesi sağlık çalışma grubu toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen Dev Maden-Sen Sendikamız Uzmanı Yılmaz Kızılırmak katıldı.

17 Ocak 2011 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından düzenlenen “İşçi Ücretlerinden Ceza olarak kesilen paraları kullanmaya yönelik proje” konusundaki toplantıya sunum yapmak üzere Konfederasyonumuz İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

18 Ocak 2011 tarihinde yapılan ILO Gençlik İstihdamı Ulusal Teknik Ekip toplantısına Konfederasyonumuz İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

20 Ocak 2011 tarihinde yapılan Mesleki Yeterlilik Kurumu komisyon toplantısına Konfederasyonumuz adına İSG Uzmanımız Tevfik Güneş katıldı.

25 Ocak 2011 tarihinde ILO tarafından Ankara’da düzenlenen “Herkes için insana yakışır iş ulusal genç istihdamı projesi ara değerlendirme” toplantısına Konfederasyonumuz Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve Araştırma Dairesi Uzmanı Serkan Öngel katıldı.

10 Şubat 2011 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü tarafından “Türkiye’de İşyerlerinde İş Sağlığı ve Güvenliğinin Geliştirilmesi Projesi Yönlendirme Komitesi toplantısı düzenlendi. Toplantıya Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

23 Şubat 2011 tarihinde ILO tarafından Ankara’da düzenlenen Ulusal Teknik Ekip toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanımız Tevfik Güneş katıldı.

27 Şubat 2011 tarihinde KESK /ESM tarafından Manisa/Soma’da Torba Yasa Paneli düzenlendi. Panele Konfederasyonumuz adına İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

2 Mart 2011 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü tarafından düzenlenen “İşyerlerinde İş Sağlığı ve Güvenliği Koşullarının İyileştirilmesi Projesi Sağlık Çalışma Grubu” toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanımız Tevfik Güneş katıldı.

21-25 Mart 2001 tarihlerinde ILO tarafından Avusturya’nın Başkenti Viyana ve Slovenya’ya düzenlenen Ulusal Gençlik İstihdamına ilişkin çalışma ziyaretine Konfederasyonumuzdan İSG Uzmanı Tevfik Güneş ve Araştırma Dairesi Müdürü Serkan Öngel katıldı.

6 Nisan 2011 tarihinde TTB tarafından düzenlenen “4. Ulusal İş Sağlığı Kongresi” tertip komitesinin yapılan ilk toplantısına ve komite çalışmalarına Konfederasyonumuzu temsilen Genel-İş Sendikamız Uzmanı Özgün Millioğulları Kaya katıldı.

7 Nisan 2011 tarihinde ILO tarafından Ankara’da düzenlenen Ulusal Teknik Ekip toplantısına Konfederasyonumuz İSG Uzmanı Tevfik Güneş ve Araştırma Dairesi Uzmanı Serkan Öngel katıldı.

12 Nisan 2011 tarihinde Mesleki Yeterlilik Kurumu tarafından düzenlenen “İş ve Yönetim Sektörü Komitesi” toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen Genel-İş Sendikamız Uzmanı Özgün Millioğulları Kaya katıldı.

2 Haziran 2011 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, İşçi Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü tarafından, Dünya İş Sağlığı ve Güvenliği Kongresi hazırlık toplantısı İstanbul Haliç Kongre Merkezi’nde düzenlendi. Toplantıya Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanımız Tevfik Güneş katıldı.

31 Mayıs 2011 tarihinde Konfederasyonumuz tarafından yürütülen “İş Sağlığı ve Güvenliği Uygulamalarının Geliştirilmesi ve Çalışanların bilinçlerinin artırılması” projesi İzmir Ön hazırlık toplantısı DİSK Ege Bölge Temsilciliğinde yapıldı. Toplantıya Genel Başkan Yardımcımız Ali Cancı ve İSG Uzmanımız Tevfik Güneş katıldı.

6 Haziran 2011 tarihinde İSG Eğitimi ön hazırlık toplantısı Trakya Bölge Temsilciliğinde yapıldı. Toplantıya Genel Başkan Yardımcımız Ali Cancı ve İSG Uzmanımız Tevfik Güneş katıldı.

15-16 Haziran 2011 tarihlerinde ILO “Birleşmiş Milletler Ortak Programı: Herkes için insane yakışır iş ulusal gençlik istihdam program ve Antalya Pilot Bölge Uygulaması” çerçevesinde Ulusal Ekip toplantısına Konfederasyonumuz İSG Uzmanı Tevfik Güneş ve Araştırma Dairesi Müdürü Serkan Öngel katıldı.

22 Haziran 2011 tarihinde Konfederasyonumuz tarafından yürütülen “İş Sağlığı ve Güvenliği Uygulamalarının Geliştirilmesi ve Çalışanların bilinçlerinin artırılması” projesi kapsamında “İş Sağlığı ve Güvenliği Eğitimleri” İzmir, Edirne Kocaeli ve Diyarbakır illerinde başlatıldı. Eğitim toplantılarına Genel Başkan Yardımcımız Ali Cancı, İSG Uzmanı Tevfik Güneş, Araştırma Dairesi Müdürü Serkan Öngel, Lastik-İş Sendikası Toplu İş Sözleşmesi Daire Müdürü Üzeyir Ataman katıldı.

4 Temmuz 2011 tarihinde Okan Üniversitesi tarafından düzenlenen İş Sağlığı ve Güvenliği Programı Danışma Komitesi toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanımız Tevfik Güneş katıldı.

5 Temmuz 2011 tarihinde yapılan Mesleki Yeterlilik Kurumu İş ve Yönetim Sektör Komitesi toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen Genel –İş Sendikası Uzmanı Özgün Millioğulları Kaya katıldı.

7 Temmuz 2011 tarihinde ILO tarafından Ankara’da düzenlenen Teknik Komite Toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

11 Temmuz 2011 tarihinde Mesleki Yeterlilik Kurumu tarafından düzenlenen Mesleki Yeterlilik Kurumu Sektör Komite toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen Özgün Millioğulları Kaya katıldı.

11-15 Eylül 2011 tarihleri arasında Dünya İş Sağlığı ve Güvenliği Kongresi İstanbul’da Haliç Kongre Merkezinde gerçekleştirildi. Kongreye Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanımız Tevfik Güneş, Uluslararası İlişkiler Dairesi Uzmanı ve Kadın Dairesi Koordinatörü Zeynep Ekin Aklar ve Uzmanımız Özgün Millioğulları Kaya’nın yanı sıra; Genel Sekreterimiz Tayfun Görgün ve Uluslararası İlişkiler Daire Müdürümüz Kıvanç Eliaçık katıldı. Kongre etkinlikleri kapsamında 11 Eylül’de 10.00-12.00 saatleri arasında düzenlenen ILO’nun HIV/AIDS konulu yan etkinliğine Zeynep Ekin Aklar ve Tevfik Güneş Saat 14.00 İSG Kongre Fuarı Açılış Törenine Genel Sekreter Tayfun Görgün katıldı.

17 Eylül 2011 tarihinde Konfederasyonumuz, KESK, TMMOB ve TTB ortaklaşa bir kongre düzenleyerek, İşçi Sağlığı ve Güvenliği alanındaki güncel sorunları masaya yatıracaklardır. Dört örgüt tarafından 2-3-4 Aralık 2011 tarihlerinde Ankara’da gerçekleştirilecek olan “2011 İşçi Sağlığı ve Güvenliği Kongresi’nin hazırlıkları kapsamında, kongre düzenleyicisi örgütler tarafından (DİSK, KESK, TMMOB, TTB) Ankara Tabipler Odası’nda bir “Örgüt Okulu” etkinliği düzenlendi.

12 Ekim 2011 tarihinde İşçi Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü tarafından Ankara’da düzenlenen “Türkiye’de İşyerlerinde İş Sağlığı ve Güvenliğini Geliştirme Projesi” Yönlendirme Kurulunun 3. Toplantısına İSG Uzmanı Tevfik Güneş Katıldı.

27 Ekim 2011 tarihinde Mesleki Yeterlilik Kurumunun yapılan VI. Olağan Genel Kuruluna Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanımız Tevfik Güneş ile DİSK/Genel-İş Sendikası Uzmanı Özgün Millioğulları Kaya katıldı.

19 Ekim 2011 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nda gerçekleştirilen İstihdam ve Mesleki Eğitim ilişkisinin Güçlendirilmesi Eylem Planı İzleme ve Değerlendirme Kurulu toplantısına İSG Uzmanımız Tevfik Güneş katıldı.

27 Ekim 2011 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nda “İş Sağlığı ve Güvenliği Kanun Tasarısı Taslağı” ile “Geçici İş İlişkisi” gündemiyle yapılan Üçlü Danışma Kurulu toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanımız Tevfik Güneş katıldı.

28-29 Ekim 2011 tarihlerinde İşçi Sağlığı ve Güvenliği Yasa Tasarısına ilişkin üçlü danışma kurulu toplantısı Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanımız Tevfik Güneş katıldı.

2 Kasım 2011 tarihinde Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı (UNDP), Gıda ve Tarım Örgütü (FAO), Uluslar arası Çalışma Örgütü (ILO) ve Uluslararası Göç Örgütü (IOM) ile Türkiye İş Kurumunun birlikte yürüttüğü “Birleşmiş Milletler Ortak Programı: Herkes için insana yakışır iş Ulusal gençlik istihdam Programı ve Antalya Pilot Bölge Uygulaması” kapsamında düzenlenecek “Türkiye’de Mesleki Görünüm Çalışması Tanıtım Toplantısına Konfederasyonumuzu Temsilen İSG Uzmanı Tevfik Güneş ve Araştırma Dairesi Uzmanı Ferit Serkan Öngel katıldı.

15 Kasım 2011 tarihinde “İş Sağlığı ve Güvenliği Kanun Tasarısı Taslağına” ilişkin toplanan Üçlü Danışma Kurulu toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanımız Tevfik Güneş katıldı.

16 Kasım 2011 tarihinde ILO tarafından Ankara’da düzenlenen “Gençler İçin İnsana Yakışır İş; Türkiye’nin Ulusal Gençlik İstihdam Eylem Planı Tanıtım Toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen Genel Sekreter Tayfun Görgün ve İSG Uzmanı Tevfik Güneş katıldı.

17 Kasım 2011 tarihinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Ankara Dedeman Oteli’nde düzenlenen “ Risk Değerlendirme” toplantısına Konfederasyonumuzu temsilen İSG Uzmanımız Tevfik Güneş katıldı.

2-3-4 Aralık 2011 tarihlerinde DISK, KESK, TMMOB ve TTB’nin ortak olarak düzenlediği İşçi Sağlığı ve Güvenliği Kongresi’ne Konfederasyonumuzu temsilen Genel Sekreter Tayfun Görgün ve İSG Uzmanımız Tevfik Güneş katıldılar.

14 Aralık 2011 tarihinde ILO’da düzenlenen Gençlik İstihdamı Eylem planı son toplantısına İSG uzmanımız Tevfik Güneş ve araştırma Dairesi Müdürü Serkan Öngel katıldılar.

RAPORLAR:

İŞÇİ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ RAPORU

İSTİHDAM RAPORU

SOSYAL GÜVENLİK RAPORU

TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ POLİTİKALARI VE KOORDİNASYONU DAİRESİ ÇALIŞMA RAPORU

Toplu İş Sözleşmesi Politikaları ve Koordinasyonu Dairesi, 11. Genel Kurulumuzda kabul edilen 3. nolu “Çalışma Yaşamı ve Toplu Sözleşme Politikaları” başlıklı karar ile; “...Sendikaların toplumsal değişime katkı yapabilmesi ve tüm emekçileri kucaklayacak bir hareketliliğin gerçekleştirilebilmesi için bu güne dek dile getirdiğimiz sendikal özgürlük taleplerimizi, sendikaların kuruluş düzeyleriyle ve çok düzeyli toplu pazarlık sistemiyle bütünleştiren bir endüstri ilişkileri sisteminin oluşturulması için çaba gösterilmesi, AB’ye üyelik sürecinde gerçekleştirilmesi gündemde bulunan yasal değişikliklerin, bu bütünlük içerisinde ele alınarak, sendikal hareketin dağılmasına yol açacak özelliklerinin ortadan kaldırılması için mücadele edilmesi DİSK’in eşgüdümüyle toplu sözleşmeler arasında koordinasyon sağlanarak ortak çerçevede talepler oluşturulmasını ve bu konuda daha etkin bir tutum alınması...” görevini Konfederasyonumuza vermesi üzerine kurulmuştur.

Bu süreç içerisinde, genel kurul kararları doğrultusunda çalışmalarını sürdüren DİSK, Toplu İş Sözleşmesi Politikaları ve Koordinasyonu Dairesi, sermaye güçlerinin, emeğin kazanımlarına karşı yürüttüğü saldırılar karşısında, Konfederasyonumuzun etkinliğinin ve başarısının sağlanmasının önemli araçlarından birisinin etkin toplu sözleşme politikalarının koordinasyon içerisinde yürütülmesinden geçtiğini gözeterek, aşağıda belirlenen toplu iş sözleşmesi politikalarının uygulanmasını hedeflemektedir.

SENDİKAL NEDENLE İŞTEN ÇIKARILMIŞ İŞÇİLERİN İŞE İADESİ TİS GÖRÜŞMELERİNİN ÖNCELİKLİ TALEBİ OLMALIDIR!..

Bu husus, TİS görüşmelerinde, gerçekçilik ilkesi çerçevesinde ilkesel bir tutum olarak dile getirilmelidir. Buradaki başarının yeni örgütlenmelere kaynak olacağı düşünülerek bu bilincin örgütlenme aşamasında üyelere verilmesine çalışılmalıdır.

KAPSAM: TİS’lerde Kapsam dışı personel sınırlandırılmalı, bu kavramın, yasal tanımı itibarıyla işveren vekilleri ile sınırlı tutulması hedef alınmalı, anayasal ve yasal olarak sendikaya üye olma hakkı bulunan kişilerin TİS’den yararlanma hakkı ortadan kaldırılmamalıdır.

YARARLANMA: TİS’in yürürlük tarihi ile imza tarihi arasında herhangi bir nedenle işten ayrılan işçilerin TİS’ten yararlanması için TİS’ne hüküm konulması hedeflenmelidir.

TİS DÜZEYİ: Örgütlenmelerimizin ve TİS’lerin ulusal ve uluslararası düzeye ulaşması hedeflenmeli, ulusal ve uluslararası düzeyde, konfederasyonlar eliyle çerçeve anlaşmalar yapılabilmesinin mücadelesi verilmelidir.

SENDİKAL GÜVENCE: Yasalarla, işyeri sendika temsilcilerine sağlanan sendikal gavencelerin, sendika yöneticilerine de sağlanması için mücadele edilmeli, TİS'lerde bu soruna ilişkin düzenlemeler hedeflenmelidir.

İŞ GÜVENCESİ: İş güvencesi konusunda 158 sayılı ILO Sözleşmesinde yer alan esaslar, TİS'lerde olmazsa olmaz taleplerimiz olarak savunulmalıdır.

TAŞERONLAŞMA: İşyerlerinde sürekli işlerde, taşeron çalıştırılmasına karşı çıkılmalı, ortaya çıkan sahte, muvazalı taşeronlara karşı TİS'lerde hukuki önlemlerin yer alması ve temel hedef olarak taşeron işçilerinin sendikal örgütlenmenin ve toplu sözleşmenin kapsamına alınması amaçlanmalıdır.

ESNEK ÇALIŞMA: İlkesel olarak, kuralsız çalıştırma dayatmasından başka bir şey olmayan esnek çalışma kurallarına ilişkin hükümlerin veya İş Kanununun esnek çalışmayı düzenleyen maddelerinin TİS'lere hüküm olarak konulmasına karşı çıkılmalı, işyerlerinde, ekonomik kriz, stok fazlası, olağanüstü durum vb. sorun çıkması halinde, her somut olayda işverenlerle sendikanın görüşmesi ile soruna çözüm bulunması ilkesi benimsenmelidir.

İŞ SÜRELERİ-FAZLA ÇALIŞMA: Ülkemizde iş süreleri ve fazla çalışma ile işsizlik ilişkisi önemlidir. Bu nedenle, ücret seviyeleri korunmak şartıyla çalışma sürelerinin düşürülmesi ve fazla çalışma sürelerinin azaltılması savunulmalıdır.

ÜCRETLEDİRME: DİSK'in geçmişten bu yana savunduğu en önemli ilkelerden biri de "eşit işe eşit ücret" ödenmesidir. Bu kavramdan, işyerinde çalışan bütün işçilere aynı ücretin ödenmesi anlaşılmamalıdır. Esas olan, aynı işi yapan işçilerin aynı ücreti almasının sağlanmasıdır. Bunun için, işyerlerinde, ücretlendirmede, iş değerlendirme sisteminin oluşturulması önerilmelidir. TİS'lerdeki ücret artışlarının, ücretin devamını, yani iş güvencesini sağlayıcı düzenlemeler olmaksızın bir anlam ifade etmeyeceğinin bilinciyle, gerçekçilik ilkesi göz önünde bulundurularak hareket edilmesi gerekmektedir. Bunun yanında, ücretlendirme konusunda, hükümet yada işveren örgütleriyle Konfederasyon ve işkolu sendikaları düzeyinde çerçeve anlaşmalar yapılabilmesini hedefleyen bir mücadele izlenmelidir. Bu bağlamda, Konfederasyonumuz Araştırma dairesi verileri ışığında belirlenecek asgari ölçütlerin altında TİS imzalanmaması hedeflenmelidir.

MAİL İŞLER DAİRESİ ÇALIŞMA RAPORU

Konfederasyonumuzun 13. Mali dönemi 31.12.2011 tarihinde sona erdirildi. Dönem içindeki çalışmalar, 13. Genel Kurulumuzda kabul edilen bütçe esasları çerçevesinde, Tüzük ve yönetmelik hükümleri doğrultusunda, ilgili mevzuata uygun olarak yürütülmüştür.

Sendikalarımızın değişen üye dengesi, DİSK'in bilinen mali güçlükleri göz önüne alınarak, Ana Tüzüğümüzün 28. maddesi(a) bendi gereğince 18-19 Kasım 2008 tarihinde yapılan DİSK Genişletilmiş Başkanlar Kurulunun tavsiyesi ve Yönetim Kurulumuzun 05.01.2009 tarih, 16 sayılı kararları ile sendikalarımızın DİSK'e ödeyecekleri aylık üyelik aidat miktarı 01.01.2009 tarihinden itibaren aidat aldıkları her üyesi için 1 günlük brüt asgari ücretin 1/17 oranında hesaplanarak ödenmesi kararlaştırılmıştır.

Bilindiği gibi Konfederasyonumuzun bütçeleri, sendikalarımızın mali olanakları, örgütlülükleri dikkate alınarak ve yine sendikalarımızla yürütülen ortak çalışmalarla hazırlanmaktadır.

Asgari harcamalar temel alınarak hazırlanan bütçelerin, sendikal mücadelenin gereklerine uygun biçimde bir gelir-gider dengesine oturtulmasına çalışılmıştır.

Gelir-gider dengesinin sağlanamadığı durumlarda, Konfederasyonumuzun düzenlediği veya katıldığı bazı etkinlik ve eylem için ayrıca bütçeler oluşturulmakta ve sendikalarımızın katkıları istenmektedir.

SGK Prim ve Muhtasar Vergisi borçları 31.12.2011 tarihi itibarıyla bulunmamaktadır. Aylık ödemeler düzenli yapılmakta ve SGK primlerinden %5 hazine indiriminden faydalanılmaktadır.

Bu dönemde Konfederasyonumuz demirbaşlarında yenilenmeye gidilmiş, en önemlisi Konfederasyonumuza banka kredisi ile araç alınmış ve kredi borcu kapatılmıştır.

Konfederasyonumuzun tutmakla yükümlü olduğu tüm defter ve kayıtlar düzenli olarak tutulmuştur.

13. Dönemin bilanço, gelir-gider cetvelleri ve 31.12.2011 tarihi itibarıyla ana hesap mizanı ekte sunulmuştur.

DİSK - TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU

18.02.2008 / 31.12.2008 YILI GELİR GİDER TABLOSU

Merkez Pers. Ücret Giderleri	175.327,64	Aidat Gelirleri	598.316,31
Merkez Pers. İkramiye Giderleri	54.356,43	Diğer gelirler	104.551,20
M.Pers. SSK İşveren Payı	48.613,39	Kur farkı geliri	22,60
İşsizlik Sigortası İşv. Payı	2.257,59		
Tazminat ve Önellere	4.651,09	Dönem Gelir-Gider Farkı	67.948,64
Yemek Giderleri	22.342,50		
Personel Yol Yardım Gideri	14.850,00		
Yönetici Ücret Giderleri	67.607,87		
Genel Kurul Giderleri	49.396,78		
Kira Giderleri	68.798,88		
Kırtasiye Giderleri	5.499,27		
Şehiriçi Yol Gideri	1.486,51		
PTT ve Kargo Gideri	3.725,46		
Dava Takip Gideri	175,70		
Toplantı Seminer Giderleri	8.425,20		
Dayanışma Gideri	2.900,00		
Basın İlan Giderleri	5.697,50		
Telefon Giderleri	28.816,90		
Isıtma ve Aydınlatma Giderleri	11.609,14		
Bakım Onarım Gideri	4.404,61		
Su ve Temizlik Giderleri	4.736,63		
Konaklama ve Yol Giderleri	22.010,62		
Vergi ve Noter Gideri	933,86		
Geazete ve Dergi Gideri	2.072,75		
1 Mayıs Giderleri	14.981,27		
DİSK Arşiv Gideri	13.221,22		
Banka Muamele Gideri	94,11		
Sigorta Poliçe Gideri	3.000,94		
12 Eylül Giderleri	25.278,00		
Matbaa Baskı Gideri	6.834,19		
Yatırım Giderleri	2.810,16		
Miting Giderleri	4.017,93		
Temsil Gideri	9.466,71		
Bilgisayar Giderleri	4.649,94		
Yurt Dışı Konaklama Giderleri	14.458,97		
Bina Vergi Giderleri	1.521,44		
Gecikme Faizi ve Cezalar	3.527,89		
Diğer Giderler	9.203,28		
Oto Yakıt-Bakım Giderleri	19.190,78		
Ankara Bölge Giderleri	4.132,58		
Antalya Bölge Giderleri	6.912,58		
Eğitim Giderleri	16.840,44		
Toplam	770.838,75	Toplam	770.838,75
	=====		=====

DİSK - TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU

01.01.2009 / 31.12.2009 YILI GELİR GİDER TABLOSU

Merkez Pers. Ücret Giderleri	221.146,07	Aidat Gelirleri	955.043,84
Merkez Pers. İkramiye Giderleri	73.668,25	Diğer Gelirler	85.704,84
M.Pers. SSK İşveren Payı	62.419,37	Faiz Gelirleri	1.094,49
İşsizlik Sigortası İşv. Payı	3.276,30		
Tazminat ve Önergeler	10.571,29		
Yemek Giderleri	27.889,29		
Yol Yardım Giderleri	23.823,41		
Yönetici Ücret Gideri	81.560,77		
Kırtasiye Giderleri	9.996,55		
Şehiriçi Yol Giderleri	2.450,21		
PTT ve Kargo Giderleri	6.273,95		
Dava Takip Gideri	1.273,75		
Toplantı Seminer Giderleri	3.969,07		
Dayanışma Gideri	8.012,43		
Basın İlan Gideri	6.735,44		
Haberleşme Gideri	37.024,18		
Isınma ve Aydınlanma Giderleri	22.413,40		
Bakım Onarım	6.860,74		
Su ve Temizlik Giderleri	5.366,12		
Konaklama ve Yol Giderleri	24.976,08		
Vergi ve Noter Gideri	625,83		
Gazete ve Dergi Gideri	3.509,75		
1 Mayıs Gideri	15.596,59		
DİSK Arşiv Gideri	2.150,00		
Banka Muamele Gideri	951,22		
Sigorta ve Poliçe Gideri	2.495,34		
Banka Kredi Faiz Gideri	6.884,51		
12 Eylül Giderleri	5.788,09		
Matbaa baskı gideri	3.234,35		
Yatırım Giderleri	48.696,09		
Avrupa Sosyal Forum Haz.Gid.	13.232,65		
Küçük Demirbaş Gideri	1.512,95		
Bina Giderlerine katkı Payı	100.021,34		
Etüt Proje Giderleri	1.601,10		
Miting Giderleri	52.192,42		
Temsil Gideri	17.066,07		
Bilgisayar Giderleri	1.780,18		
Yurt Dışı Konaklama Giderleri	14.988,20		
Bina Vergi Giderleri	1.783,32		
Gecikme Faizi ve Cezalar	35.925,03		
Diğer Giderler	7.573,12		
Oto Yakıt-Bakım Giderleri	27.795,87		
Ankara Bölge Giderleri	2.104,68		
Antalya Bölge Giderleri	8.034,26		
Üst Kuruluş Aidat Gideri	1.630,80		
Eğitim Giderleri	23.309,74		
Dönem Gelir Fazlası	1.653,00		
Toplam	1.041.843,17	Toplam	1.041.843,17

DİSK - TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU

01.01.2010 / 31.12.2010 YILI GELİR GİDER TABLOSU

Merkez Pers. Ücret Giderleri	245.925,77	Aidat Gelirleri	1.057.209,25
Merkez Pers. İkramiye Giderleri	82.460,08	Gider Karşılığı havale	91.244,16
M.Pers. SSK İşveren Payı	70.694,18	1 Mayıs katılım payı	53.000,00
İşsizlik Sigortası İsv. Payı	3.813,18	Etuc proje geliri	84.933,66
Tazminat ve Önergeler	5.352,53	ÇSGB Proje gelir hesabı	60.000,00
Yemek Giderleri	33.522,54	Hazinece karşılanan SSK	3.554,70
İzin ücreti gideri	1.048,60	Makine teçhizat satışı	1.000,00
Yol Yardım Giderleri	29.117,69	Kur farkı geliri	2.339,56
Yakacak Yardımı	4.097,92	Diğer gelirler	144,53
Prim	1.476,18		
Tahsil Yardımı	3.072,43		
Evlilik Yardımı	1.006,65		
Yönetici Ücret Gideri	98.224,08		
Yönetici Yurt Dışı Harcırah	390,34		
Kirtasiye Giderleri	11.502,42		
Şehiriçi Yol Giderleri	4.348,21		
PTT ve Kargo Giderleri	5.222,01		
Dava Takip Gideri	4.281,62		
Toplantı Seminer Giderleri	2.183,03		
Dayanışma Gideri	18.933,06		
Basın İlan Gideri	7.313,00		
Haberleşme Gideri	34.908,52		
Isınma ve Aydınlanma Giderleri	21.731,80		
Bakım Onarım	8.832,55		
Su ve Temizlik Giderleri	6.197,36		
Konaklama ve Yol Giderleri	35.889,97		
Vergi ve Noter Gideri	2.526,34		
Gazete ve Dergi Gideri	3.843,80		
1 Mayıs Gideri	60.745,91		
Proje Gideri	1.778,30		
Banka Muamele Gideri	841,55		
Sigorta ve Poliçe Gideri	2.458,91		
Matbaa baskı gideri	9.700,97		
Yatırım Giderleri	6.417,83		
ÇSGB İşçi Sağlığı Proje Gideri	81.854,71		
ASF 2010 İstanbul Gideri	36.706,65		
Küçük Demirbaş Gideri	2.451,57		
Bina Giderlerine katkı Payı	140.580,00		
Miting Giderleri	15.173,66		
Temsil Gideri	24.620,70		
Bilgisayar Giderleri	3.662,12		
Yurt Dışı Konaklama Giderleri	22.551,51		
Bina Vergi Giderleri	2.788,52		
Gecikme Faizi ve Cezalar	9.739,42		
Diğer Giderler	2.837,09		
Oto Yakıt-Bakım Giderleri	26.432,32		
Bölge Temsilcilik Giderleri	1.057,07		
Üst Kuruluş Aidat Giderleri	36.281,57		
Eğitim Giderleri	6.825,27		
Dönem Gelir Fazlası	110.004,35		
Toplam	1.353.425,86	Toplam	1.353.425,86

DİSK - TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU

01.01.2011 / 31.12.2011 YILI GELİR GİDER TABLOSU

Merkez Pers. Ücret Giderleri	291.795,80	Aidat Gelirleri	1.335.125,65
Merkez Pers. İkramiye Giderleri	119.103,74	Gider Karşılığı havale	63.957,35
M.Pers. SSK İşveren Payı	87.663,62	1 Mayıs katılım payı	48.000,00
İşsizlik Sigortası İşv. Payı	5.230,71	ÇSGB Proje gelir hesabı	75.000,00
Tazminat ve Önelller	38.474,04	Hazinece karşılanan SSK	14.780,28
Yemek Giderleri	37.067,80	Faiz geliri	67.293,61
İzin ücreti gideri	2.328,28	İcra Vekalet Geliri	12.610,55
Yol Yardım Giderleri	33.334,42	Diğer gelirler	76,38
Yakacak Yardımı	5.231,25		
Prim	1.789,39		
Tahsil Yardımı	4.191,77		
Yönetici Ücret Gideri	55.009,47		
Yönetici Hizmet Ödeneği	17.472,22		
Genel Kurul Giderleri	18.402,93		
Kırtasiye Giderleri	7.993,53		
Şehiriçi Yol Giderleri	3.439,31		
PTT ve Kargo Giderleri	7.315,81		
Dava Takip Gideri	21.133,01		
Toplantı Seminer Giderleri	6.893,14		
Dayanışma Gideri	8.205,96		
Basın İlan Gideri	5.888,20		
Haberleşme Gideri	28.079,25		
Isınma ve Aydınlanma Giderleri	21.797,60		
Bakım Onarım	12.625,55		
Su ve Temizlik Giderleri	12.876,76		
Konaklama ve Yol Giderleri	34.856,39		
Vergi ve Noter Gideri	1.032,32		
Gazete ve Dergi Gideri	3.636,90		
1 Mayıs Gideri	45.318,10		
Banka Muamele Gideri	391,75		
Sigorta ve Police Gideri	2.159,88		
Matbaa baskı gideri	24.378,90		
ÇSGB İşçi Sağlığı-İş güv.proje gideri	83.033,65		
Küçük Demirbaş Gideri	3.270,79		
Bina Giderlerine katkı Payı	129.064,98		
Miting Giderleri	16.281,48		
Temsil Gideri	19.730,38		
Bilgisayar Giderleri	2.409,09		
Yurt Dışı Konaklama Giderleri	27.869,27		
Bina Vergi Giderleri	2.736,04		
Gecikme Faizi ve Cezalar	4.608,56		
Diğer Giderler	1.023,43		
Oto Yakıt-Bakım Giderleri	23.871,32		
Üst Kuruluş Aidat Giderleri	63.176,79		
Eğitim Giderleri	53.163,06		
Dönem Gelir Fazlası	221.487,18		
Toplam	1.616.843,82	Toplam	1.616.843,82

DİSK - TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU

31.12.2011 MİZANI

Hesap Kodu	Hesap Adı	Borç	Alacak	Borç Bakiyesi	Alacak Bakiyesi
1	DÖNEN VARLIKLAR	5.291.402,09	3.349.853,35	1.941.548,74	0,00
100	Kasa Hesabı	395.396,77	395.088,18	308,59	
102	Bankalar Hesabı	1.604.694,01	1.488.949,03	115.744,98	
120	Üye Sendikalarından Alacaklar	3.132.070,82	1.335.125,65	1.796.945,17	
126	Verilen Depozito ve Teminatlar	6.650,00	0,00	6.650,00	
159	Verilen Sipariş Avansları	20.920,00	920,00	20.000,00	
195	İş Avansları	92.804,16	92.804,16	0,00	
196	Personel Avansları	38.866,33	36.966,33	1.900,00	
2	DURAN VARLIKLAR	134.398,22	0,00	134.398,22	0,00
250	Arazi ve Arsalar	1.000,00	0,00	1.000,00	
254	Taşıtlar	35.274,00	0,00	35.274,00	
255	Demirbaşlar	98.124,22	0,00	98.124,22	
3	KISA VADELİ YAB.KAYNK.	2.457.387,77	4.285.799,95	0,00	1.828.412,18
300	Banka Kredileri	58.895,63	61.648,63		2.753,00
320	Satıcılar	307.002,33	313.735,43		6.733,10
334	Personel Sendika Borç Hesabı	8.888,95	9.661,99		773,04
335	Personeler Borçlar	451.699,21	451.699,21		0,00
340	Alınan Avanslar	7.571,00	7.571,00		0,00
360	Ödenecek Vergi ve Fon	132.532,91	141.606,81		9.073,90
361	Ödenecek Sosyal Güv.	155.672,09	167.806,06		12.133,97
380	Sendikalar Aidat Tahakkuku	1.335.125,65	3.132.070,82		1.796.945,17
5	ÖZ KAYNAKLAR	1.722.635,96	1.970.170,74	108.350,62	355.885,40
500	Varlıklar	0,00	134.398,22		134.398,22
570	Geçmiş Yıllar Karları	217.274,97	108.924,35	108.350,62	0,00
590	Dönem Net Karı-Zararı	1.505.360,99	1.726.848,17		221.487,18
6	GELİR TABLOSU HESAPLARI	1.616.843,82	1.616.843,82	0,00	0,00
600	Ödenen Aidatlar	1.335.125,65	1.335.125,65		
602	Diğer Gelirler	201.755,57	201.755,57		
642	Faiz Gelirleri	67.352,05	67.352,05		
679	Diğer Olağandışı Gelirler	12.610,55	12.610,55		
7	MALİYET HESAPLARI	1.395.356,64	1.395.356,64	0,00	0,00
770	Personel Ücret Giderleri	626.210,82	626.210,82		
	Yönetici Ücret Giderleri	72.481,69	72.481,69		
	Genel Merkez İdari Giderleri	556.452,96	556.452,96		
	Oto Yakıt ve Bakım Giderleri	23.871,32	23.871,32		
	Üst Kuruluş Aidat Gideri	63.176,79	63.176,79		
	Eğitim Giderleri	53.163,06	53.163,06		
	GENEL MİZAN TOPLAMI	12.618.024,50	12.618.024,50	2.184.297,58	2.184.297,58

DİSK**TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU**
01.01.2011 - 31.12.2011 TARİHLİ BİLANÇOSU HAKKINDA AÇIKLAMALAR**A: AKTİF HESAPLAR****1- KASA HESABI**

31.12.2011 tarihli kasa mevcudunu göstermekte olup, bakiyesi 308,59 TL.'dir.

2- BANKALAR HESABI

Bankalarda bulunan vadeli-vadesiz hesaplarımız ile döviz hesaplarımızı göstermekte olup dönem sonu bakiyesi 115.744,98 TL.'dir.

3- ÜYE SENDİKALARDAN ALACAKLAR

Tüzüğe göre tahakkuk edilmiş üyelik aidatlarından oluşmaktadır. Dönem sonu bakiyesi 1.796.945,17 TL.'dir.

4- VERİLEN DEPOZİTO VE TEMİNATLAR

İş mahkemelerine verilen teminatları göstermekte olup dönem sonu bakiyesi 6.650,00 TL.'dir.

5- SENDİKALARA VERİLEN AVANSLAR

Sendikalarımızın etkinlikleri için verilen avansları göstermekte olup dönem sonu bakiyesi 20.000,00 TL.'dir.

6- ÜCRET AVANSLARI

Personele ödenen ücret avanslarını göstermekte olup dönem sonu bakiyesi 1.900,00 TL.'dir.

7- ARAZİ VE ARSALAR

Hazineden alınan arsa irtifak hakkı ön ödemesidir. Bakiyesi 1.000,00 TL.'dir.

8- TAŞITLAR

Konfederasyonumuz makam aracı olarak kullanılmakta olup dönem sonu bakiyesi 35.274,00 TL.'dir.

9- DEMİRBAŞLAR

Genel merkez ve temsilciliklerimize alınan mobilya mefruşat, büro malzemeleri, makine ve cihazlardan oluşmaktadır. Alınan tüm demirbaşlar Konfederasyonumuzun Bakırköy 13. Noteri 30.03.93 tarih ve 14596 yevmiye numarası ile tasdikli Demirbaş Eşya Defterine kayıtlıdır. Dökümü mizanda olup dönem sonu bakiyesi 98.124,22 TL.'dir.

10- GEÇMİŞ YILLAR ZARARLARI

Geçmiş yıllardan devreden gelir-gider farkını göstermekte olup, dönem sonu bakiyesi 108.350,62 TL.'dir.

B: PASİF HESAPLAR**1- BANKA KREDİLERİ**

Konfederasyonumuz adına çıkarılan Kredi kartı bakiyesini göstermekte olup dönem sonu bakiyesi 2.753,00 TL.'dir.

2- SATICILAR

Faturaları geldiği halde henüz ödemesi yapılmamış hesapları göstermektedir. Dökümü mizanda olup dönem sonu bakiyesi 6.733,10 TL.'dir.

3- PERSONEL SENDİKA BORCU

Üyesi olduğumuz Sosyal-İş Sendikasına personel Aralık ayı ücretinden tahakkuk eden aidat borcunu göstermektedir. Dönem sonu bakiyesi 773,04 TL.'dir.

4- ÖDENECEK VERGİ VE SSK

Genel merkeze ait Aralık ayı vergi ve SSK borçlarını göstermektedir. Dönem sonu bakiyesi 21.207,87 TL.'dir.

5- SENDİKA AİDAT TAHAKKUKLARI

Üye sendikalarımızdan henüz tahsil edilemeyen, Tüzüğe göre tahakkuk edilmiş üyelik ödentilerini göstermektedir. Dönem sonu bakiyesi 1.796.945,17 TL.'dir.

6- VARLIK HESABI

Konfederasyonumuzun demirbaş varlıklarını göstermektedir. Dönem sonu bakiyesi 134.398,22 TL.'dir.

7- DÖNEM NET KARI-ZARARI

Dönem gelir gider farkını göstermekte olup dönem sonu bakiyesi 221.487,18 TL.'dir.

DİSK**TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU****01.01.2011 - 31.12.2011 DÖNEMİ GELİR VE GİDERLERİ HAKKINDA AÇIKLAMALAR****A: GELİRLERİMİZ****1- ÜYELİK VE DAYANIŞMA AİDATI GELİRLERİ**

Üye sendikalarımızın üyelik aidatları için yaptıkları ödemeleri göstermektedir. Dönem sonundaki alınan aidatlar toplamı 1.335.125,65 TL.'dir.

2- DİĞER GELİRLER

Yurt dışı seyahat bilet bedelleri, yurtiçi ve yurtdışı projeler ve diğer etkinliklerimiz için sendikalarımızdan alınan gider paylarından oluşmakta ve dökümü mizandadır. Dönem sonu bakiyesi 201.755,57 TL.'dir.

3- FAİZ GELİRLERİ

Bankalardaki döviz hesabımıza işlenen kur farkı ve Aidat alacağımızdan doğan faizlerden oluşmaktadır. Dönem sonu bakiyesi 67.352,05 TL.'dir.

4- DİĞER OLAĞANDIŞI GELİRLER

İcra vekalet gelirlerini göstermekte olup dönem sonu bakiyesi 12.610,55 TL.'dir.

B: GİDERLERİMİZ**1- PERSONEL ÜCRET GİDERLERİ**

Konfederasyonumuzun, genel merkez personeline ödenen aylık ücret, ikramiye ve yasal ödentiler olup dönem sonu bakiyesi 626.210,82 TL.'dir.

2- YÖNETİCİ ÜCRET GİDERLERİ

Konfederasyonumuz Genel Başkan ve Genel Sekretere ödenen ücret ve hizmet ödeneği olup Dönem sonu bakiyesi 72.481,69 TL.'dir.

3- İDARİ GİDERLER

Konfederasyonumuzun genel giderlerinden oluşmaktadır. Dökümü mizanda olup dönem sonu bakiyesi 556.452,96 TL.'dir.

4- OTO YAKIT VE BAKIM GİDERLERİ

Konfederasyonumuzun kullanımına tahsis edilen araçların yakıt ve bakım giderlerini göstermektedir. Dönem sonu bakiyesi 23.871,32 TL.'dir.

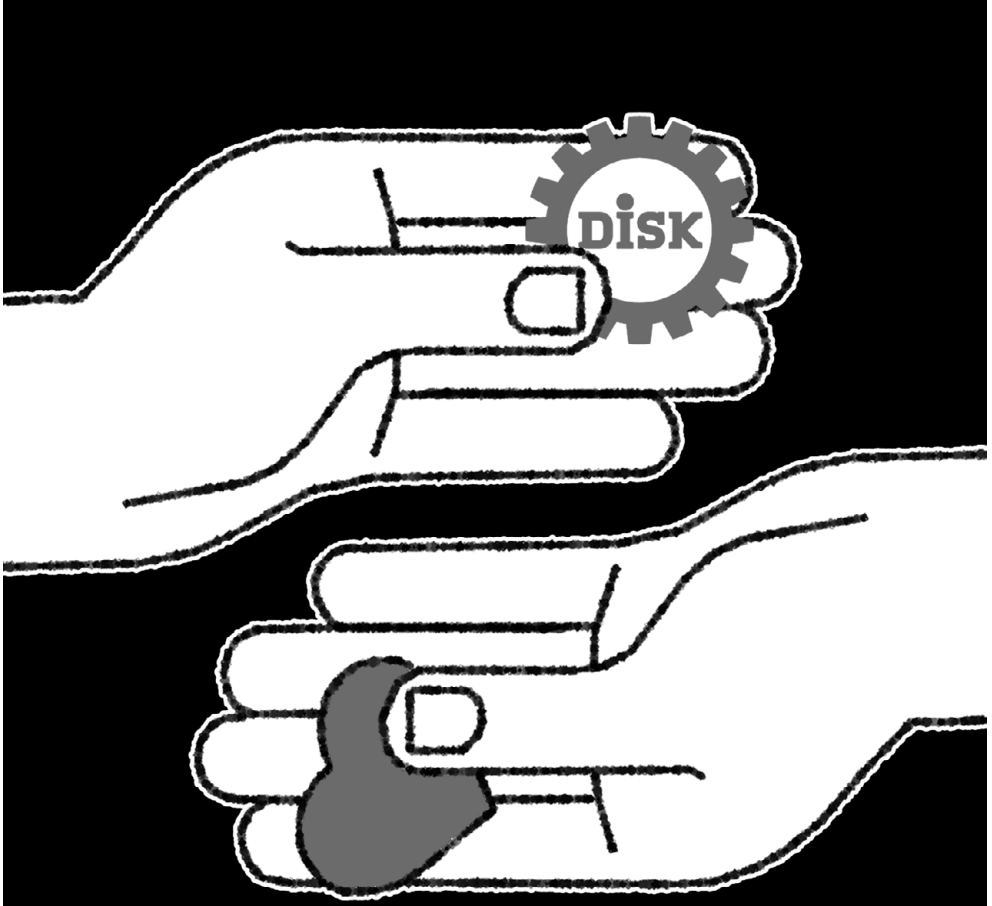
5- ÜST KURULUŞ AİDAT GİDERLERİ

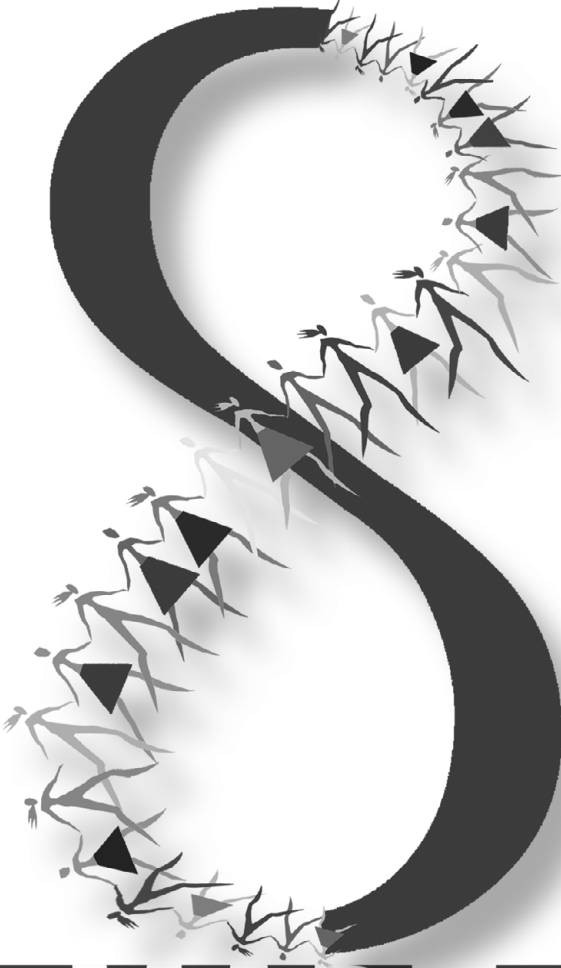
Üyesi olduğumuz ITUC ve ETUC'a ödenen aidat giderlerinden oluşmaktadır. Dönem sonu bakiyesi 63.176,79 TL.'dir.

6- EĞİTİM GİDERLERİ

Konfederasyonumuzun eğitim çalışmaları, yayınlamış olduğu kitap, gazete, dergi, broşür, giderlerinden oluşmaktadır. Dönem sonu bakiyesi 53.163,06 TL.'dir.

**2012'ye
SEVGİYİ ÖRGÜTLEYEREK
BAŞLAYIN!**

**EMEĞİMİZİN
BEDENİMİZİN
KİMLİĞİMİZİN
ÖZGÜRLEŞMESİ İÇİN
ÖRGÜTLENİYORUZ!**

MART

KADIN İŞÇİLER KURULU

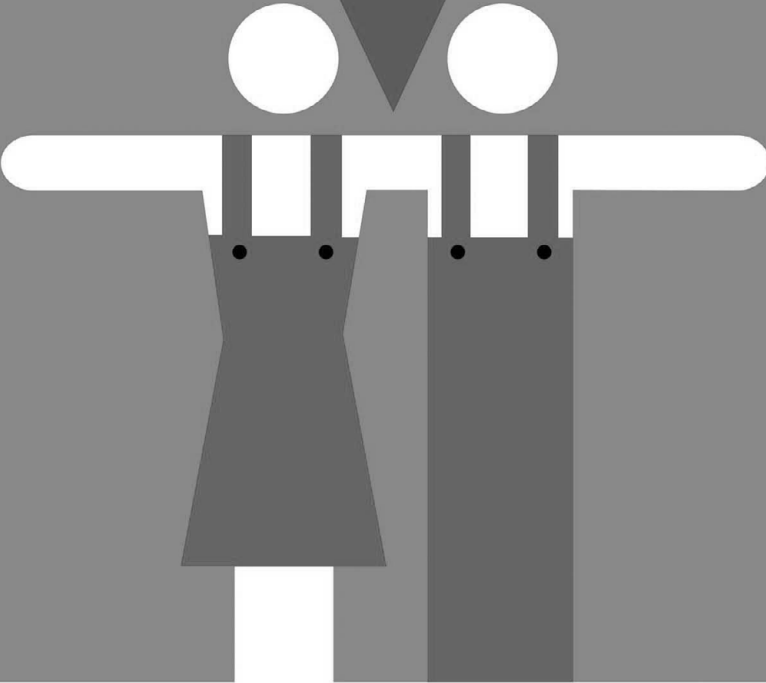
YILMADIK DİRENDİK KAZANDIK!

1 MAYIS²⁰¹⁰'TA 1 MAYIS ALANINDAYIZ!

MAYIS

**KIDEM TAZMİNATIMIZI
MÜCADELEYLE KAZANDIK
VERMEYECEĞİZ!**

15-16 HAZİRAN
" " " " " "
YÜRÜYÜŞ SÜRÜYOR!

12 EYLÜL 2010
BANAYASA

FAHRETTİN
ERDOĞAN

HAYIR!

12 EYLÜL'DE
GÜLEN'LER
12 EYLÜL'Ü
SÜRDÜRÜYOR!

**ASGARİ ÜCRET
KAÇ SİMİT?**

2010

GÜVENCESİZLİĞE KARŞI TEK GÜVENCE ÖRGÜTLENMEK!

